

REPRINT

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸபாபர்வம்.

(ஸ்ரீ வேதலியாஸபகவான வடமொழியில் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீமஹாபாரதத்திற்குச் சரியானது)

இது

தும்பகோணம் காலேஜ் லேட் ஸ்கீல்கிருதபண்டிதர்

மஹாவிதவான

சதாவதானம், ஸ்ரீ உபய - வே

தி. ஈ. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியர்

அவர்களால் மொழிபெயரக்கப்பெற்றது,

தும்பகோணம் காலேஜ் ரீடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மீ. வீ. இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை நுபா 2-4-0 தபாற்சார்ஜ் வேறு

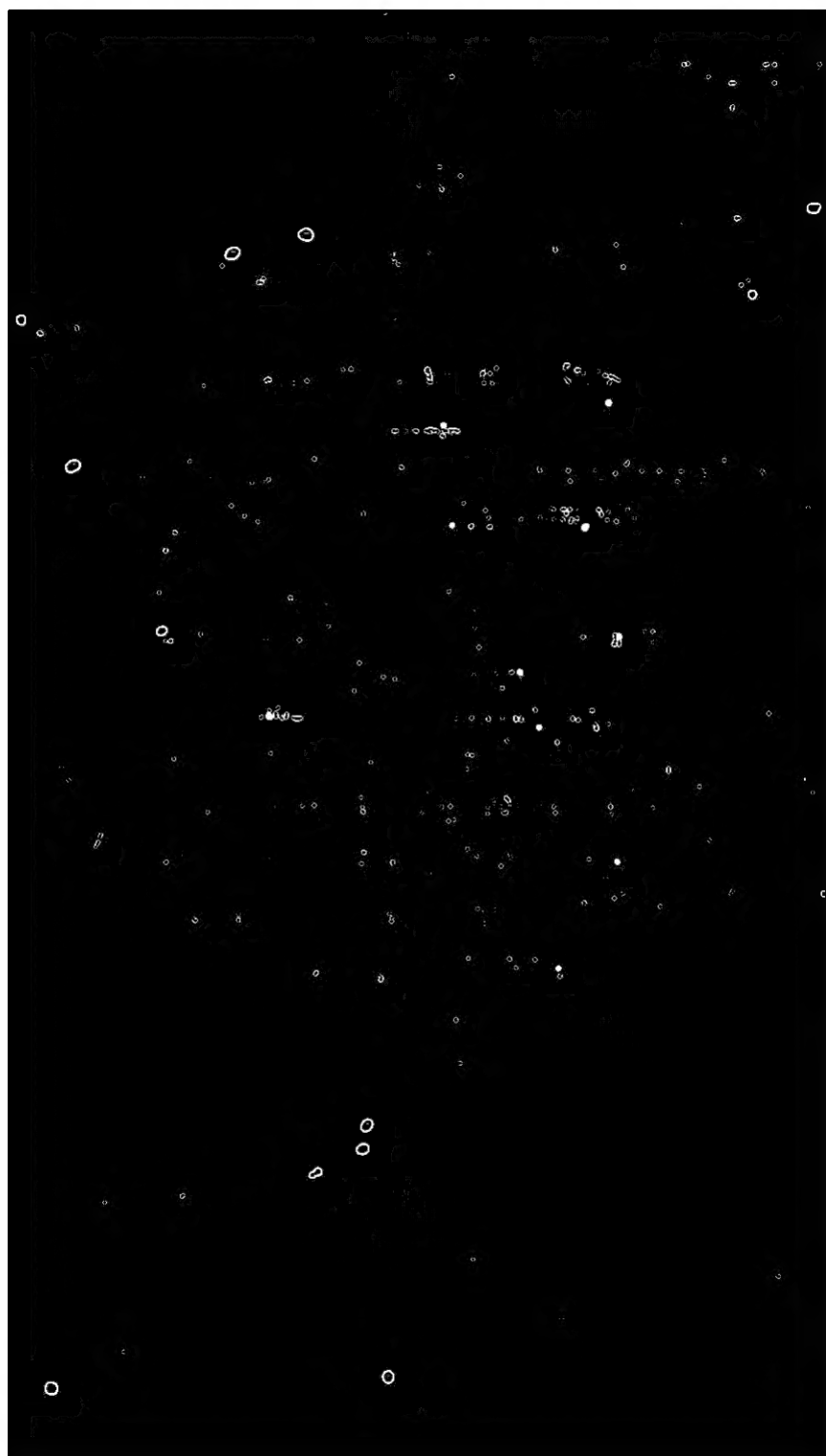
MADRAS

PRINTED AT THE INDIA PRINTING WORKS

1930

(All Rights Reserved)

This Title Page Printed at The Kesari Printing Works, Madras

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.
ஸ ப ர ப ர் வ ம்.

வி ஷ் ட ய ஸ-சி கை க

ம நீ தீ ர ப ர் வ ம்

தீயாயம்	பக்கம்.
1 கடவுள் வாழ்த்து	1
மயன் அரஜுனனுக்குப் பிரதிபுகாரஞ்செய்ய இச்சித் தது	1- 2
அரஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குச் செய்யுமபடி மயனுக்கு கட்டளையிட்டது	2
கிருஷ்ணன் ஒருஸபைசெய்யுமபடி மயனை ஆஜ்ஞாபித்தது	3
தாமபுத்ரா மயனுக்கு மரியாதைசெய்தது	3
மயன் ஸபைசெய்ய அளவெடுத்தது	3
2 கிருஷ்ணன் குருகுத்தலானவரிடம் விடைபெற்றுத் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டது	4- 5
பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனை வழிவிட்டுத் திரும்பியது,	5- 6
கிருஷ்ணன் துவாரகை சேர்ந்தது	6
3 மயன் அரஜுனனிடம் விடைபெற்றுப் பிரதுஸரஸுக குச் சென்றது	7
மயன் பிரதுஸரஸிலிருந்து பலவகைப் பொருள்களைக் கொண்டதது	8
மயன் பீமாரஜுனர்களுக்குக் கதாயுத்தத்தையும் சங்கத்தை யும் கொடுத்தது	8
மயன் ஸபையை நிரமாணஞ்செய்தது	9
ஸபையின் சிறப்பு	9- 10
மயன் எவ்வளவுகாலத்தில் ஸபையைச் செய்தானென்பது	10
4 தாமபுத்ரா ஸபாபரவேசஞ் செய்தது	10- 11
தாமபுத்ரா ஸபையில் வீற்றிருந்த சிறப்பு	11- 13
5 தாமபுத்ராருடைய ஸபைக்கு நாரதர் வந்தது	13- 15
நாரதர் தாமபுத்ரரை யோக்கேஷமம் விசாரித்தது	15- 23
தாமபுத்ரா வேதமூதலியன் பயன்படுவதெப்படியென்று நாரதரை வினாவியது	23- 24
நாரதர் யுகிஷ்டிதாரவினாவுக்கு விடைகூறித் திரவியலாபத் தைப்பற்றித் திரும்பவும் வினாவியது	24- 25
6 தாமபுத்ரா நாரதர்வினாவுக்கு விடைகூறியது	25
நாரதர் இந்நிரன்முதலியோரின் ஸபைச்சிறப்புக் கூறுவே னென்றது	26
7 நாரதர் இந்நிரஸபைச்சிறப்புக் கூறியது	27- 29
8 நாரதர் யமஸபைச்சிறப்புக் கூறியது	29- 32
9 நாரதர் வருணஸபைச்சிறப்புக் கூறியது	32- 34

அத்யாயம்	பக்.
10 நாரதா குபேரசபைச்சிறப்புக் கூறியது	84-
11 நாரதா பிரமமசபைச்சிறப்புக் கூறியது	87-
12 தாமபுத்ரா நாரதரிடம் ஹரிச்சந்திரனைப்பற்றி வினாவினாது	42
நாரதா ஹரிச்சந்திரனுடைய ராஜஸூயத்தைதயும் அத	
ஞல வந்த சிற்ப்பையும் சொல்லியது	43-
நாரதா பாண்டுவின் கட்டளையைத் தாமபுத்ராருக்குத் தெரி	
வித்தது	44
13 தாமபுத்ரா ராஜயபாரஞ்செய்தது	45-
தாமபுத்ரா, ஸ்லோதராகன மந்திரிகள் முதலியோரிடம்	
ராஜஸூயத்தைப்பற்றிக் கேட்டது	46
மந்திரிகள் முதலியோர் ராஜஸூயஞ்செய்யும்படி தாம	
புத்ராருக்குச் சொல்லியது	46-
தாமபுத்ரா கிருஷ்ணனுக்குத் தூதுனுப்பினது	48
கிருஷ்ணன் இரதிரப்பிரஸத்தஞ்சேந்தது	49
தாமபுத்ரா கிருஷ்ணனை ராஜஸூயத்தைப்பற்றிக் கேட்	
டது	49
14 கிருஷ்ணன் தாமபுத்ராருக்கு ஜராஸந்தன் வலிமையைக்	
கூறியது	50-
கிருஷ்ணன் தாமபுத்ராருக்கு ஜராஸந்தன் முதலியவரிருக்	
கையில ராஜஸூயஞ்செய்வது முடியாதென்றுகூறியது	55
15 தாமபுத்ரா ராஜஸூயஞ்செய்யாதொழிவது ஈலமென்றது	56
பீமனென்ன ஜராஸந்தனை ஜயிப்பதாகச் சொன்னது	57
கிருஷ்ணன் ஜராஸந்தனை எதிர்ப்பது முக்கியமென்றது	57-
16 தாமபுத்ரா கிருஷ்ணபீமராஜாணாகளை ஜராஸந்தவத்த	
துக்கு அனுப்புதிறத்தைப்பற்றித் துக்கித்துக்கூறியது	58-
அராஜானை சந்த்ருஜ்யஞ்செய்து ஸமராஜபட்டம்பெறுவது	
அவசியமென்றது	59-
17 கிருஷ்ணன் ஜராஸந்தவத்ததுக்கு உபாயங்கூறியது	60-
கிருஷ்ணன் ஜராஸந்தன்பிறப்புமுதலியவற்றைக் கூறியது	61-
பிருஹதரதனுடைய விவாஹமும் அவனவாக்குத்தத்தமும்	61
பிருஹதரதன் தபோவனஞ்சென்றது	62
பிருஹதரதன் சண்டகௌசிகரைக்கண்டது	62
சண்டகௌசிகா பிருஹதரதனுக்கு மாக்னிகொடுத்தது	63
சண்டகௌசிகா பிருஹதரதனுக்குப் பிறக்கும்புத்ராளுக்கு	
எட்டுவரங்களை கொடுத்தது	63
பிருஹதரதன் மாக்னிகையைத் தன் இரண்டினைவிகளுக்கு	
கூட கொடுத்தது	63
பிருஹதரதனுடைய இருமனைவியரும் ஒருடம்பின் இரு	
கூறுகளைப்பெற்றது	63
தாதிகள் பிறந்த இருதுண்டங்களைபும் நாரதசூதியில்	
போட்டது	64
ஜரையென்னும் அரக்கியால் அவ்விருதுண்டங்களும்	
ஒருருவமானது	64
ஜரை பிருஹதரதன்மனைவியரிடம் குழந்தையைத்தந்தது	64
பிருஹதரதன் ஜரையினுவரலாற்றை வினாவினாது	65

அத்யாயம்

பக்கம்

- 18 ஜகை பிருஹதரதனுக்குத் தனவரலாறு கூறியது 65
 பிருஹதரதன தனபுதரனுக்கு நாமகரணஞ்செய்தது 66
 19 சண்டகௌசிகா பிருஹதரதன அரண்மனைக்கு வந்தது 66
 சண்டகௌசிகா, ஜராஸநதன பலபராகாமமுள்ளவன
 ஆவானென்றது 66- 67
 பிருஹதரதன ஜராஸநதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்துவன
 ஸென்றது 67
 பிருஹதரதன மனைவிமாருடன் விண்ணுலகடைந்தது 67- 68
 ஜராஸநதனுக்குக் கிருஷ்ணனிடம் விரோதமுண்டானது 68
- ஜராஸநத வதபரீவம்
- 20 கிருஷ்ணன், தாமமும் பீமராஜுனாகளும் ஜராஸநதவதத்
 தைக் கெய்வதாகச்சொல்லியது 69
 தாமபுதரா ஜராஸநதவதத்திற்காகக் கிருஷ்ணபீமா
 ராஜுனார்களுக்கு விடைகொடுத்தது 69- 70
 கிருஷ்ண பீமராஜுனாக்கள் ஸநாதகவேஷந தரித்து
 மகத்தேசஞ்சென்றது 70-71
 21 கிருஷ்ணன் அராஜுனனுக்கு மகத்தேசத்துக்கும் கிரிவி
 ரஜத்துக்குமுள்ள அரண்முதலிய சிறப்புரைத்தது 71-72
 கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்கள் மூன்றுபேரிகைகளை உடைத்
 தது 73
 கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்கள் சைதயக்கதின சிகரத்தை
 உடைத்துக் கிரிவிர்ஜனருக்குட்பிரவேசித்தது 73
 ஜராஸநதன் அபசுருனங்களைக் கேட்டு விரதோப
 வாஸங்களை நடத்தியது 73
 கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்கள் கடைகளிலிருந்து புஷ்பசந
 னுதிகளைப் பலாதகாரமாக எடுத்தணரிந்தது 74
 கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்கள் ஜராஸநதன் அரண்மனையிற்
 பிரவேசித்தது 74
 ஜராஸநதன் கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்களைப்பூஜித்துக் ருசல
 பரசனஞ்செய்தது 74
 கிருஷ்ணன் ஜராஸநதனுடைய ருசலபரசனத்துக்கு
 விடையளித்தது 74
 ஜராஸநதன் அத்தராதகிரியில் கிருஷ்ணபீமராஜுனா
 களிடம் வந்தது 75
 ஜராஸநதன் கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்களுடைய வேஷத்
 தைப்பற்றி ஸநதேவித்துக்கேட்டது 75- 76
 கிருஷ்ணன் ஜராஸநதனுக்கு மறுமொழி கூறியது 76
 22 கிருஷ்ணனுக்கும் ஜராஸநதனுக்கும் வாக்குவாதம் 76- 77
 கிருஷ்ணன், தாமக்கள் இன்னொருவன் வெளியிட்டது 78
 ஜராஸநதன் கிருஷ்ணனை இழந்ததும், கிருஷ்ணபீமா
 ராஜுனரோடு யுத்தஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்டதும் 79- 80
 ஜராஸநதன் தனஞ்ஞாநுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யக்
 கட்டளையிட்டது 80
 23 கமஸன வரலாறு 80- 82

அத்யாயம்	பக்கம்
23 தேவதூதன் கமஸனுக்குச் சொல்லியது	81
கமஸன் தேவகியைக்கொல்ல யத்தனித்ததும், வஸு தேவா ஸமாதானஞ்செய்ததும்	81
கமஸன் தேவகியின்குமாரர்கள் அழுவரைப் பிறக்கப்பிறக்கக்கொன்றது	82
தேவகியின் ஏழாவதுகாப்பம் ரோஹினியின்வயிற்றில் மாற்றி வைக்கப்பட்டது	82
கிருஷ்ணன் அவதரித்தது	82
வஸுதேவா கிருஷ்ணனை இடையனுக்குக்கொடுத்து அவனபெண்ணைவாய்கிவந்தது	82
கமஸவதம்	82, 172-174
கிருஷ்ணன் உகரஸேனனுக்குப் பட்டங்கட்டியது	82, 172 174
ஜராஸநன் கிருஷ்ணனைத்தடுத்தது கமஸன்மகனுக்குப் பட்டங்கட்டியது	83
ஜராஸநன் அரசாக்களைஜயித்துச் சிறையில் வைத்தது	83
24 ஜராஸநன் பீமஸேனனோடு யுத்தம் வேண்டினது	83
ஜராஸநனுடைய புரோஹிதா கோரோசனை முதலியவரோடு ஜராஸநனிடம் வந்தது	83
ஜராஸநன் யுத்தஸநநாஹஞ்செய்தது	84
பீமஸேனனுக்கும் ஜராஸநனுக்கும் மல்லயுத்தம்	84- 88
ஜராஸநன் கலைப்படைந்தது	86
கிருஷ்ணன் பீமஸேனனைத் தூண்டிச் சொல்லியது	86
25 பீமஸேனன் ஜராஸநன்விஷயத்தில் தாமதிகக்க கூடா தென்றது	86- 87
கிருஷ்ணன் பீமஸேனனுக்கு ஜராஸந வத்ததைப்பற்றிச் சொல்லியது	87
கிருஷ்ணன் பீமஸேனனுக்குக் கோரையைக் கிழித்துக் காண்பித்தது	87
கிருஷ்ணன் திருமபவும் கோரையைக் கிழித்துக் கால மாற்றிப் போட்டது	88
ஜராஸநவதம்	88
கிருஷ்ணபீமாரஜுனாகள் ஜராஸநனுடைய தேரிலேறி அரசாக்களை விடுவித்து நகரத்துக்கு வெளியில் வந்தது	88- 89
கிரிவிரஜநகரத்துஜனங்கள் கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தது	89
சிறையிலிருந்து விடுபட்ட அரசாக்கள் கிருஷ்ணனைப் பூஜித்து அவருக்குத் தாங்கள் என்ன செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டது	89- 90
கிருஷ்ணன் தாமபுதாருக்கு உதவிசெய்யும்படி அரசாக்களைக் கட்டினாயிட்டது	90
அரசாக்கள் கிருஷ்ணனுக்குக் காணிகளைக் கொடுத்தது	90
கிருஷ்ணன் ஸஹதேவனுக்கு அபயமளித்து அவன் கொடுத்த ரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது	90
ஸஹதேவன் கிருஷ்ணபீமாரஜுனாக்களிடம் அனுமதி பெற்றுத் தனதகத்தைக்கு உத்தரககிரியைகள் செய்ந்து	90- 91

அந்நாயர்

பக்கம்

- 25 கிருஷ்ணன் ஸஹதேவனிடம் காணிக்கைபெற்று அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தது 91
- கிருஷ்ணன் அரசாங்கை ராஜஸூயமாகத்தருவதாக டட்டனையிட்டு அவர்களோடும் பீமராஜனாகளோடும் இரத்திரபிரஸ்தம் வந்தது 91
- கிருஷ்ணன் தாமபுதரரால் மரியாதைசெய்து பகழப்பெற்றது 92
- தாமபுதரா ஜராஸாதனதேரை கிருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்தது 92
- சிறையிலிருந்து விடுபட்ட அரசர்கள் தாமபுதரரிடம் விடைபெற்றுத் தத்தமநகரங்கு சென்றது 92
- கிருஷ்ணன் தாமபுதராமுதலியோரிடம் விடைபெற்றுத் துவாரகைக்குச் சென்றது 92- 93

திக்விஜயபரிவம்.

- 26 தாமபுதரா ராஜஸூயத்தைப்பற்றிக் கவலைபுற்றது 93
- அராஜுன்ன பொக்கசத்தை நிரப்புவது அவசியமென்றது 94
- பீமராஜுன் நகுலஸஹதேவர்கள் திக்விஜயத்துக்குச் சென்றது 94
- 27 அராஜுன்ன திக்விஜயம் 95-104
- அராஜுன்ன பகததனை ஜயித்தது 96
- 28 அராஜுன்ன சுவேதபாவதம் வரையில் ஜயித்தது 96- 98
- 29 அராஜுன்ன உத்தரகுருகேஷத்திரமவரையில் ஜயித்தது இரத்திரபிரஸ்தம் வந்தது 98-104
- 30 பீமஸேனன் திக்விஜயம் 104-107
- பீமஸேனன் சேகிதேசம்வரையில் ஜயித்தது 104-105
- 31 பீமஸேனன் திக்விஜயஞ்செய்து இரத்திரபிரஸ்தம்வந்தது 105-107
- 32 ஸஹதேவன் திக்விஜயம் 107-122
- ஸஹதேவன் நீலநோடு புத்தஞ்செய்தது 109-110
- அகநி நீலராஜனபுத்ரியை விவாகஞ்செய்தது 110
- அகநி நீலராஜனுக்கு வரங்கொடுத்தது 110
- ஸஹதேவன் அகநியைத் துதித்தது 110-111
- நீலராஜன் ஸஹதேவனுக்குக் கப்பங்கொடுத்தது 112
- 33 ஸஹதேவன் சோழநாடு பாண்டியநாடுகளுக்குச் சென்றது 113-116
- 34 ஸஹதேவன் கடோதகசனை அழைத்தது 116
- ஸஹதேவன் விபீஷணருக்குத் துதனுபயிதது 117
- கடோதகசன் விபீஷணரைக்கண்டது 118-119
- கடோதகசன் தானவந்தகாரியத்தை விபீஷணருக்குத் தெரிவித்தது 119-121
- விபீஷணர் கப்பங்கொடுத்தது 121
- கடோதகசன் விபீஷணரிடம் நிரவியங்களைப் பெற்று வந்தது ஸஹதேவனுக்குக் கொடுத்தது 122
- ஸஹதேவன் இரத்திரபிரஸ்தம் சோந்தது 122
- 35 நகுலன் திக்விஜயம் 122-124

ராஜஸூயபர்வம்

- 36 கிருஷ்ணன் தனையுளோடு இரதிரப்பிரஸதம் வந்தது 125
தாமபுதரா கிருஷ்ணனை ராஜஸூயஞ்செய்யும்படி வேண்டினது 126
கிருஷ்ணன் தாமபுதரருக்கு ராஜஸூயஞ்செய்ய அனுமதிக்கொடுத்தது 126
தாமபுதரா யாகஸாமகரிகளை வித்தஞ்செய்யக் கட்டளை யிட்டது 126
தாமபுதரருடைய ராஜஸூயத்தில், பிரமமா உதகாதா முதலியோர் யாராயாரெனப்பது 126-127
சிற்பிகள் யாகசாலை முதலியவற்றைக் கட்டினது 127
ஸஹதேவன், பிராமணர் அரசாமுதலியோருக்குத் தூது னுப்பினது 127
தாமபுதரா யாகதீக்ஷைசெய்துகொண்டு யாகசாலைக்குச் சென்றது 127-128
சிற்பிகள் யாகத்துக்குவருபவாதவருமபடி வீடுகளைக்கட்டினது 128
தாமபுதரா பிராமணர்களுக்குப் பசுக்கள் முதலியவற்றையும் வேலைக்காரிகளையும்கொடுத்தது 128
37 அரசர்கள் ராஜஸூயமாகத்துக்குவந்தது 128-129
38 தாமபுதரா, பீஷ்மாமுதலியோரை அவரவருக்குத்தக்க வேலைகளில் ஏற்படுத்தினது 180-181
தாமபுதரா ராஜஸூயம் நடத்தியது 181-182

அரீக்ஷாஹாணபர்வம்

- 39 யாகத்துக்குவந்தவர்கள் பலசாஸ்திரங்களைப்பற்றி வாதஞ் செய்தது 182-183
நாரதர் சிந்தித்தது 183-184
கிருஷ்ணன் வஸுதேவரைச் சேனைக்கதிபதியாகவைத்தது 184
யாகத்தில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் யாராயாரெனப்பது 185
பீஷ்மா கிருஷ்ணனைப்பூஜிக்க ஆஜ்ஞாபித்தது 185
ஸஹதேவன் கிருஷ்ணனைப்பூஜித்தது 185-186
சிசுபாலன், பீஷ்மாமுதலியோரைத் துணித்தது 186
சிசுபாலன் அக்ரபூஜையைப்பற்றித் தாமபுதரரைக்கேட்டது 186
40 சிசுபாலன் தாமபுதரனையும் ஸபையோரையும் கிருஷ்ணனையும் பார்த்துப் பூஜையை இகழ்ந்துகூறியது 186-188
சிசுபாலன் ஸபையைவிட்டுச் சென்றது 188
41 தாமபுதரா சிசுபாலனை ஸமாதானப்படுத்திச்சொல்லியது 189
பீஷ்மா சிசுபாலனைக்கோபித்துக் கிருஷ்ணனைப்பூஜிப்பது சியாய்மென்றது 189-141
42 ஸஹதேவன் கிருஷ்ணனைப்பூஜித்தது தகுதிதானென்றது 141-142
ஸஹதேவன் கிருஷ்ணபூஜையைப்பொருதவர்களுக்குத் தன்காலககாணபித்தது 142

அத்யாயம்	பக்கம்
43 பீஷமா உலகஸுருஷ்டியையும் நாராயணரூபத்தையும் கூறியது	143-144
நாராயணன் உலகத்துக்கு பரபிரதாமஹரோனத்து	144
44 பீஷமா மதுகைடவவதத்தைக்கூறியது	144-146
பூமி மேதினியென்னும் பெயரைப்பெற்றவரோறு	146
45 வராஹாவதாரசரித்திரம்	147-148
யஜ்ஞவராஹா ஸமுதாததினினனும் பூமியைத்தனக்கி நிலைநிறுத்தினது	148
46 நரஸிம்மாவதாரசரித்திரம்	148-153
ஹிரண்யகசிபு தவஞ்செய்தது	148
ஹிரண்யகசிபு பிரம்மதேவரிடமவரம்பெற்றது	149
பிரம்மா, ஹிரண்யகசிபுவை விஷ்ணு வதஞ்செய்வாரென்று தேவர்களுக்கு சொல்லியது	150
ஹிரண்யகசிபு மூவுலகங்களையும் பீடித்தது	150-151
பிரம்மாபுத்தலியதேவர்கள் ஹிரண்யகசிபுவினவதத்திறக்க நாராயணனைப் பிராந்தித்தது	152
நாராயணன் நரஸிம்மரூபநதரித்து ஹிரண்யகசிபுவிடம் வந்தது	152
ஹிரண்யகசிபுவினவதம்	153
47 வாமனாவதாரசரித்திரம்	153-155
நாராயணன் வாமனாவதாரஞ்செய்தது	154
வாமனமூர்த்தி மஹாபலியிடம் மூன்றடிநிலம் யாசித்தது	154
விஷ்ணு உலகளைநீத்தது	154-155
விஷ்ணுபாதம் வைத்தபின்பிலிருந்து நதி உண்டானது	155
விஷ்ணு அஸுரர்களின் செல்வத்தைதரும் மூவுலகத்தை யும் இரத்திரனுக்குக்கொடுத்தது	155
48 தத்தாதரேயாவதாரசரித்திரம்	156-157
காதததீயாராஜானன் தவஞ்செய்து வரம்பெற்றது	156-157
49 பரசுராமாவதாரசரித்திரம்	158-160
பரசுராமா காதததீயானன் வதஞ்செய்தது	158
பரசுராமா எத்தனைமுறை க்ஷத்திரியர்களை அழித்தாரென்பது	159
பரசுராமா பித்ருதாப்பண்ணஞ்செய்தது	159
பரசுராமா பூமியைக் காசுபருக்குக்கொடுத்தது	159
கன்னிகைகள் பரசுராமரை ஸௌப்பஞ்சி எதிராகவேண்டாமென்றது	159
பரசுராமா ஆபுத்தங்களைவிட்டுத் தவஞ்செய்தது	160
50 ராமாவதார சரித்திரம்	160-163
திருமால்தசரதபுத்தராக அவதரித்தது	160
ராமபிரான் ஸீதையைமணந்தது	161
ராமபிரான் எத்தனைவருஷம் வனவாஸஞ்செய்தாரென்பது	161
ராமபிரான் ஸீதையைப்பிரிந்தது	161
ராமபிரான் ஸுகீவனையும் ஆஞ்சனேயரையும் நேசித்தது	161
வாலியை வதஞ்செய்தது	161

அ வி ஷ ய ஸ டி சி கை க.

அத்யாயம்	பக்கம்
50 ராவணன்முதலியோராவதம்	162
ராமபிரான் கீழேண்ணருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தது	162
ராமபிரான் ராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்தது	162-163
ராமபிரான் எந்தனைவருஷ்காலம் அரசாட்சி செய்தாரென்பது	162
பீஷ்மா கிருஷ்ணவதாரக கதையைச் சுருக்கிச் சொன்னது	163
பீஷ்மா, விஷ்ணு கலகியாக அவதரிக்கப்போகிறாரென்றது	163
51 தாமபுதரா, கிருஷ்ணசுரித்திரத்தை விரிவாகச் சொல்லும்படி பீஷ்மரைக்கேட்டது	164
தாரகாமயுத்தமநடந்தது	164 166
காலநேமியினவதம்	166
விஷ்ணு கிருஷ்ணவதாரத்துக்குமுன் எத்தனை வருஷங்கள் யோகநித்திரைசெய்தாரென்பது	166
பூமிதேவி தேவஸபையில் முறையிட்டது	167
52 விஷ்ணு தேவர்களைப் பூமியிற்பிறக்கக்கட்டளைமிட்டது	167
விஷ்ணு யதுகுலத்தில் அவதரித்தது	168
தேவேந்திரன், கிருஷ்ணன் தேவகுரியவர்களைச் செய்யப்போகிறாரென்றது	168
கிருஷ்ணன் சகடாஸுரனைக்கொன்றது	168
கிருஷ்ணன் பூதனையைக்கொன்றது	169
கிருஷ்ணன் மருதமரங்களைவீழ்த்தியது	169
53 கிருஷ்ணன் பாண்டமரத்தினடியில் விளையாடினது	170
கிருஷ்ணன் காளியநாததனம்செய்தது	171
பலராமா தேனுக்காஸுரனைக்கொன்றது	171
கிருஷ்ணன் கோவாததன்பூணையில் பாயஸானமபுஜித்தது	171
கிருஷ்ணன் கோவாததனகிரியைதனக்கினது	171
இந்திரன் கிருஷ்ணனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்தது	171
கிருஷ்ணன், அரிஷ்டன் கேசி சாணூரன் ஸுதாமனன்னும அரசன் இவர்களைக்கொன்றது	172
பலராமா முஷ்டிகளைக்கொன்றது	172
54 பலராமகிருஷ்ணர்கள் குருகுலவாசஞ்செய்தது	172
பலராமகிருஷ்ணர்கள் எத்தனைநாட்களில் வேதவேதாங்கவகளை அபயவிரித்தனரென்பது	172
பலராமகிருஷ்ணர்கள் விலவித்தைகற்றது	172-173
பலராமகிருஷ்ணர்கள் எத்தனை தினங்களில் விலவித்தைகற்றார்களென்பது	172-173
ஸாநதீபனி பலராமகிருஷ்ணர்களைக் குருதக்ஷிண்கேட்டது	173
பலராமகிருஷ்ணர்கள் மீனவடிவமாயிருந்த அஸுரனைக்கொன்றது	173
பலராமகிருஷ்ணர்கள் குருதக்ஷிண்கொடுத்தது	173
சமஸவதம்	174
கிருஷ்ணன் ஜராஸநனை ஜயித்தது	175

அத்யாயம்	பக்கம்
55 நாகாஸூரன் உத்பத்தி முதலியன	175
இந்திரன் துவாரகைக்கு வந்தது	176
இந்திரன் அதிதிபின் வேண்டுகோளைக் கிருஷ்ணனுக்குத் தெரிவித்தது	176
கிருஷ்ணன், முான் நிசும்பன் ஹயகர்வன் வீரபாஷன் நாகன் இவர்களைக் கொன்றது	177
பூமிதேவி கிருஷ்ணன்ிடம் குண்டலங்களைக்கொடுத்து நாகனுடைய ஸந்ததிகளைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டினது	177
கிருஷ்ணன், நாகன் குற்றஞ்செய்ததினால் கொல்லப் பட்டானென்றது	177-178
56 கிருஷ்ணன் நாகனுடைய அரண்மனையைப் பார்த்தது	178
மணிக்ருனநிலிருந்தபெண்கள் தங்களுக்கு நாரதரும் வாயு தேவனும் சொன்னதைக் கிருஷ்ணனுக்குத் தெரிவித்தது	179
மணிக்ருனநிலிருந்தபெண்கள் கிருஷ்ணனைத் தங்களுக்குக் கணவராகும்படி பிரார்த்தித்தது	180
கிருஷ்ணன் தனங்களையும் பெண்களையும் மணிக்ருனனையும் சுருடன் மேலேற்றித் தேவலோகஞ் சென்றது	180-181
கிருஷ்ணன் அதிதிதேவிகளுக்கு குண்டலங் கொடுத்தது	181
அதிதிதேவ் ஸத்யபாமைக்கு வரமளித்தது	181
57 கிருஷ்ணன் துவாரகையில் பிரவேசித்தது	181-182
துவாரகாநகரசிம்பு	182-186
58 கிருஷ்ணன் பலராமரோடும் இந்திரனோடும் தமது அரண்மனையில் பிரவேசித்தது	186
இந்திரன் கிருஷ்ணசரித்திரத்தைச் சுருக்கச் சொன்னது	187-188
இந்திரன் தேவலோகஞ் சென்றது	188
59 கிருஷ்ணனுடைய தாய்மாரும் மனைவியரும் கிருஷ்ணனைக் கண்டது	188 189
60 பாணஸூரன் வரலாறு	190
அநிருத்தன் உஷையை அடைந்தது	190
பாணன் அநிருத்தனைச் சிறையில்விட்டது	190
நாரதர், அநிருத்தன் சிறையிலிருப்பதைக் கிருஷ்ணனுக்குத் தெரிவித்தது	190-191
கிருஷ்ணன் பாணனது நகருக்குச் சென்றது	191
சிவன் முதலியோர் பாணன்கரைக் காத்தது	191
கிருஷ்ணன், சிவன் முதலியோரை ஜயித்தது	191
கிருஷ்ணனுக்கும் பாணனுக்கும் புத்தம்	191-192
கிருஷ்ணன் பாணனுடைய கைகளை அறுத்தது	192
கிருஷ்ணன், அநிருத்தன் உஷை முதலியோரைக் கருடன் மேல் ஏற்றிவந்தது	192
61 கிருஷ்ணனுடைய வேறு பல ஜயங்கள்	192-194
கிருஷ்ணனுக்கு மேலானவர் யாருமில்லை என்றது	195
62 ஸஹதேவன் அரசர்களை நிராகரித்துக் கூறியது	195
நாரதர் ஸபையில் கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து கூறியது	196

அத்யாயம்

பக்கம்

- 62 ஸஹதேவன பூஜையை நிறைவேற்றினது 196
 'சிசுபாலன் யுத்தத்தையப்பற்றி ஆலோசித்தது 196
 கிருஷ்ணன் சிசுபாலனது யுத்தஸந்நாஹத்தை அறிந்தது 196

சிசுபாலவதபர்வம்

- 63 தாமபுத்ரா அரசாக்களவிஷயத்தில் தாம் நடந்துகொள்ள வேண்டியதைப் பீஷ்மரிடம் வினாவியது 197
 பீஷ்மா தாமபுத்ரருக்கு மறுமொழி கூறியது 197-198
 64 சிசுபாலன் பீஷ்மரை நோக்கி அவரையும் கிருஷ்ணனை யும் இகழ்ந்து கூறியது 198-200
 65 பீமஸேனன் சிசுபாலன் சொன்னதைக்கேட்டுக் கோபித்தது 208
 பீஷ்மா பீமஸேனை அடக்கியது 208
 சிசுபாலன் பீஷ்மரிடம் பீமஸேனை விடுமபடிசொல்வது 208
 66 பீஷ்மா பீமஸேனனுக்குச் சிசுபாலன் வரலாறு கூறியது 204-206
 67 சிசுபாலன், பாஹ்லீகன் முதலியோரைப் புகழ்ந்து பீஷ்மரையும் கிருஷ்ணனையும் இகழ்ந்தது 206-208
 பீஷ்மா சிசுபாலனை இகழ்ந்தது 208
 68 சிசுபாலன் கிருஷ்ணனை யுத்தத்திற்கு அழைத்தது 209
 சிசுபாலன் யுத்தஸந்நாஹஞ்செய்து தேரேறியது 209
 கிருஷ்ணன் சிசுபாலனுடைய குற்றங்களை அரசாக்குக்குச் சொன்னது 210-211
 அரசாக்கள சிசுபாலனைவிட்டு நீக்கியது 211
 சிசுபாலன் கிருஷ்ணனை 'உன்னால் எனக்கு ஆவதுஎன்ன' என்றது 211
 69 தாமபுத்ரா நாரதரிடம் அட்சருனத்தைப்பற்றிக்கேட்டது 212
 நாரதர் தாமபுத்ரருக்குச் சருனப்பலன் கூறியது 212-215
 69 சிசுபாலன் யுத்தத்துக்கு வந்தபோது அப்சருனங்கள் உண்டானது 215
 70 சிசுபாலன், கிருஷ்ணனையும் பீஷ்மரையும் பாண்டவர்களுக்கும் கொல்வதாகச்சொல்லியது 215-216
 கிருஷ்ணனுகும் சிசுபாலனுகும் யுத்தம் 216-219
 தாருகன் சிசுபாலனைக்கொல்லும்படி கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது 218
 கிருஷ்ணன் காருகனைத் தெளியப்படுத்தியது 218-219
 சிசுபாலவதம் 219
 பீமன் முதலியோர் சிசுபாலனுக்குத் தேஹஸம்ஸ்காரஞ் செய்தது 220
 தாமபுத்ரா சிசுபாலன் புத்ரனுக்குச் சேதிராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்தது 220
 71 தாமபுத்ரா ராஜஸூயத்தை நிறைவேற்றியது 220-223
 72 தாமபுத்ரா ரிதவீகருக்களைப் பூஜித்தது அவபிருதஸந்நாஹஞ் செய்தது 224
 யாகத்துக்குவந்த அரசாக்கள தாமபுத்ரரைப் புகழ்ந்து விடைகேட்டுச் சென்றது 224-225

அத்யாயம்

பக்கம்

- 72 பீமன முதலியோர் அரசர்களை வழியனுப்பியது 225
 கிருஷ்ணன் தாமபுதாரிடம் விடைபெற்றது 225-226
 கிருஷ்ணன் குந்தி முதலியோரிடம் விடைபெற்றது 226
 பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனை வழியனுப்பியது 226
 துரியோதனன் முதலியோர் மரியாதையுடையபெற்றது 226
 ஸபையில் வலித்தது 226

த்யூதபர்வம்

- 73 தாமபுதரா நண்பர்களுக்கும் பிராதாக்களுக்கும் விடை கொடுத்தது 227
 வியாஸா தாமபுதாரிடம் வந்தது 227
 தாமபுதரா வியாஸரிடம் உதபாதங்களைப்பற்றிக்கேட்டது 227
 வியாஸா தாமபுதரருக்கு மறுமொழிசொல்லிச் சென்றது 227-228
 தாமபுதரா பிரதிஜைஞ்செய்தது 229
 தாமபுதரா நகரப்பிரவேசஞ்செய்தது 229
 74 துரியோதனன் ஸபையைப் பாரக்கையில் தமிழாறி விழுந்து பொருமையுற்றது 229-231
 சகுனி துரியோதனனை இளைப்பின் காரணம் கேட்டது 231
 துரியோதனன் சகுனிகு மறுமொழி கூறியது 231-232
 75 சகுனி துரியோதனனுக்குப் பொருமை தகாதென்பதையும் அவனுக்கிருக்கும் ஸஹாயகளை யும் கூறியது 232-233
 துரியோதனனும் சகுனியும் பாண்டவர்களை ஜயிப்பதையும் சூதாட்டத்தையும்பற்றிப் பேசிக்கொண்டது 233-234
 76 சகுனி திருதராஷ்டிரனுக்குத் துரியோதனனது இளைப்பைக் கூறியது 234-235
 திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனை இளைப்பின் காரணம் கேட்டது 235-236
 துரியோதனன் தனக்குறையைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொன்னது 236-238
 சகுனி தான் பாண்டவர்களைச் சூதில் ஜயிப்பதாகச் சொல்லியது 239, 258
 திருதராஷ்டிரனும் துரியோதனனும் சூதப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டது 239
 திருதராஷ்டிரன் சபைகடமெப்படி சிற்பிகளுக்குக்கட்டின யிட்டது 239-259
 விதூரா சூதுவேண்டாமென்று திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது 240-260
 திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை அழைத்துவருமெப்படி விதூரருக்குச் சொன்னது 240-260
 விதூரா பீஷ்மரிடம்சென்றது 240
 77 ஜனமேஜயா சூதுக்குக் காரணமுதலியவற்றை விவரித்துச் சொல்லுமெப்படி கேட்டது 240-241
 வைசம்பாயனா சூதின்காரணமுதலியவற்றை விவரித்துக்கூறியது 241-242

வுந்யாயம்

பக்கம்.

- 77 திருதராஷ்டிரான சூதுவேண்டாமெனது துரியோதன
னுக்குச் சொல்லியது 241-259
திருதராஷ்டிரான துரியோதனனைத் துயரத்துக்குக் கார
ணம் கேட்டது 241-242
துரியோதனன ராஜஸூயஸபையில் தனக்கு நோத
அவமானங்களைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொன்னது 242-243
- 78 துரியோதனன தாமபுத்திரருக்கு வந்தகாணிகைகளைத்
திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொன்னது 243-252
- 79 துரியோதனன தாமபுத்திரரின ஸாமராஜ்யப்பட்டாபி
ஷேகமுதலியவற்றைக் கூறியது 252-254
- 80 திருதராஷ்டிரான துரியோதனனுக்குப் பாண்டவர்களைப்
பகையாமலிருக்கும்படி சொல்லியது 254 255
- 81 துரியோதனன திருதராஷ்டிரனிடம் தனக்குத்தை வற
புறுத்திக்கூறியது 256
- 82 துரியோதனன திருதராஷ்டிரனிடம் சூதுக்கு அனுமதி
கேட்டது 258
திருதராஷ்டிரான சூதைப்பற்றி விதாரிடமயோசிப்ப
தாகச் சொல்லியது 258
துரியோதனன விதாரருடன் ஆலோசித்தல் தகாதென்று
திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொன்னது 258-259
துரியோதனன சூதைப் புகழ்ந்துகூறியது 259
திருதராஷ்டிரான பெருமபயமவர்திருப்பதாகத் துரியோ
தனனுக்குச் சொன்னது 259
சிற்பிகள் சபைசெய்தது 260
- 83 விதார ஹஸ்திநுபுரம் சென்றது 261
தாமபுத்திரா விதாரை எதிர்கொண்டு குசல்பரசனரு
செய்தது 261
விதார திருதராஷ்டிரானகட்டளையைத் தாமபுத்திரருக்
குத் தெரிவித்தது 261-262
தாமபுத்திரா சூதைப்பற்றி விதாரின் அபிப்பிராயத்தைக்
கேட்டது 262
விதார தாமபுத்திரருக்கு மறுமொழிகூறியது 262
தாமபுத்திரா தம்மோடு ஆடவந்திருக்கும்சூதாக்கள யார
யாரென்றுவினாவினது 262
விதார ஆடவந்திருக்கும்சூதாக்களைத் தெரிவித்தது 262
தாமபுத்திரா தம்முடையதத்தை விதாரருக்குச் சொன்னது 262
தாமபுத்திரா ஸஹோதரர்களோடும் திரௌபதியோடும்
புறப்பட்டு ஹஸ்திநுபுரம் வந்தது 262 264
தாமபுத்திரா நகருக்குவெளியில் தங்கியது 264
விதார திருதராஷ்டிரான எண்ணத்தைத் தாமபுத்திரருக்
குச்சொன்னது 264
தாமபுத்திரா ஹஸ்திநுபுரத்திற்பிரவேசித்தது 264
தாமபுத்திரா, திருதராஷ்டிரான காந்தாரி முதலியோரை
ஸந்தித்தது 264-265
பாண்டவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டவீடுகிலிதங்கியது 265

அத்யாயம்

பக்கம்

- 83 பாண்டவர்கள மாலையகடனகளைமுடித்து உண்டு துயின்றது 265
 பாண்டவர்கள் காலையில் எழுந்து ஸபாபரவேசம்செய்தது 265
- 84 சகுனிகரும் தாமபுத்திராகரும் ஸமவாதம் 266-267
 துரியோதனன் தான் பந்தயமவைப்பதாகச்சொல்லியது 267
- 85 பீஷ்மா துரோணா முதலியோரும் மற்ற அரசர்களும்
 ஸபையில் வந்து உட்காராதது 267-268
 தாமபுத்திரரும் சகுனியும் ஆடியருதின தாமபுத்திரா
 பொருள்களைத் தோற்றது 268-271
- 86 விதுரா சூதாட்டத்தைவிடுத்துச்செய்யும்படி திருதராஷ்ட
 டிரானுகஞ்ச சொன்னது 271-278
- 87 துரியோதனன் விதுரைநிந்தித்துச்சொல்லியது 274-275
 விதுரா துரியோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்தது 275-276
- 88 தாமபுத்திரா சூதில் பொருள்களையும் ஸஹோதரர்களையும்
 தமமையும் தோற்றது 276-279
 தாமபுத்திரா சூதில் திரௌபதியைப் பந்தயமவைத்தது 279
 பீஷ்மாமுதலிய ஸபையோர்கள் துயரமடைந்தது 279-280
 திருதராஷ்டிரன் ஜயத்தைப்பற்றி அழக்கடிக்கேட்டது 280
 காணன் துரியோதனன்முதலியோர் மகிழ்ந்தது 280
 சகுனி திரௌபதியை ஜயித்துவிட்டதாகச் சொல்லியது 280
- 89 துரியோதனன் திரௌபதியையழைத்துவரும்படி விது
 ராருக்குச்சொன்னது 280
 விதுரா துரியோதனனைக் கோபித்துச்சொன்னது 280-282
 துரியோதனன் திரௌபதியை அழைத்துவரும்படி பிராதி
 காமிகுக்குக் கட்டினாயிட்டது 282
 பிராதிசாமி திரௌபதியை அழைத்தது 282
 திரௌபதி பிராதிசாமியைக்கேட்டது 282
 பிராதிசாமி, பந்தயமவைக்கப்பட்ட விவரத்தைத் திரௌ
 பதிக்குச்சொன்னது 282
 திரௌபதி தனனைப் பந்தயமாகவைத்ததுத் தோற்றவிவ
 ரத்தைப்பற்றித் தாமபுதாரைக்கேட்கும்படி பிராதி
 காமிகுச்சொல்லியது 282
 பிராதிசாமி திரௌபதியின் கேள்வியைத் தாமபுத்திராருக்
 குத்தெரிவித்தது 283
 துரியோதனன், 'பாருசாலி ஸபைக்குவந்துகேட்கட்டுமே'
 என்றது 283
 பிராதிசாமி துரியோதனன் எண்ணத்தைத் திரௌபதி
 குத்தெரிவித்தது 283
 திரௌபதி தன்கேள்வியை ஸபையோரிடம் கேட்கும்
 படி பிராதிசாமிகுச்சொல்லியது 283
 பிராதிசாமி திரௌபதியின் கேள்வியை ஸபையோருக்
 குத்தெரிவித்தது 283
 ஸபையோர் மறுமொழிசொல்லாமல் மௌனமாயிருந்தது 283
 தாமபுத்திரா திரௌபதிக்குத் துதனுப்பியது 283-284
 துரியோதனன் மறுபடியும் பிராதிசாமிகுக்குக் கட்டின
 யிட்டது 284

89 பிராதிசாமி ஸபையோரைத திருமபலும கேட்டது	284
துரியோதனன திரௌபதியைப் பிடித்ததுவரும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டினாயிட்டது	284
துச்சாஸனன திரௌபதியை அழைத்தது சொல்லியது	284
துச்சாஸனன திரௌபதியைக் கூடாதலைப் பிடித்திழுத்தது வந்தது	284-285
திரௌபதி துச்சாஸனைக் கோபித்தது சொல்லியது	285
துச்சாஸனன திரௌபதியைப் பரிஹவித்தது இகழ்ந்து சொல்லியது	285
துச்சாஸனன இரைந்துசிரித்தது திரௌபதியைத் தாவினென்றழைத்தது	286
காணனும் சஞ்ஞியும் துச்சாஸனைப் புகழ்ந்தது	286
பீஷ்மா திரௌபதிக்குச் சொல்லியது	286
திரௌபதி ஸபையோரைக் கேட்டது	287
துச்சாஸனன திரௌபதியைத் தூஷித்தது	287
90 பீமஸேனன திரௌபதியைப் பாதயம் வைத்தது தகாதென்றது	287-288
அராஜுனன பீமஸேனை ஸமாதானஞ் செய்தது	288
விகாணன ஸபையோரைத் திரௌபதிக்கு மறுமொழி சொல்லும்படி சொல்லித் தனக்குத்தையும் கூறியது	288-289
அரசருக்கு வயஸனங்கள் எவை என்பது	289
காணன விகாணனைக் கோபித்தது சொல்லியது	289-290
துச்சாஸனன திரௌபதியை வஸதிரத்தை இழுத்தது	290
திரௌபதி கிருஷ்ணனைத் துதித்தது	290-291
கிருஷ்ணனருளால் திரௌபதிக்கு அநேகவஸதிரங்கள் உண்டானது	291
துச்சாஸனன களைத்து உட்காராதது	291
பீமஸேனன சபதஞ்செய்தது	291-292
விதரா, கேளவிகு மறுமொழிசொல்வது அவசியமென்றது	292-294
தெரிந்தும் மறுமொழி சொல்லாதவனாகும் தப்பாக மறுமொழி சொல்லுகிறவனாகும் வரும் பலன்கள யாவையென்பது	292
விரோசனனும் ஸுதனவாவும் தமயில யாா பெரியவரென்று பிரஹலாதனைக் கேட்டது	292-293
பிரஹலாதன கர்யபரிடம் ஸந்தேஹங்கேட்டது	293
கர்யபா பிரஹலாதனுக்கு மறுமொழி கூறியது	293-294
கேளவிகு மறுமொழி சொல்லாதவன், கண்டதை உள்ளபடி சொல்லாதவன், தப்பாக மறுமொழி சொல்லுகிறவன், பெயர் சொல்லுகிறவன், உண்மைசொல்லுகிறவன் இவர்களுக்கு வரும் பாவபுண்ணியங்கள்	293-294
எப்படிப்பட்டவன் ஸாஸியாவா நென்பது	294
பிரஹலாதன 'ஸுதனவா பெரியவன்' என்றது	294
ஸுதனவா விரோசனைக் கூறித்தது விட்டது	294
துச்சாஸனன திரௌபதியை இழுத்தது	294-300

விஷயஸூசிகை.

கரு

அத்யாயம்.

பக்கம்.

- 91 திரௌபதி ஸபையில் புலம்பியது 294-295
 பீஷ்மா திரௌபதிக்கு யுகிஷ்டிராரே மறுமொழி கூற
 வேண்டுமென்றது 295-296
- 92 துரியோதனன திரௌபதிக்குப் பாண்டவர்களே மறு
 மொழி சொல்லட்டுமென்றது 297
 பீமஸேனன ஸபையில் கோபித்துச் சொல்லியது 297-298
 பீஷ்மா முதலியோரா பீமனை அடக்கினது 298
 காணன், வேறுகணவனை அடையும்படி திரௌபதிக்குச்
 சொல்லியது 298
 துரியோதனன திரௌபதிக்கு இடத்துடையைக் காண
 பித்தது 299
 பீமஸேனன துரியோதனனது துடையைப் பிளப்ப
 தாகப் பிரகிஷ்ணஞ் செய்தது 299
 விதரா கௌரவர்களுக்கு அழிவுவந்ததென்றது 299-300
 ஆர்ஜுனன தாமபுதரரின ஸவதரதிரததைப்பற்றிச்
 சொல்லியது 300
 காணன் திரௌபதியை இஷ்டம்போல அனுப்பல்கும்
 படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது 300
 சஞ்ஜரி காணனைப் புகழ்ந்தது 300
 திரௌபதி கதறியது 300-301
 விதரா தமசொல்லாத துரியோதனன கேட்பனே
 கேளானே என்றது 301
 விதரா துரியோதனனது கியரைத் தடுக்குமபடி திருதராஷ்
 டிரனுக்குச் சொல்லியது 301
 பீமஸேனன முதலியோரா துரியோதனனது கியரைக் { 301-303
 கொல்வதாகச் சபத்துசெய்தது 326-327
 திரௌபதி துரியோதனனது கியரைச் சபித்தது 303
 திரௌபதி சபித்தபோது பூமாரி பொழிந்தது 303
- 93 ஆர்ஜுனன யுத்தஸந்நாஹஞ் செய்ததும், தாமபுதரா
 அடக்கியதும் 303-304
 திருதராஷ்டிரனது அகனிஹோதரசாலையில் அபசருனது
 கள் உண்டானதைச் சொன்னது 305
 திருதராஷ்டிரன திரௌபதிக்கு வரங்கொடுத்தது 305-306
 யாராயா எத்தனை எத்தனைவரம் பெறத்தக்கவரென்பது 306
- 94 காணன் திரௌபதியால் பாண்டவர்கள் மீட்கப்பட
 டாகளென்றது 306
 எப்படியிருப்பவன் மனிதனென்பது 306
 மேலோர்களின் குணம் 307
- 95 திருதராஷ்டிரன தாமபுதரருக்கு இந்நிரப்பிரஸதம்
 சென்று அரசாள விடைகொடுத்தது 308-309
- அனுத்யுதபர்வம்
- 96 துரியோதனன பாண்டவர்களை ஸவேசசையாக விடக்
 கூடாத்தென்றது 310-311

கக

வி ஷ ய ஸ ி கை க.

அத்யாயம்

பக்கம்.

- 96 துரியோதனன், திருதராஷ்டிரனுக்குக் காராதவீரயாரா
ஜுன்ன பரகராமா இவர்களுடைய சரித்திரத்தைச்
சொல்லியது 811-814
- 97 துரியோதனன், அராஜுன்ன பரகராமங்களையும் அவ
னிடம் ஐனக்கிருக்கும் பயத்தையும் திருதராஷ்டிரனுக்
குச் சொல்லியது 814-819
- துரியோதனன் மறுபடியும் சூதாடத் திருதராஷ்டிரனிடம்
அனுமதிக்கேட்டது 819-820
- திருதராஷ்டிரன் மறுமுறை சூதுக்கு அனுமதிக்கொடுத்தது 820
- காந்தாரி மறுமுறை சூதுக்கு அனுமதி கொடாதிருக்கும்
படி திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது 820-821
- 98 பிராதிகாமி தாமபுத்திரரை அழைத்ததும், பாண்டவர்கள்
திரும்பிவந்ததும் 821-822
- சகுனி சூதுக்குப் பந்தயத்தைச் சொன்னது 822
- தாமபுதரா மறுமுறை சூதாடித் தோற்றது 828
- 99 துச்சாஸனன் பாண்டவர்களையும் திரௌபதியையும்
இகழ்ந்து கூறியது 824-825
- துச்சாஸனனும் துரியோதனனும் பீமனை அவமதித்ததும்,
அவன் அவர்களுக்கு மறுமொழி கூறியதும் 825-826
- 100 தாமபுத்திரர் பீஷ்மா முதலியோரிடம் வனஞ்செல்ல
விடைக்கேட்டது 827-828
- விதரா, சூநி தமது கிருஷ்ணதிலிருக்கட்டும் என்றது 828
- விதரா, தாமபுதரருக்குப் புத்திகூறி விடைகொடுத்தது 828-829
- 101 நகரத்தது ஜனங்கள் பிரலாபித்தது, 'பாண்டவர்களோடு
வனஞ்செல்லவோம்' என்றது 830-831
- சூநி திரௌபதியிடமும் பாண்டவர்களிடமும் பலவாறு
புலம்பித் திரும்பியது 832-834
- பாண்டவர்கள் வனஞ்சென்றது 834
- 102 விதரா, பாண்டவர்கள் வனஞ்செல்லும்போது செய்து
சென்ற குறிகளையும் அவற்றின் கருத்தையும் ஜனங்
கள் துக்கித்தத்தையும் அபசகுனங்கள் உண்டானதையும்
திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது 835-837
- நாரதர், கௌரவர் அழிவாரென்றது 837
- துரோணர், யுத்தத்திலு கௌரவர்களும் தாமும் அழிவது
நிச்சயமென்றது 837-838
- 103 ஸஞ்சயன் துரியோதனன் முதலியோர் அகரமஞ் செய
தனரென்று திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொன்னது 839-840
- திருதராஷ்டிரன், திரௌபதி அவமதிக்கப்பட்டபோது
உண்டான அபசகுனங்களையும், விதரா சொல்லாத
தான் கௌரமற்போனதையும் ஸஞ்சயனுக்குச் சொல்
லியது 840-841

ஸபாபர்வ விஷயஸி-ஓசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கృஷ்ணாய வாஸ்ய ஹ்மணே நமః

ஸ்ரீ கృஷ்ண வெவாய நாய நமః .

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

ஸ பார பர் வ ம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

ம ந் த் ர பர் வ ம்.

நாராயணம் நமஸ்கு நாரமெவ நரோத்தமே ||

ஓவீம் ஸாஸ்தீம் ஷாஸம் ததொஜயஸிஹீரயெசு ||

(அர்ஜுனனுக்குப் பிரதீபகாரத்தைச் செய்யக்கருதின மயனைப்
பார்த்து, நரீமராஜருக்கு ஒரு ஸபைசெய்யும்படி
கிருஷ்ணபகவான கட்டினாயிட்டது)

ஐனமேஜயா, “பிராமணோத்தமரே! ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனும்
மஹாபராக்கிரமசாலியுமாகிய அர்ஜுனன, அப்போது மயனைவிடு
வித்த பிறகு, என்னசெய்தானென்பதை எனக்குச்சொல்லும்” என்று
கேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லுகிறார்

“ராஜரே! உமது கடஸதருடைய சரித்திரத்தை ஊக்கத்
துடன் கேடும் அரசாக்கரசரே! ஆபுதந்திரிப்பவாகளிற சிறந்த மஹா
வீரனான அந்த அர்ஜுனன, மயனைவிடுவித்து, பூமியில் அரசாக்களபெறு
தற்கரிய காண்டவமென்னும் சிறந்த வில்லையும் அம்புகளவற்றாத
இரண்டு தூணிகளையும் திவ்யாஸ்திரங்களுையும் தேரையும் கொடி
யையும் வெள்ளைக்குதிரைகளையும் அக்னிபகவானிடமிருந்து பெற்ற
தனால் மிகுந்தஸந்தோஷமுள்ளவனாகி மஹனுடன்கூட அங்கேயிருந்
தான அப்போது அர்ஜுனனரை காப்பாற்றப்பட்ட மயன, அவன
செய்தநன்றியை கினைத்து அவனைப் பலமுறை மரியாதைசெய்து கண்
ணபிரான முன்னிலையில் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு இன்னசொல்
லால் பேசுததொடங்கினான் ‘குருதியின மைந்தனே! நின் துணை

1. உரைவிசேஷத்தை சூத்திரபாவம் முதற்பககம் குறிப்பிற் காண்க

பிரானிடத்திலிருந்தும் எரிககத்தொடங்கின அகனியிடத்திலிருந்தும் உனனூல நான காக்கப்பட்டேன உனக்கு என்னசெய்யக்கடவேன ? பகைவரைத் துயரப்படுத்துகிறவனே ! யான அஸுரர்களுக்கு விசுவகாமாவனரே ? அதனால், நான மறவாசெய்யக்கடாததும் நீ வியக்கத்தக்கதுமாகிய ஒன்றை உனக்குச்செயவேன ' என்றான் அவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட மஹாவீரனான அரஜுனன், சமமுநேரமசிறுத்தது ¹ மாயைகள் தெரிந்தவனாகிய மயனைப்பாத்தது நகைத்துக்கொண்டு, 'ஓ ! அஸுர ஸரேஷ்டனே ! நீ எனக்கு எல்லாம் செய்ந்துபோலவே (நினைக்கிறேன்) நீ ஸுகமாகச் செல் எனமேல் என்றும் அன்புடையவனாயிரு நாங்களும் உனமேல் அன்புடையவராயிருப்போம் உதவிபெற்றவனிடத்தில் பிரயோஜனத்தை அங்கீகரிப்பேனென்பது எனதுவிரதம் ' என்று சொன்னான் அதைக்கேட்டமயன், 'புருஷஸரேஷ்டனும் பிரபுவுமான அரஜுன ! நீ சொல்வது உனக்குத்தரும் ஆனால், உன்னிடம் அன்பைமுன்னிட்டு நான உனக்கு ஒன்று செய்யக்கருதுகிறேன் பாண்டவனே ! யான அஸுரர்களின் விசுவகாமாவான் மஹா ² கவியனரே அப்படிப்பட்ட நான உனக்காக ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறேன் அரஜுன ! முன்னம் அஸுரர்களுக்கு அரண்மனைகளும், அழகியவையும் ஸுகமான உட்புறங்களுடையவையும் ராஜபோகங்களுக்கரிய அளவற்றபொருள்கள் நிரம்பினவையுமான தோட்டங்களும், மனத்தைக்கவருகின்ற பலவகைத்தடாகங்களும், விசித்திரமான ஆடைகளும், நினைத்தபடிசெல்லும் ரதங்களும், சிறந்த கோபுரங்களோடும் பிராகாரங்களோடும்கூடிய பெரியநகரங்களும், அற்புதமான அனேகம் சிறந்தவாஹனங்களும், ஸுகிப்பதற்கு மிகத்தகுதியான அழகியசூகைகளும் எனன்றசெய்யப்பட்டன பல்கூறு ! அதனால் உனக்கும் ஏதாவதுஒன்று செய்ய விரும்புகிறேன் ' என்கேட்க, அரஜுனன், 'நீ உயிருக்கு நோய்த் அபாயத்திலிருந்து என்னுலவிடுபட்டவனாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய் இவ்வாறிருக்கையில், உன்னைக்கொண்டு ஒன்றைச் செய்வித்துக்கொள்ள என்னால் இயலாது அஸுரனே ! உனது எண்ணம் பயன்படாமற்போவ்தும் எனக்கு இஷ்டமில்லை ஆதலால், நீ கிருஷ்ணருக்கு ஏதாவது செய்யலாம் அதனால், எனக்குப் பிரதிபுபகாரம் செய்ததாகும் ' என்றுசொன்னான் புருஷஸரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே ! பிறகு, மயனுக்காக (அரஜுன

1 மாயை-அற்புதங்களைக் காட்டுமவித்தை

2 விசித்திரமான கற்பனைகள் செய்யுத்தக்கவன்

னால) கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட கண்ணபிரான, 'இவனுக்கு என்னகட்டியிருக்கிறது?' என்று சிறிதுநேரம் சிந்தித்ததா உலகநாதரும் பிரஜைகளைக்காப்பவருமாகிய மாதவா, 'இவனை ஒருஸ்பைஸ்யூசு செய்யசு சொல்லலாம்' என்று தம்மனத்தில் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அந்தமயனைப்பார்த்து, 'சிற்பிகளிற சிறந்தவனே! நீ நம்மிருப்பததைச்செய்ய எண்ணமுள்ளவனானால், இவவுலகத்தில் எவ்வகையானஸ்பை தாம் ராஜருக்குப் பிரியமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறாயோ, மானிடலோசம் அனைத்திலுமுள்ள மனிதர்கள் உன்னுடைய எந்தவேலையைக்கண்டு அதைப்போலச் செய்யமாட்டாமலுயர்ந்துநிற்பார்களோ, எதில்தவா களும் அஸுரர்களும் மனிதர்களும் எண்ணும் விஷயங்கள் உன்னுற செய்யப்பட்டதையாம்காண்போமோ அவ்வகையானஸ்பைசெய்ய வாயாக' என்று கட்டியிட்டார் அப்போது மயன் மனமகிழ்ச்சியுடன் அவாசொல்லி ஏற்றுக்கொண்டு தேவஸ்பைக்கு ஒப்பான அழகியஸ்பையைத் தாம்ராஜருக்குச் செய்யத்தொடங்கினான் பிறகு, கிருஷ்ணனும் அராஜனும் தாம்ராஜரான யுகிஷ்டிராருக்கு நடந்த வறறையெல்லாம் தெரிவித்து மயனைக் காண்பித்தனா அப்போது யுகிஷ்டிரா அந்தமயனுக்குத் தக்கபடி மரியாதைசெய்தாரா ஜனமேஜயரே! அந்தமயன் அந்தமரியாதையைக் கொண்டாடிப் பெற்றுக் கொண்டான் ஜனமேஜயராஜரே! அந்தமயன் அப்போது அந்தப் பாண்டவர்களிடத்தில் ¹ விருஷபாவாவென்னும் அஸுரனுடைய சரித்திரத்தைச் சொன்னான் அந்த அஸுரவிசுவகாமாவான் மயன் கொஞ்சகாலம் ஓய்ந்திருந்து மனத்தில் ஆலோசனைசெய்து மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்குச் சபைஒன்று செய்யத்தொடங்கினான் சிறந்த ஸாமாத்தியமுள்ளமயன், மஹாத்மாவான் கிருஷ்ணன், பாண்டவர்கள் இவர்களுடைய அனுமதியின்மேல் ஒரு சுபதினத்தில் ஆரம்பத்திற்குரிய மங்களங்களைச்செய்து ஆயிரக்கணக்கான பிராமணரோஷ்டாக்குக்குப் பாயஸானனம் அளித்து ஸந்தாப்பனை செய்து அவர்களுக்கே மிக்கபொருள்களையும் தானஞ்செய்து எல்லாருட்களின் சிறப்புக்களும் நிரம்பினனும் பதினாயிரமுமம் விசால்முள்ளதும் தேவஸ்பையைப் போன்றதுமான அழகானஸ்பையைச் செய்வதற்காகச் சுற்றிலும் அளவெடுத்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மக த ர பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(கண்ணபிரான் துவாரகைக்குச் செல்லுவதும், பாண்டவர்கள்
வழிகோண்டு விட்டதும்)

பூனைகசுரியவரான கண்ணபிரான் காண்டவபிரஸத்ததில் அன
புள்ள பாண்டவராத பூஜிக்ஷபபெறறு ஸுகமாக வஸித்திருந்த பிறகு,
தமது தந்தையைப்பாக்க ஆவலுள்ளவராயத் தமது நகரமசெல்வ
தற்குஎண்ணுகொண்டா உலகமெல்லாம் வந்தனஞ்செய்வ தற்குரிய
வரும் விசாலமாக கண்களையுடையவருமான கண்ணபிரான் தாம்
புத்திரரிடத்திலும் சூத்தியினிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு
தமதந்தையின் உடன்பிறந்தவளான சூத்தியின் பாதங்களைத் தலை
யால் வணங்கினா மிகபுகழ்பெற்ற அந்தக் கிருஷ்ணபகவான சூத்தி
யினால் தழுவிக்கொண்டு உச்சியிலமோகக்ஷபபெற்றபிறகு, தம் ஸ்நேஹா
தரியைப்பாத்ததா அவளருகமிசென்று அன்பினால் கண்ணாவிட்ட
கிருஷ்ணபகவான அழகியும் அழகாகப்பேசுகிறவளுமான அந்த
ஸுபதரைக்குச் சிறுதப்பனைத் தருவதும் உண்மையும் நன்மையும்
இனிமையும் நியாயமும் மிச்சசிறந்ததுமான வாகங்கிதத்தைக் கூறினா
அவள் தனஉறவினாசஞ்சுச் செலுத்தும்படி சிலவசனங்களை
உரைத்துப் பலமுறை தலையால் வணங்கி வந்தனஞ்செய்து கிருஷ்ண
ரைப்பூஜித்தாள அவளால் பூஜிக்ஷபபெற்ற கோவிந்தா, அந்தப்
பெண்ணாசிகு ஆசீர்வாதஞ்செய்து அவளிடம் விடைபெற்றுக்
கொண்டு திரௌபதியையும் தெளமயமுனிவரையுங் கண்டனா
புருஷோத்தமரான கண்ணபிரான் தெளமயருக்கு முறைப்படிவந்த
னஞ்செய்தா விதவானுமபலசாஸியுமான கிருஷ்ணபகவான திரௌ
பதிக்கு இனியவாரத்தைசொல்லி, ஸுபதரையை அவளிடம் ஒப்
பித்து, அரணுனனுடன்கூட அவனுடைய ஸ்நேஹாதராகளிடமிசென்
றா அவ்வைந்த ஸ்நேஹாதராகளாலும் சூழப்பட்டு, அம்ராகளாற்
சூழப்பட்ட தேவேந்திரன்போலிருப்பவரும் கருடக்கொடியை
யுடையவருமான மாதவா யாதகிரைக்காலத்திற்குரிய சடங்குகளைச்
செய்யக்கருதி, நீராடி நிரமலராய அலங்காரங்களசெய்துகொண்டு
தேவார்களையும் பிராமமணாக்களையும் நமஸ்காஞ்செய்து பல்வகைப்
புஷ்பசந்தனங்களினால் பூஜித்தா நிலைதவறாதவரிற் சிறந்தவ
ரான கிருஷ்ணபகவான யாதாக்காரியங்களெல்லாவற்றையும் செய்து
புறப்பட்டா அந்தவாஸுதேவா லெவளிக்ஷுடைவிட்டுப் புறப்பட்டா

வந்து யோககியாகளான பிராமணர்களால் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்
 வித்துத் தயிப்பாத திரங்கனையும் கனிகளையும் அக்ஷதைகளையும்
 துஷ்ணையையும் கொடுத்தபிறகு அவர்களைப் பித்தக்ஷிணம்செய்தாரா,
 அதன்பின் தாமரைக்கண்ணாடிக் கண்ணிரான, நல்லதிதியும் நல்ல
 நக்சத் திரமுங்கடியுதிநதலக்கினத்தில், சைபயம் ஸுகர்வம்என்னும்
 குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும், கதை சக்கரம் கதநி சாரங்கமமுத
 லிய ஆபுதங்கள் நிரம்பியதும், கருடக்கொடியுள்ளதும், விரைவாகச்
 செல்லுவதுமாகிய பொன்மயமான அழகியதேரிலேறிப் புறப்பட்ட
 டா ராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரா ஸாந்திகளிற சிறந்தவனாகிய தாருக
 னென்னும் கிருஷ்ணஸாரதியை விலக்கிப் பிரேமையினால் தாமும
 மாதவருடன் தேரிலேறினா அப்போது யுதிஷ்டிரா தாமே கடி
 வாளம்பிடித்தாரா பருத்தகைகளையுடைய அரஜுனனும்கூட ஏறிப்
 பொற்காம்போடுகடிய வெண்சாமரத்தைப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுழற்றி
 னான் அவவாறே, வீரனான பீமஸேனனும் அந்தத்தேரிலேறி
 னாறுகம்பிகளுள்ளதும் உயரதபுஷ்பமாலைகளாலும் பொற்காசுகளி
 னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வைடுரியக்காம்புள்ளதுமான சிறந்த
 குடைபை விரைவாகச் கிருஷ்ணருக்குப் பிடித்தான் சத்தருக்களை
 ஸம்ஹரிப்பவர்களாகிய பீமாரஜுனார்களும் நகுலஸஹதேவார்களும்,
 புரோஹிதர்களாலும் நகரத்தோராலும் சூழப்பட்டவர்களாகக்
 கிருஷ்ணரைப் பின்சென்றனர் சத்தருக்களான வீரர்களைக்கொல்
 பவராகிய அநகக்கேசவா அவ்வைந்து ஸ்வேஹாதாரர்களாலும் அனு
 ஸரிக்கப்பட்டு அன்புள்ளமாணுக்கர்களினால்தொடரப்பட்ட ஆசாரி
 யன்போல் விளங்கினா பிராமணஸரேஷ்டராகிய தெளமயமுனி
 வரும் பெரியோர்களால் சூழப்பட்டவராய் ஸுபத்திரையினபுத்திர
 னான அபிமன்யுனை ரத்ததிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டாரா சிறந்த
 மஹிமைபுள்ள ஸ்ரீவாஸுதேவா இந்நிரப்பிரஸத்ததைக்கடந்து ஒரு
 குரோச தூரத்தில் அரஜுனனை நெருங்கத்தழவி விடைபெற்றுக்
 கொண்டு தாமராஜருக்கும் பீமஸேனனுக்கும் நகுலஸஹதேவா
 சருக்கும் மரியாதைசெய்து அவர்களால் திடமாக ஆலிங்கனா
 செய்யப்பட்டாரா, நகுலஸஹதேவர்களால் அபிவாதனமும் செய்ப்ப
 பெற்றாரா ஜனமேஜயசே! எதிரிகளின் நகரங்களைஜயிப்பவரும் தாமம்
 தெரிந்தவருமாகிய கிருஷ்ணபகவான், அவையோஜனை தூரம் சென்ற
 பிறகு யுதிஷ்டிரரிடம்விடைபெற்று, 'நீ நிருமபலாம்' என்று
 சொல்லி அவருக்கு அபிவாதனத்தோடு பாதங்களைத்தொட்டு வந்த
 னாஞ்செய்தாரா தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, யாதவஸரேஷ்டரும் தாம்
 ரைக்கண்ணருமான அச்சுதரைத் தூக்கியெடுத்தது உச்சிமோந்து,

‘செல்லலாம்’ என்று அனுமதிக்கொடுத்த பிறகு, (ஸமயத்தில் உதவி செய்வதாக) கிருஷ்ணரும் பாண்டவர்களுக்கு முறைப்படி வாக்ருத தத்தஞ்செய்து பரிவாரங்களுடன் தொடாரதுவரும் பாண்டவர்களைப் பிரயததனத்தினால் திருமபச்செய்து, பிறகு, இரதிரன் அமராவ நிக குச்செல்லவதுபோலத் தமது பட்டனாததிறகு மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார் அப்போது அநதப்பாண்டவர்கள் அனபினமிகுதியினால் அநதககிருஷ்ணரைக் கண்ணுக்கெட்டுகிறவரையில் கண்களாலும் அதனபின மனங்களுமும் தொடாரதனா அவர்களுக்குக் கிருஷ்ணரைக் காண்பதில் ஆசைதீராமலிருக்கையிலேயே கண்ணிறைநதகாட்சிபுடையகண்ணபிரான விரைவில் கண்களுக்கு மறைநதார அநதபபுருஷஸரேஷ்டரான பாண்டவர்கள் திருமப மனமில்லாதவர்களாகவே கிருஷ்ணரிடம் மனஞ்சென்றவர்களாகி விருப்பமில்லாமல் விரைவாசத்திருமபித தகுகளநகரமசோநதனா பிறகு, கிருஷ்ணரும் தேரைச்செல்லுத்தி விரைவாகத் துவாரகைக்குச்சென்றார் எப்போதும் தம்பினனேவருபவனும் யாதவவீரனுமான ஸாதயகியோடும் தாருகனென னுமஸாரதியோடுங்கூட விஷ்ணுவாகியகிருஷ்ணா கருடனைப்போல வேகமாகத் துவாரகைக்குச் சென்றார் தாமபுத்திரரும், தாமரதவருதவர்களான ஸதேஹாதராகளோடும் ஸநேஹிதார்களோடுங்கூடத் திருமபித தமது சிறநதநகரத்தில் பிரவேசித்ததார ஜனமேஜயராஜரே! புருஷஸரேஷ்டரான தாமராஜா, ஸதேஹாதராகள புத்திரர்கள் மித்திரர்கள் எல்லாரையும் அனுப்பிவிட்டுத் திரௌபதியுடன்சோநது மகிழ்ந்திருந்தார அவவாறே, கிருஷ்ணரும், உகரசேனனமுதலிய யாதவஸரேஷ்டர்களால் கொண்டாடப்பட்டவராக ஸநேதோஷத்துடன் தமமுடைய சிரேஷ்டமான துவாரகாபுரத்தில் பிரவேசித்ததார தாமரைக்கண்ணராகிய மாதவா ஆகுக்கையும் முநிராதவரான தமது நந்தையையும் புகழ்பெற்றதாயையும் பலராமரையும் நமஸ்கரித்தது நின்றார் அநதஜனாததனா பிரதயுமனனையும் ஸாமபனையும் நிடடனையும் சாருதேஷ்ணனையும் கதனையும் அநிருதத்தனையும் பாணுவையும் தமுஷிக்கொண்ட பிறகு, பெரியோர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ருகமிணியின் கிருகத்துக்குச்சென்றார் எப்போதும் ஸுகியான அநதககிருஷ்ணா அநதச்சிறநதகிருகத்தில் ஸுகமாக மகிழ்ந்திருந்தார ஜனமேஜயராஜரே! அநதச்சமயத்தில் அஸுஸரேஷ்டனானமயனும் சிறபசாஸ்திரப்பிரகாரம் தாமபுகருககு ஸபாரிமாணஞ்செய்தான

முன்னுவது அதயாயம.

ம ந த ர ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

ஸ ப சே ய த வ ர ல ர று.

(மயன் பிந்துஸரஸுகதுச்சேனனு ஸபைக்துரிய கருவிகளையும்
பீமனுக்குக் கதாயுத்ததையும் அர்ஜுனனுக்குச் சங்கத்தை
யுய் கொண்டுவிந்து கொடுத்ததும், ஸபாநாமாணமும்)

பிறகு, மயன், ஜயிப்பவர்களிற சிறந்தவனான அர்ஜுனனைப்பா
க்து, 'நான் உன்னிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்,
சென்று திருமபலுமவருவேன் தனஞ்சயனே! முவுலகங்களிலும்
பெயாபெற்றதும் மனிதர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைபுண்புணுதும்
உனக்கும் பாண்டவர்களைவாக்கும் ஸந்தோஷத்தை விருத்திசெய
வதுமாகிய ஒருதிவ்யஸபையைச் செய்யப்போகிறேன் பாரதனே!
முன்னம் கைலாஸத்திறகு வடபுறத்தில் மைநாகபாவத்ததைச் சோ
ந்த பிரதுஸரஸினருகில அஸுரர்கள் யாருளெயய ஆரம்பித்தபோது
ஸதயந்தவருத் வருஷபாவாவென்னும் அஸுரராஜாவினஸபையில்
அழகும் அற்புதமும் சதன்மயமுமான பொருள்கள் என்னாறசெய்யப
பட்டன அவை இப்போதிருக்குமாயின் எடுத்தவருவேன் அதன்
பிறகு, பெயாபெற்றதும் உள்ளத்தைமகிழ்விப்பதும் எல்லாரசனங்
களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான ஒருவிசிதரஸபையைத் தாம்
ராஜருக்கு நாமாணம்செயவேன் கௌரவனே! யுவஸூஸ்வனபுத்திர
னாகிய மாந்தாதாவென்னுமராஜாவினல் போரில் பகைவரைக்கொன்று
வைக்கப்பட்ட உகரமானகதாயுதம் ஒன்றும் பிரதுஸரஸில இருக்கின
றது பொறபுள்ளிகளினல் சிதரமும் பெரிதும் பாரத்தைத்தாங்குவ
தும் உறுதிபுள்ள தும் நூறுயிரம்கதாயுதங்களுக்குச்சரியான தும் சத
துருக்களைக் கொல்லுவதுமாகிய அந்தக் கதாயுதம் உனக்குக் காணடி
வம்போலப் பீமனேன்னுக்குத் தகுதியானது அழகான சபதமுள்ள
தேவதத்தமென்னப்பட்டவருண்ணுடைய பீஹாசங்கமொன்று இருக்
கிறது இவற்றைஎல்லாம் உனக்காகக் கொடுப்பேன் இதிலஸந்தேக
மில்லை' என்றுசொன்னான் அர்ஜுனனுக்கு இவ்வாறுசொன்னபின்,
அந்தமயனென்னும் அஸுரன் வடகிழக்குத்திசைக்குச் சென்றான்
கைலாஸத்திறகுவடக்கே மைனாகபருவத்ததினருகில மிகப்பெரிதும்
உயரந்தரத்தன்மயமுமான ஹிரண்யஸுருங்கமென்னுமமலை இருக்கிறது
அதில அழகான பிரதுஸரஸென்னும் தடாகமிருக்கிறது அங்கே

தான் பகீரதமஹாராஜன் கங்கையைத்தரிசிப்பதற்காக அநேக வருஷங்கள் வஸித்தான் ஸல்லாப பூதங்களுக்கும் ஈஸ்வரராகிய மஹாத்மாவான ¹ சங்கரரும் அங்கே அதில யாகம செய்தார பரதஸரேஷ்டனே! யாகங்களில் முக்கியமான தூது அஸ்வமேதங்களை அங்கே (இந்திரன்) செய்தான் அந்த யாகங்களில் இரத்தினங்களிழைத்த பூபஸ்தம்பங்களும் பொன்மயமான யாகசாலைகளும் சிறப்பில் ஒப்பில்லாதவைகளாகச் செய்யப்பட்டன ஸஹஸ்ராஷ்டனான இந்திரன், அங்கே யாகஞ்செய்ததான் ஸித்திபெற்றான் நியயுருஷ்டரும் உகரமான தேஜஸுள்ளவருமாகிய ² பிரமமதேவா ஸல்லா லோகங்களுையும் அங்கிருந்துபடைத்து அனேகம் பிராணிகளால் ஸேவிகப்பட்டுருக்கிரார அங்கே நரநாராயணர்களும் பிரமமாவும் யமனும் ஸதானுவுமாகிய இந்த ஐவரும் ஆயிரபுகைகளாகப் பரப்பிரமமத்தை உபாஸனை செய்கின்றனா தாமததைச் சாக்ஷதமாக நிலைநிறுத்துவதன்பொருட்டு விஷ்ணுவானவா பரததையோடு அநேகவருஷ்காலங்கள் அவ்விடத்தில் ஸதரயாகங்கள் செய்தார அங்குள்ள பூபஸ்தம்பங்களை பொன்மாலிகளாணிந்தவை யாகசாலைகளும் மிகச் ஒளியுள்ளவை நாராயணர் அங்கே அநேகமாயிரங்களையும் பத்துலக்ஷங்களையும், (ஸவாணம், கோமுதலியவை) தானம் செய்தார ஜனமேஜயரே! அந்தமயன் அங்கே சென்று கதையையும் சங்கததையும் எடுத்துக்கொண்டான் அஸுரஸரேஷ்டனுமயன் அங்கேசென்று அம்மலையிலிருந்து மிக அழகான உருவமுள்ள கற்களையும் வருஷபாவாவின சபையிலிருந்த ஸபடிக் கல உருக்களையும் அந்தப் பெருமபொருள்களைக் காததிரந்த கிங்கராகளென னும் அரசுகருடன் எடுத்துவந்தான் அவற்றையெல்லாம் கொண்டுவந்தபிறகு, அவ்வஸுரன், நிகரற்றதும் மூன்று உலகங்கள் லும்பெயாபெற்றதும் தேவாளுக்கூரியதும் ஒப்பற்ற சிறந்த ரதனங்களாற சோபிக்கின்றதுமாகிய ஸபையை நிரமாணஞ் செய்தான் அப்போது அந்தச் சிறந்தகதாயுத்தத்தைப் பீமனுக்கும் தேவதத்தமென னும் சிறந்த சங்கததை ஆரஜுனனுக்கும் கொடுத்தான் அந்தச் சங்கின ஒலியினால் பிராணிகள் நடுங்கின அந்த அஸுரவிசுவகாமாவாகியமயன் சற்றநேரம் இளைப்பாறிப் புத்தியில் ஆராய்ந்து ஆயிரக்கணக்கான பிரமாணசிரேஷ்டர்களோடாய் ஸானந்தநிலை திருப்தி அடை

¹ 'இவ்விடத்தில் பிரமமாளனும் பின்னே பிரமமாளன்று வருமிடத்தில் சங்கரா' எனும் பழையஉரை கூறுகிறது

² ஸருஷ்டியைச் சொன்னதனால் இவ்விடத்தில் பிரமமதேவா எனப்பேத பொருத்தம்

விதது மஹாதமாககளான பாண்டவர்கள் மஹாதமாவான கிருஷ்ணன் இவர்கள் அபிப்பிராயப்படி எல்லாப்பருவங்களின் சிறப்புக்களும் நிரம்பினதும் உயர்ந்தகாட்சியும் அலங்காரங்களுமுள்ளதுமான ஸபையைச் செய்ந்ததொடங்கினான் ஜனமேஜய மஹாராஜரே! பொன்மயமான மரங்களோடுகூடிய அந்தச் சபை, சுற்றிலும் பதினாயிரமுமும்விஸ்தாரமுள்ளதாகவிருந்தது, அகனிஸ்பையைப்போலவும் ஸ்ரோபஸ்பையைப்போலவும் சந்திரஸ்பையைப்போலவும் பிரகாசிப்பதாக மிகச்சிறந்த வடிவத்தோடுருந்தது அந்தச் சிறந்த ஸபை பிரகாசமான கதிரோன் ஒளியைத் தன் ஒளியினால் தோற்கச்செய்வது போலவும் மேல்கிளம்புகிற ரதனகிரணங்களால் ஜவலிப்பதுபோலவும் விளங்கிற்று அந்தச்சபை நீருண்டமேகம்போல ஆகாயத்தை மறைத்துநிற்பதும், நீண்டதும், அகன்றதும், அழகியதும், குற்றமற்றதும், களைப்பைப்போக்குவதும், சிறந்தபொருள்கள் நிரம்பினதும், ரதனமயமான மதில்களும் வாயில்களுமுடையதும், பறபல அறபுதங்கள்மைந்ததும், தனங்கள் நிரம்பினதுமாக மயஞல் நன்றாகச் செய்ப்பட்டது புத்திசாலியான மயன் செய்ந்த ஸபையைப்போல அவ்வளவு அழகுள்ளவையாக விஷ்ணுஸ்பையும் இரதிரஸ்பையும் பிரமமஸ்பையும் ஆகவிலலை ஆகாசத்தில ஸஞ்சரிப்பவர்களும் உகரமான ரூபமும் பெரியதேகமும் சிவப்பும் பொன்னிறமுமான கண்களும் முத்துச்சிப்பிப்போன்ற காதுகளுமுள்ளவர்களும் எதிரிகளைக் கொல்லுகிறவார்களுமாகிய கிங்கராகளென்னும் மஹாபலசாலிகளான அரசுகள்கள் எண்ணுயிரவர்கள் மயஞல் கட்டினையிப்பட்டு அங்கே அந்தச்சபையைக் காத்தும் வஹிததுமிருந்தனர் அந்தச் சபையில் வைரோயமயமான இலைகள்பரவினதும், ரதனமயமான காமபுகளுள்ளதும், தாமரை செங்கழுநீர்முதலிய நீலமலர்கள் மலர்ந்திருப்பதும், பல்வகை நீர்ப்பறவைக்கூட்டங்களிருப்பதும், பொன்மயமான ஆமைகளும் மீன்களும் இருப்பதனாலும் தாமரைப்பூக்கள் மலர்ந்திருப்பதனாலும் சிதரவாணமுள்ளதும், பலநிறமான படிக்ககற்படிகளுள்ளதும், தெளிந்த ஜலமுள்ளதுமாகிய ஒரூர் சிறந்ததடாகத்தை மயன் செய்தான் மந்தமாருதத்தினால் அசைக்கப்பட்டதும் முத்துப்புள்ளிகள் நிரம்பினதும், உயர்ந்த ரதனப்பலகைகளினால் சுற்றிலும் மேடைகள் கட்டப்பட்டதும் உயர்ந்த ரதனங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டதுமான அந்தத்தடாகத்திற்கு வந்து அதைப்பாராததும் சில அரசர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை அவர்கள் தெரியாமையால் விழவும் விழுந்தனர் அந்த ஸபையின்நாற்புறமும் என்றும் புஷ்பித்தவையும், காற்றினால் ஆடுகின்றவையும், குளிராதநீழலுள்ளவையும், மனத்தைக் கவரு

கின்றவையுமான பலவகைப் பெரியமரங்களும், நல்ல வாஸனையுள்ள காடுகளும் அன்னங்கள் நீரகங்களாகக் கன சக்கரவாகங்கள இவைவழி னுல விளங்கும் தடாபுகளும் நிரம்பவிருந்தன நீரினும் நிலத்தினும் முளைத்ததாமலைமலர்கள் எல்லாவற்றினுடைய மனததையும் எடுத் துக்கொண்டு அநதக்காற்றான துபாண்டவாக்களை அடைந்தது ராஜரே! இவ்வாறான அநதச் சபையைப் பதினான்குமாஸகாலத் திறக்கிக் கராள வேலைசெய்து முடிந்ததைத் தாமராஜருக்கு மயன் தெரிவித்தான்

நான்காவது அத்யாயம்.

ம ந த ர பா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ஸபாப்ரவேசம் செய்தது)

அநதச் சிறந்த ஸபையைச் செய்தபிறகு, மயன், அராஜுனனைப் பார்த்து, 'ஓ! ஸவ்யஸாசியே! எல்லாப் பூதங்களினும் மிகுந்த சக்தியுள்ள கிங்கராகளென்னும் அரக்காக்கட்டம் உன் கொடியினமேல இருக்கின்றது அநதக்கட்டம் நீ நானேறிடும் ஓசையினுல மேகம் போலக் காண்குகும் அகனிபகவான கொடுத்த இநதச் சிறந்த தோ ஸாயனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றது தேவலோகத்திய இநதச் சிறந்த வெண்மையான குதிரைகளும் மிக்கவேகமுள்ளவை மாயை ிரித்தாசெய்யப்பட்ட இநத வானரசுகொடி, மரங்களில் தடைப்படாமல் வாலரசுத்த திரம்போல உயர்ந்திருக்கிறது வானரத்தை அடையாளமாகவுடைய (இநதக்) கொடியானது அனேக நிறங்களாகக் காணப்படும் இநத உயர்ந்த கொடியானது யுத்தத்தில் எல்லாக்கொடிகளுக்கும் மேற்பட்டு நிறத்தை நீ காண்பாய் இநதவீரரான அனுமாரா (நிஜஉருவத்துடன்) தவஜத்தினமேல இருப்பாரா' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லி அராஜுனனைத் தழுவிக்கொண்டு அவனா ல விடைகொடுக்கப்பெற்று மயன் சென்றான் பிறகு, தாம ராஜா அநத ஸபையில் பிரவேசித்தாரா ஜனமேஜய ராஜரே! நெய்யும் பாலும் தேனும் சோந்த அன்னத்தையும், பசுக்களையும், கிழங்குகளையும், கவிகளையும், எள்ளன்னத்தையும், ¹ ஜீவந்திகையென்னும் புஷ்டியைத்தீரும் ஓர் உணவையும், ² ஹவிஷ்யமென

1 இதை யவனா விரிஞ்சியெனபா சாககரைபோலத் தித்திக்கும் புஷ்டமுள்ள ஒரு மூலிகையென்றும் சீந்திக் கொடியென்றும் சிலா சொல்லுவா

2 ஹவிஷ்யமாவது -பனிககாலத்திலுண்டானவையும் புழுக்காத வையுமான வெள்ளைத்தானியத்தையும் பச்சைப்பயறு, எள், யவை, அரே ணுகம், தினை, நீவாரம், குதுவைஇவற்றையும் வாஸதுகம், ஹிலமோசி

ஹம் உணவையும், பனதிகள் மானகளுமுதலியவற்றின் பலவகை மாமஸங்களுக்கும், கடிதது மெல்லத்தக்கவற்றையும், உறிஞ்சுதற்கு வறறையும், குடிக்கத்தக்கவற்றையும் மிருதியூக்ககூட்டுதலுப பல தேசங்களிலிருந்துவந்த பிராமணோத்தமர்கள் பதினாயிரவரைப்புகிப் பித்தது அனேகவிதமான புதியவஸ்திரங்களையும் புஷ்பமாலைகளையும் அளித்தது அவர்களைத் திருப்தி அடைவித்ததா. அவர்களில் ஓவ லோருவருக்கும் அனேகமாயிரம் கோதானஞ்செய்தார ஜனமே ஜயரே! அந்த ஸபையில் புனயாஹவாசனஞ்செய்த கோஷமானது தேவலோகத்தை எட்டினதுபோலிருந்தது தாமராஜாவானவா பல வகை வாததியங்களோடும் அனேகம் சிறந்த வாஸஸ்ததிரவியங்க ளோடும் தேவதைகளைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்தார அவ்விடத் தில் மல்லார்களும் நாடகமாடுசிறவார்களும் 1 சல்லார்களும் 2 ஸூதா களும் 3 வைதாளிகர்களும் மஹாதமாவான தாமபுத்திரரை ஸேவித் தனா அந்தத்தாமராஜா, ஸ்ஹோதரர்களுடனகூட அந்தப்பூஜையை அவவாறு நடத்தி அந்த அழகானஸபையில் தேவலோகத்தில் இர திரனிருப்பதுபோல மகிழ்ந்திருந்தார நிஷிகளும் பறபலதேசங்களி லிருந்துவந்த அரசர்களும் பாண்டவார்களும் அந்தச்சபையில் உட காரனிருந்தனா தாமங்களை தெரிந்தவரும் இரதிரியங்களையும் மனத் தையும் அடக்கினவரும் வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும் கரை கண்டவரும் பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவருமான அவிதா, தேவலா, ஸதயா, ஸாபபிமாஸா, மஹாசிரஸ, அராவாஸு, ஸூபிதரா, மைத் ரேயா, சனகா, பஸி, தலபாபுதராரான பகா, ஸதூஸசிரஸ, விபாஸா, சகா, விபாஸசிஷ்யாக்களாகிய ஸுமந்தா, ஜைமினி, பைலா, நாம (வைசமபாயனா), தித்திரி, யாஜ்ஞவலக்யா, ரோமஹாஷணா, 4 அவா புத்திரா, அபஸுஹோமியா, தெளமயா, ஆணிமாண்டவயா, கௌசி கா, தாமோஷணீஷா, தரைபஸி, பாணதா, கடஜானுகா, மௌஞ் சாயனா, வாயுபக்ஷா, பாராசாயா (இவா விபாஸரலலா), ஸாரிகா, கை, காலசாகம் என்னும் கீரைகளையும் கேமுகமதவீர மறற்க்கிழங்கு வகைகளையும், இரதுப்பு, கடலுப்பு இவற்றையும் பசுவின்தயிர, நெய், ஆடையெடுக்காதபால், பலாப்பழம், மாம்பழம், கடுக்காய், புளி, ஜீரகம், நாகரகம், திப்பிலி, வாழைப்பழம், ஸீஸலிப்பழம், தானநிகாய இவைகளையும் வெல்லமதவீரக கரும்பு ஸம்பந்தமான சாககரை கற் கண்டு முதலியவற்றையும் சோதனத் தைலபாகயிலலாமல செய்யப் பட்டது மேற்கூறியவற்றோடு தேவகாய நெல்லிக்கனிகளையும் சோத் தாக கூறுவதுமுண்டு

1 வீகடகவிகள் தடிச்சிலம்பம் செய்பவரென்பது பழையவுரை

2 புராணஞ் சொல்லுகிறவர்கள்

3 ஸங்கீதத்தினால் காலம்தெரிவிப்பவா

4 உகரபரவா

பலிவாகா, ஸின்னீவாகா, ஸபதபாலா, கருதஸரமா, ஜா தூகாணா, சிகா
வான, ஆலம்பா, பாரிஜாதகா, பாவதா, மஹானுபாவரான மாரககண
டேயமாமுனிவா, பகிதரபாணி, ஸாவானா, பாலுதி, காலவா, ஜங்கா
பந்து, ரைபயா, கோபவேகா, பருகு, ஹரிபபரு, கௌண்டினயா,
பபருமாலி, உசிககினபுத்திரரான கக்ஷீவான என்னும பழையரிஷி,
நாசிகேதா, கௌதமா, பைங்கியா, வராஹா, சிமந்ததவமுள்ள சாண
டிலயா, குககுரா, வேணுஜங்கா, கலாபா, கடாமுதலான ரிஷிஸரேஷ
டாகள அந்தசசபையில் புணயகதைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு மஹா
தமாவான தாமராஜாவினிதமஇருந்தனா அவலாருகவே, க்ஷத்திரிய
சிரேஷ்டாகளும் தாமராஜரை அடுத்திருந்தனா ஐசுவரியமுள்ள
வனும் மஹாதமாவும் தாமததிலமனமுள்ளவனுமாகிய முஞ்சுக்கேது,
விவாததன்ன, ஸங்கிராமஜித், தூமுகன், வீரஞன் உகரேஸேனன்,
கக்ஷேஸேனராஜன், தோலவியடையாதவனாகிய கேக்ஷமகன், கம்போஜ
தேசத்தரசனான கமடன், பலமுமஉறசாகமும நிரமபினவரும் அஸ்த
ரத்தேதாசசியுள்ளவரும் அளவறதபராகக்கிரமமுள்ளவருமாகிய யவ
னாகளைக் காலகேயாகளென்னும் அஸுராகளை வஜராபுத்தரதரித்த
தேவேந்திரன் நடுங்கச்செய்ததுபோல தாடுருவனாகவே எப்போ
தும் நடுங்கச்செய்த மஹாபலசாலியான கம்பனன், ஜடாஸுரன்,
மதரதேசத்தரசன், குருதிராஜன், கிராதராஜனாபுரிந்தன், அங்கன்,
வங்கன், புண்டரகன், பானடியன், ஒடாராஜன், ஆந்தரன், ஸுமித
ரன், பகைவரை அழிப்பவனாகிய சைபயன், கிராதாகளுக்கு அரச
னாகிய ஸுமன்ஸ, யவனராஜன், சாணுரன், தேவராதன், போஜன்,
பீமரதன், களிங்கதேசத்தரசனான ஸருதாயுதன், மததராஜாவான ஜய
ஸேனன், ஸுகாமா, சேகிதானன், பகைவரைக்குறைப்பவனாகிய
புரு, கேதுமான, வஸுதானன், வீதேஹராஜனாகியகருதக்ஷணன்,
ஸுதாமா, அணிருத்தன், மஹாபலசாலியான ஸருதாயு, வெல்லமுடி
யாதவனாகிய அனுபராஜன், காமஜித், ஸுதாசனன், சிசுபாலன்,
அவனபுத்தலவன், சருசுதேசத்தரசன், தேவதாருபமுள்ளவாகளும்
வெல்லமுடியாதவாளுமான் ஆஹுகன், விபருதி, சுதன், ஸார
ணன், அகருரன், கருதவரீமா, சினியினபுதரனாகியஸதயகன், பீஷ்ம
கன், ஆகருதி, வீரஞன் த்யுமதஸேனன் ஆகிய யாதவகுமாராகள்,
சிமந்த வில்லாளிகளான கேகபதேசத்தரசர்கள, லோமகருலத்தோ
னாகிய தருபதன், மஹாபலசாலியும் அஸ்திரங்கனில்தோந்தவனு
மாகிய வஸுமான முதலான அனேகமக்ஷத்திரியத்தலைவாளும அந்த
ஸபையில் குருதியினபுதரரான யுதிஷ்டிரரை உபாஸித்தனா ஜனமே
ஜயராஜரே அராஜுனனை அடைந்து புள்ளிமானதோலாடையுடுத்து

விலவிததை கறறுககொண்ட பரதபுமன்ன, ஸாமபன், புழுதான்ன, ஸாதயகி எனனும யாதவகுமாராகளும், ஸுதாமா, அனிருத்தன், புருஷஹரேஷ்டனான் சைபயன் முதலான அனேக அரசாகளும் அங்கே இருந்தனா ஜனமேஜயராஜரே! தன்னுசயனுக்கு நண்பனான துமபுருவென்னும் கந்தாவன் அங்கே எப்போதும் இருந்தான் தன் மந்திரிகளோடுகூடிய சித்ரஸேனனென்னும் கந்தாவனும் மற்று முள்ள இருபத்தேழு கந்தாவாகளும் அபஸரஸுகளும் அங்கே வீற்றிருந்த யுதிஷ்டிரரை ஸேவித்தனா பாடிலும் வாததியத்திலும் ஸமாததாக்களும் சுருதியிலும் தாளத்திலும் ¹ காலப்பிரமாணத்திலும் ² லயத்திலும் ³ ஸதானத்திலும் தோசசிபுள்ளவாகளுமான கின்னராகள அப்போது துமபுருவினால் கட்டினையிடப்பட்டுக் கந்தாவாகளுடன் சோந்த மனத்தில் உதஸாஹத்தூடன் சாஸ்திரப்படி தேவலோகத்திய ⁴ தானங்களைப்பாடிப் பாண்டவாகளையும் ரிஷிகளையும் மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனா விரதம் தவறாதவரும் ஸதயம் தவறாதவருமான அந்த ஸபையிலிருந்தவாகள பிரமமலோகத்தில் தேவாகள பிரமமாவை ஸேவிப்பதுபோலத் தாமராஜரை ஸேவித்தனா

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ம ந் த ர ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸபைக்குவந்து யுதிஷ்டிரரைக் துசல்பரஸன் செய்தது)

அரசாக்கரசரான ஜனமேஜயராஜரே! மஹாதமாக்களான பாண்டவாகளும் பெரியோர்களும் கந்தாவாகளும் அந்தச் சபையில் அவ்வாறு வீற்றிருக்கையில், தேவககட்டங்களினால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் வேதங்கள் உபநிஷத்துக்கள் இதிலாஸபுராணங்கள் யாகம் முதலிய கருமங்கள் செய்யும் விதிகளின் வேறுபாடுகள் ⁵ ஸதுதம், ஸதோமம், கரஹம், ஸதோபம், பத்ம, கிரமம், சிசைஷ், அக்ஷரம், இவற்றின் விசேஷங்கள், பூவ கலப் சரித்திரங்கள், ஸருஷ்டிகு முன்னுள்ள விஷயங்கள் இவற்றையெல்லாம் நிரந்தவரும், ⁶ கலப்

1 தருதம், மதயம், விளம்பிதம் என்று மூன்றுகாலங்கள்

2 பாட்டுக்களுக்கும் வாதகியங்களுக்கும் இருக்கும் ஒற்றுமை

3 மந்தரம், மத்தியம், தாரம் என்னும் மூன்று ஸதாய்

4 ஸவரங்களின் ஆரோஹணவரோஹணங்கள்

5 ஸதுதம், ஸதோமம், கரஹம், ஸதோபம் இவை மந்தரங்கள்

6 வேதமந்தரங்களின் பொருள்களை விளக்கி ஆபஸதம்பா முதலிய யோசையத் ஸூத்தரங்கள்

ஸூத்ரங்களின் பொருள்களை ஸரியாக அறிந்தவரும், பிரம்மசாரி
 விரதம் தவருதவரும், ¹ ஊஹம் ² அபோஹம் இவற்றில் தோந்த
 வரும், நாதகனத்தையும் ஸங்கீதத்தையும் அனுஸரிப்பவரும்,
 எல்லாவற்றிலும் ஒப்பற்றவரும், ³ பதினெண்ணிததைகளுக்கும்
 பொக்கசம்போனவரும், சிறந்த கீர்த்தியுள்ளவரும், நியாயசாஸ
 திரம் தெரிந்தவரும், தாமங்களின் துட்பத்தை அறிந்தவரும், ஆறு
 வேதாங்கங்களையும் அறிந்தவரில் தமக்குயாவிலாதவரும், ⁴ ஒருமை
⁵ செயற்கை, ⁶ வேறதுமை, ⁷ கூடுதல் இவற்றையறிந்தவரும்,
 சொல்வனமையும் தைரியமும் புத்திக்கூடமையும் மறவாமையும்
 உடையவரும், தந்திர தெரிந்தவரும், ⁸ கவிபும், உயாதவைதாழ்ந்
 தவை இவற்றின் வித்தியாஸம்றிந்தவரும், பிரதயக்ஷம் அனுமானம்
 முதலிய பிரமாணங்களின் துணிபை அறிந்தவரும், ⁹ ஐந்து அங்கங்
 களோடுகூடிய ¹⁰ வாககியத்தின் குணதோஷங்களை அறிந்தவரும், பரு
 ஹஸபதி பேசினாலும் மேனமேலும் உத்தரமசொல்லவல்லவரும்,
 தாமாதத காமமோக்ஷங்களென்னும் புருஷார்த்தங்களின் லக்ஷணங்
 களை நன்றாக அறிந்தவரும், இந்தப்பிரம்மாண்டத்தின் மேலும் கீழும்
 மத்தியிலுமுள்ள உலகங்களெல்லாவற்றையும் பிரததியக்ஷமாகக்
 கண்ட மஹாஜ்ஞானிபும், ¹¹ ஸாக்ஷியம் ¹² யோகம் இவற்றின் விசே
 ஷங்களையறிந்தவரும், தேவாளுக்கும் அஸுராகளுக்கும் விரோதஞ்
 செய்யக் கருதுகிறவரும், ¹³ ஸந்தி ¹⁴ விக்ரஹம் இவற்றின் உண்மை
 யை அறிந்தவரும், இங்கிதங்களின் வேறுபாடுகளையறிந்தவரும், ¹⁵
 ஆறுகுணங்களைப் பிரயோகிப்பதில் ஜாக்ரதையுள்ளவரும், சாஸ்தி
 ரங்களுல்லாவற்றிலும் ஸமாததரும், சண்டைமுட்டுவதிலும் ஸங்

1 கூட்டுவனவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ளல்

2 விலக்குவனவற்றை விலக்கல்

3 நாலுவேதம், ஆறுவேதாங்கம், தாக்கம், மீமாம்ஸை, புராணம்,
 தாமசாஸ்திரம், ஆபுரவேதம், தனுரவேதம், காந்தாவவேதம், ராஜரீதி

4 ஒருபயனைத் தலைமையாகக் கொள்வது

5 அதற்குப் பல உபாயங்களைச் சோப்பது

6 ஒன்றோடொன்று மகறுப்படுங் காரியங்கள்

7 ஒருகாலத்திற் பலகாரியங்கள் கூடுவது

8 எதிர்கால உணர்ச்சியுடையவரென்பது பழைய உரை

9 பரதிஜ்ஞை, ஹேது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனம்

10 நியாயவாக்ஷியம் 11 ஜ்ஞானயோகம்

12 காமயோகம் 13 ஸமாதானம் 14 விரோதம்

15 ஸந்தி=ஸநேகம், விக்ரஹம்=விரோதம், யானம்=யுத்தத்
 துக்குப் போவது, ஆஸனம்=தன்னிடத்திலிருப்பது, தவைதீபாவம்
 =சேனைகளை இரண்டுபகுப்புகளாகப் பிரிப்பது, ஸமாஸரயம்=ஒரு
 புலவானை அடிப்பது

கீதத்திலும் விருப்பங்கொண்டவரும், எவ்வுலகத்திலும் ஸஞ்சரிககத தஷாபிலலாதவரும், சொன்னவையும் சொல்லாதவையுமான அனேக குணங்கள் நிரம்பினவரும், மிகப்பெரிங் மஹிமைபும ஒளிபு முள்ளவருமான தேவரிஷியாகிய நாரதமுனிவா, பாரீஜாதா சிறந்த ஞானமுள்ள பாவதா ஸுமுகா ஸௌமயா ஆகிய தேவரிஷிகளுடன் கூட எல்லாலோகங்களிலும் ஸஞ்சரித்தவருமடோது, ஸபையிலுள்ள பாண்டவர்களைக் காணவிரும்பி மனோவேகமாக அந்தச்சபைக்குவந தாரா அந்தப்பிராமணரான நாரதா ஜயத்தைப்பற்றிய ஆசிரவாதங் களினால் அந்தத் தாமராஜரைச் சிறப்பித்தாரா எல்லாத் தாமங்களுந் தெரிந்த தாமபுத்திரா அந்த நாரதமுனிவா வரசகண்டு தம்முடைய தம்பிமாருடன்கூட விரைவாக எதிர்கொண்டு அழைத்துப் பகதி புடன் தலைவணங்கி அபிவாதனஞ்செய்தாரா தாமந்தெரிந்தவரான தாமராஜா அந்த நாரதருக்குத் தகுதியான ஆஸனத்தைக்கொ டுத்துச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் பசுவையும் ¹ மதுபாககத்தையும் அரக்கியத்தையும் கொடுத்து ரதனங்களாலும் விருமபத்தகக் பொருள்கள் எல்லாவற்றினாலும் அவரைப் பூஜித்தாரா புதிஷ் டிரிடத்தில் ஸரியான மரியாதையைப்பெற்று நாரதா ஸந தோஷமடைந்தாரா வேதங்களின் கரைகண்டவராகிய அந்த நாரத மஹரிஷி பாண்டவர்களைவராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவராகி புதிஷ்டிர ரைப்பாத்ததுத் தாமாராதத் காமங்களென்னும் புருஷாததங்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு வினாவினா

‘ராஜனே’¹ ராஜயகாரியங்கள் ஸரியாக நடக்கின்றனவா? உனமனம் தாமத்தில் விருப்பமுள்ளதாயிருக்கிறதா? ஸுகங்கள் அனுபவிக்கப்படுகின்றனவா? கருகினது தடைப்படாமலிருக் கிறதா? அறம்பொருளினபடுமென்னும் முன்றனுள் அறம் பொருள்களை விடாததும் முன்னோர்களான கூடஸதாசுளால் நடத்தி வரப்பட்டதுமான மேலான காரியத்தை நடத்திவருகிற யா? பெர்ருளினால் அறத்தையும் அறத்திறைப்பொருளையும் மன மகிழ்ச்சியைமுதன்மையாகவுடைய சிறுமினபத்தினால் அறம்பொருள் இரண்டையும் கெடுக்காமலிருக்கிறாயா? ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனே! வேண்டினவற்றையெல்லாக் கொடுப்பவனே! காலத்தை அறிந்து தாமாராததகாமங்களை அந்தஅந்தக் காலத்தில் பகுத்து அனுஷ்டிகத் தவருமலிருக்கிறாயா? குற்றமற்றவனே! அரசனுக்குரிய ஆறு குணங்களுடன் கூடத் தன பக்கத்தில் ² ஏழும் எதிரிபசகத்தில் ஏழு

¹ இனிய ஆகாரம் ஆகிபாவம் 416-ம் பக்கத்திலும் இந்தப் பாவம் 76 ம் பக்கத்திலும் வணபாவம் 189-ம் பக்கத்திலும் குறிப்புகளறி காண்க ² மந்தரம், ஒளஷதம், இந்திரஜாலம், ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம்

மாகப் பதினான்காக நிறகும் உபாயங்களின் பலபலன்களைச் செம்மையாகப் பரிசீலிக்கிறாயா? ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனே! பாரதனே! தனபலத்தையும் பிறாபலத்தையும் ஆராய்ந்துபார்த்துப் பலவான்களுடன் ஸந்திசெய்துகொண்டு ¹ எட்டுக்கருமங்களையும் நடத்துகிறாயா? பரதசிரேஷ்டனே! ராஜ்யத்தின் அங்கங்களை ² ஏழும் கெடுக்கப் படாமலிருக்கின்றனவா? தனிகாக்கள் வறிஞாக்கள் அனைவரும் உன்னிடத்தில் அன்புடனிருக்கின்றனரா? தூதாக்களாலும் நம்பப்பட்ட வேறு எந்த மனிதாக்களாலும் உன்னிடமிருந்தாவது உனஅமைச்சரிடமிருந்தாவது மந்தராலோசனை வெளிப்படுத்தப்படாமலிருக்கிறதா? ரணபாகளும் பகைவார்களும் மத்தியஸ்தாகளும் செய்யக்கருதியதை நீ அறிகிறாயா? ஸந்தியையும் விக்ரஹத்தையும்காலத்தை அனுஸரித்துச்செய்து வருகிறாயா? தன் பக்கத்திலும் எதிரிப்பக்கத்திலும் ³ சேராதவனுக்கும், இருவாக்கும் ⁴ பொதுவாக இருப்பவனுக்கும், ஜீவனத்தைத் தடுக்காமலிருக்கிறாயா? வீரனே! உனக்குச்சரியானவார்களும் உன்னைவிட முதிர்ந்தவார்களும் பொருளாசையற்றவாக்களாகப் பரிசோதிக் கப்பட்டவார்களும் உனக்குப் புத்திசொல்லத்தக்கவார்களும் மேற்குலத்தோர்களும் அன்புள்ளவாளுமான மந்திரிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டனரா? பாரதனே! ராஜனுடைய ஜயத்துக்கு மந்திராலோசனை காரணமானறே? ரணபீன! மந்தரத்தை வெளிவிடாதவரும் சாஸ்திரங்கனில் ஸமாததருமாகிய அமைச்சர்களால் உனது ராஜ்யம் நன்றாக ரட்சிக்கப்பட்டு எதிரிகளால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதா? தூக்கத்துக்குட்படாமலிருக்கிறாயா? காலத்திற் கணவிழித்துக்கொள்ளுகிறாயா? காரியங்களை அறிந்து அவற்றைப் பின்னிரவுகளிற் சிறுக்கிறாயா? தனித்தும் பலருடன் சேர்தும் மந்தராலோசனை செய்யாமலிருக்கிறாயா? நீ செய்த மந்தராலோசனை தேசமெங்கும் பரவாமலிருக்கிறதா? சிறிய உபாயமும் பெரிய பயனுமுள்ள காரியங்களை ஆராய்ந்தெடுத்து அப்படிப்பட்டவற்றை இடையூறு வராமலிருக்கும்படி உடனே செய்யத் தொடங்குகிறாயா? ஸந்தேஹிக்கப்பட்ட வேலைகளனைத்தும் உன்னை நேரிடப்பாக்கப்படுகின்றனவா? (பாரதத் பிறகு) மதுபடியும் (வேலைக்காரரிடம்) ஒப்பிக்கப்படுகின்றனவா? இவற்றில் கலந்துகொள்வது ஸாதகம் வேண்டியவார்களும் பொருளாசையிலலாதவார்களும் குலக்கிரமமாக வந்திருப்பவாளுமான வேலைக்காரர்களால் அந்த வேலைகள் நடத்தப்பட்டுவரு

¹ பயிர், வாததகம், கோட்டை, அணை, ஆணைபிடித்தல், புத்தைய லெடுத்தல், பொன்னம்ணிகள் எடுத்தல், வெற்றிடங்களில் ஜனங்களைக் குடியேற்றத்தல்

² தலைவன், அமைச்சன், துணைவா, பொக்கசம், தேசம், தோட்டை, படை ³ உதாளீனன் ⁴ மத்தியமன்,

கினறனவா? ராஜனே! வீரனே! உன் காரியங்களை யெல்லாம் முடிந்தபிறகும் முடிந்திருந்ததிலும் பிறா அறிகின்றார்களா? முடிபாதனவற்றை யாரும் அறியாமலிருக்கின்றனரா? தாமங்களிலும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலும் விதவான்களான உபாத்நியாயர்களா ராஜகுமாரர்களும் படைவீரர்களுமாகிய அனைவரையும் பழகுகின்றனரா? ¹ அனேகமாபிரம முாக்காக்களுள் ஒரு கதறவனை விலைக்கு வாங்குகிறாயா? கதறவன்னரே கராயஸங்கடங்களில் சிறந்த நன்மையைச் செய்வான தூக்குணங்களைத் தும் தனங்களினாலும் தான் யங்களினாலும் ஆயுதங்களினாலும் தண்ணீராலும் யந்திரங்களினாலும் சிற்பிகளாலும் விலலாளிகளாலும் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றனவா? புத்திசாலியும் சூரனும் ஜிதேந்திரியனும் நன்றாகப் பேசுதக்கவனுமாகிய மந்திரி ஒருவனே ராஜாவையும் ராஜகுமாரனையும் பெருஞ்செல்வமடைப்செய்வான ஒருவாக்கொருவா தெரியாத மும்மூன்று ² சாராக்களால் பிறாபகங்களில் ³ பதினெண் தீர்த்தங்களையும் தன பகத்தில் பதினெண் தீர்த்தங்களையும் அறிகிறாயா? சதருக்களை ஸம் ஹரிப்பவனே! நீ எதிரிகளால் அறியப்படாமல் நம்பப்பட்டவனாகி ஊகத்தை விடாமல் எதிரிகளெல்லாரையும் எப்போதும் அறிகிறாயா? கலவியும் கேளவியும் மிகுதியாகவுள்ளவனும் பொறுமையற்றவனும் மேனமேலும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவனுமாகிய மேற்குலத்தானபுரோஹிதன் உன்னால் கௌரவிக்ஷபெற்றிருக்கிறானா? சாஸ்திரவீதிகளை அறிந்தவனும் துணைநிலவுள்ளவனும் உள்ளும்புறமும் ஒத்தவனுமான அந்தப்புரோஹிதன் உனது அசனிகாரயத்தில் ஊகமுள்ளவனாகி ஹோமம் செய்ததையும் ஹோமம் செய்வதையும் காலந்தோறும் தெரிவிக்கிறானா? வேதாங்கங்களில் நிபுணனும் கிரஹ நக்ஷத்ரதிரங்களை அறிந்தவனுமாகிய சோதிடன் எல்லா ⁴ அணிஷ்டங்களையும் பரிகரிக்கத்தக்கவனாக இருக்கிறானா? வேலைக்காரர்களில் உயாதரத்தாரா உயாந்த கருமங்களிலும், நடுத்தரத்தாரா நடுத்தர கருமங்களிலும், தாழ்வானவா தாழ்ந்த கருமங்களிலும் நியமிக்கப்பட

1 'அனேகருள் ஒரு கதறவனைக் கண்டெடுக்கிறாயா?' எனப் பதக்ருத்து

2 ஒற்றா

3 ஆதிபராவம் 578, 579-ம் பக்கங்களிற் காண்க - இவர்களில் மந்திரி, இளவரசன், புரோஹிதன் நீங்கலாக மற்றைப் பதினேவரைத் தன பகத்தில் கொள்க தன்பகத்தில் மந்திரி, இளவரசன், புரோஹிதன் இவர்களுடன் ராஜாவே எப்பொழுதும் பழகுவதனாலும் அவர்கள் சாராக்களைக் கட்டினையிடும் நிலைமையுள்ளவர்களாதலாலும் அவர்களைச் சாராக்களெனக் கொண்டு பரிசோதிப்பது ஒழுங்காகாதென்பது ராஜநீதி சாஸ்திரத்தின் துணிபு

4 ஆகாயத்திலிருந்து எரிகொள்ளிவிழுவது, வால்நக்ஷத்ரம்கிழம்புவது, பூகம்பம் உண்டாவது முதலியன.

டிருக்கின்றனரா? பொருளவிஷயத்தில் பரிசுத்தங்களாகப் பரிசுஷி-
 கப்பட்டவர்களும் தந்தை பாட்டன் பரம்பரையாக வந்தவர்களுமுன்
 சிறந்த மந்திரிகளைச் சிறந்த காரியங்களில் நீ நியமிக்கிறாயா? கடுமை
 யான தண்டனையினால் பிரஜைகளை அதிகமாக அச்சப்படுத்தாம-
 லிருக்கிறாயா? பரதஸரேஷ்டனே! உனது ராஜ்யத்தை மந்திரிகள்
 ஆளுகின்றனரா? யாகம் செய்பவர்கள் காமப்பிரஷ்டனை அவமதிப்-
 பதுபோலவும் பெண்கள் நயமில்லாமல் பிடிக்கும் காழ்க்கை அவ-
 மதிப்பதுபோலவும் அந்த மந்திரிகள் உன்னை அவமதிக்காமலிருக்க-
 னின்றனரா? உனது ஸேனாபதி உதஸாஹமுள்ளவனாகவும் சூரனாக-
 வும் புத்திக்கூலமையும் துணிவும் தூயமையுமுள்ளவனாகவும் நம்
 குலத்தோனாகவும் அன்புள்ளவனாகவும் காரியங்களை முடிக்கும் திற-
 மையுள்ளவனாகவும் இருக்கிறானா? எல்லாவகை யுத்தங்களிலும் தோற்-
 தவர்களும் அஞ்சாதவர்களும் பரிசுத்தங்களும் பராக்ரமசாலிகளு-
 மான படைத்தலைவர்கள் உன்னை கௌரவமாக வெகுமதி செய்யப்-
 பெற்று வருகின்றனரா? சேனைக்குக் கொடுக்கத்தக்க உணவையும்
 வேதனத்தையும் தகுதிப்படி ஸரியானகாலத்தில் கொடுக்கிறாயா?
 குறைக்காமலிருக்கிறாயா? இந்த வேலைகாரர்கள் வறுமையால் அன-
 னத்துக்கும் வேதனத்துக்கும் காலங்கடப்பதுபற்றி அரசன்மேல்
 கோபிப்பார்கள், அந்த அனாததம் மிகப்பெரிதாக நினைக்கப்படுகிறது
 தேசத்தில் பிரதானங்களாயுள்ள ராஜகுமாரங்கள் அனைவரும் உன்னி-
 ட்தத்தில் அன்போடிருக்கின்றனரா? யுத்தத்தில் உயிரையும் விடுவா-
 ர்களா? தன் விருப்பத்தையே முக்கியமாகக்கொண்ட ஒருவன் உன்
 ஆஜனஞ்ஞய மீறியும் மற அமைச்சருடன் சேராமலும் பெரும்
 பயன் தரத்தக்க அனேககாரியங்களை முழுவதும் தன்னிஷ்டப்படி
 யே நடத்தாமலிருக்கிறானா? தன் முயற்சியினால் காரியங்களைச் சீர்ப்-
 படுத்துகிற ஒருமனிதன் விசேஷமான வெகுமானத்தையும் போஜ-
 னம் வேதனங்களின் அபிவருத்தியையும் பெறுகிறானா? விததை
 களில் பயின்று அறிவில் தோரத மனிதர்களின் குணங்களுக்குத்
 தக்கபடி திரவியம் கொடுத்து அனுசரணிக்கிறாயா? பரதஸரேஷ்ட-
 னே! உன் காரியத்தில் மானத்தையும் நஷ்டத்தையும் அடைந்த
 மனிதர்களின் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுகிறாயா? பார்த்தனே!
 பயந்தாவது இதைத்தாவது உன்னை அடைக்கலமாக அடைந்தவ-
 னும் யுத்தத்தில் தோற்றவனுமான சத்ருவைப் புதர்ப்போலக்
 காப்பாற்றுகிறாயா? அரசனே! நீ ஒருவனே புலனிமுழுமைக்கும் தாய்
 போலவும் தந்தைபோலவும் பகைபாத்தமில்லாதவனாகவும் நம்பத்தக்க
 வனாகவும் இருக்கிறாயா? பரதஸரேஷ்டனே! உன்னுடைய சத்தருக்க

கள் காமம், சூது, வேட்டை முதலிய ¹ வயஸனங்களிலிருக்கக்கேட்டு
² மூன்றுவிதமான பலங்களையும் ஆராய்ந்துகொண்டு விரைவாகவே
 எதிர்த்துச் செல்லுகிறாயா? பகைவரை ஜயிப்பவனே! அதிருஷ்ட
 வசமாகக் காலமநோந்தபோது ³ பின்பலத்தையும் ⁴ மூலபலத்தையும்
 தன உதலாஹத்தையும் எதிரியினதோலவியையும் தெரிந்துகொண்டு
 யுத்தயாததிறைக்கு ஆரம்பிக்கிறாயா? பகைவரைப் பரிதபிக்கச்செய
 யும் மஹாராஜனே! முதலில் உன சேனைக்குச் சம்பளங்கொடுத்துப்
 பிறகு பிறாதேசத்தின் சேனைத்தலைவர்களுக்கு அவரவாகட்கேற்ற
 படி விலைபெற்ற பொருள்களை ரஹஸ்யமாகக் கொடுக்கிறாயா? சூரதி
 புதரனே! முதலில் இறதிரியங்களை அடக்குவதனால் தன்னையே ஜயித்
 துகொண்ட பிறகு புலன்களையடக்காமல் தவறிநடக்கும் பிறரை
 வெல்லக்கருதுகிறாயா? நீ சத்தருக்களையெதிர்த்துச் செல்லுகையில்
 நீ திசாஸ்திரப்படி நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஸாம தான பேத
 தண்டங்களென்னும் உபாயங்கள் முன்கெல்லுகின்றனவா? மனிதாக
 கரசே! உன தேசத்தை உறுதியுள்ளதாகச் செய்தபிறகு பிறரிடம்
 செல்லுகிறாயா? அவர்களை ஜயிப்பதற்குப் பராக்கிரமத்தைச் செலுத்
 துகிறாயா? ஜயித்தபின் அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறாயா? ⁵ எட்டு
 அங்கங்களோடுகூடிய ⁶ நாலவகைச்சேனையும் உன்படைத்தலைவாக
 ளால் நன்றாகநடத்தப்பட்டு எதிரிகளை எதிர்த்துக் கண்டிப்பதாயிருக்
 கிறதா? பகைவரைத் துன்புறுத்தியபின் மகாராஜாவே! அயலராஜ
 யங்களில் பயிற்றுக்குங்காலத்தையும் பயினைக் காப்பாற்றுகாலத்
 தையும் விட்டுவிடாமல் மாற்றரசர்களை வதஞ்செய்கிறாயா? உன்னு
 டைய அதிகாரிகளனென்காள் உனதேசத்திலும் பிறாதேசங்களிலும்
 முள்ள காரியங்களைச் சோதனைநடத்தி ஒருவரையொருவா காப்பாற்றி
 வருகின்றனரா? மஹாராஜாவே! உணவுகளையும் உடம்பினமேல்
 படத்தக்க சந்தனம் வஸ்திரமுதலியவற்றையும் மோகத்ததக்கவற

1 மன ஊக்கத்தைக் கெடுப்பது

2 மூன்றுவிதமான பலங்கள் — மந்தரம் = ராஜ்யாலோசனை, கோசம் = பொக்கசம், சேனை = படை

3 பின்பலம் = தான ஒருதேசத்தையோக்கி யுத்தத்துக்கு முன் செல்லும்போது பினதேசத்தரசர்கள் தனதேசத்தை ஆகரமிக்காமலிருக்கும்படி எல்லைக் காவலாக வைக்கப்படும சேனை

4 மூலபலம் = தனதேசத்தில் நிலையாக இருக்கும் சேனை

5 தோ, யானை, குதிரை, காலாட்கள், படைத்தலைவர்கள், வேலைக் காரர்கள், வேவுகாரர்கள், அந்த அந்தத் தேசங்களின் தலைவர்கள்

6 மூலபலம் (= பரம்பரையாகவந்த சேனை மந்திரி முதலியவர்கள்), மித்ரபலம், பருதயபலம், ஆட்விகபலம்

றையும் உனக்கு நம்பிக்கையானவர்கள் ¹ பாதுகாக்கின்றனரா? பொக்கசமும், தானயசாஸையும், வாகனங்களும், வாயிலும், ஆபுதங்களும், தரவயத்தினாவரவும், உன்னுள்ளமைபெற்று உன்னிடம் பற்றுள்ளவரால் நடத்தப்படுகின்றனவா? மனிதர்களுக்கதிபதியே! (சமையற்காரனமுதலிய) ஸம்பத்தாராலும் (சேனைமுதலிய) வெளியோராலும் உனக்குத் தீங்குவராமலும், உன்சுற்றத்தாரால் அவர்களுக்குத் தீங்குவராமலும், சுற்றத்தாருள்ளும் ஒருவராலொருவருக்குத் தீங்குவராமலும் பாதுகாக்கிறாயா? பானத்திலும் சூதாட்டத்திலும் (வேட்டைமுதலான) விளையாட்டுக்களிலும் பெண்களிடத்தும் உன்மனம் பற்றினதனலுண்டான செல்வைக காலையில் (கணக்காக்கள்) ² தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கின்றனரா? ³ வரவின்காற்பாகத்திலாவது அரைப்பாகத்திலாவது முக்காற்பாகத்திலாவது உனது செலவுமுடிந்ததுபோகிறதா? உறவினரையும் ஆசாரியர்களையும் மூத்தோரையும் வாதத்தாக்களையும் சிற்பிகளையும் அடுத்தவரையும் வறிஞர்களையும் தனங்களாலும் தானயங்களாலும் அடிக்கடி அனுக்கிறா? வரவுசெலவுபாக்க நியமிக்கப்பட்ட கணக்காள எழுத்துக்காரர்களைவரும் ஒவ்வொருநாளும் காலவேளைகளில் வரவு செலவுகளை ⁴ நடத்துகின்றனரா? காரியங்களில் ஸமாததாக்களும் நனமையக்கருதுகிறவர்களும் நெடுநாளாக அன்பாக்குமான அதிகாரிகளை முன்னே குற்றத்தைக்காணாமல் அவர்களை அதிகாரங்களிலிருந்து விலக்காமலிருக்கிறாயா? பாரத்தனே! உயாந்தவாக்களும் தாழ்ந்தவாக்களும் நடுத்தரமானவாக்களாகிய மனிதர்களை அறிந்து அவரவருக்குத்தக்க வேலைகளில் அவர் அவர்களை நியமிக்கிறாயா? அரசனே! உலோபிகளும் திருடர்களும் பகைவாக்களும் வேலைப் பயிற்சியில்லாதவாக்களும் உன்காரியங்களில் பிரவீரத்திக்காமலிருக்கின்றனரா? திருடர்களாலும் பொருளாசைகொண்டவர்களாலும் பெண்களுக்கு வசப்பட்ட ராஜகுமாரர்களாலும் உன்னாலும் உனது ராஜ்யம் பீடிக்கப்படாமலிருக்கிறதா? பயிரிடுவோர்கள் திருபதியோடிருக்கின்றனரா? உன் ராஜ்யத்தில் நீரிழைந்த பெரியதடாக்களை

¹ அவற்றில் விஷஸம்பந்தமில்லாமலிருக்கும்படி பார்க்கின்றனரா?

² தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கின்றனரா என்பதற்கு நடக்காமலிருக்கின்றதா என்பது கருத்து 'பானம்முதலிய விஷயங்களைப்பற்றிய செல்வைத் தாமாநுஷ்டானகாலமான கால வேளையில் தெரிவித்தால் அப்போது வந்திருக்கும் புரோஷிதா முதலான பெரியோர்கள் கெடுதலையறிந்து விட்டுவிடுவார்கள்' என்பது பழையஉரை

³ வரவுக்குட்பட்ட செலவிற்கு வேண்டிமென்பது கருத்து

⁴ 'தெரிவிக்கின்றனரா' என்பது பழையஉரை

ஒவ்வோரிடங்களிலும் இருக்கின்றனவா? பயிரானது வானத்தை எதிர்பாராமலிருக்கிறதா? பயிரிடுகிறவர்களுக்குச் சோறும் வித்தும் நஷ்டப்படாமலிருக்கின்றனவா? ஒவ்வொருவனுக்கும் தூற்றுககண்களான தனத்தை வடிகுக்குக் கடன்கொடுத்து உபகாரஞ்செய்கிறாயா? அன்பனே! உனதேசத்திய வாததகம் யோக்கியர்களான மனிதர்களால் நன்றாக நடத்தப்பட்டு வருகிறதா? அன்பனே! வாததகத்தைச் சாராதுதான் இவவுலகம் ஸுகமாக அபிவிருத்தியாகிறது ராஜனே! ¹ உனதேசத்திலுள்ள குராகளும் அறிவுமுதிர்ந்தவர்களும் நன்னடக்கையுள்ளவர்களும் ² ஐந்துஐந்து போசோந்து தேசத்துக்குக் கேஷமத்தைச் செய்கின்றனரா? நகரங்களைக் காப்பதற்காகவகிராமங்களை நகரங்கள் போலவும் கிராமங்களின் எல்லைகள் கிராமங்களபோலவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா? அவையெல்லாம் உனவசத்திலிருக்கின்றனவா? உனதேசத்திலுள்ள திருடரையடிப்பவர்கள் சேனை யினால் தொடரப்பட்டு ஸம்பூயிகளிலும் மேடுபள்ளங்களிலும் நகரங்களிலும் ஸஞ்சரிகின்றனரா? மங்களையாகவே அன்பாக நடத்துகிறாயா? அவர்கள் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்களை நம்பாமலிருக்கிறாயா? அவர்களிடம் ரஹஸ்யத்தைச் சொல்லாமலிருக்கிறாயா? அரசனே! காலம் கடக்கத் தகாததாரியத்தைக் கேட்டு அதன்பயிலையும் ஆராய்ந்து, பிறகு, அநதப்புரத்தில் இன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு படுததிராமலிருக்கிறாயா? வேரத்தனே! இரவின் ³ முதலிரண்டியாமங்கள் தூங்கிப் பினயாமத்திலெழுந்து அறம்பொருள்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறாயா? பாண்டவனே! ஒவ்வொருநாளும் காலத்திலெழுந்து அலங்காரங்களைச் செய்துகொண்டு காலநதெரிந்த மந்திரிகளுடன் கூட ஜனங்களுகுக காட்சிகொடுக்கிறாயா? பகைவரை அடக்குகிறவனே! சிவப்பு உடுப்புக்களைத் தரித்தும் கத்திகளைக் கையிற்பிடித்தும் செவ்வையாக அலங்காரங்களைச் செய்துகொண்டுமிருக்கும் மனிதர்கள் உன்னையகாப்பதற்காகச் சூழ்ந்திருக்கின்றனரா? அரசனே! தண்டிக்கத் தக்கவர்களையும் பூஜிக்கத் தக்கவர்களையும் நன்றாகப் பகுத்தறிந்து நண்பராயினும் பகைவராயி

1 ஒவ்வொரு கிராமத்தினுடைய கேஷமகாரியங்களும்

2 பரசாஸ்தா (=உத்தரவுகொடுப்பவன்), ஸமாஹாததா (=ஜனங்களிடம் தீர்வைவாங்கி ராஜாவுக்குக் கொடுக்கிறவன்), ஸமவீதாதா (=பிரஜைகளுக்கும் ஸமாஹாததாவுக்கும் இடையிலிருந்து வேலூடாப்பவன்), லேககன் (=எழுதுகிறவன்), ஸாக்ஷி ஆக ஐவா

3 முதலயாமம் ஸாயங்காலத்தைச் சோந்ததாதலால், இரண்டாவது மூன்றாவதுயாமமே முதலிரண்டியாமங்களென்று கொள்க பினயாமம் என்பதற்கு நான்காம் யாமம் என்று பழைய உரை கூறுகிறது அதனாலும் இது துணியப்படும்

ஹும் அவர்கள் விஷயத்தில் யமனைப்போலச் சமமாக நடக்கிறாயா? பார்த்தனே! உடம்பினனோயை ஒளவுதங்களாலும் பத்தியங்களாலும் மனத்தினனோயைப் பெரியோர்களை அடுப்பதினாலும் எப்போதும் நிவிருத்திசெய்கிறாயா? ¹ எட்டு அங்கங்களோடுகூடிய சிகிதையில் ஸமாதாக்களும் வேண்டினவாக்களுமான வைத்தியர்கள் உன் சரீரத்தில் எப்போதும் அனபும் ஹிதமுமுள்ளவாக்களாயிருக்கின்றனரா? ராஜனே! உன்னிடம் விபவஹாரத்திற்காகவந்த வாதிப பிரதிவாதிகளுக்குப் பொருளாசையிலாவது அறிபாமையிலாவது காவத்திலாவது எவ்வகையிலும் நியாயகிரோதம் செய்யாமலிருக்கிறாயா? பொருளாசையாலாவது அறிபாமையாலாவது பிறரை நம்பியாவது பிறா ஸநேஹத்திலாவது அடுத்ததமனிதர்களின் பிழைப்பைக் கெடுக்காமலிருக்கிறாயா? பட்டணத்திலும் தேசத்திலுமுள்ளவர்கள் எதிரிகளினால் பொருள்கொடுத்து வசப்படுத்தப்பட்டவாக்களாக ஒன்றுசேர்ந்து எவ்வகையிலும் உன்னுடன பகைக்காமலிருக்கின்றனரா? உனது வலிமையினால் வெல்லப்பட்டுத் தன் வலிமைக்குறைந்த சதருவானவன் ² மந்தரத்தினாலாவது மந்தரம் ஸையம் இரண்டிலுமாவது வலிமையுள்ளவனாக எவ்வகையிலும் ஆகாமலிருக்கிறான் ³ தலைவாக்களாயுள்ள அரசர்கள் அனைவரும் உன்னை நேசிக்கின்றனரா? அவர்கள் உன்னால் அழைக்கப்பட்டு உன்காரியத்துக்காக உயிரையும் விடுவார்களா? ³ எல்லாவிததைகளிலும் பிராமணர்கள் விஷயத்திலும் குணங்களை அனுஸரித்து உன்மரியாதை நடந்துவருகிறதா? முனிவர்கள் விஷயத்திலும் உன் நன்மைக்குக்காரணமான சிறந்த பூஜை நடந்துவருகிறதா? ஸவாக்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தருவனவாகிய நித்திய தஸிணைகளை அவர்களுக்கு அளிக்கிறாயா? வேதத்தினால்நியப்பபட்டவையும் முன்னோர்களால் ஆசரிக்கப்பட்டவையுமான வேதோகத காமங்களை அவர்களைப்போலவே ஊக்கத்துடன் செய்துவருகிறாயா? குணங்களபொருந்தின் பிராமணர்கள்

¹ எட்டு அங்கங்களாவன- 1 சலயம்=தேகத்துக்குள்ளிருக்கும் முனமுதலியவற்றை எடுப்பது 2 சாலாகயம்=குத்திரீ எடுப்பது 3 காயசிகிதையை=நோய்க்கு மருந்துகொடுப்பது 4 பூதவிததை=பேயமுதலியவற்றை ஒட்டிவது 5 கௌமாரசுருதயம்=குழந்தைகளுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் வைத்தியம் 6 அகத்தந்திரம்=விஷவைத்தியம் 7 ரஸாயனதந்திரம்=தேகபூஷடி ஆயுள் முதலியவற்றை உண்டாக்குவது 8 வால்கிரணம்=போகங்களில் அதிக உதஸாஹப்படுத்துவது

² மந்தரம்=புத்திபலம்

³ 'நதிஷ்டி' என்பதை மாற்றிப் பாடங்களை அனுஸரித்தும் பழைய உரையை அனுஸரித்தும் 'அனுதிஷ்டி' என்றுபாடம்கொள்ளப்பட்டது

உனது கிருத்தத்தில் சுவையுள்ள சிறந்த போஜனங்களை உன்முன்
 னிலையில் தயினையோடு புஜிக்கின்றனரா? வாஜபேயம் பெண்ணடீ
 கம் முதலிய யாகங்களுல்லாவதையும் மனஉறுதியோடும் பகதி
 யோடும் பூணமாக நிறைவேற்ற முயல்கின்றாயா? உறவினரையும்
 ஆசாயாகளையும் மூத்தோரையும் தேவர்களையும் முனிவர்களையும்
 கிராமங்களின் முக்கியமான (அரசுமுதலிய) புண்ணிய விருத்தங்களை
 யும் பிராமணர்களையும் வணங்குகிறாயா? குற்றமற்றவனே! உன்னால்
 யாருக்கும் வயஸனமாவது கோபமாவது உண்டாகப்படாமலிருக்க
 கின்றதா? மங்களதரவியங்களைக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு ஜனங்
 கள் உன் பக்கத்திலிருக்கின்றனரா? குற்றமற்றவனே! தாமாதத
 காமங்களைப் பகுத்தறிவதும் ஆபீஸையும் புத்தையும் தருவதுமாகிய
 இந்த (முற்கூறிய) புத்தியும் நடையும் உன்னிடத்திலிருக்கின்றனவா?
 இந்தப் புத்தியோடிருப்பவனுக்கு ராஜ்யம் கெடாது அப்படிப்பட்ட
 அரசன் பூமியை ஜயித்து மிகவும் ஸுகமாக அபிவிருத்தியடைவான்
 பரிசுத்தமான மனத தூயமையுள்ளவனும் குற்றமற்றவனுமான
 யோக்யன் திருட்டுத்தொழிலில் பழிசுமத்தப்பட்டபோது, அவன்
 ஸமாததாளான அதிகாரிகளினால் பொருளாசைகொண்டு சாஸ்திரங்
 களைப் பாராமலே கொல்லப்படாமலிருக்கிறானா? குற்றம் செய்யும்
 போது உளவறிந்தவர்களால் பாரக்கப்பட்டுத் திருட்டுப்பொருளுடன்
 பிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளியான திருடன் பொருளாசையினால் விடப்
 படாமலிருக்கிறானா? பாரதனே! செல்வனுக்கும் வறிஞனுக்கும்
 உண்டான வியவகாசங்களை உனது நியாயசபையோ பொருளுக்
 கிணங்கி விதயாஸமாகப் பாராமலிருக்கின்றனரா? நாஸ்திகம், பொய்,
 கோபம், ஊக்கமினமை, காரியங்களை விளம்பித்தல், தெரிந்தவர்களைப்
 பாராமை, சோம்பல், ஐம்புலன்களில் ஈடுபாடு, ஒருவனாகவே காரி
 யங்களை ஆலோசிப்பது, காரியம் தெரியாதவர்களுடன் ஆலோசிப்பது,
 நிச்சயிக்கப்படவற்றைச் செய்யாமலிருப்பது, மந்தராலோசனைபை
 ரஹஸ்யமாக வைத்துக்கொள்ளாமை, மங்களகாரி
 யங்களை முதலியவற்றைச் செய்யாமை, யாவாக்கும் எதிர்கொண்டு
 எழுகிறபது ஆகிய பதினான்கு ராஜதோஷங்களை நீ விடாதிருக்கிறாயா?
 வேருன்றின் அரசர்களும் இந்தக் குற்றங்களின்ற பெரும்பாலும்
 கெடுவா உனது வேதங்கள் பயன்பட்டனவா? உன்னுடைய தன்ம
 பயன்பட்டதா? உனது மனைவிகள் பயன்பட்டனரா? உனது கல்வி
 கேள்வி பயன்பட்டனவா?" என்று நாரதா பரஸுனம் செய்தாரா

புதிஷ்டியா, 'வேதங்கள் பயன்படுவது எவ்வகை? பொருள் பயன்படுவது எவ்வகை? மனைவி பயன்படுவது எப்படி? கேள்வி பயன்படுவது எவ்வாறு?' என்றுகேட்க, நாரதா, 'அகனிஹரத ரத்தினுல பயன்படுவது வேதம் கொடுப்பதினாலும் அனுபவிப்பதினாலும் பயன்படுவது பொருள் இன்பத்தினாலும் ஸந்ததியினாலும் பயன்படுபவள மனைவி வணக்கத்தினாலும் ஒழுக்கத்தினாலும் பயன்படுவது கேள்வி' என்று மறுமொழி உரைத்ததா சிந்ததவமுள்ள நாரதமுனிவா இவ்வாறு சொல்லியபிறகு, புதிஷ்டியாரைத் திரவிய லாபத்திற்காகத் திருமபலம் வினுவத்தொடங்கினா 'தூரதேசத்திலிருந்துவந்த வணிகர்களிடம் சங்கம் வாங்குகிறவர்களால் குறிப்பிக் கப்பட்ட சங்கம் வாங்கப்படுகின்றதா? ராஜனே! உனது நகரத்திலும் தேசத்திலும் கௌரவிக் கப்பட்ட மனிதர்களை மோசங்களில் அகப்படாமல் சரக்குகளை வருவிக் கின்றனரா? நண்பனே! அராத சாஸ்திரம் தெரிந்தவரும் தாமததுக்கொறுமையாகத் தமது லாபத் தைப் பார்ப்பவருமாகிய பெரியோர்களின் தாமாததங்களடங்கிய சொற்களை என்றும் கேட்கிறாயா? உழவுதொழிலினாலுண்டான பூக்களும் கணிகளுமாகிய பச்சைத்தானயங்களிலும், உலர்ந்த தான யங்களிலும், பச்சங்களின் புஷ்பங்களும் பலங்களுமாகிய பால் நெய களிலும் ஸாரமானவை தாமத்திற்காகப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகின்றனவா? எப்போதும் எல்லாச் சிற்பிகளுக்கும் நாலு மாஸங்களுக்கு வேண்டிய பொருளையும் கருவிகளையும் குறித்ததகாலத் தில் நன்றாகக்கொடுக்கிறாயா? மஹாராஜனே! செய்த வேலையைப் பார்ப்பதற்கு? செய்வதனைச் சிலாக்கிறாயா? தெரிந்தவர்களின் நடு வில் கௌரவித்து அவனுக்குப் பரிசளிக்கிறாயா? பரதஸரேஷ்டனே! பிரபுவே! யானே குதிரை தோக்கைப்பற்றிய முதலதூலகனெல்லா வற்றையும் கிரஹிக்கிறாயா? பரதஸரேஷ்டனே! உன் கிருத்ததில் 'தனூவேதத்தின் ஸூத்திரங்களும் நகரத்துக்குரிய யந்திரசாஸ்திரத் தின் ஸூத்திரங்களும் நன்றாகப் பயிற்சி செய்யப்படுகின்றனவா? குற்றமற்றவனே! எல்லா அஸ்திரங்களும்¹ பிரம்மதண்டமென்று சொல்லப்பட்ட மந்தரஸ்தத்தியும் சத்தாருக்களை அழிப்பனவாகிய விஷப்பிரயோகங்களைத்தமும் உனக்குத் தெரிந்திருக்கின்றனவா? அகனிபயத்திலிருந்தும் ஸாப்பயத்திலிருந்தும் ரோகபயத்திலிருந் தும் பேய் பிசாசு பயத்திலிருந்தும் உன் தேசமனைத்தையும் காப் பாற்றுகிறாயா? தாமததெரிந்தவனே! கணாணிஸலாதவர்களையும் ஊமைகளையும் முடவர்களையும் அங்குலீனமுள்ளவர்களையும் ஆதர வற்றவர்களையும் ஸநயாஸிகளையும் தந்தைபோலக் காப்பாற்றுகிறாயா?

¹ 'ஆபிசாஸ வித்தை' என்பது பழைய உரை,

மஹாராஜனே! உறக்கம், சோம்பல, பயம், கோபம், மிருதுதன்மை, காரியங்களை விளம்பித்தலென்னும் ஆறு தீங்குகளும் உன்னால் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்றா கௌரவ ஸரேஷ்டரும் மஹாத்மாவுமான தாமராஜா, பிராமணோத்தமரான நாரதருடைய சொற்களைக் கேட்டவுடன் ஸந்தோஷமடைந்து அவர் பாதங்களில் வணங்கி அபிவாதனஞ்செய்து கடவுளுக்கொப்பான அந்த முனி வரைப்பாத்தது, 'நீங்கள் எவ்வாறு சொன்னீர்களோ அவ்வாறு செயவேன' என அறிவானது மிக்க மேனமைபெற்றது' என்று சொல்லி அவ்வாறே செயல்புர தொடங்கினார் அதனால், அந்த ராஜா கடலுக்குந்த புவனியையும் பேற்றார் நாரதர், 'எந்த அரசன் நான்கு வருணங்களையும் காப்பாற்றுவதில் இவ்வாறு நடக்கின்றானோ அவன் இம்மையிலும் மிகவும் இனிதாக மகிழ்ந்திருந்து மறுமையிலும் இந்திரலோகத்தை அடைவான்' என்று சொன்னார்

ஆறாவது அத்யாயம் ம ந த ர ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(தமிழுடைய ஸபைகீத ஒப்பான ஸபையைக் கண்டதுண்டாவேன்று தர்மராஜர் கேட்க, நாரதர் தேவஸபைகளைக் கண்டிருப்பதாக மறுமொழி கூறியது)

தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, நாரதமஹரிஷி சொன்னபிறகு, அந்தைக்கொண்டாடி அவரால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்று முறைப்படி மறுமொழியுரைத்தார்: 'பகவானே! நீங்கள் இந்தத்தாமதனின் துணிபைச் சாஸ்திரப்பிரகாரமும் யுகதியுகதமாகவும் உரைத்தீர்கள் இந்த ஒழுங்கானது என்னால் கூடியவரையில் சாஸ்திரத்தை அனுஸரித்துச் செய்யப்படுகிறது (முற்காலத்தரசர்கள் நியாயமாகத் தனங்களைச் சம்பாதித்துக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய முறைப்படி உபாயங்களினால் பயன்படச் செய்தனர்) அதில் ஸந்தேஹ மில்லை பிரபுவே! யாரும் அவர்களின் நலவழியிற் செல்ல விரும்புகிறோம், ஆனால், அவர்கள் மனத்தைக்கட்டி நடந்ததுபோல நடக்க முடியாது' என்றார் தாமாத்மாவும் சிறந்த மஹிமைபுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரா, நாரதர் சொன்னதைச் சிறப்பித்து இவ்வாறுரைத்து அவர் சொல்லிக் கொண்டாடி, அளவற்ற மஹிமைபுள்ளவரும் தரிஸோக ஸஞ்சாரியும் தேவரிஷியுமான் அந்த நாரதமுனிவர ஸுகமாக உட்கார்ந்து இளைப்பாறிக் சற்று நேரமானபின், சரியான கால

மென்று கண்டு அவர் அருகிலிருந்து அரசர்களின் நடுவில் வினாவினா 'பிராமணரே! நீங்கள் ஆதியில் பிரமமாவினால் படைக்கப்பட்ட பலவகையான அனேக லோகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு மனோவேகமாக எப்போதும் ஸஞ்சரிக் கிறீர்கள் இந்த ஸபையைப் போன்றதாகவாயினும் இதற்கு மேற்பட்டதாகவாயினுமுள்ள ஒரு ஸபை! இதற்குமுன் எங்கேயாவது பாரக்கப்பட்டதா? இனியாவது உண்டாகுமா? கேட்கின்ற எனக்கு இதைச் சொல்லீராக' என்றார் அந்தத் தாமராஜாவின் அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு நரதர புன்னகையுடன் இனசொல்லாகப் பின்வருமாறு அவருக்கு மறுமொழி கூறலானார் 'அன்பனே! பரதவம்சத்தரசனே! உன்னுடைய இந்த ஸபையைப் போன்ற சதனமயமான ஸபை மானிடலோகத்தில் இதற்கு முன் காணப்பட்டதில்லை, சேட்கப்பட்டதில்லை பரதஸரேஷ்டனே! உனக்குக் கேட்க விரும்பமிருக்குமாயின் யமஸபையையும் வருணஸபையையும் இந்திரஸபையையும் குபேரஸபையையும் பறமீச சொல்வேன் பரதஸரேஷ்டனே! எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததும், களைப்பை நீக்குவதும், தேவலோகத்திற்கும் மற்ற லோகங்களுக்கு முரிய போகங்கள் பொருந்தியதும், எல்லா உலகங்களின் உருவங்களும்மைந்ததும், தேவர்களாலும் பித்ரிதேவதைகளாலும் ஸாததி யார்களாலும் இந்திரியங்களின் ஜயித்துச் சாஸ்திரப்படி யாகங்கள் செய்தவர்களாலும் சாரதாக்களான முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் தஷ்ணைகளோடுகூடிய யாகங்களாலும் அடையப்பெற்றதுமான பிரமமஸபையைப்பற்றியும் சொல்லுவேன்' என்றார்

சிறந்த மனமுள்ள தாமராஜாவின் யுதிஷ்டிரா, நரதரால் இவ்வாறுரைக்கப்பெற்றபின், தமமுடைய ஸஹோதரர்களோடும் அங்குள்ள எல்லாப் பிராமணோத்தமர்களுோடும் நரதரைப் பார்த்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு சொல்லலானார் 'பிராமணரே! அந்தச் சபைகளெல்லாவதையும் சொல்லுங்கள் நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம் அந்தச் சபைகளிலுள்ள பொருள்கள் யாவை? அவற்றின் அகலமென்ன? நீளமென்ன? அந்தப் பிரமமஸபையில் பிரமமாவை ஸேவிப்பவா யார்? மற்றச் சபைகளில் தேவராஜாவான இந்திரனையும் சூரிய புத்திரனான யமனையும் வருணனையும் குபேரனையும் ஸேவிப்பவா யார்? பிரமமரிஷியே! இவற்றையெல்லாம் கிரமமாக நீங்கள் சொல்லக

1 'பவதா' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது 'பவிதா' என்னும் பாடத்திற்கும் 'காணப்பட்டிருக்கிறதா' என்பதற்குப் பிறகு, 'இனியாவது உண்டாகுமா?' என்று சோதனையுள்ளது

கேடக எங்களுக்கு மிக விரும்பத்தக்கது' என்றா இவ்வாறு தாமராஜரால் கேட்கப்பட்ட நாரதா, 'ராஜனே! அந்தத் தேவ ஸகைகளைப்பற்றி இப்போது வரிசையாக நான் சொல்லுகிறேன், கேள்' என்று சொல்லினா

ஏழாவது அத்யாயம்

ம ன் த் ர ப ல ம். (தோடர்ச்சி)

(இ ந திர ஸ பை ச சிறப்பு)

நாரதா, 'கௌரவராஜனே! உயரத சிறப்பேலை செய்யப் பட்டதும் இரதிரன் தன் சகதிரினால் அடைந்ததும் ஸ்ரீயானுக்கு ஒப்பான ஒளியோடு விளங்குவதுமான இரதிரனது திவ்யஸபை தூறுயோஜனை அகலமும் தூற்றைமபதுயோஜனை நீளமும் ஐந்து யோஜனை உயரமுமுள்ளதும், அந்தரத்திரபுரபதம், நினைத்தபடி செல்வதும், மூப்பு துன்பம் களைப்பு அச்சங்களைப் போக்குவதும், ஸுகததையும் நன்மையையும் தருவதும், வீடுகளும் ஆஸனங்களு முள்ளதும், மனத்திறக்கியதும், கற்பகவீருக்களினால் சோதிப் பதுமாயிருக்கிறது பாரதனே! குருதிபுரதனே! அந்தச் சபையில் தேவேந்திரன் கிரீடததையும் சிவப்புரத்தினமிழைத்த தோளவளை களையும் தூய ஆடைகளையும் விசித்திரமான புஷ்பமாலைகளையும் தனது திவ்யசரீரத்திலதரித்துச் 1 சசி, மஹேந்திராணி, ஸ்ரீ, லக்ஷ்மி, ஹரீ, கிரீததி, காரதியென்னும் ஸ்திரீகளுடன் உயரத ஸம்மாஸனத் தில் வீற்றிருக்கிறான் ராஜனே! அந்தச் சபையில் 2 ஸப்தமருத் துக்களும், ஸித்ததாகளும், தேவரிஷிகளும், ஸாதயாகளும், தேவக கூட்டங்களும், இரதிரபத்ததுக்கூரியவர்களும், ஆதிதயாகளும்,

1 'சசிஎன்னும் பெயரையுடைய மஹேந்திராணி' என்பது பழைய உரை சசி=இரதிரனமனைவி, மஹேந்திராணி=தேவேந்திரபத்ததின அதிவூடான தேவதை, ஸ்ரீ=அழகினதேவதை, லக்ஷ்மி=செல்வத் தினதேவதை, ஹரீ=லஜ்ஜை (அதாவது குற்றங்களில் விலக்தல்) அதனதேவதை, கிரீததி=புகழினதேவதை, காரதி = ஒளியின தேவதை, இரதத்தேவதைகள் பெண்வழவங்களுக்க இரதிரனுடன் இருக்கின்றனா என்பது கருத்து

2 காற்றின் ஏழாயிரங்கள் 1 ஆவஹம்(=மேகம் முதலியவற்றை நடத்தவது) 2 பரவஹம்(=ஸ்ரீயாமண்டலத்தை நடத்தவது) 3 ஸம்வஹம்(=சுந்திரமண்டலத்தை நடத்தவது) 4 உதவஹம்(=நக்ஷத் திரங்களை நடத்தவது) 5 வீவஹம்(=அங்காரகன முதலிய கிரகங் களை நடத்தவது) 6 பரிவஹம்(=ஆகாசகங்கையையும் ஸபதரிஷிகளையும் நடத்தவது) 7 பராவஹம்(=தருவனை நடத்தவது) என்பன 'கிருகஸ்தாகளான மருத்துக்கள்' என்பது பழைய உரை

ஆகிய இவர்களைவரும் திவ்யரூபங்களோடு பொன்னமலைகள் முதலான அவனகாரங்களை அணிந்துகொண்டு பாரியைகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் சோந்தி மஹாத்மாவும் பகைவரை அடக்குகிறவனுமாகிய தேவேந்திரனை உபாஸிக்கின்றனா பாவங்களை நீக்கி ஜவலிக்கின்ற அகனிகளபோலப் பரிசுத்தங்களும் மகிமைபுள்ளவர்களும் ஸோமலதையைப் பிழிந்தவர்களும் துயரமும் அச்சமும் அற்றவர்களும் காற்றையும் ஹோமசேஷத்தையும் புஜிப்பவர்களுமான பராசரா, பாவதா, ஸாவாணி, காலவா, ஏகதா, தவிதா, சிறந்த அறிவுள்ள தரிதா, சங்கா, விகிதா, கௌரகிரௌனனும் முனிவா, கோபமுள்ள தூவாஸா, ஸயேனா, தீரகதமஸ எனனும் முனிவா, பவிதரபாணி, ஸாவாணி, யாஜ்ஞவலக்யா, பாலுதி, உததாலகா, சவேதகேது, ¹ தாண்டா, பாண்டாயினி, ஹவிஷ்மான, கரிஷ்டா, அரிசசந்திரனென நுமரசன், ஹருதயா, உதரசாண்டியா, விபாஸா, கருஷ்வலா, வாதஸகந்தா, விசாகா, விதாதா, காலா, கராலதந்தா, தவஷ்டா, விஸ்வகாமா, துமபுரு 'ஆகிய காப்பத்திற பிறந்தவர்களும் பிறவாதவர்களுமான ரிஷிகள், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரனான வஜ்ரபாணியை ஸேவிகின்றனா பாரதனே! பாண்டவனே! ஸஹதேவா, ஸாநீதா, சிறந்த தவமுள்ள வாலமீகி, பொய்யர மொழியரான ஸமீகா, பிரதிஜைஞ தவருதவரான பரசேதஸ, மேதாதிதி, வாமதேவா, புலஸ்தியா, புலஹா, சுரது, மருத்தா, மரீசி, சிறந்த தவமுள்ள ஸதானுவெனப்பவா, கக்ஷ்வான, கௌதமா, தாசக்ஷ்யா, வைஸ்வானரமுனி, காலகவருக்ஷ்யரௌனனும்முனிவா, ஆஸராவயா, ஹிரணமயா, ஸமவாததா, தேவஹவயா, தவவனமைபுள்ள விஷ்வக ஸேனா ஆகிய இந்த முனிவர்களும், தேவதாரூபங்களைபுடைய தீர்த்தங்கள், ஓஷதிகள், ஸரத்தை, மேதை, ஸரஸவதி, தாமாதத்தகாமங்கள், மின்னல்கள், முழங்குகின்ற நீருண்டமேகங்கள், காற்றுகள், யாகங்களை நடத்தும் ² இருபத்தேழு அகனிகள், ³ அகனீஷோமாகள்,

¹ 'தாண்டியா' எனபதம் பாடம்

² காஹபதயம், ஆஹவநீயம், தசீனம், நிரமந்தயம், வைதயுதம், சூரம், ஸமவாததம், வெள்கிசம், ஜாடரம், விஷ்கம், கரவயாத, சேஷம் வான, வைஷ்ணவம், தஸ்யுமான, பல்தம், சாகதம், புஷ்டம், விபாவஸு, ஜயோதிஷமான, பரதம், பதரம், ஸவிஷ்டகருத, வஸுமான, சுரது, ஸோமம், பிதருமான, அங்கிரஸ எனபன

³ சுந்திரனோடு சோததும் இந்நிரனோடு சோததும் அகனியை இரண்டெதர்ம்கூறியது ஹவிஸுகளை வெவவேறுகக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது

இரதிராகனிகள், மிததிரன், ஸவிதா, ஆயமா, பகன், விஸ்வேதேவா
கள், ஸாதயாகன், பருஹஸபதி, சுக்கிரா, விஸ்வாவஸு, சிதரஸே
னன், ஸுமனன், தருணன், யஜுருபுருஷாகன், தக்ஷிணைகள், கரஹ
கள், ஸதோபகுகளன்னப்பட்ட ஸாமவேத ஸவரங்குகள், யாகு
குகளே நடத்தும் மந்தரங்குகள் இவாகுகளேவரும் அந்தச்சபையில் சோ
நிருகுகினறனா ராஜனே! ரம்பை, ஊவசி, மேனகை, கருதாசி,
பஞ்சகுடை, விபரசித்திமுதலான அபஸரஸுகளும் விதயாதராக
ளும் அழகான கந்தாவாகளும் நாததனாகுகளாலும் வாததிபுகளாலும்
பாட்டுகுகளாலும் பலவகை ஹாஸ்யங்குகளாலும் தேவராஜாவான
இரதிரனை ஸந்தோஷப்படுத்துகுகினறனா பிரம்மரிஷிகுகள் ராஜரிஷி
குகள் தேவரிஷிகுகளேவரும் சரிததிராகுகளையும் பராகரமததையும்பற
றிய துதிகுகளையும் மகுகளாகுகளையும் சொலவி வலாஸுரனையும் வருத
திரனையுடுகுகொன்ற மஹாதமாவான தேவேந்திரனைச் சிறப்பிகுகினற
னா மறறவாகுகளெல்லாரும் பூமாலிகுகளேசுக்ரு ஆபரணங்குகளே அணி
நது திவபவிமானங்குகளிலேறி ஜவலிகுகினற அகநிகுகளபோலப் போக
கும் வரவுமாக இருகுகினறனா பிருஹஸபதியும் சுக்ரரும் எப்போ
தும் அங்குகேயே இருகுகினறனா ராஜனே! மஹாதமாகுகளும் உறு
தியான தவமுள்ளவரும் சந்திரனைப்போலக் காட்சிகுகினியவருமான
இவாகுகளும் பிருகுவும் ஸபதரிஷிகுகளமுதலான மறறும் அனேகா
குகளும் பிரம்மாவின் ஆஜனையினால் அங்குகே வந்துபோகுகினறனா
சிறந்த கைகுகளையுடைய ராஜனே! இரதப் புஷ்கரமாவின்னின என்னும்
இரதிரஸபையை நான் பார்த்திருக்கிறேன் யமஸபையைப்பற்றியும்
குகள்,

எட்டாவது அத்யாயம்

ம ந த ர ப ல ம் (தோடீச்சி)

(ய ம ஸ பை ச சிறப்பு)

புதிஷ்டிரா! யமஸபையைச் சொல்லப்போகிறேன் அதைத்
தெரிந்துகொள் பார்த்தனே! யமனுகுகளே அந்தச் சபையை விசுவ
காமா செய்தான ராஜனே! பாண்டவனே! ஒளியே உருகுகொண்ட
அந்தச்சபை நூறுயோஜனைக்குமேலே அகலநீளமுள்ளதும், ஸூரிய
னைப்போன்ற ஒளியினால் எங்கும் பிரகாசிப்பதும், நினைத்த உருவம்
அமைவதும், மிகக்குளிராசியும் அதிகவெப்பமு நிலலாமல் மனத்தை
மகிழ்விப்பதும் உடன்து துயரம், மூப்பு, பசி, தாகம், வெறுப்பு,

மனசுசோவு, களைப்பு, கெடுதல் இவற்றில் ஒன்றும் அச்சப்பையி லிலை தேவாக்கும் மானிடாக்குமுரிய போகங்களைத்தும் அதில உள்ளன பகைவரையடக்குகிறவனே! சுவையுள்ளவையும் பலத் தைத் தருகின்றவைபும் மனத்தைக் கவருகின்றவையும் தெவிட்டாத வையுமான ¹ பசுஷயம் போஜயம் லேஹயம் சோஷயம் பேயம் இவை மிகுதியாக இருக்கின்றன சிறந்தமனமுள்ள பூமலைகளும் நினைத்த பலன்களைத்தரும் மரங்களும் சுவையுள்ள தண்ணீரும் வெந்நீரும் எககாலமுமிருக்கின்றன அன்பனே! அநதச்சப்பையில் புண்ணியஞ் செய்த ராஜரிஷிகளும் பரிசுத்தாக்களான பிரமமரிஷிகளும் மகிழ்ச்சி யுடன் ஸூயபுத்தரான யமனை ஸேவிக்கின்றனா அரசாக்கரசே! யயாதி, நஹுஷன், பூரு, மாந்தாதா, ஸோமசன், நருகன், திரஸ்த ஸபுவென்னும் ராஜரிஷி, சுருதவியன், சுருதஸாவன், அரிஷ்டநேமி, வித்தன், கிருதவேகன், கிருதி, நிமி, பரதாததன், சிபி, மதஸயன், பருதுலாஷன், பருஹதரதன், வாரததன், மருத்தன், குஷிகன், ஸாங்காஸயன், ஸாங்கருதி, தருவன், சதுரஸாவன், ஸதஸபூமி, காததவியாஜுன்னென்னும் ராஜா, பரதன், ஸுரதன், ஸுரீதன், நிசுடன், அனலன், திவோதாஸன், ஸுமன்ஸ, அம்பரீஷன், பகீர தன், ² வியசுவன், ஸதஸாவன், வாதரியஸாவன், பருதுவேகன், பருது ஸாவஸ, பிருஷதஸாவன், வஸுமன், மிகக் அதிகபலசாஸியான க்ஷுபன், நுஷதரு, பருஷஸேனன், புருகுதஸன், தவஜி, ரதி, ஆர்ஷ்டவேணன், திலீபன், மஹாதமாவான் உசீரன், உசீரன்முதலவ னான புண்டரீகன், சாயாதி, சரபன், சுசி, அங்கன், ரிஷ்டன், வேனன், துஷ்யநதன், ஸருஞ்சயன், ஜயன், பாங்காஸுரி, ஸுரீ தன், ரிஷதன், வஹீரன், கரந்தமன், பாஹலீகன், ஸுதபுமன், பல வானுகிய மது, ³ ஐளன், பலவானுன் மருத்தராஜன், கபோதரோமன், தருணகன், ஸஹதேவன், அரஜுன்னன், வியசுவன், ஸாஸாவன், கிருசா சுவன், சசபிருதுன்னுமரசன், தசரதபுத்திராக்களான ⁴ ராமலக்ஷ்ம ணாக்கள், பரதாததன், அளாக்கன், க்ஷுஸேனன், கயன், கௌராச வன், பரசுராமா, நாபாக்கன், ஸகரன், பூரிதபுமன், மஹாஸாவன், ப்ரதாசுவன், ஜனகன், வேனபுத்திரனான பருது, வாரிஸேனன்,

1 ப ஷயமுதவிப ஐகதம் உணவின் வகைகள்

2 சில பெயர்கள் இரண்டுமுறைவருகின்றன

3 இளையென்பவளின் புத்திரனான புருரவன்

4 இராமலக்ஷ்மணாக்கள் தமமுருவதுடன் யம் சபையிலிருப்பது உத்தரராமாயணத்தில் அவதாரஸம்பாபனகாலத்தில் ராமலக்ஷ்மணா களை யமன் வந்து கண்டதாகச்சொல்வதனாலும் விளங்குகின்றது

புருஷித், ஜனமேஜயன், பிரமமதத்தன், தரிகர்த்தி, ராஜாவரிக்ய உப ரிசரவஸு, இரதிரதபுமன்ன, பீமஜானு, கௌரபருஷ்டன், அன கன், லயன், பத்மன், முசுருதன், பூரிதபுமன்ன, பரஸேனஜித், அரிஷ்டநேமி, ஸுதபுமன்ன, பருதுலாசவன், அஷ்டகன் இவாக னும், மதஸயராஜாகள் நூறதுவரும், நீபாகள் நூறதுவரும், ஹயா கள் நூறதுவரும், தருதராஷ்டராகள் நூற்றொருவரும், ஜனமேஜயா கள் எண்பதினமரும், பிரமமதத்தாக்கள் வீரிகள் எரிகள் நூறுநூறு போகளும், இருநூறு பீஷமாகளும், நூறு பீமாகளும், நூறு பிரதி விந்தயாக்களும், நூறுநாகாக்களும், நூறுஹயாக்களும், நூறு¹ பலாசங் களும், நாணல் தாபபை முதலியவை நூறும், அங்கிருப்பனவாக அறியத்தக்கவை சந்தனு, உனது பிதாவாகிய பாண்டு, உசங்கவன், சதரதன், தேவராஜன், ஜயதரதன், புத்திமானாகிய விருஷதாபப னென்னும் ராஜரீஷி, அவனுடைய மந்திரிகள், நிரம்பின துஷிணை களோடுகூடின அனேகஞ் சிறந்த அசுவமேதயாகங்களைச்செய்து (இவ் வுலகைவிட்டுச்) சென்ற இன்னுமனேகமாயிரம்² ச்சுபிரததுக்களாகிய இரதப்பண்ணியசாலிகளும், புகழ்பெற்றவார்களும் கலவி கேளவி மிருதவருமான ராஜரீஷிகளும் அந்தச்சபையில் யமதாமராஜனை ஸேவிகளினறனா முறைப்படி யாக்குசெய்தவார்களும் தவத்தில ஸித்தி பெற்றவார்களும் யோகசரீரம் பெற்றவார்களுமாகிய அக்ஸ்தியா, மதங கா, காலா, மருதபுவென்னும் முனிவர்களும் தேகமெடுத்திருக்கும் அக் னிஷ்வாததாக்கள்,³ பேனபாக்கள்,⁴ ஊஷம்பாக்கள்,⁵ ஸுதாவரதாக்கள், ⁶ பாஹிஷ்டாக்கள் முதலான பிதருக்களும் கரஸக்கரமும் பரதயக்ஷ ரூபியான அக்னிபகவானும் பாவஞ்செய்து துஷிணயனத்தில் மரண மடைந்த மனிதார்களும் காலத்தை நடத்துவதற்காக நியமிக்கப்பட்ட யமகிங்கரர்களும் சரீரமெடுத்துக்கொண்டு வந்த சிம்சபைமரம், பலாசமரம், நாணல், தாபபை முதலிய தாவரங்களும் அந்த ஸபை யில் தாமராஜனை உபாஸிக்கின்றனா இவர்களும் இன்னும் அனே காக்குமாகிய தாமராஜ ஸபையோரின் பெயர்களையும் செய்கைகளை யும் கணக்கிட முடியாது பாராதனே! அழகியதும் நினைத்தபடி செல்வதுமாகிய அந்தச்சபை நெருக்கமில்லாமலிருக்கிறது, விஸ்வ காமா நெடுங்காலம் தவஞ்செய்து நிருமாணஞ்செய்தது பாராதனே! அது தன்னொளியினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிரகாசிக்கின்றது நியமந்தவருதவரும் பொய்சொல்லாதவரும் சாந்தரும் சுத்தருமான

1 பலாச நாணல் தாபபைமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான தேவதை

2 ச்சுபிரததுவமசத்தில் பிறந்தவர்கள் 3 நுரையை உண்பவர்கள்.

4 நீராவியை உண்பவர்கள் 5 அமிாதமுண்பவர்கள் 6 தீயிலிருப்ப

ஸந்யாஸிகள் தமது நற்கருமங்களினால் துல்ககப்பட்டு அநதச்சபைக
 குச செவலுகின்றனா எல்லாரும் ஒளியோடுகடிய தேஹங்களை
 உடையவாகளும், தூயஆடைகளைத் தரித்தவாகளும், விசித்ர
 மான தோளீவளைகளையும் பூமாலைகளையும் ஜவலிகின்ற குண்ட
 லங்களையும் முததாரங்களையும் அணிந்தவாகளும், மஹாதமாகளு
 மான கந்தாவகூட்டங்களும் அபஸ்ரஸுகளின் கூட்டங்களும்
 அவரவர்கள் செவ்வையாகச்செய்த புண்ணியதாமங்களினால் அச
 சபைக்குப் போகின்றனா பார்த்தனே! அநதச்சபையில் எங்கும்
 வாததியமும் ஆட்டமும் பாட்டும் சிரிப்பும் விளையாட்டும் இனிய
 வாஸனைகளும் இனிய ஒலிகளும் இருக்கின்றன தேவலோகத்திய
 மாலைகள் அங்கே நின்றதோறும் வருகின்றன தாமமும் அழகும்
 சிந்தாமணமுமுள்ள நூறுலகும் பெயர்கள், பிரஜைகளுக்காஸ்வர
 னும் மஹாதமாவுமாகிய யமனை உபாஸிக்கின்றனா ராஜனே! மஹா
 தமாவான பிதிருராஜனுடைய அநதச்சபை இவ்வகையானது ¹ புஷ்
 கரமாலினியெனனும் வருணஸபையையும் சொல்வேன

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ம ந த ர பா வ ம. (தோடீச்சி)

(வ ரு ண ஸ பை ச சி ர ப பு)

புதிஷ்டிரனே! வருணனுடைய திவ்யஸபையும் யமஸபை
 யைப்போலவே விஸ்தாரமுள்ளதும் மிக்க ஒளியுள்ளதும் அழகிய
 பிராகாரங்களையும் தோரணங்களையுடையதும் ஜலத்துக்குள் விசுவ
 காமானால் நிரமாணஞ்செய்யப்பட்டது கனிகளையும் மலர்களையும்
 கொடுக்கின்றவைகளும் நீலமும் பொன்மையும் பச்சையும் வெளுப்
 பும சிவப்புமான ரத்தினங்களின் வடிவங்களையுடையவைகளுமான
 சிற்பகதருக்களாலும், பூங்கொத்துக்களை மிகுதியாகவுடைய கொடி
 களாலும், புதாகளாலும், சூழப்பட்டிருக்கிறது அச்சபையில் இனிய
 சூரலும் அழகிய உருவங்களுமுள்ள விசித்ரமான எண்ணிறந்தபவை
 கள் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவுமிருக்கின்றன வருண
 னால் ஆளப்பட்ட அச்சபை வீடுகளும் ஆஸனங்களும் நிரம்பினதும்,
 ஸுகமான காதுகளும், குளிரும்வெப்பமுமில்லாததும், வெண

¹ 'புஷ்கரமாலினி' எனப்பதை விசேஷணமாகி, 'தீர்த்த விசே
 ஷங்களால் சோயிப்பது' எனப்பது பழையஉரை

ணிமமுள்ளதுமாக அழகாயிருக்கிறது வருணன் சிறந்த ஆடைகளையும் ரத்தினப்பரணாகளையும் அணிந்துகொண்டு வானுனியெனனும் தன் மனைவியுடன் அந்தச்சபையிலிருக்கிறான் அந்தவானுணி, கௌரியெனனும் இரண்டாவது பெயரால் உலகத்திலுள்ளவழங்கப்படுகிறான் அந்தவருணன் மகிழ்ந்து அம்மனைவியுடன் ஸுகமாக விளையாடுகிறான் அந்தச் சபையில் ஆதிததாகள் மாலைகளோடும் சிறந்த சாதனமுதலிய பூசகர்களோடும் நல்லமணமவீச ஜலதேவதையான வருணனை உபாஸிக்கின்றனா ராஜனே! வாஸுகி, தக்ஷகன், ஐராவதன், கிருஷ்ணன், லோஹிதன், பத்மன், சக்திமானாகிய சித்ரன், கம்பலன், அஸ்வதரன், தருதராஷ்டரன், வலாஹகன், மணிமான், ¹ குண்டதாரன், காகைகோடகன், தனஞ்சயன், பலவானுன் பாணிமான், குண்டதாரன், பரஹராதன், மூஷிகாதன், ஜனமேஜயன் ஆகிய இரதநாகங்கள் எல்லாரும் தந்தை கொடுக்களோடு மண்டலமிட்டுப் பட்டெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனா தாமாததகாமங்களும் அஷ்டவஸுகளும் கபிலமுனிவரும் அங்கே இருக்கின்றனா நாகராஜரான் ஆகிசேஷரும் அங்கிருக்கிறா அவரைக் கண்டு நீர்ப பிராணிகளுக்கு அநிபதியான வருணன் (அருக்கியம் முதலிய) உபசாரங்களைச் செய்து ஆஸனமளித்து மரியாதைசெய்கிறான் வாஸுகி முதலிய நாகுகளனைவரும் அஞ்சலிசெய்து, ஆகிசேஷரால் அனும்பி கொடுக்கப்பெற்ற பிறகு தந்தம் தகுதியின்படி உட்காந்திருக்கின்றனா யுதிஷ்டிரனே! இவர்களும் மற்றுமபலநாகங்களும் வினதையின் புத்திரரான்கூடரும் அவாவேலைக்காரரும் அந்தச் சபையில் மஹாதமாவானவருணனைச் சலிப்பின்றிப் பணிகின்றனா விரோசனன் மகனான பஸ்யெனனும் அஸுரராஜன், பூயியை ஜயித்தவனாகிய நரகாஸுரன், ஸமஹராதன், விபரசித்தி, காலகஞ்சாகளெனனும் அஸுரக் கூட்டத்தாரா, ஸுஹனு, தாமுகன், சங்கன், ஸுமனஸ, ஸுமதி, கதோதரன், மஹாபாஸுவன், கரதன், பிடரன், விஸ்வரூபன், ஸவரூபன், விஸ்ரூபன், மஹாசிரன், தச்சகீவன், வாலி, மேகவாஸன், தசாவரன், டிடிபன், விடபூதன், ஸமஹலாதன், இரதிரதாபன் ஆகிய தவமபுரிந்து வரம்பெற்றவர்களும் சூரர்களும் மரணமில்லாதவர்களும் அஸுரகுலத்தோரனைவரும், அழகான குண்டலங்களையும் கிரீடங்களையும் திரவ்யவஸ்திரங்களையும் தரித்து மலாமலைகளூறு தாமஸ்ரபமான பாசாயுதத்தைத் தரித்திருக்கும் மஹாதமாவானவருணனை அந்தச்சபையில் ஸேவிகுகின்றனா அரசாக்கரசே! பரதகுலத்தோனே! யுதிஷ்டிரனே! நாலு ஸாசரங்களும், பெயாபெற்ற கங்காநதி, யமுனை, விதிசை, வேணை,

1 இஃது இரண்டு முறை வந்திருக்கிறது

நாமதை, வேகவாழ்வினி, விபாசை, சததரு, சந்திரபாகை, ஸாஸவதி, இராவதி, விதஸதை, தேவநதியாகிய விநது, கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, நதிகளிறிசிறந்தகாவேரி, கிம்புனை, விசலையை, வைதரணி, திருநீயை, ஜயேஷ்டி, சோணமென்னுமபெரிய¹ நதம், சாமணவதி, பாணசையென்னுமமஹாநதி, ஸரயு, வாரவதையை, நதிகளிறிசிறந்தலாங்கவி, கரதோயை, ஆதிரேயி, லௌஹிதயமென்னும மஹாநதம், லங்கதி, கோமதி, ஸந்தியை, தரிஸரோதஸிமுதலிய உலகத்தில பெயாபெற்ற புண்ணியதீர்த்தங்களுள்ள ஆறுகளும் புண்ணிய தீர்த்தங்களும் தடாகங்களும் கிணறுகளும் அருவிகளும் குளங்களும் குட்டைகளும் திசைகளும் பூமியும் மலைகளும் ஜலஜநதுகளானேததும் தேகமெடுத்த மஹாததுமாவான வருணபகவானை உபாஸிக்கின்றன கந்தாவாகள அபஸரஸுகளின் கூட்டங்கள் அனைத்தும் ஸங்கிதவாதத்யங்கனோடு அநதசச்சபையில் வருணனைத்துதிசெயது கொண்டிருக்கின்றன இரத்தினங்கனோடுகூடிய மலைகளும் ஜலங்களும் அநதசச்சபையில் தேவரூபிகளாக மிக இனிய கதைகளேச சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன வருணனுடைய மந்திரியான ஸுனாபனென்பவன் தனபிள்ளைகளாலும் பேராகளாலும் கோடுவென்னும் புஷ்கரனும் சூழப்பட்டவனாக வருணனை உபாஸிக்கின்றான் மேற்கூறிய எல்லாரும் திவ்யசரீரங்களோடு தங்களுக்கதிபதியான வருணனை உபாஸிக்கின்றனர் பாரதனே! முன்னே நான் ஸஞ்சரித்தபோது இந்த அழகான வருணஸபை எனனால் காணப்பட்டது, குடீபரன் ஸபையைப்பற்றியும் கேள்

பத்தாவது அத்யாயம்

ம ந த ர பா வ ம (கோடீரீச்சி)

(குபேரஸபைச்சிறப்பு)

ராஜனே! குடீபரனுடையஸபை தூறுயோஜனைநீளமும் எழுபதுயோஜனை அகஸமுமுள்ளது, வெண்மைநிறமானது ராஜனே! அநதசச்சபை குடீபரன் தனதவத்தினால் சம்பாதித்தது சந்திரனுடைய ஒளியையும் மறைப்பதும் கயிலைமலையின் சிகரம்போன்றதுமான அநதசச்சபை யக்ஷங்களாலவகிக்கப்பட்டு ஆகாயத்திலபறப்பதுபோல விளங்குகின்றது பொன்மயமான உயரதமாளிகைகளினால்சோபிப

¹ மேலகடலிலவிழும் ஆறு

பதும், உயாரத ரத்தினங்களினால் விசித்திரமான தும் மனததைககவ
ருவதும் சிறந்த மணமுள்ள தும் வெண்மேகம்போன்ற சிகரத்தைபும்
உருவத்தைபுமுடையதுமான அந்தத்திவ்யஸ்பை ஆகாபத்தில மிதப
பது போலக காணப்படுகின்றது, பொன்மயமான உறுப்புக்களோ
டுகூடியிருப்பதனால் மின்னறகொடிகளாலேயே புதுமையாக அமைக
ரப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது ஸ்ரீமானாகிய குபேரனென்னும் அரச
சன் அறபுதமான ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் ஜவலிப்பவை
போன்ற குண்டலங்களையும் தரித்தது அனேகமாயிரம் மங்கையாக
ளால் சூழப்பெற்று அந்தச்சபையில் வீற்றிருக்கிறான் மஹா
ராஜனே! தனங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனான குபேரன் எல்லா ஆப
ரணங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும் அழகிய தேசமுள்ளவ
னும்பாகிய ரித்தியென்னும் மனைவிபுடன் கூடி உயாரதவிரிப்புகளா
போடப்பட்டதும் உயாரத¹ காலனைகளுடையதும் ஸ்வாயினைப
போலப் பிரகாசிப்பதுமான உயாரத ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து
விளங்குகிறான்² நந்தனவன் ததில் வேண்டினவற்றை வழங்குகின்ற
மந்தாரமென்னும் கற்பகமரங்களின் சோலைகளை அசைத்துக்கொண்
டும் அலகையென்னும்பெயருள்ள ஓடையிலுள்ள தாமரைமலர்
செங்கழுநீரமலர்களின் கந்தங்களைப்பெடுத்துக்கொண்டும் உள்ளத்தை
மகிழ்விக்கும் குளிரந்தகாற்று குபேரனை அடைகின்றது மஹா
ராஜனே! தேவர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸுகளினகூட்டங்
களும் அந்தஸ்பையைச்சேர்ந்து அங்கே தேவலோகத்திய³ தானங்
களைப்பாடுகின்றனர் மிஸரகேசி, ரமபை, சித்திரலேனை, சசிஸமிதை,
சாருநேதரை, கிருதாசி, மேனகை, புஞ்சிகலதலை, விஸ்வாசி, ஸஹ
ஜனைய, பிரமலோசை, ஊவாசி, இரை, வாககை, செளரபேயி, சமீசி,
புதபுதை, லதைமுதலாகிய ஆட்டத்திலும் பாட்டிலும் நிபுணாக
ளான ஆயிரக்கணக்கான அபஸரஸுகளும் கந்தாவர்களும் குபேரனை
ஸேவிக்கின்றனர் தேவலோகத்திய வாததியங்களும் ஆட்டங்களும்
பாட்டுக்களும் ஏக்காலமும் இடைவிடாத அந்தஸ்பை கந்தாவர்கள்
அபஸரஸுகளின் கூட்டங்களினால் நிறைந்து அழகாகவிளங்குகின்
'றது பாரதனே! கின்னரர்களென்னும் நரர்களென்னும் சொல்லப்
பட்ட கந்தாவ ஜாதியாரும் மாணிபதரன், தனதன், ஸவேதபதர்
னென்னும் யக்ஷன், கசேரகன், கண்டகண்டு, மஹாபலசாலியான
பிரதயோதன், குஸ்தம்புரு, பிசாசன், கஜரானன், விசாலகன், வராஹ
காணன், தாமரோஷ்டன், பலகக்ஷன், பிலோதன், ஹம்ஸசூடன்,
சிகாவாதன், ஹேமநேதரன், விபீக்ஷன், புஷ்பானன், பிங்கள

1 காலகொட்டை
தோட்டம்

2 சைதிரத்தென்னும் அவனுடைய
3 ஒருவகை ஸவரவரிசை

கன, சோணிதோதன, பிரபாலகன, விருக்ஷவாஸி, அனிகேதன, சீரவாஸனமுதலான அனேகலக்ஷண்களாகன யக்ஷாசூரம பௌருமை பொருந்திய லக்ஷ்மிகேவியும் நளகூபரனும் எப்போதும் அங்கேயே இருக்கின்றனர் நாமும் மறதுமுள்ள எம்மைப் போன்றவர்களுக்கும் அநதச்சபையில் இருப்போம் அநதச்சபையில் பிரமமரிஷிகளும் தேவரிஷிகளும் இருக்கின்றனர் மஹாபலசாலிகளான ராக்ஷஸர்களும் கந்தாவர்களும் அநதச்சபையில் பிரபுவும் மஹாத்மாவுமாகிய குபேரனை உபாஸிக்கின்றனர் அரசாசனமிறிதந்தலனே¹ உமாபதியும்¹ பசுபதியும் சூலாயுததாரியும் பகதேவதைபின் நேத்திரத்தைக் கெடுத்தவரும் முககண்ணரும் உக்கிரமானவிலைத்தரித்தவரும் மஹா பலசாலியும் பகவானுமாகிய சங்கரா இரத்தம்போற் சிவந்தகண்களும் பேரிரைச்சலுமுடையவர்களும் கொழுப்பையும் மாமிசத்தையும் உண்பவரும் கொடியவரும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துப் பயங்கரமாயிருப்பவரும் காமதைப்போலக் கடியவேகமுள்ளவரும் குடையும் உயரமும் கூனுமான பூதக்கூட்டங்களினால் சூழப்பெற்றவராகத் தமது தோழனாகிய குபேரனிடத்தில் எப்போதுமிருக்கிறார் விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ, துமபுரு, பாவதன, சைலூஷன, கானமதெரிந்த சித்திரஸேனன, சிந்தரதன முதலான கந்தாவராஜர்களேயும் மறதுமுள்ள கந்தாவர்களும் தம்பரிவாரசுகளுடன்மகிழ்ந்து தனேஸ்வரனைப் பணிகின்றனர் வித்தியாத்மருக்கரசனான சகரதாமனென்பவன தன் தம்பிமாகளுடன் கூட அநதச்சபையில் பிரபுவான தனேசுவரனைப் பூஜிக்கிறான் நூற்றுக்கணக்கான கின்னரர்களும் அங்கே பிரபுவான குபேரனைப் பூஜிக்கின்றனர் பகததனமுதலிய அரசர்களும் அச்சபையிலிருக்கின்றனர் கிம்புருஷாக்கு அரசனாகிய த்ருமனும், ராக்ஷஸாக்கு அரசனாகிய மஹேந்திரன் கந்தமாதனை இவர்களும் குபேரனை உபாஸிக்கின்றனர் தாமிஷ்டரானவீரீஷனரும், இயக்கா கந்தாவா, அனைவரோடுங்கூடத் தமஸுஹோதரனும் பிரபுவுமான குபேரனை அடுத்திருக்கிறார் ஹிமாலயம் பாரியாதரம், வீரதியம், கைலாஸம், மந்தரம், மலயம், தாததுரம், மஹேந்திரம், கந்தமாதனம், தேவபாவதங்களாகிய இந்திரகீலம்ஸுட்பம் ஆகிய இவைகளும், மேருமுதலான மறதுமுள்ள அனேகமலைகளும், பிரபுவும் மஹாத்மாவுமான தனபதியை ஸேவிகுகின்றனர் பகவானாகிய நந்திகேசுவரா, மஹாகாலன், காலுடன், குலமுகன், தந்தி, விஜயன், தபோதிகன், சங்கு

1 பசுபதி = பசுவென்னும் ஆததுமாகக் கருகப் பதி

காணாமுதலிய சிவகணங்களைவரும் குபேரனையடுத்திருக்கின்ற
 னா மிருதபலமுள்ள வெள்ளைரிஷபமும் அங்கே காஜித்துக்கொணா
 டிருக்கிறது இன்னும் அனேகம் ராசஷஸாகளும் பிசாசாகளும் தனத
 னிடம் காத்திருக்கின்றனா தேவதேவாகளும் சகலாரும் முஷல
 கங்களைப்படைப்பவரும் பலருபங்களெடுப்பவரும் உமாபதியுமாகிய
 சிவபெருமான தமகூட்டத்தாராற சூழப்பட்டுவரும்போது தனேசுவ
 ரான குபேரன் அவரைத் தலையாலவணங்கி அநதம்ஹாதேவரிடம்
 அனுமதிபெற்றபின்புதான் உட்காருகிறான் தனபதியின் ஸநேகித
 ரும் பகவானுமான சிவபிரானும் சிலஸமயம் உட்காருவாரா நவரிதி
 களுக்கும் முதன்மையான சங்கம் பதமமென்னும் இரண்டு சிறந்த
 ரிதிகள மறந்திடுகின்றெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு குபேரனை
 ஸேவிகுகின்றன ஆகாயத்திறசஞ்சரிகளும் அப்படிப்பட்ட அழகான
 அநதஸபை எனமுறகாணப்பட்டது ராஜனே! பிரமமஸபையைச்
 சொலவேன, அதையுங் கேள்

பதினோராவது அத்யாயம்

ம ந த ர ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(பிரமமஸபைச்சிறப்பு.)

அனபனே! பரதகுலத்தோனே! இவ்வகையான உருவமுள்ள
 தென்று உரைக்கமுடியாதநாகிய பிரமமஸபையைப்பற்றி நானசொல
 வதை நீ கேள் ராஜனே! களைப்பில்லாதவரான ஸூர்யபகவான, முந
 திய 1 தேவயுகத்தில் மானிட லோகத்தைப்பாராக விரும்பமுற்ற
 வராக ஆகாயத்திலிருந்துவந்தாரா பாண்டவனே! பரதசேதே! மனத
 தினால் செல்லத்தக்கதும் அறிவுக்கும் சொல்லுக்கும் எட்டாதபெரு
 மைபொருந்தியதும் எல்லாபிராணிகளினமனங்களுடும் கவருவது
 மாகிய பிரமமதேவருடைய திவ்யஸபையைப் பார்த்த பிறகு அவர்
 மானிடவடிவத்தோடு ஸஞ்சரித்துவருகையில் என்னைக்கண்டு அந
 தச்சபையைப்பற்றி எனக்கு உரைத்தாரா பாண்டவஸேஷ்டனான
 ராஜனே! நான், அநதஸபையின்சிறப்புக்களைக்கேட்டு அதைப்பாராக
 விரும்பமுள்ளவனாக ஸூர்யனாகி, 'பகவானே! அழகான பிரமம்

1 மனிதர்களுக்கு ஒருவருஷம் தேவர்களுக்குஒருநாள் மானிட
 வருஷம் முநதாற்றறுபது சோதத்து தேவர்களுக்குஒருவருஷம் பன
 னீராயிரமதேவ வருடம் மானிடர்களுக்கு நாலுயுகங்கள் அவை தேவா
 களுக்குஒருயுகம் தேவயுகம்ஆயிரம் பிரமமாகுக்கு ஒருதினம் இவரு
 தேவயுகத்தில் எனபதற்கு, 'கிருதயுகத்தில்'என்பது பழையஉரை

ஸபையை யான காணவிரும்புகிறேன் கிரஹங்களுக்கு அநிபத்தியே! எனன் தவம் எனனகருமம் அல்லது எந்த ஒளவுதப்பிரயோகஞ்செய வதனால் பாவங்களை யொழிப்பதாகிய அநதசசிநதஸபைக்கு நான் போகமுடியும்' எவ்வகையாக அதையான காண்பேன்? அதை எனக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டேன் பரதஸரேஷ்டனே! ஆயிரம் கதிரா களைபுடைய அநதஸூராயன், என்னுடைய இரதசுசொல்லைக்கேட்டு, 'நீ மனத்தை அடக்கி ஆயிரமவருஷகாலம் பிரமமஃரதமென்னும் தவமபுரிவாயாக' என்று கூறினா உடனே, நான் இமயமலையின்மேல் அநதப் பெருநதவம் செயதேன் அதன்பிறகு, பாவமற்றவரும் களைப் பிலலாதவரும் மஹிமைபுள்ளவருமான ஸூரபகவான் என்னை அழைத்துக்கொண்டு அநதப் பிரமமஸபைக்குச் சென்றா ராஜனே! அநதசசபை இவ்வகை உருவமுள்ளதென்று சொல்லமுடியாது அது நிமிஷத்தாக்குநிமிஷம் சொல்லுக்கெட்பாத வெவவேறு வடிவங்களை அடைகிறது பாரதனே! அதன் அளவையும் வடிவத்தையும் நான் அறிவேன் அவ்வகையான உருவத்தையும் நான் ஒருகாலத்திலும் கண்டதில்லை அரசனே! குளிர்ச்சியும் வெப்பமும்பிலலாமல் எப்போ தும் மிகக் ஸூகமாகவேயிருக்கிறது அநதஸபையைச் சாராதவர்கள் பசிதாகங்களையும் களைப்பையும் அடைவதில்லை அது மிகக் ஒளியுள்ள பல நிறமுள்ள ரத்தினங்களினால் அமைக்கப்பெற்றது அது தூண் களினால் தாங்கப்படுவதில்லை, என்றும் கெடாமலிருக்கிறது மிகக் ஒளியுள்ள பல்வகைத் தெய்வலோகப் பொருள்களுடன் கூடியது சந திரஜையும் ஸூரயனையும் அகனியையும் மிஞ்சிப் பிரகாசிக்கின்ற அநத ஸபையானது ஸவாகாலோகத்திற்கு மேலிருந்துகொண்டு ஸூரி யனைப் பயமுறுத்துவதுபோல விளங்குகின்றது ராஜனே! எல்லா உலகங்களுக்கும் தாதையான அநதப்பிரமமதேவா எப்போதும் தமது ஈசுவரசகதியினால் எல்லாவற்றையும் படைத்துக்கொண்டு அநதச் சபையில் தாம் ஒப்பற்றவராயிருக்கிறா தகூடா, பிரசேதஸ, புலஹா, மரீசி, ஸமாததரானகசியபா, பிரகு, அதிரி, வலிஷ்டா, கௌதமா, அஹிரஸ, புலஸ்தியா, கரது, பரஹலாதா, காததமா ஆகிய பதினைகு சிருஷ்டிகாததா்களும் அதாவாஹகிஸா, வாலக லலிபா, மரீசிபா என்னும் ரிஷிகளும் பிரபுவான பிரமமதேவரை அடுத்திருக்கின்றனர் பாரதனே! மனம், ஆகாயம், விததைகள், வாயு, தேபு, நீர், நிலம், சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், மூலப்பிர கிருதி, (மகத்தது அகங்கார முகலிய) விகாரங்கள் இவைகளும் பூமிக்ருக காரணமான மற்றுமுள்ளவையும் பெரிய மஹிமைபுள்ள

அகஸ்தியா, தவவனமைபுள்ள மாககண்டேயா, ஜமதகநி, பரதவா
ஜா, ஸமவாததா, சயவனா, மஹானுபாவரான தூவாஸா, தாவிஷ்ட
ரான் நிரயகிருங்கா, யோகசாஸ்திரஆசாரியருமு சிறந்ததவமுள்ள
வருமான மஹிமைபொருந்திய ஸனதருமாரா, அஸித், தேவலா,
தத்துவஜஞானியான ஜைகீஷ்வரியா, ஜம்புலன்களென்னும் சததுருக
களை ஜயித்தவரான நிரபியா, சிறந்தமஹிமைபுள்ள மணியெனப்பலா
இவார்களும் அங்கே பிரமமதேவரை உபாஸிக்கின்றனா பாரத
தனே! எட்டு அங்கங்களோடுகூடிய ஆபுலேதமும் தேகமெடுத்துக
கொண்டு அங்கேயே இருக்கிறது சந்திரனும் சூரியனும் நக்ஷத்
திரங்களும் கிரகங்களாநிரம்பின ஆதித்தனும் கர்புரக்களும் யாகந
களும் ஸங்கலபமும் பிராணனும் அறம்பொருளினபங்களும் மகிழ்ச
சியும் பகையும தவமும் இரத்திரியஜயமும் மறறுமுள்ள இவ்வகை
யான அனேகங்களும் தேகங்களெடுத்துப் பெருந்தவஞ்செய்து
கொண்டு மஹாதமாககளாகப் பிரமமதேவரை ஆஸரயித்திருக்கின
றன ¹ கந்தாவாகள அபஸரஸுகள இவார்களின் இருபத்தேழு
வகையார்களும் திக்ருபபாலகரனைவரும் அந்தச்சபையில் வந்து
சோந்திருக்கின்றனா பாரதனே! பாண்டவனே! ராஜனே! சுக
கிரன, பிரஹஸபதி, புதன, அங்காரகன், ² சனேச்சரன், ராகுமுத
லான எல்லாக்கிரஹங்களும் மந்திரமும் ரதரதரமென்னும் ஸாம
மும் ஹரிமான வஸுமாநென்பவார்களும் பன்னிரண்டு ஆதித்தா
களும் அவார்களுக்குத்தலைவனை ஸூரியனும் அகனீஷோமா மிதரா
வருணாமுதலிய இரட்டைத்தேவார்களும் ஸபதமருத்துக்களும்
அஷ்டவஸுகளும் விசுவகாமாவும் பிதிரதேவரனைவரும் ஹோமத
திரவியங்களனை தனும் ருக்வேதம், ஸாமவேதம், யஜுர்வேதம், அதா
வணவேதமென்னும் நான்கும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களும் இதிகாசங்க
ளும் ³ உபவேதங்களும் வேதாங்கங்களனைதனும் கிரஹங்களும்
யாகங்களும் ஸோமலதைபும் எல்லாதேவார்களும் துன்பங்களைக்
கடத்திவைக்கும் ஸாவித்திரியும் அவவாதே கலபஞ்சகதி, ஞாபக
சகதி, சொலவனமை, திரிகாலஜஞானம், உலகஅறிவு, புசுழ்,
⁴ பொறுமையென்னும் எழுவகையான ⁵ ஸரஸ்வதியும் ஸதோத்திர
ங்கள் சஸ்திரங்கள் என்னப்பட்ட ஸாமங்களும் பல்வகை

¹ சிலா இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களென்றும், வேறுசிலா கந்தா
வா அபஸரஸுகளின்னணங்களை இருபதும் கந்தாவத்தலைவர்கள் எழு
வரும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுவதாகப் பழையஉரைகூறுகிறது

² சனி

³ தனூவேதம்முதலியன

⁴ அவஸரப்பட்டாமல் கிரஹித்தனும் வீளம்புத்தனும்

⁵ அகரம், உகரம், மகரம், அரைமாதகிரை, நாதம், பிரது, சுகதி
என்னும் எழுவகையான பிரணவம் என்றும், அல்லது ஸமஸ்கிருதம்,

1 காதைகளும் தாக்கவகையோடுகூடிய பாஷியங்களும் பலவகைநாடகங்களும் காவியங்களும் 2 கதைகளும் ஆகியாயிகைகளும் 3 காரிகைகளும் தேகவசனெடுத்ததுகொண்டு அங்கேஇருக்கின்றன குருவுக்குப்பூஜைசெய்த புண்ணியசாஸிதனும் அங்கேஇருக்கின்றனா பாரதனான யுதிஷ்டிரனே! 4 சக்ஷணங்கள், லவங்கள், 5 முகபாதங்கள், பகல இரவுகள், பக்ஷங்கள், மாதங்கள், ஆறுநூறுகள், வருஷங்கள், ஐந்து 6 புகங்கள், 7 நாலுவகைத்தினங்கள், என மும்அழியாத தும் மாறாததுமான அந்தமுதனமையான காலசகரம் தாமசகரம் ஆகிய இவை அங்கே எப்போதும்இருக்கின்றன 8 தேவமாதாக்களாகிய அதிதி, திதி, தனு, ஸுரஸை, வினதை, இரை, காலிகை, ஸுரபிதேவி, ஸரமை, கௌதமி, பிரபை, கதரு, முதராணி, ஸ்ரீதேவி, லக்ஷ்மி, பதரை, வஷ்டிதேவி, பிரதிவிதேவி, ஹரீதேவி, ஸவாஹாதேவி, கிராததி, ஸுராதேவி, இந்திராணி, புவடி, அருந்ததி, மமவருந்ததி, ஆசை, கியதி, ஸருஷ்டி, ரதிதேவிமுதலிய தேவப்பெண்களும் பிரமமதேவரை ஸேவிகின்றனா ஆதித்தியர்களும் வஸுகளும் ருத்திரர்களும் மருததுகளும் அஸ்வினீதேவர்களும் விஸுவேதேவர்களும் ஸாததிபர்களும் மனோவகமுள்ள பிதிரதேவர்களும் பிரமமதேவரை ஸேவிகின்றனா புருஷஹேஷ்டனே! பிதிரதேவதையின கூட்டங்கள் ஏழுவகைகளென்று அறி அவர்களும், நான்குவகையா 9 சடினசரிமுள்ளவாள், மற்ற மூன்றுவகையா 10 உருவங்கள்மட்டும் உள்ளவர்கள் பாரதனே!

பிராகிருதம், பைசாசம், அபபரமசம், லலிதம், மாகதம், கதயம் என மும் எழுவகைப் பாஷைகளென்றும் உரைப்பது பழையவரை அதில்கலப்பாசகதி முதலிய மேற்சொல்லிய ஏழை வேறுகக்கொள்ள வேண்டும்

1 தேசபாஷையிலுள்ள பாட்டுக்கள்

2 ஆகியாயிகை, கதை இரண்டிம் வசனப்பரந்தங்கள் அவற்றை, கதாநாயகனே நேரிலெசொல்லுவதும் உச்சவாஸகங்களென்னும் பிரிவுகளுள்ளதும் ஒவ்வோர் உச்சவாஸகங்களிலும் அவ்வவற்றின் விஷயங்களை குறிப்பிக்கும் ஸ்லோகம் இருப்பதும் ஆகியாயிகை இவ்வாறின்றிச்சரித்திரவகளை வசனநடையாகச் சொல்லுவது கதை

3 சாஸ்திர விஷயங்களைச் சுருக்கிச்சொல்லும் ஸ்லோகங்கள்

4 நொடிகள்

5 மூன்றேழ்க்காலநாழிகை

6 கிருதபுகம் திரேதாயுகம் துவாபரபுகம் கலியுகம் யுசஸந்தியை ஆகஐந்து 7 மனுஷ்ய தெய்வ பிதிர பிரமத்தினங்கள்

8 இங்கே அஸ்வராகாமுதலியோரும் தேவஜாதியிறசோகப்பட்டனர் 9 ஸபரிசிக்கத்தக்க தேகமுள்ளவர்கள்,

10 ஸபரிசிக்கக்கூடாமல் காணப்படுபவா,

மஹானுபாவர்களான வைராஜர்களும் அகனிஷ்வாததாக்களும் ஸவாக
கததில் ஸஞ்சரிப்பவரும் உலகங்களில் பெயாபெற்றவருமான காஹு
பத்தியாகனெனனும் பிதிராகளும் ஸோமபாகளும் ஏகஸ்ருங்காக்களும்
சதுவேதாக்களும் கலாகளுமாகிய இந்த எழுவகைப் பிதிராகளும்
பிரமம் சூதரிய வைரய சூதரமெனனும் நான்குவாணங்களிலும்
பூஜிக்கப்படுகின்றனர் இந்தப் பிதிராக்களை முதலில் புஷ்டி செய்வத
னால் சந்திரன் விருத்திசெய்யப்படுகிறான் அப்படிப்பட்ட பிதிராக
னெல்லாரும் பிரமமாவின் அருகிலிருந்துகொண்டு அளவற்ற மஹிமை
யுள்ள பிரமமதேவரைச் சந்தோஷமாகப் பணிகின்றனர் ராசூ
ஸாகள், பிசாசாகள், அஸுராகள், யக்ஷாகள், நாகாகள், கருடாகள்,
பசுக்கள் ஆகிய இவர்களும் ஜங்கமங்களும் தாவரங்களும் பூமிமுதலிய
ஐந்து மஹாபூதங்களும் பிரமமதேவரை உபாஸிக்கின்றனர் தேவா
களுக்கு ராஜாவான இந்திரன், வருணன், குபேரன், யமன், பா
வதிபுடன் கூடிய மஹாதேவா இவர்களைவரும் எப்போதும் அங்கே
போகின்றனர் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! ஸுபரமமணயரும் எப்போதும்
பிரமமதேவரை உபாஸிக்கின்றனர் ராஜனே! பகவானை நாரா
யணரும் தேவரீஷிகளும் வால்கிலவியரீஷிகளும் காப்பதில் ஜனிதத
வாக்களும் ஜனிககாதவாக்களுமான ரீஷிகளும் பிரமமதேவரை ஸேவிக
கின்றனர் ராஜனே! இவ்வுலகத்தில் காணப்படும் மற்றுமுள்ள
ஜங்கமஸ்தாவரங்களும் அந்த ஸபையில் என்னால் காணப்பட்டன
வென்று அறி பாண்டவனே! நித்தியப் பிரமமசாரிகளான ரீஷிகள்
எண்பதது எண்ணாயிரவரும் ஸந்ததியுள்ள ரீஷிகள் ஐம்பதினாயிரம்
போகளும் அங்கே இருக்கின்றனர் அந்தத் தேவர்களைவரும்
அவ்விடத்தில் இஷ்டபரகாரம் பிரமமதேவரைக் கண்டு அவருக்குத்
தலைவனாகி நமஸ்காருசெய்து வந்தவாறே செல்லுகின்றனர் அள
வற்ற ஞானமுள்ளவரும் உலகங்களுக்குத் தாதையும் எல்லாப்
பிராணிகளிடத்தும் தையையுள்ளவருமாகிய பிரமமதேவா அதிதிக
ளாகவந்த மஹானுபாவர்களான தேவாக்களையும் அஸுராக்களையும்
நாகாக்களையும் பிராமணாக்களையும் யக்ஷாக்களையும் கருடாக்களையும்
காலேயாக்களையும் கந்தாவாக்களையும் அபஸர்ஸுக்களையும் அவரவா தகு
திப்படி அழைக்கிறார் ராஜனே! அளவற்ற மஹிமையுள்ளவரும்
உலகங்களுக்கு ஆதமாவுமான பிரமமதேவா அவர்களை அழைத்து
இனசொல்லினாலும் வெகுமதியினாலும் அவர்கள் காரியத்தை நிறை
வேற்றுவதனாலும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறார் அன்பனே!
பரதகுலத்தோனே! அவ்வாறு வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டும்
இருக்கும் அவர்களால் நிரம்பியிருக்கும் அந்த ஸபை ஆனந்தத்தை

அளிப்பதாயிருக்கிறது எல்லா ஒளிகளும் நிரம்பினதும் பிரமமரிஷிகளின் கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும் களைப்பில்லாததுமான அநாத் திவ்யஸபை பிரமமதேவருடைய பெருமைபினால் சிறப்பாக விளங்கிற்று * ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மானிடலோகத்தில் இந்நத உன் ஸபை எப்படியோ அப்படியே மேலுலகங்களில் காண அரிதாகிய அப்படிப்பட்ட அநதச் சபை என்னால் காணப்பட்டது பாரதனே! தேவலோகங்களில் இந்நத ஸபைகளையே நான் முன்னம கண்டிருக்கிறேன் உன்னுடைய இந்நதச்சபை மானிடலோகத்திலுள்ள எல்லா வற்றிலும் மிகச்சிறந்தது ” எனறா

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ம ந த ர ப ர வ ம (தொடர்ச்சி.)

(தர்மபுத்திரர் ஹரிச்சந்திரனைத்திருநீர் கேட்டதன்மேல் நாதர் ராஜஸூய்யாகத்தின் பெருமையைப்பற்றி அவருக்குச்சொன்னது)

இவ்வாறு நாரதாசொல்லக்கேட்ட தாமபுத்திரர், ‘பேசுகிற வரிற் சிறந்தவனே! வல்லமையுள்ளவனே! யமனுடைய ஸபையில் அரசர்களின்கூட்டம் பெருமபாலும் உமமால் கூறப்பட்டது நீங்கள் சொல்வதே எனக்குச் சரி ஸமாததனே! வருணனுடைய ஸபையில் நாகங்களும் அஸுர்ஸ்ரேஷ்டர்களும் நதிகளும் ஸமுத்திரங்களும் மிகுதியாகக் கூறப்பட்டன அவ்வாறே குபேரஸபையில் யக்ஷா களும் குஹ்யகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸு களும் சிவபெருமானும் கூறப்பட்டுள்ள பிரமமதேவருடைய ஸபையில் மஹரிஷிகளும் தேவர்கள்கூட்டத்தாரனைவரும் சாஸ்திரங்களனைந்தும் இருப்பதாகச் சொன்னீர் முனிவனே! இந்நதனுடைய ஸபையிலமட்டும் தேவர்களையும் அனைக கந்தாவர்களையும் மஹரிஷிகளையும் பெயரெடுத்ததுரைத்தீர் மஹாமுனிவனே! ராஜ்ரிஷிகளில் ஹரிச்சந்திரன் ஒருவனமட்டுமே மஹாததாமாவான தேவேந்திரன் ஸபையிலிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான் தவருத்தவமுடையவனே! மிகக் பெருமபுகழ்பெற்றவனான அநத ஹரிச்சந்திரன் தேவேந்திரனுக்கு எதிராயிருக்கும்படியாக என்ன வினை செய்தான்? என்ன தவமபுரிந்தான்? பிரமமமனனே! பிதருலோகத்திலிருக்கும் என தந்தையும் மஹானுபாவருமான பாண்டி உமமால் எவ்வாறு காணப்பட்டார்? உமமுடன் எப்படிச் சந்தித்தார்? என்ன சொன்னார்? பகவானே! சிறந்த தவமுடையவனே! அதனை

எனக்குச் சொல்லும் இவற்றையெல்லாம் உமமிடத்தில் கேட்க விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்' என்று கூற, நாரதா சொல்ல லானான்

‘அரசாக்கரசனே! பிரபுவே! ஹரிச்சந்திரனைப்பற்றி என்னைக் கேட்படியால் சிறந்த புத்தியுள்ள அவனுடைய மஹிமையை யான உனக்குச் சொல்வேன் இக்ஷ்வாகுக்குலத்தில் பிறந்தோனும் அயோதிரிசுநகு அபிபதியும் விசுவாமித திரராலகாப்பாற்றப்பட்ட வனும் வீரனுமான திரிசங்குவென்னும் அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவனாகு, கேகயராஜவம்சத்திற பிறந்தவனான ஸத்தியவ தியென் னும் மனைவியிருந்தான் கௌரவபுத்திரனே! அவளுக்குத் தாமமாகக் காப்பம் உண்டாயிற்று அரசனே! அந்த மஹாபாக்கியவதி பிரஸவ மாஸம் வந்தபோது ஹரிச்சந்திரனென்னும் குற்றமற்ற குமாரனை ான்றான் அந்த ஹரிச்சந்திரராஜன் திரிசங்குவின் மைந்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் மிகுந்த பலசாலியான அவ்வரசன் எல்லா அரசாக்களுக்கும் அரசனாக இருந்தான் அரசாக்களைவரும் அவன் கட்ட னைக்கு அடங்கியிருந்தனர் ராஜனே! அவ்வரசன் பொன்னணிகள் பூண்ட ஒரே ஜயத்தேரிலேறி (வேறுதுணையின்றிச்) சைந்திரவனமை யினால் ¹ ஏழு தீவுகளையும் ஜயித்தான் மஹாராஜனே! அவன் மலை களும் நீரகளும் காடுகளும் அடங்கிய புவனிமுழுமையும் வென்று ராஜஸூயமென்னும் மஹாபாக்ததைப் புரிந்தான் எல்லா அரசாக்க ளும் அவன் கட்டளைப்படி திரவியங்களைக் கொண்டதனால் அவா களே அந்த யாகத்தில் பிராமமணாக்களுக்குப் போஜனம் பரிமாறுகிற வாகளாயிருந்தனர் பராக்ரிமசாலியான ஹரிச்சந்திரமஹாராஜன் சாஸ்திரப்படி ராஜஸூயயாகத்தை நிறைவேற்றினபின் அரசாக்கரச னாக அபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்று விளங்கினான் சிறந்த துஷ்டனைக் னோடுகூடிய ராஜஸூயயாகத்தில் முடிசூட்டப்பெற்ற அவ்வரசன், மகிழ்ச்சியுடன், யாசகாக்கள் தன்னிடம் கேட்டதற்கு ஜ்ஞாமடங்கதிக மாக அவர்களுக்குப் பொருளளித்தான் பிறகு, அக்கனியை விலா ஜனஞ்செய்யுங்காலம் வந்தபோது, பற்பல தேசங்களினின்றும் வந்த பிராமமணாக்களுக்கு விருப்பப்படி மரிபாதையோடு பலவகைப் பக்ஷ ணங்களையும் போஜனங்களையும் பொருள்களையும் கொடுத்துத் திருப்தி அடைவித்தான் ரத்தினங்களின்குவியல்களினால் திருப்தியடைவிகபு பெற்று மகிழ்வற்ற அந்தணர்களின் ஆசீர்வாதங்களினால் பராகரமத்

1 ஸபததீபங்களாவன — 1 ஜம்புத்தீவு 2 பலக்ஷத்தீவு 3 குசத் தீவு 4 கரேளஞ்சத்தீவு 5 சாகத்தீவு 6 சாலமவித்தீவு 7 புஷ்கரத்தீவு

திலும் புகழிலும் மறற அரசாக்களக்காட்டிலும் மேலாக இருந்தான். ராஜனே! பரதரேறே! இந்தக்காரணம்பற்றித்தான் அந்த அனேக மாயிரம் அரசாக்களக்காட்டிலும் ஹரிச்சந்திரன் சிறப்புற்று விளங்குகிறானென்றமீ மனிதாக்கதிபதியே! வெற்றிபெற்ற ஹரிச்சந்திரன் அம்மஹாயாகத்தை நிறைவேற்றினபின் ஸமராட்டாக முடிசூட்டப் பெற்று விளங்கினான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! மற்றுமுள்ள அரசாக்களில் எவர்கள் ராஜஸூயயாகத்தைச் செய்கின்றனரோ அவர்கள் இந்திரனுடன்கூடி மகிழ்கின்றனர் பரதஸ்ரேஷ்டனே! புத்தத்தில் ஓடாமல் மரணமடைந்தவா எவரோ அவரும் அந்த இந்திரலோகத்தைச் சேர்ந்து மகிழ்கின்றனர் எவர்கள் இவ்வுலகத்தில் கடுந்தவத்தினால் தேகத்தை விடுகின்றனரோ அவர்களும் அவ்விடமேசேர்ந்து எக்காலமும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றனர் கௌரவாக்களைச் சிறப்பிக்கிறவனே! குருதிபுதரனே! ராஜனே! ஹரிச்சந்திர ராஜனிடத்திலுள்ள மேனமையைக்கண்டு வியப்புற்ற உன் தந்தையாகிய பாண்டு நான் மானிடலோகத்திற்கு வருவதை அறியது எனனை வணங்கி, 'ஐயா! நீயிதிஷ்டரணுகு, 'பரதனே! நீ புவனியைவெல்ல வல்லவனாயிருக்கிறாய், உன் ஸ்நேஹாதராகன் உனக்கு அடங்கியிருக்கின்றனர் நீ யாக்கள்களிற சிறந்த ராஜஸூயயாகத்தைச் செய்வாயாக என்று புதல்வனாகிய நீ ராஜஸூயயாக்குசெய்தால் நான் வெகு சீக்கிரத்தில் இந்திரஸபைக்குச்சென்று ஹரிச்சந்திரனைப்போல அனேக வருஷகாலம் நித்திய ஸந்தோஷமாயிருப்பேன்' என்று சொல்லக்கடவீ' என்று கூறினான் 'அப்படியேயாகட்டும் நான் பூலோகத்திற்குப் போவேனாயின் ராஜாவான் உன்புத்திரனுக்குச்சொல்வேன்' என்று அவனுக்கு மறுமொழி கூறினேன் பாண்டவனே! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! அந்தப்பாண்டுவின எண்ணத்தை நீ நிறைவேற்றக்கடவாய் நீயும் உன் முன்னோர்களும் தேவேந்திரலோக வாஸத்தைப் பெறுவீர்கள் அரசனே! இந்தப் பெரிய யாகம் இடையூறுகள் மிகுதியாக உள்ளதென்று நினைக்கப்பட்டது யாக்கள்கள்கெடுக்கும் பிரம்ம ரக்ஷஸுகள் இதில் தவறுகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றன சூதத்திரியாக்களை அழிப்பதும் பூமியையொழிப்பதற்குக்காரணமும் மரணத்தைபுணடுபண்ணுவதுமான புத்தம் ஏதாவது ஒரு காரணம்பற்றி இந்த யாகத்தில் உண்டாகும் அரசாக்கரசனே! இதனைச் செம்மையாக ஆராய்ந்து எது கூடுமோ அதைச் செய்வாயாக நான்கு வருஷங்களுக்கும் காப்பதில் எப்போதும் ஊக்கமும் உதவாஹமுமுள்ளவனாக இரு, அபிவிருத்தியை அடை, மகிழ்ந்திரு, திரவியங்களினால் பிரம்ம மனாக்களைத் திருப்தியடையச் செய நீ எனனைக்கேட்ட விஷயத்

தைப்பறறி உனக்கு விரிவாக உரைத்தேன. உன்னிடம் விடைபெற
றுக்கொள்ளுகிறேன கண்ணனுடைய நகரத்திற்குச் செல்வேன’
என்றா ஜனமேஜயரே! நரதா பாண்டவர்களுக்கு இவ்வாறு
சொல்லியபின், எந்தரிஷிகளுடன் சோநதுவந்தனரோ அவர்களுடன்
கூடவே சென்றா அவர் சென்றபிறகு, கௌரவரான தாமராஜா
ஸஹோதரர்களுடன் கூடி ராஜஸூயமென்னும் சிறந்த யாகத்தைப்
பறறி ஆலோசனைசெய்தாரா

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்.
ம ந த ர ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(யுகிஷ்டிரர் ராஜஸூயசீர்ய ஆலோசித்துக் கிருஷ்ணனுக்குத்
தூது விடுத்ததும், வந்துசேர்ந்த கிருஷ்ணனிடம்
காரியத்தைத் தெரிவித்ததும்)

ஜனமேஜயரே! நரதமஹரிஷி சொல்லியதைக்கேட்டு யுகிஷ்ட
திரா பெருமூச்செறிந்தாரா ராஜஸூயயாகத்தைப்பறறி நினைத்து
மனத்தில ஆறுதலில்லாமலிருந்தாரா மஹாத்மாமாக்களான ராஜரிஷி
களின் அந்த மஹிமையைக்கேட்டும், முறைப்படி யாகஞ்செய்தவா
கள் தமது புண்ணியகாமங்களினால் மேலுலகம்பெறுவதை ஆராயந
தும், ஹரிச்சந்திரனென்னும் ராஜரிஷி சாஸ்திரப்பிரகாரம் யாகஞ்
செய்து மேனமையாக விளங்குவதைக்கேட்டும், தாமபுத்திரா தாமம்
ராஜஸூயயாகஞ் செய்யக கருதினா பிறகு, யுகிஷ்டிரா ஸபையோ
ரனைவரையும் மரியாதை செய்து அவர்கள் அனைவராலும் எதிர்ப்பரி
யாதை செய்யப்பெற்றபிறகு, யாகத்திலேயே நினைவாக இருந்தாரா
அரசாக்கரசரான ஜனமேஜயரே! அந்தக்கௌரவஸரேஷ்டரான தாம
ராஜா பலமுறை ஆராயந்துபாத்தது ராஜஸூயம் செய்வதிலேயே
உறுதிப்படுத்திக்கொண்டாரா வியக்கத்தக்க பராகரமமும் மஹி
மைபுமுள்ள அவர் மறுபடியும் தாமதத்தையே நினைத்து, எஃது எல்
லாப்பிரஜைகளுக்கும் நனமையாயிருக்குமென்பதிலேயே மனத்
தைச் செலுத்தினா எல்லாப்பிரஜைகளையும் வேற்றுமையின்றிப்
பரிபாலனஞ் செய்பவரும் தாமதத்தைக் காப்பவரெல்லாரிலும் சிறந்த
வருமான யுகிஷ்டிரா யாவருக்கும் நனமையைச் செய்தாரா கோபம்
மற்ற இரண்டையும் ஒழித்து யாவருக்கும் தானம் கொடுக்கும்படி
கூட்டினாயிடாரா ‘தாமம் நல்லது, தாமம் நல்லது’ எனத்தைத்
தவிர வேறுசொல்லை யாரும் கேட்கவில்லை இவ்வாறு நடக்கையில்,
ஜனங்கள் தந்தையினிடம் அன்புவைப்பதுபோல அவாடெல அன்பு
வைத்தனா அவரைப் பகைப்பவனிலை அத்தனால அவர் அஜாத

சதருவானா ராஜாவின அனுக்ரஹத்தினாலும் பீமஸேனன் பாதுகாப்பினாலும் ஸ்வயஸாசிபான அராஜுன்ன பகைவரை ஒழிப்பதினாலும் புகழ்பெற்ற நஞூலனாகப் பங்குகள் சரியாக வருவதினாலும் புத்திசாலியான ஸஹதேவன் தாமதங்களை விதிப்பதினாலும் கருணை இயற்கையாக எல்லாரிடத்திலும் பணிவோடிருப்பதினாலும் அநாததேசம் கலகமில்லாமலும், அசச்சமில்லாமலும், நிரம்பமழைபொழிவதனால் செழுமையாகவும் இருந்தது ஜனங்கள் தம் தம் தொழில்களை விடாமற்செய்தனா வட்டிக்குக் கொடுக்கல் வரங்கலும் யாகச்சிறப்புககளும் பசுககாததலும் உழுதொழிலும் வாததகமுமாகிய இவையனைத்தும் ராஜாவின பரிபாலனத்தினால் மிக ஓங்கியிருந்தன யுதிஷ்டிரா தாமதவருமலிருந்ததனால் அததேசத்தில் சுப்பமவராமல் நிறறலும் அதற்காகப் பிரஜைகளைப் பிடிப்பதும் ரோகங்களின் மிகுதியும் தீப்பிடித்தலுமாகிய இவையெனறும் உண்டாகவில்லை திருடர்களாலும் மோசககாரர்களாலும் அரசர்கள் ஒருவாகக்கொருவா விரோதத்தினாலும் ராஜாவின அபிமானம் பெற்றவர்களாலும் தீங்குநடத்ததாகக் கேட்கப்பட்டவில்லை அரசர்கள் ஆறுகுணங்களிலும் ராஜாவின பிரியத்தைச் செய்யவும் சுப்பங்களைச் செலுத்தவும் தாங்களசெய்த முயற்சியின் பயனைத் தெரிவிக்கவும் பலஜாதியாரான வாததகாசனோடு ஒத்திருந்தனா ஜனமேஜயராஜாவே! ஆமேயப்பவாமுதல் அநதணரீருகப் பந்துத்திசைகளிலுமுள்ள ஜனங்களால் தம் தந்தை தாய்போல் அன்புவைக்கப்பட்டவரும் எங்கும் பிரகாசிப்பவரும் எல்லாக்குணங்களும் பொருந்தினவரும் எல்லாவற்றையும் பொறுப்பவரும் எல்லாருக்கும் மேலாகப் பெரும்புகழ்பெற்று விளங்குவரும் அரசாக்கரசருமான தாமராஜாவினால் ஆளப்பட்ட அநதத தேசமானது, அவா தாமதத்தில் நிலைபெற்றிருந்ததனால், ஜனங்கள் பொருளாசையினால் லௌகிக விருத்திகளைச் செய்து அப்பொருள்களை நினைத்தபடி அனுபவித்தும் செல்வம் மிகுந்ததாகவேயிருந்தது பேசுகிறவரிற் சிறந்தவரான அநதத தாமராஜா அக்காலத்தில் அமைச்சரையும் ஸஹோதரரையும் வருவித்து ராஜஸூயயாகத்தைப்பற்றிப் பலமுறை வினாவினா அவராற் கேட்கப்பட்ட அநத மந்திரிசளசோரது அப்போது யாக்கஞ்செய்ய விருப்பின் சிறந்த பிரஜைகளுள்ள யுதிஷ்டிரரைநோக்கி யநாததமான சொல்லைப் பின்வருமாறு சொல்லலானார்கள் —

‘நத ராஜஸூயயாகத்தைச்செய்து பட்டாபிஷேகஞ் செயப்பெற்ற அரசன் வருணனுடைய சிறப்பையடைவனோ அநத ராஜஸூயயாகத்தினால் அநத அரசாக்கரசனுடைய மேனமையனைத்தை

பும ராஜாவாகிய நீங்களும பெற்றிருப்புகிறீர்கள் கௌரவஸரோஷ்ட
ரே! அவ்வாறு அரசாக்கரசனுடைய மேனமைக்குரிய உங்களுக்கு
ராஜஸூயமுஞ்செய்ய இது தருண்மென்று உமது நண்பர்கள் நினைக
கின்றனர் எந்த யாகததில் சிறந்தநியமமுள்ள ரிஷிகளுக்களால்
ஸாமவேதமந்திரங்களைச் சொல்லி ஆறு அகனிகள் முடப்படுகின்
றனவோ அந்தயாக்கு செய்புகாலம், உமது சந்திரியசகதியின
மிகுதியினால் ஸவாதீனமாயிருக்கிறது 1 தானிஹோமமுதலாச ராஜ
ஸூய அங்கமான எல்லா யாகங்களைபும நிறைவேற்றி ராஜஸூய
யாகததின் முடிவில் ராஜயாபிஷேகஞ்செய்துகொண்ட அரசன்
அந்த யாக்குசெய்ததனாலே 2 ஸாவஜித என்று சொல்லப்படுகிறான்
சிறந்த கைகளுள்ளவரே! நீ ஸமாந்தநா நாவகளைவரும் உமது
சொற்படி நடக்கிறவர்கள் மஹாராஜரே! நீ ராஜஸூயயாகததைச்
செய்ததில் முடிக்கலாம் மஹாராஜரே! சங்கிகளாமல் ராஜஸூய
யாகததில் மனமவைக்கக்கடவீர்' என்று மித்திராக்களைவரும்
தனித்தனியாகவும் சோதனம் உரைத்தனர் ஜனமேஜயராஜரே!
பகைவரையழிப்பவரானதாமராஜா அச்சமில்லாமலும் அனபோமும்
அவர்கள் சொன்ன தாமமுள்ள சிறந்த சொல்லைக்கேட்டு மனத்தில்
ஏற்றுக்கொண்டனர் அந்த வேண்டினவர்களுடைய சொல்லைக்
கேட்டபின் தமது சகதியை அறிந்திருந்தும் சிலாக்கியமான காரியத்
தை ஆரம்பிக்கப்போகின்ற தாமராஜா (மற்றவர்களையும்) பரிசுடிகத்
தொடங்கிலா பீமேஸன்னமுதலிய ஸகோதரர்கள் நாலவரையும்
ஸந்தித்து அவர்களாலும் ராஜஸூயம் நல்லதென்று சொல்லப்
பெற்ற தாமராஜா அந்தத் தாமத்திலேயே எண்ணுகொண்டார்
அரசாக்கரசரும் கௌரவஸரோஷ்டருமாகிய அந்த புதிஷ்டிரா ராஜ
ஸூயயாக்குசெய்வதற்குத் தமமனத்தில் உடனே நிச்சயஞ்செய்து
கொண்டார் ஜனமேஜயரே! ஆச்சரியப்படத்தக்க சக்திபுள்ளவரார்
பிருந்தும் தாமத்தைிய அனுஸரித்து ராஜஸூய யாக்குசெய்யத்
திரும்பவும் பலமுறை மனத்தை ஸந்திரப்படுத்திக்கொண்டார்
ஆலோசனைகள் தெரிந்த புத்திசாலியான அந்தத் தாமராஜரான
புதிஷ்டிரா, திரும்பவும் ஸஹோதரர்களோடும் மஹாதமாகளாகிய
ரிதவிகளுக்குளோடும் மந்திரிகளோடும் தெளடியா வியாசா முதலான
வர்களோடும் ஆலோசித்தார், விராடன், தருபதன், புத்திசாலி
யானஸாத்யகி, புதாமனபு, உதகமோஜன், புத்திமானான அபிமனபு,
சூரர்களான திரௌபதிபுத்திரர்கள் இவர்களோடு சோதனம் முக்கிய

1 பலாச இலையினால் ஹோமம் செய்வது

2 எல்லாவற்றையும் ஜயித்தவன்

மாக ஆலோசனைசெய்தாரா, 'அரசாக்கரசன செய்யத்தகக சிறந்த யாகமாகிய ராஜஸூயமென்னும் மஹாயாகம் ஸ்ரத்தையுள்ள எனக்கு எப்படி முடியும்? நீங்கள் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டாரா தாம் ரைகண்ணாமாகிய ஜனமேஜயரே! அந்த ராஜாவினால் இவ்வாறு வினாவப்பட்ட சபையோர்கள், அந்நகரத்தில் தாமராஜாவான புத்திஷ்டிரா நோக்கி, 'தாமததை அறிந்தவரே! ராஜஸூயமென்னும் மஹாயாகத்தைச்செய்ய நீர் தகுதியுள்ளவர்' என்று மறுமொழி கூறினார்கள் ரிதவிக்ருத்களும் ரிஷிகளும் ராஜாவுக்கு இவ்வாறு சொன்னபின், அவர்கள் சொன்னசொல்லை ராஜாவின மந்திரிகளும் ஸ்வேஹாதரர்களும் கொண்டாடினார் அறிவிற சிறந்தவரும் அடக்க முள்ளவருமாகிய அந்தததாமராஜா உலகங்களின் நன்மையைக்கருதி மறுபடியும் தமமுள்ளத்திலேயே மேனமேலும் ஆராய்ந்தாரா 'தனது திறமையைச் செவ்வையாக அறிந்து தேசகாலங்களைபும செல்வையும் வரவையும் செம்மையாக ஆராய்ந்து புத்தியோடுசெய்யும் அறிவுடையோன துயரப்படான தன்மனத்தினரிச்சயம் ஒன்றி னுலமாததிரம் இந்தயாகம் ஆரம்பிக்கத் தகாது' என்றறிந்து முயற்சியினால் காரியத்தைச் சிறப்பிப்பதற்காக அந்தக்காரியத்தை ரிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் ஜனாததனராகிய கிருஷ்ணரே யாவருக்குமே மேறப்பட்டவரென்றெண்ணி, தாமராஜா மனத்தினால் அவரைத் தியானித்தாரா தாமபுத்திராதேவர்களால் மதிக்கப்பெற்றசெய்கைகளினால் கேசவா அறியக்கூடாதவரென்றும் சிறந்தகைகளை யுடையவரென்றும் ஜனனமில்லாதவராயினும் தமது இச்சையினால் மனிதர்களில் அவதரித்தவரென்றும் அவரறியாதது ஒன்றுமில்லையென்றும் அவாசெய்கைக்கு எட்டாதது ஒன்றுமில்லையென்றும் அவர் எதையும் தாங்கக்கூடாதவராகாரா என்றும் அவரைப்பற்றி ஊகித்து நினைத்தாரா குந்திபுத்திரரான அந்த புத்திஷ்டிரா இவ்வகையான உறுதியுள்ள ரிச்சயத்தைச்செய்து உலகங்களுக்குத் துறையான மாத்வருக்கு, தமது ஆசாரியனுக்கு அனுப்புவதுபோல உடனே தூதனை அனுப்பினார் அந்தத் தூதன், விரைவாகச் செல்லுகின்ற ரத்தத்தினால் உடனே துவாரகையில் யாதவர்களை அடைந்து அங்கே வாஸஞ்செய்யும் கண்ணபிரானிடம் சேர்ந்தான் அவன் பிரபுவான மாதவரிடம் கைகூப்பிக்கொண்டு விண்ணப்பஞ் செய்யலானான் 'சிறந்த கைகளையுடைய ஹருஷ்கேசரே! தாமராஜரான அந்தபுத்திஷ்டிரா தெளமயா வியாஸமுதலானவர்களோடும் தருபதன் விராடன் இவர்களுடன்சேர்ந்த தமஸ்வேஹாதராளல்லாரோடும் உமதுதரிச்சைத் தைவிரும்புகிறார்' என்றான் ஜனமேஜயராஜரே! அந்தஇந்திரனே

னென்னும் தூதனதுசொல்லைக்கேட்டு யாத்வஸமேஷ்டரும சிறந்த சுகதியுள்ளவரும் ஸ்ரீயப்பதியுமான அச்சுதா, தம்மைப்பாக்கவிருமபுகிற யுதிஷ்டிரரைத் தாழ்மப்பாக்கக்கருதினவீராகி, வேண்டினவாக ஸிடமும் வஸுதேவரிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டு உடனே இந் திரஸேனனுடன்கூட இரத்திரப்பிரஸதம்சென்றா ஜனாதனா ஆவ லுள்ளவராய வேகமான குதிரைகளைக்கட்டிக்கொண்டு அனேக தேசங்களைத் தாண்டி இரத்திரப்பிரஸதத்திலிருக்கும் தாமராஜினிடம் சோரதார தம் ஸநேஹாதாரமுறைபிவிருக்கும் தாமராஜராலும் பீம னாலும் அநதக்கருஹத்தில் பிதாவைப்போலப் பூஜிக்கப்பெற்ற கிருஷ்ணா உடனே தம் தந்தையின் ஸநேஹாதாரியான குருதியை அன புடன் பாரததார ஸநேஹாஷ்டமடைந்திருக்கும் சினேகிதனான அர் ஜுனனுடனேசோரது தாழ்ம ஸநேஹாஷ்டமடைந்து விளையாடினா *நகுலஸஹதேவாகளால் ஆசாரியரைப்போலப் பூஜிக்கப்பெற்றா ஸமாததரான அச்சுதா சிறந்தஸ்தானத்தில் உட்காரது இன்பப்பாதி ஸ்ரீவாயிருக்கும்போது தாமராஜா அவரைச் சந்தித்துத் தம்காரி யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கினா

‘அச்சுதரே! நான் ராஜஸூயயாகஞ்செய்ய விருமபுகிறேன ஆனால், அது வெறுவிருப்பத்தினுலமாததிரம் நிறைவேற்றமுடியாது. எதனால் அதனை அடையலாமென்பது உமக்கு நன்றாகத்தெரியும் எவ னிடத்தில் (உலகம்) எல்லாம் அடங்கியிருக்கிறதோ, எவன எல்லா இடங்களிலும் பூஜிக்கப்படுகிறானோ, எவன எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வ ரனோ அநதராஜா ராஜஸூயஞ்செய்யத்தக்கவன் அநத ராஜஸூயம் நான்செய்யக்கூடியதென்று ஸநேஹிதர்கள் சோரது சொல்லுகின்ற னா மாதவரே! அநதவிஷயத்தில் எனக்குத் தேவநதரிச்சயம் உமது வாக்கினுலேதான் வரும் சிலா ஸநேஹத்தினுலேயே ‘குற்றத்தைக் கண்டறிவதில்லை மறமும்சிலா தமதுலாபத்திற்காக இன்சொல்லு மாததிரமே சொல்லுகின்றனா சிலா தமக்கு நன்மையானதைப் பிறருக்கும் பிரியமானதாகவே நினைக்கின்றனா காரியவிஷயங்களில் ஜனங்களின் வாக்கியங்கள் இவ்வாறாகவே பெருமபாலும் காணப் படுகின்றன நீாமட்டுமே இநதக்காரணங்களைக்கடந்து காமக்குரோ தங்களை நீக்கி உலகத்தில் எது மேலான தருதியுள்ளதோ அதனை உளப்படி உரைக்கத்தக்கவா’ எனரா

பதினான்காவது அத்யாயம்
ம ந த ர பா வ ம. (தோடீச்சி)

(ஜராஸந்தன் முதலிய பகைவரிடுக்கையில் ராஜஸூயம் முடித்தலாகா
தென்று கண்ணபிரான் தர்மராஜருக்கு விளம்பியது)

புதிஷ்டிரா அப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்டு, மாதவா சொல்லுகிறா 'பரதவம்சத்திய மஹாராஜாவே' எல்லாகருணங்களாலும் நீரா இராஜஸூயமாகத் துசகுத தகுதியுள்ளவா ஆனால், உமக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கையிலேயும் யான் ஒன்றுசொல்வீன் இப்போது உலகத்தில் சூத்திரியர்களென்று வழங்கப்படுபவரனைவரும் ஜமதகனியின் புத்திரரான பரசுராமராத கொல்லாமல்விடப்பட்ட சூத்திரியர்களின் ஸந்ததிகளாயிருக்கிறார்கள பரதஸுரேஷ்டரே! பூமிக்கரசரே! இந்த சூத்திரியர்கள் வம்சபரம்பரைக்கே ஒரு நிச்சயஞ்செய்து அதை உபதேசவாகையமாகக் கொண்டிருக்கின்றனா அஃது உமக்கும் தெரியும் பூமியிலுள்ள அரசாக்களாகிய மறற சூத்திரியர்கள புருரவவம்சத்திற்கும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கும் (அடங்கின) சூடிக்களாகத் தம்மை நினைக்கின்றனா பரதஸுரேஷ்டரே! ராஜரே! புருரவ வம்சத்து அரசார்களும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தரசார்களுமாகிய ராஜாக்களின் குலங்கள் நூற்றொன்றிற்குப்பதாக அறியும் மஹாராஜரே! யயாதியின் வம்சத்தாராகிய போஜாக்களின் அபிவிருத்தியானது குணங்களைச் சிறப்பற்றிருக்கிறது அஃது இப்போது நாதரிசைகளிலும் பரவியிருக்கிறது அவர்களின் அந்த ஐசவரியத்தை முன்செய்த உடனபாடபடிபடியே எல்லாசூத்திரியர்களும் அனுஸரித்திருந்தனா ராஜரே! இப்போதுதான் ஜராஸந்தனென்னுமரசன் தனபராகரமத்தினால் எல்லாநீர்ப்புமவென்று அந்தப்போஜகுலத்தோரின் ஐசவரியத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி அரசாக்களுக்குத் தானே தலைமையாயிருக்கும்படி பட்டாபிஷேகம்செய்யப் பெற்றிருக்கிறான் அவன் ² மத்தியதேசத்தை ஆண்டுக்கொண்டு அரசாக்களுள் விரோதம்செய்ய நினைத்தான் மஹாராஜரே! எந்த அரசன் (பொருளபடைகளின் வன்மையாகிய) பிரபுசக்தியிற்சிறந்தவனோ உலகம் எவ்வொருவனுக்கு அடங்கியிருக்கிறதோ அவன்தான் தனக்கத்யினால் ஸாமராஜ்யத்தை அடைந்தவனாகிறான். ராஜரே! சிறந்த பராகரமசாலியென்று பெயாபெற்ற சிசுபாலனென்னும் அரசனும் அந்த ஜராஸந்தனையே

¹ அதிக பலவானுக்கு மறறவா அடங்கியிருக்க வேண்டுமென்பது

² போஜாக்களினதேசமாகிய மதுரையைச்சேர்ந்த தேசம்

முழுதும் அடுத்தது அவனபடைத்தலைவனாக ஆனானறே மஹா ராஜே¹ சுபதயுத்தமசெயபவனும் மஹாபலசாலியும் கருசுதேசாதி பதியுமான² வகரன் எனபவனும் அந்த ஜரஹநதனிடத்திலேயே சிஷ்யனபோலக் காததிருக்கிறான். மஹாவீராகளும் மஹாதமாகளும் மான ஹமஸ³ டிம்பகாகளென்று பெயாபெற்ற இரண்டாசாகளும் ஜராஸநதனைத்தான் அடுத்திருக்கின்றனர் கருசுதேசாதிபதியான வகரதந்தனும் கரபனும், ஆசசரியமணியென்று சொல்லப்படும் திவய தத்தினத்ததைத் தலையிலணிந்திருக்கும் மேகவாகனனும்,³ முருவை யும் நரகனையும் அடக்குகின்றவனும் அளவற்றசேனைபுள்ளவனும் வருணனபோல மேறறிசையில் விளங்குகிறவனும் யவனராஜனுமாகிய காலயவனனும் ஜராஸநதனை ஆஸரயித்திருக்கின்றனர் மஹா ராஜே¹ வயஸுமுதிராதவனான பகதத்தன் உமதுபிதாவுக்கு நண பன் அவன், சொல்லினாலும் செய்கையினாலும் ஜராஸநதனிடம் விசே ஷமான பணிவுடனிருக்கிறான் உள்ளன்பிறைகட்டப்பட்டு உமபிதா வினிடத்திலிருப்பதுபோல உமமிடம் பற்றுள்ளவனாயிருக்கிறான், மேறறிசையிலுந் தென்றிசையிலுமுள்ள பூமியின்கோடிகளுக்கரச னும் உமக்குமாதலனும் சூரனும் சூரதிதேசத்தைவிருத்திசெயபவ னும் சததுருக்களை ஸமஹரிப்பவனுமாகிய புருஜிதனப்பவன் ஒரு வனமட்டும் சினேகத்தினால் உமக்கு உட்பட்டிருப்பவன்

இவவுலகத்தில் தானேபுருஷோத்தமனென்று சொல்லிக்கொண் டும்முடத்தனத்தினால் எனதுசின்னங்களாகிய சங்குசக்கரமமுதலிய வற்றை எப்பொழுதும் சுமந்துகொண்டும் பெளண்டரகவாஸுதேவ னென்று உலகத்தில் பெயாபெற்றதும் வங்கதேசம் புண்டரதேசம் கிராததேசங்களுக்குஅதிபதியாகச் சேனைகளுடன் சேதிதேசத்தி லிருக்கும் அறிவுக்கெடவன் முன்னர் என்னைக் கொல்லாமலவிடப் பட்டபோதே ஜராஸநதனைஅடைந்தான் மஹாராஜே¹ எவன் தன் அஸ்தரவித்தை வனமையினால் பாண்டியாக்களையும் கருதக்கைசிகாக்களே யும் வென்றானே எவனது ஸதேஹாத்ரணை ஆகிருதியென்பவன் பரச ராமருக்கு ஒப்பான சூரனாகஇருந்தானே இரதப்புவனியில் நாலி லொருபாகம் பெற்றவனும் இரதிரனுக்கு நண்பனும் பகைவாகளான வீராகளை அத்தஞ்செய்யும் பலசாலியுமாகிய அந்தப்பிஷமகனென்னும் போஜகுலத்தரசன் மாகதனைச் சாரந்திருக்கிறான் நாம் உறவினராக

1 தந்தவகரன்

2 டிம்பகனென்பவனுக்கு டிபிகனென்னும் டிம்பிகனென்னும் பெயா காணப்படுகிறது

3 'முரன் எனபதும் பாடம்

இந்ருதும் பிரியங்குளைச்செய்தும் வணங்கியும் அடுத்திருந்தும் நம் மிடம் அவன் சாவதில்லை, நமக்கு இனத்தாவையெய்வதிலும் நிச்சயத்தோடிருக்கிறான் அரசரே! அவன் தனகுலத்தையும் பலத்தையும் அறியவில்லை, ஜராஸந்தனுடையபுகழ் விளங்குவதைக்கண்டு அவனைஅடுத்திருக்கிறான் பிரபுவே! அப்படியே வடதிசையிலுள்ள பதினெண்குலத்தோராகிய போஜாகளும் ஜராஸந்தனுக்குஅஞ்சியே மேற்றிசைச்சோந்தனா சூரஸேனா, பத்திரகாரா, போதா, ஸாலவா, பட்டச்சரா, ஸுஸதலா ஸுகுடா, குலீந்தா, சூரதிகள், ஸாவாயனா, தென்பாஞ்சாலதேசத்தாரா, கிழக்குக்குறிதேசத்தாரா, கோஸலா, மத்ஸ்யா, ஸந்யஸ்தபாதரேனனும் பலதேச அரசர்களும் ஸ்வேஹாதராகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும்கூட வடதிசையைவிட்டுப் பயந்து தென்திசை சோந்தனா இவ்வாறே, பாஞ்சாலதேசத்தாரா யாவரும் ஜராஸந்தனிடம்பயத்தினால் கலககமுற்றவர்களாகத் தங்கள் ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு நூற்றிசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர் அந்தயுத்தத்தில், மகத தேசத்திலுள்ள கிரிவரஜமெனனும் நகரத்திலிருந்து முத்தர்படை வெளிப்படாமலிருக்கையிலேயே மஹாதமாவான ஜராஸந்தன் முன்னிலையில் பாஞ்சாலர்கள் பறந்தோடினர் முன்னா உசரஸேனன் புத்ரானுகியம்திகெட்கமஸன், தனசுற்றத்தவரைஅடக்கி ஜராஸந்தன் பெண்களிருவரை மனைவிகளாக எடுத்துக்கொண்டான், ஜராஸந்தன் புதலவர்களும் ¹ ஸஹதேவன் தங்கைகளுமான அஸதியென்றும் பிராஸதியென்றும் பெயருள்ள இரண்டு ராஜகுமாரிகளையும் மணம்பூரிந்தான் அறிவுகெட்டவனாகிய அந்தக்கமஸன் அந்த ஜராஸந்தன்பலத்தினால் தனசுற்றத்தவரைஅடக்கி மேன்மையைஅடைந்தான் அவனிடத்தில் அது மிகப்பெரிய அநீதியாயிருந்தது போஜராஜர்களில் முத்ரிந்தவர்கள் துராதமாவான கமஸனாற்பீடிக்கப்பட்டுத் தம்குலத்தோரைக் காப்பாற்றக்கூருதி அழகுள்ள அந்த ஆடுகனபெண்ணை அப்போதே அக்ரூரனுக்குக்கொடுத்தது (அந்த அக்ரூரனால்) நம்மை அழைப்பிடுதற்கு கௌரவித்தனா நானும் ஸங்காஷ்ணரைத் துணையாக்கக்கொண்டு சுற்றத்தாரின் காரியத்தைச்செய்தேன் கமஸனும் ஸுநாமாவும் முறையே என்னாலும் பலராமராலும் கொல்லப்பட்டனர் கமஸனைக்கொன்றபிறகு ஜராஸந்தனுக்குஅஞ்சின என்குலத்தோரை முதலில் பலராமரும் நானும் சோந்து காப்பாற்றினோம் அரசரே! ஜராஸந்தன்எதிர்க்க, கரைகடந்தபயம் நோந்தபோது நாங்கள் பதினெண்குலத்தோர்கள் சோந்து ² இவ்வாலோசனைசெய்தோம்

¹ ஜராஸந்தன் புத்ரன் ² ஊரைவிட்டுப்போகிற ஆலோசனை

சத்துருக்களை அழிக்கும் சிறந்த அஸ்தரங்களுள்ள நாகுகள் ஓயாமல் புத்தஞ்செய்து முந்நூறுவருஷங்களாகத் தோன்றும் முன்துவருஷங்களாகியும் அந்நஜராஸர்தனச்சேனையைக் கெல்லாமற்போனோமெனெனில, தேவர்களுக்கு ஒப்பான வன்மையுள்ளவர்களும் வீரர்களிற் சிறந்தவர்களும் அஸ்தரங்களால் மரணமில்லாதவர்களுமாகிய ஹமஸ்டிமபகாகளென்னும் பெயருள்ளவர்கள் இருவரும் ஜராஸர்தனபசுத்ததிலிருந்தனா இணைபிரியாத அவவிரண்டு வீரர்களும் ரூரணஜராஸர்தனுமாகிய இம்மூவரும் முன்துலோகங்களுக்கும போதுமானவரென்பது என்கருத்து புத்தசாஸிகளிற் சிறந்தவரே! நமக்குமாத் திரமேயன்று மறதுமுள்ள அரசர்கள் எவ்வளவுபே ரிருக்கின்றனரோ அவர்களைவாக்கும் இதேஎண்ணாதான உண்டா பிறறு வேந்தரே! நானே ஜராஸர்தனுக்கு (பாபபவாகு) மயிரச சிலிரப்பெடுக்குமபடியான பயங்கரமான பதினெட்டுபுத்தங்களைக் கொடுத்தேன ஆகிலும், மஹாபலசாலியான ஜராஸர்தன் கொல்லப் படவில்லை பிறகு, ஹமஸன்னென்று பிரசித்திபெற்றிருந்த அந்நச சிறந்தஅரசன் அந்நபபதினெட்டாவதுபுத்தத்தில் பலராமரால் அடிக்கப்பட்டான் பாரதரே! அரசரே! அப்போது ஹமஸன்கொல் லப்பட்டானென்று யாரோசொன்னதைக்கேட்டு, டிபிகன் யமுனை யாற்றிலமுழுகினான் 'இவவுலகத்தில் ஹமஸனைவிட்டு நானஜீவிக் கமாட்டேன்' என்று நிரசயஞ்செய்து அவன் மரணமடைந்தான் அவன் அவவாறுனதைக்கேட்டுப் பகைவரினநகரங்களைஜயிப்பவ னாகிய அந்நஹமஸனும் யமுனைக்கேசென்று அதிலஅமிழ்ந்தான் பரதபரேஷ்டரே! அந்நராஜாவான ஜராஸர்தன் அவவிருவரும் இறந்துபோனதைக் கேளவியுற்றுச் சோவடைந்த மனத்துடன் தன் நகரத்திற்குச்சென்றான் சத்துருக்களை ஸமஹரிப்பவரே! அந்நஜரா ஸர்தனென்னும் ராஜா அவவாறு திருமபிப்போனபிறகு நாகுகளெல் லாரும் மகிழ்ந்து மதுபடியும் மதுரையிலவஸித்தோம் அரசாக்கர சரே! பகைவரைஅடக்குகிறவரே! தாமரைமலர்போன்ற கண்களை புடையவர்களான கமஸன்மனைவிகள் தமக்கண்வனுடைய மரணத்தி னால் துயரமுற்றுத் தங்குதந்தையும் மகதராஜனுமான ஜராஸர்த னிடமென்று, 'எங்களுக்காவனைக் கொன்றவனைக்கொல்' என்று தூண்டுமபோதெல்லாம் முனச்செய்த ஆலோசனையையே நினைத்து மனத்தையுடத்துடன் ஒடிப்போனோம் மஹாராஜரே! நாகுகளெல்லா ரும் ஜராஸர்தனபயத்தினால் தன்மைபத்தைச் சோததெடுத்துக் கொண்டு புத்திரர்கள் குலத்தோர் சுற்றத்தார்களுடன் ஊரைவிட்டுத்

தனிததுப் போகவேண்டுமென அநினைத்து மேற்றிசையில் ரைவதக
மென னும குன்றினாலவிளங்கும் குசலதவியென னும அழகர்ந் நக
ரத்தை அடைந்து அதில் வீடுகளகட்டினோம், தேவர்களாலும் அந்நுக
முடியாத கோட்டையரண்களையும் செய்தோம் அநதநகரத்தில்
பெண்களும் புத்தஞ்செய்யலாம் மஹாரதர்களான யாதவர்களுக்கும்
சொல்லுவானேன் பகைவரை அழிப்பவரே! நாங்கள் அநதச்சிறந்த
மலையைப்பாத்தபிறகு ஜராஸந்தனைக்கடந்தோமென அநினைத்து ஒரு
பயமுமின்றி அநநகரத்தில் வலிக்கின்றோம் கௌரவஸரேஷ்டரே!
பிறகு, யாதவர்கள் மேலானஸந்தோஷத்தை அடைந்தனர் இவ்வாறு
ஜராஸந்தனால் எல்லாவகையாலும் தீங்குசெய்யப்பட்டநாங்கள் ஸமாத
தர்களாயிருந்ததனால் ஒன்றுசேர்ந்து மூன்றுயோஜனைநீளமும ஒவ
வொருயோஜனைவிலதாரமுமுள்ளமூன்றுசிகரங்களுள்ள துமஒவ்வொ
ருயோஜனையின்கோடியிலும் நூறு வாயில்களுள்ள தும வீரர்களின்
பராக்ரமத்தினாலகாக்கப்பட்ட தோரணங்களையுடைய தும புத்தத்தில்
அடங்காத மதமுள்ள பதினெட்டு சஷத்திரியர்களால் காக்கப்பட்டது
மான கோமந்தமென னுமமலையை ஆஸரயித்தோம் எங்களுகுலத்தில்
பிறந்தவர்கள் பதினெண்ணாயிரம் ஸஹோதரர்கள் இருக்கின்றனர்
ஆகுகளபுதலவர்கள் நூற்றுலா ஒவ்வொருவனும் தேவர்களுக்கு
மேலானவன் ஸஹோதரனோடு கூடிய சாருதேஷணன், சகரதேவன்,
ஸாத்யகி, நான், பலராமா, ஸாமபன், பிரத்யுமன்ன ஆகிய எழுவரும்
மஹாரதர்கள் மன்னரே! மறவவரையும் சொல்லுகிறேன், கேள்வியு
கிருதவாமா, அனாதிருஷ்டி, ஸமீகன், ஸமிதிஞ்சயன், கங்கன், சங்கு,
குந்தி இவ்வேழுபேரர்களும் மஹாரதர்கள் ¹[பிரத்யுமன்ன, அநிருத
தன், பாஹு, அக்ருநன், ஸாரணன், நிசுடன், கதன், இலாகன் ஏழுபே
ரும்மஹாரதர்கள்] விசுமன், ஜிலலி, பபரு, உததவன், விதூர
தன், வஸுதேவா, உகரஸேனன் ஆகிய இந்த ஏழுமந்திரிபரேஷ்டா
களும் அநதகப்போஜன்குமாரர்களாகிய பிரஸேனஜித, ஸயமந்தக
மென னும மணி மிகுதியாகஸவாணததையளிப்பதனால் குடேபர
னுடையசிறப்பையடைந்த யமலன் இவ்விருவரும் அவர்களின்
தந்தையாகிய அநதகப்போஜராஜனும ஆகப் பதினமா இருக்கின்றனர்
வஜ்ரமபோன்ற தேகவன்மைபுள்ளவர்களும் சிறந்தபராக்ரம
மும பருத்தசேனையுமுள்ளவர்களுமாகிய யாதவவீரர்கள் மலை
களின் இடைத்தேசமாகிய குசலதவியைநினைத்து அச்சமற்றவா
களாயிருக்கின்றனர், மன்னரே! பாண்டவர்களாலும் நாங்கள் எப்
போதும் காப்புள்ளவாசன் பாரதரே! இவ்வாறு எல்லாச்செல்

¹ இந்த அதிகபாடத்தில் பிரத்யுமன்ன இரட்டித்து வருகிறதற்கு

வசகிறப்புகளும் அமைந்த அந்தஜராஸநதன வேருநறியிருக்கையில சூத்திரியாகளுள் உமமை அரசாக்கரசராகச் செய்யத்தகுமா? துரியோதனன், பிஷ்மா, துரோணா, அசுவத்தாமா, கிருபா, காணன், சிசுபாலன், வில்லாஸியாநருகம், ஏகலவ்யன், தருமன், சவேதன், சைப்பன், சகுனி இவர்களைப் போரிலவெல்லாமல் யாகததை எவ்வாறு செய்யமாட்டுகிறார்? இவ்வரசர்கள் பெருந்தனமையினால் புத்தஞ் செய்யாமலிருப்பாராயினும் இவர்களில் பலத்தினாலும் சிறந்த அஸ்தரப் பத்தினாலும் காவல்கொண்டவனும் மிகப்பொருமைக்காரனும் வீரசிரேஷ்டனும் ஸாயபுத்தரனுமான காணனொருவன்மட்டும் புத்தஞ் செய்வான் ராஜசே! மஹாபலசாலியான ஜராஸநதன் ஜீவித்திருக்கையில் ராஜஸூயயாகததை நீர் நிறைவேற்ற முடியாதென்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம் அந்தஜராஸநதன் சிங்கம் மஹாகஜங்களைவெல்லாதுபோல அரசாக்கனைவரையும்வென்று கிரிவிரஜமென்னும் ஊரில் மலைக்குகையில் (அவர்களை) அடைத்திருக்கிறான் அந்த ஜராஸநதனென்னும் ராஜா இந்தயாகஞ்செய்யநின்றதுப் பூமியையாளுகின்ற வாகளாகிய எண்ணூயிரம் அரசாக்களால் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்றான் பகைவரைவெல்லுகிறவசே! அவன் உமாபதியும் மஹாதமாவுமான மஹாதேவரை உகரமானதவத்தினால் ஆராதனஞ்செய்து அரசர்களை ஜயித்தான் ராஜஸரேஷ்டசே! அவன் செய்தபிரதிஜனஞ்செய்ய நிறைவேற்றினான் அவன், சேனைகளோடுவந்த அரசர்களை ஜயித்தது ஜயித்தது தனநகரத்திற் கொண்டுவந்து அடைத்துக் 1 கிரிவரஜத்தைப் 2 புருஷ்வராஜமாகச்செய்தான் மஹாராஜசே! நாங்களும் அப்போது ஜராஸநதனுக்குப் பயந்ததுதான் மதுரையை ஒழித்துத் துவாரகாபுரி சோந்தோம் மஹாராஜசே! இந்தயாகததை நீர் செய்யக்கருதினால் அந்த ராஜாக்களைவிடுவிக்வும் ஜராஸநதனைவதஞ்செய்யவும் முயல்வேண்டும் கௌரவசே! புத்திமான்களிட சிறந்தவசே! அவ்வாறின்றி ராஜஸூயயாகததைப்பற்றிய இந்த ஆரம்பம் முழுதும் நிறைவேற்றுவதற்கு முடியாது குற்றமற்ற ராஜசே! இதுதான் என ஆலோசனை நீர் எவ்வாறு நினைக்கிறீர்? காரியம் இவ்வாறிருக்கையால், விஷயத்தைப்பற்றி நீரும் யுகதிகளைக்கொண்டு நீச்சயஞ்செய்து எனக்குச் சொல்லும்' என்றார்

ருக்

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

பதினாந்நாவது அந்நாயம்

ம னு த ர பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் சொல்லிக்கேட்டுத் தீர்ப்புத்தீரர் ராஜஸூயம் செய்யாது ஒழிவதேநலமென்று நினைத்துக் கிருஷ்ணனைக்கேட்டதும், பீமன் தான் ஜாஸந்தனை ஜயிப்பதாகச்சொன்னதை அனுஸரித்துக் கிருஷ்ணன் ஜாஸந்தபதம் முதற்காரியமென்று சொன்னதும்)

அதைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரா சொல்லலானா — ‘ஓ! கிருஷ்ணர் குலஸோஷ்டரே! மதறவாசொல்லமுடியாதசொல மேதாவியானஉம் மால் உரைக்கப்பட்டது ஸந்தேஹங்களைவிடுவிப்பவா உமமைவிட வேற்றொருவரும் இப்புவியிலிலை தமதமவிருப்பத்தைச் செய்து கொள்ளும் அரசாக்கள வீட்டுக்குவிட்டு இருக்கிறாக்கள அவாக்கள ஸாம ராஜ்யத்தைஅடைந்தவாக்களல்லா ஸமராட என னும் பெயாபெறுவது கடினம் பிறாசகதியையறிந்தவன தனைச சிறப்பித்ததுபேசமாட்டு வனா! பிறருடனசோந்தபோது எவன சிலாக்கியமாயிருக்கிறானோ அவன பூஜிக்கப்பெறுகிறான் ¹ பூமி விரிவாக்கவும் அனேக கண்டங்க ளுள்ள தாக்கவும் அனேகரத்தனங்களிரம்பின தாக்கயிருக்கிறது மனி தன் வெகுதூரம்சென்றபிறகுதான் லாபத்தைப் பாராக்கிறான் ஒழி வடைதலையே சிறந்த தாக்கறினக்கிறேன் ஒழிவையடைவதனால் என கரு நனமையுண்டாகும் ராஜஸூயத்திலிறுந்தருவதனால் மேனமை பெறமுடியாதென்பது எனக்குத்தான் ஜனாததனரே! உயாந்தமன முள்ள இருதளன் ² குலத்தோர தமமில்ஒருவா இவ்வரசாக்களெல்லாரி னும் மிகச்சிறந்தவனாகலாமென்றுநினைக்கின்றனா மஹானுபாவரே! குற்றமற்றவரே! நாமும்அக்காலத்திலஜராஸந்தனுடையதுஷ்டத்தனத்

¹ ‘பூமியென்னப்பட்ட மந்தராலோசனையின் விஷயம், உபாயங்கள் அபாயங்கள் முதலிய பல்வகைகளடங்கியது, பொன், பெண், சேனை, ரத்தம் முதலிய அனேகம் உயாந்த பயன்கள் நிரம்பினது அந்த மந்தராலோசனையின் விஷயத்தில் வேண்டின ஸாதகங்களைக் கூட்டியும் பாதகங்களை விலக்கியும் விடாமுயற்சிமுதலியவற்றால் மேலே வெகு தூரம் சென்றபின் சிரேயஸ் என்று சொல்லப்பட்ட காரியவித்தியை மனிதன் அறிகிறான்’ என்பதும், ‘பூமியைப்போல ஸதிரமான நிச்சய புத்தியானது அந்தஅந்த விஷயங்களுக்கேற்றபடி அனேகவிதமாகவும் தடையற்றதாகவும் ரத்தன்களபோன்ற பலஉயாந்தபயன்கள் நிரம்பின தாக்கவும் இருக்கிறது மனிதன் வெகுதூரஞ்சென்ற பிறகுதான் தனது நனமையை அறிகிறான், அதாவது, மனத்தைக்கவரும் சபதாதிவிஷயங் களைக் கடந்ததான் தனது ஆதமஸவருபமாகிய சிரேயஸைக்கண்டறி கிறான்’ என்பதும் பழையவுரை

2 பீமன் முதலானவர்கள்,

தப்பபாத்தது அவனுக்கு அஞ்சியேயிருந்தோம் யார்க்கும்வெல
க கூடாத பிரபுவே! யான் உமது கைவனமையைச் சாராதவ
னன்றோ? நீரே அவனுக்கு அஞ்சினபோது என்னைப் பலவா
னன்று நான் நினைவேன விருஷணிகுலத்தவரே! சிறந்தகைகளை
டைவவரே! மாதவரே! உமமாலாவது பலராமராலாவது பீம
ஸன்னுலாவது அரஜுனனுலாவது அவன் கொல்லப்படக்கூடிய
பலே கூடாதவனேவென்று ஸந்தேஹிதத்துத் திருமபத்திருமப
ஜராயநதுகொண்டிருக்கிறேன் கேசவரே! எல்லாக்காரியங்களி
லும் எனக்கு நீர்தாம் நியமிப்பவராயிருக்கிறீர்' என்றார் அதைக்
கட்டுப் பேசுவதில் ஸமாததனான பீமன் பேசத்தொடங்கினான்
'முயற்சியைக் கடைப்பிடியாத அரசனும் தானபலஹீனனா
யிருந்து தக்க உபாயமின்றிப் பலவானை எதிர்ப்பவனும் புறறுப
பால உட்காராது போகின்றனா பலம் குறைந்தவனும், சோம
லினறி ராஜரீதி தவறாமல் உபாயங்களைத் திருத்தமாகச்செய்வதி
னால் அதிக பலமுள்ள சத்தாருவையும் வென்று தனக்கு வேண்ட
ன காரியங்களையும் பெருமபாலும் ஸாதிப்பான் கிருஷ்ண
ரிடத்தில் உபாயமும் என்னிடத்தில் பலமும் கனஞ்சயனிடத்து
யுமும் இருக்கின்றன நாங்கள் மூவரும் மூன்று அகனிகள்
மாகத்தை முடிப்பதுபோல ஜராஸநத்தை முடித்துவிடுவோம்
காவிரதரே! உமது புத்திபலத்தைப் பற்றுவதனால் தாமராஜா
ரல்லா நன்மைகளையும் அடைவா உமமை நாதராகப்பெற்ற
நாங்களுக்கு எப்போதும் ஜயந்தானே?' என்றான் அதற்குக்
ண்ணபிரான், 'பாலயனானவன் காரியங்களை ஆரம்பித்துவிடு
வான் பின்வருவதைப்பாரான் ஆதலால், பாலயனும் பொரு
ளாயே நாடினவனுமாகிய பகைவனைப்பற்றி கூத்ததிரியர்கள்
பொறுப்பதில்லை ஜயிக்கக்கூடிய அகப்புறப்பகைவர்களை ஜயித்
ந்தனால் மாரதாதாவும், பிரஜைகளைப் பரிபாலித்ததனால் பகீரத்
தனும், தவவனமையினால் காராத விரியாரஜுனனும், நீதி பலத்தி
னால் பரதனென்னுமரசனும், செல்வத்தினால் மருத்தனும் ஆகிய
வந்த ஐந்து ஸமராஜர்கள் தங்கள் குலத்தோரெல்லோரையும் (தங்
கள் புதழால் வியாபித்தது) தழுவிக்கொண்டு இருந்தனரென்று
திகளவிப்பட்டிருக்கிறோம் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஸமராஜா
களிருப்பதில்லை புதிஷ்டிரே! ஜயிக்கவேண்டியவர்களை ஜயிப்
பது, பரிபாலனஞ்செய்வது, தவமபுரிவது, பொருள் விருத்தி
செய்வது, உபாயங்களைப் பிரயோகிப்பது ஆகிய ஐந்து வகை
களாலும் ஸமராட்டாக விருமபுகிற உமக்குப் பிரஹதரதன் புதர
னான ஜராஸநதன் ஜயிக்கமுடியாதவனாக இருக்கிறான் பரத்

1 அவன் பெரியவனாவதற்கு முன்னமே ஒழித்து விடுகின்றனா

B அ

நிஅ

ஸ்ரீ ம ஹா பா ர த்ம்.

மரேஷ்டே! அதை அறியும் நூற்றொருகுலத்தோராகிய அரசர்களும் அவனுக்கு எதிராய்வுத்தஞ்செய்யாமற்போயினா ஆதலால் அவன் தனபலத்தினாலேயே இவ்வுலகத்தில் ஸாமராஜ்யத்தை நடத்துகிறான் ராஜாக்கள் ரதனங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஜராஸநதனிதம் காததிருக்கின்றனா சிறுபிள்ளைத்தனத்தினால் அநீதியைக்கடைப்பிடித்த அவன் அதனாலும் சந்தோஷப்படுவதில்லை மனிதர்களில் முதன்மையான ஜராஸநதன் ராஜ்யப்படாபிலேயே கஞ்செய்யப்பட்ட அரசனைப் பலவந்தமாகப் பலிக்கு எடுத்துக் கொண்டுபோகிறான் மனிதர்களில் ஜராஸநதனுக்குப் 1 பாகம் மிராதவனை நாம் எங்கும்காணவில்லை ஜராஸநதன் நூற்றுக்குப் பட்டவராகிய அரசர்களை இவ்வாறு முழுதும் வசப்படுத்தினான் குரதிபுதரே! மிகவும் பலக்குறைவுள்ள அரசன் அவனிடம் அனுரூபத்து எவ்வாறு? தண்ணிலைபரஸ்தமென்னும் இடத்தில் ராஜாவான ஜராஸநதன் சிவபெருமானைக்குறித்துத் தவஞ்செய்கிறான் பரத மரேஷ்டே! பசுபதியின் ஆலயத்தில் பசுக்களைப்போலப் பல கொடுப்பதற்காகக் குறிப்பிட்டுப் புரோக்ஷணஞ் செய்யப்பட்ட அரசு அரசர்களுக்கு உயிராவிருப்பம் ஏது? ஸ்தத்திரியன் எப்போது சஸ்திரத்தினால் மரணத்தையடைகிறானோ அப்போது கௌரவிக்ஷகப்படுகிறான் ஆதலால், நாம் யுத்தத்தில் ஜராஸநதனை எதிர்த்துத் தடுப்போம் அரசரே! எண்பத்தாறு ராஜாக்கள் ஜராஸநதனால் கொண்டுபோய்ச் சோககப்பட்டனர் பதினாறுவா குறைவு அவர்களுடைய கொண்டுபோன பிறகு, கொடிய செய்கை நடக்கப்போகிறது அதற்குத் தடை எவன் செய்வானோ அவன் உலகமெல்லாம் வியாபிக்கும் புகழ்பெறுவான் ஜராஸநதனை எவன் ஜயிப்பானோ அவன் நிச்சயமாக ஸாமராஜனாவான் எனறுசொன்னோ

பதினொருவது அத்யாயம்

ம ந த ர பா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(ஒழிவடைகிறதைப்பற்றித் தீர்மானம் ஜீர் கோல்ல, அர்ஜுனன் அதனை மறுத்துப் பராக்ரமத்தின் சிறப்பைக் கூறியது)

புதிஷ்டிரா, 'கிருஷ்ண! நான் ஸாமராஜனுடையசிறப்பை அடையக்கருதித் தனலாபத்தையே முதன்மையாகக்கொண்டு முற்றும் ஸாஹஸமாக உங்களை எவ்வாறு அனுப்பவேன்? பீமன் அராஜுனன் இருவரும் இரண்டு கண்களென்றும் ஜனோத்தனா மனமென்

1 வசப்படுத்தப்படாதவன்

யும் நினைத்திருக்கிறேன் மனமும் கண்களும்மில்லாதவனுடைய
யிரவாழ்க்கை எவ்வாறிருக்கும்? பயங்கரமான பராகரமமுள்ள
வம் தரைகாண முடியாததுமான ஜராஸநதுண்டைய சேனையை
ரதிரததசு சென்று யுத்தத்தில் யமனும் வெல்லான அநத
சிஷ்யத்தில் உட்கள் செய்கை எவ்வளவு? இந்த வேழ் லாபத்தில்
பிரவிருத்திதத எனக்கு அனாததம் வந்து சேருகிறது ஆத
வால், நான் இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பது யுகதமாகாதென்று
னைக்கிறேன் கிருஷ்ண! எனமடஉல நான் ஆலோசிப்பதைச்
சாலலுகிறேன் அதைக் கேட்கவேண்டும் இந்தக் காரியத்தில்
பழிவடைதலே நலமென்று நினைக்கிறேன் செய்வதற்குக் கடின
வான ராஜஸூய யாகமானது இப்போது என மனத்தைத் தடுக்
கிறது' என்று சொன்னா சிறந்த விலைபும் சிறந்த தூணிகளை
ம ரதததையும் கொடியையும் குதிரைகளையும் பெற்றவனான
பாஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசலானான்

‘வேந்தரே! விருமபத்தக்கவையும் பெறுவதற்கரியவையு
வான வில, அஸ்திரங்கள், அம்புகள், பராகரமம், துணை, பூமி,
ரததி, திறமை முதலியவைகள் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன
னற்குக் கற்றுத் தோசசியடைந்தவர்கள் உயாருலத்திற பிறப
தைச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றனர் பராகிரமத்திற்கு ஒப்பா
ரது ஒன்றுமில்லை பராகிரமஞ் செய்வதே எனக்கு உசிதமா
த தோனறுகிறது பராகிரமசாலிகளின் குலத்திற பிறந்தும்
ராகிரமமில்லாதவன் என்ன செய்வான்? பராகிரமமில்லாத
லத்திற பிறந்தாலும் பராகிரமமுள்ளவன் சிறந்தவனாகிறான்
ரசரே! எவன் செய்கை சத்தருஜ்யத்திலேயே முழுதும் பிர
ருத்திக்கிறதோ அநதப் பராகிரமமுள்ள க்ஷத்திரியன் மற்றக்
ணங்கள் ஒன்றுமில்லாதவனானும் பகைவரை மிஞ்சுவான்
ராகிரமமில்லாதவன் எல்லாக் குணங்களும் பொருந்தினவனா
ரும்தும் என்ன செய்வான்? எல்லாக் குணங்களும் பராகரமத்
தச் சோந்தவையாகவல்லவோ இருக்கின்றன ஜயத்திற்குக்
ரணம் உதஸாஹந்தான் அது செய்கையையும் பாககியத்தை
ம பற்றியிருக்கிறது ஒருவன் ஸாதனங்களுள் எவனாயிருந்தும்
ரக்கமினமையினால் அவற்றை உபயோகப்படுத்தவந்திலை அநத
முயாகத்தான் ஒருவன் பலமுள்ளவனாக இருந்தும் எதிரிக
ரிடம் தோல்வியடைகிறான் பலமுள்ளவனுக்கு உக்ஸாஹக்
றைவிருப்பதுபோலவே தன் பலம் அறியாமையும் உண்டு அவ
ரண்டும் கெடுப்பதற்குக் காரணங்கள் வெற்றியை விருமபும்
ரசன் அவ்விண்ணையும் விடவேண்டும் யாகத்திற்காக ஜரா
ஸநதனை அழிப்பதையும் அரசர்களைக் கீர்ப்பதையும் செய்வோ

மாயின் அதைவிட மேலானதென்ன இருக்கும்? அரசே! ஒரு காரியத்தைத் தொடங்காமலிருப்பதற்கு நமமிடத்தில் தகுதியில்லையென்ற நிச்சயம் அவசியமாபிருக்கவேண்டும் நமக்குத் தகுதியிருப்பதில் ஸந்தேஹமில்லாமலிருக்கும்போது தகுதியில்லையென்று நீர் நினைப்பதென்? பிறகாலத்தில் நாம் ரிஷிகளாகி சாந்தியை விருமபுமபோது காஷாய வஸ்திரம் ஸூலபம் இப்போது ஸமராஜாவாவது நமக்கு முடியும் நாம் எதிரிகளுடைய யுத்தஞ் செய்வோம்' எனருன

பதினேழாவது அத்யாயம்

ம ந த ர ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் சொன்னதை அனுஸரித்துக் கிருஷ்ணன் சொல்லியது
அவர், தர்மராஜர் கேட்டதன்பின், ஜராஸந்தன் பிறப்பைப்
பற்றிக் கூறியதும்)

அதன் பிறகு, கிருஷ்ணபகவான் சொல்லலானா — 'பரமவசத்திற்பிறந்து குந்தியின் புதராயிருப்பவனுக்குத் தகுதியான புத்திரான இப்போது அர்ஜுனனால் வெளியிடப்பட்டது மரணம் நோவது இரவிலோ பகலிலோ நாமறியோம் யுத்தஞ் செய்யாமையினால் ஒருவன் மரணமில்லாமலிருந்ததையும் நானே கேட்டதில்லை நீதிசாஸ்திரங்களினால் அறியப்பட்ட உபாயங்களினால் பிறரை வசப்படுத்தி அதனால் தன் மனத்திற்குச் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கிக் கொள்வதுதான் மனிதர்களால் செய்யக்கூடியது தீமக்குகளை விலக்கி நல்ல உபாயங்களைச் சேர்பதனால் ஆரம்பம் உயர்ந்ததாகிறது ஸஹாயம் சோவதனால் சேஷமுண்டாகிறது அப்போது இரண்டு பக்ஷங்களும் ஸமாவதில்லை உபாயங்களும் ஆலோசனையுமில்லாதவனுக்கு யுத்தத்தில் தோல்வி நிச்சயம் இருவரும் ஸமமாயிருப்பதனால் ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது ஜயமென்பது இருதிறத்தாருக்கு உண்டாகாதே ஆதலால், நாம் தந்திரமாக ஆற்றப்பெருகாமரத்தினருகிற செவ்வதுபோலச் சத்தாரு இருக்குமிடத்திற்குச் சென்று நமது சஹஸ்யம் வெளிப்படவொட்டாமல் அவன் பலகுறைவைக் கண்டு பராகரமஞ் செய்வோமாயின் ஏன் காரியவலிதையை அடையோம்? அதிக பலவான்களான சத்தாருக்கள் சேர்க்களை வகுத்து நிற்கும்போது அவர்களுடன் போர செய்வலாசத்தென்பது புத்திசாலிகளின் நீதி அஃது எனக்கும் இப்போது சரியாகத் தோன்றுகிறது நாம் சத்தாருவுக்குத் தெரிய

மல அவனவீட்டில் பிரவேசித்தோமாயின் அபாயமின்றி அநதச சத்துருவின் தேசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நம்முடைய இஷ்டத்தை அடையலாம் புருஷர்களில் ஸரேஷ்டனாகிய ஒருவன் தான், ஐந்து பூதங்களின் சோககையாகிய தேகத்தை ஆதமா தாங்குவதுபோல ராஜயலக்ஷ்மியை எப்போதும் தாங்குகிறான் அவன் ஓய்ந்திருப்பதை நாம் பாரக்கவில்லை அல்லது, குலத் தோர்களைக் காப்பதையே தலைமையாக்கக் கொண்டநாம் ஜராஸந தனைக்கொன்ற பிறகு, மிச்சமுள்ள சேனையினால் யுத்தத்திலடிபட்டாலும் அதனால் ஸ்வாகக்ஞசெலவோம்' என்றா யுதிஷ்டிரர், 'கிருஷ்ண! ஜராஸநதன் என்பவன் யாவன்? எத்தகைய சக்தியும் பராகரமமுமுடையவன் அவன் அசனிக்கொப்பான உமமை எதிர்த்து விட்டிறபூசசிபோல எரிககப்படாமலிருக்கிறானே!' என்று கேட்க, கண்ணபிரான சொல்லுகிறார்

'அரசரே! ஜராஸநதன் எவ்வகையான சக்தியுள்ளவன்? எப்படிப்பட்ட பராகரமமுள்ளவன்? பலமுறை திறகுசெய்தும் எம்மால் ஏன் விடப்பட்டானென்பதைச் சொல்லுகிறேன், கேளும் மூன்று அக்ஷௌஹிணிசேனைகளுக்கு அதிபதியும் யுத்தத்தில் தனக்குச் சமனானவனிலையென்று காவீர்த்தவனும் பல சாலியும் மகத்தேசாதிபதியுமான பிருஹதரதனென்னும் அரசன் ஒருவனிருந்தான் அழகும் பலமும் செல்வமும் நிரம்பினவனும் ஒப்பற்ற பராகரமமுள்ளவனும், எக்காலமும் சரீரத்தில் யஜ்ஞ தீக்ஷைக்குறிக்கை வஹித்தவனும், இரண்டாவது இரதிரனைப் போன்றவனும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பிரகாசிப்பதில் ஸ்ராயனுக்கும், பொறுமையில் பூமிகுமும், கோபத்தில் யமனுக்கும், பொருட்செல்வத்தில் குபேரனுக்கும் ஒப்பானவனுமாகிய அவ்வரசன் மகத்தேசத்தில் கிரிவரஜமென்னும் நகரத்திலிருந்து தனது அரசாட்சியை நடத்தினான் பரதஸரேஷ்டரே! அவனது உயர் குலத்துக்குரிய¹ குணங்கள் ஸ்ராயகிரணங்கள் போலப் பூமியெல்லாம் பரவின் பரதஸரேஷ்டரே! அநத மஹாவீரன் அழகும் செல்வமுமுள்ளவாகளும் இரட்டையாகப் பிறந்தவாகளுமான காசிராஜன் பெண்களை மணம்புரிந்தான் புருஷஸரேஷ்டனாகிய அநதப் பிருஹதரதன் அவ்விரு மனைவிகளின் முன்னிலையிலும், 'நான், உங்களில் யாக்கும் சஹஸ்யத்தில் பக்ஷபாதமாக நடவேன்' என்று வாக்ருத்தத்தன் செய்தான் அவ்வரசன் தனக்கு ஒத்த அன்பினர்களான அவவீரனும் மனைவிகளோடும் சோரநது இரண்டு² பிழிகளோடு சோரநத யாவைபோல விளங்கினான்

1 'கணை' என்ற பாடத்தைவிட்டு 'குணை' என்ற பாடம்கொள்ளப்பட்டது
2 பெண்களை

அவ்விருவாசதும் நடுவிலிருந்த அவவரசன கங்காதேவி யமுல
தேவிகளுக்கு நடுவில் தேகமெடுத்திருக்கும் ஸமுத்திரராஜன
போலச் சோபித்தான் சிறின்பங்களில் ஆழந்திருக்கையி
லேயே அவனுக்கு இளமைப்பருவம் தாண்டிற்று அவனுக்கு
ஸந்ததியை விருத்திசெய்ய ஒரு புத்திரன்கூடப் பிறக்கவில்லை
அந்தராஜஸரேஷ்டன் மங்களகரமான அனேக ஹோமங்களைப்பூ
புத்திர காமேஷ்டிகளைப்பூஞ்செய்தும் வமசத்தின் விருத்திக்குக்
காரணமான ஒரு புத்திரனை அடையவில்லை அவன் தன் இரண்டு
மனைவிகளோடும் மிகவும் வெறுப்புறான அரசரே! ராஜபக்தி
புள்ள மந்திரி முதலியவர்களால் தடுக்கப்பட்டும் அவன் ராஜ்யத்
தைவிட்டு உடனே தபோவனத்தைச் சோந்தான் பிறகு, மஹாத்
மாவும் கௌதம வமசத்தவருமான கங்கீவானுடைய புத்திரரும்
தவத்திற சிறந்தவரும் உதாரகுணமுள்ளவருமான சண்ட
கௌசிகரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டான் தற்செயலாக வந்து
ஒரு மரத்தடியைச் சார்ந்திருந்த அமமுனிவரை அவவரசன்
மனைவிகளுடன்கூட எல்லாவகைச் சுபருஷ்டங்களினாலும் ஸந்
தோஷப்படுத்தினான் அந்த ரிஷியும் பிருஹதரதனுக்குத் தகுதிப்
படி மரியாதைசெய்கார அவவரசன் அந்த மஹாதமாவின்
அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று உட்கார்தான் அப்போது அம
முனிவா அந்தராஜாவைப் பார்த்து, 'நீ பிராமமணாகளால்
அனுஸரிக்ಕப்பட்டும் மனைவிகளுடன் சோந்தும் வந்திருப்பது
எதற்காக?' என்றுவினவினா அவவரசன், அமமுனிவரைப்
பார்த்து, 'பகவானே! எனக்குப் புத்திரனில்லை, ஸந்ததியில்லா
தவனுக்கு முதிர்ந்த பிராயத்தில் ராஜ்யத்தால் ஆவதென்ன? ஆத்
மால், நான் பாரியைகள் இருவருடனுஞ் சோந்து வனத்தில
தவஞ் செயப்பபோகிறேன் முனிவரே! ஸந்ததியில்லாதவனுக்
குப் புகழும் பிதாஸராததமும் அழியாமலிரா' என்றுசொன்
னான் அந்த அரசன் இவ்வாறுசொல்லலும், தைரியம் தவறாத
வரும் ஸத்தியவாக்குள்ளவருமான அந்தரிஷிஸரேஷ்டா, தயை
கூர்ந்து அவனைப்பார்த்து, 'அரசாக்கரசே! நல்லதவமுள்ள
வனே! உன்மேல் நான் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறேன், வரம்
கேள்' என்றுசொன்னான் உடனே, பிருஹதரதன் பாரயை
களுடன்கூடி அவரை நமஸ்காரஞ்செய்து, புத்திரைக்காணுவோ
மென்ற எண்ணமில்லாமையினால் கண்ணீர்சொரிந்து பேசுகத்
தழுதழுத்து, 'பகவானே! ராஜ்யத்தைவிட்டுத் தபோவனத்துக்
குப்போன பாக்யஹீனனுக்கு வரம் எதற்கு? ஸந்ததியில்
லாக எனக்கு ராஜ்யத்தினாலாவதென்ன?' என்றுசொன்னான்
அதைக்கேட்டு மனங்கொந்த அந்தமுனிவா தியானஞ்செய்ய

அந்த மாமரத்தின் நிழலிலேயே உட்கார்ந்தார உட்கார்ந்த
அம்முனிவரின் மடியில் உலராமலும் கிளியினால் கடிக்கப்படாமலும்
நிற்கும் ஒருமாகனி விழுந்தது அம்முனிஸரேஷ்டா அதனை
கொடுத்து மனத்தைச்செலுத்தி மந்திரித்துப் புத்தரூபத்திற்கு நிக
ற்றசாதனமான அதை அரசனுக்கு அளித்தார சிறந்த ஞான
முள்ள அந்தமஹரிஷி, ராஜாவைப்பார்த்து, 'அரசனே! மனி
தர்க்குத்தியே! உன்னிஷ்டம் நிறைவேற்றிற்று, திருமயிச்செல
அரசனே! இதுதான் உனக்குப் புத்திரன், இந்தத் தபோவனத்
தில் தவஞ்செய்யாதே, தாமமாகப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனஞ்
செய் ராஜாக்களுக்கு அதுதான் தலம், அனேகயாகங்களைச்
செய்து ஸோமரஸத்தினால் இரத்திரனுக்குத் திருபதியெய் உன
புத்திரனுக்கு ராஜ்யப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்தபிறகு, நீ தபோவனத்
திற்கு வா பூமிககரசே! உனபுதலவனுக்கு எட்டுவரங்களை கொடு
வேன் பிராமமணபக்தியோடிருப்பது, புத்தங்களில் பிறரால்
வல்லக்கடாமை, புத்திக் கூமை, அதிகிகளிட்டு அனபுடைமை,
பழைக்கை கவனிப்பது, மிக்க அதிகமானதேகபலம், உலகத்தில
நறுமிருக்கும் கீர்த்தி, பிரஜைகளுக்கு இவ்விடத்து அனபுஜக
வந்த எட்டுவரங்களையும் கொடுத்தேன் அரசனே! உனசாரியம்
நிறைவேற்றிற்று, திருமயிச்செல்லலாம்' என்றுசொன்னார் அந்த
ரிஷியினால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற அந்த அரசன் தன் நகரத்தா
ரால் பின்செல்லப்பட்டவனாகி மனைவிகளுடன் அந்தத் தபோ
வனத்திலிருந்து தன் நகரத்திற்குச் சென்றான்

பரதஸரேஷ்டரே! அந்த ராஜஸரேஷ்டன் முன்னே தான்
பாக்களித்திருந்ததை நினைத்து அந்த ஒருபழத்தை இரண்டுமனைவி
ளுக்குக் கொடுத்தான் அந்தப்பெண்ணரசிகள் அம்முனிவரிடத்
தள்ள கொளரவத்தினாலும் தங்கள் காலவீதியாஸத்தினாலும்
அந்தமாகனியை இரண்டுபாக்கங்களாகச்செய்து புஜித்தனார் ரிஷி
பின்சொல் தவறாதாகையாலும் அந்தக்காரியம் அவசியம் நேரிட
வண்டியதாயிருந்ததனாலும் கனியுண்டதேகாரணமாக அவ்விரு
பருக்கும் காப்பம் உண்டாயிற்று அவ்விருவரையும்கண்ட அவ
ரசன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தான் சிறந்தபுத்தியுள்ள தாம
ராஜரே! அதன்பிறகு, கிரமமாகப் பிரஸவகாலம்நோந்தபோது
இரண்டுஸ்திரீகளும் ஒருதேகத்தின் இரண்டுண்டங்களைப் பெற்ற
னார் ஒருகண், ஒருகை, ஒருகால், அரைவயிறு, அரைமுகம்,
அரைப்பிருஷ்டமாகவிருந்த இரண்டு தேககண்டங்களைக்கண்டு மிக
டுங்கினார் ஸ்வேஹாதரிகளான அவ்விருண்டுபெண்களும் பயந்து
ருவரோடொருவர ஆலோசனைசெய்து உயிருள்ள இரண்டுதேக
ாக்கங்களையும் மிகத்துயரத்தோடு விட்டுவிட்டனர் அவர்களின்

தாதிமாரகளிருவரும் அவவிரண்டு துண்டங்களையும் நன்றாகமுடி
அந்தப்புரத்தின் வாயிலிலிருந்து வெளியேகொண்டுபோய் எறிந்த
விட்டு வந்தனா அந்தத்தாதிக்கள் வெண்பட்டுக்களினுமூடப்பட்ட
அவவிரண்டினையும் யார்க்குந்தெரியாமல் நாற்சந்தியில் போட்டு
விட்டு உடனே மறுபடியும் அந்தப்புரத்துக்குப் போய்ச் சோந்த
அவவிரண்டு அரசிக்குக்கும் தனித்தனியே தெரிவித்தனா புருஷ
ஸரேஷ்டரே! அப்போது மாமஸ்ததையும் சகத்ததையும் புஜி
பவளான ஜகையென்னும் ராசூலி நாற்சந்தியிலேபோடப்பட்ட
அவவிரண்டு கண்டங்களையும் எடுத்தாள் எடுப்பதற்கு எளித
யிருக்குமபடி செய்யசகருதின அவவரசுக்கி விதிமினவனமையினு
மதிக்கொடுக்கப்பெற்று இரண்டுக்கண்டங்களையும் கூட்டினாள் புருஷ
ஸரேஷ்டரே! அவவிருதுண்டங்களும் கூட்டப்பட்டவுடன் ஓ
உருவமுள்ள வீரனாகிய ஒரு ராஜகுமாரன் உண்டானான் அரசுமே
உடனே, ஆசசரியத்தினால் கணமலாந்த அவவரசுக்கி, வஜராயுத
த்தின் 1வயிரத்தினுறையெய்யப்பட்டவனபோன்ற அந்தக்குழந்தையை
எடுக்கமுடியாமற்போனான் அந்தக் குமாரன் சிவந்த உள்ளன
களோடுகூடிய கரத்தைப் பிடியாகப் பிடித்து வாயில் வைத்து
கொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் நீருண்டமேகம் காஜிப்பதுபோ
கூவினான் புருஷலிமமமே! வீரரே! அந்தச்சபத்தினால் அந்த
ப்புரத்துஜனங்கள் பரப்பப்பட்டநது ராஜாவுடன்கூட விரைவா
வெளிப்பட்டனா பாலநிரம்பின கொங்கைகளையுடையவரும் புத்
லாபத்தில் எண்ணமவிட்டுத் துயரமுற்றவருமான அவவிரண்
மங்கையர்களும் விரைவாகவே வந்தனா அவவிரண்டு துண்டங்
களும் அவவாறு சோந்ததையும் அரசன் சந்ததியில் விருப்பமுற
வனையிருத்தலையும் அந்தக்குழந்தை மிக்க பலமுள்ள தாயிருப்பன
யும்கண்டு, அரசுக்கி, 'இந்த ராஜாவின தேசத்தில் வலிக்கும் நா
புத்திரனை விரும்பினவனும் மஹாதமாவும் தாமிஷ்டனுமா
இவ்வரசனது புதரனான் இந்தக் குழந்தையைக் கொல்லத்தகாது
என்று நினைத்தாள் அவள் மானிடரூபமெடுத்தது மேகம் ஸூ
யனைத் தரிப்பதுபோல அந்தக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்
அரசனை நோக்கி, 'பிருஹதரதனே! உனக்கு இந்தப் புத்திரனை
கொடுக்கிறேன் வாங்கிக்கொள் பிராமணஸரேஷ்டருடைய க
டையினால் உன்னிருமனை விக்ஞாக்கும் பிரந்த தாதிமாரக்ளா
எறியப்பட்ட இந்தக் குமாரன் என்னுற காப்பாற்றப்பட
டான்' என்று சொன்னான் பரதஸரேஷ்டரான தாமராஜரே
உடனே காசிராஜனபெணசளாகிய அந்தப் பெண்ணரசுக்
அந்தக் குழந்தையை விரைவாக வாங்கிக்கொண்டு முலை

பாலமபு... மகிழ்வுற்ற அவ்வரசன், பொன்ன...
இல்லாதவருமான அந்த அரசுக்கியைப்பார்த்து, '...
நின் உட்காயபோன்ற நிறமுள்ளவளே! எனக்குப் புதர்தானம்
செய்த நீ யாவள்? மகன்களருபியே! நீ சொல்லாமற்போனாலும்
சரி, தேவதையென்று எனக்குத் தோன்றுகிறாய்' என்றுசொன்
னான்

பதினேட்டாவது அதயாயம் மநதரபாவம் (தோடர்ச்சி)

(ஜரையென்னும்ராக்கூலி ப்ருஹதாதாராஜாவுக்குத் தன்வரலாற்றைக்
கூறிப் பிள்ளைக்குத் தன்பேரிடும்படி சொல்லிப்போனதும்,
அரசன் அவ்வாறே சேய்ததும்)

ராக்கூலி, 'அரசாக்கரசே! உனக்கு ஸுகமுண்டாகடமெ
நான் ஜரையென்னப்பட்ட ராக்கூலி, நினைத்தருபமெடுப்பவள்,
உன் அரண்மனையில் பூஜிக்கப்பெற்று ஸுகமாகவலித்தேன்
முன்னாப பிரமமதேவரால் கிருஹதேவியென்னும் பெயரோடு
படைக்கப்பட்ட ராக்கூலியாகிய நான் மனிதர்களின் வீடுகள்
தோறும் எப்போதும் இருக்கிறேன் அஸுரர்களை அழிப்பதற்
காக உயர்ந்த அழகுடன் நான் (வீடுகளில்) வைக்கப்படுகிறேன்
யெளவனப்பிராயத்திலிருப்பவளும் புதரவதியுமாக என்னை எவ
பகதியுடன் சுவரில் எழுதிவைப்பதோ அவன் வீடு தழைத்துவிள
கும், இதற்கு மாறியிருந்தால் கெடும் பிரபுவே! உன்வீட்டி
அனேக புதரர்களால் சூழப்பட்டவளாகச் சுவர்களிலெழு
பட்டுக் கந்தங்கள் புஷ்பங்கள் தூபம் பக்ஷணம் போஜனமுத
வற்றினால் எப்போதும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்
மிஷ்டனானராஜாவே! இதற்குப் பிரதியுபகாரம் செய்வதற்
எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நான் உன்புத்திரனு
இவ்விரண்டு கண்டங்களுக்கும் கண்டங்களும் தெய்வசெய
னூல் கட்டப்பட்ட இவ்விரண்டு கண்டங்களும் தெய்வசெய
லும் உனது பாககியத்தினாலும் ஒரு குமாரனின் இந்த
யத்தில் நான் ஒரு வயாஜமாததிரமே நான் மேருமலையையும்
னத்திறமையுள்ளவள் உன் சூழ்நதையைத் தின்பது எவ்வ
உன் வீட்டிற்குச் செய்த பூஜையினால் நைதோஷமடைந்த நான்
குப் புத்திரனைத் திருமபககொடுத்தேன் இவன் இவவுலக
என்பேரினால் புகழ்பெற்றிருக்கப்போகிறான்' என்று மறு

சொன்னான் தாமராதே! இவ்வாறு சொன்னபின் அவ்வரசன் அங்கேயே அநதாததானமானான் அவ்வரசன் அநதக குமாரனை எடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான் அவ்வரசன் அப்போதே அநதக குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய ஜாதகீர்த்தி முதலியவற்றைச் செய்தான் அநத ராக்ஷஸிக்கு மகத்தேசமென்கும மஹோதஸவம் செய்யுமபடி கட்டளையிட்டான் பிறகு தேவருக்குச் சமானமான பருஹதரதன், 'இந்தக குழந்தை ஜரையென்னும் அரசனினால் சோககப்பட்டதனால் ஜராஸநன் என்று வழங்கப்பட்டும்' என்று அநதப் புத்திரனுக்கு நாபகரணஞ்செய்தான் மகத்தேசாதீபதியின் அநதககுமாரன் நெய்யினால் ஆகுதிசெய்யப்பட்ட அசனியைப்போல வளாச்சியும் பன்மும் சிறந்த சகதியுமுள்ளவனாக வளராதான் அரசரே! தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய அநதககுமாரன் இவ்வாறு காய்ந்ததை ராக்ஷஸிக்கு ஆனந்தத்தைச் செய்துகொண்டு வளாபிறைச் சந்திரனபோல விருத்தியடைந்து வெகு காலத்திற்குப்பின் யௌவன மடைந்தான்

பத்தோனபதாவது அதயாயம் ம ந த ர ப ல ம. (தோடீரீசி)

(சண்டகௌசிகமுனிவர் ஜராஸந்தனுக்கு வாய்க்கோடுந்ததை அனுஸரித்து இதுவரையில் அவனைக்கொல்லவில்லை யென்று கிருஷ்ணன் சொல்லியது)

சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, சிறந்த தவமுள்ள பகவானாகிய சண்டகௌசிகமுனிவர் (ஒருமுறை) மகத்தேசததிற்கு வந்தார் அவ்வரசனினால் ஸந்தோஷமடைந்த பிருஹதரதராஜன் அமைச்சரோடும் கட்டியங்கூறுபவரோடும் மனைவிகளோடும் புத்திரனோடும் கூடப் புறப்பட்டான் பாரதரே! அவ்வரசன் அரக்கியபாதயாமனீயங்கள் கொடுக்கது அநத முனிவரைப்பூஜித்து ராஜ்யத்தையும் புத்திரனையும் அவருக்கு ஒப்பளித்தான் வேரகரே! பகவானான அநதரிஷி அரசன்செய்த அநதப் பூஜையைப் பெற்றுக்கொண்ட எள்ளம் மகிழ்ந்து பிருஹதரதராஜனைப் பார்த்துச் சொல்லலானான் 'ஓ! அரசனே! எனக்கு ஞானகண்ணினால் இஃதெல்லாம் முன்னமேதெரியும் அரசாக்கரசனே! இந்தப்புத்திரன் எப்படிப்பட்டவனாவானென்பதைக்கேள் இவனுடைய அழகும் தைரியமும் தேகபலமும் ஸ்திரமானவை உன்னுடைய இந்தப்புத்திரன் எல்லாச் சிறப்புகளுமேசோரது உண்டாயிருக்கிறனென்பதில் ஸ

தகமில்லை இவன முன்கொலையவற்றையெல்லாம் அடைவன
 மறக்கும்பொழுது உடைய சதியை மறப்பற்றவைகள் எவ்வாறு அனு
 மரிகமமாட்டாவோ அவ்வாறே சிறந்தசக்தியுள்ள இவனுடைய
 செய்கையை மறந் அரசர்கள் அனுசரிக்கமாட்டார்கள் இவ
 னுக்கு எவா விரோதிகளோ அவர்கள் நாசமடைவார்கள்
 ராஜாவே ! ஆற்றின்வெள்ளம் எப்படி மலைக்குத் தீங்குசெய்யமாட்
 டாவோ அப்படியே தேவர்களாலவிடுக்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள்
 ட இவனுக்குத் தீங்குசெய்யமாட்டா பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்
 பற்ற அரசர்கள் எல்லாருக்கும்மேல் இவன்பிரகாசிப்பான்
 மூராயன மறந்தகிரகங்கூத்திரமுதலியவற்றின் ஒளியை வாங்கு
 பதுபோல மறநெல்லா அரசர்களுடையசக்தியையும் இவன் வாங்கி
 கொள்வான் சேனைகளும் வரஹ்னங்களும் நிரம்பப்பெற்ற
 அரசர்களும் இவனைச்சந்தித்தபின் தீயைக்கிடழை விட்டிறப்பூச்சி
 ள்ளபோல நாசமடைவார்கள் வருஷாகாலத்தில் தண்ணீர்ப
 பெருக்கும்பிறந்தாதிகளைக் கடல் இழுத்துக்கொள்வதுபோல
 இவன் எல்லா அரசர்களுடையவிபவங்களையும் சோதத்தெடுத்துக்
 கொள்வான் செல்வமுள்ளதும் எல்லாப்பயிர்களும் நிரம்பி
 ள்தும் கேஷமமுள்ள துமாகிய சிறந்தபூமியையும் நான்கு வருணங்
 ளையும் நனாறுக்கொப்பாற்றப்போகிறான் எல்லாப்பிராணிகளுக்க
 தும் ஆதமாவைப்போன்ற பிராணவாயுவுக்குப் பிராணிகள்
 பசப்படடிருப்பதுபோல இவன்கட்டளைக்கு எல்லா அரசர்களும்
 பசப்படடிருப்பா எல்லாலோகங்களுக்கும்மேற்பட்ட பலசாலி
 யான இந்த மகதராஜன், திரிபுரஸம்ஹாரஞ்செய்தவரும் பாபத்
 தப்போக்குகிறவரும் மஹாதேவருமான சிவபெருமானைப்
 சந்ததியகூத்திறகாண்பான் ' என்றா

சத்தருக்களையழிப்பவரான தாமராஜனே ! அம்முனிவா இவ
 யாறு பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே தமக்கொந்தக்காரியத்தை
 = தவததை) நினைத்துப் பிருஹததராஜனுக்கு விடைகொடுத்தது
 அனுப்பிவிட்டார் பிறகு, பிருஹததன் பந்துக்களாலும் சினேகி
 தர்களாலும் சூழப்பட்டவனாகி ஜராஸந்தனுக்கு நகரப்பலேசஞ்
 செய்வித்துப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து மிகுந்தஸந்நேதாஷத்தை
 அடைந்தான் ஜராஸந்தனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தவுடனே,
 பிருஹததராஜன் இரண்டுமனைவிகளாலும்பினதொட்டப்பெற்றுத்
 தப்போவனஞ்சென்றான் பாரதனே ! தனதாயமாகளுடன் கூடத்
 தகப்பன் வனத்திலிருக்கையில் ஜராஸந்தன் தனப்பராகமத்தினால்
 அரசர்களை வசப்படுத்தினான் பிறகு, வெகுகாலத்திற்குப்பின்
 தப்போவனத்திலிருந்த பிருஹததராஜன் பாரியைகளுடன்கூடத்

தவஞ்செய்து ஸ்வாகமடைந்தான் ராஜாவான் ஜராஸந்தனுய்
சண்டகௌசிகாகொடுத்த வரங்களைப்பெல்லாம் அவர் சொன்ன
வாறே பெற்று ராஜயபரிபாலனமுஞ்செய்தான் நான் முன்னே கம்
ஸனையும் ¹ஹமஸ்டிமபகாகளையும் வதஞ்செய்தபொழுது ஜராஸந்த
னுடையபெண்கள் தமதநதையினருகிறசென்று அழுதுகொண்
டிருந்தனர் பாரதரே! அப்போது அவனுக்கு என்னுடன் நீந்
காத விரோதம் உண்டாயிற்று பாரதரே! அந்தப்பலவாணை
ஜராஸந்தன் கதாயுத்ததைத் தொண்ணூற்றொன்பது சுற்றுக்
கள் சுற்றிக் கிரிவரஜத்திலிருந்து எழிந்தான் நான் மதுரையிலிருந்
தையில் பாவருமலிபககத்தக ஜராஸந்தனுடைய அந்தச்சிறந்த
கதாயுதம் தொண்ணூற்றொன்பதுயோஜனை தூரத்தில் வந்து
விழுந்தது அப்போது மதுராபுரத்துஜனங்கள் அந்தக்கதா
யுத்ததை நன்றாகப்பார்த்து எனக்குத் தெரிவித்தனர் மதுரையின்
ஸமீபத்திலுள்ள அந்த இடத்துக்கு, ² கதாவஸானம் என்று
பெயர்வதும்குகிறது அஸ்தரங்கனிஞல் மரணமில்லாதவாகளும்
புத்திமான்களிற சிறந்தவர்களும் ராஜநீதிகாஸ்திரத்தில் தோந்த
வர்களும்மான் ஹமஸ்டிமபகாகள் அவனுக்கு மந்திரிகளாயிருந்த
னர் அந்தமஹாபலசாலிகளிருவரையும்பற்றி முன்னமே உமக்குத்
சொல்லியிருக்கிறேன் ஜராஸந்தனும் ஹமஸ்டிமபகாகளுமாகிய
அம்முவர்களும் மூன்று உலகங்களுக்கும் போதுமானவர்களென
பது என அபிபிராயம் வீரரானமஹாராஜாவே! பலசாலிக
ளான குரூரர்களும் அந்தகர்களும் வருஷணிகளும் இவ்வாறு ரிஷி
யினவர்தானதைமாரற்றத் தகாதென்பதாகிய நீதிகாரணமாகத்
தான் முன்னே ஜராஸந்தனை விட்டுவிட்டனர்

மந்தீரபர்வம் முற்றிற்று

இருபதாவது அத்யாயம்

ஜ ரா ஸ ந் த வ த ப ர் வ ம்.

(ஸ்ரீகிருஷ்ணனும், பீமார்ஜுனர்களும் தர்மராஜாவினிடம் விடைபெற்
றுக்கொண்டு ஸநாதகப்பிராமண வேஷம்பூண்டு
மகதராஜதானிக்குச் சென்றது)

ஹமஸ்டிமபகாகளிருவரும் விழுந்துபோயினர் கமஸனுய்
அவன் கூட்டத்தாருடன் கொல்லப்பட்டான் ஜராஸந்தனை

¹ டிபிகன் என்றும் ஓபயா உண்டு ² கதாயுத்ததினமுடிவு

கொலவதற்கு இதுதருணம் நோந்திருக்கிறது. தேவாஸுரர்கள் பாவரும் சோந்தாலும், அவனை யுத்தத்தில் வெல்லமுடியாது தேகபலத்தைப் பற்றிய யுத்தத்தினாலேதான் அவனை ஜயிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம் என்கின்றதில் உபாயமிருக்கிறது பீமனிடத்தில் பலமிருக்கிறது என்கின்றவுடைய கார்பவனாக அராஜுன்னிருக்கிறான் நான்கள் மூவரும் மூன்று அகனிகள் யாகத்தை முடிப்பதுபோல ஜராஸநதனை முடித்துவிடுவோம் ஸஹாயமில்லாத ஸமயத்தில் என்கள் மூவராலும் பிடிக்கப்பட்ட அவவரசன் ஒருவனோடாயினும் யுத்தஞ்செய்வானென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை அவமானந்தாங்காமையாலும் ஜயிக்கும் ஆசையினாலும் கைவனமையினாலும் காலித்து என்களில் பீமஸேனனோடு அவசியம் யுத்தத்துக்கு வருவானென்பது நிச்சயம் விருத்தி அடைந்த உலகங்களை அழிப்பதற்கு யமனெப்படியோ அப்படியே அவனை அழிப்பதற்குச் சிறந்தகைகையுடையவனும் மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன போதுமானவன் பீமனுடைய பலமும் உமக்குத் தெரிந்தது என்கின்றதில் உமக்கு நம்பிக்கையுமிருக்குமாயின் உடனே பீமஸேனனையும் அராஜுனனையும் என்கிடம் அடைக்கலமாக ஒப்புவிக்கும்' என்றா இவ்வாறு பகவானால் சொல்லப்பட்ட யுதிஷ்டிரா, பீமாராஜுனர்கள் முகமலாச்சியோடு இருக்கக்கண்டு, கிருஷ்ணபகவானுக்கு மறுமொழி கூறலானா

‘அசுசுதரே! அசுசுதரே! பகைவரை அழிப்பவரே! நீர் இவ்வாறு சொல்லாதீர், சொல்லாதீர் பாண்டவர்களுக்கு நீர்தாம் நாதர் உமமையே நான்கள் அடுத்திருக்கிறோம் கோவிந்தா! நீர் சொல்லு கிறபடியே எல்லாம் பொருத்தமுள்ளது கிருஷ்ண! எவர்களுக்கு லக்ஷ்மி முகங்கொடாமலிருப்பனோ அவர்களுக்கு நீர் முன்னிற்ப தில்லை எவர்களுக்கு லக்ஷ்மி முகங்கொடுப்பானோ அவர்களுக்கே நீர் முன்னிற்பவா உமது கட்டளைப்படியிருக்கும் எனக்கு ஜரா ஸந்தவதமும் அவனிடத்திலிருந்து அரசாக்களை விடுவிப்பதும் ராஜ ஸூயயாகத்தை முடிப்பதும் நடந்தவைபோலவே ஆயின் ஜகத் துக்கு நாதரே! புருஷோத்தமரே! எவ்வகையில் இந்தக்காரியம் சீக்கிரமாகக் கூடிவருமோ அவ்வகையை ஜாகரதையாச்செய்வீர் நான் உன்கள் மூவரையும்விட்டுத் தாமராததகாமங்களை இழந்த ரோகியைப்போலத் துக்கத்துடன் ஜீவீக்கக்கருதேன் அராஜு னன் கிருஷ்ணனை விட்டிரான் கிருஷ்ணனும் அராஜுனனை விட் டிரார் இவ்விரண்டு கிருஷ்ணர்களாலும் ஜயிக்கப்படத்தகாத வன் உலகத்திலிலையென்று நான் நினைக்கிறேன் வீரரே! பல வான்களிற சிறந்தவனும் ஜயலக்ஷ்மி பொருந்தினவனும் பெரும்

புகழ்பெற்றவனுமாகிய இந்த வருகோதரன் உண்களிருவருடனு
சோரது எதைத்தான் செய்யான்? பெருஞ்சேனையும் நன்றா
நடத்தப்பட்டுத்தானே சிறந்த காரியத்தைச்செய்யும், சேனை
கண்ணிலலாததென்றும் அறிவிலலாததென்றும் தெரிந்தவா
ளால் நடத்தப்பட்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்களன்றோ
புத்தியிற் சிறந்தவர்கள் என்கே பள்ளமிருக்கிறதோ அங்கே
யன்றோ ஜலத்தைப் போக்குகின்றனா எவ்விடத்தில் துவா
மிருக்கின்றதோ அந்த வழியாகவும் ஜலத்தைப் போக்குகின்
னா ஆதலால், ராஜ்ய தந்திரங்களின் முறையை நடத்தக்கதெரி
கவரென்று உலகத்தில் பெயாபெற்ற புருஷனாகிய கோவிந்தனை
(=உமமை)சாராந்து நாம் காரியத்தை ஸாதிக்கமுயலவேமா
கிருஷ்ண! சாரியங்களுசெய்யும்போது எடுத்த காரியத்தின் படி
னைப் பெறுவதற்காசச் செய்கையோடும் உபாயத்தோடுங் கூடிய
புத்திபலத்தையும் புத்திபலத்தையும் இவ்வாறு முன்னிட்டு
கொள்ளவேண்டும யாதவஸ்சேஷ்டே! இவ்வாறுகவே செய்யத்
தக்க காரியங்களுலாவறையும் முடிப்பதற்கு அராஜுன்ன
கிருஷ்ணனை அனுஸரித்தும் பீமன் அராஜுன்னை அனுஸரித்துப்
இருக்கக்கடவா நீதியும் ஜபிசகிற்சகதியும் தேகவன்மையும் சோர்
தால்தானே புத்தத்தில் பயனைத்தரும்' என்றா பெருஞ்சக்தி
யுள்ளவர்களான கிருஷ்ணபீமராஜுனாக்களாகிய பிராதாகள்
அனைவரும் தாமபுத்தரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு, ஜர
ஸந்தனை நோசகிப் புறப்பட்டனா கிருஷ்ண பீமராஜுனாக்கள்
உயர்ந்த பிரமமதேஜஸுள்ள 1 ஸந்தாகப் பிராமணாக்களின் உடை
சனையுட்குத் தவவேஷந்தரித்து நண்பாக்களின் இன்சொற்களினால்
ஆசோவதிக்கப் பெற்றவர்களாய்ப் புறப்பட்டனா தங்கள் குலத்
தோரான கூத்ததிரியாக்களடைந்திருக்கிற துயரத்தைப்பற்றிய
கோபத்தினால் கொதிப்புற்றவர்களும் ஸ்ரீராயன் சந்திரன் அகன்
இம்மூவரைப்போலச் சிறந்த சக்தியுள்ளவாக்களுமாகிய அவாக்களின்
தேகங்கள் அப்போது ஸ்ரீராய சந்திராக்கினிகளபோல ஜவலித்
தன் புத்தத்தில் தோலவியடையாத கிருஷ்ணராஜுனாக்கள்
பீமனை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஒரு சாரியத்தில் முயலவதைக்
கண்டு ஜராஸந்தன் கொல்லப்பட்டதாகவே தாமராஜா கினைத்தாரா
அவ்விண்ணு மஹாதமாக்களும் எல்லாக்காரியங்களுையும் நடத்த

1 பிரமமசாரிவீரதம் முடித்துக் குருவினால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற
பிறகு கிருஹஸ்தாபரமம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னும் ஸந்தாக
ஆவார அவாக்களுக்கு ராஜாவுக்குமேற்பட்ட மரியாதையையும்படி
தாமசாஸ்திரம் விதிக்கிறது.

பிறவரும் தாமராததகாமங்களையும் உலகங்களையும் பிரவிந்திக
செய்பவருமான ஈசுவரர்களன்றோ? அந்தக்கிருஷ்ணபீமார
ணர்கள புறப்பட்டுக் குருகேந்திரத்திலிருந்து குருஜாங்கல
மென்னும் இடத்தின் வழியால் அழகான பதமஸரஸுகுசு
சென்று காலகூடமலையையும் ஏகபாவத்திலுள்ள கண்டகிரதி
யையும் மஹாசோணமென்னும் நத்ததையும் ஸதாரீரையென்னும்
தியையும் முறையே தாண்டிச் சென்றனா அழகான ஸரயூரதி
யத்தாண்டிக் கோஸலதேசத்தின் கீழ்ப்பாகங்களைக்கண்டு அவற
றத்ததாண்டி மிதிலைக்குச்சென்றனா மாலை, சாமணவதி, கவகை,
சோணமௌனம் ஆறுகளையும் தாண்டி அமழவரும் கிழக்குநோக
செச்சென்றனா தோலவியடையாதவர்களாகிய அவர்கள் தர்பபை
களையும் மரவுரிகளையும் தரித்துக்கொண்டு ஜராஸந்தனிடம்கென்ற
னா அவர்கள் இடத்துக்கிடம் 1 கோதனங்களை நிரமபிச்சிருப்பதும்
நீர்வளமுள்ளதும் அழகிய மரங்களுள்ளதுமான கோரத்தென
னும் மலையைச்சேர்ந்து மகதகேசத்து ராஜதானியைக் கண்டனா

இருபத்தோராவது அதயாயம்

ஜ ர ர ஸ ந த வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபீமாரீஜுனர்கள் ஜராஸந்தன் வீட்டுக்குச் சென்று
அவன்ிடம்பேசியது)

அபபோது கிருஷ்ணன் அரஜுனனுக்குச் சொல்லுகிறா
அரஜுனா! இந்தமகத்தேசத்தின் பெரியநகரம் பசுக்களிரப்ப
வுள்ளதும் எப்போதும் நீர்வளமுள்ளதும் அழகானவீடுகள் நிரம
பினதும் ரோகங்களிலலாததுமாய விளங்குகிறது கிளைகளின்
துணிகள் புஷ்பங்களினால் மறைக்கப்பட்டு இனியமணமுள்ளவை
யும் மனததைக்கவருகின்றவையும் யெளவனப்பிராயத்திலிருப்ப
வா விருமபத்தக்கவையுமான லோத்திரமென்னும் மரக்காடுகளி
னால் மறைக்கப்பட்டனவும் உயரந்த கொடுமுடிகளும் குளிரந்த
மரங்களுமுள்ளனவுமான விளையாட்டிற்குரிய விபுலமலை, வாராக
மலை, கிருஷ்ணமலை, நிரிஷிமலை, சைத்யகமலை என்னும் இவ்வைந்து
அழகிய மலைகள் ஒன்றுசேர்ந்து கிரிவரஜமென்னும் ஊரைக்காப
பவைபோலிருக்கின்றன இவ்விடத்தில் மஹாதமாவும் கடுந்தவ
முள்ளவரும் ஐம்புலன்களையும் மிகவும் அடக்கியவரும் கோதா

கோத்திரத்திற் பிறந்தவருமான ¹ தீரகதமஸன்னும் ரிஷி உசீரனபுத்திரியும் மகதராஜன்மனைவியுமான ஸுதேஷ்ணையினிடமும அவளதாலியினிடமும ககூஷ்வானமுதலிய புத்திராகளை உண்டுபண்ணினா. அந்தமுனிவா அந்தஸநேஹத்தினால் அந்த கிருஹத்திலிருந்துகொண்டு மகதராஜர்களின் வம்சத்தை விருத்த செய்தது அந்த அரசாசனங்கு அலாசெய்யும் அருள்தான அஜுனா! முற்காலத்தில் மிகச் சிறந்த பலசாலிகளாயிருந்த அங்க வங்காமுதலிய ராஜாக்களும் கௌதமராகிய தீரகதமஸ இருக்க மிடத்தாக்குவதது மகிழ்ந்திருந்தனா பாரததனே! கௌதமருடைய கிருஹத்திற்கு அருகில் உண்டாயிருக்கும் அரசமரங்களும் லோத்திரமரங்களும் செழுமையாகவும் அழகாகவும் வரிசையாகவுமிருக்கின்றன இரத்தகாடுகளைப்பார சததுருக்கங்களுக்குத் தாபமுண்டுபண்ணுபவர்களாகிய அரபுத்தன சகரவாபி என்னும் இரண்டு ² நாகங்கள் இங்கிருக்கின்றனா ஸவஸ்திகன மணிநாகன் இவவிரண்டுநாகங்களுடைய சிறந்த கிருஹங்களும் இங்கிருக்கின்றன மேகங்கள் மகத்தேசத்தைவிட்டுப் போகாமலிருக்கும்படி மனுவே செய்திருக்கிறா கௌசிகன் மணிமான்என்னும் நாகாளிருவரும் ³ அனுகரஹஞ்செய்திருக்கின்றனா ⁴ பாண்டரம், வியலம், வாராகம், சைத்யகம், மாதங்கமஎன்னும் இவ்வைந்துசிறந்த பாவதங்களிலும் ஸகல் விதிதார்களின் கிருஹங்களும் மஹாத்மாக்களான ஸநயாலிகள் ரிஷிகள் இவர்களின் ஆஸ்ரமங்களுடையிருஷ்பன், தமாலன், மஹாவீரயன்என்னும் நாகங்களுடைய கிருஹங்களும் கந்தாவாகள் ராகுஷார்களின் வீடுகளும் இருக்கின்றன ககூஷ்வானென்னும் முனியின் தவப்பெருமையினால் ⁵ தபோதாசுகள் என்று பெயாபெற்ற புண்ணியதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன அவையெல்லாம் விதித்தீர்த்தங்களெனவும் சொல்லப்படுகின்றன மணிமானென்னும் நாகனைக கண்டமாதிரித்தினாலேயே மனிதன் கேஷமத்தையும் ஸுகத்தையும் அடைவான் இப்படி நாரபுறங்களிலும் வெல்லமுடியாத அழகிய நகரத்தையடைந்ததான் ஜராஸநன் ஒப்பற்றகாரியவிதிதியை கினைக்கிறான் நாபி இப்போது ஸமீபத்தில்போய் அவன் காவத்தைப் போக்கிவிடுவோம்' என்று சொன்னா

¹ இக்கதையின் விரிவை ஆதிபாவம் 418-ம் பக்கத்தில்காண்க

² நாகங்கள் புருஷ்ருபியாயிருப்பவர்கள்

³ காப்பாற்றுகின்றனா

⁴ விருஷ்பமலை ரிஷிமலை என்றவை பாண்டரம் மாதங்கம் என்றது கூறப்பட்டிருக்கின்றன ⁵ தவத்தைக்கொடுப்பவை.

இவ்வாறு கிருஷ்ணன் சொன்னபிறகு, கிருஷ்ணனும் பாணாசுரர்களுமாகிய பெருஞ்சக்தியுள்ள பிராதாகங்களினைவரும் ஜராதனுடைய நகரத்துக்குச் சென்றனா மகிழ்ச்சியும் செல்வமுள்ள ஜனங்கள் நிரம்பினதும் நாலுவருணத்தாரும நிறைந்திருப்பதும் உதஸவச சிறப்புக்களுள்ளதும் வெல்லமுடியாததுமான வரஜத்தைச் சோந்தனா அப்போது அநநகரத்தின் வாயிலிலேயே செல்லாமல் பிருஹதரதன் வம்சத்தாராலும் நகரத்துக்களாலும் பூஜிக்கப்படுவதும் மகத்தேசத்திற்கு அலங்காரமாகப்படுமாறு உயரந்த குணரூபிய சைத்யகத்தின் சநதுவழிசைச் சென்றனா அந்த இடத்திலேதான், பிருஹதரத ராஜன், மஸத்தைத் தின்னும் விருஷபருபமாக வந்த அஸுரனைப் பத்துக்கொன்று ஒருமாதம் வரையில் நாதம் காககின்ற மூன்று ரிகைகளைச் செய்வித்து அவன் தோலினால் அவற்றைக்கட்டித் தர நகரத்தில் ஸதாபித்திருந்தான் அந்தப் பேரிகைகள் எங்கே மறக்கின்றவோ அங்கே தேவர்களால் மலாமாரி பொழியப்படும் அந்தக் கிருஷ்ணபீமராஜனாக அம்மூன்று பேரிகைகளையும் உடைத்து அந்த ஊருக்கு மதிலாயிருக்கும் சைத்யகமலைரிடம் செல்லத்தொடங்கினா அப்போது அவர்களைவரும் நாடடை வாயிலிலேயே மகத்தேசத்திற்கு மிகக் அலங்காரமான த சைத்யகமலையை நோக்கி விரைவாக நெருங்கிச்சென்றனா ஸநதனைக் கொல்லக்கருதின அநதவீரர்கள் வெருகாலமாக நியாமலிருப்பதும் மிகக் அகலமும் உயரமுமுள்ளதும் சநதர்களாலும் புஷ்பங்களாலும் எப்போதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் மமாக நிலிபெற்றிருப்பதுமாகிய அம்மலைச்சிகரத்தைப் பெரிய களினாலேயே அவன் தலையை உடைப்பதுபோல உடைத்து உத்தினா அதன்பிறகு, அவர்கள் உதஸாஹத்துடன் அநநதுக்குள் பிரவேசித்தனா வேதங்களில் கரைகண்டவரான ராமனாக அநதே காலத்தில் அபசுருணங்களைக்கண்டு ஜராஸநதுக்குத் தெரிவித்தனா புரோஹிதர்கள் யானைமேலிருந்த ஜாவுக்குத் தீபஹாரத்தி சுழற்றினா பராகரமசாலியான ஜராஸநதராஜா அப்போது அநதத்தோஷங்களுக்குச் சாந்தி செய்நற்காகத் திணைக்கொண்டு விரதத்தையும் உபவாஸததையும் நடத்தினான் ஜனமேஜயரே! ஸநாதகவிரதம் எடுத்துக் காண்ட கிருஷ்ணனும் அராஜனும் பீமனும் ஆயுதங்களை விட கைகளையே ஆயுதங்களாகக் கொண்டு ஜராஸநதனிடம் யுத்தஞ் செய்க்கருதினவர்களாய் (நகரத்தில்) பிரவேசித்தனா எலககுணங்களுமுள்ளதும் வேண்டியவெல்லாம் நிரம்பினதும் விலை

பெற்றதுமாயுள்ள பக்ஷணககடை பூககடைகளின் மிகுந்த சி-
பைக கண்டனா புருஷோத்தமர்களும் மஹாபலசாலிகளும்மத்
ரதாசுருமான அந்தக் கிருஷ்ணபீமராஜாநாகள ராஜமார்
மாகப போயகுகொண்டே அந்த வீதியிலுள்ள அந்தச் சிற்பை
கண்டு புஷ்பககாரனிடமிருந்து புஷ்பமாலிகளையும் கடையிடு
இருக்கும் வாததகனிடமிருந்து காப்பூரச்சிமிழையும் கோஷ
தையும் கனிகளையும் பலவந்தமாக எடுத்தப பூமாலிகளை அ-
ந்து வெண்மையான வஸ்திரங்களையும் பிரகாசமான குண்ட-
களையுந் தரித்தது, இமயமலையிலுள்ள சிங்கங்கள மூட்டுத் தெ-
வத்தைப் பாராபதுபோலப் புத்திமாணுன ஜராஸநதனவீடபை
பாராத்துக்கொண்டே சென்றனா ஜனமேஜய ராஜாவே! யுத்-
தில் பிரகாசிப்பவர்களான அவர்களுடைய ஆசசாமரங்களை
போன்றவைகள் சாஸ்தையும் அகிலையுமணிரந்து அழகாக வி-
கின் ஆண்களைப் போன்றவர்களும் பெருமரங்களின் தண்டு
போல வளராதவர்களும் அகன்றமாராபுகளை யுடையவர்களும்
அவாசனைககண்டு மகத்தேசத்தவர்கள் வியப்புற்றனா அவா-
வாயிலவழியைவிட்டு ஏறிக்குதித்த ஜராஸநதனவீட்டிற் புரு-
னா புருஷபரேஷ்டார்களான அவர்கள் ஜனங்கள் நிரம்ப
மூன்றுகட்டுகளைத் தாண்டி அசசமின்றித் தாம் உயாகுலத்தே
ரெனனும் காவத்தோடு ராஜாவினிடம் சென்றனா மஹாரத-
ளான அவர்கள், 'ஓ!' எனனும் சொல்லினாலேயே ராஜா-
அழைத்தனா அரக்கிய பாத்தியங்களையும் 1 மதுபாககமெ-
னும் சிறுநுணவோடு 2 பசுவையும்கொடுத்தது உபசரிக்கத் த-
யுள்ளவர்களும் விசேஷமரியாதை பெற்றிருப்பவர்களுமான அ-
களை ஜராஸநதன் எதிரகொண்டழைத்ததுச சாஸ்திரப்படி பூ-
தான ஸமாததனான அவவரசன், அவர்களைப்பாராத்து 'உ-
ருக்கு நலவரவு ஆகுக' என்று சொன்னான் ஜன-
ஜயரே! அப்போது பீமனும் அராஜாநனும் மௌனமாக இ-
தனா அவர்களுக்குள் சிறந்தபுத்திசாலியான கிருஷ்ணன்
ஸந்தனைப்பார்த்தது, 'அரசாக்கரசே! இவர்களிருவரும் இப்பே-
ஒருவிரதம் வஹித்திருப்பதனால் நடு இரவுக்குமுன் பேசலாகா-
அதன்பிறகு உன்னுடன் பேசுவார்கள்' என்றுசொன்னான்

1 மதுபாககமெனப்பது ஜலம் ஸவலபமும், தயிர் நெய் சாககரை-
னும் தேன் எல்லாவற்றிலும் அதிகமுமாகச் சோததுசெய்யப்பட்டது

2 யோக்கியர்களான வேதவித்துக்கள் வந்தபோது கன்றையா-
பெரிய விருஷப்பதையாவது ஆட்டுக்கிடாயையாவது மதுபாககத்தே-
கொடுக்க வேண்டுமெனது ஆபஸதம்பா சொல்லுகிறா

கன அவர்களை தனயாகசாலையில் இருக்கச்செய்து தன அரண்
 கஞ்சுசென்றான். பிறகு, அரத்தராததிரிகாலம் வந்தபோது,
 தப பிராமமணாகளிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றான் ஜனமே
 ராஜரவே ! புதகங்களில் ஜயிப்பவனான அந்தஜராஸநதன்,
 ரதகாகளான பிராமமணாகளவந்திருப்பதாக அரத்தராததிரி
 னாயிற் கேட்டாலும் அவர்களை எதிர்கொண்டழைப்பதை
 தமாக வைத்திருந்தானென்பது உலகப்பிரஸித்தம் அந்த
 ஸரேஷ்டனான ஜராஸநதன் அவர்கள் அறபுதமான வேஷத்
 தாடிருப்பதைக் கண்டு மரியாதைசெய்து திசைகதுமின்றான
 தஸரேஷ்டரும் ராஜஸரேஷ்டருமான ஜனமேஜயரே ! சத்தருக்
 அழிப்பவரான அந்தபபுருஷஸரேஷ்டாகளெல்லாரும் ஜரா
 தராஜாவைக்கண்டவுடன், ராஜரவே ! மங்களமுண்டாகட்
 , கேஷமமுண்டாகட்டும்' என்றுசொல்லி, அவ்வரசனைப்பாராத
 தமயில் ஒருவரையொருவர்பாராததும் அங்கே நின்றனர்
 மேஜயரே ! ஜராஸநதன் அவ்வாறு பிராமமணவேஷத்தால்
 றந்திருக்கும் அந்தப்பாண்டவர்களையும் கிருஷ்ணனையும்
 ரத்து, 'உட்காரலாம்' என்றுசொன்னான் உடனே, அம்
 னுபுருஷஸரேஷ்டாகளும் மஹாயாகத்தின் மூன்று அக்னிக
 பபோல ஒளியினால் மிகப்பிரகாசித்துக்கொண்டு உட்கார
 ரா ஜனமேஜயரே ! ஸத்தியநதவறுதவனான ஜராஸநதன்,
 ராத அலங்காரங்களைச்செய்து வேஷமெடுத்ததுக்கொண்டதனால்
 ருமாரியிருந்த அவர்களை இகழ்ந்ததுபேசலானான் 'இம்மானிட
 ரகத்தில் ஸநாதகவிரதம் வஹித்திருக்கும் பிராமணாகள
 னிப்படையாகப் பூமாலையுடிக் சாந்தணிந்திராரென்று எனக்கு
 ருத்ததெரியும் நீங்கள் யாவா ? பூமாலையைணிந்தும் கைக்
 ல் நாண் உரைந்த காயப்புக்களினால் க்ஷத்திரியசக்தியின் குறிப்
 களைத் தாங்கியுமிருக்கிறீர்கள் , பிராமணாகளென்று சொல்லு
 ிர்கள் இவ்வுலகத்தில் இவ்வாறு வெள்ளாடையுடுத்து வெளிப்
 டையாகப் புஷ்பநதனங்களைத்தரித்திருப்பவர்கள் க்ஷத்திரியா
 ரதாமென்று எனக்குச் செவ்வையாகத்தெரியும் நீங்கள் யாரா ?
 னமையைச்சொல்லுங்கள் , ராஜரக்களிடத்தில் உண்மைதான்
 னமையாகும், ராஜரபராதத்தில் அச்சமின்றிச் சைத்யகமலை
 ன சிகரதையுடைத்து வாயிலைவிட்டு வேறுவழியால் இருதவிட்
 ல் ஏன் துழைந்தீர்கள் ? மேலும், பிராமணருக்குச் சொல்லின்
 னமையதிசம், உங்களுடைய இந்தச்செய்கை உங்களவேஷத்
 க்கு மாறியிருக்கிறது இப்போது உங்களெண்ணமயாது? சொல்
 றங்கள், இவ்வாறு என்னிடமவந்தும் சாஸ்திரப்படிநான் செய்த

மரியாதையை நீங்கள் ஏன் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை? என்னிடம் வந்தகாரியந்தான் யாது?' என்றான் அவன் இவ்வாறுசொல் சிறந்த அபிப்பிராயமுள்ளவரும் பேசுவதில் ஸமாததருமா வாஸுதேவா மதுரமும் கம்பீரமுமான மறுமொழி கூறலானான்.

‘ராஜாவே! மனிதர்களுக்குப் பிரபுவே! நீ, எங்களை 1 ஸநாதகப பிராமணர்களென்றே அறி ராஜாவே! ஸநாதகவிரதமுள்ளவர்கள் பிராமணராகவும் சூத்திரியராகவும் வைசியராகவும் இருக்கலாம் இவர்களில் ஒவ்வொருவருப்பாருக்கும் சிறப்பானநியமம் கரும யாவருக்கும் பொதுவான நியமங்களுமுண்டு சிறப்பான நியமமுள்ள சூத்திரியன்தான் எப்போதும் ஐசுவரியத்தையெல்லாவான் புஷ்பங்கள் தரித்தவரிடத்தில் லக்ஷிய ஸதிரமாயிருக்கிறான் அதனால், நாங்கள் புஷ்பங்களைத் தரித்திருக்கிறோம் சூத்திரியன் கைவனமையுள்ளவன்தான், சொல்வனமையுள்ளவனாகான் பிருஹதரதபுத்ரனே! ஆதலால், சூத்திரியன்வாருக்கும் பிரமாயிராதென்று சொல்லப்படுகிறது பிரமமதேவா தம் சக்தியை சூத்திரியர்களின் கைகளிலவைத்திருக்கிறார் ராஜா! அதை நீ பாராகவிரும்புகிறாயின் இப்போதே பாராகலா! ஸநாதேஹயிலை தைரியமுள்ள புருஷர்கள் சத்தருவின்வீட்டில் வாயிலல்லாவழியாலும் மித்திரங்கள்வீட்டில் நோவழியாலும் பவேசிக்கின்றனர் அநத்ததாமப்படி இவையெல்லாம் வழிசத்தாம நாங்கள் காரியத்தோடு சத்தருவின் வீட்டிற்குவந அவனிடத்தில் அதிகபூஜையைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் இஃது எங்கள் உறுதியான விரதமென்று நீ அறி என்றார்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஜராமஸந்தவதபாவம் (தோடீச்சி.)

(கிருஷ்ணனுக்கும் ஜராமஸந்தனுக்கும் ஸம்பாஷணம் நடந்தபிறகு ஜராமஸந்தன் யுத்தத்துக்கு ஆரம்பம் செய்தது)

ஜராமஸந்தன், ‘ஓ! பிராமமணர்களே! உங்களோடுநா விரோதஞ்செய்துக்கொண்டது எப்பொழுதென்று எனக்கு நினைவில்லை ஆராய்ந்துபார்த்தும் உங்களுக்கு நான் தீங்குசெய்ததா எனக்குத் தெரியவில்லை தீங்குசெய்திருந்தால் என்னை 2 குற்றம்

1 மூலத்தில், ‘ஸநாதகபிராமமணர்களையும் எங்களையும் நீ பருத்தரி’ என்றிருந்தும் அடவகியிருக்கிறது

2 ஆசீர்வாதம் செய்ததனால் குற்றமில்லாதவனாக நினைத்ததாகிறது

லாதவனாக நீங்கள் நினைப்பதெவ்வாறு? ¹ சததுருவென்றே சொல்லுங்கள் ² இதுதானே சான்றோர் ஒழுக்கம் அரத்தத்தையும் தாமதத்தையும் கெடுப்பதென்றே மனம்கொதிப்பது தாமததெரிந்தலும் மஹாரதனுமாயிருக்கும் கூத்திரியன் இத்தகுமாறுகநடந்து குற்றமில்லாதவனிடத்தில் குற்றத்தை ஏற்படுத்துவானுமின். அவன் தனதுபுண்ணியலோகங்களைக்கெடுத்துக்கொண்டு பாவசதியையடைகிறான் ஸந்தேஹமிலை ஒழுங்காகநடப்பவர்களுக்கு கூத்திரிய தாமததானமுன்னாலோகங்களிலும்கொடியமானது தாமததெரிந்தயாவரும் (கூத்திரியதாமததெரி) மற்றத்தாமதத்தைச் சிலாகிப்பதில்லை அப்படியே மனவுறுதியோடு என்கூத்திரியதாமத்திலிருந்துகொண்டு பிரஜைகளுக்குத்தீங்குசெய்யாமலிருக்கும் எண்ணப்பற்றி நீங்கள் (பேசல்) தவறுதலாகப் பிதற்றுவதுபோலிருக்கிறது' என்றுசொல்ல, கிருஷ்ணன்சொல்லலானா 'சிறந்தகைகளைபுடையவனே! குலத்தைத்தாங்குகிறவனாகிய ஓர் ஒப்பற்ற மனிதன் தன்குலத்தோரின்காரியத்தைத் தானெடுத்ததுக்கொண்டிருக்கிறான் அவனுடையகட்டையினால் நாம் உன்னையெதிர்த்து வந்திருக்கிறோம் ராஜாவே! இந்த உலகத்திலுள்ள கூத்திரியர்களை நீ பஸ்யாகக்கொண்டுவந்திருக்கிறாய் அந்தக்கொடியகுற்றத்தையுண்டாக்கியபின் நீ குற்றமில்லாதவனாக நினைத்துக்கொள்வது எப்படி? ராஜஸரேஷ்டனே! ராஜாவாயிருப்பவன் ஸாதுக்களானராஜாக்களைத் துன்பஞ்செய்யலாமா? நீ அந்தராஜாக்களைப் பிடித்து நுத்திரப்பகவானுக்குப் பஸ்யாகக்கொடுக்க நினைத்திருக்கிறாய் பிருஹதரதபுத்திரனே! உனனாசெய்யப்பட்ட அந்தப் பாவம் எங்கனையும் சேரும் ஏனெனில், நாங்கள் தாமதத்தைச் செய்பவர்கள் தாமதத்தைக்கூப்பதில் சக்தியுள்ளவர்கள் பிருஹதரதபுத்திரனே! அதற்காக இப்போது உன்னிடமவந்திருக்கிறோம் மனிதர்களைக்கொண்டு யாகம்செய்வதை ஒருகாலும்கண்டதில்லை அவ்வாறிருக்க, நீ மனிதர்களைத் தேவரானசங்கரருக்குப் பலிகொடுக்க நினைப்பதெப்படி? ஜராஸந்தா! பயன்படாத அறிவுள்ள நீ செய்வதுபோல வேறு எவன் ஒரேகுலத்திற்பிறந்து தன்குலத்தோருக்கே பசுக்களென்று பெயரிடுவான்? எவனெவன் எந்தஎந்தக் காலத்தில் என்னென்ன காமத்தைச் செய்கிறானோ அவனவன் அதன்தனப்பயனை அந்தந்தக்காலத்திலேயே அடைவான் ஆதலால், துக்கப்பட்டவரிடத்தில் பரிதாபமுள்ளநாங்கள் குலத்தோரிலிருந்தியினரிமித்தமாகவே குலத்

¹ சததுருவான என்னக் குற்றமற்றவனாக நினைப்பதெவ்வாறு? அதைச் சொல்லுங்களென்பது பழையஉரை

² ஸத்தியம்சொல்வது

‘தோரைநாசஞ்செய்கிற உண்ணைக்கொல்ல இங்கே வந்தோம் ராஜாவே! இவ்வுலகத்தில் க்ஷத்திரியர்களுக்குள் வேறு ஆணை பிள்ளையிலையென்று நீ நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயே, அஃது உன்னுடைய பெருமபுத்திமாறாட்டம் ராஜாவே! தனகுலத்தை அறிந்த உயர்ந்தமனமுள்ள எந்தக் க்ஷத்திரியன் புத்தத்தினால் நேரிடுவதும் சாஸ்வதமானதும் ஒப்பற்றதுமான ஸ்வாககத்தைவிருமபமாட்டான்? மனிதர்களிற்கிறந்தவனே! க்ஷத்திரியர்கள் ஸ்வாககத்தைக் கருதியேதான் புத்தங்களுன்னுமயாகங்களில் தீசைச் செய்துகொண்டு உலகங்களைஜயிக்கின்றனரென்பதை நீ அறிவிரிவானவேதமும் ஸ்வாககத்திற்குக்காரணம் பெருமபுகழும் ஸ்வாககத்திற்குக்காரணம் தவமும் ஸ்வாககத்திற்குக் காரணம் ஆனால், புத்தத்திலமரணம் ஸ்வாககத்திற்குத் தவறுத்காரணம் இரந்த புத்தமரணந்தான் வைஜயந்தமென்னும் இரந்திரனுடைய அரண்மனை இத்தாலுண்டான குணங்களிரம்பின் தேவேந்திரன் அஸுரர்களைவென்று எப்போதும் உலகங்களைக்காப்பாற்றுகிறான் உனக்குநோந்திருப்பதுபோல ஸ்வாககத்துக்கு மரக்கமாய (என்களோடு இப்போது நோந்திருக்கிற) புத்தம் மற்ற எவனுக்குநேரிடும்? ராஜாவே! மகத்தேசத்துச்சேனைகள் மிகுதியாயிருப்பதனால் அச்சேனையிக்குதியையே பலமாகநினைத்துக் காவககொண்டு பிறரையவமதிககாதே ஒவ்வொரு மனிதனிடத்தும் சகதியிராது ராஜாவே-! உனக்குச்சரியானதும் உனக்குமேற்பட்டதுமாகிய பராகரமயிருக்கிறதை எதுவரையில் நீ அறியவில்லையோ அதுவரையில்தான் பராகரமம் உன்னுடையது ராஜாவே! உன்பராகரமம் என்களால் தாங்கக்கூடியதுதான் அதனால் உனக்குச்சொல்லுகிறேன் மகதராஜாவே! உனக்குச்சரியானவாசனிடத்திலமட்டும் கோபத்தையும் அகங்காரத்தையும் ஒழித்துவிட்டு பிள்ளைகளுடனும் அமைச்சர்களுடனும் சேனைகளுடனுஞ்சோந்து யமலோகம்போகாதே இவ்வுலகத்தில் தம்போத்பவன், காரத்தவிரியன், உத்தரன், பிருஹதரதன் என்னும் இவ்வரசர்கள் தமக்குமேற்கிறந்தவரை அவமதித்துத்தான் சேனைகளோடு அழிந்துபோயினர் நாங்கள் உன்னை மோசமாகக் கொல்லக்கருதினவர்கள், உண்மையில் பிராமணர்களல்லோம் நான் ஐம்பொறிகளுக்கும் ஈஸ்வரனான வாஸுதேவன் இவ்விரண்டு வீரபுருஷர்களும் பாண்டுபுத்திரர்கள் இவர்களுக்கு மாமனமகனும் உனக்குப்பகைவனுமான கிருஷ்ணனென்று

1 மரணத்துக்குசாமல் புத்தஞ்செய்பவன் இரந்திரபத்தையும்குயத்தையும் அடைவானென்பது கருத்து

எனனை அறி மகதராஜனே! உனனைச் சண்டைக்கு அழைக்கிறோம் நினது சண்டைசெய், ராஜாக்களெல்லாரையுமாவது விடு, நீயாவது யமலோகத்திற்குச்செல்' என்றுசொன்னா

ஜராஸநதன் இதைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு பேசத் தொடங்கினான் 'நான் கம்ஸனல்லேன், பிரஸீமனல்லேன், பாணனல்லேன், முஷ்டிகனல்லேன், நரகனல்லேன், இந்தர தபன்னல்லேன், கேசியல்லேன், பூதனைபுமல்லேன், காலயவ னனுமல்லேன், அவாகளல்லரோ உன்னால் புத்தத்தில் கொல்லப் பட்டவா நீ இடைக்குலத்திற்பிறந்தவன் உன்முனஜாதியைநினை நீ நமமிடம் பயந்தோடி நாடோடிமனிதனைப்போலப் பிறப்பிட மான மதுரையைவிட்டுக் கடல்தீவைச்சாராதாயனரே? கிருஷ்ண! அப்படிப்பட்ட நீ, இப்போது, காகாலமகடந்தபிறகு மேகம் கா ஜிபபதுபோல வீணாககாஜிக்கிறாய் மாதவா! உனனைக்கொன்று எனமருமகனும் உகரஸேனனபுதரனும் சிறந்தபுத்திமானுமாகிய கமஸனகடனை இப்போதே தீரக்கப்போகிறேன் உன்னையும் உனக்கு வேண்டினவர்களுையும் கொல்லதற்காக உன்னுடன் புத் தஞ்செய்ய எனக்கு ரெடுநாளாகவிரும்பயிருந்தது நல்லகாலமாத லால், இந்திராதீதேவர்கள் எனஆரம்பத்தைப் பயன்படச்செய்த னா கோவிந்தா! இந்தப்பீமஸேனனும் அராஜுனனுமாகிய இரு வரும் அச்சதர்கள் நான் இவர்களை புத்தத்தில்பிடித்து ஒருசிற கம் சிறியமிருகங்களைக் கொல்வதுபோலக் கொல்வேன்' என்றான் அநதஜராஸநதன் கோபமுண்டு காலித்தபோது அங்கிருந்த எல் லாப்பிராணிகளும் நடுங்கின அப்போது ஸ்ரீபகவான், 'ஜரா ஸநதா! ஏன்காஜிக்கிறாய்? நீ சொல்வதைச் செய்கையாலந்தது ராஜாக்களுள் இழிவானவனே! அமைச்சாக்களுடனும் புத்திராக ளுடனும் உனனை நான் இப்போது சண்டையில் எனது கட்டளை யைச்செய்பவர்களான இவளிருபாண்டவர்களால் கொல்லுவிக்கப் போகிறேன் நீ, எப்பாடுபட்டாலும் உயிரோடு உனநகரத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டாய்' என்றுசொன்னா அதைக்கேட்ட ஜரா ஸநதன், 'நான், ராஜாக்களில் எவரையும் ஜயிக்காமல்கொண்டு வந்திருக்கவில்லை என்னால் ஜயிக்கப்படாத எதிரி யா?' கிருஷ்ண! க்ஷத்திரியன் பராக்ரமத்தினால் பிறரைஜயித்து அவர்கள் விஷயத்தில் தன் இஷ்டப்படி நடப்பதே அவனுக்கு நியாயமான விருத்தி யென்று தெரிந்தவா சொல்லுகின்றனா கிருஷ்ண! க்ஷத்திரியாக ளின் வீரத்ததை மறவாத நான் ராஜாக்களைத் தேவதைக்குப்பலி யாக நிச்சயஞ்செய்து இப்போது பயத்தினால் விடுவதேது? நான் சேனையை வகுத்துக்கொண்டு எதிரி சேனையோடு புத்தஞ்செய்.

வேன, ஒருவனோடொருவனாகவும் யுத்தஞ்செயவேன, இருவா அல்லது மூவரும் தனித்தனியேவந்தாலும் சோரனாவந்தாலும் யுத்தஞ்செயவேன' என்றுசொன்னான் ராஜாவான் ஜராஸந்தன் இவ்வாறு சொன்னபிறகு, பயங்கரமான செய்கையையுடைய கிருஷ்ணபீமாராஜனாகளோடு யுத்தஞ்செய்யக் கருதி உடனே தன் புத்திரனாகிய ஸஹதேவனென்பவனுக்கு ராஜயாபிஷேகஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டான் ஜனமேஜயராஜாவே! அந்த ஜராஸந்தன் அந்தயுத்தம் நோரதபோது மானிடலோகத்திலுள்ள மனிதரால் கௌரவிக்ஷபபெற்ற ஹமஸன் டிம்பகனன்னனும் இரண்டு பெயர்கள் உமக்குச்சொன்னேனே, அந்தப்பெயர்களுள்ள கௌசிகன் சிதரஸேனனென்னனும் இரண்டு ஸேனாபதிகளையும் நினைத்தான் ஜனமேஜயராஜாவே! பிரபுவும் புருஷோத்தமரும் மதுவென்னும் அஸுரனை ஸமஹரித்தவரும் பலராமருக்கு இனையவரும் ஸத்தியஸந்தரும் ஞானவான்களிற சிறந்தவருமான கிருஷ்ணபகவான் பலவான்களிற சிறந்தவனும் புலியைப்போலப் பூமியில் பயங்கரமான பராகரமமுள்ளவனுமாகிய ஜராஸந்தராஜன் யாதவவம்சத்தாரால் கொல்லப்பட்டதகாதவனும் வேறொருவனுக்குப் பாகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டவனுமாயிருப்பதை நினைத்து, பிரமமதேவரின கட்டளையைக் கௌரவிப்பதற்காகத் தாமே அவனைக் கொல்ல யத்தனிக்கவில்லை" என்று சொன்னான்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜராஸந்தவத்பாவம். (தோடீச்சி)

(கிருஷ்ணனும் ஜராஸந்தனும் தீவேஷம்வந்தகாரணத்தை ஜனமேஜயர்கேட்க, வைசம்பாயனர் சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "வைசம்பாயனரே! கிருஷ்ணனும் ஜராஸந்தனுமாகிய இருவருக்கும் யாதுகாரணம்பற்றி ஒருவருக்கொருவா விரோதமுண்டாயிற்று? கிருஷ்ணன், ஜராஸந்தனாலு யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிக்கப்பட்டனா? கமஸன் ஜராஸந்தனுக்கு என்ன முறையாகிருன்? கமஸன் நிமித்தமாகவன்றோ ஜராஸந்தன் கிருஷ்ணனுக்குப் பகையாளியானான் இவற்றையெல்லாம் எனக்குத் தெளிவாகச்சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லுகிறார்.

"உகரஸேனனுக்கும்நிதியும் மஹாபுத்திகாலியுமான வஸுதேவரென்பவா யாதவவம்சத்திற்பிறந்தவா. கௌரவரே! உகரஸேன

னுடைய புத்திரர்கள் அனேகர்களில் ஜயேஷ்டபுத்தரனை கம்ஸன் சிறந்த பலசாலியும் எல்லா அஸ்திரங்களும் தெரிந்தவனுமாயிருந்தான். மிகவுடையபுத்தரவளாகிய ஜராஸநன் புத்தலன் கம்ஸனுக்கு மனைவியான புத்திசாலியான ஜராஸநன் ராஜ்யத்தையே பரிசுமாகவாங்கிக்கொண்டு அவனை கன்னிகாதானஞ்செய்தான். அந்தஜராஸநனுக்காக அந்தக்காலத்தில் உகரஸேனனுடைய மந்திரிகள் அவன்மைந்தனை கம்ஸனுக்கு மதுரையில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தனர். அந்தக் கம்ஸன் கொடிய பராகரமுள்ளவனுமிருந்தான். ஐசுவரியத்தின் மிகுதியினால் காவமடைந்தும் தேசபலத்தினால் விவேகமற்றமிருந்த அந்தக்கம்ஸன் அப்போதே தனதந்தையை நிகரவரித்தும் மந்திரிகளுடன் அந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டான். புத்திவீனனாகிய அந்தக்கம்ஸன் வஸுதேவரிடம் ராஜ்யகாரியத்தைக் கேட்கவுயிலை, அவருடனேசேர்ந்து அந்த ராஜ்யத்தை நியாயமாகப் பரிபாலனஞ்செய்யவுயிலை ஆகிலும், அஸ்வராஜாவான் அந்தக்கம்ஸன், தேவன் பெண்ணாகிய தேவகியை வஸுதேவருக்குப் பாரியையாக அன்புடன் விவாகஞ்செய்வித்தான். ஜனமேஜயரே! அவனை ரத்ததிலேற்றி அழைத்துக் கொண்டு போகும்போது ராஜாவான் கம்ஸன், தானும் வஸுதேவருடன் ரத்ததிலேறினான். அப்போது, 'கம்ஸா! எந்தத் தேவகியை இப்போது விவாஹஞ்செய்வித்து நீ அழைத்துக் கொண்டுபோகிறாயோ அவளுடைய எட்டாவதுபுத்திரன் உனக்கு யமனாகப்போகிறான்' என்று ஒருதேவதூதனுடைய வாகு ஆகியத்தினுண்டாயிற்று. அந்தவாகை வஸுதேவரும் கேட்டார், ராஜாவான் கம்ஸனும் கேட்டான். மிகவும் துஷ்டபுத்தியுள்ள ராஜாவான் கம்ஸன் உடனே தேரைவிட்டிறங்கிக் கூரானகத்தியை உருவிக் கொண்டு தேவகியின் தலையைத் துணிசக யதந்தித்கான் ஜனமேஜயரே! அப்போது சிறந்தபுத்தியுள்ள அந்த வஸுதேவாசிரித்துக்கொண்டு கோபத்தினால் பரவசன்கொண்டகம்ஸனை நயமாக ஸ்மாதானப்படுத்தத்தொடங்கினார். 'ராஜாவே! பெண்ணைக் கொல்லத்தொடங்கித் தாமசாஸ்திரங்களெல்லாம் கூறுகின்றன குற்றமற்றவரும் மெல்லியவளுமான இந்தப் பெண்ணை நீஷ்காரணமாகக் கொல்லுகிறாய் ராஜாவே! இவளிடத்தில் உனக்குண்டான பயத்தை நிவிர்த்திசெய்துள்ளவளாயும் இவளையும் உனதாமத்தை யும் காப்பாற்றவும் கூடும் ராஜாவே! அக்காலத்தில் இவளுடைய எட்டாவது காப்பத்தைப் பிரஸவமானவுடன் நீ அழித்து விடலாம் அப்படிச் செய்வதனால் உனக்குநோய் ஆபத்தை விலக்கினதற்கும்' என்றார் ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு வஸுதேவரால் உரைக்கப்பட்ட அந்தச் சூரஸேனபதியான கம்ஸன்

அப்போது அவாசொல்லி அங்கீகரித்தான் பிறகு, தேவகிகு ஸ்ரீயனுக்கொப்பான ஒளிபுள்ளருமாராகள் பிறந்தார்கள் க ஸ்ரீ அந்தக்குமாரர்களைப்பெல்லாம் பிறக்கப்பிறக்கக் கொன்றால் பிறகு, ¹ பலராமர் அந்தத் தேவகிகு ஏழாவது காப்பமாக உண்டானார் ராஜாவே! ராஜாவான யமன் தனதுமாயையினால் அந்த தேவகியின் ஒப்பற்றகாப்பத்தை ² இழுத்து ரோஹிணியின் வயிற்றில் வைத்தான் செவ்வையாக இழுக்கப்பட்டதனால் அவா ஸ்ரீ காலசுரேனனும் பலத்திற சிறந்தவராதலால் பலதேவரென்று சொல்லப்படுகிறார் பிறகு, கண்ணன் அவருடைய எட்டாவது காப்பமாக உண்டானார் ராஜாவானகமஸன் அந்தக் காப்பத்திலே விஷயத்தில் அதிகமாகக் காவலைசெய்தான் பிரஸவகாலத்திலே வஸுதேவரைத் தவறிப்போகாமல் காவல் காப்பதற்காகக் கொடிய வேலைசெய்யவனாகிய உக்ரனென்னும் மந்திரி கமஸனையிழைக்கப்பட்டான் பிறந்தமாதத்திலே கண்ணனை அவாபித்தவான வஸுதேவா எடுத்ததுக்கொண்டுபோய் ஒருயாதவனுக்கு கொடுத்ததுவிட்டு அவனபெண்ணை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு வந்தார் ராஜாவான கமஸன் தேவதூதன் சொன்ன சொல்லிப் பொருமலிருந்ததனால், வஸுதேவா மஹாதமாவான கிருஷ்ணனை இடைச்சேரியிற் கொடுத்ததுவிட்டார் கிருஷ்ணனும் நீருக்குத் தாமரைபோலவும் சுட்டைகளுள் தீப்போலவும் கமஸனுலறியப்படாமல் ஆயாக்கிடம் ஒளிந்துவளராததால் சிறந்ததைக்கொடியுடையனும் பராக்ரமத்தினாலும் பலத்தினாலும் விருத்தியடைகிறவன்மான கமஸன் இடையாகவெல்லாறையும் பீடித்தான் அவனுடைய பீடிகப்பட்ட கோபாலர்களில் கமஸன்பயத்தினால்சிலரும் கண்ணமேல் விருப்பத்தினால் மறறவரும் சுட்டைக்கூட்டமாகத் தா னைக் கண்ணனாகிய கண்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டனர் ஜனமேஜய ராஜாவே! உக்ரஸேனனுக்கு அன்புள்ளவரும் மஹாபலசாலிமான அந்த வஸுதேவா, பலராமரை ஸஹாயமாக அடைந்து போஜாராஜாவான கமஸனையும் அவன் ஸஹோதரர்களை யுத்தத்தில் கொன்று வெற்றியடைந்து, அந்த ராஜ்யத்தில் உக்ரஸேனனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தார் ராஜாவே! கண்ணனுடையுத்தத்தில் கமஸன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டவுடன் ஜராஸனன் கமஸனமகனைச் சூரஸேனராஜ்யத்திற்கு ³ அதிபதியாகச்செ

¹ இந்த இடத்தில் உத்தரதேசபாடம் கொள்ளப்பட்டது, கிருஷ்ணசாரியா பதிப்பின்படி 'மிக்கசிறந்தவரான பலராமர்' எனப்பது பொருள்.

² பகவான் தமது யோகமாயையினால் இழுத்து ரோஹிணியின் காப்பத்தில் வைத்தாரென்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலும் ஹரிவம்சத்திலும் சொல்லப்படுகிறது ³ இரீதக்கதை, பாகவதம் ஹரிவம்சங்களில் இல்லை.

ரான ஜனமேஜயரே ! அநதஜராஸநதன பெரியசேனையைக்கிப
க கிருஷ்ணனைத் தடுத்தது தனபெண்ணின் மகனுக்குப் பட்டாபி
ஷ்களுசெய்வித்ததான சிறந்த பராகரமமுள்ள அநதஜராஸநதன
பருகு சேனையைச் சோததுக்கொண்டு அங்கே உகரஸேனை
ம யாதவாகளையும் பிடித்தான கௌரவரே ! இதுபற்றித்தான
ராஸநதனுக்கு கிருஷ்ணமேல விரோதமுண்டாயிற்று அர
ாககரசே ! செல்வமநிரம்பிய அநதஜராஸநதன தானபிராத்தித்
தக்கொண்ட விஷயத்துக்காக, பட்டாபிஷ்களு செய்துகொண்ட
புரசாகளைப்பலிக்கொடுத்தது, தேவஸரேஷ்டரும் தோலாடையுடிக
ரும் முககண்ணருமாகிய மஹாதேவரை ஆராதிப்பதற்காகத்தன
ரல ஜபிக்கப்பட்ட அரசாக்களைச் சிறையில் வைத்தான பரத
ரேஷ்டரே ! இவையெல்லாம் நடந்தவாறு உமக்குச் சொல்லப
ட்டன அநத ஜராஸநதராஜா பீமஸேனனால் எவ்வாறு கொல்
ப்பட்டானென்பதைக் கேளும

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஜ ர ர ஸ ந் த வ த ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் ஜராஸநதனுக்கும் நடந்த கைச்சண்டையில்
ஜராஸந்தன் சோர்ந்தது) .

பிறகு, ஐம்புலன்களின் அறிவுக்கும் எட்டாதவரும் யதுவம்
த்தில் அவதரித்தவரும் சிறந்தவாக்குள்ளவருமாகிய கண்ண
ரான, புத்தஞ்செய்ய மனத்தில் நிச்சயம்செய்துகொண்ட அநத
ராஸநதனைப்பார்த்து, 'ஓ ! ராஜாவே ! எங்கள்மூவரில் எநத
ருவனோடு புத்தஞ்செய்ய உன் மனத்தில் விருப்பமிருக்கிறது ?
வன் புத்தத்திற்கு விரித்தமாயிருக்கலாம் ?' என்று கேட்டார
வ்வாறு அவர் சொன்னபின் சிறந்தபராகரமமுள்ளவனும் மகத்
தசாதிபதியுமான ஜராஸநதராஜன் கிருஷ்ணனைக் கோபாலனென
றம் அராஜனைச் சிறுவனென்றும் நினைத்து அவ்விருவரையும்
பிட்டுவிட்டுப் பீமஸேனன் உயரந்த கதாபுத்தத்தைத் தரித்திருப்ப
தையும் அவன் தேகபலத்தையும் கேட்டிருந்ததனால் ஸந்தோ
ஷமடைந்து அவனுடன் புத்தத்தை வேண்டினான் புரோகிதா
காரோசனை பூமாலே முதலான மஹனத்திரவியங்களையும் களைப
றப்பதற்காகின்றவையும் மூாசசையைத் தெளிவிக்கின்றவையுமான
சிறந்த ஓளஷ்தங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, புத்தஞ்செய்யக் கரு
கின் ஜராஸநதனிடம் வந்தார் புகழ்பெற்ற அநதப பிராமமண
ரால் மஹன்காரியங்களு செய்பபெற்ற ஜராஸநதராஜன் க்ஷத்

திரியதாமததை நினைத்து யுத்தஸன்னாஹம் செயதான அநத்
 ஜராஸந்தன கிரீடத்தைக் கழற்றித் தலையீரை வாரிகொண்டு
 கரைபுரளும் கடல்போலெழுந்தான பயங்கரமான பராகரமமுள்ள
 வனும் சிறந்த புத்தியுள்ளவனுமான ஜராஸந்தன, பீமனேரோக்கி,
 'பீமா! உன்னுடன்கூட யுத்தமசெயவேன மேலானவன்' உத்த
 தோற்பதும் சிலாககியம்' என்று சொன்னான் பகைவரையடக்
 கும சிறந்தபராகரமசாலியான ஜராஸந்தன இவ்வாறு சொல்லிப்
 பலாஸுரன் இந்நிரையெதிர்த்ததுபோலப் பீமஸேனை எதிர்த்
 தான அப்போது பலவானான பீமஸேனை, கிருஷ்ணனுடன்
 கலந்து ஆலோசனை செய்து, அவரால் மனசுளகாரியங்கள் செய்
 யப்பெற்று, ஜராஸந்தனோடு யுத்தஞ்செய்யச் சோர்தான அதன்
 பிறகு, புருஷஸரேஷ்டர்களாகிய அவவிரண்டு வீரர்களும் மிகுந்த
 உதஸாஹத்தாடன் ஒருவரையொருவா ஜயிக்கக்கருதிக் கைகளை
 யே ஆயுதங்களாகக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனர் அப்
 போது ஒருவாக்கொருவா முதலில் கைபிடித்துப் பிறகு பாத
 வந்தனஞ்செய்து தோளிறகட்டின் கச்சை அசையும்படி அடிகளை
 களிஞல் விலாப்புறங்களில் தட்டிக்கொண்டனர் ஜனமேஜயரே!
 இருக்கைகளாலும் பலமுறை தோள்தட்டி ஒருவரையொருவா
 இடித்து அங்கத்தினால் அங்கத்தைக்கட்டி மறுபடியும் தோள்தட்
 டிச் ¹ சித்தரஹஸ்தங்கள்முதலியவற்றைச் செய்து ஒருவாக்கொரு
 வா கச்சைகளுக்களு கைகளை துழைத்தனர் கழுத்திலும் கன்னத்
 திலும் நெருப்புப் பொறிப்பறக்க அடிப்பதனால் இடிமுழங்கத்தை
 உண்டாக்கினர் கயிறறிற்றை கட்டுவதுபோலக் கைகளினால் கட்டுவ
 தாகிய பாகுபாசம்முதலிய கட்டுக்களைக்கட்டிக் கால்களினால் ² தலை
 யில் உதைத்து மார்பில் கையாலறைந்து இருக்கைகளையும் கோத்
 துத் தலையில் அறைவதாகிய பூணாகும்பமென்னும் அடியையும்
 இருவரும் செய்தனர் கையினால் கையைநெருக்கி யானைகள்போல்
 வும் மேகங்களைபோலவும் காஜித்துக்கொண்டு, கைகளையே ஆயு
 தங்களாக வைத்துக்கொண்ட இருவரும் கையறைவிழும்பொழுது
 ஸிம்மங்களைப்போலக் கோபித்துப் பார்த்து ஒருவரையொரு
 வா இழுத்திழுத்து யுத்தஞ்செய்தனர் அவவிருவரும் உடம்
 பினால் உடம்பைக் கச்சகியும் கைகளோடு கைகளைப் பின்னியும்
 வயிறறினும் இடுப்பிலும் விலாப்புறங்களிலும் ஒருவரையொருவா
 பிடித்தெறிந்தனர் நன்றாகப்பயின்ற அவவிருவரும் உடம்பைச்

¹ மிகுந்த பயிற்சியினால் வெகு விரைவாகக் கைகளை மேலும் கீழும் குறுக்கிலும் கீட்டல் மடக்கல் முதலியவை

² நரம்புகளை உதைத்து என்பது பழையஉரை.

ருக்கிகொண்டு தமதுவயிற்றிறகுக்கீழேயும் கழுத்திலேயும் மார்
லேயும் கையைப்போட்டுத்தள்ளினா உலகத்திலுள்ளசிறந்த
கச்சுண்டைகளெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ¹பருஷ்டபங்கத்தை
ம செயதனா இரண்டுகைகளினுண்ணடாகும் ²ஸம்பூரண
ஸாசனையையும் பூரணமும், ³ திருணபீடம், ⁴ பூரணயோகம்,
முஷ்டிகம் முதலான யுத்தங்கனையும் தங்களுமாந்ததியத்தை
ருவாகொருவா காண்பிப்பதற்காக நினைத்தபடியெல்லாஞ்
சயதனா ஸாஜஸரேஷ்டரே! அப்போது அநநகரத்திலவலிகும
ரமமகூத்திரியவைசியகுத்தராகளனைவரும் பெண்பிள்ளைகளாகிழ
ராகளுளபட ஆயிரக்கணக்காக அவர்களுடையயுத்தத்தைக்காண
தற்கு வந்துசோந்தனா அநதஜனக்கூட்டங்களநிரம்பியிருந்த
னால அவவிடம் நெருக்கமாயிருந்தது அப்போது கைகளின்
படியினாலும் பிடித்தலாலும் விடுத்தலாலும் மலையும் இடியும்ஸந
த்தாறபோல அவவிருவரும்ஸந்தித்தனா பலவான்களிறசிறந
வரான அவவிருவரும், தந்தம்பலத்தினால் மிகக்கூதஸாஹமுள்ள
ராகளாய ஒருவரையொருவாஜயிக்கக்கருதி ஓவ்வொருவரும் மற
றருவாஇளைக்கும்ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, தலைகளி
றல ஆடுகளும் விருகூங்குளினாலராகூஸாகளும் கால்களினால்
யூரந்தகுதிரைகளும் மூக்குக்களினால் தித்திரிப்பறவைகளும்
பால (கைகளால்) சண்டைசெய்தனா அரசரே! அநதப்போக
ளத்தில அவவிண்ணு பலசாலிகளுடைய அநதப்பயங்கரமான
த்தம், விருத்திராஸுரனுக்கும் இநதிரனுக்கும் நடந்தயுத்தம்
பால, ஜனங்கள்விலகியோடுமபடி நடந்தது தூரத்திலதள்ளி
ம ஸம்பீபத்திலஇழுத்தும் பின்னோடியிழுத்தும் சுற்றியிழுத்தும்
லவகையாக ஒருவரையொருவா இழுத்தனா முழங்கால்களி
றல இடித்தனா பிறகு, பெருங்காஜனையினால் ஒருவரையொருவா
யமுறுத்திப் பெருமபாறைகள் விழுவதுபோன்ற அறைகளி
றல அறைந்தனா பிறகு, ஜராஸந்தன தனது முஷ்டியினால்

- 1 முதுகைத்தரையிற படுமபடிசெய்வதனால் உண்டாகும்அவமானம்
னபது
- 2 வயிறுமுதலானஇடங்களில் கசக்குவதனுண்ணடாகும் ஸாசன
னபதுபழையஉரை
- 3 நாமுதலியவற்றிறை கயிறுதிரிப்பதுபோல ஒருவரோடொருவா
க கால்களைப்பின்னிக்கொள்வது
- 4 தலைமுதல் காலவரையில் முழுஉடம்பையும் சோததனைப்பது
அசுதியிலடித்தல் எனபதுபழையஉரை
- 5 ஓரிடத்தில்குத்துவதாகக் காட்டி மறரோரிடத்திற குத்துவது

அக

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

பீமஸேனனை மாரபிஷ்டத்தான் அநதபபீமஸேனனும் ஜராஸநதனை மாரபிலேயே அடித்தான் அகன்றமாரபும் நீண்டகைகளுமுடையவாகளும் கைச்சண்டையில்தோந்தவாகளுமாகிய அவவிருவர்களும் இருப்புலகைகளைப்போன்ற கைகளினால் போசெய்தனா காரத்திகைமாதம் முதலதேதியாரம்பித்த அநதபுத்தம் பதினைந்து தினங்கள் இரவுமபகலும் ஆகாரமில்லாமலும் ஓயவில்லாமலும் நடந்துகொண்டிருந்தது மஹாத்துமாககளான பீமஜராஸநதர்களினபுத்தம் திரயோதசி (=பதினமூன்றாவதுநாள்) வரையில அவவாரேநடந்தது சதூர்த்தசிதினம் (=பதினான்காவதுநாள்) ராத்திரி ஜராஸநதன் களைப்பினால் புத்தஞ்செய்யாமலநின்றான் ஜனமேஜய ராஜாவே! அவவரசன் அவவாறு களைத்திருந்ததைக்கண்டு ஜனோத்தனா பயங்கரமானசெய்கையைச்செய்த பீமஸேனனைத் தூண்டுவதற்காக, 'ஓ! குருதியினமெந்தனே! புத்தத்திலுயரது போன சத்தருவைப்பிடிப்பது எளிது, முற்றிலும்பிடிக்கப்படுவது னால் அவன தன்னுயிரைவிட்டுவிடுவான் குருதிபுத்திரனே! ஆதலால் இவ்வரசனை இப்போதே நீ பிடிக்கவேண்டும் பரதஸுரேஷ்டனே கைகளால் இவனுடன் புத்தஞ்செய்' என்று சொன்னா வீரர்களானபகைவர்களை ஹத்தஞ்செய்யவனாகிய அநதப பீமஸேனன் கிருஷ்ணன் இவவாறுசொன்னவுடன் ஜராஸநதனுக்கு அதுதருண்மென்று அறிந்து அவனைக்கொல்லஎண்ணுகொண்டான் பிறகு பலவானகளிறிசிறந்தவனும் கொள்வார்களை மகிழ்விப்பவனுமான விருகோதரன் யாராலும்ஜயிக்கமுடியாத ஜராஸநதனை ஜயிப்பதற்காக அவனைக் கோபத்தாடன்பிடித்தான்

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஜராஸநதவதபாவம் (தோடீச்சி)

(ஜராஸந்தவதமானபிறகு கிருஷ்ணன் சிறையிலிருந்த ஷத்திரியர்களை விடுவித்ததும், ஜராஸந்தபுத்திரானுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்வித்ததும், பீமாரஜுனர்களுடே ஜராஸந்தனுடைய ரத்தக் கிலேறி இந்நீர்ப்பாஸதம் சென்று புகிஷ்டிபருக்தஜயத்தைச்சொன்னதும், பிறகு பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு துவராகைக்குச்சென்றதும்)

அதன்பிறகு, பீமஸேனன், ஜராஸநதனைவதஞ்செய்வதற்காகச் சிலாககியமான எண்ணத்தையடைந்து கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'யாதவஸுரேஷ்டரே! கிருஷ்ண! உமக்குவேண்டினவரைப் பெருமபாலும் அழித்தவனாகிய இநதபபாவியின் விஷயத்திலயான காலம்

போகத்தகாது' என்று சொன்னான் இவ்வாறு அவனால்கொல்லப்பட்ட புருஷஸுரேஷ்டரான கண்ணபிரான ஜராஸந்தவதஞ்செய்யப் விருகோதரனைத் துரிதப்படுத்தி மறுமொழி கூறலானா 'பீமா! உன்னிடத்திலிருக்கும் தெய்வீகசக்தியையும் வாயுபகவானுடைய பலத்தையும் இப்பொழுது ஜராஸந்தனிடத்தில்காண்பி மஹாரதனும்கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமான இந்தஜராஸந்தன் உன்னாலே தான் கொல்லப்பட்டதக்கவனென்பதைக் கோமந்தமென்னும் சிறந்தபாவத்தில் காற்றுவழியாகவந்த ஆகாயவாணியிறைசேட டேன். அதனால், இவன் (அப்போது) விடப்பட்டான் மாக தனைத்தவிர மறறெவன் பலதேவருடையபலத்தில் அகப்பட்டுப் பிழைப்பான்? மஹாபலசாலியே! ஆதலால், உன்னைவிட வேறு யாராலும் இவனுக்கு மரணம் விதிக்கப்படவில்லை சிறந்தகைகளை யுடையவனே! வாயுபகவானைத்தியானித்தது இம்மகதராஜனைக் கொல்' என்று சொன்னான் மஹாபலசாலியும் எதிரிகளை யுயிப் பவனுமாகியபீமன், கிருஷ்ணனால் இவ்வாறு கொல்லப்பட்டவுடன், கிருஷ்ணனை நமஸ்கரித்து அராஜுனைத் தழுவி வாயுபகவானை மனத்தில்தியானித்து வாயுபகவானுடையபலத்தினால் பூரீக்கப் பெற்றவனாகிச் சிறந்தபலசாலியான ஜராஸந்தனைத் தூக்கிச் சுழற்றி னான் பரதஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! அவனை நூறுசுற்றிச் சுற்றி முழங்கால்களால் முதுகையழுத்தி ஒடித்தான், அவனை அரசுக்கி காஜனை செய்தான் மஹாபலசாலியானபீமன் கையினால் அவன்காலைப்பிடித்து இரண்டாக்ககிழித்தான் ஜராஸந்தன் கசக்கப்படுவதனாலும் பீமன் காஜிப்பதனாலும் எல்லாபிராணிகளும் பயங்கரமான பெரிய கோஷத்தைச் செய்தன பீமஸேன னும் ஜராஸந்தனுமாகிய இருவருடைய கூச்சலினாலும் மகததேசத் தவரனைவரும் நடுங்கினா ஸ்திரீகளின் காப்பங்கள் கரைந்து விழுந்தன பீமஸேனன காஜனையைக்கேட்ட மாகதர்கள், 'இம்ம மலைவெடிகிறதா? அல்லது பூமியின்கிறதா?' என்று நினைத் தனர் அதன்பிறகு, கிருஷ்ணபகவான் ஜராஸந்தனைக் கொல்வதற் காகப் பீமனை நோக்கி, கையினால்கோரையைப்பிடித்து ஜராஸந்த வதத்தைக்குறிப்பித்தது அதை இரண்டாக்ககிழித்ததால் உடனே, பீமஸேனன தெரிந்துகொண்டு ஜராஸந்தன் காலைப்பிடித்துத் தூக்கி அவனேதக்கதை இரண்டாக்ககிழித்துப்போட்டுக் காஜித் தான் பராகரமசாலியான ஜராஸந்தன் மறுபடியும் தனஇரண்டு பாகங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து பீமனுடன்கைசரணடை செய்தான் எல்லாபிராணிகளுக்கும் பயத்தை யுண்டுபண்ணி மயிரிசிலாகச் செய்வதும் எல்லா உலகங்களையும் அழிப்பதுமான கடுஞ்சண்டை

அவ்விருவருக்கும் நடந்தது ஸரியப்பதியானகண்ணபிரான ஜ
ஸந்தவதத்தின் உபாயத்தைக் குறிப்பிடுவதற்காகத் திருமபவும் பி
ஸேனனுக்கு ஒருகோரையை இரண்டாகக்கிழித்துக் காலமாற்ற
போட்டார பீமஸேனன் உடனே அறிந்துகொண்டு ஜராஸந்த
இரண்டாகக்கிழித்துக் காலமாற்றிப்போட்டுவிட்டுக் காஜித்தா
ராஜாவே! அப்போது ஜராஸந்தன் மாமஸமுமளலும்பும கொழு
புமதேதா லுமஉலாந்து மூளைவெளிப்படடுப பிணமாகிஉண்டை
லாளுன் சததுருவதஞ்செய்தவீராகள் அந்தஇரவில் உயிரி
கித் தூங்கினவனபோலிருந்த ஜராஸந்தனை அரண்மனைவாயிலி
போட்டுவிட்டு வெளிப்பட்டனா கிருஷ்ணன் கொடிகட்டி
ஜராஸந்தனுடைய தேரைப்பூட்டிப் பீமராஜுனாசனை அதில் ஏ
ற்க்கொண்டு தமதுகுலத்தோரானக்ஷத்திரியர்களை விடுவித்தா
பெருமபயத்தினை லும் விடுவிக்கப்பட்ட அவ்வரசாக்கள் ரதன்
களைப்பெற்றத்தக்கவரான கண்ணையடைந்து ரத்தினங்களை
காணிகையாக அளித்து அவரைத் தங்களுக்கு ராஜாவாக
செய்தனா இரண்டுகளாலும் புத்தமசெய்யவ லும் பிற
டையகைப்பயிற்சியைத் தடுப்பவ லும் அழகிய உருவமுள்ளவ லு
மற்ற அரசாக்கள் எவராலும் வெல்லமுடியாதவ லுமான பெய
பெற்ற ராஜுன்ன ஆபுதங்கள் செல்லிலலாம லும் புண்பட்
ம லும் சததுருவைஜயித்துக் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாக அடைந்த
தன்ஸஹோதரனான் பிமனுடன்கூட அந்தத் திவ்யரத்ததிலே
ராஜாக்களுடன் கிரிவரஜத்திலிருந்து புறப்பட்டான் பீமராஜுன்
களென்னும் புத்தவீரர்களால் ஏறப்பெற்றதும் கிருஷ்ணன்
ஸாரத்தியம்செய்யப்பெற்றதுமான அந்தச்சிறந்தரதம் எந்தவி
லாளிகளும் வெல்லக்கூடாததாக விளங்கிற்று தாரகாமயமென
லும் தேவாஸுரபுத்தத்தில் இரத்தினம் விஷ்ணுவும் ஏறிச் சஞ்
சரித்ததாகிய அந்தஜராஸந்தனுடைய ரத்தத்தில் கிருஷ்ணன் ஏறிச்
சென்றார கற்றுக்குழுப்பான வேகமுள்ள குதிரைகளை நடத்து
புருஷோத்தமரான கண்ணபிரானைக்கண்ட ஜராஸந்தனுடைய
ரத்து ஜனங்கள், 'இவ்வாறு கிருஷ்ணனுல நடத்தப்பட்டவ
களும் பிறாசெயற்கரிய காரியத்தைச் செய்தவாக்குமாகிய இந்த
தேரிலிருக்கும் இந்தமஹாவீரர்களிருவரையும் கண்ணெடுத்தா
பாராகத் தக்கவன் உலகத்திலயார?' என்று பேசிக்கொண்
டனா

புடம்போடப்பொன்னிலைபிரகாசிப்பதும் சதங்கைகளின் ஸ
ங்களை மாலைகளாக அணிந்திருப்பதும் மேகமுழக்கம்போன்ற சப்த
முள்ள தும்பகைவரைக்கொன்றுஜயித்துவருவதுமான ஏந்தரத்தி

றித தேவேந்திரன் (தாரகாமயபுத்தத்தில்) எண்ணுற்றுப
து அஸுரர்களைக்கொண்டு அந்த ரத்ததையடைந்து அந்
புருஷஸுரேஷ்டர்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தனர் ஸ்வேஹா
ரர்களான பீமராஜனாக்களுடன்கூட ரத்தத்திலிருந்தகண்ணீரை
எடுத்து மகத்தேசத்தவர விப்பபுறவராயினர் ஜனமேஜயரே!
தயவகருதிரைகள் பூட்டப்பட்டு வாயுவேகமாகச்செல்லும் அந்
ம கிருஷ்ணனுலேறப்பெற்று மிகவும் சோபித்தது அந்தச்
ரத்தேரில் தேவர்களாற் செய்யப்பட்டதும் எங்கும் தடையில்
ததும் வானவிற்போலப் பிரகாசிப்பதுமான அழகுள்ள சொடி
னது ஒருயோஜனைதூரம் வரையில் காணப்பட்டது பிறகு,
நக்ஷண கருடனினினைக்க, கருடனும் அந்த நிமிஷத்திலேயே
தார அந்தக்கருடனால் அக்கொடியானது உயர்ந்த பெரிய
நக்ஷம்போலிருந்தது அந்தச் சிறந்த ரத்தத்தின்கொடியில் வாய
ந்தது பேரிசைச்சலிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பூதங்களுடன்கூட
கங்களைப் பக்கிப்பவரான கருடனும் இருந்தார அவர் நடுப்பக்
ல் ஆயிரங்கிரணங்களும்சோந்த ஆதித்தனபோலத் தம்மொளி
றல் எந்தப்பிராணிகளும் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக்கூடாதவ
க மிகப்பிரகாசித்தார் அரசரே! அந்த உயர்ந்த தெய்வக்
கொடியானது மரங்களில் தடைப்படாததாகவும் ஆபுதங்களால்
டக்கப்படாததாகவும் இவ்வுலகத்தில் மானிடர்களால் காணப்
ப்டது புருஷோத்தமராகிய கண்ணபிரான பீமராஜனாக்க
டன்கூட மேகமுழக்கம்போன்ற சபதமுள்ள அந்தத் திவ்ய
ரத்திலேறிப் புறப்பட்டார் அந்த ரத்தத்தை இரத்தினிடத்தி
ருந்து வஸுவென்னும் அரசனும் வஸுவீனிடமிருந்து பிரு
தரதனும் பிருஹதரத்தனிடமிருந்து அவனபுதலவனான ஜரா
ந்தனும் வரிசையாக அடைந்தனர் சிறந்த கைகளுள்ளவரும்
பருமபுகழ்பெற்றவருமாகிய தாமரைக்கண்ணார் அந்தக்கிரிவரஜ
மன்னும் ஊரிலிருந்து வெளியிறச்சென்று மேடுபள்ளமில்லாத
மன்னுதிடத்தில் நின்றார் வேந்தரே! அப்போது அவ்விடத்தில்
நந்தகரத்தோரனைவரும் பிராமமணர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு
ரஷதிரத்திற் சொன்னபடி பூஜைக்குரிய காரியங்களைச்செய்து
ருஷணனை எதிர்கொண்டழைத்தனர் சிறைபிலிருந்துவிடுபட்ட
ரசர்களும் கிருஷ்ணனைப்பூஜித்தது துதித்துப் பின்வருமாறு
பசுஹ்நரர்கள்

‘சிறந்த கைகளைபுடையவரே! துயரமென்னும் சேறறோடு
டிய ஜராஸந்தனென்னும் பயங்கரமானமடுவில் முழுகியிருக்கும்
ரசர்களை இப்போது கைதுக்கிவிட்டுத் தரும்த்தைக் காப்பாற

நினது, பீமனையும் அரஜுனனையும் உதவியாகக்கொண்டவரு
தேவகீபுத்திரருமான உமகரு அரிதனது யாதவராக அவதரித்
விஷ்ணுவே! மிகக்கொடியதான மலைக்கோட்டையில் துயரபட
டிருநதவாகளை விடுவித்ததனால் எனக்கும் விளங்கும் புகழை அடை
தீர ஸந்தோஷம் புருஷோத்தமரே! நாங்கள் என்னசெய்யவே
ண்டும்? வணங்குகிறோம் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும், நீராகட்ட
யிடுவது செயற்கரியதாயினும் அரசர்கள் அதைச் செய்வதான
போலவே கிணையும்' என்றனர் சிறந்த மனமுள்ள கண்ணபிரா
அவர்களைத் தைரியப்படுத்தி, 'புதிஷ்டிரா ராஜஸூயயாக
செய்ய விரும்புகிறார் அரசாக்கரசராயிருக்கவிரும்பித் தாமதத்
பரவிருக்கின்ற புதிஷ்டிரரை அறிந்து நீங்கள் எல்லாரும் அவருக்
உதவிசெய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார் அரசர்களிற சிறா
ஜனமேஜயரே! உடனே, அவ்வரசர்களெல்லாரும் கிருஷ்
ணனுடைய அந்தச்சொல்லை மிக அன்புள்ள மனத்துடன் ஏற்று
கொண்டு 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று கூறினார் அவ்வா
கள் கிருஷ்ணனுக்கும் இரத்தினங்களைச் சோப்பித்தனர் கண்
பிரான பெற விருப்பமில்லாமலிருந்தும் அவர்களிடமிருந் தன்
யினால் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார் ஜராஸந்தனபுத்த
னான பெரியமனமுள்ள ஸஹதேவனென்பவன் பிரஜைகளோடு
மரத்திரிகளோடு கூடத் தனபுரோஹிதரை முன்னிட்டுக்கொண்
வெளிப்பட்டுவந்தான் அந்தஸஹதேவன் அனேகரத்தனங்க
முன்னேவைத்து மிகவணக்கத்தோடு நமஸ்காரஞ்செய்து பு
ஷோத்தமராகிய வாஸுதேவரை அடைந்தான் புருஷோத்
தமான கிருஷ்ணன் அப்போது பயத்தினால் வருந்தின அவனுக்
அபயமளித்து அதன்பிறகு அவனது விலைபெற்ற இரத்தினங்
ளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அந்த ஸஹதேவன், 'சிறந்தனக்க
புண்டய புருஷோத்தமரான ஜனாததனரே! மஹாபுருஷே
என்பிதாசெய்த அபராதத்தை நீர் மனத்தில் வைக்கத்தகா
கோவிரதா! உமமைச் சரணமடைந்திருக்கிறேன் பிரபுவே! எ
மீது அனுகரஹஞ்செய்யக்கடவீர் தேவகீபுத்தரே! உமமிடத்திலு
பீமாரஜுனர்களிடத்திலும் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு எனபித்
வின தேகஸமஸ்காரஞ்செய்ய விரும்புகிறேன் இனி நான் அக்
மற்று விரும்பினபடி. ஸுகமாக ஸஞ்சரிகக்கடவேன்' என
சொன்னான் ஐயா! இவ்வாறு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்
ஸஹதேவன்மேல் அன்புகூர்ந்த கண்ணபிரானும் மஹாரச
களான பீமாரஜுனர்களும், 'அரசனே! உன் பிதாவுக்
ஸமஸ்காரஞ்செய்யலாம்' என்று கூறினார் ஜனமேஜயரு

ண்ணனும பீமராஜுனாகளும் அவ்வாறு சொல்லக்கேட்டு,
 ததேதரததரதனாகிய அநதஸஹதேவன மந்திரிகளுடனகூட
 வைவாக நகரத்துக்குள்சென்று, சந்தனக்கடடைகள், காலேயம்,
 ரளம், காரகிலமுதலிய கடடைகளினால் சிதைசெய்து பலவகை
 கருத தைலங்களைபும் பெருநெய்ததாரைகளையும் பொழிந்து
 றபுறங்களிலும் மலாகளைஇறைத்து ஜராஸநதனைத் தவ்ஹனஞ்
 யதான பிறகு, ஸஹதேவன ஸ்வாககததுக்குச்சென்ற தன
 தாவை உததேசித்துத் தமபிமாகளுடன ஜலதாபாணஞ்செய
 றான அநத ஸஹதேவன், கண்ணனும பெருமபாகியமபெற்ற
 மராஜுனாகளும் இருக்கமுமிடத்திற்குப்புறப்படடுவந்து கண்ண
 ராணைவணங்கிக கைகூப்பி, 'கோவிந்தா! மாடுகள், செம்மறி
 டுகள், வெள்ளாடுகள், எருமைகள் முதலியவைகளும் யானை
 றும் குதிரைகளும் பலவகைவஸ்திரங்களும் மிகுதியானரத்தி
 றங்களும் இதோஇருக்கின்றன தாமராஜாவுக்குக் கொடுக்கலாம்,
 லலது தாங்கள் எவ்வாறு நினைக்கிறீர்களோ அவ்வாறுசெய்ய
 ம' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தான புருஷோத்தமரானகிருஷ்
 ன பயத்தினுலவருந்தின அநதஸஹதேவனென்னும் ஜராஸந
 னபுதரனுக்கு அபயமளித்து அவனை மகதராஜனாகப் பட்டாபி
 ஷ்கஞ்செய்து அதன்பிறகு விலைபெற்ற இரத்தினங்களைப் பெற
 க்கொண்டார புத்திசாலியான அவவரசன் கிருஷ்ணனோடு
 நேஹததையடைந்து பீமராஜுனாகளாலும் மிக மதிக்கப்
 பற்றுத் திருமபவும் பிருஹதரதனநகரத்தில் பிரவேசித்தான
 மராஜுனாகளோடுகூடிய கண்ணபிரான அரசார்களவைவரையும்
 வரவா பிராயத்துக்குத்தக்கபடி மரியாதைசெய்து 'தாமராஜா
 ன அன்பைவிருமபுகிற மஹாதமாக்களானநீங்கள் ராஜஸூய
 ரகத்திற்குவரவேண்டும்' என்று சொல்லி, அவர்களெல்லாருக்
 ம கட்டளையிட்டு விடைகொடுத்தார கிருஷ்ணனால் இவ்வாறு
 சாலலப்பெற்ற அநதவீரர்களான அரசார்களவைவரும் மகிழ்ந்து,
 புப்படியேயாகட்டும்' என்று சொல்லி, மிகுந்த உதஸஹத்தினுற
 ரகாசிப்பவர்களாகி அவ்வற்ற இரத்தினங்களை எடுத்துக்
 கண்ணு கிருஷ்ண பீமராஜுனாகளோடு சேர்ந்து புறப்பட
 ற சிறந்த ஜயலக்ஷமியோடு கூடிய புருஷஸரேஷ்டரான
 ருஷ்ணன் மிகுதியான இரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு
 மராஜுனாகளுடனகூடப் புறப்பட்பார அசகதா பீமா
 றுனாகளுடன இநதிரப்பிரஸத்திற்குச்சென்று தாமராஜா
 வச சந்தித்து, அன்புடன், 'அரசாக்கரசரான தாமராஜாவே !
 லவாணன் ஜராஸநதன் பீமனால் கொல்லப்பட்டதும் இநத

அரசர்கள் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதும் நற்காலம் பதரே! இந்தப் பீமராஜனாகளிருவரும் புண்படாமல் கேதமமா திருமபத தமதுநகரமசோந்ததும் நலலகாலம்' என்று சொ ன்றா பிறகு, யுதிஷ்டிரா மகிழ்ந்து கிருஷ்ணனைத் தக்கபடி பூஜ் துப் பீமஸேனனையும் அராஜுனனையும் தழுவிக்கொண்டார் அ வாறு ஜராஸந்தனை அடித்துத் தம் இருஸஹோதரர்களால் உ டாகக்கப்பட்ட ஜயத்தையடைந்து தம்பிரமாரகளுடன்கூடித் த ராஜா மகிழ்ந்தார் மகிழ்வுற்றதாமராஜா, ஜனாததனரைப்பார்த்து 'ஓ! புருஷஸரேஷ்டரே! பலத்தினால் கொழுத்தவனும் சிறந் பராகரமசாலியும் மகதராஜாவுமான ஜராஸந்தன் பீமஸேனனா கொல்லப்பட்டது உமமை அடைந்ததனானறே? இனிச கவ யற்று ராஜனுவயமென்னும் சிறந்தயாகத்தை நிறைவேற்றுவேன் ஜனாததனரே! உமது புத்திபலத்தை மேற்கொண்டுதான் நா இரதயாகத்தகஞரியவனாகிறேன் புருஷோத்தமரே! ஜராஸந்த கோபித்து உமதுகோத்ததியைப் பூமியிலிருந்து ¹ குடித்துவிட்டால் ஜராஸந்தனை வதஞ்செய்ததினாலேயே உமக்கு மிகுந்தசிறப்புகள் வந்தன' என்றுசொன்னார் இவ்வாறு ஸம்பாஷணஞ்செய்தபி ன்தாமராஜா அந்த உயாந்ததேரைப் பிரபுவான கிருஷ்ணனுக்கு கொடுத்தார் இவ்வாறு தாமராஜரால் கௌரவிக்ஷபபெற்ற அந்த கிருஷ்ணபகவான ஸந்தோஷமடைந்து அவாமேலானபுனைவத் தான் ஜராஸந்த ரத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு அராஜுனனுட மகிழ்ந்திருந்தார் தாமராஜா ஸஹோதரர்களுடன்கூட அரச களை அவரவாவயதுக்குத்தக்கபடி சந்தித்துக் கௌரவித்த பூஜித்து விடைகொடுத்தனுப்பினார் யுதிஷ்டிரரால் விடைகொ ட்கப்பெற்ற அவ்வரசர்கள் மனமகிழ்ந்து பலவகைகளானவா த்னங்களிலேறி அங்கிருந்து விரைவாகத் தமதமதேசங்களுக்கு சென்றனர் ஜனமேஜயரே! பேரறிவாளரும் புருஷசிம்மமுமா கண்ணபிரான தமக்குப்பகைவனை ஜராஸந்தனைப் பாண்டவர் னால் இவ்வாறு கொலவித்தார் பகைவரையடக்குகிறவராகி கண்ணபிரான தமபுத்தியை முன்னிட்டு ஜராஸந்தவதஞ் செ வித்த பிறகு, தாமபுத்திரா, குந்தி, தரௌபதி, ஸுபதனை பீமஸேனன், அராஜுனன், நகுல ஸஹதேவர்கள் இவர்களிட சொலவிக்கொண்டு தெளமய முனிவரிடம் விடைபெற்று தமதுநகரத்திற்குப் புறப்பட்டார் யுதிஷ்டிரா முதலான பா டவர்களால் பின்செல்லப்பட்டு நிகரற்ற புகழ்பெற்று மிகுந் மகிழ்ச்சியோடுகூடிய கண்ணபிரான மனோவேகமாகச் செல்

தும் தாமராஜரால் கொடுக்கப்பட்டதுமான அநதச சிறந்த தெய வத்தேரிலேறித் திசைகளெல்லாம் ஒலிக்குமபடி. துவார்காநகரத் திறகுச்சென்றா பரதஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே ! அப்போது யுதிஷ்டிராமுதலான பாண்டவர்கள் சிறந்தகாரியமசெய்வவரான கிருஷ்ணபகவானைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தனா ஜனமேஜயரே ! தேவகீபுத்திரரான கிருஷ்ணபகவான மிகப்பெரிய ஜயத்தை அடைந்து அரசாங்கங்கு அபயமளித்தச சென்றபோது அநதச செய்கையினால் மறுபடியும் அவாபுகழ் மிகப்பெருகிறது அரசரே ! பாண்டவர்கள் திரௌபதிக்கு மிருந்தஸந்தோஷத்தைஉண்டு பண்ணினா தாமராஜா அநதக்காலத்தில் அறம்பொருளினபிற் கையுடையதாகப் பிரஜாபரிபாலனஞ்செய்வதற்கு எதுதருந் ததோ அநத க்ஷத்திரியதாமததைப்பற்றிப் பேசினா.

ஜரால்நீதவதபர்வம் முற்றிற்று

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்

தி க் வி ஜ ய ப ர் வ ம்.

(அர்ஜுனன் பீமன் நகுலஸஹதேவர் முதலானவர்கள் தர்மராஜாவி லிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தனித்தனியே திக்விஜயத்துக்குச் சென்றீர்களென்று வைசம்பாயனர் சுருக்கமாகச் சொல்லியது)

தாமவானகளிற் சிறந்தவரும் தாமததைச்செய்ய விரும்பு கிறவரும் பகைவரைத் துன்புறச்செய்கிறவருமான தாமபுத்திரா நாரதா சொன்னதை நினைத்துப் பெருமூச்செறிந்தாரா ஆயுதந தரித்தவரெல்லாரிலும் சிறந்தவனும ¹ அக்கினிபகவானுல சிறந்த விலலையும் அம்புவற்றாத பெருநதூணிகளையும் ரதததையும் கொடி யையும் ² ஸபையையும் அடைந்திருப்பவனும இந்திரபுத்திரனும ருத்தியினபுத்திரனுமாகிய - அர்ஜுனன, தாமராஜாவின்னுடைய ருறிப்பையறிந்து அவ்வண்ணினதை முடிக்கக்கருதி அவரிடம் பேசலானான்

● 'வேந்தரே ! வில், அஸ்தரம், அம்புகள், பராகரமம், ஸஹா யம், பூமி, கோத்தி, சேனை இவையெல்லாம் என னுடையபட்டிருக

¹ இவரு 'பாரதத் : பராய' என்ற உத்தரதேசபாடம் கொள்ளப் பட்டது 'பராயதம்பராய' என்பதற்கு அகனியினால் கிடைத்த வில் முதலியவற்றையடைந்து என்பது பொருள்

² அகனியிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்ட மயனசெய்ததாதலால் ஸபை யும் அகனிபகவானுல கிடைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டது

கின்றன உமமுடைய எந்தஅபீஷ்டம் ஸாதிகக்கூடாமலிருக்கிறதோ அதைச்செய்வதற்கு உபாயம் பொக்கிஷத்தை நிரப்புவதுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன் அரசர்களுக்குத் தலைமையானவரே! எல்லா அரசர்களையும் கப்பங்கொடுக்கச் செய்வேன் சிறந்த கிதியிலும் சிறந்தநகரத்திரத்திலும் சிறந்தலகனத்திலும் குபேரனால் ஆளப்பட்டதிசையை ஜயிக்கப்பறப்படுவேன்' என்றான் தனஞ்சயனசொல்லைக்கேட்டுத் தாமராஜர் அழகும் கம்பீரமுமான குரலுள்ளவாகினால் அவனுக்கு மறுமொழி கூறலானா 'பரதஸுரேஷ்டனே! யோக்கியர்களான பிராமமணர்களைக் கொண்டு ஸஸஸ்திவாசனஞ்செய்வித்துப் பகைவா ஆயந்நும் படியும் அன்பா களிக்கும்படியும் புறப்படு பாரததா! உனக்கு ஜயம் நிச்சயம் நீ விரும்பின பலனையடைவாய்' என்றார் அவர் இவ்வாறுசொன்னவுடன், அராஜுனன் பெரியஸனிததினால் சூழப்பெற்று அகனிபகவானாற் கொடுக்கப்பட்டதும் ஆச்சரியமாகச் செல்வதுமாகிய திவ்யரத்ததிலேறிச் சென்றான் அவ்வாரே, பீமஸேனனும் புருஷஸுரேஷ்டர்களான நகுலஸஹதேவர்களும் தாமராஜரால் கௌரவிக்ஷப்பெற்றுச் சேனைகளுடன்சென்றனர் ஜனமேஜயரே! குபேரனுக்குஇஷ்டமான வத்திசையை அராஜுனனும் கீழ்த்திசையைப் பீமஸேனனும் தென்திசையை ஸஹதேவனும் மேற்றிசையை அஸ்தரங்கனையநிந்த நகுலனும் ஜயித்தனர் பிரபுவான தாமராஜர் நண்பர்களினகூட்டங்களினால் சூழப்பெற்றுச் சிறந்தஸுரவரியத்தோடு காண்டவபரஸத்ததின நடுவில் இருந்தார்" என்றார்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

தி க வி ஜ ய பாவம் (தொடர்ச்சி)

(திக்கவியுத்தைப்பிற்றிலீரிவாகச்சொல்லும்படி ஜனமேஜயர்கேட்க வைசம்பாயனர் முதலில் அரிஜுனன் வத்திசையைஜயித்ததைச் சொல்லத்தொடங்கிப் பகத்தீதஜயம்வரையிற் சொல்லியது)

ஜனமேஜயர், "பிராமமணரே! திகவிஜயத்தைப்பற்றி லீரிவாகச் சொல்லக்கடவீர் என முன்னோர்களின் சிலாகையுமான சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் எனவிரும்ப நிரவிலை" என்றுகேட்க, வைசம்பாயனார் கூறுகின்றார்

"தனஞ்சயனுடைய ஜயத்தை உமக்கு முதலிறசொல்வேன் பாண்டவாசனால ஒரேகாலத்திலன்றோ இப்புவனி ஜயிக்கப்பட

டது பெரியமனமுள்ளவரும் சூரதிபுத்திரரும் ராஜாவுமான புதிஷ்டிராஅரத்தராஜயததையடைந்தபிறகு, மஹாராஜாவென்னும் பெயரையடைவதில் எண்ணங்கொண்டாரா அப்போது பூமியை ஆண்டு கொண்டிருந்த கூத்திரியர்கள் இவர பூமியை ஜபிக்க இருப்பதையறிந்து எதிர்த்துவந்தனர் அரசரே! பூமியிலுள்ள அந்தக் கூத்திரியர்களைவரும் அராஜுண்ணைப் பயன்படாமற் செய்வதற்காக ஒன்றுசேர்ந்து ரதக்ஜதூரகபந்தாதிசுருடன் தாமராஜரை எதிர்த்துச் சென்றனர் சிறந்தகைகளைபுடையவனும் இரத்திரபுத்திரனுமான அராஜுண்ண புத்தஞ்செய்யக்கருதின அந்த அரசாக்களைப் பெருமபேரில் தன் பராகரமத்தினால் எதிர்த்தான் புஜபலத்தையுடைய அராஜுண்ணால் தோற்கச்செய்யப்பட்ட அவ்வரசாக்கட்டம் காற்றிலாடிக் கப்பட்ட மேகக்கட்டம்போல நாற்றிசைகளிலும் பஞ்சாயப் பறந்தது எதிரிகளான வீரர்களை வதஞ்செய்கிறவனான அராஜுண்ண அந்தக் கூத்திரியர்களை புத்தத்தில் வென்றபிறகு வடதிசையை வசப்படுத்தச்சென்றான் சிறந்தகைகளைபுடைய அராஜுண்ண, முதலில்¹ குலிங்கதேசத்தரசனை எளிதாக்கவே வசப்படுத்தினான் அவனுடன் சேர்ந்தே அராஜுண்ண ஸாலவதேச நகரத்துக்குச்சென்றான் சிறந்தமனமுள்ள அந்தத்தனஞ்சயன் ஸாலவ நகரத்தைச்சேர்ந்து தனது பராகரமத்தினால் ஸாலவதேசத்தரசனாகிய உகரதன்வா என்பவனை வசப்படுத்தினான் வீரனான அராஜுண்ண தபுமதஸேனனென்னும் அந்த அரசனை ஐயித்து உடனே அவனைத் தனது படைத்தலைவனாகச் செய்துகொண்டு சுட்டேசத்தனக்குச் சென்றான் சூரதிபுத்திரனான அராஜுண்ண அந்த தேசத்தரசனாகிய ஸுநாபனைப் பராகரமத்தினால் புத்தத்தில் வசப்படுத்தி இரண்டாவது ஸேனாதிபதியாகச் செய்தான் வேந்தரே! பகைவரைப் பிடிப்பவனாகிய ஸவயஸாசியானவன் அவனுடன்கூடவே சாகஸ்தவீபத்தில் பிரதிவீரதியென்னும் அரசனை ஐயித்தான் சாகஸ்தவீபத்தவர்களும் ஸபத்தவீபத்தவர்களுமான அரசர்களுக்கு அராஜுண்ணசேனைகளோடு பெருமபேர உண்டாயிற்று அராஜுண்ண தாமராஜாவினுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர்களைவரையுமஜயித்து அவர்களுடன் சேர்ந்தே பராகஜயோதிஷ்டமென்னும் நகரத்துக்குச் சென்றான் அரசரே! அந்தநகரத்தில் பகத்ததென்னெனும் மஹாராஜனிருந்தான் மஹாதமாவான் அராஜுண்ணுக்கு அவனுடன் மிகப்பெரிய பேரா நோந்தது அந்த பராகஜயோதிஷ்டராஜன் கிராதாகளாலும் சீனர்களாலும் கடலிலுள்ள தீவுகளில் வலிக்கும் மற்றுமுள்ள

1 'குலிங்கதேசம்' என்பது உத்தரதேசபாடம்

அனேக யுத்தவீரர்களாலும் சூழப்பட்டிருந்தான் அவ்வரசன் எட்டுநாள யுத்தஞ்செய்தபிறகு, யுத்தத்தில் சோராவில்லாத தனஞ்சயனை நோக்கி நகைத்துக்கொண்டு பேசலானான் 'சிறந்தகைகளை யுடைய கௌரவபுத்திரனே ! தேவேந்திரனுடைய குமாரனும் யுத்தத்தில் பிரகாசிப்பவனுமாகிய உனக்கு இரதசஞ்சரத்தனம் தகும நண்பனே ! நான் மஹேந்திரனுக்குச் சினேகிதன் யுத்தத்தில் இரதிரனுக்குத் தாழாதவன் ஆகிலும், யுத்தத்தில் உனக்கெதிரிநிற்க எனலுமுடியாது பாண்டவனே ! உனக்கு எந்தவிருப்பத்தை நான் செய்யக்கடவேன, சொல் சிறந்தகைகளை யுடைய ¹ புத்திரனே ! நீ, எதைச் சொல்வாயோ அதைச் செயவேன' என்று சொன்னான் அதற்கு அராஜுனன், கௌரவர்களிற சிறந்தவரும் தாமதேவதையின் புதரரும் தாமந்தேரிந்தவரும் ஸத்தியஸந்தருமான யுதிஷ்டிரரென்னும் ராஜா மிகுதியாகத் தக்ஷிணைகள் கொடுத்துச் சாஸ்திரப்படி யாகஞ்செய்கிறா அவா பூமிக்கு அரசராயிருப்பதை விரும்புகிறேன் அவருக்குக் கப்பங்கொடுக்கவேண்டும் நீர் எனதுபிதாவான தேவேந்திரனுக்குச் சினேகிதா, என்னிடத்திலும் அன்புள்ளவராயிருக்கிறீர் ஆதலால், உமமை நான் கட்டளையிடுவதில்லை பிரீதியைமுன்னிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னான் பகதத்தன், 'குருதியின்மைந்தனே ! எனக்கு நீ எப்படியோ அப்படித்தான் ராஜாவானயுதிஷ்டிரரும், நீசொன்னதையெல்லாம் செயவேன, உனக்கு மறுறுமென்ன செய்யக்கடவேன?' என்றான்

இருபத்தேட்டாவது அதயாயம்
திக் விஜயபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அராஜுனன் வடகிசையில் ஸவேதபர்வதம் வரையில் ஜயித்தது.)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், பகதத்தனைப் பார்த்து, 'நீர் இதனை அங்கீகரித்ததினாலேயே எல்லாம் செய்த தாகும்' என்று மறுமொழிசொன்னான் சிறந்தகைகளை யுடையவனும் குருதிபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் பகதத்தனை ஜயித்த பிறகு, அங்கிருந்து குபேரனாஸ்துளப்பட்ட வடகிசைக்குச் சென்றான் புருஷஸரேஷ்டனான அராஜுனன் அந்தாக்கிரி பஹிராக கிரி உபகிரியென்னும் மலைநாடுகளை ஜயித்ததான் ஜன்மேஜய ராஜரே ! மலைநாடுகளெல்லாவற்றையும் ஜயித்து அவற்றி

¹ சினேகிதனுடைய புத்திரனாதலபற்றி 'புத்திரனே!' என்றான்

உள்ள அரசாங்கை உட்படுத்தி நிலைநிறுத்தி மிகுதியான தனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு விருப்பமுண்டாகுகி அவர்களனைவ ரோடுஞ்சேரந்து சிறந்தபேரிகைகளின்முழக்கத்தினாலும் தேரு நுளைகளின் கோஷத்தினாலும் யானைகளின் காஜனையினாலும் பூமி யெல்லாம் நடுங்கச் செய்துகொண்டு ¹ உலகதேசத்திலீ வலிக்கும் பிருஹந்தனிடஞ்சென்றான அப்போது பிருஹந்தன சதுரங்க தளத்தோடு தனதுநகரத்திலிருந்து விரைவாகப்பிறப்பட்டு அர ஜுனனுடனேபோசெய்தான தனஞ்சயனுக்கும் பிருஹந்தனுக் கும் பெரியபுத்தமடந்தது பருஹந்தன அரஜுனனுடைய பிர தாபத்தைத் தாங்கமாட்டாமற்போன வெல்லமுடியாத மலை அரசனான பருஹந்தன அரஜுனனைத் தாங்குவது மிக்ககடினம் என்றுநினைத்து ரதனங்களுெல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு அரஜுனனிடமவந்தான், ஜனமேஜயராஜாவே! அரஜுனன அவனுக்கு ராஜ்யத்தைநிலைக்கச்செய்து அவனுடனேசேரந்து ஸேனா பிரத்துவென்னும் அரசனை விரைவில் ராஜ்யத்தைவிட்டு விலக்கினான் அரஜுனன அந்த ஸேனாபிரதுவின ராஜ்யத்திலிருந்துகொண்டே மோதாபுரம், வாமதேவம், ஸுதாமம், ஸுஸங்குலம், உலக தேசத்தினைவடபாகங்கள் இவைகளிலுள்ள அரசாங்களைத் தாமராஜா கட்டினையிடுவதாகத் தூதர்களைப்பி வருவித்தான் ராஜாவே! அதன்பிறகு, கிரீடி பஞ்சகணமென்னும் தேசத்தைஜயித்தான் பிரபுவான அரஜுனன ஸேனாபிரதுவினநகரத்தினருகிலுள்ள தேவபரஸந்தநகரத்தையடைந்து சதுரங்கத்தளத்தோடு அங்கே வாஸஞ்செய்தான் புருஷஸரேஷ்டரே! சிறந்தசக்கிரமான அர ஜுனன அவ்வரசர்களனைவராலும் சூழப்பெற்றுப் பூருவமசத்தவ னாகிய விஷ்வகஸுவென்னும் அரசனை எதிர்த்தான் அரசரே! சூரர்களும் மஹாரதர்களுமான மலையரசர்களைப்போரிலவென்ற பிறகு, விஷ்வகஸுவனலாஜப்பட்டநகரத்தைச் சேனையினாலேயே ஜயித்தான் அரஜுனன பெளரவனானவிஷ்வகஸுவனைஜயித்த பின், மலைநடுகளிலவலிக்கும் கொள்கைகாரர்களாகிய உதஸ வஸங்கேதரென்னும் ஏழுகூட்டத்தாரைஜயித்தான் அதன்பிறகு, சுத்ததிரியஸரேஷ்டனான அரஜுனன வீரர்களான காசமீரதேசத் தரசர்களுயும் சிறந்தரசர்களபதினமருடனகூடிய லோஹிதனென் னும் அரசனையும் ஜயித்தான் அரசரே! அதன்பிறகு, திரிகாததா, தாரவா, கோகநதாளன்னும் பலதேசத்துக்கூத்திரியாகளுெல்லோ ரும் அரஜுனனிடம் வந்துசேர்ந்தனர் அதன்பிறகு, அரஜுனன அவிஸாரியென்னும் அழகானபட்டணத்தைஜயித்தான் உரகா

¹ குலகதேசமென்று சிலபிரதிகளில்காணப்படுகிறது

புரியிலவவிகளும் ரோசமானனென்பவனையும் புத்தத்தில் ஜய
தான அதன்பிறகு, அவன பலவகை ஆயுதங்களினால் நன்றாக
காக்கப்பட்ட அழகான விமலபுரத்தைத் தனபராகரமத்தினால்
தத்திலபிடித்தான் பாண்டவஸரேஷ்டனும் கௌரவர்களை விரு
செய்பவனுமாகிய அாஜுனன், பிறகு எல்லாச் சேனைகளோடு
ஸம்மஹதேசத்தையும் ¹சோளதேசத்தையும் ஜயித்தான் சிற
பராகரமசாலியும் இரதிரபுத்திரனுமான அாஜுனன் அணுகு
யாதபாஹலீகதேசத்தைப் பெரியபுத்தத்தினால் பின்பு வசப்படு
னான் இரதிரபுத்திரனும் பாண்டவனுமான பலகுனன் முக
மானசேனையை அழைத்துக்கொண்டு தரதேசத்தாரையும் க
போஜதேசத்தாரையும் ஜயித்தான் வடகிழக்குத்திசை
சாரத்திருப்பவரும் காட்டில் வலிப்பவருமான ²தஸ்யுகன்
வரையும் ஸமாததனான் அாஜுனன் வென்றான் மஹாராஜா
லோஹாகளும் பரமகாமபோஜாகளும் ரிஷிகார்களும் உத
களும் ஒன்றுசேர்ந்துவர, அவர்களையும் அாஜுனன் ஜயித்தான்
ரிஷிகதேசத்தில் ரிஷிகாக்களும் அாஜுனனும் கருமநட
சண்டை தாரகாமயமென்னும் தேவாஸுரபுத்தமபோல மி
பயங்கரமாயிருந்தது ராஜாவே! அந்த அாஜுனன் போர
யில் ரிஷிகாக்களேவென்று அங்கே அவர்களிடமிருந்து கிளிவ
றுகஞ்சுசமானமான (கிறமுள்ள) எட்டுக்குதிரைகளைக் கொ
வந்தான் மயிலவாணமுள்ளவை சிலவும் அவற்றிற்கு மேலான
சிலவுமான, வேகமாகவும் சோராமலும் ஓடத்தக்க குதிரைக்
கப்பமாகக் கொண்டுவந்தான் புருஷஸரேஷ்டனான் அாஜுன
இமயமலையையும் நிஷ்குடமலையையும் புத்தத்தில் ஜயித்தான்
பாவத்ததை அடைந்து அதிலவாஸஞ்செய்தான்

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
தி க வி ஜ ய ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுன் தீக்ஷிஜயத்தை நடித்துக்கொண்டு இந்திர
பீரஸ்தம் வந்து சேர்ந்தது)

பாண்டவஸரேஷ்டனும் சிறந்தசக்தியுள்ளவனுமான அாஜுனன்
ஸவேதபாவத்ததைத் தாண்டி தருமனென்னும் கிம்புருஷனு
புத்திரனாகக் கப்பட்டதும் கிம்புருஷர்களென்னும் தேவஜாத
ருக்கு இருபபிடிமுமாகிய தேசத்தைக் கூத்திரிபாக்களை முடி

¹ இரதப்பெயருடையதேசமொன்று வடக்கேயிருந்திருக்கவே
டும ² கொள்ளைக்காராடன

பெரியபுத்தத்தினால் ஜயித்தது அந்தத்தனும்புத்திரனைக் கப்பமகட
 டச செய்தான் அவனை ஜயித்தபிறகு, இந்திரபுத்திரனை அராஜு
 னன் யக்ஷர்களால்ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஹாடகமென்னும்தேசத்தைச்
 சேனைபுடன் அசசமின்றி அடைந்தான் கௌரவஸுரேஷ்டனான
 அராஜுனன் அந்த ஹாடகதேசத்தாரைப் போரெய்யாமலே
 வசப்படுத்தி மானஸஸுரோவரத்தையும் நிஷிகுலையகளென்று
 சொல்லப்பட்ட காலவாயகளெல்லாவற்றையும் கண்டான்
 ஸமாததனான அராஜுனன் மானஸஸுரோவரத்தை அடைந்தபிறகு,
 ஹாடகதேசத்தினஸமீபத்தில் கந்தாவாகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட
 தேசத்தை ஜயித்தான் அப்போது அந்தக் கந்தாவன்கரத்தில்
 தித்திரிப்பக்ஷிகளபோலச் சித்திரவாணமுள்ளவையும் மணிகேங்க
 ளென்று பெயருள்ளவையுமான உத்தமமானகுதிரைகளையெல்
 லாம் கப்பமாகப்பெற்றன அதன்பிறகு, பலகுனன் ஹேமகூட
 மலையையடைந்து அதில் வாஸஞ்செய்தான் ராஜஸுரேஷ்டரான
 ஜனமேஜயரே! பெருஞ்சேனையிறை சூழப்பட்டவனான அவன்
 அந்த ஹேமகூடமலையத்தாண்டி ஹரிவாஷமென்னும் கண்டத்
 தில் பிரவேசித்தான் அங்கே, இவ்வுலகம் முழுவதிலும் அழகான
 அனேகநகரங்களையும் வனங்களையும் தெளிந்தஜலமுள்ளநதிகளையும்
 தேவாக்களைப்போன்ற புருஷர்களையும் பாப்பதற்கினிய பெண
 களையும் கண்டான் தனஞ்சயன் அவர்களெல்லாரையும்கண்டு
 களித்தது அவர்களை வசப்படுத்திக்கொண்டான், மிகக் அதிகமான
 ரதனங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான் ஸமாததனான அவன் அங்கிருநது
 நிஷத்தமென்னுமமலைக்குச்சென்று அம்மலையிலுள்ளனாரை
 ஜயித்தான் அரசரே! அராஜுனன், அதன்பிறகு, நிஷத்தமென்
 னும் பெரியமலையத்தாண்டித் தேவபூமியாகிய இலாவருத்தமென்
 னும் நடுகண்டத்தில் பிரவேசித்தான் அந்தத் தனஞ்சயன்
 அவ்விடத்தில் தேவாக்களைப்போன்றவரும் பூமியில் நிகரற்றவரும்
 இதற்குமுன் காணப்படாதவரும் அழகுள்ளவருமான சிறந்தமனி
 தரையும் வெண்மையான வீடுகளையும் அபஸரஸுகளுக்கொப்
 பான பெண்களையும் கண்டான், அழகான அவர்களைக்கண்டு
 வசப்படுத்தினான். அவன் அவர்களாலும் பாரக்கப்
 பெற்றான் ராஜஸுரேஷ்டரே! சிறந்த பாக்யமுள்ள அராஜுனன்
 அவர்களை வசப்படுத்திக் கப்பங்கட்டுவித்தது உயரந்தஇரத்தினங்
 களையும் ஆபரணங்களையும் ஆஸனங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு
 ஸந்தோஷத்துடன் அங்கிருநது வடக்கே சென்றான் அங்கே,
 மலைகளுடசிறந்த மேருமலையக்கண்டான பொன்மயமானதும்
 நான்குநிறங்களுடையதும் (மனிதர்) அணுகமுடியாததும் லக்ஷம்

யோஜனை உயரமுள்ளதும் பூமியில் ஆழந்திருப்பதும் ஒளிகளின் கூட்டமாக ஜவலிப்பதும் மிகச்சிறந்ததும் பொன்மயமாகப் பிசாசுகளின் கொடுமுடிகளினால் ஸூரியன் ஒளியை விலக்குவது பொன் ஆபரணங்கள் நிரம்பினதும் ஸவாககத்திலுள்ள தேவர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் அடையப்பட்டதும் அளவிடக் கூடாததும் புண்ணிய மிகுதியில்லாத ஜனங்களால் அடையமுடியாததும் கொடியஸாபங்கள் ஸஞ்சரிப்பதும் உயரத்திலுள்ள விளங்குவதும் உயரத்தினால் ஸவாககத்தை மறைத்துநிற்பதும் மனத்தினாலும் மறறவர்கள் செல்லக்கூடாததும் நதிகளும் செய்களும் நிரம்பினதும் மிகக் அழகான பலபறவைக்கூட்டங்கள் கூடுவதுமான அநதமேருமலையைக்கண்டு அராஜுன்ன மகிழ்வுற்றான். தேவபூமியான இலாவருதகண்டம் மேருவினால் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது மேருவின் தென்பக்கத்தில் எந்தக் காலத்திலும் பூக்களும் சனிகளும் நிரம்பினதும் வித்தாக்கள் சாரணர்கள் என நும்தேவர்களால் நெருங்கப்பட்டதுமான நாவல மரம் இருக்கிறது அரசரே! அமமரத்தின்களைக் ஸவாககமவரையில் மேருவியாபித்திருக்கின்றன. அதன்பெயரைவைத்துத்தான் இந்தக் கண்டத்தை¹ ஜம்பூத்வீபமென்பா சூரணஸவயஸாசி அநதஜம்புமரத்தைக்கண்டான் வேந்தரே! அவன் இவ்வுலகத்தில் நிகரிவ் லாமலிருந்த அநதஜம்புமரத்தையும் மேருமலையையும் சுற்றிலுப்பார்த்து மகிழ்ந்தான் அப்போது அராஜுன்ன அங்குள்ள வித்தாசாரணராகிய தேவர்களால் அளிக்கப்பட்ட அனேகமஜ்யிரம்ரதனங்களையும் ஆபரணங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான் அராஜுன்ன அங்கே அதிகவீலைபெற்ற வஸ்திரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு தனஜ்யேஷ்டராகிய தாபராஜாவினயாகத்துக்காக அனேகஇரத்தினங்களையும் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களிடமிடைபெற்றுச் செல்லத்தொடங்கினான் ஸமாதத்தான அவன் சிறந்தமலையர்கியமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நதிகளிறகிறந்த ஜம்பூத்தியைப்பார்த்துக்கொண்டு அதன்கரைவழியாகச்சென்றான் ராஜபரேஷ்டரே! மதுரமானநாவற்பழச்சாறு பிரவாகமாகஒடுவதும் பொன்மயமான பறவைக்கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும் பொற்றாமரைகளும் பொன்னிறமானசேறும் பொன்னிறமான ஜலமும் மணலுமுள்ளதும் சிலவிடங்களில் மலர்ந்தபொன்மயமான நெய்தல்கள் நிரம்பினதும் சிலவிடங்களில் பொன்மயமான புஷ்பங்களைப் புஷ்பித்தமரங்கள் கரைகளிலிருந்தும் பொறபடிகளோடுகூடிய துறைகளினால் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் குற்றமற்ற ரதனக்

சூரியலகளுள்ளதும் வாததீயங்கள் பாட்டுக்களின் முழக்கங்களோடு கூடியதும் பரகாசிக்கின்ற பொன்¹ விதானங்களினால் எல்லா இடங்களிலும் சோபிப்பதும் அதற்குமுன் காணப்படாதது மான்² அந்தச்சிறந்த நதியைக்கண்டு புகழ்ந்தான். அந்த நதியின் ஜலத்தை உட்கொள்வதனால் மிக்க அழகானவாகளும் எப்போதும் ஸுகமம் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் எல்லா அலங்காரங்களாலும் சோபிப்பவர்களும் தேவருக்கு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்கள் ஸம்ஸாரங்களுடன் அந்தந்தக்கையிலிருக்கக்கண்டு மனங்களித்தான தனஞ்சயன் அவர்களிடத்தில் அனேக இரத்தினங்களையும் பொன்மயமான நாவற்பழங்களையும் ஆபரணங்களையும் நயமாகப் பெற்றுக்கொண்டான் பெறுதற்கு அரியனவான அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு அவன் மேற்றிசைக்கூசு சென்றான் அங்கேயும் நாகர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேசத்தை ஜயித்தான் ஜனமேஜய மஹாராஜரே! ஸமாததனான் அராஜுன்ன அங்கிருந்து மேற்கேசென்று கந்தமாதன்மலையைச்சேர்ந்து, அங்குள்ளவர்களை ஜயித்தான் அரசரே! அந்தக்கந்தமாதனத்தைத் தாண்டின் பிறகு, அவன், ரதனங்களுள்ளதும், பாப்பதற்கு இனியவர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களுமான ஸ்திரீ புருஷர்கள் வலிப்பதமான கேதுமாலமென்னும் கண்டத்தைக்கண்டான் அரசரே! ஸவயஸாசியான் தனஞ்சயன் அதை ஜயித்துக் கப்பங்கட்டச்செய்து அங்குள்ள அருமையான ரத்தினங்களைக் காணிக்கையாக வாங்கிக்கொண்டு மறுபடியும் மத்திய தேசமாகிய இலாவருத்ததிற்குத் திரும்பிவந்து அங்கிருந்து கிழக்கேசென்று மேருமலைக்கும் மந்தரமலைக்கும் இடையில் சைலோதையென்னும் ஆற்றின் இருப்புறங்களிலும் மூங்கில்களின் சுகமான நிழலை அடுத்திருப்பவராகிய கஷா, ஜஷா, நத்யௌதா, பரகஸா, தீபதவேணிபா, பசுபா, குலிந்தா, தங்கணா, பரதங்கணா என்னும் ஜாதிபாசனைவரையும் ஜயித்துக் கப்பங்கட்டச்செய்து அவரெல்லாரிடத்திலுமிருந்து ரதனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து மாலயவானென்னும் மலைக்குச்சென்றான் அராஜுன்ன அந்தமாலயவானென்னும் பெரியமலையைத் தாண்டிப் பரிசுத்தமும் தேவலோகம் போன்றதுமான பதராஸுவமென்னும் கண்டத்தில் பிரவேசித்தான் அவ்விடத்தில் சிறப்புற்றவர்களும் தேவர்களைப்போன்றவர்களுமான புருஷஸரேஷ்டர்களை ஜயித்து உட்படுத்திக் கப்பங்கட்டச்செய்து ஆங்காங்குள்ள எண்ணிறந்த ரதனங்களை அவரவர்களிடமிருந்து காணிக்கையாகவாங்கிக்

கொண்டு, பிறகு நீலமென்னும் மலைக்குச்சென்று அங்குள்ளவரை
 ஜயித்தான் பிறகு, அராஜுன்ன பெரியதாகிய நீலமலையைத்
 தாண்டி அழகிய ஆண்பெண்கள் நிரம்பியிருக்கும் ரமயகமென்னும்
 கண்டத்தில் பிரவேசித்தான் அந்த அராஜுன்ன அந்தத்
 தேசத்தை ஜயித்துக் கப்பங் கொடுக்கச்செய்து குலையகங்களால்
 ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேசத்தையும் ஜயித்தான் அரசாக்கரசே! மஹா
 பலசாலியான அராஜுன்ன அந்தத் தேசத்தில் ராஜஸூயயாகத்
 தின சிறப்புக்காக மனத்தைக்கவரத்தக்க அழகானபொன்மான
 களையும் பொற்பறவைகளையும் இன்னும் அனேக ரதனங்களையும்
 காணிக்கையாக வாங்கிக்கொண்டான் அதன்பிறகு, கந்தாவாக
 ளால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேசத்தையும் அதிலுள்ள கந்தாவகூட்
 டத்தையும் ஜயித்தான் வேந்தரே! அதன்பிறகு, அராஜுன்ன
 அங்குள்ள உயரந்தரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு உடனே
 ஹிரணவதமென்னும் கண்டத்தில் பரவேசித்தான் அரசரே!
 அவன் அந்த அழகான இடங்களில் நகரத்திரங்குளின் நடுவில்
 சந்திரன் பிரகாசிப்பதுபோல மாளிகைவரிசைகளுக்கிடையே
 ஸஞ்சரிக் கத்தொடங்கினான் அரசாக்கரசே! அங்கே பராகரமத்
 திலுண்டான் சிறந்த அழகோடும் புகழோடும் ராஜமராகங்கள்
 என்கும் ஸஞ்சரிக்கும் அவனை உயரந்த மாளிகைகளில் மேற்
 கட்டுகளிலிருந்த மங்கையாக்களைவரும் கண்டனா இரத்ததில்
 ஏறித் தூணிகளைத் தாங்கிக் கவசகிரீடங்களை அணிந்து கையும்
 விலலுமாக யுத்தஸனனாகத்தோடிருப்பவனும் விருதுகளுள்ளவ
 னும் மிருதுசரீரமுள்ளவனும் மீருந்த பலசாலியும் சக்திகளெல்
 லாம் சோந்தவனும் எதிரிகளை ஹத்தஞ்செய்வனும் எதிரிக
 ளுடைய யானைகளைத் தடுப்பவனும் தனக்கு உயாவற்றவனும் இர
 திரனுக்கொப்பானவனுமான அந்த அராஜுன்னைக் கண்ட அங்
 குள்ள பெண்கூட்டங்கள் 'வேலாயுத்ததையுடைய முருகக்
 கடவுளோ' என நினைத்தன 'யுத்தத்தில் வியக்கத்தக்க பராக்
 ரமமுள்ள அந்தப்புருஷப்பூலி இவன்தான் இவன் கைவனமையி
 ல்கப்பட்ட பகைவா கூட்டங்கள் நிற்பதில்லை' என்றசொற்களைச்
 சொல்லிக்கொண்டு அந்தப்பெண்கள் அன்புடன் தனஞ்சயனைத்
 துதித்து அவன் சிரவில் பூமாரிபொழிந்தனா அங்குள்ளவாக
 ளனைவரும் அவனை விருப்பத்துடன்பார்த்து அவன்மேல் இரத்தி
 னங்களையும்பூஷணங்களையும் வருஷித்தனா அராஜுன்ன அவர்களை
 யெல்லாம் ஜயித்துக் கப்பங்கொடுக்கச்செய்து முதது, பொன், பவ
 ழம், ஆயுதம், ஆபரணமுதலியவற்றை அவர்களிடம் பெற்றுக்
 கொண்டு, ஸருங்கவானென்னும்மலைக்குச்சென்று மஹாதமா

வும்கௌரவனும் பாண்டவனுமாகிய பலகுன்ன ஸ்ருங்கவானென
 னும் மலையையும் கடந்து அதற்கு வடக்கிலுள்ள ஹரிவாஷமென
 னும் கண்டத்தை அடைந்து அங்குள்ள வித்யாத்ராகளின் கூட்டங்
 களையும் யக்ஷராஜாக்களையும் ஐயித்து எல்லாவற்றிலும் சிறந்த திவ்ய
 வஸ்திரங்களையும் கல்பகவிருக்ஷங்களின் இலைகளையும் யாகத்திற
 குரிய பலவகையான உயரத்தகிருஷ்ணஜினங்களையும் பெற்றுக்
 கொண்டான் இந்திரபுத்திரனான அரஜுனன் ஹரிவாஷமென
 னும் கண்டத்தின் வடபாகத்திற்பென்று அந்தத்தேசத்தை ஐயிக்க
 விரும்பினான் அங்கே பெரிய தேசமும் மிகுந்தவன்மையுமுள்ள
 துவாரபாலகர்கள், மஹாவீரனான அரஜுனனை வந்துகண்டு, 'அர
 ஜுனா! இந்தநகரத்தை நீ எவ்வகையிலும் ஐயிக்கமுடியாது நல்ல
 வனே! திருமபிசசெல் தோலவியடையாதவனே! இதுவரையிற்
 போதும் இந்தப்பட்டணத்தில் எந்தமனிதன் பிரவேசிப்பானோ
 அவன் இருக்கமாட்டான் வீரனே! உன்னிடத்தில் நாங்கள்
 அன்புள்ளவராயிருக்கிறோம் நீ ஐயித்ததுபோதும் அரஜுனா!
 இந்த இடத்தில் நீ ஐயிக்கக்கூடியது ஒன்றும் காணப்படவில்லை
 இஃது உத்தராகுருக்ஷத்திரம் இவ்விடத்தில் யுத்தம் நடவாது
 குருதிபுதரா! நீ இங்கே பிரவேசித்தாலும் ஒன்றையும் காணமாட்
 டாய் மானிடதேசத்தோடு இங்கே எதையும் பராக்மமுடியாது
 புருஷஸரேஷ்டனே! அல்லது, இவ்விடத்தில் உனக்கு வேறுகார
 யம் ஏதாவது ஆகவேண்டியிருந்தால் அதைச்சொல் பாரத்தே! உன்
 சொல்லின்படி நாங்கள் செய்வோம்' என்று சொன்னார்கள்
 அரசரே! பிறகு, அரஜுனன், நகைத்துக்கொண்டு அவர்களைப்
 பார்த்து, 'சிறந்த அறிவுள்ள தாமராஜாவைப் பூமிமுழுவதும்
 கும் அரசராகச்செய்ய விரும்புகிறேன் மானிடர்கள் பிரவேசிப்
 பது விரோதமாயிருந்தால் உங்கள் தேசத்தில் நான் பிரவேசி
 யேன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஏதாவது ஒருநிர்வியத்தைக் கப்பமாகக்
 கொடுங்கள் இல்லாவிட்டால் கிருஷ்ணனுடன்சேர்ந்து பாணயுத்
 தஞ்செய்வேன்' என்று சொன்னான் அதன்பிறகு, அவர்கள்
 திவ்யவஸ்திரங்களையும் திவ்யாபரணங்களையும் தேவாக்குரிய பட்
 டைகளையும் தோலங்களையும் அவனுக்குக் கப்பமாகக் கொடுத்தனர்
 அந்தப் புருஷஸரேஷ்டனான அரஜுனன் இவ்வாறு க்ஷத்திரியாக
 னோடும் கொள்ளைக்காரர்களோடும் அனேக யுத்தங்களையெய்து
 அவர்களெல்லாரையும் ஐயித்துக் கப்பம்கட்டும்படிசெய்து வட்
 திசைமுழுமையும் வசப்படுத்தி எல்லாவிடத்திலும் தனங்களையும்
 பலவகைத்தினங்களையும் சிட்டுக்குருவிபோலச் சித்திரவாணமும்
 கினியிறகுநிறமும் மயிலநிறமுமுள்ளவையும் காற்றுக்குச்சமான

மான வேகமுள்ளவைபுமான பலவகைகருதிரைகளையும் வாங்கிக் கொண்டு பெரிய சதுரங்க சேனையுடன் இந்திரபஸ்தகரத்தங்குத திருமயிவந்தான அவன் அந்தவாஹனங்கள் தனங்கள் அனைத தையும் தாமராஜாவிடம் ஒப்புவித்தான் அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன கிருஹத்திற்குச் சென்றான்

முப்பதாவது அத்யாயம்

தி க வி ஜ ய ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(பீமஸேனன் கீக்விஜயத்தில சேகிதேசத்தை ஜயித்தது)

பலமும பராகரமமுமுள்ளவனும எதிரிகளுகுத் துயரத்தை விளைவிப்பவனும பரதஸுரேஷ்டனுமான பீமஸேனனும, அராஜுன்ன புறப்பட்டபோதே தாமராஜரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அயலதேசங்களை அழிப்பதும் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் நிரம்பினதும் கவசங்களைத் தரித்ததுமாகிய பெருஞ்சேனையுடையதிறை குழப்பபெற்றுக் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சென்றான். புருஷஸுரேஷ்டனாகிய அந்தப் பீமன் பாஞ்சாலதேசத்தின் முதன்மையான இராஜதானிகுச் சென்று பாஞ்சாலராஜாக்களைப் பலவகையான உபாயங்களினால் சமாதானஞ்செய்து அவர்களிடத்தில் ஒருகப்பத்தை வாங்கிக்கொண்டு விதேகதேசத்தின் ராஜதானிகுச் சென்றான் ஞானம ஸமாதத்தனும் பரதஸுரேஷ்டனுமான அந்தப்பீமன் கண்டகாகளென்னும் விதேகதேசத்தாரை ஜயித்தது, உடனே தசாரணதேசத்தைஜயித்ததான் அங்கே ஸுதாமாவென்னும் தசாரணதேசத்தரசன் பீமஸேனனுடன் ஆயுதங்களில்லாமல் பயங்கரமான பெருஞ்சனாடைசெய்தான் மஹாதமாவான் ஸுதாமாவின் அந்தச்செய்கையைக் கண்டு பீமஸேனன் மஹாபலசாலியான அவனைத் தனது முதன்மையான ஸேனாபதியாகச் செய்துகொண்டான் அரசரே! பயங்கரமான பராகரமமுள்ள பீமன் பெருஞ்சேனையினால் பூமியை அதிகச் செயல்வனபோல அங்கிருந்து கிழக்குத் திக்கிறசென்றான் அரசரே! பலவான்களிற சிறந்தவனும் வீரனுமான அந்தப் பீமன் சேனையுடன் விளங்கும் அஸுவமேதேஸுவரென்னனும் அரசனைப் போரில் வென்றான் குந்திபுத்திரனும் கௌரவனும் மஹாபராகரமசாலியுமான அந்தப் பீமன், அதிக ஸரமயில்லாமலே, அவனை ஜயித்தது அதன் கீழ்த்தேசத்தையும் ஜயித்ததான் அங்கிருந்து தெற்கே ¹புளிகதாக்களின் பெரிய நகரத்திற்குவந்து, ஸுகுமாரன்

¹ ஒருவகை யிலேச்சஜாதியார

ஸுமீதரனென்னும் இரண்டு அரசாக்களையும் வசப்படுத்திக்கொண்டான ஜனமேஜயரே! பரதஸுரேஷ்டனுனபீமஸேனன தாமராஜாவின கட்டளையின்படி அங்கிருந்து மஹாபராகரமசாலியான சிசுபாலனை எதிர்த்துச் சென்றான வீரரே! சேதிதேசத்தரசனான சிசுபாலனும் பீமஸேனன ஆரம்பத்தைக்கேட்டு நகரத்திலிருந்து வெளியிலவந்து பீமஸேனை எதிர்கொண்டழைத்தான். மஹாராஜாவே! அப்போது அந்தக்கொளவராஜனும் சேதிதேசத்தரசனுங்கூடத் தங்கள் இரண்டு குலங்களையும் பற்றிக் குசுலபரஸனஞ்செய்துகொண்டனா அரசரே! அப்போது சேதிராஜன தனதேசத்தைப் பீமனிடமொப்பித்தது பீமனைப்பார்த்து நகைத்துக்கொண்டே, 'குற்றமற்றவனே! இதென்னசெய்கிறாய்?' என்று கேட்டான் அப்போது, பீமன தாமராஜா செய்விரும்பியிருப்பதை அவனுக்குச் சொன்னான் அவவரசனும் அவனசொன்னதை அங்கீகரித்து அப்படியே செய்தான் அரசரே! அப்போது பீமஸேனன சேனைகளோடும் வாகனங்களோடும் பதினமூன்று ராத்திரி அங்கேவலித்து, சிசுபாலனால் மரியாதைசெய்யப்பெற்றுச் சென்றான்

முப்பத்தோராவது அத்யாயம் தி க வி ஜ ய ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் தீக்விஜயம்முடித்துக்கொண்டு இந்த்ரபீரஸதம் வந்து சேர்ந்தது.)

எதிரிகளையடக்குகிறவனாகிய பீமன, பிறகு, அங்கிருந்து குமார விஷயமென்னும் தேசத்தரசனான சிரேணிமாவென்பவனையும் கோஸலதேசாதிபதியான பிருஹதபலவென்பவனையும் ஜயித்தான் பாண்டவஸுரேஷ்டனுனபீமன தாமநதேரிந்தவனும் இடைவிடாமல் யாக்குஞ்செய்யவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்த பிருஹதபலவென்பவனை அயோத்தியில் எளிதிலவென்றான அதன் பிறகு, ஸமாதத்துனபீமன கோபாலகக்ஷனென்னும் அரசனையும் வடகோஸலத்தோடு சேர்ந்த கோஸலதேசத்தையும் மலலதேசத்தரசனையும் ஜயித்தான் பலசாலியான பீமன, அதன்பிறகு, இமயமலையினபகமசென்று ஜலக்கரையிலுள்ள தேசமனைத்தையும் சீக்கிரத்தில் வசப்படுத்திக்கொண்டான் மிகச்சிறந்த பராகரம் மூளளவனும் பலவான்களிறசிறந்தவனும் பரதஸுரேஷ்டனுமான அந்தபீமன தனவலிமையினால் பறபலதேசங்களை இவ்வாறுஜயித்துப் பலலாடதேசத்தினருகிலுள்ள சுசுதிமாவென்னும் மலையையும் ஜயித்தான் சிறந்தகைகளையுடையவனும் அச்சத்தைத்

கரும்பரீக்ரமமுள்ளவனுமாகிய பீமன் யுத்தத்தில் புறங்காட்ட
தவனாகியஸும்பாஹுவென னுமகாசிராஜாஸ்வகேழ்ப்படுத்தினான்
பாண்டவஸரேஷ்டனான பீமன் அதனபிறகு ஸும்பாஸாவமெ
னும் மலைக்கருகில் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவந்த கரதனென்னு
ராஜஸரேஷ்டனைத் தன்பலத்தினால் யுத்தத்தில் வென்றான் சிறந்
பராக்ரமமுள்ள அவன், பிறகு, மிககபல்முள்ள மதஸ்யதேசத்தை
யும் மலத்தேசத்தையும் அநகதேசத்தையும் அபயதேசத்தையு
பசுபூமியென னுமதேசத்தையும் முழுதுமஜயித்தான் சிறந்த
களைபுடைப பீமன் அவகிருந்து திருமபி மததாரமென னும் ம
யையும் ஸோமதேயமென னும் தேசத்தையும் ஜயித்து வடக
நோக்கிச் சென்றான் பலவானான பீமன் தன்பலத்தினால் வத்
தேசத்தையும்ஜயித்துப் பாககதேசத்தரசனைபும் நிஷாததேச
தரசனையும் மணிமானமுதலிய அனேகராஜாக்களையும் ஜயித்தான்
அதனபிறகு, தக்ஷிணமலலதேசத்தையும் பேரகவானென னு
மலையையும் தன்பராக்ரமத்தினால் பீமன் எளிதில் வென்றான் பு
ஷஸரேஷ்டனான பீமன்சாமகாக்களையும் வாமகாக்களையும் ஸமாதா
மாகவே வசப்படுத்தி விதேகதேசாதிபதியான ஜனகனென னு
அரசனை எளிதாகஜயித்தான் பாண்டுபுத்திரனும் குந்தியி
புத்தரனுமான பீமன் விதேகதேசத்திலிருந்துகொண்டே சகாக்
யும் பாபபராகளையும் இரத்திரபாவத்ததினருகிலுள்ள கிராதராஜா
களை எழுவரையும் தந்திரமாக ஜயித்தான் சிறந்தபலமுட்பரா
க்ரமமுமுள்ளபீமன் அதனபிறகு சேனைகளோடுகூடிய ஸும்பா
களையும் பரஸும்ஹார்களையும் யுத்தத்தில்வென்று மகத்தேச
தாரை எதிர்த்துச்சென்றான் தண்டன தண்டதாரன் முதலி
அரசாக்களைஜயித்து அவாகளெல்லாருடனுமசோந்து கிரிவரஜ
திறகுச் சென்றான் ஜராஸந்தன் புதலவனை ஸமாதானமா
வே கப்பங்கட்டச் செய்து அவாகளெல்லாருடனுங்கூடக்
னை எதிர்த்துச் சென்றான் அந்தப் பாண்டவஸரேஷ்டனா
பீமன் சதுரங்கத்தனத்தினால் பூமியை அதிரச் செய்பவனடே
லச் சென்று சத்துருக்களை ஹத்தஞ்செய்யவனாகிய காணனுட
போர புரிந்தான் ஜனமேஜயரே! அநகப்பலவானான பீம
காணனைப் போரில் வென்று உடப்படுத்தின பிறகு மலைகளி
வலிக்கும அரசாக்களை ஜயித்தான் அப்போது மோதா
யென னும் மலையிலுள்ள மிககபலசாலியான அரசனைப் பெரு
போரில் தன்புஜபலத்தினால் கொன்றான் அதனபிறகு, புண்ட
தேசத்தரசனும் வீரனுமான அந்தப் பெண்ணடரகர்வாஸுதே

னனனும் அரசன கிருஷ்ணனுடையகைகளின் பயத்தினால், நான் இப்போது யாதவவீரனான கிருஷ்ணனுடன் யுத்தஞ்செய்யன்' எனறுசொல்லிக் கப்பங்கொடுத்தான் கௌசிகிரதிகரையிலிருக்கும் மஹேஸ்வரனென்னும் அரசனையும் சந்தித்தான் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! மிகுந்த சேனைகளையுடையவாளும கொடியபராகரமமுள்ளவர்களுமாகிய அவவிரண்டு வீரர்களையும் யுத்தத்திலுயித்து வங்கதேசத்தரசனிடம் சென்றான் பரதமரேஷ்டனான பீமன் ஸமுத்திரவேனன் சந்திரவேனனென்னும் அரசர்களையும் காவடதேசாதிபதியான தாமரலிபதனென்னும் அரசனையும் ஸுமஹதேசத்து இராஜாவையும் ஜயித்துக் கூறரைகளிலவ்விக்கும் மிலேசசககூட்டத்தாரெல்லாரையும் வென்றான் வாயுபுத்தனும் பலசாலியுமான பீமன் இவ்வாறு பறபலகசன்களையும் ஜயித்தபிறகு அவர்களிடம் பொருள்களைப் பெறவகொண்டு லௌஹித்யமென்னும் நத்ததுக்குச் சென்றான் யுவன் கடலிலுள்ள தீவுகளில் வ்விக்கும் மிலேசசராஜாக்களெல்லாரையும் சந்தனம், அகில, வஸ்திரங்கள், சத்தினங்கள், முத்துகள், சாலவைகள், பொன், வெள்ளி, பவழம் ஆகிய விலைபெற்றுயாரந்த பொருள்களைக் காணிகைகளாகக் கொடுக்கச்செய்தான் அவர்கள் னாறுகொடுக்கணக்கான பெரும்பொன்மாரிபை மஹாதாவும் குருதிபுத்தனுமான பீமனுக்குப் பொழிந்தனா பயங்கரமான பராகரமமுள்ளபீமன்இந்திரபிரஸத்ததிறகு வந்துசொந்தாட்டனே அந்தத்தனத்தைத் தாமராஜாவுக்கு ஒப்புவித்தான்

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தி க வி ஜ ய ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸஹதேவன் தகதீனகிகீவியுத்திகீதகீ சென்றதும்,
வீரீஷ்டனா காணிகை அனுப்பியதும்)

ஜனமேஜயராஜாவே! ஸஹதேவனும் அவர்களைப்போலவே தாமராஜாவின்னல் சிறப்பிக்கப்பெற்றுப் பெருஞ்சேனையுடன் தென்கிசைக்குச் சென்றான் ஸமாததனான ஸஹதேவன் சூரவேனதசனதை முன்னமே முழுதும் ஜயித்திருந்தான் பலவானான ஸஹதேவன் தன்பலத்தினால் மதஸ்யதேசத்தரசனை வசப்படுத்தினான் அரசாக்கரசனும் மஹாபலசாலியுமான தந்தவகரனை ஜயித்துக் கப்பங்கட்டுவித்து அவனை அவன் ராஜ்யத்தில்கிலேறி யுத்தினான் ஸுகுமாரன் ஸுமித்திரனென்னும் அரசர்களை

வசப்படுத்தினை அபபடியே, மதஸயதேசத்தின் மேற்பக்கத்தையும் படசசராகளென்னும் திருடாகளையும் அவன் ஜயித்தான் புத்திமானுனஸஹதேவன் நிஷாதாகளினதேசத்தையும் கோருககமென்னும்சிறந்தமலையையும் அதன்பிறகு கிரேணிமான்னென்னும் அரசனையும் பராகரமத்தினால் ஜயித்தான் நரராஷ்டிரமென்னும் தேசத்தைஜயித்துக் குருதிபோஜனிடஞ்சென்றான் அந்த குருதிபோஜன அவன்கட்டளையை அன்புடன் அங்கீகரித்தான் அதன்பிறகு, சாமணவதி நதிக்கரையில் தன்பிதாவுகஞ்சுசத்துவம் கிருஷ்ணனால் (கொல்லாமல்) மிகுத்துவைக்கப்பட்டிருப்பானும் ஜம்பகபுத்திரனுமான அரசனைக்கண்டான் ஜனமேஜயரே அவ்வரசன் ஸஹதேவனோடு யுத்தஞ்செய்தான் அந்தயுத்தத்தி ஸஹதேவன் அவனை ஜயித்துத் தென்றிசை நோக்கிச்சென்றான் மிகச்சிறந்த பலசாலியான ஸஹதேவன் அந்த ஜம்பகபுத்திரனுடன் கூடவே ஸேனாக்கள் அபரஸேனாக்களென்னும் தேசத்தானை ஜயித்து அவர்களிடமிருந்து பலவகைத்தினங்களைக் கப்பமாகப் பெற்றுக்கொண்டு நாமதைநதியையோக்கிச் சென்றான் அங்கே நரகாஸூரன்மகனும் சிறந்தகைகளைபுடையவனுமாகிய பகததென்னென்னுமரசன் அாஜுன்னுகஞ்சு கப்பங்கொடுத்ததாகக் கேட்டுத் திரும்பினை அஸுவினீதேவர்களின் புத்திரனும் சிறந்தபராரமசாலியுமான ஸஹதேவன் பெருமபடையினால் சூழப்பட்டவர்களும் வீராகளுமாகிய வீரதன் அனுவிந்தென்னெனும் அவநதேசத்தரசராகளைப் போரிலவென்று அவர்களிடம் ரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு போஜகடமென்னும் நகரத்துக்குச் சென்றான் ஓ! ஸத்தியநதவருத் ஜனமேஜயராஜாவே! அந்தநகரத்தில் இரண்டாள் யுத்தமநடந்தது மாதரியின்புதலவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தஸஹதேவன் யார்க்கும்வெல்லமுடியாத பீஷமகராஜையும்கோஸலதேசத்தரசனையும் வேணைநதிக்கரையிலுள்ள அரசனையும்ஜயித்து, அதன்பிறகு காட்டிலுள்ள அரசராகளையும், பிராகோபகாக்கள் நாட்கேயாக்கள் ஹேரமபகாக்களென்னும் அரசராகளையும் மாருதம்ரமயியகராமமென்னும் ஊராகளையும், நாசினாக்கள் அரபுகாக்கள்முதலான பறபலகாட்டரசராகளைவரையும் பலத்தினால் ஜயித்தான் மஹாபலசாலியான அந்தஸஹதேவன் வாதாப்பென்னெனுமரசனை வசப்படுத்தினை புனிந்தாகளென்னும் ஜாதியாரைப்போரிலவென்று தென்திசைநோக்கியே சென்றான் சிறந்தகைவன்மைபுள்ள அந்தஸஹதேவன் பாண்டிய தேசத்தரசனோடு ஒருநாள் போர்செய்து அவனை ஜயித்துத் தென்திசை மாகாமாகசுசென்று கிஷ்கிந்தையென்று உலகத்தில் பெயாபெற்ற

குகையை அடைந்தான் வாலியென்னும் வானரராஜனால் முன்னா ஆளப்பட்டதும் பிறகு கோஸலதேசாதிபதியான ஸ்ரீராமபிராணை அடுத்த ஸுகீவனால் கரப்பாற்றப்பட்டதுமான அந்தக் குகையிற் பிரவேசித்து அவ்வரசனை அழைத்தான் அந்தக் குகையில் மைந்தன் துவிவிதென்னும் இரண்டு வானர அரசர்களோடும் ஏழுநாள் யுத்தஞ்செய்தான் அவர்களும் சோரவடையவில்லை மஹாதமாககளாகிய அவவிரண்டு வானரர்களும் அந்த யுத்தத்தினால் ஸஹதேவன்மேல் திருபதியடைந்து மனமகிழ்ந்து அன்புடன், ‘ஓ! பாண்டவஸரேஷ்டனே! இங்குள்ள ரத்தினங்களைத் தையும் எடுத்துக்கொண்டு செல் சிறந்த அறிவாளரான தாமராஜாவினயாக காரியம் இடையூறில்லாமலிருக்க வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள் அந்த ரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து மாஹிஷமதியென்னும் நகரத்துக்குப் போனான் புருஷஸரேஷ்டனும் பகைவாகளான வீரர்களை அழிக்கும் பராகரமசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான ஸஹதேவன் அங்கே நீலென்னும் அரசனுடன் போர்புரிந்தான் அப்போது பயமுள்ளவர்களுக்குப் பயங்கரமும் ஸஹதேவனுடைய சேனைக்குச் சேத்ததையும் உயிருக்கே ஸந்தேகத்தையுமுண்டாக்குவதுமாகிய பெரிய யுத்தம் உண்டாயிற்று அந்த நீலராஜனுக்கு அகனிபகவான ஸஹாயஞ்செய்தாரா அதனால், ஸஹதேவனுடைய சேனையிலுள்ள தோகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களும் கவசங்களும் எரிந்தவை போலக் காணப்பட்டன ஜனமேஜயரே! அதனால், கௌரவஸரேஷ்டனான ஸஹதேவன் மனத்தில் மிகப் பரபரப்புள்ளவனாகி மறுமொழி சொல்லவும் சக்தியற்றவனான” என்று வைசம்பாயனா சொல்ல, கேட்ட ஜனமேஜயா, “ஓ! பிராமமணரே! யாக்காரியத்துக்காக ஆரம்பித்த ஸஹதேவனுக்கு அகனிபகவான யுத்தத்தில் எதிராக நின்றது என்ன காரணத்தினாலே?” என்று கேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கினான்

‘ஜனமேஜயராஜாவே! முன்னம் அகனிபகவான அந்த மாஹிஷமதிய நகரத்தில் வாஸஞ்செய்து கொண்டு பாஸ்திரீயினிடம் விருப்பம் வைத்தவனாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டான் என்று கேட்டிருக்கிறீரல்லவா? நீலென்னும் ராஜாவினம்கள் மிகக் அழகுள்ளவளாயிருந்தான் அவன் தனதந்தைக்கு ஹோமகாலத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக எப்பொழுதும் அகனிஹோததிரத்தைக் காததிரந்தான் அந்த அகனிபகவான அவனுடைய அழகான இத்தக குவிவினவழியாகவரும் காற்றினால் ஊதப்படும்வரையில், விசிற்ப

பட்டாலும் ஜவலிப்பதில்லை¹ அந்த அழகிய பெண்ணின்மேல் விருப்பமுற்ற அந்த அகனிபகவான் நீலராஜாவினாலும் மற்றவர்களாலும் குறிப்பாக அறியப்பட்டான் அதன்பிறகு, அகனிபகவான், பிராமமணவூடி வமெடுத்து யதேசசையாக உல்லாஸமாய உலாவிக்கொண்டு, கருவெய்தலமலாபோன்ற கணக்கீடுபுடையவனும் அழகிய விரதமமுள்ளவனும்மாகிய அந்தப்பெண்ணின்மேல் ஆசையைக் காண்பித்தான் அப்போது தாமிஷ்டானுன் நீலராஜன் அந்த அகனிபகவானைச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் தடுத்தான் உடனே, அகனிபகவான் கோபத்தினால் ஜவலித்ததைக்கண்டு வியப்புற்ற அரசன் தன் கலை தளரிலிபடுமபடி வணங்கினான் அதன்பிறகு, சிலகாலத்துக்கெல்லாம் அவ்வரசன் அந்தப்பெண்ணைப் பிராமமணவூடிவமாகவந்த அகனிபகவானுக்குக் கணிகாதானஞ்செய்தான் அழகியபுருவங்களைபுடையவளாகிய அந்த நீலராஜன்புதல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டபின், ஒளியைத் தன்மாகவுடைய அகனிபகவான், அவ்வரசனுக்கு அனுகரஹஞ்செய்தான் யாகங்களை மிகச்சிறப்பாகச் செய்வதெனிய அகனிபகவான் வரமகேட்கும்படி அவ்வரசனைத் தூண்டினான் அவ்வரசன் தன்சேனைக்கு அபயத்தையே வரமாகப்பெற்றுக்கொண்டான் அதுமுதல் எந்நகரரசர்களாவது அறியாமையினால் தம் வலிமையையெண்ணி அந்தநகரத்தை ஜயிக்க யத்தனிப்பார்களாயின் அவர்கள் தீயினால் எரிக்கப்படுவார்களென்றவரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! அந்தக் காலத்தில் அந்த மாஹிஷம்திநகரத்துப்பெண்கள் அதிகக் கூட்டுக் குடபடாதவர்களாயத் தம்மனம்போனபடி. இருந்தனர் பெண்களுக்குக்கூட்டுப்பாடி. உல்லாஸமலிருக்கும்படி அகனி வரமகொடுத்தான் அங்கே மங்கையர்கள் சுதந்திரங்களாகத் தங்களை விருப்பப்படி நடப்பது வழக்கம் பரதஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அக்காலம்தொடங்கி அரசர்கள் அகனிபயத்தினால் அந்தநகரத்தை எப்போதும் விட்டுவிடுவது வழக்கம் அரசரே! தாமதத்தில் மனம் வைத்த ஸஹதேவன் தன்படை தீப்பிடித்துப் பயத்தினால் கலங்கி னதைக்கண்டு மலைபோல ஆசையாமலிருந்தான் பிறகு, அவன் ஆரமனஞ்செய்து பரிசுத்ததெனிய அகனியைத் துதித்தான்

‘ஓ! அகனிபகவானே! உனக்கு நமஸ்காரம் இருந்தெனது

1. ‘அகனிபகவான் மானிடவழுவதேதோடு தன்விருப்பத்தை வாய்விட்டுச் சொன்னான் எல்லாருடைய கிருஹங்களிலும் இவ்வரே சொன்னான் அந்தப்பெண்ணினாலும் அவன் அங்கே கரிகப்பட்டான்’ எனபதும் ‘இது நீலராஜனுக்குத் தெரியாது என்று வருவித்துக்கொள்க’ எனபதும் பழைய உரை

புயற்சி உனக்காகத்தான் பாவகனே! நீ தேவர்களுக்கு 1 முகமாயிருக்கிறாய் நீ யஜ்ஞபுருஷனாயிருக்கிறாய் எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தஞ்செய்வதனால் பாவகனாகிறாய் ஹோமஞ்செய்தனவற்றைத் தேவர்களுக்குச் சோப்பிப்பதனால் ஹவயவாஹுனனாகிறாய் உனக்காக வேதங்கள் உண்டாயினவாதலின் நீ ஜாதவேதீனாகிறாய் அகனியே! நீ 2 சிதரபானு, தேவர்களிற சிறந்தவன் நீ அனலன், ஸவாககத்தின் வாயிலைத் திறப்பவன், ஹோமங்களைப் புஜிப்பவன், ஜவலிப்பவன், 3 சிகி, நீ 4 வைஸ்வானரன், 5 பிநசேசன், 6 பிலவங்கன், 7 பூரிதேஜன், நீ சுப்பிரமணியக்கடவுளையினவன், மகிமையுள்ளவன், 8 ருத்திர காப்பன், பொன்னுக்குக் காரணமானவன், அகனிபகவான் எனக்குச் சக்தியையும், வாயு பகவான் உயிரையும், பூமிதேவி வனமையையும், ஜலம் ஸுகத்தையும் தரவேண்டும் ஜலத்தின் 9 காப்பமாக இருப்பவனே! பெருஞ்சக்தியுள்ளவனே! ஜாதவேதனே! தேவாக்கரசனே! தேவர்களுக்கு முகமாகிய நீ இரத ஸத்தியத்தினால் எனமுன்னின்று என்னைப் பரிசுத்தஞ்செய் ரிஷிகளாலும் பிராமமணர்களாலும் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் யாகங்களில் எப்போதும் நன்றாக ஹோமஞ்செய்யப்பட்டவனே! இரத ஸத்தியத்தினால் என்னைக்காப்பாயாக புகைக்கொடியுள்ளவனும் ஜவாலையுள்ளவனும் பாவங்களையழிப்பவனும் காற்றினால் வீருத்தியாகிறவனும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் எப்போதுமிருப்பவனுமாகிய நீ இரதஸத்தியத்தினால் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவாய் அகனிபகவானே! நான் பரிசுத்தனாகப் பக்தியுடன் உன்னைத் துதித்திருக்கிறேன் ஸந்தோஷத்தையும் தேகபுஷ்டியையும் சாஸ்திரஜ்ஞானத்தையும் மேனமேலும் பக்தியையும் எனக்குத் தருவாயாக' என்றான் அகனிபகவானுக்குரிய இரதமந்திரத்தை இவ்வாறு படித்து அகனியில் ஹோமஞ்செய்பவன் நீநகாத செல்வத்துடன் எப்போதும் ஜிதேந்திரியனாகி எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுவான் ஜனமேஜயரே! புருஷஹரேஷ்டனான ஸஹதேவன், 'யஜ்ஞங்களை நடத்துகிற அகனிபே! நீ யாகத்திற்கு இரத இடையூற்றைச் செய்வதற்காகது' என்று சொல்லிப் பயத்தினால் நடுங்கின

1 அகனியில் ஹோமஞ்செய்வதனால் தேவர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகிறது

2 பலவாணங்களான கிரணங்களையுடையவன்

3 ஜவாலையுள்ளவன் 4 எல்லாமனிதர்களிடத்தும் இருப்பவன்

5 பசுமைநிறமுள்ளவற்றுள்ள சிறந்தவன் 6 தாண்டிச்செல்லுகிறவன்

7 பேரொளியுள்ளவன் 8 சிவனுக்குள்ளிருப்பவன்

9 வடவாழ்காக்கனி

அநதச சேனையின முன்னிலையில் பூயிமறையத் தாபபைகளைப் பரப்பிச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் அகனியைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தான் அகனியும் கருங்கடல் கரைகடவாமலிருப்பதுபோல ஸஹ தேவன் பிரராததீனையை அதிககிரமியாமலிருந்தான் அகனி கௌரவாகளில் ஸரேஷ்டனும் மனிதர்களுக்குப் பிரபுவுமான அநத ஸஹதேவனிடமவரது மௌமையாகவும், இனசொல்லாகவும், 'கௌரவனே! எழு, எழு, உனக்கு இரதப்பரீக்ஷையை நான் செய்தேன உனக்கும் தாமராஜருக்குமுள்ள அபிப்பிராயங்களெல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன பரதஸரேஷ்டனே! நீலராஜாவின் குலத்தைச்சேர்ந்த ஸந்ததிகளுள்ளவரையிலும் நான் இரத நகரத்தைக் காக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன் பாண்டவனே! ஆனாலும், உன்மனத்தின் விருப்பத்தைச் செய்வேன' என்றுசொன்னான் ஜனமேஜயரே! உடனே, ஸஹதேவன் மனமகிழ்ந்து எழுந்து கரங்கள்குவித்துத் தலைவனை அகனிபகவானைப் பூஜித்தான் அகனிபகவான் திருமபிச்சென்ற பிறகு நீலராஜன் அகனிபகவானுடைய கட்டளையினாலேயே புருஷ ஸரேஷ்டனும் புத்தவீரருக்குத் தலைவனுமாகிய ஸஹதேவனை மரியாதையாக எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜித்தான் ஸஹதேவன் அவன்செய்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவனைக் கப்பங்கட்டுவித்தபிறகு, அங்கிருந்து தென்திசையை ஜயிக்கச்சென்றான்.

சிறந்தகைவனமையுள்ள அநதஸஹதேவன், அளவற்றசக்தியுள்ள திரைபுரனென்னும் அரசனை உட்படுத்தி, பராகரமத்தினால் பெளரவராஜனை ஜயித்தான் சிறந்தகைகையுடைய ஸஹதேவன், பிறகு, கௌசிகரை ஆசாரியராகவுடைய ஆகிருதியென்னும் ஸுராஷ்டிரதேசாதிபதியைப் பெருமுயற்சியினால் வசப்படுத்தினான் தாமாதமாவான் அநதஸஹதேவன் ஸுராஷ்டிரதேசத்திலிருந்துகொண்டே சிறந்தகௌரவமுள்ளவனும் சிறந்தபுத்திமானும் போஜகடமென்னும் நகரத்திலிருப்பவனும் இந்திரனுக்கு ரேரில சினேகிதனுமான பீஷ்மகனுக்கும் அவன்புத்திரனான ருக்மியென்பவனுக்கும் தூதனுப்பினான் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே. 'பீஷ்மகனும் அவன்மகனான ருக்மியும் ஸஹதேவனிடம் அன்புபற்றியும் கிருஷ்ணனைநினைத்தும் ஸஹதேவனுடைய கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டனா சிறந்தபலமும பராகரமமுமுள்ளவனும் புத்தவீரரிடம் சிறந்தவனும் சிறந்தபுத்திசாலியுமான் ஸஹதேவன் அவர்களிடம் ரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் சென்று சூரபாரகம் தாலாகடமென்னும் தேசங்கையும் தண்டகாவனத்தையும் கடலிலுள்ள தீவுகளில் வவிகளும் மிலேசசஜாதியிற் பிறந்தநிஷாதர்கள் புருஷாதர்கள் காண்பராவாணர்கள் காலமுக்

என்னும் நரராக்ஷஸிருக்குப்பிறந்த அரசர்களையும் கோலகிரி
மூவதையும் ஸூரபி பட்டணத்தையும் தாமரமேனனும் பெய
ளள, திவையும் ராமகமேனனும் பாவத்தையும் திமிங்கில
ன்னனும் ராஜாவையும் வசப்படுத்தி ஒற்றைக்காலையுடையமனி
ரகளையும் கேரளர்களையும் காட்டிலுள்ளவர்களையும் ஸஞ்சயந்தி
ரஷ்ணடம் கரஹாடகமேனனும் நக்ரங்களையும் தூதர்களாலேயே
சப்படுத்தி அவர்களைக் கப்பங்கட்டுவித்ததான பாண்டியர்கள்,
ராவிடர்கள், ஓடர்கள், கேரளர்கள், ஆந்திரர்கள், தாளவனா
ள், கலிங்கர்கள், ¹ உஷ்டிரகாணிகர்கள் ஆகிய இவர்களையும்
முகான்காடுகளையும் நக்ரங்களையும் யவனாக்களினப்பட்டணத்தை
ம தூதர்களைக்கொண்டே உட்படுத்தி அவர்களைக் கப்பங்கட்டு
த்ததான அதன்பிறகு, தாமரபாணிந்திருச்சென்று கனயா
ரத்தத்தைக்கடந்து தென்தேசமெல்லாமஜயித்தபின், ஸஹ
தவன், அலைகளிரம்பின் கடலின்வடகரையை அடைந்து பீம
ஸன்னுடைய புத்திரனான கடோதகசனை நினைத்ததான நினைத்த
டன், ராக்ஷஸனுக்கடோதகசன் எதிரிகாணப்பட்டான பகை
ரையழிப்பவனும் சிறந்த புத்திமானுமாகிய ஸஹதேவன் கடற்
ரையிலுள்ள அந்தத்தாழ்வரையிலிருந்துகொண்டே மேருமலை
கரம்போலவந்த கடோதகசனைப்பார்த்துத் தாமராஜருடைய கட
ளைக்காக வரவேண்டுமென்று இன்சொல்லாகச் சொன்னா
ட்டனே, கடோதகசன் ராக்ஷஸேவகர்களோடு ஸஹதேவனை
ணங்கினின்று தாமாதமாவும் பகைவரைஜயிப்பவனுமாகிய
ஹதேவன் அங்கிருந்துகொண்டே மிக்கதேரியமும் பயங்கரமா
ய உருவமுமுள்ளவனாகிய கடோதகசனைப் புலஸ்தியகுலத்தோ
ம் மஹாதமாவாகிய விபீஷணருக்கு ஸநேஹத்தை முன்னிட
த் தூதுவிடுத்ததான சிறந்த புத்தியுள்ளவரும் பிரபுவுமான விபீ
ஷணரும், அது கிருஷ்ணனாற் செய்யப்பட்ட தென்று நினைத்து,
ஹதேவனுடைய கட்டளையை அன்புடன் அங்கீகரித்தாரா, அதன்
பிறகு, சந்தனக்கட்டைகளையும் அகிறக்கட்டைகளையும் உயர்ந்த ஆப
ரங்களையும் பெருவிலைபெற்ற ஆடைகளையும் மணிகளையும் இன
யம் பலவகையான சிறந்தபொருள்களையும் அனுப்பினார்” என்றார்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
தி க வி ஜ ய ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் மூறுபடியும் கேட்க, வைசம்பாயனர் ஸஹதேவன்
சோழநாட்டுக்கும் பாண்டியநாட்டுக்கும் சென்றதைச்
சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, “பிராமமனோததமரே ! கடோதகசனவரனையும் அவன் இலங்கைகருப்போனதையும் விபீஷணரைக்கண்டனையும் காவேரியைப்பாராததையும் கேட்க விரும்புகிறேன் வரினையாக எனக்குச்சொல்லும்” என்றுகேட்க, வைசம்பாயன் சொல்லுகிறார்

“ஜனமேஜயரே ! ஸஹதேவன்பராகரமத்தை நடந்தவாட சொல்லுகிறேன், கேளும் அவன் தனபராகரமத்தினால் காடுகளும் தீவுகளிலுமுள்ளவாகளைப் போரிலவென்று, தென்திசைவைசப்படுத்திக்கொண்டு சோழநாடு சென்றான் அப்போது, ஸஹதேவன் புண்ணிய தீர்த்தமுள்ளதும் பலவகைப்பறவைக்கூட்டங்களினால் அடையப்பட்டதும் முனிவர்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆசசா, லோததிரம், மருதம், விலவம், நாவல, இலவ முருக்கு, கடம்பு, ஏழிலம்பாலை, குமிழ், நெல்லி, பெருங்கிளை ஞள்ள ஆல், புளி, அதி, வன்னி, பலாசம், அரசு, கருங்கால் இலந்தை, அரவகாணம், மா, புண்டரகம், வாழைமுதலிய மரங்களினால் வியாபிக்கப்பட்டுவிளங்குவதும் சகரவாகம், வாதது, நீரகாக்கை, கடற்காக்கை, அன்றில், நீரககோழிமுதலிய நீர்ப்பறவைகள் அனேகம் கூவப்பெற்றதும் அனேக ரிஷி ஆசிரமங்களினாலும் பூஜிப்பதற்குரிய மரங்களினாலும் விளங்குவதும் வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும் கரைகண்ட பரிசுத்ததானபிராமமணர்களினால் விளங்குவதும் சிலவீடங்களில் கரையில் முனைத்திருக்கும் மரங்களால் நிரம்பப்படுத்திருப்பதனால் மாலைகளை அணிந்திருப்பதுபோன்றதும் சிலவீடங்களில் செங்கழுநீர், குவளை, செவ்வல்லி, ஆம்பல், தாமரைமுதலியவைகள் மலர்ந்து அழகாயிருப்பதுமாகிய நதி ள்ளிறந்த காவிரியைக்கண்டு, ‘நமதுதேசத்தில கங்கை எவ்வாறே அவ்வாறே இந்தக்காவேரி ள்ளிறந்தது’ என்று ஸந்தோஷமடைந்தான் ஸஹதேவன் அநந்தியைச் சேனைகளுடன் தாண்டி, தென்கரைசோரது செல்லத்தொடங்கினான் பாண்டவன் அநந்தேசத்தில வந்திருப்பதைக்கேட்டு அதேதேசத்திலுள்ளவாகை விருப்பத்துடன் அவனைக்காணச் சென்றனா காண்பதற்கழகாரம் 1 தமிழ்நாட்டாராகிய ஆடலரும் மங்கையரும் அங்கேசென்று

1 மூலத்தில், ‘தரமிடாஃ’ என்றிருக்கிறது

அநதப்பாண்டவனை ஸநதோஷததுடன்கண்டனா மிருதுவான தகமும் விசாலமானகண்களுமுள்ளவனும தேவதைக்கு ஒபாநவனும இவவுலகத்துள் மிகக அழகுள்ளவனும ஆசசரியபடததகவனுமாகியஸஹதேவன போருமபோது அநதததமிழாட்டாராகளகூடிக கண்ணிமைகொட்டாமற பாரததனா குமா ககடவுளுக்கொப்பான அநத ஸஹதேவனைககண்டு மஹகளகானங் ளோடுகூடிய ஸதோததிரஹகளைசசெயது, விருமபததகக பற ல உயாரதபொருள்களையும் மறறும்விருமபததகக பலஸைக யஹகளையும்அளித்தது உபசரித்தனா சிறந்தகைகளையுடையஸஹ தவனும ஸநதோஷததோடு அநதததமிழாக்களைககண்டு அவா ளுக்கு விடைகொடுத்தனுபபித தென்திசைக்குப்புறப்பட்டான தமிழாட்டரசனாகியசோழராஜனைத தனதுதூதனாலேயே விரை ல வசப்படுத்தி அவனிடமிருந்து ரத்தினஹகளைப பெற்றுக் காண்டு பாண்டியநாடு சென்றான சோழநாட்டிலுள்ள மறறமனி ராகள ஸஹதேவனைககாண்பதில் ஆசைதீராதவாகளாக அவன சலலும்போது ஸநதோஷததுடனபின்சென்றுகொண்டே பாண் யதேசமபோயினா ஜனமேஜயராஜாவே ! பிறகு, ஸஹதேவன ாட்டிற்சஞ்சரிக்குமயாணைகளையும் புலிகளையும் மானகளையும் மறறுமுள்ள அனைகமிருக்ககூட்டஹகளையும் கிளிகளையும் மயில ளையும் கழுக்குகளையும் காட்டுக்கோழிகளையும் பாரததுக்கொண்டு ாண்டியநாட்டைசசோநது அாஜுனனுக்குமாமனாகிய பாண் யராஜனுக்குத தூதராகளை அனுப்பிணை 1 மலயதவஜனாகியபாண் யன ஸஹதேவனகட்டளையை அனபுடன் அஹிகரித்தான அாஜுனனமனைவியும் பாண்டியராஜபுத்திரியும் அழகிறசிறநத ானம் நல்லலக்ஷணஹகள பொருநதினவனும் பெண்களிறசிறநத ானமாகிய சிதரஹகதையென்று பெயர்பெற்ற தமிழ்ப்பெண் ஸஹதேவனவந்ததைத தனதநதையினால் அநதப்புரத்திறகௌவி றுற்று மரியாதைககாக மிகுதியானரதனஹகளை அனபுடன் அனுப் பிணை புகழ்பெற்ற பாண்டியராஜனும் பல்வகையான விலையுயாரத ொபாருள்களையும் மணிகளையும் முத்தககளையும் பவழஹகளையும் ாதராகளையும் ஸஹதேவனுக்கு அனுப்பிணை ஜனமேஜயராஜ ரா ! அநதநிகரற்ற மரியாதையைககண்டு ஸஹதேவனும ஸந தோஷததோடு தனது ஸஹோதரனபுதலவனாகிய பபருவாகன றுக்கு ரதனஹகளை மிகுதியாக அளித்தது அாஜுனனமாமனும் திரா ிட்டதேசத்துக்கும் மணலூரகரத்திற்கும் ராஜாவுமான மலய

1 ஆதிபாவம் 836-வது பக்கத்தில் சிதரவாகனனென்று பெயராகுறப டட்டிருக்கிறது

தவஜபாணடியனைத் தூதர்களைக்கொண்டே வசப்படுத்தி அனிடத்திலிருந்து ரத்தினங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு தமிழர்களா சூழப்பட்டவனாக அகஸ்தியருக்கு இருப்பிடமும் தேவலோகத்து குச சமான்முமான சிறந்தமலையைச்சேராதான ஜனமேஜயவே. அந்த ஸஹதேவன் அந்தமலையமலையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தெளிவும் குளிர்ச்சியுமுள்ள தீர்த்தமுடையதும் மனதைக்கவகின்றதுமான தாமரபாணி என்கிற சிறந்தநதியைக்கடந்து கடகரைசேர்ந்து அங்கேதங்கினான்

முப்பத்துநான்காவது அதயாயம்

தி க வி ஜ ய பா வ ம. (தோடீச்சி.)

(ஸஹதேவனுல்லனுப்பப்பட்ட கடோதகசன் விபீஷணரிடமிருந்து காணிக்கை வாங்கிவந்துகொடுத்ததும், ஸஹதேவன் இந்திரப் பிரஸ்தம்சேர்ந்து தர்மராஜருக்கு ஒப்பித்ததும்)

அரசாக்கரசரும் பாரதருமான ஜனமேஜயராஜாவே! அதேபிறகு, சிறந்தகைகளைபுடைய ராஜாவான் ஸஹதேவன் புத்திமாகக் கருட்சிறந்தவரும் நல்ல ஆலோசனையுள்ளவருமான மந்திரிகளுட்கூட ஆலோசனைசெய்துரிச்சயித்துக்கொண்டு ஆவலோடு தன் ஸஹோதரன்மைந்தனாகிய கடோதகசனை நினைத்தான நினைத்த மாதிரித்தில, அந்தராக்ஷஸன் காணப்பட்டான் மிககடையமுபெருங்கைகளுமுள்ளவனும் இருண்டமேகம்போன்றவனும் மாறேறின பொற்குண்டலங்கையும் விசித்ரமானமுத்தாரங்கையும் தோள்வளைகளையும் ரத்தினச்சதங்கைகளையும் பொன்மாலையையும் அரைக்கடடையும் கட்கங்கையும் தோள்வளைகளையும் கிரீடதையும் மறையுமுள்ள ஆபரணங்களெல்லாவற்றையும் அணிந்துகொண்டவனும் நீண்டகோரப்பற்களும் சிவந்தகூரதலும் செம்படடை நிறமானமீசையுமுள்ளவனும் பயங்கரமான தேகமுள்ளவனும் செஞ்சுரதன்மணிரத்தனும் மெல்லிய ஆடைதரித்தவனும் பலசாலையுமான அந்தக் கடோதகசன் தன்வலிமையினால் பூமியையடுங்கச் செய்பவன்போல அங்கேவந்தான் அரசரே! மலைபோலவருகின், அந்தக்கடோதகசனைக்கண்டு அங்குள்ள ஜனங்களனைவரும் சிங்கத்தைக்கண்ட அறபயிருக்கைகள் போலப் பயந்தோடினா ராவணை புலஸ்தியரிடமவருவதுபோல அவன் ஸஹதேவனிடம் வந்தான் அரசரே! பிறகு, கடோதகசன் ஸஹதேவனை நமஸ்கரித்துக் கரங்குவித்து வணக்கமாசரின்று, 'யானசெய்யத்தக்கதுபாறு?' என்று கேட்டான் மேருமலையின் சிகரம்போல வந்தது

நிறகும் அநதககடோதகசனை, பாண்டவனான அநதஸஹதேவன, இரண்கைகளாலுமதழவி உசசிமோரது மந்திரிகளுடனகடி அவ னுகரு மரியாதைசெயது அனபுடன், 'மஹாபலசாலியான குழந தாய! கபபத்தினபொருட்டு நான அனுப்பினதாக லங்காபுரிக குசசென்று அங்கு ராக்ஷஸர்களுக்கு அரசரும் மஹாத்மாவுமான விபீஷணரைக கண்டு ராஜஸூயயாகத்திறகாகப பலவகையான ரத்தினங்களை மிகுதியாகப பெற்றுக்கொண்டு திருமயிலா' என்று சொன்னான்.

ஜனமேஜயரே! ஸஹதேவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட கடோதகசன மனமகிழ்ந்து 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல லித தென்திசைநோக்கிச சென்றான் வேந்தரே! ஸஹதேவனைப பிரதக்ஷிணஞ்செயது லங்கையைநோக்கிப புறப்பட்ட அநதக கடோதகசன ஆமைகளும் முதலைகளும் சிறுமீன்களும் பெருமீன களும் நீராயின்களும் சிப்பிகளும் சங்குகளும் மிகுதியாகநிரம்பி யிருக்கும் கடலைக கண்டான் அரசாக்கரசே! அநதக கடோத கசன, ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவணையக்கண்டு, அவருடைய சகதியை நினைந்துகொண்டே கடலினதென்கரையைச சேர்ந்து ஸவாககம்போல் அழகானதும், சுற்றும்திலுள்ளதும், அழகான கோபுரவாயிலகளினால் விளங்குவதும், வெண்மையும் செம்மையு மான அனேகமாடமாளிகைகள் நிரம்பியதும், அழகானமிருதங்க சப்தமுள்ளதும், எககாலத்திலும் காயத்தும் பூததுமிருக்கும் மரங்களுள்ள தோட்டங்களினால் அழகாயிருப்பதும், மலாகளின் மணமநிரம்பிய அழகான ராஜமரக்கங்களுள்ளதும், அனேகரத் தினங்களநிரம்பினதும், இந்திரனுடைய அம்ராவதிரங்களுக்கு நிகரா யிருப்பதும், ராக்ஷஸர்களாலடையப்பட்டதுமான லங்காரகரத் தைக்கண்டு அதில பிரவேசித்ததான அநதககடோதகசன, சூலம் பராஸமமுதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துப பலவித அலங்காரங்களை அணிக்நிருக்கும் வீரர்களான அனேக ராக்ஷஸர்களையும், தெயவ லோகத்தப பூமாலைகளூடியும் தீவயாபரணங்களையணிந்தும் மது பானத்தினால் கடைக்கண்கள் சிவந்துமிருப்பவரும் பருத்தநிதம் பங்களும் கொங்கைகளுமுள்ளவருமான அழகியபெண்களையும் கண்டான் பீமஸேனனபுதலவனான கடோதகசனைக்கண்டு அவா கள் மகிழ்ச்சியையும் வியப்பையும் அடைந்தனர் அநதக கடோத கசன இநதரசருஹத்திற்கு நிகரான ராஜகிருஹத்தைச்சேர்ந்து துவாரபாலகளைச சந்தித்து, 'பாண்டுவுென்று பெயாபெற்ற வரும் மஹாபலசாலியும் கௌரவஸரேஷ்டருமான அரசா ஒருவா யிருந்தார அவருடைய இனையமைந்தா' ஸஹதேவரெனபவரைக

கேள்வியுற்றிருக்கலாம் நான் தாமராஜாவின சபபத்திற்காக அந்
ரால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் அரசாக்கரசரான விபீஷணரைப்
பார்க்கவிரும்புகிறேன் நீ சீக்கிரம் என்னைப்பற்றித்தெரிவி
என்று சொன்னான்

ஜனமேஜயராஜரே! அந்தத் துவாரபாலகன் அவனுடைய
அந்தச்சொலலைக்கேட்டு 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லித்
தெரிவிப்பதற்காக அரண்மனைக்குட்போனான் அவன், கைகூப்பி
நின்று தூதனுடைய சொல்லை முழுதும் ராஜாவுக்குச் சொன்னான்
தாமாதமாவும் ராக்ஷஸராஜாவுமான விபீஷணா, துவாரபாலகன்
சொன்னதைக் கேட்டு, 'அந்தத் தூதனை என்னிடம் அழைத்த
வா' என்று சொன்னான் தாமர்தெரிந்த மஹாத்மாவாகிய ராஜா
வினால இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட அந்தத் துவாரபாலகன்
விரைவாக வெளியிலவந்து கதோதகசனேகனாகி, 'தூதனே
சீக்கிரம் ராஜாவைப் பார்க்கலாம், நேரே உளளேசெல்லலாம்
என்று சொன்னான் துவாரபாலகனுடைய சொலலைக்கேட்டுக்
கதோதகசன் உளளேசென்று, கைலாசகிரிக்கு ஒப்பானதும்
மாறையாராத பொன்மயமான தோரணங்களுள்ளதும், சுற்றுமத்
துள்ளதும், கோபுரங்களினால் சோதிப்பதும், நிலாமுற்றங்களுப்
தேவதாக்கிருஹங்களும் நிரம்பியதும், அனேகரதனங்கள் விளங்கு
வதும், பொன்னினாலும் தங்கத்தினாலும் படிக்கத்தினாலும் வெள்
ளியினாலும் வச்சிரங்களினாலும் வைரீரியங்களினாலும் செய்யப்பட்ட
மிகக் அழகான தூண்களும் பலவகைக்கொடிகளும் கொடிமரங்களு
முள்ளதும், ரத்தினங்களிழைத்துப் பலநிறமாயிருப்பதும், எங்குப்
மலாமாலைகள் தொங்குவதும், உயராத தங்கமேடைகளுள்ளத
மான அழகிய அந்தக்கிருஹத்தை முழுவதும் பாராததான் பீட
ஸேனனுக்கும் ஹரிடிம்பிக் கும புதல்வனான கதோதகசன், தந்த
நாதமும் குரலும்சோந்த ஸமதாளமும் அக்ஷரகால அளவுமுள்ள
தும் தேவதூதனுபி வாததியங்கள் இடைவிடாமல் முழங்குவது
மான இனிய ஸங்கீதத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தான்
பாரதரான ஜனமேஜயரே! அதன்பிறகு, அந்தக் கதோதகசன்
அந்தத் துவாரபாலகனுடன்கூடவே அழகான அனேகக் கட்டுக்க
ளுள் பிரவேசித்து, ஆகாயத்தில் ஸூரியனிருப்பதுபோலச் சிறந்த
வரிமமாஸைத்தலை வீற்றிருப்பவரும், முத்துக்களும் ரதனங்
களும் பறபல உயராத ஆபரணங்களும் அணிந்துகொண்டவரும்
தேவதைபோன்ற உருவமுள்ளவரும், தேவலோகத்திய சிறந்த
புஷ்பமாலைகளையும் ஆடைகளையும் தரித்து உயராத சாரதணிந்து
கொண்டு ஸூரியனைப்போலவும் அசுனியைப்போலவும் ஒளியுள்ள

தகத்தினால் விளங்குகின்றவரும், தேவர்களுடன் தேவேந்திரன் வருபதுபோல மந்திரிகளுடன் கூடியிருப்பவரும், மஹாதமாகக் காரண யக்ஷர்களும் அழகிய ஒளியுள்ள தெய்வப்பெண்களும் மங்கள கானங்கள் செய்து ஸவாககத்திலிருப்பவாபோலக் கொண்டாடப் ப்பற்றவரும், இரண்டுசிறந்தபெண்களினால் பொற்காமபுள்ளவை யும் உயரந்த விலைபெற்றவையுமான இரண்டுசாமரங்களைப்பிடித் துத் தலைக்குமேல் வீசப்பெற்றவரும், குபேரனைப்போலவும் வருண னப்போலவும் மஹிமைபும ஐசுவரியமும்பெற்றவரும், எககால மமதாமத்திலேயேயிருப்பவரும், ஆசசரியமான ராக்ஷஸராஜா யும், இக்ஷ்வாகுக்குலநாதராகிய ஸ்ரீராமபிரானை என்றும் மனத்தில் ரினைத்திருப்பவரும், மஹாதமாவுமான விபீஷணரைக்கண்டு கை கூப்பி வந்தனஞ்செய்தான மஹாவீரனான கடோதகசன, இந்திர- னிடத்தில் சித்தரத்தனென்னும் கந்தாவனநிற்பதுபோல அவரிடத் தில் வணங்குகின்றான ராக்ஷஸராஜாவான அந்தவிபீஷணர் தூத னைகவந்த அந்தக் கடோதகசனைக் கண்டு முறைப்படி மரியாதை செய்து இன்சொல்லாக, 'கப்பத்தை விருமபுகின்ற அவவரசன பாருடையவம்சத்தில் பிறந்தவன்' அவன் உடன்பிறந்தவர்களைப் பறையும் அவனுடையகரத்தையும் தேசத்தையும் உணையும் நீ வந்தகாரியத்தையும் எல்லாவற்றையும்பற்றித் தெளிவாகக்கேட்க விரும்புகிறேன் இவற்றையெல்லாம் தனித்தனியே எனக்கு விரித் துச்சொல்' என்றுகேட்டாரா மஹாதமாவான விபீஷணரால் இவ வாறுவினாவப்பெற்ற கடோதகசன கைகூப்பிநின்று பின்வரு மாறு பொருத்தமான மறுமொழி சொல்லலானான்

'சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த மஹாபலசாலியான பாண்டுவென னும் ஓர் அரசர் இருந்தாரா பாண்டுவுக்கு இந்திரனுக்கொப்பான பராகரம்முள்ள ஐந்துகுமாரர்கள் பிறந்தனா அவர்களுள் மூத்த வர் யுதிஷ்டிரரென்றும் அஜாதசத்தருவென்றும் பெயாபெற்றவா, தாமத்திலேயே மனமுள்ளவா, தாமமேஉருவங்கொண்டதுபோன வவா அந்த யுதிஷ்டிரரென்னும்ராஜா கங்கைக்குத்தென்கரையில் அஸ்திநாகரத்தில் ராஜயாதிபத்யம்அடைந்து ராஜ்யத்தைஆண் டாரா -ஓ! ராஜஸுரேஷ்டரே! அந்தராஜ்யத்தைத் திருத்தராஷ்டிர- னுக்குக்கொடுத்தாவிட்டுப் பிறகு இந்திரபரஸ்தம்சென்றாரா அந்த இரண்டுநகரங்களும் கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் இடையிலிருக்கின ரென ராஜஸுரேஷ்டரான விபீஷணரே! அந்த இந்திரபரஸ்த்தத்தில் தமது ஸ்வேஹாதாரங்களுடன் மகிழ்ச்சியோடிருந்து என்களராஜா அரசுநடத்துகிறார் அவருக்கிடையவா சிறந்த கைகளையுடையவா, சீமேஸென்றென்று கயாதிபெற்றவா, பெருஞ்சகதியும்கீர்த்தியும்

உள்ளவா , இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராகரமுள்ளவா அந்
தப்பாண்புதரா பலத்தினால் பதினாயிரமயானைகளுக்கரசுமமான
வா அவருக்கினையவா அராஜுனரென்பவா , சிறந்த பராகரம்
முடையவா மிருதுவானதேகமும் சிறந்தசக்தியுமுள்ளவா சூரத
னத்தினால் உலகத்திலபெயாபெற்றவா சூரதனத்தில் கார
ததவீரனுக்கும் பலத்திலகடலுக்கும் அஸ்தரவிதையில் பரசு
ராமருக்கும் யுத்தஞ்செய்வதில் ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கும் வடிவில்
இந்திரனுக்கும் பிரகாசத்திலஸூரியனுக்கும் ஒப்பானவா அந்
தப் பலகுனா, தேவர்கள், தானவர்கள், சுந்தாவர்கள், பிசாசு
கள், நாகங்கள், அசுரர்கள், மனிதர்களாகிய இவர்களைவரும்
சோந்தாலும் யுத்தத்தில் (அவர்களால்) வெல்லமுடியாதவா
அவா தேவகூட்டங்களோடு யுத்தத்திற்குவந்த இந்திரனைத் தம்
பராக்ரமத்தினாலுயித்ததுக காண்டவவனத்தை அகனிகுளரிகக
கொடுத்தது அகனியைத்திருபதிசெய்வித்தவா அகனியைத்திருபதி
செய்வித்ததினால் அவருக்குத் திவ்யாஸ்திரங்கள் கிடைத்தன.
அரசரே! தேவர்களும் அடைவதற்கரிய ஸூபதரையென்றுபெயா
பெற்ற கிருஷ்ணஸஹோதரி அவராலடையப்பெற்றாள் அரசரே!
அராஜுனனுக்கு இனையவா நகுலா என்றுபெயா பெற்றவா அவா
உருவமெடுத்தவந்த மனமதன்போல உலகத்தில் மிக்கஅழகான
வா அவருக்கினையவா ஸஹதேவரென்று கியாதிபெற்றவா ,
மஹாபராகரமசாலி, யுத்தத்திலகுமாரககடலுளுக்கு நிகரானவா
நான் அவரால் உமமிடமஅனுப்பப்பட்டவன் எனக்குக் கடோத்
கசனென்றுபெயா நான் பீமஸேனராஜாவினயுத்தின, மிககபல
சாலி எனதாயரா மஹாபாகயசாலியான் ஹிடிமபெயென்னும
ககி நான் பாண்டவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்வதற்காக இந்தப்
புவனியெல்லாம் ஸஞ்சரிககிறேன் யுதிஷ்டிரா இந்தப்பூமிமுழுமைக்
கும் அரசராயவிட்டார அவா ராஜஸூரியமென்னும் சிறந்தயாகத்
தைச செய்ய ஆரம்பித்ததுக கப்பமவாங்குவதற்காகத் தம்
ஸஹோதரர்களை எல்லாத திசைகளிலும் அனுப்பியிருக்கிறார்
அவா கிருஷ்ணனுடன் சோந்த (யோசித்துத்) தம்பிமான்
அனுப்பினார் அரசரே! அவர்களில் மஹாசத்ரும மஹாப
சாலியுமான அராஜுனா விரைவாக வடக்கே சென்று மேரு
மலையைத்தாண்டி லக்ஷ்மயோஜனைத் தூரமசென்று அரசர்களெ
ல்லாரையும் தமதுபராசரமத்தினால் யுத்தத்தில் ஜயித்தும் கொ
ன்றும வசப்படுத்தி ஸவாககத்தின் அருகேசென்று அதிகமான ரத்
னங்களுக்கும் உயாரதகுதிரைகளையும் பல்வகையான தனங்களுய்
• கொண்டு வந்து அவற்றையெல்லாம் தாமராஜருக்குக் கொடுத்தார்

புரகாகரசரே! பிமஸேனரும தமவலிமையினுலகிழத்திசையையி
து அரசாகளைவசப்படுத்தித் தாமராஜாவுக்குத் தனத்தை அளித்
தாரா அவவாரே, நகுலரும் கப்பத்திறகாக மேறறிசைக்குப் புறப்
பட்டாரா ராஜஸரேஷ்டரே! ஸஹதேவா தெனதிசைவயசசோநது
லலாஅரசாகளையும் ஜயித்து அவாகளால் மரியாதையெய்யப்
புறநக கப்பத்திறகாக என்னை இங்கே அனுப்பினார் பாண்ட
ராகுளுடையசரித்திரத்தை உமக்குச் சுருக்கமாகச்சொன்னேன்
ஹாராஜாவே! தாமநதெரிநதவரே! தாமராஜாவானயுதிஷ்டி
யையும் பரிசுத்தமானராஜஸூயயாகத்தையும் ஜகதபிரபுவான
ருஷணபகவானையும் நினைத்துப்பார்த்து இப்போது நீர் கப்பம்
காடுபத்தற்குரியவராகிறீர்' என்றான்

அவனசொன்னதைக்கேட்டு, ராக்ஷஸர்களுக்குராஜாவும் தா
ராத்மாவுமானிய விபீஷணா ராக்ஷஸர்களுடன் அநதஆஜைநுபை
யுங்கீகரித்தாரா சிறந்தஅறிவாளரான் அநதபிரபு அது கண்ண
மரான செய்ததென்று நினைத்தாரா பிறகு, அனேகவிதமான சால
வகளையும், விரிப்புக்களையும், மணியினாலும் பொன்னினாலும்
மூலங்கரிக்கப்பட்ட தந்தக்கடிகளையும், பொற்கடிகளையும்,
பரியலிலைபெற்ற ஆபரணங்களையும், பவழங்களையும், முத்துக்களையு
ம், பொற்பாண்டங்களையும், பொற்கலசங்களையும், பொற்கூடங்
களையும், விசித்திரமான அண்டாக்களையும், கொப்பரைகளையும்
வள்ளிப்பாததிரங்களையும், ரத்னகுண்டலங்களையும், பொன்மலா
களையும், சிறந்த பொன்னாலையெய்யப்பட்ட மற்றும் அனேகம்
பாருள்களையும், விசித்திரமான சுழிகளோடுகூடியவைவையும் சந
நினைப்போன்றவைபுமான சங்குகளையும், யாகசாலையின் தோரண
மதம்பங்களாக இருக்கத்தக்க பதினான்கு பனைமரங்களையும்,
பாற்றாமரைமலர்களையும், ரதனமயமானபலகைக்குக்களையும், மிகு
தலிலைபெற்ற கிரீடங்களையும், ரதனங்கள் இழைத்தவலைகளையும்,
யாரந்தசுரதனங்களையும், பலவகைவஸ்திரங்களையும், ராஜாவான
விபீஷணா ஸஹதேவனுக்கு அளித்தாரா மதுபானமசெய்த மத்த
யினால் கண்கள் சிவந்த எண்பத்தெண்ணாயிரம் அரசக்காக்கள் அநத
லையுயரந்த பொருள்களனைத்தையும் கொண்டாந்தனார் அநதரத
னங்களுள் லலாவற்றையும் வாங்கிக்கொண்டு கடுமாதகசன புறப்
பட்டான் அவன் ராஜாவானவிபீஷணருக்கு வந்தனஞ்செய்து கை
ப்பிப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து புறப்பட்டான் கடுமாதகசன ராக்ஷ
ஸர்களோடுகூட ரத்தினங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வந
நகமிலிருந்து ஸஹதேவனிருக்குமிடத்திற்கு விரைவாகச் சென்
ருன அவர்களைவரும் கடலைக்கடந்து ஸஹதேவனிடமேசேர்ந்த

னா ஜனமேஜய ராஜாவே! ரத்தினங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கும் பயங்கரமான அரசகரையும் கடோதகசனையும் ஸஹதேவன் கண்டான். அங்குள்ள தமிழர்கள் அரசகரைக்கண்டு பயந்தோடினர். பிறகு, கடோதகசன் ஸஹதேவனையடைந்து கரங்குவித்துநின்று ஸஹதேவனும் ரத்தினகுழியிலேயும் கடோதகசனையும் கண்ட சளிப்புறமுன் தனஇருகரங்களினாலும் கடோதகசனைத் தழுவி யுமற்ற அரசகரைப்பார்த்தும் அன்புபாராட்டினான் தமிழர்களின் வருகமும் விடைகொடுத்தனுப்பினபிறகு தான் புறப்படத் தொடங்கினான் புத்திமானான ஸஹதேவனென்னும் அரசன். அங்கிருந்து திரும்பினான் இவ்வாறு பராகரமத்தினாலும் இனிமையான சொல்லினாலும் ஜயலக்ஷ்மிபொருந்தியிருப்பதனாலும் ராஜாக்களை ஜயித்துக் கப்பங்கட்டுவித்து அநதவீரன் திரும்பிவந்தான் ராசு ஸாகருடன்கூட ரத்தினமயமான பனைமரங்களை எடுத்துக் கொண்டு பூமியை அதிர்ச்செய்கிறவனபோல இரத்திரப்பிரஸத்திக்குப் பிரவேசித்தான் ஜனமேஜயராஜாவே! ஸஹதேவன் புதிஷ்டிரரைக்கண்டு கரங்குவித்துவனங்கி வந்தனஞ்செய்துநின்று அவராக் கொண்டாடப்பெற்றான் யாருக்கும்கிடையாத மிகுதியான தனகுழியல்கள் இலங்கையிலிருந்து வந்தனவற்றைக்கண்டு தாமராஜ மிகுந்த ஸுதோஷத்தை யும் மிக்கவிப்பபையும் அடைந்தார் பரமரேஷ்டரான ஜனமேஜயராஜாவே! ஆயிரங்கோடிகளுக்கும் மேற்பட்டபொருள்களையும் பலவகை ரத்தினங்களையும் பசுக்களையும் வெள்ளாடு செம்மறியாடு எருமைகளையும் மஹாத்மாவான தாமராஜருக்கு ஒப்பித்துத் தன்காரியத்தைச் செய்து ஸஹதேவன் ஸுமாமாக வலித்தான்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தி க வி ஜ ய ப ர வ ம (தேடீச்சி)

(நதலன் மேற்றிசையை ஜயித்துக் காணிக்கையுடன் இங்கீரப் பிரஸ்தம்வந்து தரிமராஜருக்கு ஒப்பித்தது)

ஸுமாததனானருலன் 1வாஸுதேவனென்னும் அரசனும் ஜயிக்கப்பட்டதிகை ஜயித்தவகையையும் அவனுடையசெயலைகளையும் சொல்வேன புத்தியிறிதிறந்தருலன் காண்டவபரஸத்திலிருந்து புறப்பட்டு மேற்றிசையைநோக்கிப் பெருஞ்சேனையுடன் சென்றான் தனதுபெரிய வரிமமநாதத்தினாலும் படைவீரர்களின் காஜனைகளினாலும் தேருருள்களின் ஒளியினாலும் இரதப்பூமியை

அதிர்ச்செய்துகொண்டு தனங்களும் தானயங்களும் பசுக்களும் மிகுதியாகநீரம்பினதும் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கப்பிரியமுள்ள துமான ரோஹிதகதேசத்துக்கஞ்சென்றான அவ்விடத்திலுள்ள களான் மத்தமயூரக்கரன்னும் அரசாக்களோடு அவனுக்குப் பெரிய சண்டை நடந்தது சிறந்தசக்தியுள்ள அந்தநகுலன் நீரிலலாக காடானதேசமனை ததையும் தானியங்கள் மிகுதியாகவுள்ள ஸாரீஷ் கம். மஹேததமென்னும் தேசங்களையும் ஆகரோசனென்னும் ராஜ ரிஷியையும் வசப்படுத்தினை ஆகரோசனோடு நகுலனுக்குப் பெருஞ்சண்டை நடந்தது அந்தப்பாண்டவன் ஆகரோசனுடைய தேசமாகிய தரானதேசத்தை ஜயித்து அங்கிருந்துபுறப்பட டான சிறந்தபராகரம்முள்ள புருஷஸரேஷ்டனான நகுலன், சிங் கள், திரிகாததாக்கள், அம்பஷ்டாக்கள், மாலவாக்கள், காப்படாக்க ளென்னும் ஐந்து தேசத்தரசாக்களையும் மத்தியமகேயாக்கள், வாட கானாக்களென்னும் 1 பிராமமணாக்களையும் ஜயித்து மறுபடியும் திருமபிவந்து புஷ்கரகேசுத்திரமாகிய வனத்திலவலிகும உதஸவ ஸங்கேதாக்களின் கூட்டத்தாரை ஜயித்தான் விரிந்துருகிகளையி லிருக்கும் மஹாபலசாலிகளான கிராமணியரென்பவரையும் ஸரஸ் வதிந்தியைச்சாராந்து மதஸ்யங்களினால் ஜீவிக்கும் சூத்திரர்கள் இடையாக்களின் கூட்டங்களையும் மலைகளிலவலிப்பவரையும் ஜயித் துப் பஞ்சநதமென்னுமதேசத்தையும் அமரபாவதமென்னும் மலைப்பையும் உத்தராஜ்யோத்திஷம், திவ்யகடமென்னும் நகரங்களை புமஜயித்து அவற்றின் 2 தவாரபாலகளைப் பராகரமத்தினால் வசப் படுத்தினை அந்தநகுலன் ராமடாக்களையும் ஹாராக்களையும் ஹ-உணாக்களையும் மற்றுமுள்ளமேற்றிசைராஜாக்களனைவரையும் தன் கட்டளையினாலேயே கீழ்ப்படுத்தினை பாரதரான ஜனமே ஜயரே! அங்கிருந்துகொண்டே வாஸுதேவனுக்குத் தூதனை அனுப்பினை அரசரே! அச்சமற்றவனான அவவரசன் இவன் கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டான் அதன்பிறகு, பலவாலானநகு லன் மதரதேசத்தாராஜதானியாகிய சாகலக்கருக்கஞ்சென்று தனது மாதுலனானசலயனைச் சினேகத்தினால்வசப்படுத்திக்கொண் டான் ஜனமேஜயராஜாவே! மரியாதைக்குரியவனும் யுத்தவீர ரிற்சிறந்தவனுமாகிய நகுலன் அந்தச்சலையராஜனால் மரியாதை செய்யப்பெற்று மிகுதியான ரதனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான் கௌரவஸரேஷ்டனும் விசித்ரமானயுத்தங்கள் தெரிந்தவனுமான நகுலன், அதன்பிறகு, கடலின் உளதீவுகளில்

1 மூலத்தில் 'தவிஜாந' என்றிருக்கிறது

2 தேசங்களின்வழிககாவலான அரசன்;

வவிக்ரும மிக்ககொடியவரான பஹலவா, பாபபரா, கிராதா யவனா, சகரென்னும மிலேச்சராஜாக்களைவசப்படுத்தி அவாச னிடமிருந்து தனங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு திருமபினுன மஹ ராஜரே! அநதமஹாதமாவின்னுடைய பொக்கிஷமாகிய பெருந் தனத்தைப் பதினாயிரம் ஒட்டகங்கள் கஷ்டப்பட்டுச்சுமந்தன பரதமரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! ஜயலக்ஷ்மிபொருந்தியவனுப் பாதரிபுத்திரனுமான நகுலன் வருணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுப் (பெளண்டரக) வாஸுதேவனால் ஜயிக்கப்பட்டதுமாகிய மேற் றிசையைஜயித்து இரதிரபிரஸத்ததிலிருக்கும் வீரரான யுதிஷ்டி ரரிடமவந்து அநதத்தனத்தை அவருக்கு ஒப்பித்தான

கீகீவீஜயபர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்தாறுவது அதயாயம்

ராஜஸூயபர்வம்.

(ராஜஸூயயாகதீரீன் ஆரம்பம்)

தாமபுத்திரா ஜனங்களைரக்ஷித்ததினாலும் ஸத்தியத்தைக் காப்பாற்றினதினாலும் பகைவர்களையொழித்ததினாலும் பிரஜைகள் தமதம் கருமங்களில் தவறாமலிருந்தனா வரிகளைச் சரியாகவாங்கு வதினாலும் காமமாக ஆளவதினாலும் மேகம் நிரம்பவாழித்தது தேசம் செழிப்பாயிருந்தது எல்லாதொழில்களும் நனருகநடந் தன பசுககாததல் பயிர்செய்தல் வாததகம் இவையெல்லாப் பராஜாவின ஆளுகையினால்சிறப்பாகநடந்தன ஜனமேஜயராஜாவே திருடாகள் மோசமசெய்பவர்கள் ராஜாவின அபிமானம்பெற்ற வர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திலும் ஜனங்களில் ஒருவாக்கொருவ ரிடத்திலும் வஞ்சகப்பேசைகள் யாராலும் கேட்கப்படவில்லை யுதிஷ்டியா தாமந்தவருமலிருந்ததனால் அநதக்காலத்தில் அந் திருஷ்டி, அதிலிருஷ்டி, வியாதிகள், தீப்பிடித்தல் இவையெல்லாப் இருக்கவில்லை அரசர்கள், பிரியத்தைச்செய்வதற்கும் அடுப்பதற் கும் வழக்கமாயுள்ள கப்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் யுதிஷ்டி ரிடம் சென்றாகளேயல்லாது வேறுகாரியங்களைப்பற்றிச் சென் றதேயில்லை தாமராஜருடையபொக்கிஷம் நியாயமாகவந்த பொருள்களினாலேயே அனேகநூற்றாண்டுகள்செலவுசெய்தாலுப் பழியாதபடி பெருகியிருந்தது தாமராஜாவானவா தமது தான் யம்முதலியவற்றின் அளவையும் பொக்கிஷத்தின் அளவையும் அறிந்து யாக்குசெய்வதற்கே நிச்சயஞ்செய்தாரா அவருக்கு வேண்

டியவரனைவரும் தனித்தனியாகவும் சோநதும், 'பிரபுவே! நீ யாகஞ்செய்வதற்கு இதுதருணம், இப்போதேசெய்வது யுகதம்' என்று உரைத்தனா அவர்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே பழமையானரிஷியும் வேதமூர்த்தியும்¹ ஞானிகள் மாதிரிமே காணக்கூடியவரும் அழிவில்லாதவருட சிறந்தவரும் உலகத்தின் உற்பத்திக்கும் பிரளயத்துக்கும்காரணரும் சென்றனவருவன நிகழ்வனவாகிய அனைத்துக்கும் ஈஸ்வரரும் கேசியென்னும் அஸ்ரனை ஸம்ஹாரஞ்செய்தவரும் யாதவர்கள் அனைவர்க்கும் விரோதிகளைக்கொண்டு ஆபத்தகாலங்களில் அப்பங்கொடுத்த மதில்போலக்காப்பவரும் புருஷோத்தமருமாகிய கண்ணபிரான், வஸுதேவரை மரியாதையுடன் சேனைத்தலைவராக எற்படுத்திப் பெருஞ்சேனையினால் சூழப்பெற்றவராகத் தாமராஜாவுக்கு அளவற்றதனக்குவியலை எடுத்தாக்கொண்டவரதார முடிவில்லாததும் அழியாததுமாகிய ரதனக்கடலான அந்தத் தனக்குவியலை எடுத்தாக்கொண்டு தமதுதேரிலெலியினால் எங்கும் முழங்கச்செய்து இரகிரப்பிரஸத்தில் பிரவேசித்தார முன்னமே நிரம்பின அந்த நகரத்தை மறுபடியும் நிரப்புவதனால் பாண்டவர்களின் பகைவர்களுக்குத் துயரஞ்செய்பவரானா கிருஷ்ணபகவான எழுந்தருளின தினால் பாண்டவர்களின் நகரமானது, ஸூரியனில்லாத இடத்தில் ஸூரியோதயமானதுபோலவும் காற்றில்லாவிடத்தில் காற்றடித்ததுபோலவும் மகிழ்ந்திருந்தது அந்தப்புருஷஸரேஷ்டரான புதிஷ்டிரா, தெனியா வியாஸாமுதலிய புரோஹிதாசனோடும் பீமராஜுன் நகுலஸஹதேவர்களோடும் கூடி மனக்களிப்புடன் கண்ணபிரானை எதிர்கொண்டழைத்து, சாஸ்திரப்பிரகாரம் அதிதிஸ்தகாரஞ்செய்து ஸூகமாக உட்காராதபிறகு குசலபரஸம்செய்து பின்வருமாறு பேசுதுறறா

'கிருஷ்ண! உமமாலேதான இந்தப்புலனிமுழுதும் எனவசத்திலிருக்கிறது யாதவரே! மிருந்ததன்ம உமது அனுகூலத்தினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டது தேவகிபுத்ரரே! மாதவரே! உமது அனுகூலம்பெற்றநான இவற்றையெல்லாம் சாஸ்திரப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸரேஷ்டர்களுக்கும் அக்னிபகவானுக்கும் உபயோகப்படுத்தக்கருதுகிறேன் பகவானே! சிறந்தகைகளை யுடையவரே! அதற்காக உமமோடும் எனதம்பிகளோடும்சோநது யாகஞ்செய்யவிரும்புகிறேன் அதுவிஷயத்தில் நீ அனுமதி கொடுக்கக்கடவீர் சிறந்தபுஜங்களையுடைய கோவிந்தரே! நீ உமக

1 'தெரிந்தவர்களாக கிண்பப்பவருக்குத் தெரியாதவரும்' என்பது பழைய உரை

குத தீகைஷயைச் செய்வித்துக்கொள்ளக்கடவீர் பகவானே ! நீர் யாக்கஞ்செய்தால் நான் பாவம் நீங்கினவனாவேன். பிரபுவே ! அல்லது இந்தத்தமபிகளுடன் வேளவிசெய்யும்படி எனக்கே உத தரவுகொடும் கிருஷ்ண ! உமமால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்றுத் தான் நான் சிறந்தயாகத்தைச் செயவேன்' என்றார் அந்தக் கேட்ட கண்ணபிரான, தாமராஜாவின குணங்களின் மிகுதியைப் பற்றி நிரமப்பேசி, 'ராஜஸரேஷ்டரே ! நீர்தாம் அரசாக்கும் அரசர், இந்த மஹாயாசத்திற்குத்தகுதியுள்ளவர் நீரே யாக தீகைஷயைத்துக்கொள்ளும் நீர் செய்வதனாலேயே நாங்கள் கிரு காரத்தராவோம் உமது நன்மைக்கு நாங்களிருப்பதனால் நீர் நினைத்தயாகத்தைச் செய்யும் என்னையும் காரியங்களில் கட்டளை யிடும் நீர் சொல்லுவனவற்றையெல்லாம் செய்வேன்' என்று யுகிஷ்டி ருருகு மறுமொழிகூறினார் யுகிஷ்டி.ரா, 'கிருஷ்ண ! ஹருஷ்கேசர் ! நான் நினைத்தபடி நீர் வந்துசேருததனால் என எண்ணம் பயன்பட்டது எனக்குக் காரியவலித்தி நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கிருஷ்ணனால் அனுமதிக்கப்பெற்ற தாம் ராஜா ஸ்ஹோதரர்களுடன்கூட ராஜஸூயயாகம் செய்வதற்கு வேண்டியஸாதனங்களைச் சேகரித்தார் அப்போது சத்தருக் களை அடக்குகிறவராகிய தாமராஜா, யுத்தவீரர்களிற சிறந்தவனாகிய ஸ்ஹதேவனையும் மாதிரிகளனைவரையும் பார்த்து, 'இந்தயாகத் தின் அங்கங்களையும் கருவிகளையும் மங்களத்திரவியங்கனையும் ஹோமத்துக்குரிய பதார்த்தங்களையும் தென்மயமுனிவா முதலிய பிராமமணர்களின்சொற்படி பூரணமாகவும் விரைவாகவும் மனி தர்கள், அவரவாதகுதிக்குத்தக்கபடி முறையே கொண்டுவரக் கடவா' எனவிருப்பப்படி இந்திரஸேனன், விசோகன், அராஜுன னுடைய ஸாரதியாகிய பூரு இவர்கள் அன்னம் முதலியவற்றைக் கொண்டுவருவதற்கு நியமிக்கப்பட்டகடவா கௌரவஸரேஷ்ட னுன் ஸ்ஹதேவனே ! பிராமமணர்களுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்யத்தக்கவையும் ருசியும் மணமுமுள்ளவையுமாக எல்லா உணவுகளும் செய்விக்கப்படவேண்டும்' என்றுகட்டளை யிட்டார் யுத்தவீரர்களிறசிறந்தவனுன் ஸ்ஹதேவன் தாமராஜ ரான் யுகிஷ்டி.ராசொன்னபோதே, 'எல்லாமலித்தமாயிருக்கி றது' என்று அவருக்குத்தெரிவித்தான் ஜனமேஜயராஜாவே ! பிறகு, கியாஸமஹரிஷி வேதங்களுக்கொணவருவததுபோன்ற மஹாணுபாவர்களானபிராமணர்களை ரிதவிக்ருக்களாக அழைத்து வந்தனர். ஸத்தியவதிபுத்திரரான் அவர் தாமே அந்தத்தாம் ராஜாவுக்கு பிரமமாவின் ஸ்தானத்தை வஹித்தார் தனஞ்சய

கோத்திரத்தாரிற் சிறந்தவரான ஸுஸாமாஎனபவா ஸாமகானம்
செய்யும் உதகாதாவாயிருந்தார பிரமமஜ்ஞானிகளிற் சிறந்தவ
ரான யாஜ்ஞவல்கிய மாமுனிவர சிறந்த அநவாயுகங்களில் தலைவ
ராயிருந்தார வஸுவின புத்திரரான பைஸு தெனமியருடன்
சோந்து ஹோதாவாயிருந்தார ஜனமேஜயராஜாவே! வேதங்களி
லும் வேதாங்கங்களிலும் கரைகண்டவர்களாகிய இவர்களுடைய
புத்திரர்கள் சிஷ்யாக்களனைவரும் ஹோதா வின வேலையைச் செய்து
கொண்டிருந்தனர் அவர்கள் புண்ணியாகவாசனஞ் செய்வித்துச்
சாஸ்திரோகதப்பிரகாரம் அநத யாகத்துக்கு ஸங்கலபஞ்செய்து
கொண்டு அநதயாகத்துக்குக் குறிப்பிடப்பட்ட பெரிய யாகபூமி
யைப்பூஜைசெய்தனா அநதப்பூமியிலராஜாவினால் அனுமதிக்கொடுக்க
பெற்ற சிற்பவேலைக்காரர்கள் தேவகிருஹங்களைப்போல நல்ல
வாஸனைபுள்ளவையும் விசாலமுமான கிருஹங்களைக் கட்டினா
அரசார்களிலும் மனிதர்களிலும் சிறந்தவரான அநதததாமராஜா
தமக்கு அநத ஸமயத்துக்கு மந்திரியாயிருந்த ஸஹதேவனைப்
பார்த்து, 'நீ ராஜாக்களை அழைப்பதற்கு விரைவாகச் செல்லும்
தூதர்களை உடனே அனுப்பு' என்று கட்டளையிட்டார ராஜா
வின சொல்லிக் கேட்டவுடன் ஸஹதேவன் தூதர்களையழைத்து,
'தேசங்களிலுள்ள பிராமமணர்கள் கூத்திரியர்கள் வைசியர்கள்
கௌரவிகத்தகக் குத்திரர்கள் எல்லாரையும் அழைத்துவாருங்
கள்' என்று கட்டளையிட்டான் அநதததூதர்கள் ஸஹதேவன்
கட்டளைப்படி எல்லாராஜாக்களையும்ழைத்தனர் இன்னும் அநேக
தூதர்களையும் ஸஹதேவன் அனுப்பினான் தூதர்கள் குதிரைகளி
லேறிப் பலதேசங்களுக்குச் சென்றனர் ஜனமேஜய ராஜாவே!
ராஜாவான் யுதிஷ்டிரா, பீஷ்மரையும் தரோணரையும் திருதராஷ்
டிரையும் விதுரரையும் கிருபரையும் தமது பிரதாக்களான துரி
யோதனன் முதலியோரையும் தம் அன்பார்களையும் அழைப்பதற்
காக நகுலனை அஸ்திபுரத்துக்கனுப்பினார் பார்த்தே! அதன்
பிறகு, அநதப் பிராமமணர்கள் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரருக்குக்
குறித்தகாலத்தில் ராஜஸூய்யாக நீக்கைச் செய்வித்தனர் தாம்
மேயுருவமெடுத்ததுபோன்றவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் தாமத்தில்
மனமுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரா, கேடடையும் மூலமும் சோந்த
அமாவாசையில் மானதோலைப் போர்த்துப் புள்ளிமான தோலை
உடுத்ததுத் தேகத்தில் வெண்ணையைத் தடவித் தீக்கைச் செய்து
கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான பிராமமணர்களால் சூழப்பட்டவராகி
த் தம்ஸஹோதரர்களோடும் சுற்றத்தாரோடும் ஸநேஹிதாக்க
ளோடும் மந்திரிகளோடும் பலதேசங்கூறிலிருந்து வந்த கூத்திரிய

ஜாதியாரான அரசர்களோடும் ஸபையாரோடுகூடி யாகசாலைக் குச்சென்றா எல்லா விததைகளிலும் தோந்தவாகளும் வேத வேதாங்கங்களிற் கரைகண்டவாகளுமாகிய பிராமணர்கள் பற்பல தேசங்களிலிருந்து அங்கே வந்தனா உடனே, ஆயிரக்கணக்கான சிறப்பவேலைக்காரர்கள் தாமராஜாவின கட்டளையினால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடன்கூட வந்தவர்களுக்கும் தனித்தனியே மிகுதியான போஜனங்களும் வஸ்திரங்களுமுள்ளவையும் எல்லாப் பருவங்களின் பலன்களும் நிரம்பினவையுமான வீடுகளைக் கட்டினா அரசரே! ராஜாவினால் பூஜிக்கப்பெற்ற அந்தப்பிராமணர்கள் நாட்டியங்களையும் நாததனங்களையும்பாரததுக்கொணடும் பல கதைகளைச் சொல்லிக்கொணடும் அந்த வீடுகளில் வலித்தனா ஸந்தோஷத்தாடன பூஜித்துக்கொணடும் பேசிக்கொண்டுமிருக்கும் மஹாதமாகளான பிராமணர்களின் பெருங்கோஷம் அங்கே எப்போதும் கேட்கப்பட்டது ' இவர்களுக்குக் கொடுங்கள், கொடுங்கள் ' என்றும் ' நீங்கள் புஜியுங்கள், புஜியுங்கள் ' என்றும் இவ்வகையான பேச்சுக்களே அங்கே எப்போதும் கேட்கப்பட்டன பாரதரே! லக்ஷக்கணக்கான பசுக்களையும்படுகைகளையும் பொன்களையும் வேலைக்காரிகளையும் ஒவ்வொருவருக்கும் தாமராஜா கொடுத்தனா ஸவாககத்துக்கு இந்திரனைப்போலப் பூமிக்கு ஒப்பற்ற வீரரும் மஹாதமாவுமான தாமராஜாவின அந்த யாகம் இவ்வாறு நடந்தது

முப்பத்தேழாவது அதியாயம்

ரா ஜ ஸ்ரீ ய ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் யாகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது)

ஜனமேஜய ராஜாவே! அதன்பிறகு, மரியாதைசெய்து அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள், தேவவிமானங்களிலிருந்து தேவர்கள் புறப்படுவதுபோலத் தமதம் கிருஹங்களிலிருந்து புறப்பட்டனா பாரதரே! அந்த ராஜர்கள் மிக்க விலைபெற்ற பலவகை ரதனங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அந்தத் திசைகளிலிருந்து அங்கே வந்தனா புருஷஸரேஷ்டரே! அந்த யாகத்தைப்பற்றித் தெரிந்த அனைக அரசர்கள் தூதர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் பலவகைத் திரவியங்களை மிகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு தாமராஜரையும் அவருடைய ஸபையையும் பாரக்கவிருப்பி அவருடைய யாகத்துக்குச் சென்றார்கள யுத்தம்

நில ஜயிப்பவனாகிய அந்த நகுலன் ஹஸ்தினாபுரமசோரது பீஷ்
 நரபும் திருதராஷ்டிரனையும் அழைத்தான், கரங்களைக் குவித்து
 னாகிமின்று பரதகுலத்தோராகிய திருதராஷ்டிரனையும் பீஷ்
 நரபும் சிறந்த புத்திமானான விதூரையும் அழைத்தான், பிறகு,
 ரியோதனனமுதலான பிராதாக்களனைவரையும் அழைத்தான்
 ரோணாசாரியாமுதலான அனைவரும் மரியாதையோடு அழைக்க
 பட்டனர் அதன்பிறகு, திருதராஷ்டிரனும் பீஷ்மரும் புத்தி,
 சிறந்தவிதூரரும் துரியோதனனமுதலான ஸ்வேஹாதராகளனை
 நம் மனமகிழ்ந்து பிராமமணாகளைமுன்னிட்டுக்கொண்டு யாகத்
 துக்குசென்றனர் காரதாரதேசத்தரசனாகிய ஸம்பலன், மஹா
 சாலியான சகுனி, அசுலன், விருஷ்கன், ரதபுத்தஞ்செய்பவரில்
 நந்தவனாகிய காணன், பலவானான சல்லியன், மிக்கபலசாலியான
 ஹலீகன், குருவமரத்தவனான ஸோமத்தன், பூரி, பூரிஸரவன்,
 லன், அஸ்வத்தாமா, கிருபா, தரோணா, விரததேசத்தரசனான
 ரதரன், புத்திராகளுடனகூடிய துருபதன், சாலவராஜன்,
 ராகஜயோதிஷ்நகரத்தரசனும் மஹாரதனுமான பகதத்தராஜன்
 ராகளுமசென்றனர் அந்தப்பகதத்தராஜன் கடலிலுள்ள தீவுக்
 ல வவிகளும் மிலேசச அரசரெல்லாருடனும் சென்றான் மலை
 ட்டரசர்களும் பருஹதபலனென்னும் அரசனும், பெண்ணடர்க
 ஸந்தேவனும், வங்கம், களிங்கம், ஆகாஷ்ம, குந்தலம், கால
 ம், ஆந்திரம், திராவிடம், சிங்கம், காஸமீரமென்னுமதேசத்
 சர்களும், மஹாபராகரமசாலியான குந்திபோஜன், கௌர
 கனென்னுமரசன், மற்றும்முள்ள சூரர்களான பாஹலீக்
 சத்தரசர்கள், இரண்டுபுத்திராகளுடனகூடிய விராடன், மஹா
 சாலியான மாவேலலன், மஹாவீரனான சிசுபாலன் ஆகிய இவா
 நம், புத்தத்தில் அடங்காத கொழுப்புள்ளபலராமா, அனிருத்
 ர, கங்கன், சாரணன், கதன், பிரதபுமன்னன், ஸோமபன், சூர
 னசாருதேஷ்ணன், உலமுகன், நிசுடன், வீரனான அங்கா
 னமுதலான மஹாரதர்களான யாதவர்களனைவரும், மத்திய
 முதலான அனேகதேசங்களுக்கதிபதிகளான அரசர்களும்,
 மராஜாவின ராஜஸூயயாகத்திற்கு வந்தனர்

அரசரே! தாமராஜாவின கட்டளையினால் பலவகைப் பசுந்
 தகளுள்ளவையும் வாங்கினாலும் சோலைகளாலும் சோப்பிப்
 படிமான விடுதிகளை அவர்களுக்கு மந்திரிகள்கொடுத்தனர் தாம
 திரா அந்தமஹாதமாக்களுக்குச் சிறந்த மரியாதையெய்தனர்
 யாதையெய்யப்பெற்ற அரசர்கள் கைலாஸமலையின் சிகரங்
 நக்கொப்பானவையும் மனத்திற்கினியவையும் சிறந்தபொருள்

களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் செவ்வையாகக் கட்டப்பட்ட உயரத் வெண்மையான மதில்களினால் நரபுறமும் சூழப்பட்டவையும் பொன்மயமான பலகணிகளுள்ளவையும் ரத்தினத்த வரிசைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஏறுதற்குச் சுகமா படிகளுடையவையும் உயரத் ஆஸ்திரங்களமுதலிய சாமான ளுள்ளவையும் புஷ்பமாலைகளால் மறைக்கப்பட்டவையும் உயர் அகில மனம் கமழ்கின்றவையும் ஹம்ஸத்திற்கும் சந்திரனுக்கு ஒப்பான நிறமுள்ளவையும் ஒருயோஜனே தூரத்திலேயே எளிதா காணப்படுகின்றவையும் விசாலமானவையும் நேருக்குநேர வாயில்களுள்ளவையும் இன்னும் அனேகம் சிறப்புக்களுள்ள வும் பலவகைத் தாதுகளுக்கே உரியவைகளாகிய கிரகங்கள போன்றவையுமான அவரவர்களுடைய விடுதிகளுக்குச் சென்றனர் அவர்கள் அங்கங்கே சிரமப்பிரகாரஞ் செயதுவிட்டு, பெரு தகழினை கொடுப்பவரும் ஸபையோராக அனேகரால் சூழப்பட்ட வரும் தாமராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரைக்கண்டனர் அப்போது அரசர்களும் பிராமமணர்களும் மஹரிஷிகளும் நிரம்பின அரங்கத்தை தேவர்கள் நிரம்பின தேவலோகம்போல விளங்கிற்று

முப்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

ராஜஸூயபாவம். (தோடீச்சி)

(ராஜஸூயமாகம் நடத்தியது)

அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரா, பீஷ்மரையும் தரோணரைய ளுதிக்கொண்டழைத்து அபிவாதனஞ்செய்து, பீஷ்மா, தரோண கிருபா, அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன், விஷிசதி இவர்களைப் பார்த்து, 'நீங்கள் எல்லாரும் இந்த யாகத்தில் என்னைச் சிறப்பி க்கக்கடவீர், இங்கே எனக்குள்ள செல்வங்களெல்லாம் உங்களுடையனவே எனனால் அழைக்கப்பட்ட நீங்கள் உங்களின் உடம்பு என்னை நடக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னான் திஷ்குசெய் சொண்ட அந்தப்பாண்டவ ஜயேஷ்டரான் தாமராஜா அவர்களை லாரையும் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி உடனே அவரவருள் ஏற்ற வேலைகளில் அவரவர்களை நியமித்தார் போஜனத்துக் கவரிசையாக உட்கார்வைப்பதிலும் எச்சிலைச் சுத்திச் செய் பதிலும் போஜனங்களை விசாரிப்பதிலும் யுத்தஸூயவையு பகூணங்களையும் போஜனங்களையும் பற்றிய வேலைகளில் துச் ஸன்னையும், பிராமமணர்களையழைப்பதில் அஸ்வத்தாமாவையு ராஜாக்களுக்கு முரியான்த் செய்வதில் ஸஞ்சயனையும், செயத்வறன்

ம செயயவேண்டியகாரியங்களையும் செமமையாகப் பாரப்பதில் ஷமதரோணாகளையும், பொன்னையும் பொன்னாயங்களையும் நினைங்களையும் பாரததுக்கொள்ளுவதிலும் தக்ஷிணைகொடுப்பதிலும் கிருபாசாரியரையும் ஏற்படுத்திவா அங்வாரே, மற்றப் நுஷ்டரேஷ்டர்களையும் அவரவருக்குத்தகுதியான காரியங்களில் சவருத்திக்கச்செய்தார நகுலனால அழைத்துவரப்பட்ட பாஹுகன, திருதராஷ்டிரன், ஸோமத்ததன், ஜயதரதன் முதலானவா அங்கே யஜமானாபோல விளங்கினா எல்லாததாமங்களும் தரிதவரான கூத்ததாவென்னப்பட்ட விதுரா பொருட்செலவு சயப்பவராயிருந்தார துரியோதனன், எல்லாரிடங்களிலுமிருந்து நம் காணிக்கைகளைவாங்கினான் பதிவரதைகளான குருதியும் நதாரியும் ஸதிரீகளுக்கு மரியாதைசெய்தனா அவர்களுடைய நமக்களமாரனைவரும் அவர்களின் கட்டளைகளை விரைவாகச் செய்தனா அராஜனை காரியம் நிறைவேற்றுவதற்காகக் கிருஷ்ணஸமீபத்திலேயேயிருந்தான எல்லா உலகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணபகவான மேலானபலனைப் பூரணஞ்செய்யவிரும்பி ராமமணாகளின் பாதபரகூடாளன்காரியத்தில் தாமே அமர்ந்தார தாமராஜரையும் அவாஸபையையும் பாரக்க விரும்பி வந்தார்கள் எவரும் ஆயிரத்துக்குத்தாமுந்த காணிக்கையை அங்கே காணவிரவில்லை அந்த யாகத்தில் அனேகரத்தினங்களினால் ஜாககள் தாமராஜரைச்சிறப்பித்தனா நாம கொடுக்கும் ரத்தினங்களினாலேயேதாமராஜா யாகத்தை முடிக்க வேண்டுமென்று ராம மற்றவர்களிலும் மேற்போகவிரும்பி அரசர்கள் திரவியங்களைளித்தனா மஹாதமாவான தாமராஜாவினஸபையானது மேலாரணிகைகளும் சிகரங்களுமுள்ளவையும் சேனைகளால் சூழப்பட்டவையும் அனேகரத்தினங்களினால் விசிதரமானவையும் சிறந்த சுவரியமும் மிக்க அழகுமபொருநதியவையும் தேவவிமாங்களோபபோலச் செயப்பட்டவையுமான ராஜகிருஷ்ணங்களையும் பலதேசங்களிலிருந்து வந்திருக்கும் அரசர்களின் சிறந்த பூரணமனைகளாலும் யாகத்துக்காக வந்த திக்பாலகார்களின் விமாங்களென்னும் ரதங்களாலும் பிராமமணாகள் வவிற்கும் கிருஷ்ணங்களாலும் மிக்க அழகாயிருந்தது ஐசுவரியத்தினால் வருணசுவாணை வெல்லுகிற யுதிஷ்டிரா, ¹ ஆறு அகனிகளும் நிரம்பினக்ஷிணைகளுமுள்ள யாகத்தைச்செய்தார வேண்டினவற்றை எல்லாம் நிரம்பக்கொடுத்தது எல்லாஜனங்களையும் திருப்பதிசெய

1 ஆறு அகனிகளாவன : ' ஆரம்பனீயம், கூத்திரம், தருதி, யுஷ்டி, தவிராதிரம், தசபேயம் ' என்பது பழையவுரை

விததார அன்னமும் அனேகபக்ஷணங்களுமுள்ளதும் புஜ்
 துத திருபதியடைந்த ஜனங்கள் கிரமபின்னதும் சதனங்களாக
 காணிகைக்கள் மிகுந்ததுமாக அந்தச்சபையிருந்தது மந்திரத்
 திரங்களிலும் ஸ்வரலக்ஷணங்களிலும் தோந்தவாகளான மஹரி
 களால நடத்தப்பட்ட அந்த யாகத்தில் ¹ இடாஹோமம், ஆஜ்
 ஹோமமென்னும் கிரியைகளால தேவர்கள் திருபதியடைந்தன
 தேவர்களைப்போலவே பிராமமணர்கள் முதலான எல்லா வ
 ணத்தாரும் தக்ஷிணைகளாலும் போஜனங்களாலும் மிக்கபொரு
 களாலும் அந்தயாகத்தில் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு திருப
 அடைந்தனர்

ராஜஸ்-மயபர்வம் முற்றிற்று

முப்பதோன்பதாவது அத்யாயம்

அ ர் க் க ர ஹ ர ண ப ர் வ ம்.

(தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ணனுக்கு முதல்மரியாதை செய்ததைப்பற்றி
 சீகபாலன் ஆடுகடிபித்தது)

பிறகு, அபிஷேசனீயமென்னும் ராஜஸ்-மயத்துக்கு அந்
 மான ஸோமயாகஞ்செய்யுங்காலத்தில் பூஜிக்கத்தக்கமஹரிஷி
 ளும் பிராமமணர்களும் ராஜாக்களுடனகூட அந்தாவேதியெ
 னும் யாகசாலையில் பிரவேசித்தனர் அப்போது மஹாதய
 வான புதிஷ்டிசுருடைய அந்த அந்தாவேதியில் ராஜரிஷிகளுட
 கூட உட்காரத்திருந்த நாரதா முதலிய தேவரிஷிகளும் தேவ
 களும் பிராமமஸ்பையில் சோந்திருப்பதுபோல விளங்கின
 மிகுந்த மகிமைபுள்ள அவர்கள் யாககாரியங்களின் இடையி
 ராஜாவினருகில் வாதங்கள்செய்தனர் இஃது இவ்வாறே ஆ
 மென்றும் இவ்வாறாகாதென்றும் இஃது இவ்வாறும் ஆகலாமெ
 னும் இது வேறுவிதமாகக் கூடாதென்றும் பலா ஒருவருக்கொ
 வா ² விதண்டாவாதம் பேசினர் அப்போது, அவர்களில் சி
 தாககசாஸ்திரத்தினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட யுகதிகளைக் கொண
 சிறியவிஷயங்களைப் பெரியவைகளாகவும் பெரியவிஷயங்களைச் சி
 யவைகளாகவும்செய்தனர் அவர்களிலிலமேதாவின பருந்தாக
 ஆகாயத்திலுள்ள மாமஸ்தையைடிப்பதுபோலப் பிறாசொன்

¹ அன்னமாகிய ஹவிவிலை செய்யும்கிரியை

² விதண்டாவாதம் = தனமத்ததை வலியுறுத்தாமலே பிறாசொன்
 கைக கண்டிப்பது

விஷயங்களை ¹ அடித்தனா சிலா தாமசாஸ்திரங்களிலும் சிலா ராஜநீதிசாஸ்திரங்களிலும் ஸமாததரும் சிலா சிறந்ததவமுள்ளவரும் எல்லாப் பாஷ்யங்களையும் கற்றுணர்ந்தவர்களில் சிறந்தோருமாகிய அந்தச்சபையோர் வாதஞ்செய்து மகிழ்ந்தனா வேதங்களைல்லாம தெரிந்தமஹரிஷிகளும் பிராமமணாகளும் தேவர்களும் நிரம்பின அந்தப் பெரிய அந்தாவேதியானது ஸ்கந்ததிரங்கள் நிரம்பின ஆகாயம்போல விளங்கிற்று ஜனமேஜயராஜாவே! அப்போது யுதிஷ்டிரருடைய கிருஹத்தில் அந்த அந்தாவேதியிலுள்ள ஸபையில் சூத்திரனாவது அனுஷ்டானம் தவறினவனாவது ஒருவனும் இல்லை சிறந்த ஐஸ்வரியமுள்ளவரும் சிறந்த ஞானமுள்ளவருமான தாமராஜாவின யாககாரியத்திலுண்டான அந்தச் சிறப்பைப்பார்த்து நாரதா மகிழ்ந்தாரா ஜனமேஜயராஜாவே! அப்போது ஸ்கந்ததிரியர்கள் எல்லாரும் வந்துசேர்ந்திருப்பதைக்கண்டு அந்தநாசதமுனிவா ஒருசிறதைப்புறரா புருஷஸுரேஷ்டரே! முன்பு தேவர்கள் தங்கள் அம்சங்களினால் பூமியில் அவதரிக்கும் தருணத்தில் பிரம்மலோகத்தில் நடந்த பூர்வகதையைநினைத்தாரா ஜனமேஜயரே! அது தேவர்களின் சோகையென்று அறிந்த நாரதா தாமரைக்கண்ணராகிய 'திருமலை' மனத்தில் தியானித்தாரா 'எல்லாவற்றையும் படைப்பவராகிய எவா முன்பு தேவர்களைக் கட்டளையிட்டாரோ அந்தப்பிரபுவும் அஸுரர்களை அழிப்பவருமாகிய மகாவிஷ்ணு அஸுரர்களைக்கொன்று தம் பிரதிஜைஞையைக் காப்பதற்காகத் தாமே ஸ்கந்தரிய வம்சத்தில் வீரராகப்பிறந்திருக்கிறா சிவஸவருபியும் பிரம்மதேவருபியுமான பகவான நாராயணன், தேவர்கள் எல்லாரையும்பார்த்து, 'நீங்கள் ஒருவரையொருவா கொன்றுவிட்டுத் திருமபவும் உங்கள் லோகங்களை அடைவீர்கள்' என்று கட்டளையிட்டுத் தாழும் யதுவம்சத்தில்வதரித்தாரா வம்சத்தை விருத்திசெய்கிறவரிற் சிறந்தவரான பகவான் பூமியிலுள்ள அந்தகர்களும் விருஷணிகளுமாகிய இவர்களின் வம்சத்தில் ஸ்கந்ததிரங்களுக்கிடையில் சந்திரனபோல மிகச்சிறப்புற்று விளங்கினா இந்திராதி தேவரீனவரும் எவருடைய கைவன்மையைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனரோ சத்தனரு ஸமஹாரம் செய்பவரான அந்தத்திருமால் மனிதனைப்போலிருக்கிறா பெரும பொருளும் தாமே அவதரிப்பவருமான பகவான் இவ்வளவு பலமுள்ள இந்த ஸ்கந்ததிரியஜாதியைத் திருமபவும் தாமே ஸமஹரிக்கப்போகிறாரே! ஓ! ஓ! ஆச்சரியம்' என்று எல்லாதெரிந்த நாரதா சிந்தித்தாரா தாமந்தெரிந்தவர்களில் ஸுரேஷ்டரும் சிறந்த

புதியுள்ளவருமான அநதநாதமுனிவா யாகங்களாலாராதிக்கத் தக்க ஈஸ்வரரான நாராயணனே கண்ணபிரானென்றறிந்து விவேக முள்ள தாமராஜருடைய அநதபபெருவேளவியில கௌரவத்தோ டிருந்தாரா

அதன்பிறகு, சிறந்த குணங்களெல்லாம் பொருந்தினவரும் குணசாலிகளிற சிறந்தவரும் பரிசுத்தமான மனமுடையவரும் பகைவரை வெல்லுகிறவரும் பாஞ்சால சேனையினமுன்னே செல்லுகிறவருமான யாதவர்களையும தங்கள் கடமையென்று நினைத்துத் தங்கள் மனைவிகளோடும் சுற்றத்தாரோடும் மந்திரிக ளோடுகூட ரதனகருவியலகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்தனா தூரதேசமாயிருந்ததனாலும் பாரம அதிகமா யிருந்ததனாலும் ஸந தோஷமுள்ள அவர்கள் பகவானுக்குப்பின் வந்துசோந்தனா, பகைவாக்கூட்டங்களையுழிப்பவரும் ஜனனியில்லாதவரும் சுகரா யுத்தாரியும் யாதவரேஷ்டருமான கண்ண பின் வந்துசோந்த சேனையையழைத்து வஸுதேவரைச் சேனையுக்கதிபதியாக வைத்து யாசுஞ்செய்யும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றா மாதவா தாமராஜாவுக் காக அளவற்ற தனகருவியலை முன்னிட்டுக்கொண்டு காண்டவ பரஸுத்தங்கு வந்தாரா அவ்விடத்தில் யஜ்ஞத்திற்காக வந்து மின்னலோடுகூடிய மேகங்கள்போன்ற தேகமுள்ளவர்களும் வமி மங்கள்போன்ற பலசாலிகளுமாகப் பூமியைமறைத்து நிற்கும் சிசு பாலன் பக்தத்திறசோந்த அரசுக்கூட்டங்களையெல்லாம் யூதபதி யானது யூதபதிகளைப் பாரப்பதுபோலப் பாததுக்கொண்டும் ஜனக்கூட்டங்கள் வற்றாத கடலபோன்ற ராஜக்கூட்டத்தைத் தம் ரதகோஷத்தினால் கலக்கிக்கொண்டும் கண்ணபிரான வந்தாரா கிருஷ்ணன் வந்ததனால், பாண்டவர்களினதரசம் ஸ்ரீராமனிலலாத விடத்தில் ஸ்ரீராமன் உதயமாஹர்போலவும் காற்றில்லாதவிடத் திற காற்றடித்தாற்போலவும் ஸநதோஷமடைந்தது

ராஜநீதியும் தாமசாஸ்திரமும் தெரிந்தவனும் மனிதர்களின் தராதரம் அறிந்தவனும் மாதரிபுத்தரனுமான ஸஹதேவன் பிராம மணாளையும் க்ஷத்திரியங்களையும் பூஜிப்பதற்கு நிபயிக்கப்பட டிருந்தான் உலகங்களுக்கு ஸ்ரீராமனைப்போலத் தம் ஒளி யோடு விளங்கிக்கொண்டு யாக பூமியில் பிரவேசிப்பவரும், பலரா மருக்கு இனையவரும், ஈஸ்வரரும் சக்திகளின் சோகையுள்ளவ ரும், பிரமம் ரிஷியும், அறிந்தோமென்றிருப்பவருக்குக் காணப் படாதவரும், பிரமம் நிஷ்டாகளான வயதில் முதிர்ந்த பெரியோர களுக்கு உய்யும் வழியாகவும் ஸதாவர ஜங்கமங்களினைத்திற்கும் பிறப்பிறப்புக்களுக்கிடமர்க்குமிருப்பவரும், அடுத்தவரைத் தவற

விடாதவரும், முடிவிலாதவரும், பகைவாக்குமுடிவைச்செய்பவரும், காமக்குரோதமுதலிய உட்பகைகளின் கூட்டங்களைக் கெடுப்பவரும், எல்லாவற்றிற்குமபிரபுவும், ஆபத்தில்தவறாமல் அபயம் கொடுப்பவரும், எதிரகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் இறந்தகாலத்திலுமிருப்பவரும், துவாரகாநகரத்தில் வெற்றிபெற்றிருப்பவரும், அளவற்றமஹிமைபுள்ளவருமாகிய கிருஷ்ணபகவான வரககண்டு தாமபுதரா அவருக்குத் தக்க மரியாதைசெய்தார்பெருமைசிறுமையென்பவை குணங்களினாலும் குற்றங்களினாலும் ஏற்படுகின்றவையென்றறிந்த தாமராஜா பிராமமணர்களைப்பூஜித்தபிறகு கண்ணனை ஆராதிக்கக்கருதி இதற்குமுன் யாரும் உட்காராததும ஸ்ரீராயணபோலபிரகாசிப்பதுமான சிறந்த ஆஸனத்தை லோகஸ்தான கிருஷ்ணனுக்கு அளிக்க, கிருஷ்ணபகவான அதில் உட்காராதார

அதன்பிறகு, பீஷமா, தாமராஜாவான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, 'அரசனே! பாரதனே! ராஜாக்களுக்குத் தகுதியின்படி மரியாதைசெய்யலாம், யுதிஷ்டிரனே! ஆசாராயன, ரிதவிக்ரு, ஸம்பந்தி, ஸந்தகன், ஸநேஹிதன், அரசன், இவ்வறுவரும் பூஜைக்குரியவரென்று கூறுகின்றனா இவர்கள்வந்த ஒருவருஷ்காலமிருந்தபின் மரியாதைசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றனா இவர்கள் நீண்டகாலமாக நமமிடமவந்திருக்கின்றனா ராஜாவே! இவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே மரியாதைகொண்டுவரத்தக்கது முதலில் இவர்களுக்குள் ஸரேஷ்டனும் சக்திபுள்ளவனுமாயிருப்பவனுக்கு மரியாதைசெய்யவேண்டும' என்றுசொன்னாரா அதற்கு யுதிஷ்டிர, 'கௌரவஸரேஷ்டரே! எவருக்கு முதல்மரியாதைசெய்கிறதென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? யாருக்குச்செய்தால் தகுதியாயிருக்கும்? பிதாமஹரே! அதனை எனக்குச் சொல்லுங்கள்' என்றுகேட்க, உடனே சந்தனுவின்புதரரும் வீரருமான பீஷமா, தமதுபுத்தியில் ஆராய்ந்துபுலனிகுள்ள கிருஷ்ணபகவான ஒருவரே யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவரென்றுநினைத்தது, 'இந்தக்கிருஷ்ணன் கரஹநக்ஷத்திரங்கள்முதலியவற்றுள் ஸ்ரீராயணபோல இவருள்ள எல்லாரிலும் சூரத்தனத்தினாலும் பலத்தினாலும் மஹிமையினாலும் ஜவலிப்பவாபோலவிளங்குகிறாரா இந்தக்கிருஷ்ணன்வந்தபிறகு இந்தநமதுஸதஸ ஸ்ரீராயணிலலாதவிடத்தில் ஸ்ரீராயோதயமாஹபோலவும் காற்றில்லாதவிடத்தில் காற்றடித்தாற்போலவும் ஒளிபுமமகிழ்ச்சியுமபெற்றது' என்றுசொன்னாரா பிறகு, பீஷமரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்ற வீரனான ஸஹதேவன் அந்தக்கண்ணபிரானுக்கு

முறைப்படி உயரத மரியாதையைச் செய்தான பசுவையும் அரகியததையும் மதுபாககததையும் கிருஷ்ணனுக்கு ஸஹதே வன கொடுத்தான

ஜனமேஜயராஜாலே ! அநதஸமயத்தில் ஓர் ஆசராயமந்நர தது கிருஷ்ணனுக்குந்நத அநதச சிறந்தமரியாதையைக்கண்டு கூத்ததிரியாகனனைவரும் ஒருவரையொருவாபாத்தது அதைத் தங்களுள்ளங்களில் ஏற்றுக்கொண்டனா சாஸ்திரப்பிரகாரம் செய்யப்பட்ட அநதப்பூஜையைக் கிருஷ்ணன் பெற்றுக்கொண்டாரா கண்ணபிரானுக்கு அநதப்பூஜைசெய்ததைச் சிசுபாலன் பொறுக்கவில்லை மஹாபலசாலியான அநதச்சிசுபாலன், ஸபையில் பீஷமமையும் தாமராஜரையும் இகழ்ந்து கிருஷ்ணனைத் தூஷித்தான அவர்களுடைய இறுகித்ததையும் கருத்தையும்நிறத ஸஹதேவன கோபித்தான அபிமானமுள்ளவர்களும் பலசாலிகளுமான அரசர்களுக்குமுன் ஸஹதேவன் பாதத்தைத் தூக்கிக காண்பித்தபோது ஸஹதேவன்தலையில் பெருமபூமாரி பொழிந்தது பிறந்ததுமுதல் யாதவர்களுக்கு விரோதியான சிசுபாலன் சொல்லலானான்

‘கேடவன் ¹ குறறமுள்ள காப்பததில்பிறந்த அரசன், மறுமொழிசொன்னவன் ² நதியினமகன், பூஜையைப்பெற்றுக் கொண்டவன் இடையன், கொடுத்தவன்குறறமுள்ள காப்பததில் பிறந்தவன் இங்குள்ள ஸபையோரனைவரும் ஊமைபோலிருக்கின்றனா என்னசொல்வது !’ என்றான் அவன் இவ்வாறுசொல்லி நகைத்து உடனே தாமராஜாவைநோக்கி, மறுபடியும் பேசலானான் ‘பாண்டவனே ! பூஜைக்குரியமற்றவர்களிருக்க இடையனைப்பூஜித்ததையே ! நீ அவனை எல்லாருக்கும் மேற்பட்டவனாகப் பாராக்கிறாயா ? மற்றவர்களைப்பாராக்கவில்லையா ? நண்பனே ! அதிகமாகப் பாராப்பதும் பாராமலிருப்பதும் இவ்விரண்டும் காரியத்தைக்கெடுப்பவைகள், இவற்றுள் நீ எதை எடுத்துக்கொண்டாய் ?

நாற்பதாவது அதயாயம்

அ ர க க ா ஹ ர ண ப ா வ ம். (தோடீச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கு யுதிஷ்டிரர் பூஜைசெய்தது பிழையென்று கண்டித்துச் சிசுபாலன் ஸபையைவிட்டுச் செல்லத்தொடங்கியது)

ஓ ! கௌரவராஜனே ! இவ்விடத்தில் மஹாதமாககளான ராஜாக்களிருக்கும்போது இந்தவிருஷணிகுவததோன அரசர்கருரிய

¹ அன்னிய புருஷஸம்பந்தத்தாலுண்டான காப்பம்

² தாழ்ந்த இடத்திற்செல்வது நதியின் இயற்கை

மரியாதையைப் பெறத்தகுந்தவன் லலன் பாண்டவனே ! நீ உன் விருப்பத்தினால் தேவகிபுத்ரனைப் பூஜித்தது மஹாதமாக்களான பாண்டவர்களுக்குத் தகுந்த ஒழுக்கமன்று பாண்டவர்களே ! நீங்கள் சிறுவர்கள் தாமதம் துட்பமானது நீங்கள் அறிவீர் இரத்த பிஷ்யத்தில் அறிவுகுறைந்த இரதப்பிஷமா தவநிரடரீதிருக்கிறா டனனைப்போன்ற தாமிஷ்டன் பிறாபிரியத்திற்காக ஒருகாரியம் செய்வலாமா ? பிஷமா உலகத்திலுள்ள பெரியோர்களால் மிகவும் அவமதிக்கப்படுகிறார் அரசன்லலாதகிருஷ்ணன் தகுதிபுள்ள ராஜாக்களனைவராகிய நடுவிலும் நீங்கள்செய்ததுபோன்றபூஜைக்கு எவ்வாறு உரியவன் ? கௌரவஸரேஷ்டனே ! அல்லது, கிருஷ்ணன் பிராயத்தில் முதிர்ந்தவனென்று நினைக்கிறாயா ? ஆகிலும், பெரியவராகிய வஸுதேவநிருக்கையில் அவாமகன் பூஜைக்கு எவ்வாறு தகுதிபுள்ளவன் ? கிருஷ்ணனும் உன்விருப்பத்தை அனுசரித்து ஒப்புக்கொண்டானா ? ஆகிலும், தருபதநிருக்கையில் மாதவனைப்பூஜிப்பதெவ்வாறுதரும் ? கௌரவனே ! அல்லது, கிருஷ்ணனை ஆசாயனாகினைக்கிறாயா ? அப்படியானால், தரோணநிருக்க ம்போது வருஷணிகுலத்தோனை நீ பூஜித்தது ஏன் ? கௌரவனே ! கிருஷ்ணனை யாகத்தைநடத்திவைக்கும் ரிதவிகென்றுநினைக்கிறாயா ? அந்நன்மாதில, பெரியவரானவியாஸநிருக்கையில் கிருஷ்ணனை ஏன் பூஜித்தாய் ? அரசனே ! புருஷஸரேஷ்டரும் தாமநினைத்த ப்போது மரணத்தாக்குரியவரும் சந்தனுபுதரருமான பிஷமநிருக்கையில் நீ ஏன் கிருஷ்ணனைப்பூஜித்தாய் ? கௌரவராஜனே ! வீரரும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலும் தோந்தவருமான அஸுவத்தாமா நிருக்கையில் கிருஷ்ணன் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டது எதனால் ? புருஷர்களிலசிறந்தவனும் அரசாக்கரசனுமாகிய துரியோதனனும் பாரதவம்சத்தவருக்கு ஆசாயரான கிருபருநிருக்க நீ கிருஷ்ணனைப்பூஜித்ததெவ்வகை ? கிம்புருஷர்களுக்கு ஆசாரியனை தரும் னென்னும் கின்னரையும்கூட்டு, கிருஷ்ணனைப் பூஜித்ததையே ? பாண்டவைப்போல யார்க்கும் வெல்லமுடியாதவரும் குணங்களினால் பிரகயாதிபெற்றவருமாகிய பிஷமகராஜாவும் ராஜாக்களில் ஸரேஷ்டனானருகமியும் ஏகலவ்யனும் மதரதேசாதிபதியானசலபியனுநிருக்க நீ கிருஷ்ணனை ஏன் பூஜித்தாய் ? பாரதனே ! இரதகாணன் பராகரமத்தில் எல்லாராஜாக்களிலும் சிறந்தவன், மஹாபலசாலி, பிராமமணரானபரசாரமருக்கு அன்புள்ளசிஷ்யன் தன்பராகரமத்தைக்கொண்டே யுத்தத்தில் அரசர்களை டயித்தவன் இரதக்காணனையும் தாண்டி நீ கிருஷ்ணனைப்பூஜித்தது எவ்வாறு ? கௌரவஸரேஷ்டனே ! கிருஷ்ணன் ரிதவிக்கும்

அல்லன், ஆசாரியனுமல்லன், ராஜாவும்ல்லன், உன்னுடைய பிறப்பைப் பெற்றிருக்கிறான் அவனபிரியததை நீ விரும்பினதுதவிர வேறு காரணமயாது? பாரதனே! (அல்லது) இந்தக்கிருஷ்ணன் உருக்கருப்பபூஜயனாகவேயிருந்தால் மறறராஜாக்களை அவமதிப்பதற்காக இங்கேவரவழைத்தாயா? என்ன? நாங்களுள்ளிருப்பதறினாலவது பிரயோஜனத்தைவிரும்பியாவது என்களைக்கேடுகொண்டதற்காவது இந்தமஹாத்மாவான தாமராஜாவுக்குகப்பங்கள்கொடுக்கவில்லை இவா தாமததில்பிரவாதத்திததுப் பூமிக்கு அதிபதியாயிருக்கவிரும்பினதினால் நாங்களு இவருக்குக் கப்பங்கள்கொடுக்கிறோம் இவா நமமை மதிக்கவில்லை ராஜஸ்பையி ராஜஸ்குணங்களைப்பெறுத இந்தக்கிருஷ்ணனை இவா அரக்கியங்கொடுத்தபூஜித்தது நமமை அவமதித்ததைத்தவிர வேறுஎன்ன தாமபுத்திரருக்குத் தாமாதமாவென்னுமபுகழ் திடீரென்றுபோய் விட்டது எந்தத்துராதமாவானவன், விருஷணிகுலத்திற்பிறந்து ராஜாவும் மஹாத்மாவும்மான ஜராஸநதனை அனியாயமாகக்கொன்றுதோமந்தவழிந் அந்தக்கிருஷ்ணனுக்குஇந்ததசிறந்தபூஜையை எவன்செய்வான்? இப்போது கிருஷ்ணனுக்கு அரக்கியங்கொடுத்ததனால் தாமாதமாவென்னுமபெயா புதிஷ்டிராடமிருந்து விலகிப்போயிற்று அசுரதனென்பது வெளியிடப்பட்டது கிருஷ்ணபரிதாபப்படத்தக்க இந்தக்குந்திபுத்தராகள் அசுரதாக்களாகவுப்பயந்தவர்களாகவுமிருந்தால் நீயாவது இந்தபூஜை உனக்குத் தகுமாவென்பதை அறிந்திருக்கவேண்டும் ஜனாததனா! அசுரதாக்களினால் கொடுக்கப்பட்டபூஜையைத் தகுதியற்றநீ ஏன் அங்கரித்தாய்? யாருமில்லாதவிடத்தில் சிந்திப்போனஹவிசை நாயகின்பதுபோல உனக்குக்கிடைக்கத்தகாதபூஜையை நீ கொண்டுகிறாய் ஜனாததனா! இது ராஜஸரேஷ்டாக்களுக்கு அவமானஞ்செய்ததாகாது உண்மையில் கௌரவர்கள் உன்னைஏமாற்றுகின்றனர் மதுஸூதனா! ஆண்மையில்லாதவன் விவாகஞ்செய்துகொள்வதும் கண்ணில்லாதவன் உருவத்தைப்பாராப்பதும் எவ்வாறோ அவ்வாறேதான் ராஜாவாயில்லாதவனுக்கு ராஜாக்களுக்குரிய மரியாதைசெய்வதும் ராஜாவானபுதிஷ்டிரா எப்படிப்பட்டவரென்பதையும் பீஷ்மா எப்படிப்பட்டவரென்பதையும் வாஸுதேவன் எவ்வகையானவனென்பதையும் கண்டோம் இவையெல்லாம் ஒற்றுமையாகவேயிருக்கின்றன' என்றான் சிசுபாலன் அவர்களைப்பார்த்துஇவ்வாறுசொல்லியபாந்த ஆஸனத்திலிருந்து எழுந்து அப்போதே அரசாக்களுடனகூட அந்தஸ்தலினின்ற வெளியிறசென்றான்.

நாறபத்தோராவது அதயாயம்

அ க க ா ஹ ர ண பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

பீஷ்மர் சிசுபாலன் சொன்னதைக் கண்டித்துக் கிஞ்ஷணைப் பூஜித்
தது நியாயமென்று ஸ்தாபித்தது.)

பின்பு, ராஜாவான் யுதிஷ்டிரா சிசுபாலன் பின் ஒடிஸமாதா
ராஞ்செய்து இனிமையாகப்பேசத்தொடங்கினான் 'அரசனே! நீ எவ
னாகையான பேச்சைப்பேசினையோ அவ்வகையானது நியாயமன்று
அரசனே! இதில் பாவமஅதிகம் கடுமை பயன்றது தாமமபெரி
தனபதை அரசா அறியாமலிருத்தலதகாது பீஷ்மா சந்தனுவின
தரா அவரை நீ மரியாதைசெய்வதற்குமாராக அவமதித்தலா
ரது உண்ணவிட வயதில் மிகமுதிராத அனேகம் அரசாக்களை
தோ பா இவர்கள், கிருஷ்ணனுக்குப் பூஜைசெய்ததைப்
பாறுத்திருக்கின்றனா அவர்களைப்போலவே நீயும் பொறுக்கக்
கடவாய் சேதிராஜனே! பீஷ்மா கிருஷ்ணனுடைய உண்மையை
ன்றாக அறிந்தவா கிருஷ்ணனை, பீஷ்மா அறிந்திருப்பதுபோல
'அறியாய' என்றா அப்போது, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கி
றா

'உலகத்துக்கெல்லாம் மிகப்பெரியவரான கிருஷ்ணன்விஷ்
வத்தில் செய்தமரியாதையை ஒப்புக்கொள்ளாததுவனுக்கு நல
பாரததை சொல்லத்தகாது, இன்சொறசொல்லத்தகாதவன்
புத்தஞ்செய்கிறவாகளிற்சிறந்தவனுள் எந்தக்ஷத்திரியன் மற்றொரு
க்ஷத்திரியனை யுத்தத்திலுயிர்த்து உடப்படுத்தினபிறகு அவனைவிட்டு
விடுகிறானே அவன் அவனுக்குக் குருவாகிறான் இரதஸபையி
லுள்ள அரசாக்களில் கிருஷ்ணனுடைய பராகரமத்தினால் யுத்தத்
திலுயிரிக்கப்பட்டாத அரசன் எவனையும் நான் பராகவிலலை
சிறந்தவர்களையுடைய இரதக்கிருஷ்ணன் நமக்குமாதிரிமே மிகப்
பூஜயா அல்லா, மூன்று லோகங்களுக்கும் பூஜயா க்ஷத்திரிய
ருரேஷ்டா அனேகா கிருஷ்ணனால் யுத்தத்தில் ஐயிக்கப்பட்டன
ல்லமோ? உலகமெல்லாம் இரதவிருஷ்ணிகுலத்தோரிடம் முழு
தும் நிலைபெற்றிருக்கிறது ஆதலால், முதியவர்களிருப்பினும்
கிருஷ்ணனையே பூஜிப்போம், மறவரைப்பூஜியோம் சேதிராஜ
னே! நீ இவ்வாறுசொல்லத்தகாது இவ்வகையானபுத்தி உனக்கு
வருகலாகாது ஞானவிருத்தாகளில் அனேகரை நான் அடுத்தி
ருக்கிறேன் அரசனே! கண்ணனால் முன்னம் காப்பாற்றப்பட்ட
வரும் அவாமஹிமையையறிந்தவருமான அநதப்பெரியோராகுடி
நீ கிருஷ்ணபகவானுடைய அனேககுணங்களை ஸாதுக்களான

அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டாடுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சிறந்த ஞானவானாகிய கிருஷ்ணபகவான் அவதரித்த முதல் செய்தகாரியங்களையும் மனிதர்கள் பலமுறை விசேஷமாகச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன் ஒ! சேதிராஜனே! இந்த பூமியில் பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஸௌகரியத்தைச் செய்பவரு ஸாதுக்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவருமான ஜனாரதனரை நான் மது உறவைமுன்னிட்டு எப்படியாவது பயன்பெறச் செய்யவேண்டுமென்று அபிமானத்தினால் பூஜித்தோமல்லோம் அவருடைய புகழையும் சூரதனத்தையும் ஜயத்தையும் அறிந்து பூஜையை செலுத்துகிறோம் இந்தச் சபையில் மிகச்சிறியவனான நான் ஆராய்ந்துபாராதவன் எவனுமில்லை குணங்களைப்பற்றித்தான் விருத்தங்களையும் தாண்டிக் கிருஷ்ணனே முதலில் பூஜிக்கத்தக்கவரென்று நான்கள் நினைக்கிறோம் பிராமமணாக்களுக்கு அறிவிப்பிக்குரதவனும், கூத்ததிரியாக்களுக்கு பலத்திலமிக்குரதவனும், வையாக்களுக்கு தனதானயங்களிலமிக்குரதவனும் பூஜயா சூத்திரங்களிலமட்டுமே வயதிலுமுதிராதவன் பூஜயன் பிராமமணாக்களுக்குரிய வேதவேதாங்கங்களின் ஞானமும் கூத்ததிரியாக்களுக்குரிசகதியுமாகிய இரண்டுகாரணங்களும் இவ்வரப் பூஜைசெய்வதற்கு சோரதன் கேசவனைத் தவிரச் சிறந்தவன் வேறுயாரும் இம்மானியலோகத்திலிருக்கிறான்? கொடை, காரியஞ்செய்யும் திறமை, கல்விகேள்வி, சூரதனம், நாணம், புகழ், உயாரதபுத்தி, வணக்கம், லக்ஷ்மி, தைரியம், சந்தோஷம் இவையெல்லாம் கிருஷ்ணனிடத்தில் தவறாமலிருப்பவை உலகங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த ஆசாராயருதநத்தையும் பெரியவருமாயிருப்பதனால் பூஜைக்குரியவரும் பூஜிக்கப்படுகிறவருமான அந்தக்கிருஷ்ணபகவானே இதோ பூஜிக்கிறோம் நீங்கள்னைவரும் பொறுக்கவேண்டும் நிதவீககு, ஆசாரயன், கயாணப்பிள்ளை, ஸந்தான, அரசன், நண்பன் ஆகிய எல்லாரும் யிருப்பவா கிருஷ்ணன் ஆதலால், (அந்த) அச்சுதா பூஜிக்கப்பட்டார் உலகங்களின் ஸருஷ்டிக்கும் மஹாரதத்திற்கும் கிருஷ்ணனே காரணம் ஜங்கமமும் ஸதாவரமுமாகிய இந்த உலகம் கிருஷ்ணனாலேதான் நிலைபெற்றிருக்கிறது ஸருஷ்டிக்கு முல் ஸடிக்ஷம்மாயிருந்த பிரகிருதியும் இவரே அதைப் படைத்த ஆதிபுருஷரும் இவரே எல்லாவற்றிற்கும் எட்டாதவரும் இவரே ஆதலால், அச்சுதாதாம பூஜைக்கு மிகவும் உரியவா புத்திமனம், (மூலபரகிருதியினவிகாரமான) மஹாத் என்னும் தத்துவம், வாயு, தேயு, ஜலம், ஆகாயம், பூமி, (அண்டஜம் ஸவேதஜம், உத்பிஜம், ஜராயுஜம் எனனும்) நாலவகைப் பொருள்

சுள இவையனைத்தும் கிருஷ்ணனையே ஆதாரமாகவுடையவை ஆதித்யன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், நவகரஹங்கள், திசைகள், திசைகளின் மூலைகள் இவையனைத்தும் கிருஷ்ணனிடத்தில நிலைபெற்று நிற்பவை எல்லாருக்கும் ஆதமவான ருத்திரபகவானும் என்றுமுள்ள பிரம்மதேவரும் இவரே அருபியான பொருள், ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு மானிடவடிவத்துடன் வந்திருக்கிறது வேதங்களுக்கு 1 முகம் அகனிஷ்டாததிரம், மந்திரங்களுக்கு முகம் காயதரி, மனிதர்களுக்கு முகம் அரசன், நதிகளுக்கு முகம் ஸாகரம், நக்ஷத்திரங்களுக்கு முகம் சந்திரன், ஒளிகளுக்கு முகம் ஆதித்யன், மலைகளுக்கு முகம் மேருமலை, பறவைகளுக்கு முகம் கருடன், கீழ்மேலாகவும் குறுக்காகவுமுள்ள உலகத்தின் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவிலுமுள்ள தேவலோக முதலான எல்லா உலகங்களுக்கும் கிருஷ்ணபகவானே முகம் ஆனால், சிறுபிள்ளையான இந்தச்சிசுபாலன் அறியான அதனால், எங்கும் எக்காலமும் கிருஷ்ணனை இவ்வாறு பேசுகிறான் புத்தியுள்ள எந்த மனிதன் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த தாமதத்தைத் தீடுவதே அவன் தாமததையறிவதுபோல இந்தச் சேத்ரராஜன் அறியான அல்லது முத்திராதவர்களும் சிறுவர்களையுள்ள மஹாதமாக்களான அரசர்களில் எவன் கிருஷ்ணனைத் தஞ்சுத் வராக நினைப்பாதுவன்? எவன் இவரைப் பூஜிக்கமாட்டான்? அல்லாமலும், இந்தப் பூஜை தவறாகச் செய்யப்பட்டதென்று சிசுபாலன் நினைப்பானாகில், குற்றம் நடந்தால் எப்படிச் செய்வது சியாயமோ அப்படி இவன் செய்யலாம்' என்றார்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ண பூஜையில் பொறுமையுற்ற அரசர்களை ஸ்லுதேவன் மறுபடியும் காலேக்காண்பித்து வீரவாதம் செய்தது.)

காங்கேயரால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட சிசுபாலன் அவரின் கோபித்தான அவன் கோபித்ததைக்கண்டு அப்போது ஸ்லுதேவன் பேசத்தொடங்கினான்

‘சேத்ரராஜாவே! இப்போது நடந்ததெல்லாம் நான் புத்தியி னால் ஆராய்ந்து நடத்தினது அதன் உண்மையைக் காரணத்தோடு நான் இங்கே சொல்லுகிறேன், கேள் அரசர்களை வருக்கும் கிருஷ்ணன் ஒருவரே பெரியவா வேறுபாருமில்லை ஆதலால்,

அவா எங்கள்ல பூஜிக்கப்பெற்றா நீங்களெல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியவர்கள் இந்தராஜாக்களுக்குள் எவன் அதைப் பொறுக்கவில்லையோ அவன் உடனே சேனைகளோடும் வாஹ்ணங்க ளோடும் புத்தத்தனுக்குப் புறப்பட்டும் அவன் தலையில் இ்தோ என்கால வைக்கப்படுகிறது இவ்வாறு பூஜித்தகாரணம் எனனாற் சொல்லப்பட்டது எனக்கு எவனாவது மறுமொழி சொல்லட் டும் ' எனறான் அதன்மேல், புத்திமான்களும் கௌரவமுள்ள வர்களும் பலசாலிகளுமாயிருந்த ராஜாக்களின் நடுவில் அவ்வாறு காலேசகாணபித்தபோது அவர்களில் யாரும் ஒன்றும் பேசவில்லை. இவ்வாறு ஸஹதேவன் கண்ணனைப்பற்றிச் சொன்னபோது ஸவ பாவமாகச் சிவந்திருந்த சிசுபாலன்கண்கள் கோபத்தினால் அதிக மாகச் சிவந்தன அவனுக்குக் கோபமுண்டானதைக்கண்டு பரா காமசாலியான பிஷ்மா மறுபடியும் அவனுக்குக் கிருஷ்ணனுடைய சிறுத் குணங்கனையே சொன்னா பேசுகிறவர்களிலும் புத்தி மான்களிலும் சிறந்தவரான பிஷ்மா, சிசுபாலனையும் ஸபையோ ரான எல்லா அரசார்களையும் கூப்பிட்டு, ' அரசர்களே ! கிருஷ்ண னைக்குறித்து ஸஹதேவன் சொன்னது எதுவோ அதுஸரிதான் என்று அறியுங்கள் இன்னமும் அவரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன் , கேளுங்கள் ' என்றா

நாற்பத்துமுனராவது அதயாயம்

அ ர க க ா ஹ ர ண ப ர வ ம (தோடீரீசி)

(கிருஷ்ணம்மஹிமையைப்பற்றி யுதிஷ்டிராகேட்கு, பீஷ்மர் அவரு டைய நாராயண நுபத்தையும் உலகஸ்துஷ்டியையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, பிஷ்மா சொல்லியதைக் கேட்டவுடன், அக் காலத்தில யாவாக்கும் கிருஷ்ணனைத் தெரிவிப்பதற்காகத் திருப் பவும் பிஷ்மரைக் கேட்கத் தொடங்கினா ' பிதாமஹரே ! தேவ தையும் பகவானுமாகிய கண்ணபிரானுடைய செய்கைகள் எல்லா வற்றையும் விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் அவற்றை விவரித் துச்சரோலும் பிதாமஹரே ! பகவானுன் கிருஷ்ணனுடைய அவதாரங்களைப்பற்றியும் செய்த காரியங்களைப்பற்றியும் கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பிரகிருதியானது எவ்வாறு இருக்கிறதென பதைப்பற்றியும் எனக்குச் சொல்லக்கடவீர் ' என்றா பரத் ஹரேஷ்டரான ஜனமேஜயராஜாவே! யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு கேட் கப்பட்ட பிஷ்மா அந்த ராஜஸபையில் தேவேந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற கண்ணபிசானமுன்னிலையில் சத்தாருக்களை ஸப

மரித்தவரான யுதிஷ்டிரரைநோக்கி மறறவா செயதற்கரிய கண
னபிரான செய்கைகளைச் சொல்கதொடங்கினா அரசாக
ரசரானஜனமேஜயராஜாவே! அறிஞாகளிலிசிறந்தவரும் பிற
நக்குப் பயத்தைததரும்செய்கைகளை உடையவருமான அநதப
ரீஷமா, தாமராஜரிடத்திலிருக்கும் அரசாகள்கேடக் எதிரிகளை
யிப்பவனுனசேதிராஜனைப் பெயாசொல்லி அழைத்து, கிருஷ்ண
னப்பறறிப் பின்வருமாறு சொல்லலானா

‘ராஜனே! யுதிஷ்டிரா! எல்லாருக்கும்மேறப்பட்ட ஈஸ்வர
நடையசெய்கைகளினமுறை யாருக்கும் அறியக்கூடாதது அது
ரிக்கிறதையும் சென்றதையும்பறறிச் சொல்லுகிறேன், கேள்
யாருக்கும் புலப்படாத பிரபுவானபகவான் இங்கே புலப்படும்வடி
பத்தோடுஇருக்கிறா தமமாலேயே தாம் நிலைபெற்றறிருப்பவரும்
பிரமமதேவருக்குத்தந்தையும் அசைவற்றவரும் அளவிலலாதவ
ரும் எப்போதுமிருப்பவரும் ஆயிரமத்தைகளும் ஆயிரமவாய்களும்
ஆயிரமகண்களும் ஆயிரமகால்களும் ஆயிரமகைகளும் ஆயிரம
ராமங்களும் ஆயிரமகிரீடங்களுமுள்ளவரும் ஸாவவயாபியும் ஸா
வஜ்ஞரும் விஸ்வருபியும் ஒளிபுள்ளவரும் அனேகமநிறங்களுள்ள
வரும் தேவர்களுக்கு முதன்மையுமானபகவான் நாராயணா
ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் மூலபரிசுருதியைக் கட்டுதிருந்தார அநதப்பிரபு
வானநாராயணா முதலில் ஜலத்தைப்படைத்ததார அதன்பிறகு,
பகவான் அநதஜலத்தில் தாமே பிரமமதேவரைப்படைத்ததார தான்
முகரானபிரமமதேவா மறறலோகங்கள் எல்லாவற்றையும் தாமே
படைத்ததார ஆதிகாலத்தில் எல்லாலோகங்களின் உற்பத்தியும்
வவவாறுதான் முதலில் பிரளயம் வந்து ஸ்தாவரங்களும் ஜங்க
மங்களும்அழிந்து ஸ்தாவரஜங்கமங்களடங்கிய உலகங்களும்
அழிந்து பிரமமாதிதேவர்களும் லயமாகிப் பஞ்சபூதங்களும்மூழ்கி
மஹத்தானது பிரகிருதியில் லயமானபோது, எல்லாவற்றிற்கும்
ஆதமாவும் ஸாவேசுவருமான அநதநாராயணா ஒருவரே நின்
றா தாமராஜாவே! எல்லாததேவர்களும் நாராயணாருடைய
அங்கங்கள் ராஜாவே! மேலுலகம் அவருக்குத்தலை, ¹ ஆகாயம்
நாபி, பூமி கால்கள், அஸ்வினிதேவர்கள் செவிகள், சந்திரனும்
ஸூரியனும்கண்கள், இந்திரனும் அகனியுமாகிய இரண்டுதேவா
களும் அநதமஹாதமாவுக்கு முகம் மற்றுமுள்ளதேவர்களை
வரும் அம்மஹாதமாவின் மறறெல்லாஉறுப்புக்களும் நூலிழை
யில்கோக்கப்பட்டமணிகளபோல எல்லாப்பொருள்களும்அவரை

ஆஸரயித்திருக்கின்றன மஹாயோகியும் ஸாவஜனும் பரமாத்ம
வும பரபிரமமமுமான நாராயணர் மஹாபரளயமமுடிந்தபிறகு
எல்லாம் தம்ஸன்னப்பட்டுலபகிருதியில் லயித்திருப்பதை
கண்டு தாமே தம்மைப் பிரமமதேவராகஸருஷித்தாரா பரப்பிரப்
மத்தினிடத்திலேயேபிறந்தவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈஸ்
வரும் குற்றமற்றவருமான அந்தப்பிரமமதேவா ஸந்தகுமாரராய
பும் ருத்திரரையும் தவமீதனமாகக்கொண்ட ஸபநரிஷிகளையும்
ஏழுலகங்களையும் ஜனங்களையும் மறறுமுள்ள எல்லாவற்றையுப்
படைத்தாரா யுதிஷ்டிரா! அவர்கள் அந்தஅந்தக் காலங்களில்
அந்தஅந்த இடங்களில் ாறப்பொருள்களை உத்பத்திசெய்தனா
அந்த மஹாதமாக்களிடமிருந்து அழிவிலலாத பிரகிருதியானத
பல உருவங்களாக உண்டாயிற்று பாரதனே! அனேககோடி
கலபங்களும் அநேகமபிரளயங்களும் வரிசையாகக் கடந்த
போயின ராஜனே! மனவந்தரங்களும் தேவயுகங்களும் மனுஷய
யுகங்களும் பிரளயங்களும் சக்கரம்போலச் சுழல்கின்றன உலகப்
அனைத்தும் முகத்தில்¹ விஷமுள்ளது லோகநாதராகிய அந்தப்
பகவான் நாராயணர் நானமுகக்கடவுளைப் படைத்தது எல்லா
லோகங்களுக்கும் நன்மைக்காகத் திருப்பாறகடலில் இருக்கிறா
எல்லாலோகங்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் பிரமமதேவா பிதா
மஹா. ஆதலால், அவருக்கும் பிதாவானநாராயணர் எல்லா
வற்றிற்கும் பிரபிதாமஹராயிருக்கிறார்

நாறபத்துநானகாவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(மதுகைடவருடைய ஸம்ஹாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா! யாராக்கும்புலப்படாதவரும் புலப்படத்
தக்க திவ்யமங்களமூர்த்தியுள்ளவரும் ஸாவேஸாவருமானபக
வானே நரநாராயணர்களாகிக் கிருஷ்ணனானா எப்பொழுதும்
உள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அந்தராயாயிமுகிய
அந்தப்பகவான் காரியங்களுக்குத்தக்கபடி பிரமமா, இந்திரன்,
ஸூரியன் தாமதேவதையெனப் பல ரூபங்களாக
அவதாரமசெய்கிறார் தேவலோகத்தில் தேவக்கூட்டங்களுடன்
சோர்திருக்கும் அவதாரங்களைச் சொல்வேன ஆயிரயுக

1 மனவந்தரம்=தேவயுகங்கள் எழுபத்தொன்று சோந்தது

2 நாசத்தையே முடிவடையுடையது

காலம் தூங்கினபிறகு, காரியங்களுக்காகத் தேவாகளுதேவரும்
 லோகநாதருமானபகவான் அவதாரிக்கிறா தேவருக்கருதேவரும்
 லோகநாதரும் ஆதிதேவரும் ஜவலிக்கின்ற அகனிகு ஒப்பான
 ஒளியுள்ளவருமான பகவான், அனேகஆயிரவருஷங்களுக்குப்
 பிறகு பிரமமாவையும் கபாயபரையும் கபிலரையும் பீரமேஷ்டியை
 யும் தேவாகளையும் ஸபதரிஷிகளையும் சங்கரரையும் ஸனதகுமார
 ரையும் பிரஜைகளை ஸருஷ்டிப்பவராகிய மனுவையும் முதலில
 படைத்தாரா ஸதாவரங்களும ஜங்கமங்களும் தேவாகளும் அஸு
 ராகளும் நாகாகளும் ராக்ஷஸாகளும் அழிந்துபோன பிரளய
 காலத்தில், கடலநடுவிலிருப்பவரும் யாராலும் ஜயிக்கமுடியாத
 வரும் புத்தஞ்செய்யவிரும்பமுள்ளவருமான மதுகைடவரென
 னும் அண்ணன்தம்பிகளிருவா அநதப்பகவானால் கொல்லப்பட
 டனா அஸுராகளுக்குமுதன்மையான அவதீரணம் மஹா அஸு
 ராகளும் ஆதியில அநதப்பகவானால் மண்ணப்பிடித்து, யாராலும்
 வெல்லப்படாமலிருக்கும்படி வரன்கொடுத்தப படைக்கப்பட்ட
 னா அவர்களிருவரும் கருங்கடலில்தாபின்று அநத மஹாதமா
 வான விஷ்ணுவின் காதுக்குமையியிலிருந்துபிறந்து இரண்டுபெரு
 மலைகளைப்போல நின்றனா பிரமமாவினால் நனருக்ஷவப்பட்ட
 வாயுதேவதை தானே அவர்களுக்குள் பிரவேசித்ததான அதனால்,
 அநதப்பெரிய அஸுராகள் ஆகாயத்தைமறைத்துக்கொண்டு வளா
 ரதனா காற்றளவாக விருத்தியடைந்த அவவஸுராகளைக்
 கண்டு பிரமமதேவா மெல்லத்தடவிரா அவர்களில் ஒருவனை
 மிகமிருதுவாகவும் மறறொருவனைக் கடினமாகவும் உணராதார
 ஜலத்திலபிறந்தவரான பிரமமதேவா மிருதுவாயிருந்தவனுக்கு
 மதுவென்றும் கடினமாயிருந்தவனுக்குக் கைடவனென்றும்
 தாமே அவசீருவருக்கும் பெயரிட்டாரா தாமராஜாவே! இவ்வாறு
 பெயரிடப்பட்ட அவதீரணம் அஸுராகளும் பலத்தினலகாவந
 கொண்டு திரிந்து ஆகாயமெல்லாம் வியாபித்தனா, முற்றிலும்
 அசச்சமற்ற அநதமதுகைடவர்கள் ஆகாயம்முழுமையும் மறைத்து
 புத்தஞ்செய்யவிரும்பி எல்லாஉலகத்தின் பிரளயமாகியசமுத்திரத்
 தில் திரிந்தனா அநத அஸுராகள் வருவதைக்கண்டு உலகந
 ளுக்குக்கூததாவான பிரமமதேவா உலகமெங்கும் ஒரேநீராக
 இருக்கும் அநதக்கடலுக்குள் மறைந்தனா அநதப்பிரமமதேவா
 பதமநாபருடைய நாபியிலிருந்துகிளம்பின தாமரைமலரினின்றும்
 தாமாகவே ஜனித்தாரா அநதக்கமலம் சேற்றிலெணடாகாதது
 லோககாததாவான பிரமமதேவா தாமிருந்தவிடமாகிய அநதக்

கமலத்தைப் பூஜித்தாரா அநதநாராயணரும் நானமுகனுமாகிய இருவரும் அனேகமபதினயிரவருஷங்கள் ஜலத்துக்குள் அசையாமல் படுத்திருந்தனா வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு பிரமமாவீருந்த இடத்திற்கு அநதழதுகைடவரென்னும் இரண்டு அஸுரர்களும் வந்தனா லோகநாதரும் பேரொளியுள்ளவருமான பதமநாபா அவர்களைக்கண்டு கோபத்தால் சிவந்தகண்களோடு படுக்கையிலிருந்து எழுந்தாரா புதிஷ்டிரா! மூன்றுலோகங்களும் ஜலமாக வீருந்த அநதப்பயங்கரமானகருங்கடலில் அநதப்பதமநாபருக்கும் அவவீரண்டு அஸுரர்களுக்கும் பயங்கரமானபுத்தம் உண்டாயிற்று அநதக்கடுஞ்சண்டை ஆயிரக்கணக்கானவருஷங்கள் நடந்தது அநதபுத்தத்தில் அவவஸுரர்கள் சேராவை அடையவில்லை புத்தத்தில் அடங்காத கொழுப்புள்ள அவவஸுரர்களிருவரும், நெடுநூலமானபிறகு ஸமாததரானநாராயணரைப்பார்த்துமனத்திலுள்ளதோஷத்துடன், 'ஐயா! உமமுடையபுத்தத்தினால் நாங்கள் மகிழ்ந்தோம் நீர் எங்களுக்குச் சிறந்த நமஸுயிருக்கிறீர் ஜலத்தினால்நனைக்கப்பட்டாதிடத்தில் எங்களைக்கொல்லும் தேவஸுரேஷ்டரே! உமமால்கொல்லப்பட்டநாங்கள் உமக்குப்புத்திரர்களாகக் கட்டவோம் எவன் எங்களை புத்தத்தில்ஜயிப்படுவோ அவனுக்குப் பிள்ளைகளாகும்படி நாங்கள் கட்டியிடப்பட்டிருக்கிறோம்' என்றுகூறினா ஈஸ்வரரானநாராயணா, அவர்கள்சொன்னதைக்கேட்டவுடன் நகைத்துக்கொண்டே புத்தத்தில் மதுகைடவா என்னும் அநதஇரண்டு அஸுரர்களையும் தமதுஇருபுஜங்களாலும் துடைகளாலும் கச்சக்கி வதஞ்செய்தாரா கொல்லப்பட்டுத் தண்ணீரில்கரைக்கப்பட்ட அவவீரண்டுதேகங்களும் ஒன்றாகப்போயின ஜலத்தின் அலைகளினால் அடிக்கப்பட்ட அநத அஸுரதேகங்களிலிருந்து கொழுப்பு வெளிப்பட்டது அநதஜலம் அவவீருவா கொழுப்பினாலும் வியாபிக்கப்பட்டமறைந்தது பாவானாகியநாராயணா பிறகு பல்வகைப்பிராணிகளைப் படைத்தாரா தாமராஜாவே! பூமி முழுதும் அவவஸுரர்களின் கொழுப்பினால் மூடப்பட்டதனால் அப்போதுமுதல்¹ மேதினியென்று சொல்லப்படுகிறது பதமநாபருடைய பிரபாவத்தினால் பூமியானது மனிதர்களுக்குச் சாஸ்வதமானஇடமாகச் செய்யப்பட்டது

1 மேதஸன்னும் கொழுப்பையுடையது

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்
அ ா க் க ா ஹ ர ண ப ா வ ம். (தோடர்கீசீ.)

(வராஹாவதாரம்)

கௌரவஸரேஷ்டனே! அனேகமாயிரம் அவதாரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கூடியவரையில் அவற்றைக் குறித்துச் சொல்லுவேன், கேள்

ஆதிகாலத்தில் கடலநீரில் துயினற பதமநாபருடைய எந்தத் தகத்தின் நாபிகமலத்தில் தேவர்களும் ரிஷிகூட்டங்களும் பிறரன்றோ அந்த அவதாரம் 1பௌஷ்கரிகம என்று கூறப்படுகிறது. மந்திரங்களும் பிராமமணிகளுமாகியவேதங்கள் உருக்கொண்ட நாகிய பசுவாணுடையவராகாவதாரம் புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது. செவிகளுக்கின்பமாக இருக்கிறது அப்போது தேவர்களுக்கெல்லாம் ஸரேஷ்டரும் பெருந்தவமுள்ளவரும் மாயைக்கு மேற்பட்டவரும் மஹிமைபொருந்தியவரும் தாமமுமஸத்தியமும் உருக்கொண்டவரும் திருமகளைவிட்டு அகலாதவரும் தமதுசரிதரத்தினாலும் பராகரமத்தினாலும் பூஜிக்கப் பெற்றவருமான பிஷ்ணு நான்குவேதங்களே நாலு கால்களும், யூபஸ்தம்பமே காரப்பலலும், யாகங்களே பற்களும், சயனமன்னப்பட்டு அகியினமேடையே முகமும், அகனியே நாவும், தாப்பங்களே ஸாமங்களும், பிரமமா எனனுமரிதவிக் கே தலைபும், இரவுபகல்கள்கள்களும், வேதம் அங்கமும், ஸவரங்கள் அணிகளும், நெய் 2நாசியும், நெய்எடுக்கும்பாத்திரமான ஸருவமே அடிமுகமும், ஸாமவேதக் காஷ்டமே ஒலியுமாக விளங்கும் வராகரூபத்தை யெடுத்த மலைகளும் செடிகளும் காடுகளும் அடங்கிய பூமியை ஜலத்திலிருந்து தூக்கி இவ்விப்பொருள்களாகிய ஜடங்களுக்கும் உட்பொருள்களாகிய வீவன்களுக்கும் ஆதமாவும், காண்பதற்கினியவரும், சிறந்த ஒளிமுள்ளவரும், யோகியும், முதனமையான சாஸ்திரங்களே உருக்கொண்டவரும், எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்டவரும், நிலைதவறாதவருமான அந்தவராகமூர்த்திக்கு, பிராயச்சித்தமே முகமும், யாகப் பசுவாகிய ஆடே முழங்கால்களும், தாமமே உருவமும், 3உதகாதாரனப் பவன செய்யும் ஸாமகானத்தோடு கூடிய ஹோமமே ஆணதற்பும், பசுக்களும் ஸோமலையுமே பீஜங்களும், மந்திரங்களே ராலும்புகளும், யாகவேதிகையே தோள்களும், நெய்மமணமே தேக வாஸனையும், ஹவயமும் கவயமுமே மலமூர்த்திரங்களும், பிராகவம்

1 புஷ்கரமன்னமகமலத்திலிருந்து உலகத்தைப் படைத்தது பற்றி அந்த அவதாரத்துக்கு 'பௌஷ்கரிகம்' என்று பெயர்

2 நுகரும் புலன்,

3 யாகத்தின் ஒரு ரிதவிகு

சமென்னும யாகசாலையினமுனபாகமே தேகத்தினமுனபாகமும
யாகதிஷ்கூகளேபலமும தக்ஷிணையேமனமுமாயிருந்தன மேலும்
உபாகாமமென்னும அததியயன ஆரம்பமே அழகியஉதழே, ப
வாகயமென்னுமயீகாங்கமான கிரியையே அலங்காரமானகழி
யும், யஜஞசாலையே தனக்குதணையானபதநியும், (சொறிவத
குள்ள) ரதனமயமானகொம்பே உயரமான கொம்புமாக இரு
தன என்றும்பியாத ஈடுவரரான விஷ்ணுவானவா இவ்வாறு
யஜஞவராஹராகி ஸமுத்திரத்திலஅமுந்தி, குன்றுகளும் செடி
களும் காடுகளும்அடங்கிய பூமிமுழுதையும் தூக்கினா அந்ந
தண்ணீரில் முழுகிப்போன தமதுதேவியானபூமியை, மாககண்
டேயாபாரத்திருக்கையில்,கொம்பினுலதூக்கினா தேவாகளும் ஈடு
வரரும் ஆயிரந்தலைகளுள்ளவருமாகிய பிரபு உலகங்களினநன்மை
யைக கருதித் தம்கொம்பினுல பூமியைத்தூக்கி நிலைநிறுத்தினா
கடலை ஆடையாகஉடுத்தவனும் பூஜிக்கத்தக்கவனும்பூமிதேவ
நடந்ததும் நடக்கின்றதும் இனிநடப்பதுமான எல்லாவற்றிற்கு
அநதாயாமியான யஜஞவராகரால இவ்வாறுஎடுக்கப்பட்டான
தேவாகளும்தேவரானவிஷ்ணுவினால தானவாகள் அனைவரும்
கொல்லப்பட்டார்கள் இவ்வாறு வராகாவதாரத்தைப்பற்றி
சொன்னேன இனிச்சிங்கவடிவமெடுத்தது ஹிரணியகசிபுவை
கொன்ற நரஸிம்மாவதாரத்தைக்கேள்.

நாற்பத்தாறுவது அதயாயம்

அாககாஹரண்பாவம் (தோடீச்சி.)

(நாஸிம்மாவதாரம்)

தாமராஜாவே! மிருதபலசாலியும் பலத்தினுலகாவ
அடைந்தவனும் தேவாகளுக்குப் பகைவனும் மூன்றுலோக
களுக்கும் முள்ளைப் போன்றவனும் அஸுரர்களுக்கு மூலபு
ஷ்ணும் பராகரமுதில் ஒப்பற்றவனுமான ஹிரணியகசிபு எ
னும் அஸுரராஜன் ஒருவனிருந்தான அரசனே! அவன் க
லுக்குள் பிரவேசித்துப் பதினேராயிரத்தாஹ்நாறு வருஷகால
சிறந்ததவஞ்செய்தான அவன் மௌனவாதத்தை வஹித்
அனுஷ்டானத்திலும் உபவாஸத்திலும் உறுதியாக அசைவற
இருந்தான் குற்றமற்றவனே! அவன் மனத்தையும் ஐம்புல
களையும்அடக்கிப் பிரமமசரியவிரதத்துடன் செய்ததவத்தினு
ரியமத்தினுலும் பிரமமதேவா அவனமீது ஸந்தோஷமடைந்தா
ராஜனே! அப்போது, தாமேஉண்டானவரும், ஜகதமங்களு

சூம ஸ்தாவரங்களுக்கும் தந்தையும், பிரமமஜ்ஞானிகளிற சிறந்த வரும், மஹிமையும் ஐசுவரியமும் பொருந்தினவரும், ஸ்ரீராய னைப்போலப் பிரகாசிப்பதும் ஹம்ஸங்கள் கட்டின துமாகிய விமா னத்திலேறினவருமான பிரமமதேவா, ஆதித்யர்களும் வஸுக்க ளும் ஸாத்யர்களும் மருததுக்களும் ருத்திரர்களும் விஸ்வர்களும் பக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கினனராகளுமாகிய தேவர்களா லும் திசைகளா லும் திசைக்கோணங்களா லும் நதிகளா லும் கடல்களா லும் நக்ஷத்திரங்களா லும் முகூர்த்தங்களா லும் ஆகாயத்திற் சஞ் சரிக்கும் மறற்க கிரஹங்களா லும் தவத்திறசிறந்த தேவரிஷிகளா லும் ஹித்தாசனா லும் ஸபதரிஷிகளா லும் மிககபுண்ணியவான களான ராஜரிஷிகளா லும் கந்தாவர்களா லும் அபஸ்ரஸுகளின கூட்டங்களா லும் மறறுமுள்ள எல்லாத் தேவர்களா லும் சூழப்பட வராக அந்த அஸுரனிடம் தாமேவந்த, 'நற்றவமுள்ளவனே ! பக்தியுள்ள உனது இந்தத்தவத்தினால் நான் ஸந்தோஷமடைந் தேன் வரமகேள் உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும் நீ நினைத்த பயனை அடைவாய்' என்றுசொன்னா அதனைக்கேட்ட ஹிரணிய கசிபு, 'தேவஸ்ரேஷ்டரே ! தேவர்கள், கந்தாவர்கள், யக்ஷர்கள், நாகர்கள், ராக்ஷஸர்கள், மனிதர்கள், பிராசர்கள் இவர்களயாரும் எனனைக் சொல்லவல்லராகாமலிருக்கவேண்டும் உலகங்களுக்கெல் லாம் காததாவே ! சிறந்ததவமுள்ளரிஷிகளும் கோபித்து் என மேலிடும் சாபங்கள் பயன்படாமலிருக்கக் கடவன ஆயுத்ததின லும் அஸ்தரத்தினாலும் மலையினாலும் மரத்தினாலும் உலாந்ததின லும் ஈரமுள்ளதனாலும் மறறென்றினாலும் எனனை வதஞ்செய்யக் கூடாமலிருக்கவேண்டும் பிதாமஹரே ! ஆகாயத்திலும் பூமியி லும் இரவிலும் பகலிலும் உள்ளேயும் வெளியிலேயும் எனக்கு வதம் நேரிடாமலிருக்கவேண்டும் 1 பசுக்களா லும் 2 மிருகங்களா லும் பறவைகளா லும் ஊர்வனவற்றாலும் எனக்கு மரணமவராம லிருக்கவேண்டும் இந்தவரந்தான நான்விருமபுலது தேவர்களுந் தேவரே ! நீங்கள் கொடுக்கிறதாயிருந்தால் நான் இந்த வரங்களைக் கேட்கிறேன்' என்றுசொன்னான் 'அப்பா ! மேலானவையும் புதுமையானவையுமான இந்தவரங்களை உனக்கு நான் கொடுத்தேன் நீ விரும்பினவர்களெல்லாவற்றையும் நிச்சயமாகப் பெறுவாய்' என்றுசொல்லி, அந்தப்பகவானான் பிரமமதேவா ஆகாய மாகக்கமரவே சென்று பிரமமரிஷிகளின் கூட்டங்களினால் பூஜிக் கப்பட்டவராகப் பிரமமலோகத்தில் விளங்கினா அவர் வரம் கொடுத்ததைக் கேட்டவுடன், தேவர்களும் நாகர்களும் கந்தாவா

களும முனிவாசனும் பிரமமாவீனிடம் சென்று, 'பகவானே இரத வரத்தினால் அந்த அஸுரன் எங்களைப் பிடிப்பான் பகவானே! அதனால் தயையசெய்து அவனைவதஞ்செய்வதற்கு உபாயத்தை ஆலோசிக்கக்கடவீர்' என்றனா உலகங்களுக்கு அனுகூலமான அவாகளுடையசொல்லைக்கேட்டு மகிமைபொருந்திய பிரமம தேவா, தேவககூட்டங்களனைவரையும் பார்த்து, 'தேவர்களே அவனசெய்த தவத்தின்பயனை அவன் பெறவேண்டியது அவசியந்தான் தவப்பயன்முடியும்போது பகவானுன்விஷ்ணு அவனைவதஞ்செய்வா' என்றுசொன்னா இவ்வாறு அவனவதத்தைப்பற்றிப் பிரமமதேவாசொன்னதைக் கேட்டபின் அந்தத்தேவர்களனைவரும் ஸந்தோஷத்துடன் தந்தம் திவயலோகங்களுக்குச் சென்றனா வரமகிடைத்தவுடனே அந்த வரத்தினால் காவல்கொண்ட ஹிரணியகசிபுவென்னும் அஸுரன் அந்தஜனங்களெல்லாரையும் துன்பப்படுத்தினான் அந்த அஸுரராஜன் அஸுரக் கூட்டங்களினால் சூழப்பட்டு ராஜயாதிபத்தியஞ்செய்தான் லோகாலோகம் என்னப்பட்ட சகசரவாளபாவத்ததிற்கு உட்பட்ட ஏழுதிவசனையும் தன்பலத்தினால் உட்படுத்தினான் தேவலோகத்திற்குரிய போகங்களெல்லாவற்றையும் இவ்வுலகத்தில் அவன் பூரணமாக அடைந்தான் தான்வனாகிய அந்த அஸுரராஜன் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தேவர்களைவென்று மூன்றுலோகங்களையும் தனவசப்படுத்தி ஸவாககத்தில் வாஸஞ்செய்தான், வரத்தினால் மதங்கொண்ட அந்தமஹாபலசாலியான அஸுரன் தேவலோகத்தில் வாஸஞ்செய்து எல்லாஉலகங்களையும் ஐயித்து, 'இந்திரன் சந்திரன், அக்னி, வாயு, ஸூரியன், ஜலம், ஆகாயம், நக்ஷத்திரங்கள், பத்துத்திசைகள், அஹம், கோபம், காமம், குரோதம், வருணன், வஸுக்கள், ¹ அரியமன், பக்ஷாகளுக்கும் மின்னராகளுக்குப் பராஜாவும் தன்மகளுக்கு அதிகபதியுமானகுபேரன் ஆகியஇவர்கள் எல்லோருமாக நானே இருப்பேன்' என்றுசொல்லி அப்படியே பவரதமாக அவர்களுடைய இடங்களை ஆகரமித்து அவர்கள் அதிகாரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டான் தேவஸுரேஷ்டர்களாலும் கின்னஸுரேஷ்டர்களாலும் உயர்ந்த யாகங்களசெய்து பூஜிக்கப்பட்ட வேண்டியவனான அவன்நரசத்திலிருப்பவர்களைக்கொண்டுவந்து ஸவாககத்திலிருக்கச்செய்தான் பலசாலியான அந்த அஸுரராஜன் இவ்வாறானகாரியங்களைச்செய்தபிறகு, ரிஷியாஸரமங்களிடம் மஹாநுபாவாகளும், ஸலாககியமான தவமுள்ள வாகளும், ஸத்திய

1 தவாதசாதிதயாகளில் ஒருவன்

ம தாமமுநதவருதவாகனும், ஜதேந்திரியாகனும்மாந முனிவாக
பபீடித்தான அஸுராகளையாகங்களின் ஹவிரப்பாகங்களுக்கு
ரியவர்களாகவும் தேவாகளே யாகஞ்செய்பவர்களாகவும் செய
ன தேவாகள போன இடங்களுள்ளாம் அவனும் போயக
காண்டிருந்தான தேவாகளின் ஸதானங்களை ஆகரமித்து அரசு
நதான இவ்வாறு அநதததுராதமாவுக்கு ஐந்துகோடியே
மூபதினூபிரதது அதுபத்தொரு வருஷங்கள் சென்றன அவ
ளவு வருஷகாலமும் அநத அஸுரராஜன் எல்லாசசுகங்க
ராடும் ஐசுவரியத்தை அடைந்திருந்தான அதிகபலசாலியான
நத அஸுரராஜாவின் மிகத்துன்புறுத்தப்பட்ட அநதத
தவாகள சிவனையும் இந்திரனையும் முன்னிடஞ்செய்கொண்டு பிரமம்
மாகம் சென்றனா பிரமமதேவரையடைந்து வயஸன்பபட்டுக
ககூப்பி, 'பகவானே ! சென்றதற்கும் வருவதற்கும் ஈஸ்வரே !
மகே வந்திருக்கும் எங்களைக் காப்பாற்றக்கடவீர் என
ருக்கு இப்போது அல்லம்பகலும் கொடிய அஸுரனபயமே
ருக்கிறது பகவானே ! நீர் சுயமாக உண்டானவா, எல்லா
ஸுராகளையும் ஆதியில உண்டுபண்ணினவா, எல்லாவற்றிற்கும்
ஈஸ்வரா, ஹவயங்ககளையும் கவயங்ககளையும் படைத்தவா, யாருக்கும்
ஸப்படாத மூலபுருஷா, அழிவிலலாதவா' என்று சொன்னா
ரா அதைக்கேட்டு, பிரமமதேவா, 'தேவாகளே ! கேளுங்கள்
நத ஆபத்து இப்படிநேருமென்று என்னாலும் அறியமுடியவில்லை
புருஷரும் ¹ விஸ்வரூபரும் பேரொளிபொருந்தினவரும் எல்லாப்
ராணிகளுக்கும் அறியவும் சிந்தக்கவும்கூடாதவரும் பிரபுவும்
ழிவிலலாதவருமான நரநாராயணாதாம இந்தவயஸனகாலத்
ல எனக்கும் உங்களுக்கும் முக்கியமான ஆதாரம் நாராயணா
வயகதம என்று சொல்லப்பட்ட மூலபிரகிருதிகுமமேற்பட்ட
ரா நான் அநத அவயகத்திலிருந்து பிறந்தவன் ஜனங்கள்,
லாகங்கள், தேவாகள், அஸுராகள் எல்லாரும் என்னிடம்பிறந
வாகள் தேவாகளே ! உங்களுக்கு நான் எவ்வாறே அவ்வாறே
னக்கு நாராயணா, எல்லாருக்கும் நான் பிதாமகன் அநத
ஷ்ணு எல்லாருக்கும் பிரபிதாமகா அநதவிஷ்ணு அவவஸு
னக் கொலவது திண்ணம் அவருக்கு முடியாதது ஒன்றுமில்லை
தலால், விரைவாக அவரிடம் செல்லுங்கள்' என்று சொன
ரா பரதஸுரேஷ்டனான யுதிஷ்டிரா ! பிதாமஹா சொன்னதைக்
கட்டவுடன், அநதத் தேவாகளனைவரும் பிரமமதேவருடன்

1 ஆதமா

2 எல்லாம் தாமாக இருப்பவா

கூடவே திருப்பாறகடலுக்குச்சென்றனா ராஜனே! ஆதிதயாகள் வஸுக்கள், ஸாதயாகள், விஸ்வேதேவாகள், மருததுக்கள், ருத்விகளாள், மஹரிஷிகள், அழகுள்ள அஸுவினீதேவாகள் முதலான தேவாகளனைவரும் தங்களுக்கட்டத்தாருடன் நானழகனைமுன்னிட்டு 1கலேததவீபம் சோந்தனா 'தேவார்களுக்கெல்லாம் நமஸ்காரம் வரவே! ஹிரணியகசிபுவை வதஞ்செய்து இப்போது எங்களை காப்பாற்றக்கடவீர் தேவார்களுக்கெல்லாம் உத்தமமே! பிரமம் முதலான எங்கள் எல்லாருக்கும் முதலஸ்துஷ்டிகாததா நீர்தாம் மலாந்ததாமரையின் இதழ்போன்ற கண்களையுடையவரே! பனவார்களுக்குப் பயங்கரரே! அஸுரவம்சத்தை அழிப்பதற்கு நீர் எங்களுக்குச் சரணமாவீர்' என்று தேவர்கள் சொன்னார்கள் பரிசுத்தமான புகழுள்ளவரும் காணக்கூடாதவரும் எல்லாப்பிரணிகளுக்கும் ஆதமாவுமான மஹாவிஷ்ணு, தேவர்களின் அந்த சொல்லைக்கேட்டவுடனே, மறுமொழிசொல்லத்தொடங்கினான்

'அமரர்களே! பபத்தைவிடுங்கள் உங்களுக்கு நான் அயம தருகிறேன் தேவர்களே! அதேஸவாக்கத்தைத் திரும்பவுசீக்கிரத்தில் பெறுவீர்கள் வரம்பெற்றதனால் காவமடைந்தவனு இருதிராதிதேவார்களால் வதஞ்செய்யமுடியாதவனும் அஸுரராஜாவுமான அந்தஹிரணயனை அவனின் கைகளுடன் நான் இதே கொல்லுகிறேன்' என்றான் அதுகேட்ட பிரமமான், 'பகவானே தேவார்க்கும் தேவரானவார்களுக்கும் ஈஸ்வரரே! இந்தத்தேவார்க்கு மிகவருந்திபிருக்கின்றனா ஆதலால், அந்த அஸுரராஜனை சீக்கிரத்தில் கொல்லுவீராக, அவனைக்கொல்ல இதுகாலம் தாமதம் செய்யலாகாது, வரம்பெற்றுக் காவங்கொண்ட அஸுரனை அவனின் ததாருடன் நீர்கொல்லும்' என்று சொல்ல, விஷ்ணு 'அவ்வஸுரனைத் தூரிதமாகவே அழித்துவிடுவேன் ஆதலால் தேவார்களும் நீரும் உங்கள் உலகங்களுக்குச் செல்லுங்கள்' என்று மறுமொழி கூறினான் ராஜனே! இவ்வாறு சொல்லித் தேவார்களை அனுப்பினபிறகு, ஈஸ்வரரும் பகவானுமான அந்தமஹாவிஷ்ணு பாதி உடம்பு மனிதவடிவமாகவும் பாதி உடம்பு சிங்கவடிவமாகவும் முள்ள நரவிம்மரூபம் எடுத்துப் பயங்கரமான ரூபமும் பேரொழியுமுள்ள வராகக் கையினுலகையைப்பிசைந்து வாயைத்திறந்து கொண்டு நம்னைப்போல ஹிரணயகசிபுவினிடம் போனான் மிகுந்த பலமுள்ள நரவிம்மரூபத்தோடுவந்த அந்தமஹாவிஷ்ணு ஸைக்கண்டு, அவ்வஸுரரின் மிக்க கோபிதது ஆயுதவாஷ்டகை

வாமேல வாஷிததனா அவாகளாலவிடப்பட்ட ஆபுதங்களுள்
வறறையும் ஹரியானவா விழுங்கிவிட்டா யுதத்ததுக்குவந்த
னேகூமாயிரம் அஸுரர்களைக்கொன்றா, கோபங்கொண்ட
மாபலசாலிகளான அவவஸுரர்களனைவரையும் கொன்றபிறகு,
நக்கோபத்துடன் பலத்தினால் காவங்கொண்ட ஹிரண்யனை
காததோடினா இருண்டமேகநிறமுள்ளவரும் நீருண்டமேகம்
மாலககாணிப்பவரும் மேகத்தினமின்னலைப்போலப் பிரகாசிடும்
நியுள்ளவரும் மேகம்போல வேகமுள்ளவரும் சிறந்த சக்தி
ள்ளவருமாகிய அநதப்பகவான, அதிகபலமும் கொழுப்புமுள்ள
னும் கொழுத்தபுலிபோன்ற பராகரமமுள்ளவனும் காவிதத்
ஸுரக்கூட்டங்களினால் காப்பாற்றப்பட்டவனுமாகிய அநத
ரணயகசிபுவென்னும் அஸுரனுடன் நகங்களாலும் பற்களா
மயுத்தஞ்செய்து ஸந்தியாகாலத்தில் வீட்டுத்தலைவாயிலில் அநத
ரணயனைத் தமதுதுடைமேல்வைத்துக்கொண்டு விரைவாக
ங்களால் கிழித்ததா சிறந்தபலமும் பராகரமமுமுள்ளவனும்
பபெற்றதனால் காவித்தவனுமாகிய அநத அஸுரஸரேஷ்டனைத்
வஸரேஷ்டரான விஷ்ணு தம் பராகரமத்தினால் கொன்றா
மாமஹிமையுள்ளபகவான ஹிரணயகசிபுவையும் மற்றுமுள்ள
ஸுரர்கள் அனைவரையும் கொன்று தேவர்களுக்கும் மனிதா
ர்க்கும் நன்மையைச்செய்து பூமியில் தாமத்தைநிலைநிறுத்தி
தோஷம் அடைந்ததா பாண்டுபுத்திரனே ! இநதநரஸிம்மாவ
ரம் எனனால் உனக்குச்சொல்லப்பட்டது மஹாதமாவான
ஷ்ணுவின் வாமனாவதாரத்தைப்பற்றியும் கேள்

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(வாமனாவதாரம்)

தாமராஜனே ! முன்னொருதிரேதாயுகத்தில் சூரனும் பலத்
வ ஒப்பற்றவனும் மனோதீரமுள்ளவனும் விரோசனன் மைந
னுமான பலிஎன்னும் அஸுரராஜன் ஒருவனிருந்தான் மஹா
ஜாவே ! அநதக்காலத்தில் அநதப்பலியானவன் தனப்பராகரமத்
னால் இநதிரனை ஜயிப்பதற்காக அஸுரக்கூட்டங்களினால் சூழப்
பட்டவனாக இநதிரலோகப்போந்தான் அநதக்காலத்தில் அநதப்
பியினால் அஞ்சும்படிச் செய்யப்பட்ட இநதிராதிதேவர்கள் அனை
ரும் சோரது பிரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு திருப்பாறகட

லுகருசசென்று ஈஸ்வரரானநாராயணரைத் துதிசெய்தனா. அ
போது அந்தஹரியானவா அந்தத் தேவர்களுக்குத் தமதரிசன
தைக்கொடுத்தாரா அந்தப்பிரபுவுக்குத் தேவர்களினமேலுள்ள
கருணையினால் அதிதியினிடம் ஜனனமநோந்ததாகச் சொல்ல
படுகிறது இந்தக் கண்ணபிரான அதிதியினபுத்திரராகவும் பிறந்
விஷ்ணுவென்று கயாதிபெற்று இந்திரனுக்கு இனையஸஹோதர
யிருந்தாரா அதேகாலத்தில் பலத்திலுமபராகரமத்திலுமசிற
அந்த அஸுரனுனபலி யாகங்களிலசிறந்த அஸ்வமேதத்தை
செய்யத்தொடங்கினான் யுதிஷ்டிர! அஸுரராஜாவின அந்த
கம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் அந்தவிஷ்ணு பிராமமண வேஷ
தாலமறைந்து கௌரமசெய்துகொண்டு குடுமியுடன் யஜ்ஞே
வீதத்தையும் கிருஷ்ணஜினத்தையும்தரித்துப்பலாசத்தண்டத்தை
பிடித்து ஆசசரியமானகாட்சியுள்ள குள்ளமானபிரமமசாரியா
பலியினயாகசாலையில் தக்ஷிணைகொடுக்கும்காலத்தில் புகுந்
'எனக்கு இவ்விடத்திலேயே மூன்று அடிகளிலத்தைத் தக்ஷிணை
க்கொடு' என்றும், 'மூன்றடிமாததிரமே கொடுக்கவேண்டு
என்றும் அஸுரராஜாவானபலியினிடம் யாசித்தாரா அவ்
அந்தவிஷ்ணுவுக்கு 'அப்படியேஆகட்டும்' என்று வாக்ருத்
தஞ்செய்து உடனேகொடுத்தான். விஷ்ணுவானவா அவனிட
பூமியைப்பெற்றுக் கொண்டவுடன் மிகவும்வளராதாரா அரசு
சிறுகுழந்தையாயிருந்த அந்தவிஷ்ணுவானவா அவனைஜயி
மூன்று அடிகளாலேயே மேலுலகம் இடையிலுள்ள ஆகாயமஇ
எல்லாவற்றையும் வசப்படுத்தினார் மூன்றா மஹாபலசாலிய
பலியினுடையயாகத்தில் யாராலும் அசைக்கமுடியாத அ
அஸுரஸ்ரேஷ்டர்கள் அதிகபலசாலியான விஷ்ணுவினால் க
கப்பட்டனர்

பரதவம்சத்தரசே! பலவிதமானமுகங்களும் பறபல்வே
களும் பறபலஆயுதங்களும் பலவகைப்படிப்பங்களும் சார்துக
உடையவரும் பெரியதேகங்களுடையவரும் பயங்கரமான
பிரசித்தி முதலான அஸுரத்தலைவர்கள் கோபித்து எல்ல
சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு பராகரமத்தினால் ஜவ
பவாபோலத் தங்கள் ஆயுதங்களை எடுத்து அருகே
அளக்கும் பகவானிடம் ஒழுவந்தனர் அந்தப்பகவான ப
பயங்கரமான உருவமெடுத்து உள்ளங்கால உள்ளங்கைகள்
லேயே அவ்வஸுரர்களனைவரையும் மாததன்னஞ்செய்து உட
பூமியைவாங்கிக்கொண்டாரா எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆத்
வான அந்தப்பகவான் மேலுலகத்தையும்ஆகாயத்தையும் வயா

ப பிறகு தாயிருக்கமுமிடமான ஸ்ரீபுரத்திருக்கமுமிடத்திலிருந்து
ம ஓரியினால் ஆதிதயைநீங்கிப் பிரகாசித்ததா நீண்டகைகளை
டையவரும் பெருமபுகழ்பெற்றவருமாகிய அந்தப்பகவான் எல
ரத்திசைகளையும் மூலைகளையும் எல்லாலோகங்களையும் பிரகாசப்
படுத்தினா அவா பூமியை அளக்குங்காலத்தில் சந்திரனும் ஸ்ரீ
னும் ஸ்தனங்களின் ஸ்தானங்களில் இருந்தனா, திருமபவும்
ருத்தியாகுமபோது அவருக்கு நாபிஸ்தானத்தில் இருந்தனா
புறகுமேல விருத்தியாகுமபோது அவர்கள் முழங்கால்களி
ருந்தனா அளவிலலாதமஹிமைபுள்ள விஷ்ணுவைப்பற்றிப்
ராமமணாள இவவாறு உரைக்கின்றனா புதிஷ்டிரா! அதன
ற்கு, அவா காலத்தாக்கினதலை அண்டம்பிளந்தது அந்தப்ப
பபின் வழியாய் அவருடைய பாதத்திலிருந்து ஒருநதி பெருகிச்
முத்திரத்திலேயேயுழர்ந்தது கடலோடுகலந்த அந்தநதியானது
ரிசுத்தமான நதியாயிற்று அந்தப்பகவான் அஸ்ரத்தலைவா
ளைக்கொண்டு அஸ்ராகளுடைய ஐஸ்வரியத்தையும் மூன்று
லாகங்களையும் பூமியனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டா நமசி,
மபரன, உயரத்தமனமுள்ளபிரஹ்மாதா ஆகிய இந்த அஸ்ரா
ளைமட்டும மனைவிமக்களுடன் பாதாளலோகத்தில் நிலைபெறச்
சயதா, ராஜனே! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதமாவான
றியானவா தமதமகுணங்களோடுகூடிய ஐந்துபூதங்களையும்
ரலமனைத்தையும் தமஉறுப்புகளாகக் காண்பித்தா எல்லா
லகங்களும் அவருடையசரீரத்தில் சோதனாவகப்பட்டதை
னங்கள் கண்டனா அம்மஹாத்மாவினால் வயாபிக்கப்பட்டது
னமும் உலகங்களில் இல்லை உபேந்திரனுடைய அவவுருவத்
தக்ககண்டு தேவா, தானவா, மானவா அனைவரும் விஷ்ணு
நினைமஹிமையினால் பிடிக்கப்பட்டு மூச்சித்தனா காவமுள்ள
லியானவன மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினால் யாகசாலையிலேயே
ட்டப்பட்டான விரோசனை குலமனைத்தும் பாதாளத்தில்
அமிழ்த்தப்பட்டது கருடவாகனராகிய விஷ்ணு தமது ஈஸ்வர
சுதியினால் இவ்வகையானசெய்கைகளைச் செயதும் காவப்பட
லில்லை அஸ்ராகளை ஸமஹரிப்பவரானவிஷ்ணு அஸ்ராகளின்
சலவம் அனைத்தையும் மூன்று உலகங்களையும் இந்திரனுக்கு
அளித்தா மஹாத்மாவான விஷ்ணுவின இந்தவாமனாவ
நாரத்தையும் உனக்குச் சொன்னேன் விஷ்ணுவினுடைய
வந்தகளைத் தியானித்து வேதமஅறிந்த அந்தணரால் ஓதப்படுகிறது,
இனி விஷ்ணுவின மனுஷ்யாவதாரங்களைக் கேள்,

கருகூ

ஸ்ரீ. ம ஹாபாரத ம.

நாற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

அ ர் க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(தத்தாதரேயஅவதாரம்)

பெருங்கோத்தியுள்ள தத்தாதரேயரெனனும் ரிஷிபிர
தாரனரோ அவா மஹாதமாவானவிஷ்ணுவின் மறரோ அ
தாரம் வேதங்களும் நல்லொழுக்கங்களும் யாகங்களும் கெட்
நாலுவருணங்களும் கலந்து தாமமதனாரது பாவமவளாந
உணமையழிந்து பொய்யிருந்து பிரஜைகளுகுறைந்து தாமசா
திரங்களுமஒழிந்துபோனகாலத்தில் அந்தத் தத்தாதரேயரா
யாகங்களும் நல்லொழுக்கங்களும் வேதங்களும் திருமபவு
கொண்டு வரப்பட்டன அவா ஹேஹயதேசத்தரசனாகிய காராத
வீரயாஜுன்னுகரு வரமளித்தபோது அம்மஹாதமாவினாலா
வருணங்களும் ஒன்றோடொன்று தனித்தனியே நிலைநிறுத்தப்பட
டன ஹேஹயதேசாதிபதியான காராதவீரயாஜுன்ன த
தாதரேயருடைய அனுகிரஹத்தைப்பெறுவதற்காக வனத்
தீருந்துகொண்டு கோபத்தையும் 'நான், எனது' என்ற எண்ண
களையும் ஒழித்து நீண்டகாலம் நன்றாகப் பணிவிடைசெய்து அ
ரைச சந்தோஷப்படுத்தினான் எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய அந்த
காராதவீரயாஜுன்ன தத்தாதரேயருக்குச் சுயருஷ்செய்
தன்கருவேண்டினவரும் விதவான்களினுலுபூஜிக்கப்பெற்றவருப
கிய அந்தப்பிராமமணரிடம் பின்சொல்லப்போகிற தன்க்கும்
வுமவேண்டின வரங்களைப்பெற்றான் சிறந்த ஞானமுள்ள பிரா
மணராகிய தத்தாதரேயரால் மரணமில்லாமையைத்தவிர வே
நாலுவரங்களைக்கேட்கும்படிச் சொல்லப்பட்ட அவ்வரசன், 'நா
செல்வமுள்ளவனாகவும் சிறந்தமனமுள்ளவனாகவும் பலவானாகவு
'ஸ்திதியமுள்ளவனாகவும் பொறுமையிலலாதவனாகவும் ஆயிர
கைகளுள்ளவனாகவும் இருக்கக்கடவேனென்பது எனதுமுத
வரம் கருப்பையில் பிறப்பனவும் முட்டைகளிலிப்பபனவு
மற்றுமுள்ள சராசரங்களும்மான எல்லாவற்றையும் நான் தாம்
தினால் ஆளவிரும்புகிறேன் இஃது எனது இரண்டாவதுவரம்
பிதிராக்களையும் தேவாக்களையும் ரிஷிகளையும் பிராமமணர்களையு
பெருவேளவிகளாலும் பகைவாக்களைக் கூரம்புகளாலும் வசப்படு
தக்கடவேன இஃது எனதுமுன்றாவதுவரம் இவவுலகத்திலு
ஸ்வாக்கலோகத்திலும் எவனுக்கிடான புருஷன் முன்னும் பி
னும் இப்போதும்இல்லையோ அவன்தான் எனனை வதஞ்செ

பவனாக இருக்கவேண்டும்' என்று இந்நான்கு வரங்களுடைய கேட்டான கிருதவீரயனபுத்தரனாகிய அந்த அராஜுண்ண யுத்தத்தில சிறந்தவனாக இருந்தான் அவன் அனேகமாயிர வருஷகாலம் மாஹிஷம் திருகாததில் விருத்தியடைந்தான் அந்த அராஜுண்ண பூமிமுழுமையையும் கடவுளுந் தீவுகளையும் வென்று ஆகாயத்தில ஸ்வாயன்பிரகாசிப்பதுபோலத் தனது புண்ணியகாமங்களினால் பிரகாசித்தான் அளவற்றபராகரமமுள்ள அராஜுண்ண முன்னிருந்தவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டதலையான இரத்திரதீபம், கச்சேருதீபம், காமதீபம், கபஸ்திமத் எனனும் தீபம், கந்தாவதீபம், வருணதீபம், ஸௌஹருஷ்டம் எனனும் தீபம் ஆகிய தீவுகளை ஜயித்தான் காரத்தவீரயராஜுண்ண கடலில் சென்றபோது ஆடைநனைகிறதிலையென்பது அவனுக்கு மனிதர்களில் ஒப்பற்றசெய்கையாயிருந்தது அவனபோனவழியை முந்திய அரசர்களும் அனுஸரிக்கவில்லை பிரதிபுரசர்களும் அனுஸரிப்பதில்லை அவன் வீடுகளெல்லாம் உயரந்தபொன்மயமாயிருந்தன அவன் தன்னை நாலுபாகங்களாகவகுத்து ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்தான் அவற்றில், ஒருபாகத்தினால் சேனையை நடத்தினான், இரண்டாவதுபாகத்தினால் அரண்மனையிலவ்வித்தான், இனிய தூம் மிக்கரன்மையைத் தருவதுமான அவ்வரசனுடைய மூன்றாவதுபாகம் ஜனங்களை வசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது அந்தப் பாகத்தினால் யாகங்களைச் செய்தான் கிராமங்களிலும் வனங்களிலும் இருக்கும் துஷ்டாக்களை வரையும் நாலாவதுபாகத்தினால் தடுத்தான் அவனுடைய அந்தப்புரங்களிலும் வாயில்கள் மூடப்படுவதில்லை அரசனே! அந்த அராஜுண்ண தானே ராஜ்யத்தையும் ஸ்திரீகளையும் ஆடுமாடுகளையும் காப்பவனாக இருந்தான் அந்த அராஜுண்ண தத்தாத்ரேயரின அனுகரஹத்தினால் இவ்வாறு அனேகம் ஆயிரவருஷகாலம் பூமியை ஆண்டு ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்தான் அவன் உலகத்தினரன்மைக்காக இவ்வகையான அனேககாரியங்களைச் செய்தான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! தத்தாத்ரேயரென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தவிஷ்ணுவின் அவதாரத்தை உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் அம்மஹாத்மாவின் அவதாரத்தைக்கேள்

ஶாறபத்தோனபதாவது அதயாயம்

அரககாஹரணபாவம் (கோடரீச்சி)

(பரசுராமாவதாரம்)

மஹாதமாவானவிஷ்ணு ஜாமதகனியானது பெயாபெறுப பிருகுவமசத்தில் ஜனிதத் அவதாரம் எதற்காகவென்று சொல்லுகிறேன்.

அரசனே! ஜமதகனியினபுத்திரரான அரதராமரெனப்பவா சிறந்தபராகமமுள்ளவா ராஜனே! அப்போது பலசாலிகளிற சிறந்த அரதராமா ஹேஹயராஜாவானகாத்தவீரயாஜாநனை முடித்தவா மஹாவீரனும் வலிமையிலுப்பற்றவனுமாகிய காத்தவீரயன பிழைசெய்ததனால் ஜமதகனிபுத்தரான ராமரால் கொல்லப்பட்டான பரசுராமா, ஹேஹயதேசத்தரசனுமபூமிக்கு ஈஸ்வரனுமபசைவரை அடக்கினவனுமாகிய அரதககாத்தவீரயனை யுத்தத்தில் தேரிலிருந்தபடியே சீமேதாளளிக கொன்றா ஜமபென்னனும் அரசனுடைய யாகத்தைக்கெடுத்தது அவனயாக்காரியத்திலிருந்த ரிதவிக்ருககளை அடித்து அவனதலையைப் பிளந்தாரா, சத்தூரதுபி எண்பவனையும் கொன்றா கோவிரதானைச் சொல்லப்பட்ட சிறந்தசக்தியுள்ள இந்தக்கிருஷ்ணாதாம யுத்தத்தில் ஆயிரம்பேரைஜயிப்பவனும் ஆயிரங்கைகையுடையவனுமான காத்தவீரயாஜாநனைக்கொல்லப் பிருகுவமசத்தில் அவதரித்தாரா, பெருமபுகழ்பெற்றவராகியஇவா ஸர்ஸவதிரதிககரையிலசோந்த ஆறுலக்ஷத்தூராபதினாயிரம் ஸூத்திரியாகளை விலைக்கொண்டு ஜயித்தாரா அதிகக்கொடியவரும் மஹாரதருமான அரதப்பரசுராமா பிராமமணதவேஷிகளான ஸூத்திரியாகளை வதஞ்செய்த அரதத்தருணத்தில் பின்னும் பதினாலாயிரம் சூரர்களைக்கொன்றா அரதவீரா, முதலில் ஆயிரம்அரசர்களை முறியஅடித்துப் பின்னும் ஆயிரவர்களை உலக்கையாலடித்துக்கொன்று மற்றும் ஆயிரம்பேரை (ககத்தியால்) வெட்டினாரா, பதினாலாயிரம்பேரை நெருப்புப்பொறியையும் புகையையும் குடிப்பித்தாரா அரதப்பரசுராமா மிசசமுள்ள பிராமமணதவேஷிகளான ஸூத்திரியாகளையும் ஜயித்த பிறகு ஸநானஞ்செய்தாரா ஸூத்திரியாகளால்பீடக்கப்பட்டு, துயரத்துடன், பிராமமணர்களா, 'ராமா ராமா' என்று உரக்கக்கூவ, அரதச்சொல்லைப் பொறுக்காமல் லக்ஷக்கணக்கானராஜாக்களைக் கோடாலியினாற்கொன்று ஜயித்தாரா 'பிருகுராமரே! ஓடிவாரும்' என்று பிராமமணர்களகதறின்போது காஸமீரா, தரதார,

குந்திகள், கூத்ததிரகா, மாலவா, சகா, சேதிகள், காகிதேசத்
தவா, கருசா, ரிஷிகா, விதாப்பா, அங்கா, வங்கா, கனிங்கா,
மாகதா, காகிகோஸலா, ராதராயணா, வீதிஹோதரா, கிராதா,
காத்திகாவதா முதலான பற்பலதேசத்தூராஜாககளை ஆயிரக்
கணக்காகக் கூடரம்புகளால் அறுத்து, ¹ ஸ்ரீராயனுக்குக் கொடுத்தது,
மேருமலையையும் மந்தரமலையையும் பூஷணங்களாகவுடைய இப்
புவனி அனேகமகோடி கூத்ததிரியப்பிணங்களால் நிரப்பப்பட
டது அந்தப்பரசராமரால் முவேமுமுறை கூத்ததிரியாகள் அழிக
கப்பட்டனா பெருங்கீர்த்தியுள்ள வீரரான அந்தப் பரசராமா,
கூத்ததிரியாக்களிலலாமற்செய்த பிறகு பட்டுப்பூச்சிசிறமும் சகோர
பகூதி நிறமுமுள்ள சகத்ததினால நதிகளையும் தடாகங்களையும்
நிரப்பி அவற்றில் பிதூக்கங்களுக்குத் தாப்பணஞ்செய்தார அந்தப்
பரசராமா பதினெட்டெனனும் கணக்கான தீவுகள் அனைத்தை
யும் வசப்படுத்தி அனேகமாயிரம் அஸ்வமேதயாகங்களையும்
அனேகநூறு நரமேதங்களையுஞ்செய்து கடலுமுந்தபுவனியைக்
காஸ்யபருக்குக்கொடுத்தார இவ்வாறு பூமிபில ஸுஷ்டாகளிலலா
மற்செய்துவிட்டு அதன்கோடியைப் பிரதக்ஷிணமச்செய்தார அது
முதல் பூரவகைத்தெரிந்த ஜனங்கள் மஹாதமாவான பரசராம
ரைப்பற்றி அக்காலத்திற்செய்யப்பட்டதும் உண்மையானபொரு
ளுள்ளதுமான ஒருசுலோகத்தைச் சொல்லுகின்றனா அதன்
பொருளாவது, 'பதினெட்டடி அகலமுள்ளதும் புருஷ பரமா
ணத்திற்குமேற்பட்டதுமான பொனயாகவேதிகையைப் பரசராம
ரிடம் காஸ்யபா வாங்கிக்கொண்டார்' எனபது சிறந்தகைகளை
யுடைய பரசராமா இவ்வாறு நிரம்பின தக்ஷிணைகளுள்ள யாகங்க
ளைச்செய்து பின்னும் நூறு வருஷகாலம் ஸௌபராஜாவான
ஸாலவனோடு யுத்தஞ்செய்தார பரதஸுரேஷ்டனான தாம்
ராஜனே! ஸமாததரான அந்தப்பரசராமா மிக்கஅழகான சத்ததி
லேறி ஸௌபராஜனோடு யுத்தஞ்செய்தபோது, பருவமடையாத்
கன்னிகைகள் 'ராமா ராமா! சிறந்தகைகளையுடையவரே! பருகு
வமசத்தாருக்குப் புகழை வளரப்பவரே! ஆயுதங்களெல்லாவற்
றையும் விட்டுவிடும் நீர் ஸௌபனைக்கொல்லமாட்டார் சங்கசக்கர
கதாயுதங்களைக் கைகளிலேந்தியவரும் தேவாக்கு அபயம்அளிப்ப
வருமாகிய கண்ணபிரான பிரதயுமன் ஸாமபாகளுடன் சோரது
யுத்தத்தில் ஸௌபனைக் கொல்லப்போகிறார்' என்றுபாடியதைக்
கேட்டார புருஷஸுரேஷ்டரும் பெருங்கீர்த்தி பெற்றவருமான

.. 1 யுத்தத்திலிதப்பவா ஸ்ரீராயணடலவழியாக வீரஸவாகமபோ
கிறார்களென்பதுபற்றி இங்ஙனம் கூறப்பட்டது

பரசுராமா அதைக் கேட்டவுடன் காலத்தை எதிர்பார்த்து ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் எறிந்துவிட்டு ஸரயாஸஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்தே வனத்திற்குச் சென்றா பரசுராமா தோ, ஆயுதங்கள், அம்புகள், கோடாலி, வீற்கள் இவையெல்லாவற்றையும் ஜலத்திலவைத்துவிட்டுச் சிறந்தவஞ்செய்தார பகைவரையழிப்பவரும் தாமாதமாவுமான பரசுராமா, நாணம் மதி சகதி புகழ் பாசயம் இவவைநதைமட்டுமே கைக்கொண்டு அந்த ரத்தத்தை விட்டுவிட்டார ஈஸ்வரரான பரசுராமா ஆதிகாலத்தில் ஏற்பட்ட பாகத்தை (ககிருஷ்ணனுக்கு) பபுத்தக கொடுத்தார பெரும் புகழுள்ள பரசுராமா விதிபின் நம்பிக்கையினாலேதான் அப்போது ஸௌபணிக கொல்லவில்லை அவா சகதியிலலாதவரல்லா ஜாமதகனியரென்று பெயாபெற்ற பசவானுகிய ரிஷி இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய அம்சந்தான் உலகங்களில் பெயாபெற்ற அந்தப் பரசுராமா பிறகு தவஞ்செய்தார

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

அரக்காஹரணபாவம் (தோடீச்சி)

(இராமாவதாரமும் கிருஷ்ணவதாரச் சுருக்கமும்)

அரசனே! மஹாதமாவான விஷ்ணுவின் பின் அவதாரத்தையும் கேள் அழிவில்லாதவரும் சிறந்தகைகளுள்ளவருமான விஷ்ணுவானவா இருபத்தெட்டாவது சதுரயுகத்தில் மராககண்டேயரை முன்னிட்டுத் தம்மை நாலுபாகங்களாகச் செய்துகொண்டு நவமித்தியில் தசரதபுத்திரராக அவதரித்தார குருதிபுத்திரா! அழிவில்லாத விஷ்ணுவானவா பராகரமத்திலஸ்திராயனுக்கு ஒப்பானவரும் பெரும்புகழ் பெற்றவருமான ராமபிரானென்று உலகத்தில் பெயாபெற்றுத் தாமத்தைக் காப்பதற்காகவும் உலகத்தை அனுகரஹிப்பதற்காகவும் தசரதரிடத்தில் அவதரித்தார அந்த மஹாராஜா ஸையும் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரரான பசவானுடைய தேகமென்று கூறுகின்றனா பாரதனே! அந்த அவதாரத்தில் விஸ்வாமிததிரருடைய வேளவிகு இடையூறுசெய்த ஸப்பாருவென்ற ராக்ஷஸன் அந்தராமபிரானால் கொல்லப்பட்டான் மாரீசன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டான் சிறந்தஞானமுள்ள விஸ்வாமிததிரா சதுருக்களையெல்லாமவதஞ்செய்வதற்காகத் தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாத அஸ்தரங்களை அவருக்கு அளித்தார மஹாதமாவான ஜனகருடைய பெருவேள்வி நடக்கும்போது விளையாடிக் கொண்டிரு

1 ஸௌபராஜனைக் கொல்லாமல்விட்டது

த ராமபிரானுல மஹேஸ்வரருடைய உறுதியானவிலலானது
 னையாட்டாகஒடிக்கப்பட்டது அந்தப்பிரபு, அதன்பிறகு, ஜனக
 திரியான லீதையைத் தமதுபராயையாக விவாகஞ்செய்து
 காண்டார மறுபடியும், லீதையுடன் கூட அயேந்திரகாசோரனது
 மூலகே மகிழ்ந்திருந்தார பின்பு, சிலகாலத்துக்குப்பிறகு, தம
 தாவினாகட்டையிடப்பட்டுக்கைகேயியின் விருப்பத்தைச்செய
 க்கருதி வனத்துக்குச்சென்றார் எல்லாததாமங்களுநதெரிந்த
 ரும் எல்லாப்பிரானிகளுக்கும் நன்மைசெய்வதிலேயே ஊக்க
 மள்ளவருமாகிய அந்தராமபிரான லக்ஷ்மணருடன் கூடப் பதி
 றன்குவருஷ்காலம் வனத்திலவாஸஞ்செய்தார பாரதனே!
 நீ மஹாலக்ஷ்மியானவள், எப்போதும் அகலாமலிருப்பவளாத
 லால், ஜனங்களால் லீதையென்று சொல்லப்பட்டு மானிடவுடி
 யத்துடன் அவாபகத்திலேயேயிருந்துகொண்டு, பதினான்கு
 வருஷ்காலத்தையும் வனத்திலேபோக்கித் துயரப்பட்டுக்கொண்
 டிருந்தாள தாமாதமாவான அந்தராமபிரான ஜனஸ்தானத்
 திலவாஸஞ்செய்யும்போது மாரீசனையும் தூஷணனையும் கரீணையும்
 கிரிசிரஸையும் கொடியசெய்கையுள்ள பதினாலாயிரமராக்ஷஸாகளை
 ம் ஜனங்குள்ளினன்மைக்காகக்கொண்டு தேவகாரியத்தைச்செய
 யார அப்போது ராமா, சாபத்தினால்கெடுக்கப்பட்டுக் கொடிய
 செய்கையுள்ள ராக்ஷஸங்களாயிருந்த விராதன் கபந்தனெனும்
 மூண்டுக்கர்தாலாகளையும் கொன்றார் அவா, ராவணன்சகோதரி
 னான சூரபண்கையை மூக்கரியச்செய்தார அதனால், தம்மனைவி
 னபிரிவையடைநது அவளைத்தேடி வனமெல்லாநதிரிந்தார
 அவா ஜனஸ்தானத்திலிருந்து பம்பையென்னுந் தடாகத்தைக்
 டுநது ரிஸயமூகமலைக்குச்சென்று ஸுகீவனையும் ஆஞ்சனையரை
 மகண்டு அவர்களுடனும் ஸநேஹம்செய்துகொண்டார் ராம
 பிரான உடனே ஸுகீவனுடன் கூடவே கிஷ்கிந்தைக்குச்சென்று
 மஹாபலசாலியும் வானரராஜாவுமான வாலியை யுத்தத்திற்
 கான்று உடனே ஸுகீவனை வானரராஜாவாகப் பட்டா
 ரிஷேக்குச் செய்தார அரசனே! பிரிவாற்றாத அம்மஹாவீர
 ருக்கு வாயுபுத்திரரான ஆஞ்சனையா லங்கையில் லீதையைத்
 தேடி விரைவாகத்தெரிவித்தார பிரிவாற்றாத ஸ்ரீராமா, வானரா
 ளால் ஸமுத்திரத்தில அணைகட்டுவித்தது லீதையிருக்குமிடந்
 தேடி லங்கையிலப்பிரவேசித்தார அவா, அங்கே தேவர்களா
 லும் நாகர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் பக்ஷிக
 ராலும் கொல்லவும்வெல்லவும் கூடாதவனும் அனேக ராக்ஷஸா
 ளோடுகூடியவனும் உடைக்கப்பட்ட மைத்திரளபோனைவனும்
 தவாக்ஷரால் கண்ணெடுத்தபாராக்கமுடியாதவனும் வரம்பெற்ற

தனால காவமடைந்தவனுமான ராவண்ணென்னும் ராக்ஷஸராவை மந்திரிகளுடனும் குலத்தோகளுடனும் போரிலவதைத்தான் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரரான ஸ்ரீராமபிரான மூன்றுலோகங்களுக்கும் முட்போன்றவனும் வீரனும் பெரியதேகமும் மிகு வலிமையுமுள்ளவனுமான ராவண்ணையும் அவன் சேனையை கொண்டு மஹாதமாவென்றுபெயர்பெற்ற விபீஷணரை லவனியில் ராக்ஷஸர்களுக்கு ராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்த பிறகு அவருக்கு ¹ அமரதவத்தையும் அளித்ததா பாண்டவனே ராமபிரான வீரதையயழைத்துக்கொண்டு புஷ்பகவிமானம ஏற சேனையுடன் தமதுராஜதானியான அயோத்திகுஞ்சென்று தம்மாய் ராஜ்யப்பரிபாலனஞ்செய்தா அரட்சனே! அப்போதும் வினபுத்திரனும் மஹாபலசாலியுமான லவண்ணென்னும் அஸ்ரீரான ஸ்ரீராமபிரானுடையகட்டையினால் சதருகனா வதஞ்செய்தா தாமப்பரிபாலனஞ்செய்கிறவாகளிற சிறந்தவராகிய அந் ஸ்ரீராமபிரான உலகங்களின் நன்மைக்காக இவ்வகையான அனேகாரியங்களைச் செய்து நீதியாக ராஜ்யப்பரிபாலனஞ் செய்தா விளங்குகின்ற ஸாமகோஷங்களை யுடைய தூறு அஸ்வமேத யாககளை இடையூறினற்செய்தா ஸ்ரீராமா அரசாட்சிசெய்யுங்கால் தில் அழகுரல்கள் கேட்கப்படவில்லை பிராணிகளுக்கு அகாமரணமில்லை திருடா்களின் பயமுமில்லை ஸ்ரீராமா அரசு யும்போது பூமியிலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் ² ரிஷிகளுக்கு தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் செய்யுங்கடமைகள் தவறா விருந்தனா ராமராஜ்யம் நடக்கும்போது எவ்விடத்திலுள்ளதமனிதனும் பிராணிகளுக்குத் தீங்குசெய்யவில்லை ³ பிராணனும் ⁴ அபானனும் ⁵ ஸம்மாக விருந்தன பூரவகதையைத் தெரிந் ஜனங்கள் ஸ்ரீ ராமராஜ்யத்தைப் பற்றிப் பின்வரும் சுலோகங்களையும் சொல்லுகின்றனர் அவற்றின் பொருள் 'இளம் பருவமுள்ளவரும் சிவந்தகண்களும் கருகிறமும் அழகியமுதமு சிங்கம்போன்ற தோள்களுமுடையவரும் யானைக்கூட்டத்தம் போல மஹாபலசாலியுமான இராமபிரான பதினோராயிரம் வருஷகாலம் ராஜ்யாதிபதயத்தையும் ஸுகதத்தையும் அடைந்து இப்புவலையே ஆண்டார்' எனபது ஸ்ரீராமா ராஜ்யப்பரிபாலனஞ் செய்யுங்காலத்தில் 'ராமா, ராமா, ராமா' எனநே பிராஜைகள் பேசின

¹ மரணமில்லாமை

² ரிஷிகள்கடமை = வேதமோதல முதலியவை, தேவாகடமை வேளவிமுதலியவை, மனிதாகடமை = விருந்தோம்பல முதலியவை

³ வேண்டியநன்மையை வெளியிலிருந்து கிரஹிப்பது

⁴ இருக்கும்கெடுதலைவிலக்கி வெளிப்படுத்துவது

⁵ இதனால் ஜனங்களுக்கு-வியாதியில்லையென்பது கருதது

வவுலகம் ராமமயமாக இருந்தது அககாலத்தில் அந்தணர்கள் வேதத்தையும் யஜுர்வேதத்தையும் ஸாமவேதத்தையும் தாமலிருக்கவில்லை அவர்தண்டகவனத்தில் வலித்ததுகொண்டு தவாச் சினி காரியத்தைச் செய்தார தமக்கு முதலில் தீவரு சயதவனும் தேவர்களுக்கும் கந்தாவர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் கைவனும் வீரர்களில் சிறந்தவனுமான ராவணனைக்கொன்றா தரியமும் குணங்களுமுள்ளவரும் தம் பராகரமத்தினால் பிர சிபபவரும் சிறந்தகைகளைபுடையவரும் இகூவாருகுலத்தைச் சிறப்பிப்பவருமான ராமபிரான ராவணனையும் அவன் இனங்களை மகொன்று எல்லாவற்றையும் ஜயித்தது தம்முடைய மேலுலகத் தருசுசென்றா இவ்வாறு மஹாதமாவான் தாசரதியின் அவ ரமம் சொல்லப்பட்டது

அரசனே! இருபத்தெட்டாவது சதாயுத்தத்தில் அந்த வதாரத்திற்குப்பிறகு சிறந்தகைகளைபுடையவரும் பயந்தவா ரு அபயமளிப்பவரும் மாபிலுள்ள ஸ்ரீவதஸமென்னும் மச ததை அடையாளமாகவுடையவருமான விஷ்ணுவானவா கிரு ணைவதாரஞ்செய்தார காட்சிக்கினியவரும் வள்ளலும் இவ லகத்திலுள்ள மனிதர்களால் கொண்டாடப்பெற்றவரும் அநெக சைமறவாதவரும் தேசகாலங்கையறிந்தவரும் சங்கம் சக்கரம் தை நந்தகமென்னுமகத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் பபோதும் உல்கங்களுக்கு நனமையே செய்பவருமாகிய அந்தப தவான பூமிகு நனமையைச் செய்யக்கருதி¹ வாஸுதேவரொ டு பிறவித்திற்பெற்று யாதவகுலத்திற்பிறந்தார எதிரிகளுக் குப் பயத்தைச்செய்கிறவரும், வேண்டி வறறை அளிப்பவரும், துவென்ற அஸுரனைக் கொன்றவரென்று போபெற்றவரு மாகிய அந்தக் கிருஷ்ணபகவான சகடாஸுரன், மருதமரங்கள், தனையென்னுமரக்கி இவர்களின்உயிரை மாயத்தார மானிட தகத்தோடுகூடிய கமஸன் முதலான அஸுரர்களைப் போரில் கொன்றா மஹாதமாவான் பகவானுடைய இந்த அவதாரமும் லசங்களின் சேஷமத்தகசாகத்தான பரதஸுரேஷ்டனே! இனி மும் கலியுகத்தின் முடிவுவந்து தாமம் தளரும்போது பாஷண்டா ளின் கூட்டங்களைக் கொல்லவும் தாமததைப் பெருக்கச்செய்யவும் பிராமமணர்களின் நனமைக்காகவும் விஷ்ணுவானவா 'விஷ்ணு ரஸ்' என்றுபெயர்பெற்ற கலகியாக அவதரிக்கப்போகிறா விஷ்ணுவுக்கு இந்த அவதாரங்களும் தேவகூட்டங்களுடனேசோ த இன்னும் அனேக அவதாரங்களும் பிரமமவிஷ்டாகளால் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றன' என்று சொன்னா

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம. (கோடீச்சி.)

(கிருஷ்ணவதாரதீர்த்த காரணம்)

பீஷ்மா இவ்வாறுசொன்னபோது, ருத்திபுதரரும் கௌ
வாசனே விருத்திசெய்கிறவரும் தாமராஜாவுமான யுதிஷ்டிர
திருமபமும் பீஷ்மரைநோக்கி, 'மனுஷ்யாகளில்ஸாரேஷ்டபே
பேசுகிறவரில் சிறந்தவரே! புகழ்பெற்றவிஷ்ணு யாதவவம்சத்தி
அவதரித்ததைப்பற்றி மறுபடியும் தெரிந்துகொள்ளவிருப்
கிறேன் பிதாமஹரே! சிறந்த ஞானமுள்ள கிருஷ்ணபகவா
இப்புவியில் யதுவம்சத்தில் எவ்வாறு அவதரித்தாரென்பதை
பற்றி எனக்குச்சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாரா யுதிஷ்டி
ரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட வீரரானபீஷ்மா, மஹாதமாவா
விஷ்ணு யாதவர்களில் அவதரித்ததைப்பற்றிச் சொல்லலானார்.

'ஓ! கௌரவனானயுதிஷ்டிரனே! ஸந்தோஷம் நாரா
ணா இவ்வுலகத்தில் யாதவர்களுக்கான எதற்காக அவதரித்த
ரென்பதை நடந்தவாறு உனக்குச்சொல்லுவேன் ஓ! மஹ
ராஜனே! முன்னா இவ்வுலகத்தில் கிருகயுகம் நடந்துகொண்
டுகையில் மூன்றுலோகங்களிலும் போபெற்றதான தாரசாய
மென்னும் ஓர் யுத்தம் நடந்தது அரசனே! விரோசன
மயன், தாரன், வராகன், சுவேதன், விபரசித்தி, பிரலம்ப
விருத்திரன், ஜம்பன், பலன் முதலாலோகளும் நமசி, காலகே
பிரஹ்மாதனென்றுபோபெற்றவன், லம்பன், கிசோரன், ஸவ
பானு, அரிஷ்டனென்னும் ராக்ஷஸராஜன் முதலியோரும்
திதிபுத்திரர்களும் கனுபுத்திரர்களும்மாகிய அனேகமாபிரம அஸ
ரச கூட்டங்கள் பற்பல ஆபுகங்களைத் தரித்துப் பலவகை அக்
களை அணிந்துகொண்டு பற்பலவாகனங்களிலேறித் தேவர்களுக்
எதிராக நின்றன அந்த யுத்தத்தில் தேவர்களும் யுத்த
செய்துகொண்டே அஸுரர்களை எதிர்த்துச் சென்றன
ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ருத்திரர்கள், ஸாத்யர்கள், விஸு
தேவர்கள், மருததுக்கள், இந்திரன், யமன், வருணன், சந்திர
குபேரன், மிகுநகசகதியுள்ள அஸுவினிதேவர்கள் முதலா
தேவகூட்டத்தார அஸுரர்களுடன் வரிசையாகச் சோந
மிக்க பயங்கரமான யுத்தத்தைச்செய்தனா தேவர்கள், தைத்ய
களையும் தானவர்களையும் யுத்தத்தில் சந்தித்தனா தேவர்களு
அஸுரர்களும் நிரம்பின அந்தச்சண்டை பயங்கரமாக இரு
ந்தது. அவ்விருண்டுசேனைகளுக்கும் முதலில் பொதுவானசண்டை

நடந்தது கூடாமையான ஆபுதங்களை இறைத்தனக்கொண்டே தேவாஸுரர்கள் ஒருவரையொருவரெதிர்த்துச்சென்றனர் தேவர்களைபும கந்தாவர்களையும் யக்ஷர்களையும் நாகர்களையும் சரணார்களையும் அஸுரர்கள் கொன்றனர் அந்தப்போரில் அஸுரர்களால் கொல்லப்படும் தேவக்கூட்டத்தாரா ஸமாகத்தரும் எஸ்வரருமாகிய நாராயணரையே சரணமாக மனத்தினுலபற்றினார் அந்தச்சமயத்தில் எஸ்வரரான மஹாவிஷ்ணு தமஒளியினால் போர்க்களத்தைப்பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு சங்க சகர கதாபாணியாக அவ்விடத்தில் ஆவிரப்பவித்தார உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்பெற்ற அந்த மஹாவிஷ்ணு கருடவாஹனமேறிவந்ததைக்கண்டு தேவர்கள் அனைவரும்புத்தத்திலப்பயத்தைவிட்டு உதஸாஹத்தோடிருந்தனர் திருமபவும் தேவர்களனைவரும் தைத்யதானவர்களுடன் போரிந்தனர் அந்தபுத்தம் பயங்கரமும் நினைக்கவும் கூடாததும் மயிர்பொடிக்கச்செய்வதுமாயிருந்தது உகரமுள்ளவர்களான இந்திரன்முதலானதேவர்களனைவரும் புத்தத்தில்அஸுரர்களை அடித்தனர் தேவர்களால்பீடிக்கப்பட்ட தைத்யதானவர்கள் ஒடினார் பாரதனே! அந்தபுத்தத்தில் அஸுரர்கள்ஒடக்கண்டு, காலநேமியென்றுபிரவிர்த்திபெற்ற அஸுரன் எதிரில்தோன்றினான் நூறுகைகளும் நூறுவாய்களும் நூறுதலைகளுமுள்ளவனும் சிறப்புள்ளவனும் கொடியவனுமான காலநேமி நூறுகொடுமுடிகளை உடையமலைபோலச் சதருகசனை அடிப்பதற்காககின்றான் ஸூரியனைப்போல ஜவலிக்கின்றகிரீடமும் ஒலிக்கின்றதோளவனைகள்முதலியஆபரணங்களும் புகைநிறமானகொடியும் செம்படைநிறமானமீசையுமுடையவனாக வாயால் உதடுகளைக்கடித்துக்கொண்டு மூன்றுலோகங்களின் இடத்தையும் மறைக்கும் பெருந்தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு புத்தபூமியிலிருக்கும்தேவர்களைப் பயமுறுத்திப்பதத்தினைக்களையும்றைத்து யமனைப்போலக்கோபித்து வாய் திறந்து எதிர்த்தோடிவந்தான் அந்தபுத்தத்தில் ஆபுதங்களை மிகுதியாகப் பிரயோகித்துத் தேவர்களைப்பீடித்தான் ஒடிப்போன தைத்யர்களும் தானவர்களும் திருமபவும் தேவர்களனைவரையும் எதிர்த்துவந்தனர் புதிஷ்டார! பிறகு, அவர்கள் கோபித்து புத்தத்தில் தேவர்களைத் துண்பப்படுத்தினார் மஹாராஜாவே! காலநேமியினாலும் அஸுரர்களாலும் புத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார் தேவர்கள் ஒடக்கண்டு அஸுரரோஷ்டனான காலநேமி இந்திரன், யமன், வருணன், வாயு, குபேசன், ஸூரியன்முதலானதேவர்களைத் தன் வன்மையினாலுஜியித்து அவர்களின் வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டான்

காலநேமியென்னும் பெரிய அஸுரன் அவர்களெல்லாரையும்
விரைவில்வென்றபின், கருடவாஹனமேறிப் பேரொளியோடு
இருக்கும் விஷ்ணுவை ஆகாயத்திற்கண்டான் அவரைக் கண்ட
வுடன் கோபத்தினால் சிவந்தகண்களுடன் பயமுறுத்தி எதிர்த
துச்சென்றான் பாரதனே! அந்த யுத்தத்தில் அவ்வஸுர
ராஜன கோபத்துடன் தூறுகைகளையும்ஒங்கி எல்லா அஸ்திரங்
களையும் விஷ்ணுவின் மார்பில் எறிந்தான் மயனமுதலான
தைத்யர்கள் தானவாக்களைவரும் தமதம்ஆயுதங்களையெடுத்த
துக்கொண்டு விஷ்ணுவைத்தொடர்ந்தார் அதிகப்பலசாலிக
ளான அஸுரர்களால் எல்லா ஆயுதங்களாலும் ஒங்கியடிககப்பட
டும் மலைஅசையாமலிருப்பதைப்போல விஷ்ணு யுத்தத்திலிருந்து
அசையாமலிருந்தார் அரசனே! காலநேமி மறுபடியும்கோபித்து
வேறு ஓரூறுதியானகையைஒங்கி அக்கதையினால் விஷ்ணுவை
யும் கருடனையும் அடித்தான் மஹாவிஷ்ணுவானவா கருடன்
களைத்திருந்ததைக்கண்டு சகராயுத்ததையெடுத்து காலநேமியின்
தூறுதலைகளையும் கைகளையும் அறுத்தார், யுத்தத்திற்குவந்த மற்
றத் தைத்யதானவாக்களைவரையும்அடித்தார், தேவர்களுக்கும்
ரிஷிகளுக்கும் அவரவாபதங்களை அளித்தார் பாரதனே! அப
போது ஹரியானவா மிக்கஅன்புடன் அவரவாக்குரியஅதிகாரங்
களைத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தப பிரமமாவுடன்கூடப் பிரமம்
லோகத்துக்குச் சென்றார் பிரபுவான நாராயணா பிரமமலோகத்
திலபிரவேசித்தபிறகு பழமையான பரப்பிரமமஸகானமும் எல்லா
வற்றிற்கும் மேற்பட்டதுமான 1நாராயணாரயத்திலபிரவேசித்து
மஹரிஷிகளால் துக்ககப்பெற்று ஆபிரமசிரங்களுள்ளவராக்
யோகரித்திரைக்கு ஆரம்பித்தார் அழிவற்றவரும் முதலதேவ
ரும் நித்தியசரீரமுள்ளவருமான மஹாவிஷ்ணு உலகத்தைமாயை
யில் மயமாரசெய்துகொண்டு நித்திரையில் பரவசமடைந்தவா
போல எககாலமும் ஸுகமாகரசயனித்திருந்தார் அமமஹாத்
மா அவவாறு சயனித்திருக்கையில் மானிடவருஷ எண்ணினால்
முப்பத்தாறுலக்ஷமவருஷங்கள் சென்றன கிருதயுகமும் திரேதா
யுகமும் சென்று தவாபரயுகத்தின்முடிவில் விழித்துக்கொண்டார்
பிரமமாமுதலானதேவர்களாலும் மஹரிஷிகளாலும் துக்ககப்
பட்ட மஹாவிஷ்ணு சயனத்திலிருந்துஎழுந்து பிரமமாதிரேவா
ளோடுகூடத் தேவகாரியத்திற்காகத் தேவசபைக்குச் சென்றார்
பாரதனே! மேருவினசிகரத்தில் ஏறப்படுத்தப்பட்டதும் ஒன்
மிருந்ததுமான அக்கசகிரந்தஸையில் அந்தத்தேவாக்களைவருப்

பிரமமதேவருடனகடப பிரவேசித்தனா அங்கே போய் அந்தச் சபையில் அவர்கள் உட்கார்ந்தனா அப்போது, அந்தச் சபை இரைச்சலுடன் கிளியிருந்தது அந்தச் சபையில் பூமிதேவி துயரத்தினால் மெலிந்தருளலோடு பேசலுற்றாள் ‘தேவர்களே! பலசாலிகளான அரசர்களின் சேனைகளினால் மிகவும் நெருக்கப்பட்டு நான் துயரப்பட்டவளாக இருக்கிறேன் எககாலமும் பாரத்தினால் ஸரம் மடைந்தநான் ஜீவிப்பதே கடினமாயிருக்கிறது ஒவ்வொருநகரத்திலும் கோடிக் கணக்கான சேனைகள் குழந்தை அரக்கருக்கிறாள் தேசந்தோறும் ஆயிரம் ஆயிரம் வீடுகள் அடங்கி கிராமங்கள் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்றன பலசாலிகளான அவ்வரசர்களின் அனேகமாயிரம் சேனைகளாலும் கிராமங்களாலும் நகரங்களாலும் தேசங்களாலும் நான் நெருக்கப்பட்டிருக்கிறேன் ஆதலால், எனக்கிடையிலே நான் ஜனங்களைத் தாக்கமுடியவில்லை அந்தப் பிரதேசங்களும் துராதமாகக் களான அஸுரர்களால் எககாலமும் ஹிமமலிக் கப்படுகின்றனா’ என்றாள் பூமிதேவி சொல்லிக் கேட்டுப் பகவானுன் நாராயணா அப்போதே அந்தத் தேவர்களை வருகும் பூமியில் அவதாரிக்கும்படி கட்டளையிட்டுத் தாமும் பூமியில் வலிக்க மனத்தில நினைத்தாரா

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(கிருஷ்ணவதாரத்தின் பால்யசரித்திரம்)

பிறகு, பரவானுன் விஷ்ணு வஸுதேவருடைய ராயிருந்ததெய்த காரியங்களை யெல்லாம் உனக்குத் தெளிவாகச் சொல்வேன் முழுதுமாகவே, மஹாதமாவானவாஸுதேவருடைய மஹிமைப் புகரித்திரமும், தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் நன்னுடனாய் தருவன அப்பா! ஸாவணியாழிபுமபிரபுவும் விசாலமான கண்ணுள்ளவரும் ஈஸ்வரருமான அந்தவிஷ்ணு தமதுவைகுண்டத்தில் எப்போது திருபதியடையவில்லையோ அப்போது பூமிகு ஸுகத்தைத் தசெய்யவும் அஸுரர்களைப் பிழக்கவும் (சுருதி) ‘மருத்துக்கள், வஸுக்கள், ஸூரியன், சூத்திரன், கந்தாவர்கள், அப்பரஸுகள், ருத்திரர்கள், ஆதிதயர்கள், அஸ்வினிடேவர்கள் ஆகிய தேவர்களை, ‘உலகங்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரர்களே! நீங்கள் மானிடலோகத்திலுடையவர்கள்’ என்று கட்டளையிட்டுத் திரியகஜாதி முதலான எல்லா ஜனகம்பிராணிகளையும் இவை உண்டாக்கக்

வனவென்று ஸங்கலபித்துத் தமக்காகப்படைத்தாரா ஸாவஜஞ
 ரான தாமும் யதுகுலத்திலபிறந்தாரா குழந்தாய்! புருஷோத்தம
 ரானவிஷ்ணு தம்மைத்தாமாகவே பலஉருவங்களாகச்செய்து
 கொண்டு விளையாட்டிற்காக இவவுலகத்தில் பசுக்களைமேயத்தாரா
 அஜாதசதருவே! அரசனே! அவா தம்இச்சையினால் பூமியில்
 அவதரித்தவா பரதஸரேஷ்டனே! குழந்தாய்! நான்உரைப்
 பதைக் கேள் ஜனாததனா அவதரிக்கும்போது ஸந்தோஷத்தி
 னால் சுடல்கள்கொந்தளித்தன மலைகள் அசைந்தன அகனிகள்
 புனையிலலாமல ஜவலித்தன ஸுகமானகாற்றுக்கள் வீசின புழுதி
 அடங்கியிருந்தது கரஹங்களும் நகரத்திரங்களும் நன்றாகப்பி
 காசித்தன ஆகாயத்தில் தேவர்களின் தூதுபிவாததியங்கள்
 மிகமுழங்கின அக்காலத்தில் தேவர்கள் வந்து பூமாரிகள் பொழிந்
 தனா மங்களவாகியங்களினால் மதுஸூதனரைத் துதித்தனா
 அந்தஅவதாரகாலத்தில் மஹரிஷிகள் ஸந்தோஷத்துடன்வந்த
 னா அப்போது நாரதாமுதலான அந்தாரிஷ்டிகளைக்கண்டு கந்தாவ
 அபஸ்ரஸுகளின்கூட்டங்கள் ஆடிப்பாடின அப்போது ஆயிரங்
 கண்களையுடையவனும் சிறந்தமஹிமைபுள்ளவனுமான தேவேந்
 திரன் கோவிந்தனிடமவந்து அந்தமஹரிஷிகளைப்பூஜித்து, 'உல
 கங்களைப்படைத்தவரானபகவான் தமது திவ்யசக்தியினால் தேவர்
 களசெய்யவேண்டியகாரியங்களையும் தேவர்களுக்கு ஆகவேண்டிய
 நன்மைகளையுஞ்செய்து திருமபவும் தமதுலோகத்துக்குச்செல்வா
 ளன்றுசொன்னான், இவ்வாறுசொல்லி ரிஷிகளுடன் கூட மறுபடி
 யும் ஸவாககத்துக்குச்சென்றான் கண்ணபிரான அவர்கள் எல்லா
 ருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பித் தமது திவ்யபரபாவத்தை மறைத்
 துக்கொண்டு நந்தகோபனவீட்டில் அனேகவருஷங்கள் வலித்
 தாரா பிறகு, ஒருகாலத்தில் யசோதை வண்டியினகீழே தூங்கிக்கொ
 ண்டிருந்த அந்தக் குழந்தையை விட்டுவிட்டு பமுனையாற்றிற்குச்
 சென்றான் அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், குழந்தைவிளையாட்
 டைநடித்துத் தமது கைகாலகளை உதறிக்கொண்டு காலகளைமேலே
 தூக்கி, காலின்பெருவிரலால் சகடத்தைப்படைத்து இனியகுரலாக
 அமுதாரா அந்தச்சிசுவான் கண்ணன் ஒற்றைக்காலால் சகடத்
 தை அங்கே தள்ளிவிட்டு முலைண்ணவிரும்பிக் கவிழ்ந்துபித்து
 அமுதாரா அங்குள்ளஜனங்கள் அந்தக்குழந்தையினால் உடைக்கப்
 பட்டுக் குடமும் அச்சடி பாயும் முறிந்த சகடத்தைக்கண்டு மிகக்
 வியப்படைந்தனா கம்ஸன்பகூத்ததைச் சோந்த சகடாஸூரனை
 உகரமான சகதியுள்ள அந்தக் குழந்தை பித்திருந்தே கொன்ற
 தெனனும் பெரிய ஆச்சரியத்தைச் சூரஸேனதேசத்தாரா நேரின

ண்டனா பேருடலும் பருத்தஸ்தனங்களுமுடைய பூதனையென வளம் கொல்லப்பட்டாள் மஹாராஜனே! அதன்பிறகு, ருஷண பலராமா இருவரும் ஆகாயத்தில் சந்திரஸூரியர்கள் சண்டைகளால் ஒருவரக்கொருவர் சேருவதுபோலச் சேர்ந்து வழிதொடங்கினா ராஜனே! அப்போது, மஹாஸாபபங்காப்போன்ற புஜங்கனையுடைய ராமகிருஷ்ணர்கள் அவ்வனத்தில் லக்ஷிடங்களில் முழங்கால்களினால் தவழ்ந்தும் சிலலிடங்களில் லையாடியும் எங்கும்போவதனால் அங்கங்களில் புழுதிகளைப்பூசிக் காண்டு விளங்கினா பாரதனே! கடையும்போது தயிர்ப்பருக்குக்களைக் குடித்துக்கொண்டு அந்தப்பாலகோபாலா ஒரு ல அலலிடத்தில் மிதுதியானவெண்ணெயை விழுங்கிக்கொண்டிருக்கையில் கோபஸ்திரீகளால் காணப்பட்டனா பின்பு, அவாள், கண்ணனைக் கயிறற்றினால் உரலில்கட்டுவித்தனா அந்த உரலைப்படியே இழுத்துக்கொண்டுபோன அந்தச் சிசுவினால் இரண்டு ருதமரங்கள் வேரோடும் கிளைகளோடும் முறிக்கப்பட்டன. இதை ஆச்சரியமாயிருந்தது அதன்பிறகு, ராமகிருஷ்ணரிருவரும் குழந்தைப்பருவத்தைத் தாண்டி அதே இடைச்சேரியில் ஏழு பதுப பிள்ளைகளாயினா 1 காகபக்ஷங்களோடுகூடிய அழகிய கங்கையுடைய ராமகிருஷ்ணர்கள் ஒருவா நீலாமபரத்தையும் மற்றொருவா பீதாமபரத்தையும் தரித்தும் ஒருவா பொன்னிறான சாரதும் மற்றொருவா வெண்ணிறமானசாரதும் அணியும் லையினால் காதுக்கினிமையாக வாததியம் வாசித்தும் கன்றுகளை மயத்துக்கொண்டிருந்தனா அவர்கள், காட்டில் 2 மூன்றுதலை கங்கள்போல விளங்கினா காடில் மயில்தோகையையும் சிா. லில் இளந்தளிராக்கையும் மார்பில் 3 வனமாலையையும்தரித்த அவருவரும் கிளைத்திருக்கும் இரண்டு ஆச்சாமரத்தின் போதத்துப் போல விளங்கினா ராஜனே! தலையில் தாமரைமலர் சூழ்ந்த பிறை யஜ்ஞோபவீதமாகப் போட்டுக்கொண்டும் கையில் தூசு காடு சரைககாயசனை வைத்துக்கொண்டும் இடையாகருரிய புல் லங்குழல்களை ஊதிக் கொண்டும், வனத்தில் சிலலிடங்களில் தங்கி ல் சிலலிடங்களில் சேர்ந்துவிளையாடியும் தூங்கவேண்டினபோது டிடத்தில் இலைப்பரப்புகளில் படுத்தும் ஸந்தோஷமாகப் பல் டங்களில் ஓடியும் அழகான பெருவனத்திற்கு அலங்காரமாகக் ள்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தனா குந்திபுத்திரனே! அதன் பிறகு, வஸுதேவபுத்திரர்கள் இருவரும் பிருந்தாவனத்திற்குச் ள்ன்று அங்கே ஆநிரைமேய்த்துவிளையாடினா

1 பக்கக்குடும்பி, சிலுப்பாவென்பது உலகவழக்கு

2 இருபுறம் சிலுப்பாக்களைச்சேர்த்து மூன்றுதலையென்றது,

3 பகவானுக்குரிய வைஜயந்தியென்னும் மாலே.

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அரக்காஹரணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணசுரீதீர்த்தில் கம்ஸவதம் வரையில் சொல்லியது)

பின்பு ஒருகால, அழகிய உருவமும் சிறந்த முகமுமுள்ள கண்ணபிரான, அந்த அழகானவனததில், மூத்தவரான பலராரிணரிச சஞ்சரித்தாரா காக்பகஷத்தைத்தரித்தவரும் நீலநிறமுள்ளவரும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் சந்திரநடுவில் களங்கமிருப்பதுபோலத் திருமார்பினில் ஸ்ரீவதஸமெனும் மறுவுள்ளவரும் கயிறறை யஜுரோபவீதமாகவுடையவரும் பீதகஜூடை உடுத்தவரும் உடம்பில் வெண்சாரத்தை அணிந்தவரும் சுறுததும் சுருணடுமிருக்கும் குழலகளோடுகூடியவரும் அங்கும் ஒளிபுமுள்ளவருமான யௌவனப்பருவத்திலிருந்த அந்த பிரபு, காகாலத்தில் ஒருவனததில் தென்றறகாற்றினால் அசையு அழகானமயிலிறகோடு சிலவிடங்களில் பாடியும், சிலவிடங்களில் ஆடியும், சிலவிடங்களில் விளையாடியும், சிலவிடங்களில் நகைத்தும், பசுக்களை உதலாஹரப்படுத்தினவதற்காக அந்த இடையாருரிய புல்லாங்குழலை மிககஇனிமையாக ஊதியும் கோசுலத்தைச் சேர்ந்த பசுக்கூட்டத்தில் சஞ்சரித்தாரா பரதஸுரேஷ்டனே! மஹாபரபுவும் விஷ்ணுவுமாகிய கிருஷ்ணபகவான மிகக அழகான அருவனப்பிரதேசத்தில் வரிசைகளான காடுகளில் ஸந்தோஷமாக விளையாடிகொண்டு பசுக்களுடனகூடப் போயகொண்டிருக்கையில், அவ்வனத்திலுள்ள பாண்டமென்னும் ஆலமரத்தைக்கண்டு அதன் நிழலில் தங்க மனங்கொண்டாரா குற்றமற்றவனே! முகன்றுமேயத்தவர்களும் தமக்கு ஒத்தபிராயமுள்ளவர்களுமாக இடைப்பிள்ளைகளுடனகூட அந்தத் தினமெல்லாம் முன்பு தமதிவயலோகத்திலிருந்ததுபோல மகிழ்ந்திருந்தாரா அவ்வாறு விளையாடிகொண்டிருந்த கண்ணனைப் பாண்டமென்னும் ஆலமரத்தின்கீழ்வலிக்கும் இடையாகளபலா உயர்ந்தவிளையாடுககளினும் மகிழ்வித்தனார வனத்தில் விரும்பமுள்ள ஆயர்களில் சிலர் மனங்களித்துப்பாடினார மறறும் சிலர் கோபாலராகிய கிருஷ்ணபகவானைப்பற்றியேகீதங்கள் பாடினார அங்கே அவர்கள் பாடிகொண்டும் இவைவாத்தியம் வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்மயத்தில் கிருஷ்ணான குழலையும் சுரைக்காய வீணையையும் வாசித்தாரா இவ்வாறு அந்தக் கிருஷ்ணபகவான இடையாகளுடன் அனேக விளையாடுககள விளையாடினார குருதிபுத்திரனே! அந்த யௌவனப்பரு

முள்ள கண்ணனால அநதவினையாட்டுககாலத்திலும் உலகங்களுக்கரு
 நனமசெய்யப்பட்டது பாரதனே! எல்லாபிராணிகளுமபாரச
 கையில் வாஸுதேவா மடுவில்குதித்தது அங்குள்ள அரவீனபடத
 தினமேல நடனஞ்செய்தார எல்லாஜனங்களுமபாரததிருக்கை
 யில் காளியனென்னுமநாகத்தையடக்கிப் பின்பு கண்ணன டில
 ராமருடனவினையாடினா ராஜனே! அப்போது கழுதைஉருவ
 மாகவந்த தேனுக்கென்னனும் கொடியஅஸுரன பனங்காட்டில
 பலராமரால கொல்லப்பட்டான் குந்திபுத்திரனே! பின்பு ஒரு
 கால, அழகியமுகங்கனோடுகூடிய ராமகிருஷ்ணாகள் மிகவிருத்தி
 படைந்தகோதனங்களை மேயத்துக்கொண்டு வந்ததுக்குப்பேர்யி
 னா சத்துருக்களை ததுயரப்படுத்துகிறவாகளும் தோலவியடை
 பாதவாகளுமான அவவிருவரும் ஸந்தோஷமாக உலகவழக்கப்படி
 வினையாடிக்கொண்டும் காடுகளைப்பாரத்துக்கொண்டும் காஜித்துக
 கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் மரங்களிலுள்ள இலைகாய முதலிய
 வற்றைப்பறித்துக்கொண்டும் கன்றுகளையும் பசுக்களையும்பேரிட்டு
 அழைத்துக்கொண்டும் ஸஞ்சரித்தனா தேவர்களாலும்பூஜிக்கப
 பெற்ற அவவிருதேவர்களும் மானிடப்பிறப்பென்னும் திசையை
 வறித்து அநதஜாதிகருவியருணங்களைப்பொருந்தின வினையாட்டுக
 ளருடன் வந்ததில்திரிந்தனா இளமையிலும் கோபாலாகருடன்
 இவவாறு வினையாடித்திரிந்தனா சிறந்த மஹிமைப்பொருந்திய
 வரும் எல்லாபிராணிகளையும் படைப்பவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண
 பகவான, அதன்பிறகு, கோகுலத்திற்குச்சென்று அங்கே இடைப
 பிள்ளைகளாற்செய்யப்பட்ட கிரியஜனுமென்னும் கோவாததன்கிரி
 பூஜையில் தேவதாருபத்தோடு பிரயஸானத்தைப்பய்வித்தார
 அநத ரூபத்தைக்கண்ட கோபாலாக்களனைவரும் கிருஷ்ணனையே
 பூஜித்தனா அப்போது திவ்யரூபத்தைத்தரித்து தேவர்களால
 பூஜிக்கப்பெற்றார பகைவரைப்பிடிப்பவனே! பசுக்களைக்காப
 பதற்காகக் கோவாததனமென்னும்குன்றம் இளைஞரானவாஸு
 தேவரால ஏழுநாள தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டது அப்போது, அநதச
 செயற்கரிய காரியத்தைக் கிருஷ்ணன்வினையாட்டாகச்செய்தார
 பாரதனே! அஃது எல்லாஉலகங்களுக்கும் மிக்கஆச்சரியமாயிருந
 தது தேவாங்களுக்காராஜாவானஇந்திரன் பூமிக்ருவந்து கிருஷ்ண
 னுக்கு வந்தனமளித்து ஸந்தோஷத்துடன் அவரை, '1 கோவிந
 கா' என்றுசொல்லி அவருக்கு ராஜயாபிஷேகஞ்செய்தான இந
 திரன் கிருஷ்ணனை, 'கோவிநகா!' என்று அழைத்துத் தழுவிக

கொண்டு ஸ்வாககத்திறஞ்சென்றான் அதன் பிறகு, காளைவடிவமாகவந்த அரிஷ்டனென்றுபெயாபெற்ற அஸூரனைக் கிருஷ்ணன் பசுக்களின்நன்மைக்காகப் பராகரமத்திறுத்கொன்றாராஜனே! அதன்பிறகு, கேசிஎன்னும்அஸூரன் குதிரையுருவமாகவந்தான் பாரதனே! அவவாறு, பதினாயிரமயாளைபலமுள்ளதாகவனத்திறகுவந்த அந்தக்குதிரையைத் தமது தாமரைமலர்போன்றகையையே வஜராயுதமாகக்கொண்டு மதுஸூதனாகொன்றா அதன்பிறகு, மல்லனாகஇருந்த சாணூரனென்னுப் பெரிய அஸூரனைக்கொன்றா பகைவரையழிப்பவனே! பாரதனே! எல்லாச்சேனைகளாலும்குழப்பட்டுவந்த ஸூதாமனென்னும் அரசனைக் கோவிந்தன் சிறுபிராயத்திற்கொன்றா முஷ்டிகனென்பவன் பலராமரால் கமஸஸ்பையில் எளிதாகக்கொல்லப்பட்டான். பாரதனே! கமஸன் மந்திரிகளுடனகூட்டவே கிருஷ்ணனுக்கு அடிக்கப்பட்டான பகைவர்களை அழிப்பவரான கண்ணபிரான். எல்லாரும்பாரததிருக்கையில், கமஸனைக்கொன்று உகாஸேனனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்து தமதுதாயதந்தையின் அடிபணிந்தாரா கண்ணபிரான் இப்படிப்பட்டகாரியங்களைச்செய்தவா

ஐம்பததுநான்காவது அத்யாயம்

அாககாஹரணபாவம். (தோடாச்சி.)

(கிருஷ்ணசரீர்கிரத் தோடாச்சி.)

அதன்பிறகு, ராமகிருஷ்ணர்கள் ஸாந்திபினியென்னும் ஆசாரியரிடமசென்றனா தாமந்தெதிர்தவரும் தாமததையனுஷ்டிப்பவருமாகிய அவவிரண்டுமஹாதமாககளும் அவநதிதேசத்திக்குமெயான பிசமமசரியவிரதததையனுஷ்டித்துக் குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்து அறுபத்துநான்கு இரவுபகல்களில் வேதவேதாங்ககளைக் கிரஹித்தனா அந்த யாதவர்களிருவரும் எழுத்து, எண், சங்கீதம், வைத்தியம், யாண்பபயிற்சி, குதிரைப்பயிற்சி இவற்றையெல்லாம் பன்னிரண்டு நாட்களில் கற்றுக்கொண்டனா தாமந்தெதிர்தவரும் தாமததையனுஷ்டிப்பவருமாகிய அவவிரண்டுமீராகளும் தனாவேதக் கற்றுக்கொள்வதற்காகத் திருமபவும் ஸாந்திபினியென்னும் ஆசாரியரை அடைந்தனா ராஜனே! அவவிருவரும் விலவித்தையிற் சிறந்த ஆசாரியரான ஸாந்திபினியிடமசென்று நமஸ்கரித்து அவரால் கௌரவிகப்பெற்று அவநதிதேசத்திலிருந்துகொண்டே ஐம்பதது

இரப்பகலகளில் *பதது அங்கங்களோடுகூடிய தனுவேதத்தை
 ரஹஸ்யங்களுடனகூட மனத்தில் செவ்வையாகப்பதியுபடி முற
 றும் திறனா பிராமணஸரேஷ்டரான ஸாந்திபினி, அவர்கள்
 காரியம் நிறைவேறினதைக்கண்டு அவர்களிடம் குருதக்ஷிணை
 கேட்டாரா ஸாந்திபினியானவா, ஸமாததரான கிருஷ்ணனைப்
 பார்த்தது, 'எனது புதரன் இந்தக் கடலில் மச்சத்தினால் இழுத்துக்
 கொண்டு போகப்பட்டான், தியிங்கிலத்தினால்விழுங்கப்பட்டான் என
 புதலவனைக் கொண்டுவா, உனக்கு நன்மைஉண்டாகட்டும்' என்று
 தமது பிரயோஜனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டாரா புத்திரனைப்
 பற்றித் துயரப்பட்ட குருவுக்காகக் கிருஷ்ணன், எவ்வுலகிலும் மற்
 றெவராலும் செயற்கரிய காரியத்தைப்பற்றியும் பிரதிஜைஞ்செய
 தார பரதஸரேஷ்டனே! ஸாந்திபினியின்புத்திரனை இழுத்துக்
 கொண்டுபோன மதஸ்யமாகியஅஸூரன் ராமகிருஷ்ணர்களால்
 கடலில் கொல்லப்பட்டான் வெகுகாலத்துக்குமுன் இறந்து
 போயிருந்த ஸாந்திபினி புதரன் அளவற்றமஹிமையுள்ள கிருஷ்ண
 னுடைய அதுகரஹத்தினால் அப்போது மறுபடியும் சரீரத்துடன்
 பிழைத்துவந்தான் செய்யவும் நினைக்கவும்முடியாத அந்த மிகப்
 பெரிய புதுமையைக்கண்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஆச்சரியம்
 உண்டாயிற்று ராமகிருஷ்ணர்கள் குருவுக்கு உயரந்தஆசனங்
 களையும் பசுக்களையும் குதிரைகளையும் தனமுதலிய எல்லாவற்றை
 யும் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்ததனா ததாயுத்தத்திலும் பரிசாயுதச்
 சண்டையிலும் எல்லா அஸ்துவர்த்தைகளிலும் கிருஷ்ணன் எல்
 லாருக்கும் முதனமையுடையது எல்லா உலகங்களிலும் பெயர்
 பெற்றாரா எல்லாத்தந்திரங்களினாலும் அவங்கரிக்கப்பட்டு ஆதித்
 தனைப்போலப்பிரகாரிக்கும் தேவேந்திர ரத்ததில் நாராயணரைத்
 தவிர வேறுயாரும் ஏறலாமா? இந்தாநுடைய ஒப்பற்ற ஸாரதியும்
 அன்புள்ள ஸ்ரீஹரிதனுமாகிய மாத்ஸ்ய புருஷோத்தமரைத் தவிர
 வேறுயாருக்குக் கடிவாளமபிடித்துவிட்டுவான்?

* 1. சாரி=ஒற்றைக்காலால் நடப்பது 2. ஸதானம்=விலலாளிநி
 றல் 3. வியாயம்=கத்திச்சண்டையிலுள்ளனைப் பலவிதமாகமாற்றுவது
 4. பிரவீசாரம்=அஸ்திரங்களுக்கும் பருவங்களுக்கும் விடுமபோது தக்கபடி
 அங்கங்களை அமைத்துக்கொள்வது, 5. ஸௌஷ்டவம்=இடுபடி, முழங்
 கால், முழங்கை, தோள், தலை, இவ்வுகளு சமமாகநிற்பதும் மாரபுடையா
 கிருப்பதும் 6. கரணம்=பாணத்தை இடுபது விடுபது முதலியன
 7. வியாயாமம்=தேகப்பயிற்சி, 8. மண்டலம்=மேலேசொன்ன சாரி
 களைக் கூட்டுவது 9. கதி=நடை 10. ஆஸனம்=இலகைப்பாரப்பதற்
 காகப் பலவகைகளாக உட்கார்தல்

அப்பா! யுதிஷ்டிரா! போஜராஜனமகனான கமஸனும், அஸ்தர விததையிலும் தேகவனமையிலும் சூரததனத்திலும் காராதவீர யாஜுன்னுகஞ்ச சமானமாயிருந்தவன போஜராஜனான உகர ஸேனனபுதலவனும் போஜராஜர்களின் வமசததைச் சிறப்பித்த வனுமாகிய* அநதக கமஸனைக்கண்டு மறற அரசரகள் கருடனைக் கண்ட நாகங்களைப்போல நடுகின்றா பாரதனே! விறகளாலும் கத்திகளாலும் கூரமையான பிராஸாயுதங்களாலும் சிதரபுத்தம செயபவர்களான காலாட்கள் நூறுலக்ஷம்போ அவனிடமிருந் தனா புத்தத்தில பினவாங்காத சூரர்கள் எட்டுலக்ஷம்போகள் கமஸனிடமிருந்தனா யுதிஷ்டிரா! அவனுடையகொடிகள் பொன் மயமானவை, அவனுடையதோகள் உயரந்த பொறகச்சைக் கட டினவைகள், யானைகளும் அவவாரே, அவன சேனை அவவளவு பெரிது விறகளாலும் கத்திகளாலும் கூரமையான பிராஸாயுதங் களாலும் சிதரபுத்தஞ்செய்யும் வீரர்கள் ஏறாமகுதிரைகள், பலாச மலாபோலச சிவந்த நிறமுள்ளவை, பதினாயிரமிருந்தன யுதிஷ்டிரா! கமஸனுகருஸேஹாதரனான ஸுநாமாநனபவனைச் சோந்த தும் யாராலும் புஜவலிமையிலை ஜபிக்கமுடியாததும் சிறந்தகுதி ரைக்காரர்கள் ஏறியதுமாகிய குதிரைக்குட்டிகளின் மறறொரு பெரியசேனை இருந்தது அநத ஸுநாமாவனபவன கமஸனை நாற்புறமுங்காததான அவனசேனை 1மிஸரகம் எனப்பபட்டது; அதுபதினாயிரமென்று கணக்கிடப்பட்டது யுதிஷ்டிரா! கமஸ னுடைய கோபமே பெரியவேகமாகவும், கொடிகளே தீவுகளி லுள்ள பெருமரங்களாகவும், மந்திரானைப் பெரியமுதலைகளாக வும் ஆயுதக்கூட்டங்களே திணைக்கூட்டங்களாகவும், குதிரைக் காரரின் ஓட்டமே பெருவெள்ளிமாகவும், குதிரைகளும் பரிகாயுதங் களுமே மீனங்களாகவும், பலவீனக்க கவசங்களுே புரிகளாகவும் தோகளும யானைகளுமே பெருஞ்சமுல்களாகவும், பலவீனக்க உதிரங் களே சேறுகளாகவும், விசித்தரமானவிறகளே, அலகுகளாகவும், தோக்குதிரைகளே கலங்கிப்படுக்களாகவும், யுத்தத்துகளின்கா ஜனமே சத்தமாகவுமுடைய துழியமென்னனு கடலிறச்சேருவது பயங்கரமுமான போரென்னுமே மஹாநதியைத் தாண்டிக் கிம்ஸ னைக்கொல்லுகிறவன நாராயணரைத் தவிர மறறவன எவனிருக்க றுன? பாரதனே! இந்தக்கிருஷ்ணன இருதிரனுடைய ரதத்தி லிருந்து கமஸனுடைய அநததசேனைகளை மஹாமேகங்களைக் ககாறறு அடிப்பதுபோல ஊதிவிட்டார், பிறகு, மந்திரிகளுடனகூட ஸபை யில் வீற்றிருந்த கமஸனையும்தவனைச்சோந்தவர்களையும் கொன்று ஜயத்தைக்கொண்டுவந்தார் இருதிரனுகளையவரான கிருஷ்ணபக

நகருக்கு அளவாரே சொல்லி உடனே கருடனமேலேறி, சங்கதையும் சக்கரததையும் கதைதையும் கத்தியையும் தரித்துக் காண்டு தேவகாரியமசெய்யச் சென்றா அடுத்தவரைகளை டாத விஷ்ணுவாகிய அந்தக் கிருஷ்ணபகவான சதருவைக் காலவதற்காகச் செல்லும்போது இந்திரன்முதலானதேவர்கள் அமகிழ்ந்து துதித்துக்கொண்டே பின்சென்றனர் நரகாஸூர சசோரத் அஸூரத்தலைவர்களையும் கொடியராக்ஷஸர்களையும் கானற்பிறகு, முரணுடைய அருகில் கத்திகட்டின வலைகள் றுயிரத்தைக்கண்டனர் அந்த வலைகளை அஸ்தரத்தினால் ணித்து முரணையும் அவனபுத்திரர்களையும்கொன்று மலைக்கட ற்களைக்கடந்து நிசுமப்பினை அடித்தாரா ஆயிரம்பேரை ஒருவரைக் தீர்த்துத்திறமையுள்ளவனும் எல்லாதேவர்களையும் அடித்த னும் சிறந்த பலபராகரம்முள்ளவனுமான ஹயகீவனென்னும் ஸூரனைக்கொன்றா அளவற்றசக்தியுள்ளவரும் யாராலும் வல்லமுடியாதவரும் யாதவர்களெல்லாரையும் சிறப்பிக்கின்ற றும் தேவகிபுத்திரருமான கிருஷ்ணபகவான, என்கும் ஜலப்பிர ரகமநிரம்பின லோஹிதகங்கையின் நடுவில் விநாயகனென ம அஸூரனைக் கொன்றா

அதன்பிறகு, ஒளியினால் ஜவலிப்பதுபோன்ற பூராகஜயோதிஷ் மனனுமங்கரை அடைந்தாரா, அங்கே புத்தமந்திரித்து பாரதனே! நரசக்தியுள்ளவனும் பூமிபுத்தரனுமாகிய அந்தநரகாஸூரனு ன் தேவேந்திரனுடையகுண்டில்துக்கங்கொண்டபயங்கரமான ணடை நடந்தது பலத்திலமிக்குந்த மூலஸூத்தனா தமதுசக்தி னால் சமரூ நேரம் நரகாஸூரனை விநாயகனென அளவற்றசகரா தத்தை எடுத்தவுடன் கிருஷ்ணராயுத்தத்தினால்கொன்றா வஜரா தத்தினால் அடிபட்ட அந்தநிராஸூரன் தலைபாலச சகராயுத்த னால் அடிக்கப்பட்ட நரகாஸூரனுடைய தலை தேகத்தைவிட்டு டனே கிழேவிழ்ந்தது பூமிதேவி தனது மகன் விழ்ந்துபோன த்க்கண்டு தானே குண்டலங்களைக் கொடுத்தாச் சிறந்தகைகளை டைய கண்ணனைப்பார்த்து, 'மதுவைக் கொன்றவரே! இந்த, தனை உமமாலேயே படைக்கப்பட்டான், உமமாலேயே கொல ப்பட்டான் நீர எப்படிநினைக்கிறீரோ அப்படிவிநாயகமே 'அவ' றுடையஸந்ததிகளை மட்டும் காப்பாற்றும்' என்று சொன்னா தற்கு வாஸுதேவா, 'மஹாதமாக்களுள்ள தேவர்களுக்கும் ணிவர்களுக்கும் பிதருக்களுக்கும் மற்றுமுள்ள பிராணிகளுக் ம பயங்கரனும் பிராமணதேவேஷியும் மனிதர்களில் இழிவானவ ம உலகத்தினால் வெறுக்கப்பட்டவனும் 'தேவர்களுக்கும் உல

கங்களுக்கும் முள்ளைப்போல உறுததுகிறவனுமான உனபுதலவ
உலகமெல்லாம் நமஸ்கரிக்கத்தக்க அதிதிதேவியைத் தனபல
தினூல பீடித்தான், அவளுடையகுண்டலங்களைக் காவத்தினூலஅ
ஹரித்தான் அதினூல அவன்கொல்லப்பட்டான் பெண்ணரசியே
நான் செய்ததைப்பற்றி நீ வருத்தப்படவேண்டாம் உனபுத்திர
உன்னுடைய மஹிமையினூல மேலானகதியை அடைந்தான்
மேனமை பொருந்தியவளே ! உன்னுடையசுமையைத்தான் இற
கினேன் , ஆதலால், நீ செல்' என்றுசொன்னான்

ஐம்பத்தாறாவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம. (தொடர்க்கி)

(கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குத் திருப்பி வந்தது)

ஸ்தபபாமையைத் துணையாகவுடைய கிருஷ்ணன் பூமியி
புதரானுகிய நரகனைக்கொன்று திசுருப்பாலகாருடன்கூட நரக
டையபட்டணத்தைப்பாராததார பிறகு, சிறந்தசகதியுள்ள அந
நரகனுடைய கிருஹத்தையடைந்து அளவற்ற தனங்களைபும, அ
னிபோலவும் சந்திரன்போலவும் பிரகாசிக்கமுமணிசுளும் முத
களும் பவழங்களும்தவளையங்களுமமுதலான பலவகை ரத்தின
களையும், பெரியவும் சிறியவுமான ஸ்ரீயகாரதககறகளையும், ப
ககறகளையும், ஐரம்முந்தமென்றும் சாதகும்பமென்றும் சொல்ல
படும பொனவகைகளையும் பாரத்தார அவனுடைய அந்தப்புர
பொன்னிறமும் வெண்ணிறமும் அழகாயிருந்தது நரகன்கி
ஹத்தில் அளவற்ற தன்ம மிகுதியாகக் காணப்பட்டது அவ்வள
தனப்பெருக்கை ய்க்குந் தவான குடியேறுண்டைய கிருஹத்திலு
தேவேந்திரனுடைய கிருஹத்திலும் இத்திருமுன யாருங் கண
திலலை தேவகூட்டத்தினோடுகூடிய தேவேந்திரன், நரகனு
நிசம்பனும் கொல்லப்பட்ட பிறகு அதிதியின்றித் தனகுண்டல
களை வரங்கிக்கொண்டு வீற்றிருந்த யதுநாதரிடம், 'ஐனா
தனரே! பொற்கெற்றுகள் அணிந்து பொற்கசகைகள் கட்ட
அங்குசங்களோடுகூடியவையும் சிறந்த பராகரம்முள்ளவை
பயத்தைத்தரும், உருவமுள்ளவைவையுமான இருபதினாயிரம் யா
கள் இருக்கின்றன பலவகையான வெள்ளைவஸ்திரங்களினு
செய்யப்பட்ட கொடிக்களோடும பவழங்களினுற செய்யப்பட்ட
சேனங்களோடுகூடிய நாரபதினாயிரம் யானைகளும் பலதேச
களிலுண்டான எட்டுவிதும் உயரந்தகுதிரைகளும் இருக்கின்றன
பகைவரைஸமஹரிப்பவரே! ஐனாத்தனரே! உமக்கு விருப்பமிரு

ரால் நீர் தாமமாகச் சம்பாதித்த மூன்றுலோகங்களுக்கும் சிறந்த
 நத்தனங்களை யெல்லாம் பழகப்பட்டு காளைமாடுகளினமே
 லறநி உமது துவாரகாபுரியில் சோபிக்கிறேன்' என்று சொன்
 ன தேவர்களிடத்திலும் கந்தாவர்களிடத்திலும் அஸுர
 ளிடத்திலுமுள்ள பொன்களும் மணிகளும் நாகன ஆரணமீனயி
 ருநதன் இரதிரன் அவையெல்லாவற்றையும் மணிபாவத்ததை
 ம் கருடனமேலேறநிக கிருஷ்ணனுடன்கூடத் திரும்பிச் சென்
 ன பொன்னினுல்லங்கரிகப்பட்டு விதானங்களோடு கூடிய
 ளானைகள விளங்கும் அந்தமணிகளுள் பலநிறங்களான மேகங்
 ள சோந்தாற்போல விளங்கிற்று அதில் ரத்தினப்படிகள் கட
 ன பெரியமாளிகைகளிருநதன் கந்தாவஸுரேஷ்டாகளும் தேவ
 ரேஷ்டாகளுமாகிய இவர்களுடைய அன்புள்ள புத்திரிகளாகிய
 பண்ணாசிகள் அவற்றிலிருந்துகொண்டு மதுஸூதனரைக் கண்
 டனா ஒற்றைப்பின்னலான சடையைத் தரித்துக் காஷாய
 மடுத்துத் தவத்திலிருப்பவரான அந்தப்பெண்களைவரும் ஸவா
 கத்துக்குமிகரான இடத்திலிருப்பவரும் தோலவியடையாத
 ஹாவீரருமான கிருஷ்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டனா அப்போது,
 வத்தின் கடுமையினாலுண்டான துயரம் எவ்வளவும் அவர்களைப்
 பாதிக்கவில்லை தாமரைமலருக்கொப்பான கண்களையுடைய அந்
 தப் பெண்களைவரும் வெண்மையானவஸ்திரங்களுடைய பட்டுக்
 ளையும் உடுத்துக்கொண்டு, புலன்களை நடத்துகிறவரும் இந்த
 மாதவசினகமுமான கிருஷ்ணனிடமவநது கரங்குவீதது, 'ஓ!
 புருஷோத்தமே! 'தேவர்களுடைய காரியத்தைச் சாதிப்பதற்
 காகக் கிருஷ்ணன் வரப்போகிறா அவர் பூமியினபுத்திரனா
 ரகன், நிசும்பன், முரணு, ஹயகீர்வன், பஞ்சஜனனென்னும்
 அஸுரர்களையும் அவர்கள்சேனைகளையும் வதஞ்செய்து அளவற்ற
 னத்தை அடையப்போகிறா அவர் சொற்பகாலத்தில் உன்
 ளைச் சிறையிலிருந்து மீட்பார்' என்று நாரதா எங்களுக்குச்
 சொன்னா சிறந்த ஞானியும் தேவரிஷியுமாகிய அவர் இவ்வாறு
 சொல்லிச்சென்றா நாகன எப்போதும் உம்மையே நினைத்
 துகொண்டு கடுந்தவஞ்செய்கிறோம் புருஷஸுரேஷ்டயே! இந்தக்
 கட்டகாலநாண்டி, சிறந்தகைகளையுடைய மாதவரை எப்
 போது காண்போமென்று மனத்தில் எண்ணியுடுகொண்டு
 அஸுரர்களால் காவல்காக்கப்பட்டு எக்காலமும் தவஞ்செய்து
 வருகிறோம் அதன்பிறகு, எங்கனவிரும்பத்ததைச் செய்வதற்காக
 வாய்ப்பகவானவநது, 'நாரதா சொன்னதுசொன்னபடியே சீக்
 ரத்தில் நடக்கும்' என்றுசொன்னா' என்றுசொன்னார்கள்.

அந்தச் சிறந்தபெண்களின் முன்னிலையில் விருஷப்ப பாரை யுடையவராயிருந்த கண்ணனைத் தேவர்களும் கந்தாவர்களும் பசு களின்முன்னிற்கும் மஹாவிருஷப்பம்போலக் கண்டனர். அந்தப் பெண்கள், சந்திரனுக்கொப்பான அவருடைய முகத்தைக்கண் கணமலாந்து மனங்களிததுச் சிறந்தகைகளையுடைய அந்தப் ப வானைப்பார்த்தது, 'ஓ! எடுத்தவிரதம் தவறுதவரே! வாய்ப்பவ னும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக்கருதின நாரதமஹ ரிஷியும் முன்னர் இங்கே எங்களைப்பார்த்தது, 'சங்கம சக்கர கதைவாளோடு தின் மஹாவிஷ்ணுவான நாராயணர் பூமியின் பு திரான நரகனைக் கொன்றபிறகு உங்களுக்குக் கணவராவார் என பது திண்ணம்' என்றும் சொன்னார்கள் ரிஷிஸுரேஷ்டரு முதன்மையான மஹாதமாவுமான அந்த நாரதரினசொற்ப ப எங்களுக்கு உண்மையாக நீர் பாததாவாகவேண்டும் இஃது எ ள்கள்பாக்யம் பகைவரையடக்குகிறவரே! கேள்விக்குப் பிரியம் யிருந்தவரைக் காட்சிக்குப் பிரியராகப்பார்க்கிறோம் என்பது ஸந்தோஷமானது இந்தமஹாதமாவான (உமமைக்) கண்ட லால் நான்கள் கிருதாரத்தாகளானோம்' என்று கூறினர்

யாதவஸுரேஷ்டரான கிருஷ்ணன், மதனலால் மயலுற்றிரு கும் அந்தப்பெண்களைவரையும் நோக்கி, 'விசாலமானகண்களை யுடைய பெண்களே! நீங்களேகூடபதெல்லாம் உங்களுக்குநேரும் என்று மறுமொழியுரைத்தார். உடனே, தேவகிபுத்திரரான பகவான் ரத்தினங்களுடனும் தனக்குவியல்களுடனும்கூடவே அந்தப் பெண்களெல்லாரையும் கருடனமேலேறிவைத்தார். தேவேந்திரனுக்கு இளையஸுஹோதரரான அந்தக்கண்ணபிரான பக்ஷிகள் யானைகள் புலிகள்முதலான துஷ்டமிருகங்களும் ஸா பங்களும் குரங்குகளும் மான்களும் பன்றிகளும் புளளிமா களும் கூட்டங்கூட்டங்களாகநிறைந்திருப்பதும், கற்களும் க பாறைகளும் தாமுவரைகளும் உயரந்தசிகரங்களுமுடையதுப் விசித்திரமான மயில்கள் நிறைந்திருப்பதுமான மணிபாவத்தை, எல்லாப்பிராணிகளும் பார்த்திருக்கும்போதே போத்துக்கருடன மேலவைத்தார் பெருமலைச்சிகரம்போன்ற அந்தக்கருடன் மஹ பலசாலிகளான கிருஷ்ணனையும் பலராமரையும் இரதிரனையும் தூ கிக்கொண்டு தமவனமையுள்ள சிறகுகளைவிசித்த மலைச்சிகரங்களை இடித்தும் மரங்களைப்பெயர்த்தும் எல்லாத்திசைகளிலும் பேரெ லியைஉண்டாக்கினார் வீரனே! பகைவரைவெல்லுகிறவராகிய கரு டன் வைஸ்வாநரமாகக்கமென்றுசொல்லப்பட்ட நகூத்திரவீதியி டிசென்று பெரியமேகங்களைஇழுத்தார் தமஒளியினால் நவகரஹ

கள், இருபத்தேழுநூற்றாண்டுகளாக, மறந்ததனித்தநகரத்தி-
திரங்கள், ஸபதரிஷிகள், அஸ்வினிதேவர்கள் இவர்களின் ஒளிகளை
யெல்லாம் மறைத்து மிககடினமான ஸ்தானமாகிய தேவலோகத்-
தைச் சோந்தார் அந்நபிரபுவான ஜனாதனார் பலராமரோடு
இந்திரனுடையமாளிகையைச்சோந்தவுடன் கருடனைவிட்டுஇறங்கி
அதிதிதேவியினபாதங்களை வந்தனஞ்செய்து எல்லாத் தேவர்களா-
லும் பிரம்மா தக்ஷாமுதலான ஸ்ருஷ்டிகாததர்களாலும் பூஜிக்கப-
பெற்றவராக அதிதிதேவிக்குத் தீவபகுண்டலங்களையும் சிறந்த
ரதனங்களையும் கொடுத்தார்

அதிதிதேவியும் அவற்றையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு மனத்-
துயரமற்றினவளாகி இந்திரனுக்குஇளையஸுதேஹாதரான கண்ண-
பிரானையும் பலராமரையும் கொண்டாடினாள் தேவேந்திரனுடைய
மனைவியான இந்திராணி, கிருஷ்ணன்மனைவியான ஸத்தியபாமை-
யைக் கைப்பிடித்ததைத்தடுக்கொண்டு அதிதியினிடம் காண்பித்-
தாள துயரமற்றத அந்நத்தேவமாதாவான அதிதிதேவி, கிரு-
ஷ்ணனுக்குப் பிரியம் செய்யக்கூடுதி அந்நஸத்தியபாமையைப்-
பார்த்து, 'அழகியமுகமுள்ள பெண்ணரசியே! கிருஷ்ணன் பூமி-
பின்மீதிருக்கும் வரையில் உனக்கு மூப்புவராமல் உடம்பில்
எல்லாவகையான நல்லமணங்களும் பொருந்தியிருப்பாய்' என்று
வரமளித்தாள் அழகிய இடையுள்ள ஸத்தியபாமை இந்திர-
ராணிக்கு விடைகொடுத்தது அவளிடத்தில் தானுமவிடைபெற்றுக்
கிருஷ்ணனுடையகிரஹத்தங்குச் சென்றாள் சத்திருக்களையடக்கு-
கிறவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பெற்று மஹ-
ரிஷிகளின்கூட்டங்களினால் அனுஸரிகப்பட்டவராகத் தேவலோ-
கத்திலிருந்து துவாரகைக்குச் சென்றார் தேவர்களுக்கெல்லாம்
ஸ்ரேஷ்டரும் சிறந்த கைகளையுடையவருமாகிய கண்ணபிரான தூர-
மானமாகத்ததை விரைவாகத்தாண்டிக் கோட்டையின் முன்
வாயிலை அடைந்தார்

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அ ர க் க ர ஹ ர ண ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(துவாரகாநகரத்தையும் கிருஷ்ணனுடைய அந்தப்புரல்கிரீ-
களின்கிருகங்களையும் வரிணித்தது.)

பிரபுவும் நாராயணனுமான கிருஷ்ணன் அந்நத் துவாரகா-
புரியைக்கண்டு களிப்புற்று எல்லாப்பொருள்களோடும் நகரப்பிர-
வேசஞ் செய்ய ஆரம்பித்தார். துவாரகாபுரியின் நார்புறங்களி-

ஹம் பலவகை மலாகளும் கனிகளுமுள்ளவையும் அனேக ஜனநக
 ளுள்ளவையுமான அழகிய அனேகந் தோட்டங்களைக் கண்டா
 ரூரியனைப்போலவும் சந்திரனைப்போலவும் பிரகாசிக்கின்றவையும்
 மேருமலையின் சிசுநகரங்கள் போன்றவையுமான மாளிகைகள் நிரம்பி
 அழகாயிருப்பதும், தாமரைகளின் வரிசைகள் நிரம்பினவையும்
 ஹம்ஸங்கள் அடையப்பட்ட தண்ணீரோடு கூடியவையும்
 கறகநதிகளும் விரிநதிகளும் ஒப்பானவையுமான அகழிகளி
 னுலசோபிப்பதும், சூரியனைப்போலப் பிரகாசிப்பதும் ஆகாயத்
 தின்மேல் எட்டியிருப்பதுமான வெண்மகிலினுலமேகநகரங்களுந்
 ஆகாயம்போல விளங்குவதுமாக விசுவகாமாவினில் செய்யப்பட்ட
 அழகிய துவாரகாநகரியைக் கண்டார் நந்தனவனத்திற்கும் மி
 ரகமளனனும்தேவோத்தியான வனத்திற்கும் சமரணமான வனந
 களோடு, அதிகமாகச் சந்தித்தோஷமும் சிறந்த பொன்மாளிகை
 களும் நிரம்பி ஜனநகருக்கு ஸந்தோஷகரமாக அநத்சிறந்த
 நகரம் விசுவகாமாவினில் ஸவயமாகவே உண்டாகப்பட்டது.
 எல்லாநகரங்களுக்கும் மேலான அநதநகரத்தில், கொடிகள் தூக்
 கிக் கட்டியிருப்பதனால் பறப்பவைபோன்றவையும் பொன்மயமா
 யிருப்பதனால் மேருமலையின் சிசுநகரங்களைப்போலப் பிரகாசிப்பவையு
 மான புகழ்பெற்ற யாதவர்களின் மாளிகைகளைக்கண்டு, மகிமை
 பெற்ற இரதிரன் மகிழ்ந்தான் வெள்ளைபூசி வெருத்தசிகரந
 களோடு கூடியவையும் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டவையும்,
 மேருமலையின் கொடுமுடிசளபோலப்பெரியமேலமாளிகைகளோடு
 கூடியவையும், எல்லா ரத்தினங்களுமுள்ளவையும், ¹ ஹாமியம்
² அரத்தசந்திரம், ³ நிரயோகம், ⁴ பஞ்சரம் எனனும் கட்டிடங்
 களோடுகூடியவையும், யந்திரசாலைகள் நிரம்பினவையும், ரதனமும்
 பொன்னுமசோந்த தளவரிசைகளும் சுண்ணாம்புக்கும்பு பூசின
 தரைகளுமிருப்பதனால் பலநிறக்கற்களோடுகூடிய மலைகளபோ
 லிருப்பவையும், பொன்மயமான வாயிற்படிகளும் வைரீயத்
 தலலாலாகிய தாழ்களுமுடையவையும், எல்லாக் காலங்களிலு
 ஸ்கமமான காற்றுள்ளவையும், மிக்கவிலைபெற்ற சாமான்களுள்ள
 வையும், அழகியதாமழவரைகளாலும் கொடுமுடிகளாலும் சோபி
 கின்ற குன்றுகளுக்கொப்பானவையும், ஐந்துநிறங்களுள்ள புஷ்ப
 வாஷங்கள நிரம்பினவையுமான கிருகங்களினாலும் மேகமுழங்
 கம்போன்ற ஜனகோஷங்களினாலும் அநநகரமானது போகவதி

1 வீசாலமான மேலமாடி. 2 அரத்தசந்திரன் வடிவாயிருப்பது.

3 கொடுங்கை அதாவது மேல் வளைவான கட்டிடம்

4 கூடுபோலக் கம்பிகளால் செய்யப்பட்ட கட்டிடம்.

நானும் நாகலோகநகரம்போல இருந்தது கிருஷ்ணனுடைய வெண்கொடியே ஐராவதமும், யாதவர்களின் ஆபுதங்களே வான சிறகளும், வீரர்களான யாதவர்களே மயில்களும், அனேகமாயிரம் ஸ்திரீகளே மின்னல்களும், கிருஷ்ணனும் இந்திரனுமே மேக தேவதைகளுமாகவுடைய வீடுகளென்னும் மேகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட துவாரகாநகரானது மேகங்களால் மூடப்பட்ட ஆகாயம்போல மிக்க அழகாயிருந்தது அவர்கள், நான்குயோஜனை நீளமும் அவ்வளவே அகலமும் சிறந்ததனாக நிரம்பினதும் உயரந்த மேலமாளிகைகளோடு கூடியதும் சிறியசெய்குன்றுகளோடுகூடியதமாக விஸ்வகாமாவினாற் செய்யப்பட்ட கிருஷ்ண பகவானுடைய மாளிகையைக் கண்டனா சுற்றிலும் ஒருயோஜனைவீஸ்தாரம் இடமுள்ள அந்தக்கிருஷ்ணனது மாளிகையைச் சிறந்தமஹிமைபுள்ள விசுவகாமாவானவன் இந்திரனுடைய கட்டளையிற்றா செய்தான். மேருமலையின் சிகரம்போல உயரமும் பொன்மயமுமான ருகமிணியினுடைய சிறந்தகிருஹமும் மிகச் சிறந்தமஹிமைபுள்ள விசுவகாமாவினாலேயே செய்யப்பட்டது எப்போதும் வெண்ணிறமான கிருஹத்திலேயே வலிப்பவளான ஸத்தியபாமையின் கிருஹமும், பலநிறமான ரத்தினங்கள் நிறைந்த படிசூறுள்ளதும் '1 சீதவான்' என்று பெயருள்ளதமாக மேகமழதலைய மறைவுநீங்கிய ஸ்ரீராமபேரால் பிரகாசமும் பதினாறு பெரிய கொடிகள்கூடி அலங்கரித்தது முதன்மையான இடத்தில தனித்துத் தெரியும்படி கட்டப்பட்டது அதேஇடத்தில் பலநிறமான ரத்தினங்களின் ஒளிகள் எங்கும்வயாபிப்பதனால் முனறலோகங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவதும் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும் எல்லா மாளிகைகளிலும் முதன்மையுமான ஜாமபவதியின் கிருஹமிருந்தது அவ்விரண்டு கிருஹங்களுக்கும் மிடையில் (=ஸத்தியபாமையின் வீட்டிற்கும் ஜாமபவதியின் வீட்டிற்கு மிடையில்) நல்லாஸ்சிகரம்போன்ற வெண்ணிறமான பிரகாசமுடையதும் ஜவலக்கின்ற அக்கினியைப்போல விளங்குகிற பொன்மயமான சிகரங்களையுடையதும் மேருவென்று பெயாபெற்றதமான ஒருகிருஹம் கட்டலுக்கு ஒப்பாக விசுவகாமாவினால் செய்யப்பெற்றிருந்தது அதில் காரதாரதேசத்தரசன்மகளும் குலத்திலுயரந்தவளுமான ஸுகேசியென்று பெயாபெற்றமனைவி கிருஷ்ணனால் வைக்கப்பட்டிருந்தான் சிறந்த கைகளையுடைய தாமராஜாவே ! தாமரைமலர் நிறமுள்ளதும் அதிகப் பிரகாசமுள்ளதும் மிகச் உயரமுமான பதம்கூடமென்று பெயாபெற்ற கிருகமானது

ஸூபரபையென்னும் கிருஷ்ணன் மனைவியினுடையது. கௌரவ
ஸரேஷ்டனே ! ஸூராயப்பிரபம் என்று பிரசித்தமாகச் சொல்லப்
படும சிறந்தமாளிகையானது சாரங்கபாணியினால் லக்ஷணையென்
னும் மனைவிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது பாரதனே ! உயர்த
வைரீயக்கற்களின் ஒளியும் பச்சைக்கற்களின் ஒளியும் நிரம்பின
தும் வெண்மையான பலகணிக்கம்பிகள் வைக்கப்பட்டதும்,
'ஹரி' என்று எல்லாராலும் சொல்லப்பட்டதும் தேவர்களா
லும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும் எல்லா வீடுகளுக்கும் அலங்
காரமான துமாகிய மாளிகை ஸூமிதரவிஜயையென்னும் கிருஷ்
ணன்மனைவி இருக்குமிடம் அவள் அங்கே கிருஷ்ணனால் வைக்க
ப்பட்டாள் எல்லா மாளிகைகளிலும் முதன்மையானதும்,
'கேதுமான்' என்று பெயர்பெற்றதுமான கிருஷ்ணன்மனைவி
யின் கிருஹம் எல்லாச் சிற்பிகளுமே சேர்ந்து கட்டியது 'விஜயம்'
என்று பெயர்பெற்றதும், 'ரஜஸ்' என்று சொல்லப்பட்ட
அழககிலலாமையால் அப்பெயருக்கு ஒத்ததும், மஹாதமாவான
கிருஷ்ணனை யாவரும் வந்து பாரக்குமிடமும், அங்குள்ள எல்லா
அரண்மனைகளிலும் சிறந்ததும், ஒருயோஜனை விஸ்தாரமான சுற்று
பரதேசமுள்ளதும், எல்லா ரத்தினங்களும் நிரம்பினதுமான அந்
தக்கிருஹத்தைப் பிரபுக்களாக விஸுவகாமா தானேசெய்தான
அவர்களுடைய கிருஹங்களெல்லாம் பொன்மயமான கொடிமரங்
களும் கொடிகளும் கட்டினவையாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன.
கண்ணனுடைய கிருஹத்துக்குக் கொடிகளே வழிகாட்டுகின்
றவை அங்குள்ள எல்லாருடைய கிருஹங்களிலும் மணிகளின்
கோவைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன அறுபது பீனயுரமுள்ளதும்
அரையோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதும் கின்னரர்களின் ஸங்கீதகோஷ்
முள்ளதும் மூன்றுலோகங்களிலும் பெயர்பெற்றதும் 'இந்திரத
யுமனம்' என்கும் தடாகமுள்ளதுமான ஹம்ஸகூட சிகரத்தை
யும், ஸூராயனுடைய மாரக்கத்தையும் எட்டினதும் எல்லா
ஜோதிகொடிகளும் பிரகாசிப்பதனால் ஒளியுள்ளதும் தேவா
ளிருக்குமிடமும் மூன்றுலோகங்களிலும் பெயர்பெற்றதுமாகிய
மேருமலைச் சிகரத்தையும், எல்லா ஜனங்களும் பாரத்திருக்கை
யில், அவ்வற்ற மஹிமையுள்ள யாதவ சிங்கமான கிருஷ்ணன்
பெயர்த்துப் பிரயத்தனத்துடன் தமதிருப்பிடம் கொண்டு
வந்து, வைஜயந்தமென்னும் இந்திரன் கிருஹத்தைப்போன்ற
பெரிய மாளிகையை முன்னமே செய்துகொண்டாரா பகை
வரைத் துன்பப்படுத்துகிறவரான கிருஷ்ணனால் இந்திரன் வீட்டுத்
தோட்டத்திலிருந்து கொண்டுவந்த பாரிஜாதம்மரமும், அங்கேயே

ராட்டப்படடிருந்தது. அனேகநூறு முழவுள்ள பொன்
சின் மேலவீடுகளினால் அந்தக்கிருஹம் சூழப்பட்டது அந்த
புத்ததிலேதான் கிருஷ்ணனால் சிறந்த மரங்களும் வைக்கப்பட
புன் தாமரைமலர்களும் செங்கழுநீர்ப்புஷ்பங்களும் செவ்வல்லிப
ங்களும் நிரம்பின ஜலமுள்ளவையும் ரத்தினங்களும் முதலுக்க
நமே பெருமணல்களாகவுடையவையுமான ஓடைகளும், தடாகங்
களும் அங்கேயே இருக்கின்றன அவற்றின் அழகான கரைகளை
அந்தச் சிறந்தமரங்கள் சிறப்பிக்கின்றன ஆசசா, பனை, அசுவ
பாணம், அனேகம் கிளைகளோடுகூடிய ஆல, ¹ பலலாதகம், விளா,
இந்திரவீருக்ஷம், சம்பகம், கருங்காலி, யிருதகமுதலிய மரங்கள்
பற்றிலும் வளரக்கப்பட்டிருக்கின்றன இம்யமலையிலும் நந்தன்
பனத்திலுமுள்ள மரங்களைத் தனம் யாதவசிக்கமான கண்ணனால்
காணவெந்து அங்கே நாட்டப்பெற்றிருக்கின்றன அந்தக் காடு
ள்ளிலுள்ள மரங்களில் எல்லாக் காலங்களிலும் ரதனங்களைப்
பாலப் பொன்னிறமும் சிவப்புநிறமும் வெண்மைநிறமுமான
மலர்களும் கனிகளும் நிரம்பியிருந்தன ஆபிரம இத்தகளுள்ள
தாமரைகளும் அனேக மந்தாரமரங்களும் அசோகம், காணிகா
ம், திலகம், நாகமல்லிகை, குரவகம், நாகபுஷ்பம், சண்பகம்,
நெருப்புலலிகை, ² ஸ்பதபாணம், கபந்தம், நீபம், குரகம், தாழை,
நாககேஸரம், சிறுதாழை தலதாடகம், பனை, பிரலம்பம், மகிழ்,
புண்டிகை, ³ பீஜபூரகம், துரிஞ்சி, ஆமலகம், நகுதாமலகம், ⁴ காச
நரம், சிறந்தநாவல, மா, பலா, திலகிந்துகம், எலுமிச்சை, அமிரு
தகம், கூத்திரிகை, காணிகை, தெனனை, புனகு, உதகுரோசகம்,
பாழை, ஜாதமலி பாதிரிமுதலிய இவற்றின்வனங்களும், ஆம்ப
லும் செவ்வல்லியும் கருநெய்தலும் நிரம்பினவாழ்களும் கிணறுங்
களும் அனேகம் இருந்தன பூத்த அசோகங்களும் விளாமரங்களும்
சம்பருத்திகளும் பிரியாளமரங்களும் அசோகங்களும் இலந்தை
மரங்களும் அவற்றின் கரைகளிலிருந்தன பிரியங்கு, இலந்தை,
மலம், தினிசம், சந்தனம், சசியென்னுமமரம், ஸலேஷ்மாதகம்,
மலாசம், தவம், அரக; அததி, கிலவம், வேம்பு, இந்திரவீருக்ஷம்,
பருதம், சிரிபிலவம், பௌமம், கஞ்சா, பலலாதகம், அசுவவீரு
க்ஷம், ஸாஜம், வெற்றிலைகொடி, லவங்கம், பாகமூரம், பல்வகை
மங்கள்கள், இவை நாற்புறமும் வளரக்கப்பட்டிருந்தன நந்தன்
பனத்திலும் சைத்தரரதமென்னும் குபேரன் தோட்டத்திலுமுள்ள
மரங்களைத் தனம் யதாரதரால் அவ்வனத்தில் நாலுபக்கங்களில்

1 'சே' எனனுமமரம்

2 தேவதாரு

3 எழிலைம்பால

4 கொய்யா, மாதூனபுமாம்

5 பேரீந்து.

கஅசு

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

லும வளாககப்படடிருந்தன அழகான அநதச சிறந்தவீட்டி-
பலவகை உயாரதரதனங்களே பொன்னிறமும் சிவப்புநிறமு-
இந்திரவீலககல நிறமும்மான மணற்குன்றுகளாயமைந்த மஹாந-
கள இருந்தன கனிததமயிலகனும் குயிலகனும் சபதிககும் செ-
குன்றுகவீலலாம மிகச சிறப்புறறிருந்தன அங்கே யானைகக-
டங்களும் பசுக்களும் எருமைகளுமிருந்தன பனறிகளுககு-
மானகளுககும் பறவைகளுககும் அங்கே இடங்கள செய்யபப-
டிருந்தன நானூறுமுழையரமுள்ளதும் அமிாதம்போன்ற நி-
முள்ளதுமாகிய ஒருமலை அநதவீட்டிற்குப் பிராகாரமாக விசு-
கர்மாவினா செய்யபபடிருந்தது அங்குள்ள மறறச்சிறந-
குன்றுகளும் நதிகளும் தடாகங்களும் காடுகளும் தோட்டங-
ளும் அநதப் பிராகாரத்தினா சூழப்பெற்றறிருந்தன

ஐம்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

அ ர க க ா ஹ ர ண ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(இந்திரன் கிருஷ்ணனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றது)

‘சிருஷ்ணனும் பலராமரும் பெருங்கோத்திபெற்ற இந்திரத-
மாகிய இந்தமூன்று புருஷஸரேஷ்டர்களும் இவ்வாறு துவாரக-
நகரத்தைக் கண்டனர் பிறகு, கண்ணபிரான ஸந்தோஷத்துடன்
கருடன் தலைமேலினிறுகொண்டு பகைவார்களுககு மயிராசிலாகக-
செய்வதாகிய தமதுவெண்சங்கை ஊதினா அநதசசங்கினமுழ-
கத்தினா கடலமிகககலங்கியது ஆகாயமெல்லாமசபதித்தது அ-
போது அஃது ஆச்சரியமாயிருந்தது பாஞ்சஜனயத்தின சபத-
தைக கேட்டவுடன் மதுஸுதனரையும் கண்டு குருராக்ளும் அந-
கார்களும் மகிழ்ந்துவந்தனர் ராஜாவாகிய உகரஸேனன் வஸு-
தேவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு புல்லாங்குழலகளும் சங்கங்களும்
முழங்க வாஸுதேவா மாளிகைககுச் சென்றான் தேவகியும்
ரோகினியும், ஆஹுக்கனுடைய அநதப்புருஷதீர்களுமாகிய அக்ஷ-
வரும் ‘மகிழ்ந்து கண்ணபிரானை அழைப்பதற்குத் தம் த-
வீடுகளிற பாப்பப்போடு ஸஞ்சரித்தனர் ‘பிராமமணதவேஷி-
ள்ளைவரும் அழிககப்பட்டனர்’ அநதகார்களும் விருஷணிகளு-
வெற்றிபெற்றிருக்கின்றனர்’ என்றுசொல்லி ஸதீர்களை சேர்ந்து
அக்ஷதைகள் போட்டபிறகு, கண்ணபிரான கருடவாஹன-
ராகவே தமது அரண்மனைககுட் சென்றா ஸஸ்வரரான மது-
ஸுதனா உடனே அம்மணிபாவத்ததைத் தக்கவீட்டத்தில வை-

தாரா தாமரைக்கண்ணாராகிய மதுஸூதனா அநதததனநகளை
பும ரத்தினநகலையும் ஸபைபிலவைத்துத் தந்தையைத்தரிசுகக
ஆவலுற்றா பாரதனே ! அப்போது மிகக் புகழ்பெற்ற வாஸு
தவா பிராமமணரான ஸார்தீபினியினபாதங்களை முறைப்படி
முதலிற்பிடித்து வந்தனஞ்செய்தாரா அகன்றும் சிவநதுமுள்ள
கண்களையுடையவரும் பகைவாகளான வீரர்களைக் கொல்லுகிற
வரும் பெருமபுகழ்பெற்றவரும் இந்திரனுக்கு இனையவருமான
கண்ணபிரான, மனத்தில் ஆனந்தம் நிரம்பினவரும் கண்களில்
ஆனந்தக்கண்ணீர் ததுமபிக்கொண்டிருப்பவரும் தந்தையுமான
வஸுதேவரைப் பிரிய்த்துடன் வந்தனஞ்செய்தாரா, ஸார்தீபினி
வஸுதேவா இருவராலும் உச்சியிலமோக்கப்பெற்றாரா யாதவ
ரேஷ்டரான கண்ணன யாதவர்களை வயலினகிரமப்படி சந
தித்து அவர்களெல்லாரையும் பெயரிட்டழைத்தாரா பிறகு,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான எல்லாரதனநகளும் நிரம்பின தனநக
லெல்லாவற்றையும் அவர்களனைவாக்கும் பகுத்துக்கொடுத்தாரா
கண்ணனுக்கு முக்கியமந்திரிகளும் இந்திரனைப்போன்றவருமான
அநத யாதவபுலிகளிருக்கும் அச்சபை, சிநகநகல வலிகளும்
மலைக்குகைபோல விளங்கிற்று பிறகு, ஆஸனநகலில் உட்காராத
முக்கியமான குகுராகளையும் அநதகாகளையும் ராஜாவான அநத
ஆளுகையும்பார்த்து, தேவாக்கதிபதியும் பரந்த கீர்த்தியுள்ள
வனுமாகிய தேவேந்திரன் இனசொல்லினால் அவர்கள் மகிழும்படி
பசலானான்.

‘மஹாதமாவான கிருஷ்ணபகவான மானிடலோகத்தில்
வஸுதேவபுத்தராக எதற்காக ஜனித்தாரென்பதையும் அவர்
ரன்ன செய்தாரென்பதையும் சுருக்கமாகச் சொல்லவேன பகை
வரை அடக்குகிறவரான இந்தத்தாமரைக்கண்ணா னுரூபிரம
அஸுரர்களைக் கொன்று பாதாளலோகத்துக்குடனென்றா முந
தியவர்களான பிரஹ்லாதன், பஸி, ரம்பரன் முதலியவர்களால்
அடையப்படாத இந்தத் தனம் கிருஷ்ணனால் உநகளுக்கு இநகே
கொடுக்கப்பட்டது. சிறந்த ஞானமுள்ள கிருஷ்ணபகவான, வலை
கட்டிக்கொண்டிருந்த முரணையும் பஞ்சஜனையும் வென்றபிறகு,
நறகோட்டைகளைக்கடந்து நிகம்பினையும் அவன சேனைகளையும்
கொன்றா சிறந்த சக்தியுள்ள ஹயகீர்வனென்னும் வலிய
அஸுரனும் இவரால் கொல்லப்பட்டான் நரகாஸுரனும் யுத
தத்தில் அடிக்கப்பட்டான். அதிதியின் குண்டலநகளும் திரும்
பிக்கொண்டுவரப்பட்டன மறுபடியும், பாணாஸுரவதம் நடக்கப்
பாபகையில் ஆதித்யாக்களும் வஸுக்களும் ஸாதயாக்களும் எனனை

கஅஅ

ஸ்ரீ ம ஹ ர ப ர த ம்.

முன்னிட்டுக்கொண்டு மதுஸூதனரிடம் வரப்போகின்றனா
என்றான் இரதிரன் இவ்வாறுசொல்லிக் குகுரா அநதகாகனெல்ல
ரிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டு ராமகிருஷ்ணர்களையும் வஸ
தேவரையும் தழீவினான் பிரத்யுமனன் ஸாமபனமுதலானவ
ர்களையும் அனிருத்தன, ஸாரணன், பபரு, ஜலலி ஆகிய இவாக
யும் கதன், பாணு, சாருதேஷ்ணன், ஸாரணன், அக்ருரா, ஸாதய
முதலானவர்களையும் கௌரவித்து விடைகேட்டுக்கொண்டு விரு
ணிகளுக்கும் குகுரர்களுக்கும் ராஜாவான் ஆஹுக்ளைத் தழவி
கொண்டான் போஜன கிருதவாமா முதலான அநதக விருஷ
களிடம் சொல்லிக்கொண்டும் கிருஷ்ணனிடம் தேவர்களுட
விடைபெற்றுக்கொண்டும் பிரபுவும் இரதிராணியின் கணவ
மாகிய இரதிரன் எல்லாரும் பாரததருக்கையில் வெளமே
போன்ற ஐராவதமென்னும் யானையின்மேல் ஏறினான். அடிக
வாயிலிருந்துண்டான பெரிய கோஷங்களினால் உலகங்களை நிரப
வதும் பொன்மயமான பெருங்காசைக் கட்டப்பட்டது
பொன்னையணிந்த தந்தகளுடையதும் அழகிய சேணமவிரிக
பட்டதும் எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ம
பொழியும் மேசம்போல மதஜலத்தை எக்காலமும் வாஷிப
பொன்மாலையணிந்ததும் திக்கஜங்களில் சிறந்ததுமான ஐராவ
தின்மேலேறின இரதிரன், மந்தரமலைச்சிகரத்தில் பிரகாசிக
ஸ-லாபனபோல விளங்கினான் அதன்பிறகு, தேவேந்திரன் வ
ரக்கலலிற்ற செய்யப்பட்டதும் பயங்கரமுமான சிறந்த அங்கு
தைக் கையிற்பிடித்து மிக்கபலசாலியான அக்னிபகவானு
சென்றான் குபேரன், வருணன், நவகிரஹங்கள், ஸபதம
துக்கள் முதலிய தேவகூட்டங்கள் பெணயானைகளிலும் ஆ
யானைகளிலும் விமானங்களிலும் ஏறி அனபுடன் இரதிரன
சென்றனா அநத இரதிரன் வாயுமாரக்கத்தைத் தாண்டி வை
நாமாரக்கம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆகாயத்தின் மத்தி
ரேகைக்குச்சென்று ஸலாயமண்டலத்தைச் சாராந்து அங்கே
அநதாத் தானமானான்

ஐமபத்தொனபதாவது அதயாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம. (தொடர்க்கி)

(தாய்மார்களும் பதினான்கும் கிருஷ்ணனைக்கண்டது.)

பிறகு, யாதவர்களைவருடைய ஸ்திரீகளும் ஆஹுக்ளைப்
னிகளும் உலகத்திலுபுகழ்பெற்ற நந்தகோபபதனியாகிய யசோதை

ம மிககபாககியவதியான ரேவதியும், பதிவரதையான ருகமிணி,
 உதயபாமை, ஜாமபவதி, காரதாரி, சிமசுமை, விசோகை,
 கசுணை, ஸுமிதரை, கேதுமை முதலான கிருஷ்ணனுடைய
 புருஷபுரஸ்திரீகளும் மஹாதமாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஐசு-
 வரியததைக காணவிரும்பி அனபுடன் மங்களத்திரவியங்களை
 கடுத்துக்கொண்டு ஸபைகருசசெனறனா அவர்கள் கண்ண-
 னப பாககஆவலுடன் ஸபைகருச செனறனா தேவகியும்
 ராஹினியும் எல்லா அரசிகளிலும் முனைவககப்பெற்றனா
 அவர்கள், பலராமருடன்வீற்றிருக்கும் கிருஷ்ணபகவானைக் கண்-
 டனா அவவிரண்டுதேவர்களாகிய ராமகிருஷ்ணர்கள் முதலில்
 ராகினிகளுக்கு அபிவாதனஞ்செய்து, பிறகு, தேவகிக்கு அபிவாத-
 னஞ் செய்தனா அந்தத் தேவகியானவள் ரிஷப்பபாராவையுள்ள
 அவவிரண்டு புத்திரர்களுடன்சோநது ஸுடாயனோடும் வருண்-
 னோடுமகூடிய தேவமாதாவான அதிதியைப்போல மிககசோபை-
 யுள்ளவளாய விளங்கினாள் பாரதனே! கேசகாரதியினால் மிக-
 கவலிப்பவளபோல யசோதையினபெண் உடனே அங்குவந்தாளா
 அவள் ஏகாங்கையென்னும் பெயருள்ளவள், நிரை ததருபமெடுப-
 யவள், எப்போதும் கண்ணிகையாயிருப்பவள் அவளுக்காகத்
 தான புருஷோத்தமரானகண்ணபிரான கமஸனையும் அவனைச்
 சாரதவாக்ளையும் கொன்றா பகவானாகிய பலராமா அந்தப்-
 பெண்ணரசியைத்தழுவி உச்சிமோர்து இடக்கையில் பிடித்துக்
 கொண்டா- அவர் அங்கே அவனைக்கண்டவுடன் அன்புள்ள
 பாவகியைப்போல வலக்கையிற்பிடித்தாரா ஸபையினரடுவில,
 பொற்றாமரைபோன்ற கைகளையுடையவரும் தாமரையாளைப்
 போன்றவளும் பதமநாபருடைய அவதாரமாகிய ராமகிருஷ்ணா-
 னனுடைய ஸ்ஹோதரியுமான அந்தப்பெண்ணை யாதவா ஸபை-
 ரடுவிறகண்டனா பிறகு, அவர்கள் மகிழ்ந்து ராமகிருஷ்ணா-
 களினமேல் அக்ஷதையையும் நெற்பொரிகளையும் புஷ்பங்களை யும்
 நெய்யையும் பொழிந்தனர் யாதவர்கள், குழந்தைகள் கிழவர்கள்
 குலத்தோர் சுற்றத்தவருடன் கிருஷ்ணனருகில் உட்காராதனா
 சிறந்த கைகளையுடையவரும் நகரத்துஜனங்களுக்குச் சந்தோஷத்-
 தைப் பெருகச்செய்யவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான கண்ண-
 பிரான எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பெற்றுத் தமது கிரஹத்தில் பிர-
 வேசித்தாரா எப்போதும் ஸுகமுள்ளபகவான ருகமிணியேவி-
 புடன் சோநது ஸுகமாகவும் உற்சாகமாகவுமிருந்தாரா பார-
 தனே! பிறகு, ஸத்தியபாமை, ஜாமபவதிமுதலான எல்லாஸ்திரீ-
 களின் வீடுகள்தோறும் யாதவஸரேஷ்டரான கண்ணபிரான ஸந-
 தாஷமாயிருந்தாரா ஸ்ரீ வரஸுதேவா திருமபவும் ருகமிணியின்

கிருஹததுகருசசெனரா அனபனே ! சிறந்தகைகனையுடை
வனே ! சாரங்கபாணியான கண்ணனுடையஜயம் இவ்வகைய
னது இதற்காகத்தான இரதமஹாதமா மானிடரில் ஜனித்த
ரென்றுசொல்லுகின்றனா

அறுபதாவது அத்யாயம்

அரககாஹரணபாவம். (கோடீச்சி)

(கிருஷ்ணன் பாணஸுரனை ஜயித்தது)

மஹாராஜாவே ! பெருமபுகழ்பெற்ற கிருஷ்ணன், பிறகு
தமது அந்தப்புரஸ்திரீகளிடம் இரவுமபகலும் ஸுகமடைந்து
துவாரகைகளில் மகிழ்ந்திருந்தா பரதஸுரேஷ்டனே ! அ
காலத்தில் தமதுபேரனான அனிருத்தனுக்காக இரதிராதிதேவர
வராலும் செய்யமுடியாத தேவகாரியத்தைச்செய்தா. பர
ஸுரேஷ்டனே ! பலிச்சககரவாததியின் மூத்தகுமாரனும் வன்மை
பும குரத்தனமுமுள்ளவனும் ஆயிரங்கைகனையுடையவனுமாகிய
பாணனென்னும் அஸுரராஜனிருந்தான வேரதனே ! அந்த
பாணன் உறுதியானமனத்துடன் அனேகவருஷகாலம் கடு
தவஞ்செய்து சிவபெருமானை ஆராதித்தான் அவனுக்கு மஹா
மாவான் சங்கரபகவானால் அனேகவரங்களை கொடுக்கப்பட்டான்
அந்தப்பாணன் இப்புவியில் அஸுரர்களுக்குக் கிடைக்கஅரிய
வாகிய அவ்வரங்களைப்பெற்று ஒப்பற்றபலசாலியாகச் சோணி
புரமென்னுமநகரத்தில் ராஜ்யபாடஞ்செய்தான் பாண்டவனே
அந்தப்பாணனால் தேவர்களைவரும் நடுங்கச்செய்யப்பட்டான்
பாரதனே ! பாணன், இரதிரன்முதலான தேவர்களைவென்று
அனேகவருஷகாலம் குபேரனைப்போலப் பெரியராஜ்யத்தை ஆண்
டான் அரசனே ! அப்போது பாணனுக்கு உஷையென்று ஒரு
புதலவி இருந்தான் குருதிபுத்திரனே ! சிறந்தசகதியுள்ளவ்னு
பிரதபுமன்ன புதலவனுமான அனிருத்தனென்பவன் ஏதோ ஒரு
உபாயத்தினால் அந்தஉஷையையடைந்து ரஹஸ்யமாகச் சுகித்து
கொண்டிருந்தான் புதிஷ்டிரா ! அப்போது சிறந்தசகதியுள்ள
பாணன், பிரதபுமன்னமைந்த தன்மகனுடன் அங்கே மறைந
வலிப்பதை அறிந்து அவனைத் தன் வலிமையினால் பிடித்துக்
சிறைச்சாலையிலிருக்கச்செய்தான் அரசனே ! ஸுகததுகருய
அந்தராஜகுமாரனான அனிருத்தன் அப்போது பாணனால்பிடிக்க
பட்டுத் துயரமடைந்து மதிகலங்கினான் குருதிபுத்திரனே ! அதே
காலத்தில் நாரதமஹாமுனிவா, துவாரகையைச் சாரந்து கணை

ரானைக் கண்டு, 'கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! சிறந்தகைகளை யுடை
வரே! யாதவர்களுக்குப் புகழைப் பெருக்கச்செய்கிறவரே!
மதுபேரண அணிந்ததன் அளவிறந்த சக்தியுள்ள பாணஸூர
நுல் பீடிககப்பட்டு இப்போது துயரமடைந்து சிறைச்சாலையி
லேயே கிடக்கிறான்' என்று சொன்னா இதைச் சொன்னவுடன்,
அந்தத் தேவரிஷி பாணனுடைய நகரத்துக்குச் சென்றார்

வேர்தனே! நாரதருடைய சொல்லைக் கேட்டவுடன், வாஸு
தேவா பலராமரையும் சிறந்த சக்தியுள்ள பிரதபுமனையும் அழை
ந்துக்கொண்டு அவரிருவருடனுங் கருடன்மேலேறினார் பரதஸூர
ஷ்டனே! அந்த மஹா வீரர்கள் கோபத்துடன் கருடன்மேலேறிப்
பாணனை ஜயிப்பதற்காக உடனே அவனது நகருக்குச் சென்றார்
மஹாராஜாவே! உடனே, அவர்கள் அங்கே போய் அந்தச் சோணித்
புரத்தைக் கண்டனர் மதிவினாலை சூழப்பட்டதும் பொன்மாளிகை
கள நிரம்பினதுமாகிய அந்நகரைக் கண்டு அவர்களனைவரும் ஸந
திராஷ்டதையும் மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தனர் சிவன்
நம்பிரமணியக்கடவுள் பத்திரகாளி விராயகா என்னும் தேவர்கள்
அப்போதும் பாணனுடைய நகருக்கு வாயில்காப்பவர்களாயிருந
தார்கள் யுதிஷ்டிரனே! மேலான சக்தியுள்ளவரும் சங்கசக்கரம்
சுழைத்துக் கத்திகளைத் ததிரிப்பவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மிகக்
கோபமுற்றுத் தமதுவனமையினால் வாயில்காப்பவரை ஜயித்துச்
சங்கரபகவானால் காக்கப்பட்ட வடக்குவாயிலையடைந்தார். அவ
விடத்தில் சிறந்த மஹிமையுள்ளவரும் சூலபாணியுமான மஹேஸ்
வரர், வாய்திறந்த நமனைப்போல வந்திருக்கும் கிருஷ்ணனைக் கண்டு
பாணனுக்கு நன்மைசெய்யக்கருதிப் பிணைமன்னும் விலையும
அம்பையும் எடுத்து அந்தவாயிலிலினாரா அப்போது வாஸு
தேவா மஹேசுவரர் இருவரும் யுத்தஞ்செய்தனர் அந்த யுத்தம்
சிறந்திக முடியாததும் மயிர்பொடிக்கச் செய்யும்படி பயங்கரமுமா
யிருந்தது அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கக்கருதி ஒரு
வரையொருவர் அம்புகளினால்கிதைத்தனர் அப்போது அவ
விரண்டு தேவர்களும் கோபமுற்றுத் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந்
தனர் ஜனாததனராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சங்கரபகவானுடன்
சுற்றுநேரம் போர்செய்து உடனே அவரை ஜயித்துப் பிறகு மற்ற
வாயில்காப்பவரையும் யுத்தத்தில் வென்று அந்தச் சிறந்த நகருக்கு
குள் புகுந்தனர் பாண்டவனே! புகுந்தவுடன், கிருஷ்ணன்
அங்கே பாணனைச் சந்தித்து மிகக் கோபமுற்று அவனுடன்
யுத்தஞ்செய்தார் பரதஸூரஷ்டனே! பாணனும் அந்த யுத்
தத்தில் மிக்ககோபித்துக் கூடாமையான ஆயுதங்களெல்லாவற்றை

யும் கண்ணனமேல் பிரயோகித்தான அவன் திருமபலம் அதிக
கோபத்துடன் போரத்தலையிலின்று தனது எல்லாகைகள
லும் கிருஷ்ணனமேல் ஆயிரம் அஸ்தரங்களை விடுத்தான்
பாரதனே ! அப்போது ஐம்புலன்கட்கும் எட்டாதவராகிய கிருஷ்
ணன் சற்றுநேரம் பாணனுடன் யுத்தஞ்செய்து பாணன் பிரயே
கித்த அஸ்தரங்கள் எல்லாவற்றையும் துணித்துக் கோபத்துடன்
எல்லா அஸ்தரங்களிலும் சிறந்ததும் தெய்வத்தன்மைபுள்ள
மாகிய தமது சக்கராபுத்ததை ஒங்கிப் பெருஞ்சகதியுள்ள பா
ணனுடைய ஆயிரங்கைகளையும் அறுத்தார மஹாராஜாவே
கிருஷ்ணனால் கைகளறுக்கப்பட்டு மிகப் பீடிக்கப்பட்டபாண்
னின் உடனே கிளைகள் போன மரம்போல விழுந்தான் அந்தக்கணன்
பிரான் விரைவாகத் தம்பாணங்களினால் அந்தப்பாணனைவிழ்
த்திப் பிரத்யுமன்னமைந்தனான் அந்நிருத்தனைப் பாணனது சிறை
சாலையிலிருந்து உடனே விடுவித்தார கிருஷ்ணன் அந்நிருத்தனை
அவன்மனைவியான உஷாதேவியுடன் விடுவித்தாப் பாணனுடன்
எண்ணிறந்த ரத்தினங்களைத் ததையும் கொணாரதார யதுவமசு
தை விளங்கச்செய்பவரான ஸ்ரீ கோவிந்தா பாணனவிட்டிலிரு
கும் பசுக்கூட்டங்களையும் மற்றுமுள்ள ஐசுவரியங்களெல்லாவ
றையும் தமது வன்மையினால் எடுத்துக்கொண்டார் மதுஸூ
தனா ரத்தினங்களெல்லாவற்றையும் மற்றுமுள்ள எல்லாத் தன
களையும் எடுத்துக் கருடனமேல் ஏற்றினா குருதிபுத்திரனால்
ராஜனே ! சிறந்தமஹிமைபுள்ளவரும் பீதாம்பரமதரித்தவரு
பு சிறந்தபலமுள்ளவரும் திவ்யாபரணங்களினால் விசித்திரமாகவிள
ரும் அங்குகளுள்ளவரும் சங்கசக்கரம் கதை கத்திகள் ஏந்தி
வரும் வீரருமாகிய கிருஷ்ணபசுவான் மஹாபலசாலியான ப
ராமரையும், மஹாவீரனும் சிறந்தஒளியுள்ளவனும் பிரத்யுமன்ன
புத்திரனுமாகிய அந்நிருத்தனையும், உஷாயென்னும் அழகுள்ள
பெண்ணையும், அவளவேலைக்காரா வேலைக்காரிகளையும் கருட
னமேலேற்றியபிறகு, ஸ்ரீராயன் உதயமலையில் ஏறுவதுபோல ஸ்
தோஷத்துடன் தாமும் கருடனமேலேறினா

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

அ ர க க ர ஹ ர ண ப ர வ ம் (தோடீச்சி.)

(கிருஷ்ணனுடைய வேறுபலஜயங்களைச் சொல்லியது)

பரதஸுரேஷ்டனே ! கிருஷ்ணன் துவாரபாலகங்களையும் நிசுப
பனையும்நரகனென்னும் அஸுரனையும்கொன்று, பிராகஜயோதிஷ்

ரமென்னும் நகரின்வழியை கேடும்மாகச்செய்தாரா (அன்றியும் நகமிணிகலயாணத்தில) அரசாசன, கிருஷ்ணனுடைய விலஓலியி றுலும் பாஞ்சஜனயமுழக்கத்தினாலும் அச்சமுறுத்தப்பட்டனா பரதஸுரேஷ்டனே! மேகநிறமுள்ள தென்தேசத்துப்படைத்தலை பா அனேகராலகுழப்பப்பட நுகமியைக கிருஷ்ணன் பயமுறுத்தி றா சககரதையும் கதையையும் தரித்தவராகிய இந்தக்கிருஷ் ணன் மேகம்போன்றதும் ஸ்ரீராயனுக்கொப்பான ஒளியுள்ளது மான ரத்ததில் போஜனபுத்திரியான நுகமிணியை மனைவியாகக் கொண்டுவந்தாரா (அப்போது) கோபித்த¹ ஜாருதயனும் சிசுபால னும் ஜயிக்கப்பட்டனா தந்தவக்கிரனும் சத்தன்வாளன்னும் அரசனும் இவரால் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டனா இந்திரதயுமன் னும் காலயவன்னும் கசேருஹனும் ஸௌபாகளின் அரசனாகிய ஸாலவனும் விலவீததையிலதோரதவராகிய இந்தக் கிருஷ்ண னால் கோபித்துக் கொல்லப்பட்டனா இந்தப் புருஷோத்தம ராகிய தாமரைக்கண்ணா தமதுசக்கராபுத்ததினால் ஆயிரம் மலை னைவிலக்கி தயுமதஸேனை அடித்தாரா பரதஸுரேஷ்டனே! ஹேரதிரமலைச்சிகரத்தில் இமைநொடிப்பதற்குள் வெகுதுரம் லஞ்சரித்து நாற்புறமும் ஒடுகிறவர்களாகிய (மைந்த துவிதர்கள்) னனும் இரண்டு வானாக்களைப்பிடித்தாரா துவாரகாபுரியில் அக் ரிக்கும் ஸ்ரீராயனுக்கும் ஸம்மானசக்தியுள்ள மஹாபோஜனும் கொண்டப்பட்டனா அரசனே! அக்ஷபரம் என்னும் பட்டணத் தில் கிருஷ்ணனைப் பரிகாசஞ்செய்பவர்களாகிய கோபதி தால க்துள்ளனும் இரண்டு அரசர்களும் கிருஷ்ணனாற் கொல்லப்பட் டாரா அவ்விருவரும் அவர்களின் தேசத்திலேயே கிருஷ்ணனால் மஹரிக் கப்பட்டனா அன்பனே! மஹாதமாவானகிருஷ்ண னால் காசிரகா எரிக் கப்பட்டது சோரநுவந்த பாண்டியன், புண் டரதேசத்தரசன், மதஸ்யதேசத்தரசன், அங்கதேசத்தரசன், லங்கதேசத்தரசன் ஆகிய இவர்களனைவரையும் மாதவாகொன் றாரா யாதவஸுரேஷ்டரான இந்தக்கிருஷ்ணன் ஒருதேவாரியாக னாறுகூத்தரியாக்களைக்கொன்று காரதாரதேசத்துப் பெண்ணாகிய தம்மனை வியைக் கொண்டுவந்தாரா பரதஸுரேஷ்டனே! பிரபுவான டுஸுபுதனா அரஜுனனைக் குந்தியின்முன்னிலையில் விளையாட் டிக்காக ஜயித்தாரா பரதஸுரேஷ்டனான ராஜாவே! யுத்தத்திற்காகச் சாரநுவந்த அஸ்வத்தாமா, கிருபா, காணன், பீமஸேனன், துரி யாதன்ன இவர்களையும் ஜயித்தாரா யுதிஷ்டிரா! சககரத்தை யும் கதையையும் தரித்தவராகிய இந்தக்கிருஷ்ணன் பபருவென

1 'ஜாருதயே' என்று பாடம் கொண்டு, 'யாகத்தில்' என்று பாருள் செய்வது பழைய உரை

ஹம் யாதவனுடைய விருப்பத்தைச் செய்கருதி வேணுதான் என ஹம் அரண்மனை தத பாரியைப்ப பலாதகாரமாகக் கொண்டு வந்தான் குதிரைகள் தேர்கள் யானைகளுள்ளும் செல்வம் நிரம்பின துமானவேணுதாரியின் வசத்திலிருந்த பூமியைத் தையும் கிருஷ்ணன் ஜயித்தான் பாரதனே! தவத்தினால் ரூரத்தனையும் தேகவலிமையையும் ஜயிக்ருந் திறமையையும் பெற்ற பாண்டஸூரனால் தேவஸரேஷ்டாக்களைவரும் சேனைகளுடன்கூடத் துரத்தப்பட்டான் இந்திராதிதேவர்களும் வஜ்ராயுதத்தினாலும் இடியினாலும் கதைகளினாலும் பாணங்களினாலும் அனேகந்தரம் அடித்தும் பாணனுக்கு யுத்தத்தில் மரணமுண்டாகவில்லை அடிப்பட்ட பாணன் மஹாத்மாவான்கிருஷ்ணனால் ஆயிரங்கைகளை யுரதுணித்து வெல்லப்பட்டான், கொல்லப்படவில்லை சிறந்த கைகளை யுடைய இந்தக்கிருஷ்ணன் கமஸையும் கொன்றான் பாரதனே! தவத்தினால் ரூரத்தனத்தையும் வனமையையும் பிறன் வெல்லுந் திறமையையும் அடைந்த கைடபாஸூரனையும் 1 கண்ட கிடமுடியாத அனேக அஸூரர்களுடையும் கிருஷ்ணன் கொன்றான் பரதஸரேஷ்டனே! சிறந்தபுகழ்பெற்ற கிருஷ்ணன் ஜம்புவையும் ஐராவதனையும் விருபனையும் எதிரிகளையழிப்பவனாகிய சம்பரனையும் கொன்றான் பரதஸரேஷ்டனே! இந்தத் தாமரைக்கண்ணைப் போகவதியென்னும் நாகங்கருகஞ்சென்று வாஸுகியை ஜயித்த கருகமிணியே விபினமெனத் துன பித்தபுமனனை விடுவித்தான் இந்தக் கிருஷ்ணன் இளம்பிராயமாயிருக்கும் போதே பலராமரைத் துணையாகக்கொண்டு இவ்வகையான அனேககாரியங்களைச் செய்திருக்கிறான் இந்தப் பிரபுவான கிருஷ்ணன் இவ்வாறு அஸூரர்களை வருக்கும் பயத்தையும் தேவர்களைவருக்கும் அபயத்தையும் கொடுத்தவரும் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரருமாயிருப்பவா சிறந்த கைகளை யுடைய கிருஷ்ணன் இவ்வாறாகவே துஷ்டாக்களெல்லாரையும் தண்டித்துத் தேவர்களின் அளவற்ற காரியத்தை நிறைவேற்றினபின், திருமபவும் தமது லோகமாகிய வைகுண்டத்தை அடைவான் எல்லா ஐசுவரியங்களும் நிரம்பின தும புண்ணியக்ஷேத் திரமும் ஸூரியனைப்போலப் பிரகாசிப்பதுமான துவாரகாநகரத்தைத் தமவசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் பெருங்கோத்திபெற்ற கிருஷ்ணன், முடிவில் தமநகரத்தைக் கடலிலமுடிகச்செய்யப் போகிறான் அந்தத் துவாரகாநகரத்தில் வலிக்கும அரண் கிருஷ்ணனைத் தவிர மற்றொருவன் தேவர்களிலும் அஸூரர்களிலும் மனிதர்களிலும் இருந்த துயில்லை இருக்கப்போவ துயில்லை மஹாரதாக்களாகவிளங்கும் கிருஷ்ணிகள் அந்தகர்களைவரும்

இறந்தபின் மிககூனியுள்ள ஸ்வாககலோகத்தை அடையப்போகின்றனா தமகட்டளையினால் யாதவா கருக்கு இவ்வகையான முடிவைச் செய்தபிறகு, ஸாவவியாபியான நாராயணா தமமுடைய மேலுலகத்தை அடைவது திண்ணம் அறிவிறகு எட்டாகவரும் பாருக்கும் வசப்படாதவரும் விருப்பப்படி நடப்பவரும் எல்லாம் தமவசத்திலிருப்பவருமாகிய பகவான், குழந்தை விளையாட்டுப் பொருள்களால் விளையாடுவதுபோல ஸருஷ்டி முதலிய வியாபாரங்களைச் செய்துகொண்டு ஸந்தோஷமாக அவ்வுலகத்திலிருக்கிறா, பிரபுவான இந்தக்கிருஷ்ணன் காப்பததில் பிரவேசித்தவருமன்று, ஒருவயிற்றிலும் வலித்தவருமன்று, தமது திவ்ய சகதியினால் எல்லாருக்கும் நன்மையைச் செய்கிறா எவ்வாறு நீராகுமிழி நீரிலிருந்து எழுந்து நீரிலேயே லயிக்கிறதோ அவ்வாறே ஜநகமன்களும் ஸதாவாகளுமாகிய பொருள்கள் நாராயணரிடமிருந்து எழுந்து அவரிடத்திலேயே லயப்படுகின்றன பாரதனே ! சிறந்த கைகளையுடைய கேசவரைக்கண்டறிய யார்க்கும்முடியாது உலகமெல்லாம் தாமாபிருப்பவரும் எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டவருமாகிய அவருக்குமேல் ஒன்றுமில்லை' எனறா.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ ா க் க ா ஹ ர ண ப ா வ ம் (தோடீச்சி.)

(ஸஹதேவன் அரசர்களை நிராகரித்து மரியாதைகளைச் செய்ததும், அவர்கள் யுத்தஸன்னுஹம் செய்ததும்)

மஹாபலசாலியான பீஷ்மா இவ்வாறுசொல்லி ஓயந்தார அந்த ஸபையில் ஸஹதேவன் பயன்தரத்தக்க மறுமொழியைச் சொல்லலானான் 'அரசர்களே ! கேசியைக்கொன்றவரும் அறிவுக்கெட்டாத பராக்ரம முள்ளவருமாகிய கேசவா என்னால் பூஜிக்கப்பெறுவதை எந்த வீரர்கள் பொறுக்கவிலையோ அவர்களின் தலையிலும் என்னால் இந்தக்கால வைக்கப்பட்டது நான் சொல்லாதற்குச் சரியான மறுமொழி கூறட்டும் அப்படியே கூறுகிறவனே என்னால் கொல்லப்பட்டதக்கவனாவானென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை அறிவுள்ள அரசர்கள் யாவாவதிருந்தால் அவர்கள், ஆசாரியரும் தந்தையும் சிறப்புற்றவரும் பூஜைக்கும் காணிக்கைகளுக்கும் உரியவருமான கிருஷ்ணனை நான் பூஜித்ததைப்பற்றி ஒப்புக்கொள்ளக்கடவர்கள்' என்றான் அறிவிறசிறந்தவாகளும் கௌரவப்பட்டவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் யோசகியாகளுமான அரசர்களின்ஸபையில் அவ்வாறு ஸஹதேவன் காலிக

காண்பித்தபோது யாரும் ஒன்றுமபேசவில்லை அப்போது, ஸஹ தேவனதலையில் பூமாரிபெய்தது அசரீரவாகருக்கள், 'சரி, சரி' என்று கூறின வரப்போவதையும் கடந்துபோனதையும் பேசுகிறவரும் எல்லாக் சந்தேகங்களையும் தீர்ப்பவரும் எல்லா உலகங்களாக இருந்தெரிந்தவருமாகிய நாரதா, தமது கிருஷ்ணஜினத்தை உதறிக்கொண்டு, 'தாமசையிதழ்போன்ற கண்களையுடைய கண்ணிராணை எந்தமனிதர்கள் பூஜியார்களோ அவர்களை உயிரோடிற்ற தவாகளென்று அறியவேண்டும், அவர்களிடம் ஒருகாலும் ஸம்பாஷணைசெய்யலாகாது' என்று எல்லா நடுவிலும் மிகத்தெளிவாகச் சொன்னா பிராமமணாகளுடையவும் ஸூத்திரியாகளுடையவும் தராதரமற்றத ராஜாவான ஸஹதேவன் பூஜிகள்தக்கவர்களைப் பூஜித்து அநதக்காரியத்தை நிறைவேற்றினான்

அநதக கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தபிறகு, சததுருக்களை அழிப்பவனாகிய சிசுபாலன், கோபத்தினால் மிகச்சிவந்த கண்களுடன் அரச்சாகளைப் பார்த்து, 'நான் இப்போது சேனைத் தலைவனாக இருக்கிறேன் நாம் யாதவர்களும் பாண்டவர்களும் சோநதுவந்தாலும் யுத்தஞ்செய்ய, ஸன்னததமா யிருப்போம், நீங்கள் எது ஸரியென்று நினைக்கிறீர்கள்?' என்றுசொன்னான் அநதச் சேதி தேசத்தரசன் இவவாறு அவவரசாகளெல்லாரையும் தூண்டிவிட்டு அவர்களுடன் சோநது யாகததைக் கெடுக்க ஆலோசனை செய்தான் அநத யாகத்தில் அழைக்கப்பட்டு வந்த 1 ஸாநீதன் முதலான கூட்டத்தாரனைவரும் கோபித்து முகத்தின் நிறமமாறினவர்களாகக் காணப்பட்டனர் தாமராஜாவுக்கு (யாகமுடிவில் நடக்கும்) அபிஷேகமும் கண்ணனுக்குப் பூஜையும் நடவாமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களனைவரும் அப்போது பேசிக்கொண்டனர் எல்லா அரசர்களும் கோபமுண்டு தம்மைத்தாமே சிறந்தவர்களாக நினைத்ததனாலும் பூஜைபெறாத வெறுப்பினாலும் தாங்கள் ஜயிக்கலாமென்ற நிச்சயத்தினாலும் ஆலோசித்துப் பேசிக்கொண்டனர் வேண்டினவர்களால் தடுக்கப்படும்போது அவர்களின் உருவங்கள், புகிசுக்குமாமஸத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டுக் காஜிகுருமசினங்களின் உருவங்கள் போல விளங்கின தேசபலமே வேகமாகவுடையதும் வரம்பு கடாததும் குறையாததுமான அரசாசனென்னும் அநதக்கடலைக் கண்டு யுகத்ததிறகு ஸன்னாஹஞ்செய்வதாக உடனே கிருஷ்ணன் தெரிந்துகொண்டார்

அரீக்மாஹாணபர்வம் முற்றிற்று

1 சிசுபாலனுக்கு மறஞ்சூரு பெயர்

அறபததுமுன்றாவது அநயாயம்

சி சு ப ர ல வ த ப ர் வ ம்.

(அரசர்கள் கோபித்ததைக்கண்டு கலங்கின் யுக்ஷ்டி ராரப் பீஷ்மர் தேற்றினது)

யுதிஷ்டிரா, பிரளயகாலக்காற்றினாற் கிளப்பப்பட்ட கடலைப் போலப் பயங்கரமாகக்கோபத்தினொழுகத்தும் ஸமுத்திரத்திற்கு ஒப்பானதுமான அரசாக்கடமனைத்தையும்கண்டு, புத்திமான்களிற சிறந்தவரும் முதியவரும் கௌரவர்களின் பாட்டனாமாகிய பீஷ்மரைநோக்கி, பெருஞ்சகதியுள்ளவனும் பகைவரைக்கொல்லுகிறவனுமாகிய தேவேந்திரன் பிரஹஸ்பதியைக் கேட்பது போலக் கேட்கத்தொடங்கினான் 'பிதாமஹரே! இந்த அரசாக்களென்னும் பெருங்கடல் கோபத்தினாற் கலங்கியிருக்கிறது இந்த விஷயத்தில் நான் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதனை எனக்குச் சொல்லும் பிதாமஹரே! எப்படிநடந்தால் நமதுயாகத்துக்கு இடையூறு வராமலும் பிரஜைகளுக்கு நன்மைதவறாமலும்மிருக்குமோ அவ்வாறு எல்லாரிடத்திலும் நடக்கவேண்டியதையெல்லாம் எனக்கு இப்போது உரைக்கக்கடவீர்' என்றான் தாமரத்தெரிந்த தாமராஜரான் யுதிஷ்டிரா இவ்வாறுகேட்டபோது கௌரவர்களின் கூடஸ்தராகிய பீஷ்மா பின்வருமாறு சொல்லலானான் —

'கௌரவபுலியே! நீ அஞ்சாதே நாய சிங்கத்தைக் கொல்ல வல்லதா? இந்தவிஷயத்தில் நல்லநீதியுள்ளதும் அபாயமில்லாததுமான மாரக்கத்தை முன்னமே¹ அவலம்பித்திருக்கிறேன் அப்பா! சிங்கமதுவரும்போது நாயகள் எப்படிச் சோரது வந்து குரைக்குமோ அப்படி யாதவலிமம்ம² தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் இவ்வரசர்களனைவரும் எதிரின்று குரைக்கின்றனர் அன்பனே! தூங்கினசிங்கம் விழித்துக்கொள்ள யத்தனிக்காதவரையில் வலிமத்தினருகில் நாயகள் கோபித்துக்குரைக்கும் அச்சுதா வலிமத்தாக்குஒப்பானவா உனக்கு இது முன்னமே தெரிந்ததுதானே ஆனால், நான் கிருஷ்ணனைத் துக்கிக் வேண்டுமென நினைக்கிறாய் அரசாக்களிறசிறந்தவனே! அப்பா! கிருஷ்ணன் தூங்குவதனாலேதான் சிறற்றிவாளனும் சேதிதேசத்தரசனுமான சிசுபாலன் இவ்வரசர்களெல்லாரையும்

1 'கிருஷ்ணனை ஆஸாயித்திருக்கிறேன்' என்பது

2 கவனியாமலிருக்கையில்

சோதது யமலோகத்துக்கனுப்பக்கருதித் தான் வரிமமமலலாம்
 லீருகையில் இவர்களை வரிமமமன்களாகுகிறான் பாரதனே ! இந்
 தச் சிசுபாலனிடத்திலிருக்கும் சக்தியைக் கிருஷ்ணன் திருமப
 எடுத்துக்கொள்ளக் கருதுகிறாரென்பது திண்ணம் புத்திமான்
 களிற சிறந்தவனே ! குருதியின்புத்திரனே ! உனக்குநன்மைபுண்
 டாகடமும் இந்நதச்சேதிநிராஜனுக்கும் மறநாசாசன்குக்கும் அறிவு
 தடுமாறிப்போயிற்று இந்நதப்புருஷஸரேஷ்டரான கண்ணன்
 எவனெவனை எடுத்துவிடக் கருதுகிறாரோ அவர்களுக்கெல்லாம்
 இந்நதச்சிசுபாலன்புத்தியைப்போலவே புத்தி உடனே கெடும்.
 யுதிஷ்டிரா ! மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள ¹நாலவகைப் பிராணிக
 ளின் உற்பத்திக்கும் நாசத்திற்கும் கண்ணனே இடம்' என்றா
 ஜனமேஜயரே ! இவ்வாறு பீஷ்மசொன்னதைக் கேட்டபிறகு
 சேதிதேசத்தரசனான சிசுபாலன் பீஷ்மரைப்பார்த்துக் கொடிய
 சொற்களைச் சொல்லலானான்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

சி சு பால வ த பா வ ம். (தோடீச் சி)

(சிசுபாலன் பீஷ்மரையும் கிருஷ்ணனையும் நீங்கித்தது)

‘ ஓ ! பீஷ்மா ! கிழவனாயிருந்தும் தனகுலத்தைக் கெடுப்பவ
 னாகிய நீ பயமுறுத்தும் பலசொற்களினால் அரசர்களைப் பயப்
 படுத்துவதனால் ஏன் வெட்கப்படாமலிருக்கிறாய் ? ²மூன்றாவது
 இயற்கையாகிய நபுமஸ்கத்தனத்திலிருப்பவனாகிய நீ தாமதமாகக்
 விலகுகான் விஷயங்களைப்பேசுவது பொருந்தியதுதான் நீயன்றோ
 கௌரவரனைலாக்குந் தலைமையானவன் பீஷ்மா ! உன்னைத்
 தலைவனாகப்பெற்ற கௌரவர்கள் ஓடத்திறனோத்ததுக் கட்ட
 பட்ட ஓடம்போலவும் குருடனபினசெல்லும் குருடனபோல
 வும்ஆயினா பூதனைவதம் முதலான இந்நதக்கிருஷ்ணனுடைய
 செயல்களை நீ சிறப்பித்துப் பேசினதனால் எமதுமனம் மி
 ரெராதது பீஷ்மா ! காவமடைந்தவனும் ஒன்றுநதெரிய
 தவனுமாகிய நீ கிருஷ்ணனைத் துதிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே உ
 னுடையநாவானது நூறுக வெடியாமலிருப்பது ஏன் ? பீஷ்மா
 மிகக்கிறுவரும் எவனை இகழ்த்தருமோ அந்நதஇடையனை நீ அறிவி

1 1 ஸவேதஜம் 2 அண்டஜம் 3 உதபிஜஜம் 4 ஜரா
 ஜம் எனபன், அல்லது தேவா, மனிதா, திராயக, ஸதாவரம் எனினுமாம்

2 ஆணும் பெண்ணுமல்லாதது

மதிராதவனாயிருந்தும் துதிககரினைக்கிறாய் பீஷமா! பறவை
இவன குழந்தையாயிருக்கும்போதே இவனாற் கொல்லப்பட்டிருந்
தால் இவ்விஷயத்தில் வியக்கத்தக்கது என்ன இருக்கிறது? பீஷமா! யுத்தத்தோச்சியில்லாத குதிரையும் கண்ணாடும் கொல்
லப்பட்டிருந்தாலும் அறிவற்ற கடடையாகிய சகடீம் இவன்
காலால் தள்ளப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றில் என்ன ஆச்சரியமான
சாரியமிருக்கிறது? எருக்கின்னவான் அம்மரங்கள் இவனால் தள
ரப்பட்டதிலும் காளியநாகம் அடிக்கப்பட்டதிலும் என்ன ஆச்
சரியம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது? பீஷமா! புறநளவான்
கோவாததன்மலை இவனால் ஏழுநாள தூக்கப்பட்டிருந்தால் அஃது
நான்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லை பீஷமா! இரதக்கிருஷ்
ணன் விஜயாட்டாக மலையினமேலிருந்து மிகுதியான அன்னத்
தற்புஜித்தானென்று நீசொல்லக்கேட்ட (என்னைத்தவிர) மற்ற
பாகள் வியப்புற்றனா தாமந்தெரிந்தவனே! மிக்கபலசாலியான
ரதக்கமஸனுடைய அன்னத்தை இவன்புஜித்தாலே அரதக் கம
ஸனே இவனாற் கொல்லப்பட்டானென்பதும் பெரிய ஆச்சரி
யம் பீஷமா! குருவம்சத்தில் இழிவானவனே! தாமமே தெரியாத
னக்கு நான் இப்போது சொல்லப்போகிறசொல் பெரியோ
ர் சொல்லும்போது உனனாற் கேட்கப்படவில்லையென்று நினை
கிறேன் பெண்களமேலும் பசுக்களமேலும் அரதணாமேலும்
ரவனுடைய அன்னத்தைப் புஜிக்கிறானே அவன்மேலும் தன்னை
அடைக்கலமாக அடைந்தவன்மேலும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க
வாகாதென்று தாமிஷ்டரும் அறிஞருமானநல்லோர் எப்போதும்
பேசிக்கின்றனர் பீஷமா! உலகத்திலுள்ள அரகத்தாமமெல்
லாம் உன்னிடத்திற் பயன்படவில்லையென்று தெரிகிறது கௌர
பாகளில் இழிவானவனே! கிருஷ்ணன் அறிவிற்பெரியவனென
றும் பெருமைபொருந்தியவனென்றும் எல்லாருக்கும் மேற்பட்
வனென்றும் துதித்து, தெரியாதவனுக்கு உரைப்பதுபோல,
நான்கு உரைக்கிறாய் பீஷமா! கோஹத்திசெய்தவனும் ஸ்திரீ
ஹத்திசெய்தவனும் உன்சொல்லினாற் பூஜிக்கப் பெறுவனா? பீஷமா! இவ்வகையானவன் எவனும் துதிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள
வனா? இவன் அறிஞருட்சிறந்தவனென்றும் ஈஸ்வரனென்றும் நீ
சொல்லாதன இரதஜனாததன் இவையெல்லாம் சரிதானென்று
நினைக்கிறான் இவையனைத்தும் பொய்யென்பது நினைம
பீஷமா! ஜனாததன் தன்னைத்தானே தெரிந்துகொள்ளத்
திறமையுள்ளவனாயின் அவன் எதிர்பாராமலிருக்கும்போது நீ எப்
படி மரியாதைசெய்ய நினைக்கிறாய்? ஒருவன் ஒருகாதையைப் பல

முறை உரைப்பினும் அந்தக்காலை அவவுரைப்பவனைக்காவாது பிராணிகள், குலிகசகுணியென்னும் பறவைபோலத் தமமியற் கையையே பறறும் உண்மையில் உன்னுடைய இந்த இயற்கையே இழிவானது இதில் ஐயமில்லை நீ நதியினமகனாயிருப்பதனால் உன்மனம் நிலைதப்பி ஓடுகிறதென்று நினைக்கிறேன் கிருஷ்ணனைப் பூஜிக்கத்தக்கவரிற் சிறந்தவனாகவும் உன்னை அத்தற்கு உப தேசிப்பவனாகவும் பெற்ற பாண்டவர்களின் இயற்கை உனஇயற் கையிலும் மிக்க இழிவானதென்று நினைக்கப்படுகிறது தாமர தெரியாதவனும் பெரியோர்கள் வழியைவிட்டு விலகினவனுமாகிய நீயா தாமிஷ்டன்? பீஷ்மா! தன்னிடத்தில் தாமமிருப்பதாக நினைத்திருக்கும் எந்த அறிஞரிற் சிறந்தவன் தாமரதெரிந்த நீசெய்ததுபோலச் செய்வன்? நீ தாமததை அறிந்திருந்தாலும் உன்மத்தோர்திருந்தாலும் பண்டிதனென்று எண்ணிக்கொண்ட உன்னால் மறறொருவன்மேல் காதலவைத்தவனும் தாமரதெரிந்தவளுமான அம்பையென்னுங் கன்னிகை அபஹரிக்கப்பட்டது எப்படி? பீஷ்மா! உனக்குக் கோபமவேண்டாம் உன்னால் கொண்டுவரப்பட்ட கன்னிகையைப் பெரியோர்களின் வழியைநினைத்த உன் ஸஹோதரனான விசித்ரவீராயென்னும் அரண் விருமபவிலலையே? தெரிந்தவனே! தான் என்ற அபிமானமுள்ளவனும் யோக்கியர்கள் நடந்த வழியிலிருப்பவனுமாகிய நீ ஜீவித்திருக்கையில் விசித்ரவீரியன் மனைவிகளுக்கு மறறொருவனானாரே ஸந்திகள் உண்டாயின? பீஷ்மா! உனக்கு என்ன தாமமிருக்கிறது? இந்தப் பிரமமசாரி வீரதம் பொய் நீ அறியாமையாலேயோ ஆண்மையிலாமையாலேயோ இதை வஹிக்கிறாயென்பது நினைந் தாமர தெரிந்தவனே! எந்தவிஷயத்திலும் உனக்குச் சிறப்பிருப்பதாக நான் அறியவில்லை நீ பெரியோர்களை அடுக்கவில்லை அதனால், இவ்வகையான தாமததை உரைத்தாய் தேவர்களைப் பூஜிப்பதுப் கொடுப்பதும் வேதமோதுவதும் மிகுதியாகத் தக்ஷிணைக்கொடுத்தது வேள் விபுரிவதுமாகிய தாமங்கள்னைத்தும் ஸந்தியென்னுந் தாமத்தின் பதினாறிலொரு பாகத்திற்கும் ஈடாகா பீஷ்மா! பவ்வகைவீரதங்களும் உபவாசங்களும் இருந்து செய்யுங் கருமங்களனைத்தும் ஸந்தியில்லாதவனுக்குப் பயனற்றவையென்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு பிள்ளையிலலாதவனும் பிராயமுதிர்ந்தவனுமாகிய நீ, பொய்யான தாமததை உபதேசிப்பதனால் ஹம்ஸம்போல உன் சற்றத்தாராலேயே இனி மரணமடைவாய் பீஷ்மா! முத்தகாலத்திய விஜ்ஞானிகளாகிய சிலமனிதர்கள் சொல்லுகின்ற ஒரு கதையை நீ கேட்பதற்காக நான் தெளிவாகச் சொல்வேன் முந்

நாலத்தில தாமததைச்சொல்வதும் அதற்குமாறாக நடப்பதுமான ஒரு கிழவமஸம் சுடறகரையிலிருந்தது அது மறறப பறவைகளுக்கு உபதேசிப்பது வழக்கம் 'புண்ணியஞ்செய்யுங்கள் பாவஞ்செய்யாதீர்கள்' எனபதே அது சொல்வதாம் பீஷமா! அதைப்பச்சுதிகள் கேட்டன எப்போதும் தாமதத்தையே உலீரப்பதான அன்னத்தின் சொல்லைக்கேட்டு எல்லாப்பறவைகளும் மகிழ்ந்தன பறவைகளெல்லாம் அவ்வன்னத்ததைச் சுற்றிக்கொண்டு, 'பச்சுதிகள் நள ஸரேஷ்டனே! நீ தாமதங்கனையெல்லாம் பறவைகளுக்குத் தொகுத்துச்சொல், எங்களுக்குச் சிறந்த தாமம் யாது எனபதைச்சொல்' என்று கேட்டன அதற்கு அந்தஹமஸம், 'பறவைகளுடையது! பிரஜைகளுக்கு ஹிமஸை செய்யாமையே தாமம் ஹிமஸைசெய்வதே பாவம் புண்ணிய பாவங்களை இவ் பாருகவே சுருக்கமாக அறியவேண்டும்' என்றது தாமததில ஆசையுற்ற அந்தப்பறவைகள் அந்தக் கிழஅன்னத்தின் சொல்லைக் கேட்டு மகிழ்ந்து ஒன்றுசேர்ந்து, 'ஐயா! இவ்வுலகில் எந்தப்பறவை மிகக் மனஉறுதிபுடன எப்போதும் தாமதத்தைச் செய்கிறதோ அந்தத்தாமாதமா சேருமகதி யாதென்பதை இப்போது பறவைகளுக்கு விளக்கிச் சொல்வாயாக' என்று கேட்டன அதைக் கேட்டு அந்தஹமஸம், 'பறவைகளா! நீங்கள் சிறுவர்கள், அந்த நின் துட்பத்தை அறியீர் எவன் இவ்வுலகில் நல்லெண்ணத்தோடு எப்போதும் தாமதத்தையே செய்கிறானோ அவன் தன் வாமநாள் முடியில் தேகத்தை விட்டு ஸவாககம் சேருவான் பச்சுதிகளே! தானும் அவ்வாறே முடிவுக்காலத்தில் இவ்வுடம்பைவிட்டு ஸவாககமில்லாகத்திறகுச் செல்வேன் இதுதான் தாமதத்தின் முடிவு' என்று இவ்வாறாகத் தாமததைப்பற்றிப் பேசுசையே பச்சுதிகளுக்கு வற்புறுத்திப் பேசியது பீஷமா! அந்தப்பறவைகள் எக்காலமும் தாமததைப்பற்றியே அதனிடம் கேட்டன பீஷமா! அதன்பிறகு, கலநீரில் ஸஞ்சரிக்கும் மறறப்பறவைகள் புண்ணியம்பெறுவதற்காக அவ்வன்னத்திற்கு உணவுகளைக் கொணர்ந்தனவென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் பீஷமா! அந்தப் பறவைகளெல்லாம் தங்கள் முட்டைகளை அவ்வன்னத்தின்ருகில் வைத்துவிட்டுக் கலநீரில் உலாவிக்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தன ஸவகாரியத்தில் ஊக்கமுள்ள அந்தப்பாவிபான் அன்னம் ஜாகரதையில்லாமலிருந்த அந்தப்பறவைகள் எல்லாவற்றின் முட்டைகளையுந் தின்றது பிறகு, ஒருகால, அந்தமுட்டைகள் குறைந்துவருவதை மிகக் புத்திக்கூடாமைபுள்ள அநுபறவை கண்டு ஐயமுற்றது அந்தஹமஸம் செய்யும் பாவத்தைக்கண்டு மிகத் துயரமுற்ற அந்தப்பட்சி அப்பறவைகளெல்லா

வற்றிற்கும் நடந்ததைத் தெரிவித்தது கௌரவஸரேஷ்டனே அதன்பிறகு, அந்தப்பக்கங்களும் கண்ணாடிகளாக அந்நாடு சென்று பொய்யொழுக்கமுள்ள அவ்வன்னத்தை அப்போடு கொன்றன பீஷ்மா! அந்தப்பக்கங்கள் அவ்வன்னத்தைக் கொன்றதுபோலவே அவ்வன்னத்தின் ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டிருக்கின்ற உன்னையும் இவ்வரசர்கள் சீறிக்கொல்லா பீஷ்மா! பாரதனே! புராணத்தை தெரிந்த ஜனங்கள் மேற்சொன்ன ஹமன விருத்தாந்தத்தைப்பற்றிய ஒரு காதையையும் பாடுகின்றனா அதையும் உனக்குச் சரியாக உரைப்பேன் அதன்பொருள் 'ஓ பறவையே! மனம்கெட்டுருக்கும்போது மனத்தூய்மையிலலாத பேச்சைப் பிதற்றுகிறாய் முட்டைகளைப் பக்கிப்பதாகிய இந்த உன்செய்கை உன்சொல்லுக்கு மாறியிருக்கிறது' எனபது

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

சி சு பாலவதபாவம். (தோடீச்சி.)

(கிருஷ்ணன் நீத்தீந்த சிசுபாலனோடு யுத்தஞ் செய்யத் தோடங்கின் பீமனை, பீஷ்மர் தடுத்தது)

இந்தக்கிருஷ்ணன் ¹ தாஸனென்று நினைத்து இவனோடு யுத்தஞ்செய்ய விருமபாத மஹாபலசாலியான ஜராஸநதராஜனை நான் வெகுமானிக்கிறேன் ஜராஸநனை வதஞ்செய்தபோது கிருஷ்ணன்செய்த காரியத்தையும் பீமாஜனாகள் செய்த காரியத்தையும் எவன் சரியென்று மதிக்கிறான்? வாயிலல்லாவழியால் நுழைந்து கபடமாகத் தன்னைப் பிராமமண்ணென்று சொல்லிக் கொண்ட கிருஷ்ணனுக்கு ஜராஸநதராஜாவின பராகரமந்தெரியும், தான் பிராமமணிகளுக்கு வேண்டினவனாக நினைத்திருந்தமஹாத்மாவான ஜராஸநன் இந்தத் தூராத்மாவுக்கு முதலிற கொடுக்கும்படி ² பாதயத்தையனுப்பினான் பீஷ்மா! கிருஷ்ணன், பீமன், அாஜுனன் இவர்கள் ஜராஸநதனால் 'சாப்பிடுங்கள்' என்று சொல்லப்பட்டனா கிருஷ்ணன் அதற்குமாறுகச் செய்தான் மூர்க்கனே! நீ நினைக்கிறபடி இவன் ³ உலகத்தைப் படைப்பவனாயிருந்தால் தன்னை ஏன் உண்மையில் பிராமமண்ணென்று அறியவில்லை? இந்தப்பாண்டவர்கள் உன்னால் பெரியோர்களின்வழியை விட்டு இழக்கப்பட்டும் அதைச்சரியென்று நினைக்கிறார்களே, இது

¹ கமஸனுக்கடிமை

² காலகமுவுவதற்கு நீர்

³ பிரம்மதேவா பிராமமணரானதால், இவன் பிராமமண்ணாயிருக்க வேண்டுமே; அப்படியானால் இவன் வேஷம் போடுவானேன் எனபது கருத்து.

பும எனக்கு ஓர் ஆச்சரியந் தான் பாரதனே ! மேலும், பெண்
 நன்மைபுள்ளவனும் வயதுமுதிர்ந்தவனுமாகிய உன்னை எல்லா
 பிஷ்யங்களுக்கும் உபதேசிப்பவனாகப் பெற்றவர்களுக்கு இஃது
 ஆச்சரியமன்று' என்று சிசுபாலன் சொன்னான் மிகக் கோப
 வாகவும் கடுஞ்சொல்லாகவும் சிசுபாலன்சொன்னதைக்கேட்டு,
 பலவான்களிற சிறந்தவனும் பராகரமசாலிபுமான பீமஸேனன்
 கோபித்தான் இயற்கையில் நீண்டும் அகன்றும் காமரைமலர்
 பாலச சிவநதுமிருக்கும் பீமனுடையகண்கள் கோபத்தினால்
 வுன்னும்திகமாத்சிவந்தன் பீமஸேனன்நெற்றியில் மூன்றுபகுப
 புககளாக எழும்பியிருந்த புருவநெறிப்பை, திரிகூடமலையிலமூன்று
 பிரிவுகளாக ஒம கண்களையப்போல அரகங்களனைவரும் கண்ட
 னா கோபத்தினுற் பற்களைக்கடிக்கும் பீமஸேனன்முகம் பிரளய
 காலத்தில் எல்லாபிராணிகளையும் விழுங்கத்தொடங்கும் யமன்
 முகம்போலக் காணப்பட்டது கோபம்தாங்காமல் வேகமாகக்
 கிளம்பின பீமனைச் சிறந்தகைகளையுடைய பீஷ்மரே குமாரகடவு
 ள்ப பரமசிவன் அடக்குவதுபோல அடக்கினா ஜனமேஜயரே !
 பெரியவரான பீஷ்மா பலவகைச்சொற்களால் தடுத்த பின்னா
 அந்தப்பீமனுடைய கோபம் அடங்கிற்று காகாகாலம் கடந்த
 சிறகு கொந்தளிக்கின்ற கருங்கடல் கரையைக் கடவாமலிருப்
 பது போலப் பகைவரை அடக்குகிறவனாகிய பீமன் பீஷ்மா
 சொல்லி மீறாமலிருந்தான் ஜனமேஜயராஜாவே ! தன்பராகரமத்
 தில் உறுதியுள்ள வீரனான சிசுபாலன், பீமன்கோபித்தபோது
 கலங்கவில்லை பீமஸேனன் பலமுறை வேகமாகக்கிளம்பியும்
 அந்த வீரனான சிசுபாலன், கோபித்த சிங்கம் (அறப்) மிருகத்தை
 எப்படி மதியாதோ அப்படியே அவனை மதிககவில்லை பராகரம்
 சாலியான சேதிராஜன், பயங்கரமான பராகரமுள்ள பீமன்
 கோபித்ததைக்கண்டு நகைத்துக்கொண்டே, 'ஓ ! பீஷ்மா !
 இவனைவிட்டுவிடு, விளக்கிலவிழுந்த விடழிற்பூச்சியைப்போல
 எனப்பராகரமத்தினால் இவன் எரிந்துபோவதை அரகங்களனைவ
 ரும் பராகடமும்' என்றுசொன்னான் அந்தச்சேதிராஜன்
 சொன்ன பேச்சைக் கேட்பிறகு, புத்திமான்களிற சிறந்தவரும்
 கௌரவர்களில் ஸரேஷ்டருமாகிய பீஷ்மா பீமஸேனனைப் பாரத்
 துப் பின்வருமாறு சொல்லலானா 'பீமஸேன ! சிறந்தகைகளை
 யுடையவனே ! புத்தத்தில் தோலவியடையாத உன்னை இவன் புத்
 தத்திறகைமுககிறானே, இஃது இவன் ஸவபுத்தியன்று, இது
 கிருஷ்ணனுடைய எண்ணம்

அறுபத்தாறுவது அதயாயம்
சி சு பால வ த பாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் பீமனுக்குச் சிசுபாலன்வாலாற்றைக் கூறியது)

இவன் சேதிராஜனவீட்டில் மூன்றுகண்களும் நான்குகைகளும் பிறந்தான் கழுதைக்குரலுக்கு ஒப்பான குரலினாலிரைந்து ஊனையிட்டான் அதனால், இவன் தாயதந்தையருடைய சற்றத்தாரும் பயந்தனா இவனுடைய விகார ரூபத்தைக் கண்டு தாயதந்தையர்கள் இவனை வீட்டுவிட நிச்சயித்தனா அப்போது மனைவியோடும் மந்திரிகளோடும் புரோஹிதர்களோடும் கூடச் சிந்தையினால் மனங்கலங்கியிருந்த அவ்வரசனைப் பார்த்து ஓர் அசர்வாணிப்பானது, 'ஓ! அரசனே! இந்த உலகத்தின் பெருமைபொருந்தியவனும் பலத்தில் மிகுந்தவனுமாகப் பிறந்திருக்கிறான். ஆதலால், இவனைக் கண்டு பயப்படவேண்டாம் கலங்காமல் குழந்தையைக் காப்பாற்று இவனுக்கு உனது மரணமில்லை மரணகாலம் இப்போது வராமல்லை ராஜனே இவனை ஆபுதகதினால் கொல்லப்போகிறவன் எவனோ அவனுடைய பிறந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லிற்று இவ்வாறு சொன்னவராதையை அரசன் முதலானவர்கள் கேட்டவுடன், அதைச் சொன்ன பூதம் அந்தாததானமாயிற்று புத்திரனிடமுள்ள ஸநேஹத்தினால் துயரப்பட்ட தாயானவள், 'என்னுடைய இந்தப் புத்திரனைப்பற்றிய இந்தச் சொல்லைச் சொன்னவனாரோ அனைக்கைகூப்பி வந்தனஞ் செய்கிறேன் அந்த மஹிமையுள்ள புருஷன் தேவனுயிருந்தாலும் மற்ற யாராயிருந்தாலும் எனக்கு மறுபடியும் அந்தச் சொல்லை விரிவாகச் சொல்லக்கூடவன் இந்தப் பிள்ளைக்கு யமனாகப்போகிறவன் எவனென்பதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் மறைந்திருந்த அந்தப் பூதமானது திருமபவும், 'எவன்மடியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது இந்தக் குழந்தையினுடைய இயற்கைக்கதிகமான கைகளிரண்டும்கூடாதுதலை நாகங்கள்போலத் தரையில்விழுமோ, நெற்றியிலிருக்கும் மூன்றுவதுகண் எவனைக் கண்டவுடன் மறைந்துபோகுமோ, அவன் இவனுக்கு நமஸுவான்' என்று சொல்லிற்று அந்தக் குழந்தை மூன்றுகண்களும் நான்குகைகளும் யிருந்ததையும் அசர்வாகக்கு அவ்வாறு சொன்னதையும் கேள்விப்பட்டு, பூமியிலுள்ள அரசர்களைவரும் பராகக்கருதி வந்தனா அவ்வரசன் வந்த அரசர்களைத் தகுதிப்படி பூஜித்து ஒவ்வொரு ராஜாவினமடியிலும்

பிள்ளையைவிட்டான இவ்வாறு அனேகமாயிரம் அரசர்களின் மடிசனில் தனித்தனியே வரிசையாக அந்தக்குழந்தை ஏற்றியும், அச்சீர்வாக்குச் சொன்னபயனை அடையவில்லை மஹாபலசாலி சுளும் யாதவர்களுமான ராமகிருஷ்ணர்கள் துவாரகாநகரத்தில் இவ்விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டு யாதவருவததுப பேண்ணாகிய தாமதநதையின் ஸ்வேஹாதரியைச் காண்பதற்குச் சேதிநசரததுக்கு வந்தனா பலராமரும் கிருஷ்ணனும் முறையே அவ்வரசனுக்கும் அவ்வரசிக்கும் வழக்கப்படி வந்தனஞ்செய்து கேட்கத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் விசாரித்து உட்காராதனா அப்போது, அவ்வரசி அவ்விருவரையும் மிசைஅனபுடன் பூஜித்து உடனே தன் பிள்ளையைத் தானே கிருஷ்ணன்மடியில் வைத்தாள் அந்தக் குழந்தையைக் கிருஷ்ணன்மடியில் விட்டமாதிரித்தில் அதிகக் கைகளிரண்டும் வீழாதன அந்த நெற்றிக்கண்ணும் மறைந்தது அதைக்கண்டு அவ்வரசி துயரமும் அச்சமுமுற்றவளாகி, 'கிருஷ்ணா! சிறந்தகைக்கொடியுடையவனே! பயத்தினால்பீடிக்கப்பட்ட என்சொரு ஒருவரம்தருவாயாக துயரப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதலும் பயந்தவர்களுக்கு அபயமுமளிப்பவன் நீயன்றோ?' என்று சொல்லிக் கிருஷ்ணனிடம் வரக்கேட்டான் யாதவராகிய கிருஷ்ணன் அவளால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபிறகு, 'அரசியே! தாமந்தெரிந்தவனே! நீ பயப்படாதே, என்னால் உனக்குப் பயமிராது எனத்தந்தையின் ஸ்வேஹாதரியே! உனக்கு என்னவரம் நான் கொடுக்கவேண்டுமே? அல்லது, நான் என்னசெய்யவேண்டுமே? ஸாததியமாயிருந்தாலும் அஸாததியமாயிருந்தாலும் நீசொல்வதைச் செய்வேன்' என்றுசொன்னா இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அரசியானவள், கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'மஹாபலசாலியே! யாதவஸரேஷ்டனே! பிரபுவே! சிசுபாலன் செய்யும் பிழைகளை எனக்காகப் பொறுப்பாயாக, இதுதான் எனக்குவரமென்றறி' என்று கேட்டுக்கொண்டான் அதற்குக் கிருஷ்ணன், 'அதையே! இந்த உன்புத்திரன் கொல்லத்தக்க குற்றஞ்செய்யினும் இவனுடைய தூறுபிழைகளை நான்பொறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் நீ துக்கத்தில் மனத்தை வைக்காதே' என்றுசொன்னா வீரனான பீமஸேனா! யாதவர்களுக்கு ஸ்கந்தைத்தந்தரும் கிருஷ்ணன்தான் தனக்கு யமனென்று அறிந்திருக்கும் இந்தப் பாரியான சிசுபாலன் அவா கொடுத்தவரத்தினால் காவமடைந்து மதிக்கெட்டு உன்னை இவ்வாறு புத்தத்திற்கு அழைக்கிறான்

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்
சி சு பாலவதபாவம். (தோடீச்சி)

(தம்மைஇகழ்ந்த சிசுபாலனையும் அவனோசேர்ந்த அரசர்களையும்
பீஷ்மர் உவமகீத்துப் பேசியது)

பீமனோ! இரதசசிசுபாலன் புத்தத்தில் தோலவியடையாத உனனை புத்தத்திறகழைப்பது இவனுடைய சொந்தப் புத்தியினாலன்று லோகநாதராகிய கிருஷ்ணனுடைய எண்ணந்தான் இது குலக்கேடனும் கெட்காலத்தினால் மதிக்கெடவனுமாகிய இரதச சிசுபாலன்போல என்னைத் தூஷிக்கத்தக்க அரசன் இப்புவியில் எவன் இருக்கிறான்? சிறந்தகைகடையுடைய இரதசசிசுபாலன், இரதகிகிருஷ்ணனுடைய சகதியின் ஒருபாகமென்பது திண்ணம் கிருஷ்ணனானவா இவனிடத்திலுள்ள அநதப்பாகத்தை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ள எண்ணுகொண்டிருக்கிறா கெளரவஸரேஷ்டனே! அதனால்தான் இரதமதிசெட்ட சேதிராஜன் நமமெல்லாரையும் மதியாமல் புலிபோல மிகவும் காலிகிறான் என்று பீஷ்மாசொன்னா அப்போது அநதசேதிராஜன் அநதப் பீஷ்மா சொல்லைப் பொருமல் மிக்ககோபத்துடன் மறுபடியும் அநதப்பீஷ்மருக்கு மறுமொழிசொல்லலானான்

‘பீஷ்மா! நீ கிருஷ்ணனுக்குச்சொல்லுகிற மஹிமையெல்லாம் கிருஷ்ணனுக்கு எதிரிகளான எமக்கே இருக்கட்டும் நீ அரசர்களுக்குத் துதிபாடம்படிக்கும் வந்தியப்போல எப்போதும் ஓயாமல் இவனை ஸுதுதியெய்கிறாய் பீஷ்மா! அயலாரைத் துதிப்பதில் உன்மனத்திற்கு விருப்பமிருக்குமாயின் நீ இரதஜனாத்தனனைவிட்டு அரசர்களைத் துதிக்கலாம் ராஜஸரேஷ்டனும் பாஷ்மீகதேசாதிபதியுமான இரதத்தரத்தனைத் துதி இவன் பிறகுப் போதே இரதப்பூமியைப்பிளந்தவன் பீஷ்மா! வங்கதேசத்தாக்கும் அங்கதேசத்தாக்கும் அதிபதியும் பலத்தில் இரதிராணுகொப்பானவனும் சிறந்தவிலைவான்பவனுமாகிய இரதககாணனைத் துதிக்கலாம் சிறந்தகைகடையுடையவனே! இவனுக்கு இரதத்திவ்யகுண்டலங்களும் இளஞ்சூரியனைப்போல ஒளியுள்ள கவசமுடைய உடன்பிறந்தவையாகக் கடவுளாலேயே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன இரதிராணுகொப்பானவனும் ஜபிக்கவேமுடியாதவனுமாகிய ஜராஸந்தனை இவன் கைச்சண்டையிலெவன்று அவன் தேகத்தையும்கிழித்தவன் பீஷ்மா! மஹாரதர்களும் பிராமணஸரேஷ்டர்களும் துதிக்கத்தக்கவர்களான துரோணரும் அஸ்வத்தாமாவும் தக்பபனபிள்ளைகளிருவரையும் நீ இடை

விடாமல் துதிப்பாயாக அது நன்று பீஷமா! இவ்வீரு
வாகளில் ஒருவா கோபித்தால் சராசரங்கள் அடங்கின இப்புவனி
யில் ஒன்றும் மிச்சமில்லாமல் செயதுவிவாரென்பது என
நருதது பீஷமா! யுத்தத்தில் துரோணருக்கும் அஸுவத்தாமா
யுக்கும் ஸம்மாக நிறுத்தக்க இவர்களுக்கிடான அரசரீன்க கட்டல்
சூழந்த உலகத்தில் நான் பாரககவில்லை நீ இவர்களைத் துறிகக்
நீனைக்கிறதில்லை அரசாக்கரசனும் சிறந்த கைகளை யுடையவனு
மாகிய துரியோதனனையும் அஸ்திரங்களில்தோந்தவனும் உறுதி
பான பராகரம்முள்ளவனுமாகிய ஜயதரத்தனென்னும் அரசரீன
யும் கிம்புருஷாசுளென்னும் தேவர்களுக்கு ஆசாரியனும் உலகத்
தில் பெயாபெற்ற பராகரம்முள்ளவனுமாகிய துருமனையும் விட்டு,
கேசவனை மஹாவீரனென்று ஏன் சிலாக்கிக் கிறாய்? பெரியவரும்
பரதகுலத்தவருக்கு ஆசாரியருமாகிய சாரதவதா என்று சொல்
வப்பட்ட கிருபாசாரியரை விட்டுக் கேசவனை மஹாவீரனென்று
ஏன் சிலாக்கிக் கிறாய்? வில்லாளிகளிற சிறந்தவனும் புருஷஸுரேஷ்
னுமாகிய ருகமிபை விட்டுக் கேசவனை மஹாவீரனென்று ஏன்
சிலாக்கிக் கிறாய்? பீஷமகராஜனையும் சிறந்த சக்தியுள்ள தந்தவகரா
ஜனையும் பகத்ததனையும் யூபகேதுவையும் மகத்தேசாதிபதி
பான ஜயதஸேனனையும் விராடதுருபதாசுளிருவரையும் சகுனி
யையும் பிருஹதபலனையும் அவர்திதேசத்தரசாக்களான விரதானு
விரதாசனையும் பாண்டியராஜாவும் சிறந்தவனுமான ஸவேதனையும்
நிக்கபெருமபாக்யமுள்ள சங்கனையும் காவமுள்ள வீருஷஸேனனையும்
பராகரம்சாலியான ஏகலவியனையும் மஹாரதனுக்கலிங்க
தேசத்தரசனையும் விட்டு, கேசவனை மஹாவீரனென்று ஏன் சிலா
க்கிக் கிறாய்? பீஷமா! எப்போதும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதற்கே
டனக்கு எண்ணமிருந்தாலசலையின்புதலான அரசாக்கையும் நீ ஏன்
நுதிககலாகாது? அரசனே! தாமதங்களைச் சொல்லும் பெரியோ
ர்கள் முற்காலங்களில் கதைகள் சொல்லும்போது நீ கேட்டதில்லை
யென்பது திண்ணம் அதற்கு நான் என்ன செய்யலாம்? பீஷமா!
தனனை இக் கழிவதும் புகழ்வதும் பிறரை இக் கழிவதும் புகழ்வதும் பெரி
யோர்களின் ஒழுக்கமில்லையென்று நீ கேட்டில் பீஷமா! மேலும்,
புகழ்த்தகாத இரத்தகேசவனை நீ அறியாமையால் அன்புடனது
துதிப்பதை யாரும் ஒப்பவில்லை கமஸனுடைய ஆளாகக் கன்று
மேய்த்த துராதமாவின் டத்தில் வீணா அபிமானத்தினால் உலகம்
மல்லாவற்றையும் நீ எப்படிச் சமகதலாம்? பாரதனே! மேலும்,
டனனுடைய இரதப்புத்தி தன்னிலைக்கு வராது நீ குலிங்கசகுனி
யைப்போலவாயென்று நானே முன்னம் சொல்லியிருக்கிறேன்

பீஷ்மா ! குலீங்கசகுனியெனபது இமயமலையின் பின்புறத்திலிருக்கிறது அதனிடத்தில் எப்போதும் செயசைகருமாருன் சொற்களே கேட்கப்படுகின்றன அது, தான் அதிகஸாஹஸ்ய செயதுகொண்டிருப்பதை நினைபாமல் 'ஸாஹஸ்யசெயயாதே' என்று எப்போதும் கூறுகிறது பீஷ்மா ! அறப்பயிராணியான அநதப்பறவை இரைதினனும் சிங்கத்தின்வாயிலிருந்து பறசந்திசுப்பட்டு வெளிபில்தெரியும் மாமஸ்ததுண்டை இழுகிறது பீஷ்மா ! சிங்கம் ஒப்பியிருப்பதனால் அதுஜீங்கிறதெனபது நிக்ரயம் பாபிஷ்டனே ! அதுபோலத்தான் நீயும் எப்போதுப் சொற்களைச் சொல்லுகிறாய் பீஷ்மா ! அரசாக்களிடப்படுவதனால் நீ உயிரோடிருக்கிறாயெனபது திண்ணம் உலகத்தினால் வெறுக்கத்தக்க செயசைகளையுடையவன் உன்னைப்போல வேறு ஒருவனுமில்லை' என்றான்

ஜனமேஜயராஜாவே ! சேதிராஜனுடைய அநதகட்டுஞ்சொல்லைக்கேட்டு, அநதப்பீஷ்மா, அவன்கேட்டிருக்க, 'இவ்வரசாக்களிடப்படுவதனால்லவோ நான் ஜீங்கிறேனும் ! நான் இவ்வரசாக்களைத் துருமபுகருகூடச் சரியாக நினைக்கவில்லை' என்று சொன்னா இவ்வாறு பீஷ்மாசொன்னவுடன் அங்கிருந்த அரசாக்கள் கூவிலாகள் அவாக்களிறசிலா ஸந்தோஷத்தனா சிலா பீஷ்மரைஇகழ்ந்தனா சிறந்த வில்லாளிகளாகிய சிலா பீஷ்டருடைய அநதச்சொல்கைக்கேட்டு, 'பாபியும் காஷியும் வயதுசென்றவனுமான இநதப்பீஷ்மனை நாம் பொறுக்கத்தகாது அரசாக்களே ! இநதக் கெட்டபுகழ்புள்ள பீஷ்மன் யாகப்பப்போலக் கொல்லப்படுவதநலம், எல்லோரும் கோபித்து ஒன்றுசோந்த கட்டைத்தணலினால் இவனை எரித்தாலும் எரிககலாம்' என்று கூறினா இவ்வாறு அரசாக்கள் சொன்னதைக் கேட்டபிறகு கௌரவாக்களினபிதாமஹரும் அறிவிலசிறந்தவருமான பீஷ்மா அரசாக்களைநோக்கி, 'சொல்லுசகு மறுமொழி சொல்வதில் ஒரு முடிவையும் நான் பாராக்கவில்லை அரசாக்களே ! நான்சொல்லப்போவதை முற்றிலும் கேளுங்கள் என்னை யாகப்பசுவைப்போலக் கொல்லுவதையாவது கட்டைத்தீயினால்எரிப்பதையாவது செய்யுங்கள் இநக்ககாள்முழுமையும் உங்களைத்தலையிலவைத்தேன் இதோ -கோவிந்தன் எங்கள்வழிசுக்கப்பெற்றுப் பின்வாங்காமல் நிற்கிறா உங்களில் யாருக்கு இநக்க மனம் துடிக்கிறதோ அவன் இப்போதே சக்கரத்தையும் கதையைமூலத்தின் கண்ணை யுத்தத்திற்குஅழைக்கலாம் அவன் வீழ்த்தப்பட்டு யுதவமசத்தவரான பகவானுடைய தேகத்திலேயே பிரவேசிக்கட்டும்' என்றான்

அறுபத்தேட்டாவது அதயாயம்
சி சு ப ல வ த ப வ ம. (தோடீச்சி.)

(சிசுபாலன் கிருஷ்ணனை யுத்தத்திற்குழைக்கபோது அவன்
தற்றங்களைக் கிருஷ்ணன் எடுத்துரைக்கக் கேட்டு
அரசர்கள் யுத்தத்தினின்று விலகியது)

பெருமபராகரமமுள்ள சேதிராஜன், பீஷ்மா சொலலை
கட்டதும், வாஸுதேவருடன் போர்புரியக்கருதி வாஸு
தவரைநோக்கி, 'ஓ! ஜனாததன! உன்னை அழைக்கிறேன் எனது
உண்பணைசெய, பாண்டவாகளெல்லாரையும் உன்னையும் இய
பாதே கொல்லப்போகிறேன் கிருஷ்ண! பாண்டவாசன் எவ
சித்ததிலும் உன்னுடனேசொத்தே எனனை கொல்லப்படாததரு
தவர்கள் அவர்கள் அரசர்களைவிட்டு அரசனல்லாத உன்னைப்
புஜிதனானறோ? அரசனல்லாதவனும் தாஸனும் கெட்டபுத்தி
முள்ளவனும் பூஜைக்குத்தகாதவனுமாகிய உன்னைத் தருநதவனைப்
பாலச சிறுபிள்ளைத்தனமாகப் பூஜிதப்பாண்டவர்கள் வதரு
செய்யப்பட்டதக்கவாசனென்பதே என்கருதது' என்றுசொன
றான ராஜஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! பராகரம்சாலியான அரு
க்ச சிசுபாலன் இவவாறுசொல்லிப் புலிபோல இரைநது எல்லாய
பிராணிகளும் பார்த்திருக்கையில் மிகக்கோபமுற்று எல்லா அரச
ர்களோடும்கூட யுத்தஸநாஹுஞ் செயதுகொண்டு தாமராஜ
ருடைய யாகததைக் கெடுக்கும் எண்ணத்துடன் விரைவாகச்
சென்றான அதன்பிறகு, கேசியைக்கொன்றவரும் பகைவரை
அழிப்பவருமாகிய கேசவா சக்கரத்தையும் கதையையும் கையி
லேந்திக்கொண்டு தாருகனென்னும் ஸாந்தியினால் கொடிக்கட்டி
அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ரதங்களுள் உத்தமமுமான தமதுரத்ததி
னருகிறசென்று பீஷ்மரால் கைசொடுக்கப்பெற்று அதனமேலேறி
றார் கெட்டஸவபாவமுள்ள அந்தச்சிசுபாலனால் கோபமுட்ப
பட்ட அரசர்களனைவரையும் கிருஷ்ணபகவான ஒற்றைத்தேராளி
பாக யுத்தத்தில் ஸந்தித்தார அப்போது கருடக்கொடி கட்டின
ரத்ததிலிருப்பவரும், உதயகால ஸூரியனைப்போலத் தம் ஒளியி
னால் பிறருக்குத் தாபத்தைபுணடுபண்ணிக்கொண்டு விலலில
நானேறிகிறவரும், உயானத புஷ்பரத்ததிலிருக்கும் இரண்டா
வது மனம்தனைப்போன்றவரும், தாமரைமலர்போன்ற கண்களை
முடையவருமான சண்ணபிராணை அரசர்களனைவரும், கண்டனா
அவவாறு தமதுபராகரமத்தினால் கொளுத்துகிறவர்போல ஸஞ
சரிக்கும் கண்ணனைக்கண்டு அரசர்கள் பிரவசாகளாகிக் கிருஷ்ண

னுக்குத் தக்கமரியாதையைச் செய்தனா ஜனமேஜயராஜாளே
 சிறந்த கைகளை யுடையவரும் அஸுரபுரேஷ்டர்களை அழிப்பவரு
 பகைவர்களான வீரர்களைக் கொல்லுகிறவருமாகிய அந்தயாத
 வீரா, அவ்வரசர்களைநோக்கி இனசொல்லாகச் சொல்லலான
 ‘அரசர்களே! நீங்களெல்லோரும் என்கட்டளையினால் அச்சம்
 மூச சேனைகளுடன் செல்லுங்கள் தான்கெட்ட இந்தப்பாவி உ
 களையும் கெடுக்கலாகாது இவன் எங்களுக்கு முற்றிலும்பண
 வன், யாதவர்களை ஹிமஸைசெய்பவன், யாதவகுலத்துப்பெண்
 ணினமகனாயிருந்தும் யாதவர்களிடத்திலேயே மிக்கபகைகொண்
 டாடுகிறான் அரசர்களே! கொடியசெய்கைக்காரனாகிய இவன்
 எனக்கு அதைமகனாயிருந்தும் நாம் பிராகஜ்யோதிஷ நகரத்தி
 ஞ்சென்றதை அறிந்து துவாரகையைக்கொளுத்தினான் முன்கே
 போஜராஜனாகிய உசரஸேனன் வைதகமலையில் விளையாடி
 கொண்டிருக்கையில் யாதவர்களைவரையும்அடித்ததும் சிறைபிடி
 தும் தன் ஊருக்குத் திருமபிச்சென்றான் எனதந்தை அளவமே
 யாகத்துக்காகக் காவலாளிகளின்காப்புடன்விடுத்த குதிரை
 யாசத்திற்கு இடையூறுசெய்வதற்காக இந்தக்கெடுநினைவு
 இவன் கொண்டபோனான் குற்றமற்ற பபருவெனனுமயாதவ
 டைய மனைவி தனதேசத்திலிருந்து ஸௌவீரதேசத்துக்கு
 போனபோது அவன் இஷ்டப்படாமலிருந்தும் தனது காமமய
 கத்தினால் அவனை எடுத்தக்கொண்டுபோனான் இவன் தனது
 மாதுலனுக்குத்தீங்கிழைப்பவனாக மாயயினால்மறைந்து விசா
 னுடைய புதலவியாகிய பதரையென்பவனை அவன் துயரப்படு
 படி குகராகையும் அந்தகாகளையும்கொன்று அவர்களின் மனை
 களை அழிவைத்துக் கஞ்சதேசத்தரசனுக்காகக் கொண்டபோனான்
 கெட்ட எண்ணமுள்ள இவன் எனதந்தையினால் வரிக் கப்பட்ட
 னும் பதிவரதையும் விசாலராஜன்பெண்ணுமான பதரையை
 பரப்பப்பட்டன உள்ளேபிரவேசித்தது எடுத்தான் இவன் எனக்கே
 ஐயிக்கக்கருதிக் கஞ்சராஜாவுடன் ஸநேஹஞ்செய்துகொண்
 டராஸந்தனை அடுத்தது எனக்கு இன்னுதவற்றைச் செய்தான் அ
 சர்களே! அவற்றையெல்லாம் நான் எண்ணமுடியாதது இ
 வாறு இவன் யாதவர்களுக்கு எல்லையிலாத தீமருகளசெய
 வன் இவன் மிக்கபட்டமாகவே நம்முடையவிஷயத்தில் அனே
 கராயங்களைச் செய்தான் ‘இவனைக்கொல்லுவதற்குரிய குற்ற
 கள் நூற்றை நாம் பொறுப்போம்’ என்று இவன் தாயாருக்கு
 நான் செய்த கொடியசபதங்களினால் நான் சுட்டுப்பட்டிரு
 தேன அவவாறுகளே, இவனை அழிப்பதற்குரிய குற்றங்கள்

ராமும என னுலபொறுக்கப்பட்டன இவனைக்கொலலுகிற கால
ராகிய இந்த ஸமயத்தில் நான் எவ்வகையிலும் பொறுக்கக்கூடாத
மைதிகள் இரண்டுள்ளன 'யாகததுக்கிடையூறு செய்பவனைக்
காலவேன, பாண்டவர்களுக்கு விரோதியைக்கொலவேன'
என்ற இரண்டுவிதம் நிச்சயம் எனக்கு இருக்கிறது அதை நான்
பயி மாற்றுவேன்? எனதநதையின் ஸ்ஹோதரிக்காக மிகப்
பருந்துயரத்தை நான் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நற்
ராலத்தினால் இந்தக்குற்றம் இப்போது எல்லா ராஜாக்களின்
மனனிலையிலும் நடந்திருக்கிறது இப்போது என விஷயத்தில்
வன அளவுக்கு மீறிச்செய்த அகரமத்தை நீங்கள் பாரக்கி
யார்களல்லவா? நீங்கள் பாராமலிருக்கும்போது செய்தவற்
றையும் நீங்கள் ஊஹித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம் எல்லா
புரஸாக்களும் நிரம்பின ஸதவில இவன் காவத்தோடுசெய்த இந்த
தத்திற்குரிய அகரமத்தைமட்டுமே நான் பொறுக்கமுடியாது
றப்பதற்கு ஆசையுள்ள இந்தமூடன ருக்மிணியின்மேல் ஆசை
காண்டிருந்தான் ருத்ரன் வேதமோதலைப் பெறுத்துபோல
வன அந்த இஷ்டத்தை அடையாமற்போனான்' என்றார்

அங்கே சோந்திருந்த அவ்வரசாக்களனைவரும் இவ்வாறு சிசு
ராலனைப்பற்றிய தூஷணையைக் கண்ணன் சொல்லக்கேட்டனா
ரஸுதேவருடைய சொல்லைக்கேட்டவுடன், சேதிராஜனைக்கூற
னார் தத்தினநடுவில் சேதிராஜன் கோபத்தோடு விலலெடுத்து
யும்புகளைத் தொடுப்பதைக்கேட்டும் பார்த்தும் அரசாக்களை
ரும் மிகப் பயமுற்று, சேதிராஜனைச் சேனைத்தலையில் விட்டு
ட்டும் விசாரத்து ஒடினார் சிறந்தபராக்கிரமமுள்ள சிசுபாலன்
புந்தக் கிருஷ்ணன்சொல்லைக் கேட்டு இரைச்சலுள்ள அட்டஹா
ருஞ்செய்து கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ண! ருக்மிணியை
ராமமுதலிலவரித்ததற்காக ராஜஸபையில் விசேஷமாகச் சொல்லி
ம் நீ வெட்கப்படாமலிருப்பதென்? மதுஸூதன! உன்னைவிட
வறு எந்தப்புருஷன் கனமனைவியை வேறொருவன் முன்னால்
ரித்ததாக அறிந்து அதைச் சான்றோரிடம் விளம்புவன்?
ருஷ்ண! உனக்கு எனவிஷயத்தில் விசுவாஸமும் பொறுக்க
ருப்பமுமிருந்தால் பொறு இல்லாவிட்டால் பொறுதே நீ
காயமுற்றாலும் அனுகரஹமுற்றாலும் உன்னால் எனக்கு என்ன
யுக்கும்?' என்றான் ஜனமேஜயசே! அந்தச் சிசுபாலன் அவ்வர
ாக்களைவரும் கிருஷ்ணனுடைய மஹிமையினாலேயே வலிமை
ற்றுக் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் தோகங்களோடும் யானை
ளோடும் ஒடிப்போனதைக்கண்டு கோபத்தினுறசிவந்த கண்களு

டன் விடழிற்பூசசி தீயையெதிர்த்துப் போவதுபோல ஒற்றை
ரத்ததினாலேயே கிருஷ்ணனை எதிர்த்துச் சென்றான்

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

சிசுபாலவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சிசுபாலனுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் யுத்தம் ஆரம்பித்தபோது உண்
டான துர்நிமித்தங்களையும் அவற்றின் லக்ஷணங்களையும்
யும்பற்றி யுகீஷ்டாருக்கு நாரதர் உரைத்தது.)

அப்போது புத்திமான்களிற சிறந்தவராகிய யுதிஷ்டிரா
சிசுபாலன் யுத்தத்திற்காக ஸன்னாஹம் செய்துகொண்டிருந்
தைக்கண்டு, நாரதரிடம், 'ஓ! மஹர்ஷியே! ஆகாயத்திலும
பூமியிலும் எவ்விடத்திலும் உங்களுக்குத்தெரியாதது ஒன்ற
மில்லை இப்போது அரசர்களின் நாசகருநிப்பாகப் பூமியிலும்
ஆகாயத்திலும் பலவகைகளான எந்த உதபாதங்களும் அப
சகுனங்களும் உண்டாகின்றனவோ அவற்றையெல்லாமபற்றி உ
மிடத்தில் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டாரா இவ்வாறு
கேட்ட சிறந்தபுத்திமானான தாமராஜருக்குச் சிறந்த அறிவுள்ள
வரும் பெருமபுகழ்பெற்றவருமான நாரதமுனிவா எல்லாவற்றை
யும் தெளிவாகச் சொல்லலானார்

'குருஸரேஷ்டனே! ஜயோதிஷசாஸ்திரம் கற்றுணர்ந்தவன்
கிரஹங்களின் பராக்ரமத்தையும் செல்லுமவழியையும் சேருதலை
யும் உச்சத்தையும் ¹ ஆரோஹணத்தையும் ஒன்றையொன்று
எதிர்த்துச் செல்வதையும் கிரணங்களசேருவதையும் முயற்சியே
டிருப்பதையும் நிலைகுலைதலையும் காணக்கூடிய கிரஹங்கள் காணப்
பட்டிருந்ததையும் காணக்கூடாதவை காணப்படுதலையும் நீ
மடைதலையும் ஏறக்குறைவுகளையும் நிறத்தையும் இடத்தை
யும் பலாபலங்களையும் முழுதும் பரீக்ஷிக்கவேண்டும் இவ்வு
சத்தில் தெய்விகமாக உண்டாகக்கப்பட்ட உதபாதங்கள், பூ
யைச்சாரந்தவை முதலிலும், ஆசாயத்தைச்சாரந்தவை பிறகுப்
உண்டாகின்றன ஸொயன் மேற்றிசையில்இருக்கும்போது
எல்லாப் பொருள்களின் நிழலும் கிழக்கே திரும்பாமலிருந்தால்
தோலவிக்ரு அஃது ஓர் அடையாளம் எப்போது கிராமங்கள்
லுள்ள ² தலைமையான மரங்களின்நிழல் (வெயிலில்லாமலிருக்கும்

¹ எளிகொள்ளி வீழுதல் முதலிய அபசகுனங்கள்

² மேறச்செலுங்கை, அல்லது அபிவிருத்தி

³ மூலத்தில் 'சைதயசோ' என நிருக்கிறது

போது) பிரதிபிம்பம்போலத் தெளிவாகக்காணப்படுகிறதோ அப்போது பெரிய அசரத்தை அறியவேண்டும் கிராமங்களின் தலைமை பானமரங்கள் இலைகளெல்லாந்தும் இலைகளும் தளிர்களும் (அகாலத்தில்) உதிராத்தும் துளிராகக் கெட்டும் போமாயின் அப்போது நாசத்தைச் சொல்லவேண்டும் கிராமவிருக்கங்கள் செழித்த இலைகளும் தளிர்களுமுள்ளனவையாகவும் வீருத்தியடைகிறவையாகவும்காணப்படுமாயின் அப்போது க்ஷேமத்திற்கு ஸந்தேஹமிலலை பூவின் மேல்பூவும் காயின் மேலகாயும் சோரது உண்டாகுமாயின் அப்போது ராஜாவாயினும் ராஜாவைப்போன்றவனாயினும் மரணமடைவான் காரகாலம் சரதகாலம் பனிககாலம் வஸந்தகாலம் ஆகிய எல்லாக்காலங்களிலும் அவ்வக்காலத்திற்கு உரியனவையல்லாத மலர்களும் கனிகளும் உண்டாகுமாயின் தேசத்திலகலக்கத்தை உரைக்கவேண்டும் அகாலத்தில் நதிகள் பெருகுவதும் மஹாபயத்திற்குக் குறிப்பாம் சிலாகயமான மரமானது பூஜிக்கப்பெற்றதாயினும் பெருத்தாயினும் காற்றினால் முறிக்கவாவது பெயரக்கவாவது சாயக்கவாவது படுமாயின் அகனிபயத்தை யாவது வாய்ப்பயத்தை யாவது அறியவேண்டும் சிறந்த மனிதனாவது அழிந்துபோவானகிசைகளெல்லாம் எரியுமாயின் அரசாக்களுக்கு மாறுதல்கள் உண்டாகும் வெட்டித் தள்ளப்பட்ட மரம் சபதம் செய்யுமாயின் அது னுடன்கூட அந்த ராஜ்யமே வீழ்ந்துபோகும் ஆதலால், மரத்தை விழுத்தலாகாது மரத்தை ஒருவன் வெட்டுவிப்பாறையின் அந்த மரம் அவன்மேல் அதற்காகக் கோபிக்கும் வெட்டினவனும் பெயர்த்தவனும் அம்மரத்திற்குடையவனும் உடனே அழிவார்த்தவதாவிசுகிரஹங்கள் வீழ்வதும் மண்டபங்களிடிலும் மலைகளிலாவதும் தோலவிக்குறிகள் இரவில் வானவிலலைக்கண்டாலும் அதனால் பெரும்பயமுண்டு பரதஸரேஷ்டனே ! ஆனால், அதைக்கண்டவனுக்கும்படும் பயமுண்டாகுமேயன்றி மற்றவனுக்கு இராது இரவில் வானவிலலைக்கண்டவன் உடனே அந்தத் தீத்சத்தை விடக்கடவன் என்கே தேவதாவிசுகிரஹங்கள் ஆடவும் கூவவும் நகைக்கவும் கணதிறக்கவும் கணமூடவும் செய்கின்றனவோ அந்தத்தேசத்தில் கல்கத்தைச் சொல்லவேண்டும் கற்களினின்றும் நீரகக்கிவுகளும் மற்ற எவ்வகையான மாறுதல்களும் உண்டாகுமாயின் அவை பயத்திற்கு அடையாளங்கள், பெரிய மனிதர்களாயினும் பரிஜனங்களோடுகூடிய அரசனாயினும் இறந்துபோவார்கள், நகரத்தில் வியாதி யாவது உண்டாகும், ராஜ்யத்திலும் தேசத்திலும் கல்கங்களாவது உண்டாகும் தேவதைகளின் ஜலயங்களிலும் அரசர்களின் அரண்மனைகளிலும் பூஷணசாலை

களிலும் ஆயுதசாலைகளிலும் தேனகட்டப்படுமாயின அப்போது அந்தத்தேசமே மேலானபலவாணை அழிக்கப்படும் அந்தத் தேசத்தில் திடீரென்று பயமுண்டாகுமென்றே சொல்லவேண்டும் மரத்திலிருந்தும் யானையின் தந்தது றுனியிலிருந்தும் காளைமாட்டின் கொம்பிலிருந்தும் சிவந்தரத்தம்பெருகுமாயின், மரத்திலுள்ள பெருகுவதனால் தேசம்போவதும் யானை தந்தத்திற பெருகுவதனால் அரசுமாலுவதும் மாட்டுக்கொம்பிற்பெருகுவதனால் பசுக்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நாசமுமுண்டாகுமென்று சொல்லலாம் அரசனே! ராஜாவின்குடை தரையில் விழுமாயின் அவ்வரசனும் அவனாராஜயமும் உடனே அழிந்துவிடும் தேவாலயங்கள் லும் ராஜகிருகங்களிலும் யானைகட்டுகிற இடங்களிலும் வேறுபாடு காணப்படுமாயின் அந்தத்தேசத்திற்கும் ராஜாவுக்கும் ஊருக்கும் பிடைபுண்டாகும் கொடிய ¹அணுவிருஷ்டியததையும் பெரும்பஞ்சததையும் சொல்லவேண்டும் தேவதாவிக்காஹங்களின் கைகளொடிவதனால் கிருஹஸ்தாகளுக்குப் பயமுண்டாகும் (அவற்றின்) ஆயுதமொடிந்தால் ஸேனாபதி இறப்பன்னெற்றியவேண்டும், புத்திகாவந்த தேவதாவிக்காஹம் ஆறுமாதத்திற்குள் இடத்தில் நிலைபெறுததப்படாமற் போமாயின் அந்தகரத்தை ராஜாவிட்டு விடுவான் பூமிவெடித்தாலும் சபதம்செய்தாலும் இடிந்துவிழாதாலும் அந்தத்தேசத்து அரசன் இறப்பான் தேசமும்கெடும், ஏணிபதம், ஸாபபம், மெனடுபம், தீபயகம் என்னும் பாம்புஜாதிகளைத் தவளை விழுங்குமாயின் அங்கே ராஜநாசம் உண்டாகும், அன்னமானது ஒன்றும் சோககப்படாமலும் சமைக்கப்படாமலும் அதிகப்படுமாயின் அந்தத் தேசத்தாரோ யுற்று இறந்து போவாரா அந்த அன்னத்தை அவர்கள் புசியா யுதிஷ்டிரா! (தடாகம்முதலிய) ஜலாசயங்களில் நீர்பொங்கினாலும், மரமுதலிய ஸ்தாவரங்களில் தண்ணீர் உண்டானாலும் அங்கிருந்து வெளிப்பட்டாலும், பெண்கள் காலில்லாமலாவது மூன்றுகால்கள் இரண்டுசலைகள் நான்குக்களோடு கூடவாவது இருக்கும் குழந்தையைப் பெற்றாலும் அந்தத்தேசத்திற்குத் தோலவியைச் சொல்லவேண்டும் வெள்ளாடுகளும் செம்மெறியாடுகளும் பெண்களும் பசுக்களும் மற்றுமுள்ள பலஜாதிகளும் இயற்கைக்கு மாறான ஸந்திகளைப் பிரஸித்தால் அந்தத்தேசத்தில் தோலவிநிச்சயம் நதியானது கலங்கினாலுமாக எதிரோக்கிச்சென்றாலும் திசைகள் ஒளியில்லாமற்போனாலும் அவை தோலவிக்குறிகளாம் பாரதனே! இவையும், பூமியையும் ஆகாசத்தையும் சோந்த மற்றுமுள்ள சகு

என்களுந் கிருஷ்ணானாலேயே உண்டாகின்றன பாரதனே! சந்நிஸ்தாபாயாகள், கரஹங்கள், சக்ஷத்திரங்கள், காற்று, நீர், நிலம் இவையனைத்தும் கிருஷ்ணனிடமிருந்து உண்டானவை எந்தத் தீட்சததுக்குக் குறைவையாவது விருத்தியையாவது கிருஷ்ணன் செய்ய விரும்புகிறாரோ அந்தத் தேசத்தில் அதற்குத்தக்க சகுனங்களை இவரே உண்டுபண்ணுகிறார் அப்பா! அந்தச்சிருஷ்ணன் இப்போது தம்மாலுண்டான நிமித்தங்களுலேயே சேதிராஜனான சிசுபாலனுக்கு நாசம் வந்திருப்பதைத் தெரிவிக்கிறார் ஸந்தேஹ மிலை அரசனே! இதோ பூமிஅசைகிறது கெட்ட காற்று வீசுகிறது பருவமில்லாத சாலத்தில் ராஹு சந்திரனைப்பிடிக்கிறான் இடிகளோடு எரிகொள்ளிகள் விழுகின்றன இருள் மிகுதியாக உண்டாகிறது சிசுபாலனை அழிப்பதற்காக இந்தக் கிருஷ்ணன் விருத்தியடைகிறார்' என்றார் தேவரிஷியாகிய நாரதர் இவ்வாறு சொல்லி ஓயந்தார் புருஷஸூரியமகசனான சிசுபாலனுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் அந்தபுத்தம் நோந்தபோது, அவ்வரசர்கள் பயங்கரமான அநேகம் தூரநிமித்தங்களைச் சுண்டனர் பாரதரே! வேரத்தரே! அப்போது அவ்விடத்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் நரிகள் காணப்பட்டு அம்மகசகரமான அவற்றின் ஊளைகளும் கேட்கப்பட்டன மரங்களும் காடுகளும் மலைகளும் அடங்கின பூமி பனைத்தும் சப்தித்தது அமாவாஸையல்லாத தினத்தில் மதயானைத்தில் சூரியன் ராஹு விழுங்கினான் வீரரே! எல்லாத் திசைகளிலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிசுபாலனுடைய கொடியின் மேல் கூர்மையான மூக்குள்ள கழுக்கு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி உட்கார்ந்தது அந்தபுத்தம் நோந்தபோது காடுகளிலும் நாடுகளிலும் உள்ள மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் அங்கே வேசமாக உதஸாஹத்தோடு சேர்ந்து பயங்கரமாகக் கூவின கிருஷ்ணன் கோபித்தபோது பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் இவ்வகையான கொடிய தூரநிமித்தங்கள் காணப்பட்டன

எழுபதாவது அத்யாயம்

சி சு பாலவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சி சு பாலவதம்)

பிறகு, சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலன், பெரிய விலை நாணெறிட்டு ஹருஷ்கேசரான மதுஸூதனரை எதிர்த்துச் செல்லும்போது அவரைப்பார்த்து, 'ஓ! ஸாதவா! எனக்கு நீ ஒரு

சதருவே இருக்கிறாய் ஆகையால், இப்போது உன்னைக் கொன்று விட்டுப் பிறகு கடலுக்குழந்த புலனியை ஆளவேன வாஸுதேவா நான் உன்னோடு வெருகாலமாக விரும்பின இருதோச சண்டை எனது பாக்கியத்தினால் இப்போது எனக்கு நோந்திருக்கிறது ஆ! ஆ! இப்போது உன்னையும் பீஷ்மனையும் பாண்டவர்களுடைய சோதனக் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் அந்தச் சிசுபாலன் இவ்வாறு சொல்லி, சாண்பிடிக்கப்பட்டிருந்த கூரையான முனைபுள்ள உகரமான பாணங்களினால் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனை அடித்தான் சேதிராஜனுடைய வில்லினின்றுப் வெளிப்பட்ட கழுக்குறிருக்கள் கட்டப்பட்ட அந்த அம்புகள் அவர்கள் மலையிற பிரவேசிப்பதுபோலக் கிருஷ்ணனிடத்தில் பிரவேசித்தன அந்தச் சிசுபாலன் பாணங்களை எடுப்பதற்கும் விடுப்பதற்கும் இடையிலுள்ளகாலம் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்ரும காற்றின் நடைபோல யாவாக்கும் புலப்படாமலிருந்தது அம்புகளின் கோவைகளென்னும் நீர்த்தாரைகளை வாஷிக்ரும சேதிராஜனென்னும் மஹாமேகமானது, மலையினமேல் மேகமவாஷிப்பதுபோல கிருஷ்ணன்மேற் பொழிந்தது வீரர்களாகிய சதருக்களை அழிப்பவரும் சிறந்தகைசையுடையவருமாகிய கிருஷ்ணன் உடனே தப்ப சாரங்கமென்னும் வில்லை அம்பு தொடுத்ததுகொண்டு ஸுரீதனை நோக்கி, 'ஓ! சேதிராஜாவே! என்று உகரமான இருதப்பெரிய பாணம் சிறந்தவஜராயுதம் மலையைப் பிளப்பதுபோல உன்னை விரைவாகப் பிளக்கத்தரசது' என்று சொன்னான் கோவிந்தா இவ்வாறு சொல்லுமபோது சேதிராஜன் மறுபடியும் அனேகமகூரையான அம்புகளைக் கிருஷ்ணனைக் குறிப்புவைத்தது எய்தான் பராக்ரமசாலியான கிருஷ்ணன் அவன் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டிருந்தது சாரங்கத்தை வளைத்துக் கூரமையான பாணங்களை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் விடுத்தான் அந்தச் சேதிராஜன், அந்தப்பாணங்களையும் அம்புகளைப்பொழிந்தது துணித்து விட்டு, உடனே வேறு ஆறுபாணங்களினால் கிருஷ்ணனையும் அடித்தான் உலகத்திற்குத் தந்தையான கிருஷ்ணன் உடனே அளதிரத்தைவிட்டார் சிறந்த கைகளையுடைய சிசுபாலன் அந்த அளதிரத்தை அஸ்திரத்தினாலே தடுத்தான் அதன்பிறகு, பலமுடைய பராக்ரமமுமுள்ள சிசுபாலன் கோபித்துத் தாழ்ந்த கணுக்களோடு கூடிய லக்ஷம் பாணங்களை வாஸுதேவபுத்திரரான கிருஷ்ணனைக் சுற்றிலும் இறைத்ததுக் காஜித்தான் பகைவார்களான வீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான சிசுபாலன் கிருஷ்ணனை நோக்கி, மிக்க கோபத்துடன், 'இப்போது ஏன் பாணங்கள் யுத்தத்தில் உனதேகத்

தைப் பிளக்கப்போகின்றன உண்ணியும் உனதுபுதராகளையும்
 அமைச்சர்களையும் பராகரமசாலிகளான பாண்டவர்களையும்
 கொன்று சிறந்த புத்தியுள்ள ஜராஸநதன், கமஸன், கேசி, நகன்
 இவர்களுடைய கடனையும் அப்படியே தீர்த்துக்கொள்ளப்போகி
 ற்றன' என்று சொன்னான் இவ்வாறுசொல்லிக் கோபத்தினுற
 சிவந்தகண்களையுடைய சிசுபாலன், நாற்புறங்களிலும் பாண்டகளை
 வாழித்துக் கிருஷ்ணனை மறைத்ததான பிறகு, கிருஷ்ணன் அஸ
 கிரத்தினாலேயே அனேகபாண்டங்களையும் அறுத்துப் பாண்டவாஷ்ட
 களினால் சிசுபாலனையும் மறைக்கத்தொடங்கினான் மஹாஸ்தா
 னளான அவவிரண்டு வீரர்களும் மறைந்துபோனதைக்கண்டு அவ
 கிருவனையும் எல்லாப்பிராணிகளும், 'நல்லது, நல்லது, இப்ப
 தப்பட்ட புத்தம் இதற்குமுன் நாங்கள் கண்டதில்லை' என்று
 புகழ்ந்தன பிறகு, சிசுபாலன் மூன்று பாண்டங்களினால் கிருஷ்
 ணனை உடனே அடித்தான் கிருஷ்ணனும் அந்தபுத்தத்தில்
 ஐந்துபாண்டங்களினால் சிசுபாலனை அடித்ததால் பலசாலியான
 கிருஷ்ணன் மறுபடியும் எழுபதுபாண்டங்களினால் சிசுபாலனை அடித்
 ததால் கிருஷ்ணனால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட சிசுபாலன் கோபம்
 மேற்கொண்டு கூாமையான பாண்டங்களினால் கிருஷ்ணனை மார்பில்
 அடித்தான் அவன் மறுபடியும் ஸம்யம்பராதது மூன்று பாண்ட
 களினால் கிருஷ்ணனை அடித்தது காலித்தான் பிறகு, மிகக்கொடிய
 புத்தத்தை அவ்விருவரும் வேகமாகச்செய்தனர் அப்போது புத்
 தத்தில் அவ்விருவரும் நகங்களால் புலிகள்போலவும் தந்தங்களி
 னால் மஹாகஜங்கள் போலவும் கோரப்பற்களினால் சிங்கங்கள்
 போலவும் காலங்களினால் கோழிகள்போலவும் கூாமையான
 பாண்டங்களினால் ஒருவரையொருவர் பிளந்தனர், அப்போது
 கோபித்து மிகச்சிறந்தசரமாரியைப் பொழிந்தனர் அவ்விரண்டு
 புருஷஸரேஷ்டர்களும் பாண்டகளாலேயே பாண்டகளைத் துணி
 கது மனிதர்களுக்கு முடியாத பயங்கரமான அஸ்தபுத்தத்
 தைச் செய்தனர் பராகரமசாலியான சிசுபாலன் ஆகனே
 பாஸ்தரத்தையிடித்தான் கிருஷ்ணன் உடனே அதனைவாருணஸ்
 கரத்தினால் அழித்ததால் சிசுபாலன் உடனே ருபேராஸ்தரத்
 தைப் பிரயோகித்தான் ஜகத்பிரபுவான்கண்ணன் அதைக் ருபே
 ராஸ்தரத்தினாலேயே விரைவாக அழித்ததால் பிறகு, காலத்தினால்
 மதிதப்பின சிசுபாலன் கோபித்து யமாஸ்தரத்தைப்பிரயோகித்
 தான் கிருஷ்ணன் யமாஸ்தரத்தினாலேயே யமாஸ்தரத்தை அடித்
 ததால், கிருஷ்ணபகவான் கந்தாவாஸ்தரத்தினால் கந்தாவாஸ்தரத்

தையும், மானவாஸ்தரத்தினால் மானவாஸ்தரத்தையும், வாயவயாஸ்தரத்தினால் வாயவயாஸ்தரத்தையும், ரௌதராஸ்தரத்தினால் ரௌதராஸ்தரத்தையும், ஐந்திராஸ்தரத்தினால் ஐந்திராஸ்தரத்தையும், வைஷ்ணவாஸ்தரத்தினால் வைஷ்ணவாஸ்தரத்தையும் அடித்தாரா மஹாபலசாலியான அவாகள் இவ்வாறு அஸ்தரங்களைப் பிரயோகித்து யுத்தஞ்செய்தனா பலசாலியான சிசுபாலன், பிறகு யுத்தத்தில் மாயையை உண்டாக்கி, சுதாயுகங்கள், முஸ்ஸங்கள், சக்தியாயுதங்கள், தோமரங்கள், அம்புகள், கோடாலிகள், முசுண்டுகள் இவற்றைக் கிருஷ்ணன்மேற் பொழிந்தான் கேசியைக் கொன்றவராகிய கிருஷ்ணபகவான் அவற்றையெல்லாம் வீணாகத் தாண்டி அஸ்தரத்தினால் அழித்தாரா யுத்தத்தில் சேதிராஜன் மிகக்கொடிய கலமழைபொழிந்தான் பிரபுவானவா கோபித்து அதை வஜராஸ்தரத்தினால் பொடிசெய்தாரா அதன்பிறகு, சேதிராஜன் பயந்த சரமான ஜலவாஸ்ததைப் பொழிந்தான் கிருஷ்ணபகவான் வாயவயாஸ்தரத்தினால் அதை நூறுகூறுகி விலக்கிவிட்டாரா மஹாரதரான கிருஷ்ணன் சிசுபாலனுடைய மாயைகளெல்லாவற்றையும் அடித்துச் சற்றுநேரம் அவனுடன் ஸம்புத்தமசெய்தாரா தமகோஷ்ணமகனான அந்தச்சேதிராஜன் பாணயுத்தஞ்செய்து கொண்டே கிருஷ்ணனைப் பாயமுறுத்தி, 'இப்போது எனபாணங்கள் கிருஷ்ணனைத் தாண்டி கிருஷ்ணனாயிலலாமற் செய்யட்டுமே' என்று துணிவாகச் சொன்னான் துஷ்டயுத்தியுள்ளவனும சிறந்த வீரனுமான சிசுபாலன் இவ்வாறு சொல்லிக் கிருஷ்ணன்மேல் உதரமான சரமாரிப்பொழிந்தான் ஒரு நொடிநேரத்தில் பாணம்கலினால் உட்கப்பட்ட அங்கங்கடையுடைய கண்ணிரான மதயாணியானது மதஜலத்தைப் பெருக்குவதுபோல சகத்ததைப் பெருக்கினா மஹாதமாவான் கிருஷ்ணனுடைய ஸாரதியும் சதமும மலைகள் போன்ற குதிரைகளும் பாணங்களால் மறைக்கப்பட்டுக் காணப்படாமற்போயின கிருஷ்ணன் அந்த நிலைமையிலிருந்ததைக் கண்டு பிராணிகள் கதறின அப்போது, தாருகனென்னுப ஸாரதி, யாதவஸரேஷ்டரான கிருஷ்ணனை நோக்கி, 'மாதவரே இப்படிப்பட்ட சண்டையை இத்தகுமுன் நான் கண்டதில்லை உமது பிரபாவத்தினால் நிறகலாமென்று நிறகிறேன் ஜனாத்தனரே! இல்லாவிட்டால் என் உயிரி நிலலாது கோவிந்தரே! ஆதலால், நன்றாக ஆராய்ந்து உடனே இவனை வதஞ்செய்யக்கடவீர்' என்றான் இவ்வாறு ஸாரதியிறை சொல்லப்பட்ட கேசவா (அவனை நோக்கி), 'இவன் முன்னே தேவர்களுக்கும் சதருவுமவர

பறறதனாலகாவமடைநதவனும அநிகபலசாலிபுமான ஹிரண்ய
 சிபுவெனனுமஅஸுரனாகஇருந்தான் பிறகு, அநிகபராசமராலி
 னான ராவணனென்னும் ராக்ஷஸரூபபிறந்தான் அநதப்பலத
 ன வனமையினுலேதான் எனபலத்தை மதிககவிலை இநதத்
 ராதமாவுக்கு ஒவ்வொருகாலத்திலும் நானே யமனாயிருப்பவன்
 ாரதியே! ஆதலால், அசசப்படவேண்டாம் நானிருக்கும்
 பாது இவனென்றுமில்லை' என்றுசொன்னா கருடக்கொடியை
 டையவரான கிருஷ்ணபகவான இவவாறுசொல்லிக் காஜிததுப
 ராஜரஜனயமென்னும் மஹாசங்கததைதணி மயங்கசெய்து
 மது திவயமான சகராயுதத்தை எடுத்தார சகராயுதத்தினுல
 தத்தகில ஸுந்தனுடைய சிரத்தைஅழுத்தார சிறந்ததைகளை
 டையசிசுபாலன வஜராயுதத்தினுலடிக்கப்பட்டமலைபோல விழுந
 ான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! உடனே, ஆகாயத்திலிருந்து
 றொயனஉதயமாவதுபோலசசேதிராஜனுடையதேகத்திலிருந்து
 னம்பின் சிறந்தஒளியை அசாகள கண்டனா அரசனே! அந
 சசிறந்தஒளியானது அப்போது உலகங்களால்நமஸ்கரிக்கப
 பறறவரும் தாமரைக்கண்ணருமாகிய கிருஷ்ணனை வந்தனரு
 செயது அவருக்குட்பிரவேசித்தது அநதஒளி சிறந்ததைகளை
 டைய புருஷோத்தமரிடம் பிறனேசிறந்ததைகண்டு அரசாகளை
 ரும் ஆசசரியமென்று நினைத்ததுமிகமுந்தவனுய்கொண்ட
 கொல்லப்பட்டபோது மேகமில்லாதபிற்பாடுபிற்பாடுபிற்பாடு
 வலித்துக்கொண்டு இடிவிழந்தது பூமிநடுகிறக்கூடத்து
 கட்டாததான் அநதககாலத்தில் கிருஷ்ணனைக்கண்ட அரசாக
 ரில் சிலா ஒன்றுமபேசவில்லை மற்றும் சிலாகோபித்துகளைகளாற
 ககளைப்பிசைந்தனா வேறுசிலா சோபமேற்கொண்டு பறக
 ராலஉதடுகளைக்கடித்தனா சிலஅரசாகள ஶ்ஹஸ்யமாகுக கிரு
 ஷ்ணனைப் புகழ்ந்தனா சிலா மிக்ககோபித்தவராகவும சிலா மத
 பஸ்தராகவுமிருந்தனா மஹரிஷிகள்மகிழ்ந்துதுதித்துக்கொண்டு
 கிருஷ்ணனிடம் சென்றனா மஹாதமாகுகளான பிராமமணாக
 றும் மஹாபலசாலிகளான அரசாகளுமாகிய அனைவரும் கிருஷ்
 ணனுடையபராசமத்தைக்கண்டுநந்தோஷமாகச சிலாகித்தனா
 தேவகந்தாவசூட்டங்களும் பூமிபிற பெயாபெற்ற அரசாகளும்
 மஹாதமாவான கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்தனா இவ
 லுலகத்தில் ஸ்தத்திரியாகளாகப் பிறந்த அஸுரக்கூட்டத்தாராகளும்
 ஆயுள்குறந்தவராகளுமான துராதமாகளமட்டும கிருஷ்ணனை
 நிரதித்தனா பிரமமதேவரைச சோந்தலாகளும் மஹாதமாவான

களும தானயங்களும மிகுதியாசசிரமபி ஜனங்கள் ஸந்தோஷமாயிருந்த அந்தயாகசாலையைக்கண்டு அரசாசன மிக்க ஆசசரியத்தை அடைந்தனர் தாமராஜருடைய ராஜஸூய மஹாயாகத்தில் ரிதவிக்ருகுகளனைவரும் சாஸ்திரப்படி அகனிகளை வளர்த்த முறைதவறும் லஹாமங்களைச் செய்தனர் வியாஸா தெளமியா முதலான பதினாறு ரிதவிக்ருகுகள் தாமராஜருடைய அந்த மஹாயாகத்தில் தமதம் காரியங்களை விதிப்படியெய்தனர் அந்தயாகஸ்தலில் ஆறுவேதாங்கங்களுந் தெரியாதவனும மிகுதியான கேள்வியிலலாதவனும நியமந்தவநின்வனும பிறருக்குக் கறமிகத்தகாதவனும பாவமுள்ளவனும திறமையிலலாதவனுமான பிராமணன யாரும் இருக்கவில்லை அங்கே லோபியும் தரித்திரனுமில்லை பசித்தவனும துன்பப்பட்டவனும இழிவானவனுமான மனிதன் எவனுமில்லை சிறந்த பராகரமசாலியான ஸஹதேவன் தாமராஜருடைய கட்டளையினால் போஜனமவேண்டினவர்களுக்கு எப்போதும் போஜனமபோடுவதான அகனிகாரியங்களில் ஸமாதாரணம சாஸ்திரங்களை யே கண்களாகவுடையவர்களுமான ரிதவிக்ருகுகள் ஒவ்வொருநாளும் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்தனர் வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் தெரிந்த பிராமணர்கள் எல்லா இடங்களிலும் வாதங்கள் செய்தனர் வாதமமுடிந்தபோது எல்லாருமும் மீளும்படியாகத் தலைநோஷமாக இருந்தனர் வேதஸ்மரணனாகவருவதென்றால் பிராமணர்கள் மஹரிஷிகளோடு தயாய்வு செய்தியாகவே தனையானது நகத்திரங்குகளிரம்பின மாதாற்ற ஆகாயம்போல விளங்கிற்று, சில பிராமணரேஷ்டர்கள் தங்கள் கலவித்திறமையைக் காண்பிப்பதற்காகவும் மற்றுமசிலாதாக்கஞ்செய்வதற்காகவும் வேறுசிலா எலவிவிருப்பத்தினாலும் சிலா யாகத்தைப்பாராக்கும்விருப்பத்தினாலும் சிலா பராகரமசாலியான தாமராஜாவின்மீதுள்ள பயத்தினாலும் வந்தனர் யாகம்செய்யப்பவர்களாகவந்த பிராமணர்களைவரும் தாபதாம யாகஞ்செய்து அவபிருதஸநானஞ்செய்தவர்கள் சிறந்த பராகரமசாலியான ஸஹதேவன் யாகத்தின் அழகுக்காக எல்லாதனங்களும் இழைக்கப்பட்ட பொனயூபஸ்தம்பங்களைச் செய்த வித்தான பொற்பனைமரங்களாற்செய்த தோரணங்களை ஜனங்கள் அங்கே கண்டனர். அந்தயாகபூமி அந்தத்தோரணங்களால் ஆகாயம் கிரஹங்களால்விளங்குவதுபோல விளங்கிற்று அந்தஸ்தஸானது பழகின் திசையான்களபோலவும் ஆதிதயாகளபோலவும் ஒளியுள்ள அந்தத்தோரணங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும்

வகசப்பட்டதனாலும், கிரீடங்களைத்தரித்த அரசர்கள் இருநதனாலும் சோபித்தது சிறந்தபுத்திசாலியும் மஹாதமாவுமான தாமராஜருடைய ராஜஸூயமஹாயாகம், தேவலோகத்திலுள்ள தவர்களும் யக்ஷர்களும் நாகர்களும் தேவலோகத்திலும ராணிடலோகத்திலுமுள்ள விதயாதரர்களும் நிரம்பியிருந்தனால மிசவிளங்கிற்று, கந்தாவர்களும் அபஸ்ரஸுகளும் தவர்களும் முனிவர்களும் யக்ஷர்களும் இருந்தனால இரண்டாது தெய்வலோகம்போல விளங்கிற்று, கிம்புருஷ கின்னரானின ஸங்கீதத்தினாலும் சிறப்புற்றிருந்தது அங்கே நாரதாராடிரா சிறந்த ஒளியுள்ள தும்புரு விசுவாவஸு சிதரஸேனன முதலான ஸங்கீதவிதவான்களான தேவர்கள் யாககராயங்களினிடையில் (பாடி) அவருள்ளவர்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்தனாராபபதற்கினிய அழகுள்ளவர்களான அபஸ்ரஸுகளின்வரும் வவொருநாளும் கிரியைகளின் இடையில் பாடினா, ஆடினா பாகரணசாஸ்திரங்கள் தெரிந்தவர்கள் ஒவ்வொருநாளும் கிரியைளின் இடையில் இதிஹாஸங்களையும் புராணங்களையும் கதைகளையும் முழுதும் உரைத்தனா பேரிகைகள், முரசுகள், மட்டுகங்கள், கோமுகங்கள், கொம்புகள், புல்லாங்குழல்கள், சங்குகள், திணைகள் இவை ஆயிரக்கணக்காகக் கேட்கப்பட்டன. இவ்வுலகத்திலுள்ள பிராமமணாக்களின்வரும் க்ஷத்திரியவைசிய சூதாராமுதலானவர்களும் மிலேசசாக்களின்வரும் முதலிடைக்கடை வாணிகர்களும் சோரந்த ஸங்கராஜாதிகளெல்லாரும் அங்கேவந்தனா பல தசங்களிலுண்டான பலஜாதியார்களும் வந்திருந்தனால இவ்வுலகமே யுதிஷ்டிரா கிருஹத்தில் (வந்து) நிரம்பினதுபோலிருந்தது பீஷ்மரும் தரோணரும் துரியோதனன்முதலான கௌரவர்களும் யாதவர்களும் பாஞ்சாலாக்களின்வரும் அந்த யாகத்தில் அடிமைகள்போல எல்லாவேலைகளையும் செய்தனா சிறந்த கைகளையுடைய ஜனமேஜயமே! இவ்வாறு நடந்த சிறந்தபுத்தியுள்ள தாமராஜருடைய அந்த யாகமானது சந்திரனுடைய யாகம்போல விளங்கிற்று தாமராஜரானவா அந்தயாகத்தில் பிராமமணாக்களுக்கு வஸ்திரங்களுக்கும் சாலகைகளையும் பேராவைகளையும் பொறநாணயங்களையும் பொறபாததிரங்களையும் ஆபரணங்களுக்கும் நிரம்பக்கொடுத்தாரா பாதஸரேஷ்டரான தாமராஜா அந்த யாகத்தில் அரசர்களால் கிடைத்த சதனங்களெல்லாவற்றையும் பிராமமணாக்களுக்கு அளித்தனா

எழுபத்திரண்டாவது அதியாயம்
சி க பாலவதபாவம். (தோடர்க்சி.)

(யுதிஷ்டிராயாகத்தைநிறவேற்றி அவபிருதஸநானஞ்சேய்து யாக
தீர்த்த வந்தவர்களுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பித் துரியோதனன்
முதலான பிராநாக்களோடுகூடச் சேர்ந்திருந்தது)

ஐனமேஜயராஜாவே ! அதன்பிறகு, தாமராஜாவின் அந்
யாகமானது எல்லாகரிபைகளும் குறைவிலலாததாகவும் எல்ல
ருக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டெண்ணுவதாகவும் பெரிய உதஸ
மாகவும் விளங்கிற்று, இடையூறுகள் நீங்கிச் செய்வதற்கெளிது
நிரம்பின தனங்களும் தானியங்களுமுள்ளதும் அன்னமும் பக்
களங்களும் மிகுதியாகவுள்ளதும் கிருஷ்ணனால் நன்றாகக் காப்பா
றப்பட்டதுமாக நடந்தது அவ்வாறு ராஜஸூயமஹாயாகத்தை
யுதிஷ்டிரா நிறைவேற்றினான் மஹாதமாகுகளான பிராமமணாக
கரு ஆயிரமகோடி திரவியங்களைக்கொடுத்ததான் உலகத்தில் மற
லா அரசன் அந்நயாகம் செய்யமாட்டான் யாகத்தைச் செ
வித்தவர்கள் வேண்டின எல்லாவற்றையும் தனங்களையும் பெற
எப்போதும் திருபதியடைந்திருந்தனா பிறகு, பாண்டுபுத்தரான
தாமராஜா, யாகத்தின் முடிவில் அவபிருதஸநானஞ்செய்து, விய
ஸையையும் தெளமியரையும் வலிஷ்டரையும் நாரதமாமுனிவரையும்
ஸாமந்தவையும் ஜயமினியையும் பைலரையும் வைசம்பாயனன
யும் யாஜ்ஞவல்கயரையும் கபிலரையும் கபாலரையும் கௌசிகன
யும் பூஜயர்களான மற்றுமுள்ள சிறந்த ரிதவிகளுக்களையும் பூஜித்த
' உங்களுடைய அனுகரஹத்தினால் இந்த ராஜஸூயமஹாயாக
எனக்கு நிறைவேற்றிற்று கிருஷ்ணனுடைய அனுகரஹத்தினால்
தான் என்னை நிறைவேற்றிற்று ' என்று சொன்னான் யாக
முடிந்தபிறகு, தேவஸரேஷ்டரான கிருஷ்ணனையும் பலராமரையு
பிஷ்மா முதலான கௌரவஸரேஷ்டரையும் தாமராஜா பூஜித்தான்
தாமாதமாவான் யுதிஷ்டிரா அவபிருதஸநானஞ் செயதபிறகு
பூமிககதிபதிகளான க்ஷத்திரியர்களையும் அருகிலவந்து, 'தாம்
தெரிந்தவரே ! நீர் அபிவிருத்தியடைந்திருப்பது ஸந்தோஷம் ஸ
ராட என்னும் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறீர் அஜமீடவமசத்
தவரே ! அஜமீடவமசத்தாரின புரம உமமால் பெருகச் செய
யப்பட்டது அரசர்க்கரசே ! இந்த ராஜஸூயயாகம் செய்ததனால்
மிகப் பெரிய தாமசத்தைச் செய்ததாகிறது புருஷஸரேஷ்டரே

வணடினவை எல்லாவற்றினாலும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பெற்றேம ,
 ிடைகேட்கிறோம் என்களதேசங்களுக்குச் செல்வோம் அதற்கு
 றுனுமதி கொடுக்கக்கடவீர்' என்று கேட்டனா அரசாசன
 ிசானனைதக கேட்டபிறகு, தாமராஜாவனபுதிஷ்டிரா அவ்வர
 ிகளுக்குத் தகுதியின்படி மரியாதைசெய்து தமது ஸ்ஹோதரா
 ிளவைவரையும்நோக்கி, 'வீரர்களான இந்தஅரசாசனனைவரும்
 றுன்புடன நமமிடம் வந்திருக்கின்றனா இவர்கள் எனனிதம்
 ிடைகேட்டுக்கொண்டு தமதமதேசங்களுக்குச் செல்லுகின்றனா
 ிந்த உத்தமர்களான அரசாசனதை தேசத்தினெல்லாவரையிற்
 ினசெல்லுகளா உங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும்' என்று
 ிசானனா தாமததைச் செய்கிறவர்களாகிய பாண்டவர்கள்,
 ியேஷ்டரான தாமராஜாசொல்கை கேட்டு அவ்வரசாசனனை
 ிரையும் ஒவ்வொருவராக அவ்வரங்குத்தக்கபடி பின்சென்ற
 ிரா பராகரமசாலியான திருஷ்டதயுமன்ன பரபரப்புடன் வீரா
 ின் பின்சென்றான தனஞ்சயன் மஹாதமாவும் மஹாரதனு
 ின் தருபதனை அனுஸரித்தான பீஷ்மரையும் தருதராஷ்டிரனை
 ிம் மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் பின்தொடர்ந்தான வீரா
 ினத்தேரோணரையும் அஸுவத்தாமாவையும் புத்தங்களிலதலைவ
 ின் ஸஹதேவன் பின்சென்றான ஜனமேஜயராஜாவே! ஸுப
 ினையும் அவன் புத்திரர்களையும் நகுலன் பின்சென்றான கூத்திரிய
 ிரேஷ்டர்களான தரௌபதியின் புத்திரர்களும் ஸுபதரையின்
 ித்திரனான அபிமனயுவும் மஹாரதர்களான மலைநாட்டரசர்களை
 ிம் மறறுமுள்ள கூத்திரியர்களையும் பின்சென்றனா ஆபிரக
 ிணக்கான பிரமமணாகளெல்லாரும் இவ்வாறே நன்றாகப்பூஜிக
 ப்பெற்றுச் சென்றனா ராஜஸுரேஷ்டர்களும் பிராமமணாகளும்
 ியுக்கிய அனைவரும் சென்றபிறகு சிறந்த மஹிமைபுள்ள வாஸு
 ிதவா, புதிஷ்டிரனைநோக்கி, 'கௌரவஸுரேஷ்டரே! நான் உமமி
 ிடம் விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன் துவாரகைக்குச் செல்வேன்
 ிகங்களிற்சிறந்த ராஜஸூயயாகத்தை நீர் நிறைவேற்றினதில்
 ிநதோஷம்' என்றுசொன்னா இவ்வாறுசொல்லப்பெற்ற தாம
 ிராஜா, ஜனாததனரைநோக்கி, 'ஓ! கோவிந்தா! இந்தச் சிறந்த
 ியாகத்தை நான் நிறைவேற்றப்பெற்றது உமது அனுகரஹத்தினாலே
 ின் கூத்திரியர்களனைவரும் சிறந்தகாணிககைகளை எடுத்துக்
 ிகொண்டு எனனியே அடைந்து எனக்குட்பட்டிருந்தும் உமமு
 ிடய அனுகரஹத்தினாலேதான் குற்றமற்றவரே! நீர்செல்வதைப்
 ிற்றி எனவாக்கானது எவ்வாறு விடைகொடுக்கும்? வீரரே!
 ிடமைவிட்டு ஒருகாலும் நான் ஸுகமடைவதில்லையே ஆனால், நீர்

துவாரகாபுரிக்குச் செல்வதும் இன்றியமையாததுதான்' எனச் சொன்னார் தாமாதமாவும் பெருமபுகழ்பெற்றவருமான கிருஷ்ணன், இவ்வாறுசொல்லப்பெற்று அனபுகூரது யுதிஷ்டிரருட்கூடவே குருதியிடமசென்று, 'அதனையே! உனபுத்திராக இப்போது ஸாமராஜ்யமென்னும் பதத்தைப்பெற்றனா, ஜயதையும் தனதையும் அடைந்தனா அதனால் நீ ஸந்தோஷத்தை அடையக்கூடவாய உனனால் விடைகொடுக்கப்பெற்று நான் துவாரகைக்குப்போக விரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னார் பிறகு, கிருஷ்ணன் ஸம்பதரையையும் தரென்பதையும்கண்டு பரியமபாராட்டினா யுதிஷ்டிரருடன்கூடவே அந்த அந்தப்புரத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஸநானஜபங்களைச்செய்து பிராமமணாகளைக்கொண்டு ஸஸ்திவாசனஞ்செய்வித்ததா பிறகு, சிறந்த கைகளையுடைய தாருவென்னும்ஸாரதி மேகத்தின் வடிவம்போல விளங்குவதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான தேரைப்பூட்டிக் கொண்டு வந்த சோரதான் சிறந்தமனமுள்ள தாமரைக்கண்ணா சிறந்த கருட கொடியோடுவந்த ரத்ததைக்கண்டு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அதன் மேலேறித் துவாரகாநகரத்திற்குப் புறப்பட்டார் காமராஜாவுடைய ராஜலக்ஷ்மீபொருந்தினவருமான யுதிஷ்டிரா தம்பிராருட்கூடச் சிறந்தவலிமையுள்ள கிருஷ்ணனைக் காலநடையாகப் பின்பு சென்றார் தாமரைக்கண்ணாக்கிய கண்ணன், சிறந்ததேரைச்சிறித் நேரம் நிறுத்திக்கொண்டு குருகிபுத்தரான யுதிஷ்டிரரையேநோக்கி 'அரசே! நீ எப்போதும் ஜாக்கிரந்தையாயிருந்துகொண்டு பிழைக்களைக் காக்கக்கூடவீர பிராணிகள் மேகத்தையும் பறவைகள் பெருமரத்தையும் தேவர்கள் இரதிரையும் போல உறவின உமமை அடுத்திருக்கக்கூடவா' என்றுசொன்னார் கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரரும் ஒருவரோடொருவர் இவ்வாறு ஸம்பாஷனைச் செய்துகொண்டபிறகு ஒருவரிடத்தொருவர் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம் தம் கிருஹங்களை நோக்கிச் சென்றனர் ஜனமேஜய ராஜாவே! யாதவஸ்யேஷ்டரான கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குச் சென்றபோது ராஜாவாகியதுரியோதனன் ஒருவனும் ஸம்பலம் மகனான சகுனியும் ஸூதனுகுப ராதைக்கும்புத்தரான கான்னும் துசசாஸனன் முதலியோரும், விரும்பத்தக்க சிறப்புக்கள் எல்லாவற்றினும் நிரம்பப் பூஜிக்கப்பெற்று அந்தத்தீவ்யஸ்தையில பாண்டவர்களுடன் இருந்தனர்

சிசுபாலவதபீவம் ழந்நிந்நு

எழுபத்துமூன்றாவது அதியாயம்.

தீ யூ த ப ர் வ ம்.

(விநாயகவிடைகேட்டுக்கொண்டு சென்றபிறகு தம்முடைய
புரட்சிவேசம் செய்தது)

சிறந்த வில்லாளிகளான பாண்டவர்கள், ராஜாக்களைப் பின்
சுற்றிற்றகு பாண்டவர்களில் மூத்தவரும் தாமராஜருமாகிய
திஷ்டிரிபு வந்தனா சிறந்த கைகளையுடைய தாமபுத்
தா பராதாக்களுக்கும் நண்பாக்களுக்கும் அனுமதிரெயதா
யாஸா தமசிஷ்யாக்களால் சூழப்பெற்றவராயத் தாமராஜா
திரிலவந்தா ஸ்வேஹாதராகளாற்சூழப்பட்ட அந்தத் தாம
ராஜரும் ஆஸனத்திலிருந்து விரைவாகத் திரொண்டிசென்று
ராதயத்தையும் ஆஸனத்தையும் அளித்தது தமது பிதாமஹரான
யாஸாப பூஜித்தார வியாஸபகவான் பொன்மயமான
நந்த ஆஸனத்திலுட்காரந்து தாமபுத்திரரான புதிஷ்டிரையு
உட்காரலாம் ' என்றுசொன்னா பலவிஷயங்களைப்பற்றியும்
பசுவதில் ஸமாததரான வியாஸபகவான், ஸ்வேஹாதராகளாற்
சூழப்பட்டு உட்காரநிருந்த தாமராஜரைநோக்கி, 'ஓ! குருதி
த்திரே ! பெறுதற்கரிதான ஸாமராஜ்யமென்னும் ஸதானத்
தப்பெற்று நீ விருத்தியடைவது நலன்காலம் குருவம்சத்தைத்
நாகுபவனே ! கௌரவாக்களெல்லாரும் உன்னால் சிறப்பிசகப்
பற்றினா ராஜனே ! நான் பூஜிக்கப்பெற்றேன் உன்னிடம்
கேட்டுக்கொண்டு செல்வேன் ' என்றுசொன்னா வியாஸ
ராலிவவாறு சொல்லப்பெற்ற தாமபுத்திரரானபுதிஷ்டிரா, தமது
தாமஹரை அபிவாதனஞ்செய்து காலகளைப்பிடித்துக்கொண்டு,
மனிதாக்களிரசிறந்தவனே ! யாராலுமதீர்ப்பதற்கரிதான ஒரு
நதேதேஹம் என்கதுண்டாயிருக்கிறது பிராமமணஸரேஷ்டரே !
அதற்கு (நிச்சயம்) கூறுவதற்கு உம்மைவிட வேறுயாருமில்லை
தாமஹரே ! திவ்யம் ஆந்தரிக்கூட பராதிவம் (=பூரிபிலுண்
டானது) என்று மூன்றுவகை உத்பாதங்களைப் பகவானுன் நாரத்
மனிவா சொல்லியிருக்கிறா அவற்றிற்கு மிகப்பெரியபயன்
புருவது திண்ணம் சிசுபாலனிறந்ததனால் அந்தப் பெரியஉத்
பாதபயமானது அடங்கிற்று ' ' என்றுகேட்டார பரதரபுத்
ரும் ஸமாததரும் கிருஷ்ணத்தைப்பாயனரென்று பெயாபெற்ற
பருமான வியாஸா தாமராஜருடைய சொல்கைகேட்டுப் பின்வரு
வாறு மறுமொழிகுறலானா — 'ராஜனே ! பதினமூன்றுவரு
த்களவரையில் தூரிமித்தவர்களினபுண் பெரிதாயிருக்கும்

மனிதாக்கதிபதியே ! இந்த உதபாதம் எல்லாக்கூத்திரியாகளு
அழிவதற்குக் குறிப்பாம் பரதஸரேஷ்டனே ! நாளடைவ்
உன்னையே காரணமாகக்கொண்டு பூமியிலுள்ள கூத்திரியாக
சோந்து தூயோதன்னசெய்தகுற்றத்திற்காகப் பீமராஜன்
களுடைய பித்தினால் நாசமடைவா அரசாக்கரசே ! அந்த
காலம் நேருமபோது நீ ஒரு கனவுகாண்பாய் யுதிஷ்டிரா ! அதை
நான் உனக்குச் சொல்வேன் , தெரிந்துகொள் அரசாக்கரசே
நிஷ்பககொடியுள்ளவரும் நீலகண்டரும் ¹ பலரும் ஸ்தாணுவு
கபாலமேந்தினவரும் திரிபுராக்னையழித்தவரும் உகரூபமுள்
வரும் ருத்திரரும் பசுபதியும் மஹாதேவரும் உமாகாந்தரும் ஹ
ரும் ² பாவரும் ³ விருஷரும் சூலத்தையும் பிணைமென்னுமவில
யும் ஏந்தினவரும் தோலாடை உடுத்தவருமாகிய சிவபெருமா
கைலாஸசிகரத்துக்குச் சமான்மான விருஷபத்திலேறிகொண்
யமனுடைய திசையான தென்திசையை இடைவிடாமல் நோக்கி
செல்வதாக இரவினமுடிவில் காண்பாய் மனிதாக்கதிபதியே
இவ்வகையான ஸ்வபனத்தை நீ காணப்போகிறாய் அதை
பற்றி நீ சிந்தையுறதே காலம் கடகசமுடியாததன்றோ ? உனக்
நனமையுண்டாக்ககடவது நான் கைலைமலைக்குச் சொல்வேன்
ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஜாககிரதையோடிருந்து ராஜ்யபரிபா
னம் செய்யக்கடவாய் ' என்றா கிருஷ்ணதவைபாயனரென்று
சொல்லப்பட்ட அந்த வியாஸபகவான் இவ்வாறு சொல்லிச் சிஷ்ய
களோடும் பின்செல்லுமரிஷிகளோடும் கைலைமலைக்குச் சென்றார்
தாமராஜா , தமது பிதாமஹரான வியாஸா சென்றபிறகு, சிந்தை
யும் வியஸனமுமுற்று அவர் சொன்ன விஷயத்தையே பலமுறை
நினைத்து உஷ்ணமாகப் பெருமூச்செறிந்து, ' விதியை மானிட
சக்தியினால் வெல்லுவது முடியுமா ? மஹரிஷிசொன்னது தவறு
மலே வருதுதீரும் ' என்று நினைத்ததா சிறந்தமஹிமைபெற்ற
யுதிஷ்டிரா , உடனே ஸ்ஹோதரா அனைவரையும் நோக்கி, ' ஒ
புருஷபுலிகளே ! தவைபாயனரான எனக்குச் சொன்னதை நீங்கள்
கேட்டீர்களன்றோ ? அவர் சொன்னதைக் கேட்டபோதே என்
புத்தி மரணமடைய நிச்சயம்செய்தது எல்லாக்கூத்திரியாகளு
டைய அழிவுக்கும் நானன்றோ காரணமாகக் காலத்தினால் உன்
டாக்கப்பட்டேனென்று அவர் நினைத்தது அப்பா ! ஜீவித்திரு
பதனால் எனக்குப் பயனயாது ? ' என்று சொன்னாரா இவ்வாறு
சொல்லுகின்ற தாமராஜாவுக்குப் பலருன்ன, ' ராஜரே ! புத்தி
யைக்கொடுக்கும் கொடியகலகத்தில நீ பிர்வேசிக்கவேண்டாம்

¹ என்று நிரூபிப்பவர் ² சித்த அடிப்பவர் ³ அபிஷேகங்களை வாஷிப்பவர்

மஹாராஜரே! நன்றிய ஆராய்ந்து எதுபுகதமோ அதைச் செய்ககடவீர்' என்றுசொன்னான் பிறகு, ஸதயத்தில் உறுதி யுள்ளபுதிஷ்டிரா ஸ்வேஹாதராகளனைவருக்கும் வியாஸாசொன்ன தைச்சொல்லினர், அதைப்பற்றியே நீனைத்தனா 'ஸ்வேஹாதராகளே! உங்களுக்கு ஸுகமுண்டாக்ககடவது இன்று முதல நானசெய்த பிரதிஜைஞையைக்கேளுங்கள் நண்பாகாள! நான் ஜீவித்திருப்பதின்பயன் யாது? இன்றுமுதல பதினமூன்று வருஷகாலம் என ஸ்வேஹாதராகளையும் மஹஅரசார்களையும் கடிந்து பேசமாட்டேன் என்குலத்தோரின் கட்டளையிலிருந்து கொண்டு அவர்களுக்குத்தக்கபடி பேசிக்கொண்டு கூடியிருப்பேன் இவ்வாறு நடக்கின்ற எனக்கு எனபினைகளிடத்தும் மஹவாகளிடத்தும் வேறுபாடியாது உலகத்தில் கலகம் வேறுபாட்டினால்தான் உண்டாவது மனிதர்களிற சிறந்தவர்களே! சண்டையைத் தூரத்திலேயே தடுத்தது இனியகாரியங்களுையேயெயது உலகத்தில் நிரதைக்கு ஆளாகாமலிருப்பேன்' என்றுசொன்னா தமது ஐயேஷ்டஸ்வேஹாதரான புதிஷ்டிரருடைய அநதச்சொல்லைக்கேட்டு அவருடையநன்மையில் ஊக்கமுள்ள பாண்டவர்கள் அவரையேஒத்துக்கொண்டனர் பரதஸரேஷ்டரான ஜனமேஜய ராஜாவே! தாமராராஜாவானவா ஸபையினமுன்னிலையில் தம் ஸ்வேஹாதராகளுடன் இவ்வாறுநிச்சயஞ்செய்து கிரமமாகப் பிதிரா தாப்பணமும் தேவபூஜையும்புரிந்து மங்களகாரியங்களைச்செய்து ஸ்ரீததிரியஸரேஷ்டாக்களெல்லாரும் சென்றபிறகு ஸ்வேஹாதராகளாலும் அமைச்சர்களாலும் சூழப்பெற்றவராய்த தமதுசிறந்த நகரத்திற பிரவேசித்தார ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! துரியோதனனும் ஸுபலனபுதரனானசகுனியும் அநத அழகானஸபையின்கண்ணே இருந்தனர்

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்
த்யூத பாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் ராஜஸபையில் தமோதிப் பொறுமையுற்றுச் சதுரவீடம் முறையிட்டது)

புருஷஸரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! அநதஸபையிலிருந்த துரியோதனன் சகுனியுடன்கூட அநதச்சபையைமுழுதும் வரிசையாகப் பார்த்தான் கௌரவஸரேஷ்டனான துரியோதனன் ஹஸ்திபுரத்தில் இதற்குமுன் தான்கண்டிராத தெய்விகவிஷயங்களைக் கண்டான் அநதத்துரியோதனமஹாராஜன் ஒருகால

அந்தச்சபையில் படிக்கத்தளவரிசையுள்ள விடத்திறகுச்சென்று ஜலமென்று நினைத்து மதியங்கித் தனவஸ்திரத்தைத் தூக்கிக் கடடிக் கொண்டான் அதனால் துயரமடைந்து யாருக்கும் முகம் கொட்டாமல் அந்தச்சபையைச் சுற்றித் திரிந்தான் பிறகு, மேடுபள்ளத்தெரியாமல் தரையில் விழுந்ததனால் துயரமும் வெட்கமுமுற்றுப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு வெறுப்புடன் அந்தச்சபையில் ஸஞ்சரித்தான் அதன்பிறகு, படிக்கப்போலத்தெளிந்த நீருள்ளதும் படித்ததாமரைமலர்சளால் சேர்ப்பபதுமாகிய வாவியைத் தரையென்று நினைத்து ஆடையோடு ஜலத்தில் விழுந்தான் அந்தத் துரியோதனன் ஜலத்தில் விழுந்ததைக்கண்டு மஹாபலசாலியான பீமஸேனனும் வேலைகாரர்களும் நகைத்தனர் தாமராஜாவின்கட்டளையினால் அவனுக்கு வேலைக்காரர்கள் உயரந்த வஸ்திரங்களைக் கொடுத்தனர் அவன் அவ்வாற்றுகக்ககண்டு மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் அராஜுன்ன நகுல் ஸஹதேவர்கள் ஆகிய அனைவரும் சிரித்தனர் பொருமைக்காரனுன துரியோதனன் அவர்களுடைய பரிஹாஸத்தைப்பொறுக்கவில்லை தன்னண்ணத்தை வெளிக்கொட்டாமலிருப்பதற்காக அவன் அவர்களைக்கண்ணெடுத்துப் பாராமலிருந்தான் திருமயவும் ஜலத்தைத் தாண்டு கிறவன் போல் வஸ்திரத்தைத் தூக்கிக் கடடிக் கொண்டு நிலத்தில் அடியைத் தூக்கிவைத்தான் அதனால் எல்லா ஜனங்களும் மறுபடியும் நகைத்தனர் படிக்கக்கதினால் மூடப்பட்டவாயிலைப்பார்த்து அதில் நுழையும்போது, துரியோதனன், தலையில் டிபட்டுக் கலங்கினான் றான் அதுபோலவே 1 பெருமபடிக்கத்தவுள்ள மறறொருவாயிலைக்கைகளினால் இடித்துத் திறக்கும்போது வாயிலுக்கு வெளிய்பட்டு முன்னே விழுந்தான் மறுபடியும் அவன் திறந்திருந்த ஒருவாயிலை அடைந்து அது முன்போன்றதே என்று நினைத்து அந்தவாயிலிலிருந்து திருமயினான் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அந்தத் துரியோதனராஜன் அவ்விடத்தில் இவ்வாறு பலவகைமறுத்துலகளை அடைந்து பாண்டவர்களால் விடைகொடுக்கப்பெற்று ராஜஸூயமென்னும் மஹாயாகத்திலுள்ள அந்த ஆச்சரியமான ஸம்பத்தைப் பார்த்ததினால் துயரமுற்றமனத்துடன் ஹஸ்திநாபுரத்திறகுச்சென்றான் பாண்டவர்களின் செல்வத்தினால் கொதிப்புற்று அதையே நினைந்துகொண்டு செல்லுகின்ற துரியோதனராஜனுக்குக் கெட்ட எண்ணமுண்டாயிற்று ஜனமேஜயரே! பாண்டவர்கள் மனங்களித்திருந்ததையும் அரசர்கள் அவர்களுக்கு வசப்படடிருந்ததை

1 இலக்குவாகத்திறக்கக்கடியைக் கத்தவுகளை மிக்கப்பலத்துடன் இடித்துத் திறந்ததனால் வெளியில் வந்துவிழுந்தான்

பும் குழந்தைமுதல் எல்லா ஜனங்களும் அவர்களிடம் அன்புவத
 திருந்ததையும் மஹாதமாகுகளான பாண்டவர்களின் சிறந்தமேன
 மையையும் கண்டு திருதராஷ்டிரன்மைந்தனான துரியோதனன்
 சிறம் மாறிப்போனான் அவன் செல்லுமபோது மனம் கலங்கி,
 சிறந்தபுத்திரமான தாமராஜருடைய அந்த ஒப்பற்ற ஸ்வாமியத
 தையும் ஸபையையுமே தனிமையில் நினைந்துகொண்டிருந்தான்
 திருதராஷ்டிர ரபுதரனான துரியோதனன் அப்போது மதிகலங்கி
 அழுகழுடிபேசுகின்ற சகுனிகரு மறுமொழி கூறவில்லை அவ்வாறு
 கலங்கிவின்ற துரியோதனனைக்கண்டு, சகுனியான்வன், 'துரியோ
 தனா! பெருமூச்செறிக்கிறவனபோலச் செலுகிறாய், இதற்கு
 என்னகாரணம்?' என்றுகேட்டான் அதற்குத் துரியோதனன்,
 'மாமா! இந்தப் பூமிமுழுமையும் மஹாதமாவான் அரஜுன
 னுடைய அஸ்திரபரதாபத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரனுக்கு
 உட்பட்டுப்போனதையும், யுதிஷ்டிரனுடைய அம்மஹாயாகம் அவ
 வாறு நடந்ததையும், தேவர்களில் இந்திரனபோல யுதிஷ்டிரன்
 மிருந்தமகிமையுள்ளவனயிருந்ததையும் கண்டு பொறுமையால்
 சிரப்பப்பட்டு இரவுமபகலும் எரிக்கப்பட்டவனாக, ஆனி ஆடி
 மாஸங்கள் வந்தபோது சிறிபதடாகம் வறறுவதுபோல வறறு
 கிறேன், பார யாதவஸரேஷ்டனான கிருஷ்ணனால் சிசுபாலன்
 கொல்லப்பட்டான் அந்தச்சபையில் அந்தச்சிசுபாலன் அடியைத்
 தொடரும் ஆண்பிள்ளை யாருமில்லாமற்போனான் பாண்டவாக
 ளிடமிருந்துண்டான தீயினால்சுடப்பட்ட அரசர்கள் அந்தக்குற
 மத்தைப்பொறுத்தனர் அதை யார பொறுக்கத்தரும்? அந்தத்
 தகாதபெருங்காரியம் கிருஷ்ணனால் செய்யப்பட்டது மஹாத
 மாகளான பாண்டவர்களின் பராக்ரமத்தினால் அது நிலைத்தது
 அதனாலேதான் அரசர்கள் பலவகை ரதனங்களையெடுத்துக்
 கொண்டு வைசியர்களைப்போலக் கப்பம்கட்டிக் குந்திபுதரனான
 தாமராஜாவை ஸேவித்தனர். அவ்வாறு தாமராஜாவினிடத்தில்
 ஜவலிப்பதுபோலப்பிரகாசித்த அந்தராஜயலக்ஷ்மியைக்கண்டு அந்
 தத்தகுதிபெறாத நான் பொறுமையின்மையில் அகப்பட்டுக்
 கொண்டு தாபமுற்றிருக்கிறேன், தீயிலாவதுகுதிப்பேன், விஷத்
 தையாவது திண்பேன், ஜலத்திலாவதுவிழுவேன், ஜீவீகமட
 டேன் உலகத்திபராகரமமுள்ள எந்த ஆண்பிள்ளை எதிரிகள்
 விருத்தியடைந்திருக்கவும் தான்குறைந்திருக்கவும்கண்டு பொறுப
 பான்? அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஐசுவரியட் வந்திருப்பதைக்
 கண்டு இப்போது பொறுத்திருக்கிற நான் பெண்ணுமல்லேன்,
 பெண்ணல்லாதவனுமல்லேன், ஆணுமல்லேன், ஆணல்லாதவனு

மலலேன பூமிககெலலாம ஈசுவரனாயிருப்பதையும் அப்படிப்பட்ட தன்மைபததையும் அவ்வகையான யாகததையும் கண்டு என் போன்றவன் எவன் தாபமடையாமலிருப்பன்? நான் ஸஹாய மின்றி அநதராஜயலக்ஷ்மியை அபகரிப்பதற்குச் சகதனலேன ஸஹாயம் யாருமிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை ஆதலால், இறப்ப தைப்பற்றியே நினைக்கிறேன் யாராலும்கெடுக்கப்படாத பரிசுத்த மான ஐஸ்வரியம் குந்திபுதரனிடமிருப்பதைக்கண்டு, தெய்வபே வலியதென நம முயற்சிபயனற்றதென நம நினைக்கிறேன் ஸுப்ப புத்திரனே! முதலிலேயே அவனை அழிப்பதற்கு நான் முயன்றேன் அவற்றையெல்லாம் கடந்து ஜலத்தில் தாமரைபோல அவன் வளர்ந்து கிளம்பினான் அதனால் விதியேபெரிதென நம முயற்சி பயனற்றதென நம நினைக்கிறேன் திருதராஷ்டிரனபுத்திரர்கள் குறைந்து போகின்றனர் பாண்டவர்கள் நாளுக்குநாள் விருத்தி யாகின்றனர் கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் அன்புகூர்ந்து அவர்க ளுக்குச் செலவங்களை விருத்திசெய்கிறான் ஆதலால், நான் அநத ஐஸ்வரியத்தையும் அவ்வகையான அநதச் சபையையும் காவலாளி கள் செய்த அநதப் பரிஹாஸத்தையும்பார்த்துத் தியிலை சுடப் படுவதுபோலச் சுடப்படுகிறேன் மாமா! மிகத் துயரமுற்ற எனனை இப்போது நீ விட்டுவிடு எனக்குள்ள ஆற்றாமையைத் திருதராஷ்டிரருக்குத்தெரிவி' என்று சொன்னான்

எழுபத்தைந்தாவது அதயாயம்
த யு த ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(துர்யோதனனும் சதனியும் சூதாவேதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டது,

சகுனி, 'தூயோதனா! நீ புதிஷ்டிரனப்பற்றிப் பொரு னைப்படத் தகாது பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள் பாகங்களுையே தாம் அனுபவிக்கிறார்கள் விதி பலவகைகளாக இருக்கிறது, அவர்களுக்கு விதியிலை மேனமை உண்டா யிருக்கிறது மஹாராஜனே! பகைவரை அடக்குகிறவனே! முன்னே நீ அனேக உபாயங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தும் உன் னால் அவர்களைப் பிடிக்கமுடியவில்லை புருஷஸரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் அவர்கள் அதிருஷ்டத்தினாலேயே (ஆபத்துக்களி னின்றும்) விடுபட்டனர் முயற்சிபுள்ள மனிதர் தம் காரியங்களில் இசுழ்ச்சி அடையார் அவர்களுக்குத் திரௌபதி பாரையை யாகக் கிடைத்தாள், துருபதனும் அவன்புதராசனும் சிறந்தசக்தி

ள்ள கிருஷ்ணனும் அரசர்களும் துணைவர்களாகக் கிடைத்
னா அரசனே ! (பிறருடைய) காரியத்தைக்கெடுக்காமல் தந
ள பிதாவின் பாகத்தை அவர்கள்டைந்தனா அஃது அவா
ரினசகதியினால் அபிவிருத்தி அடைந்தது அதில்(உனக்கு)
ன்ன துயரமிருக்கிறது ? தனஞ்சயன் அகனிபகவானீத திருபதி
டைவித்தது காணவந்ததையும் பெரிய அம்பரூததுணிகளையும்
வயாஸ்திரங்ககளையும் அடைந்தான் அந்த உயரந்தவிலலினாலும்
ன கைவனமையினாலும் அவன் அரசர்களை வசப்படுத்தினான்
தில் உனக்கென்ன துயரமிருக்கிறது ? பகைவரைததுன்புற்ச
சயகிறவனாகிய அந்த ஸ்வயஸாசி மயனென்னும் அஸ்வரீ
கனியிலிருந்துவிடுதது அவனால் அந்த ஸ்பையைச் செய்வித்
ககொண்டான் அந்தமயனால் நியமிக்கப்பட்ட கிண்கரர்களென
ம் பயங்கரமான அரசுகளாக அந்தச்சபையைக் காக்கின்றனா
தில் உனக்கென்ன துயரம் ? பாரதனே ! வேந்தனே ! உனக்
ச சகாயம் யாருமில்லையென்று சொன்னாயே, அது பிழை. இந்
ச சகோதரர்களனைவரும் உனக்கு உட்பட்டிருக்கின்றனா.
ந்த வில்லாளியும் வீரருமான துரோணரும் அவாபுதரரான
ஸவத்தாமாவும் உனக்குட்பட்டிருக்கின்றனா ஸூதனுக்கும்
தைக்கும்புத்திரனை காணன் உறுதியானவிலாளி, மஹா
தன் அவனொருவனே பாண்டவா ஸோமகர்களெல்லாரையும்
ததத்தில் வெல்லத்தக்கவன் சிறந்தகைகளையுடையவனே !
வறுஸஹாயங்களால் நீ செய்யப்போவது யாது ? புருஷஸரேஷ்
ரான பீஷ்மரும் மஹாரதரானகிருபரும் பலசாலியான ஜயதரத்
ரும் ஸோமத்ததனும் நானும் எனஸஹோதரரும் ஸோமத்த
ன்புதரனுமாகிய எங்கெல்லாருடனும் சோந்த பூமிமுழுமை
ம் நீ ஜயிக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னான் அப்படிச்சொல்லி
தைக்கேட்டுத் துரியோதனன், ' அரசனே ! உனக்கு இஷ்ட
ருந்தால் உனனோடும் நீ சொன்ன மற்ற மஹாரதர்களோடும்
சாந்து இந்தப்பாண்டவர்களை நான் ஜயிப்பேன் இவர்களை ஜயித்
தனேயாயின் பூமியும் அரசர்களனைவரும் மிக்க விலைபெற்ற அரச
ச சபையும் எனவசமாகிவிடும்' என்று சொன்னான் அதற்
ச சகுனி, ' தனஞ்சயன், கிருஷ்ணன், பீமஸேனன், புதிஷ்
ரன், நகுலன், ஸஹதேவன், துருபதன், அவன்புத்திரர்கள்
வர்களை புத்தத்தில் வெல்வதற்குத் தேவகூட்டங்களாலும்
படியாது எல்லாரும் மஹாரதர்கள், சிறந்தவிலாளிகள்,
புலதிரங்களில் தோந்தவர்கள், புத்தத்தில் அடங்காதகாவமுள்ள
ர்கள் அரசனே ! எந்தஉபாயத்தினால் புதிஷ்டிரனை நான்
யிக்கமுடியுமோ அந்த உபாயம் எனக்குத்தெரியும். நீ அதனை

அறிந்த நடத்துவாயாக' என்றுசொன்னான் தூயோதனன்
'மாமா! நமக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள மஹா
மாககளுக்கும் தீங்கிலலாமல் அவர்களை ஜயிக்கமுடியுமாயின்
அதனை எனக்குச்சொல்' எனறுகேட்க, சகுனி, 'புதிஷ்டிர
சூதாட்டத்தில் ஆசையுள்ளவன் அவனுக்கு ஆடத்தெரியாத
ராஜஸ்ரேஷ்டனான அவன் நாமழைத்தால் வராமலிருக்கமா
டான கௌரவனே! நான் ஆட்டத்தில்தோந்தவன் எனக்
நிகரானவன் பூமியிலும் மூன்றுலோகங்களிலும் இல்லை நீ அ
னைச சூதுக்கு அழை புருஷஸரேஷ்டனான அரசனே! பாசகினை
களிலரிபுன்னாகிய நான் அவனுடையராஜ்யத்தையும் அநத விள
கும் ஐசவரியத்தையும் உனக்காக வாக்விடுவேனென்பது தி
ணைம தூயோதன! இவற்றையெல்லாம் நீ திருதராஷ்டிர மஹ
ராஜாவுக்குத் தெரிவி உனதநதையினால் உத்தரவுகொடுக்க
பட்ட பிறகு அவர்களை ஐயமின்றி ஜயிப்பேன்' என்று சொ
ன்ன தூரியோதனன், 'ஸௌபலனே! கௌரவஸரேஷ்டரா
திருதராஷ்டிரருக்கு நீயே காரணங்களுடன் தெரிவிப்பாயாக
நான்தெரிவிப்பது முடியாது' என்று சொன்னான்

எழுபத்தாருவது அத்யாயம்

த யு த பாவம். (தோடீச்சி)

(தூரியோதனனாலும் சகுனியினாலும் சூதாடுவதைப்பற்றித் தேர்வி
கப்பட்ட திருதராஷ்டிரன் சபைகட்டுவித்து, தர்மராஜரை
அழைத்துவரும்படி விதூரரைனுப்பியது.)

மிகக் கெட்டபுத்தியுள்ள சகுனி, ராஜாவான புதிஷ்டி
ருடைய அநத ராஜஸூயயாகத்தைத் தூயோதனனுடன் கூட
பார்த்து ஹஸ்திஸூயத்திற் பிரவேசித்தான பாவஞ்செய்பவனு
அரசர்களையழிப்பவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமாகிய சகுன
தூரியோதனனுடைய துயரத்தைக்கண்டு, பரதவம்சத்தாரா கெ
வதற்காக, அவனுடைய அபிப்பிராயமே சரியென்று மனத்தி
உறுதியாகவைத்துக்கொண்டான் தூரியோதனனது விருப்ப
தைச் செய்கிறவனாகிய சகுனி அவன்சொல்லைக்கேட்டு அவ
கருத்தையறிந்துகொண்டு அறிவேகண்ணுக்கவுடையவனும் சிறந
புத்திசாலியுமான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் வீற்றிருக்கு
போது அவனருகிறசென்று, 'மஹாராஜரே! மனிதர்களுக்
அதிபதியே! தூரியோதனன் நிரமமாறி வெருத்தது இளைத்து

யரதையும் விசாரதையும்டைந்திருக்கிறான் , அதனையறியும் மது ஜயேஷ்டபுத்திரனான துரியோதனனுக்குத் தாங்கக்கூடாத தத்துயரம் பக்கவரால் உண்டாயிருப்பதை நீர் விசாரிக்கவில்லை, ந தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கிறீர்? ' என்றான் சகுனியினால் வவாறு சொல்லப்பட்ட திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் துரியோதனனை அழைத்துச் சொல்லத்தொடங்கினான் ' என அன்புள்ள கனே ! துரியோதன ! என்ன காரணத்தினால் நீ மிகத் துயரப்படுகிறாய் ? கௌரவஸாரேஷ்டனே ! அந்தவிஷயத்தை நான் கேட்கலாயின எனக்குச்சொல் , நீ நிறம்மாறி வெளுத்து இளைத்திருப்பதாக இந்தசச்சுனி சொல்லுகிறான் நான் நினைத்துப்பார்க்கையில் துயரப்படுவ தற்குக்காரணம் எனக்குத்தெரியவில்லை புதலவனே ! பரிய ஐஸ்வரியம் முழுதும் உன்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. னஸஹோதரர்களும் நண்பர்களும் உனக்கு விருப்பமில்லாத றறைச் செய்வதில்லை உயர்ந்த ஆடைகள் உடுக்கிறாய் , மாமஸ்த காடுகூடிய அன்னத்தைப் புஜிக்கிறாய் , உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரை யா ஏறுகிறாய் , எதனால் வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் ? விலை பற்ற பங்கைகளும் மனத்திறக்கிய பெண்களும் சிறந்தவீடுகளும் ஸுகமான தோட்டங்களும் தேவர்களுக்கிருப்பதுபோல உனக்கு இருக்கின்றன உலகமெல்லாம் உன் சொல்லிற் கட்டுபட்டிருக்கிறது , ஸந்தேஹமில்லை யாராலும் வெல்லமுடியாத அன்புள்ள புதரனே ! அப்படிப்பட்ட நீ ஏழைபோல ஏன் துயரப்படுகிறாய் ? அப்பா ! தாயதந்தையர்களால் புதரனுக்குச் செய்யத் தக்கவற்றுள் எது சிறந்ததாக நினைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை ம நமமுடைய குலத்தின் ராஜ்யலக்ஷம் எல்லாவற்றையும் நீ டைந்திருக்கிறாய் தேவலோகத்தில் தேவேந்திரனுக்கு இருபதுபோலவே எல்லா விருப்பங்களும் பலவகைச் சிறந்த உணவுகளும் பானங்களும் உனக்கு இருக்கின்றன ஏன் வயஸனப்படுகிறாய் ? நிருகதம் சந்தம் முதலான ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய வதத்தையும் அஸ்தரவிதத்தையும் சாஸ்திரங்களையும் 1 பத்து லக்கணங்களுடன் கிருபாசாரியரிடம் படித்துத் தோந்திருக்கிறாய் , பலராமரிடத்திலும் கிருபரிடத்திலும் துரோணரிடத்திலும் அஸ்தரவிதத்தை கற்றிருக்கிறாய் , நீ ஸஹோதரர்களில் மூத்தன , ராஜ்யத்திலிருக்கிறாய் , புத்திரனே ! ஏன் துயரப்படுகிறாய் ? ததிரனே ! நீ பிரபுவாயிருந்துகொண்டு ஸூதார்களாலும் மாகர்களாலும் துதிக்கப்பெற்று ஸாமான்ய ஜனங்களுக்குக் கிடை

1 1 ஸவரம், 2 வாணம், 3 பதம், 4 தாது, 5 வேறுறுமையுருகன், 6 வினையுறுபுகன், 7 கிருதபரதயம், 8 தத்திதபரதயம், காரகம், 10 ஸமாஸம் எனபன,

யாத உணவு உடைகளை மிகுதியாக அனுபவிக்கிறாய் எல்லா தெரிந்தவனே! இவ்வுலகத்தில் மறநெருவன மேனமைய அடைந்திருக்கிறானென்பது உன்வயஸைத் திறகுத காரணமாவது எப்படி? அதை நான் கேட்கிறேன், சொல்' என்றான்

மந்தபுத்தியுள்ளவனும்கோபம் மேற்கொண்டவனுமானது யோதனன், திருதராஷ்டிரனுடைய அந்தச்சொல்லைக்கேட்டுத் துறையை நோக்கி, தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்ட பின்வருமாறு சொல்லலானான் — 'நான் அறபமனிகளையோ உண்ணுகிறேன், உடுக்கிறேன், கெட்காலத்தைக்கடக்கக்கருதி தாங்கக்கூடாத கோபத்தைத் தாங்குகிறேன் அவமானத்தைப் பொறுமல தனது ராஜ்யாங்கங்களை ஆகரமித்து மேலாயிருந் துபிரராலுண்டாகும் கஷ்டங்களை விடுவிக்க முயலுகிறவனதான் ஆண்பிள்ளையென்று சொல்லப்படுகிறான் பரத வம்சத்தவரே உள்ளது போதுமென்றிருப்பதும் தயையும் பயமும், ஐயவாய் தையும் கௌரவத்தையும் கெடுக்கின்றன அவற்றினால் ஆகரமிக்கப்பட்டவன் மேனமையை அடையான் மிகப்பிரகாசிப்பது எனனை நிறமகுறையச் செய்வதுமான ராஜ்யலக்ஷமி குந்தியுடனான புதிஷ்டிரனிடத்திலிருப்பதைக் கண்டபிறகு நான் அனுவிப்பது எனக்குத் திருப்திகரமாயில்லை எதிரிகள் மேனமைய அடைவதையும் நான் குறைவதையும் கண்டபின், தாமராஜாவிடம் ஐயவரியம் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாயினும் எதிரி நிறத்தோலத் தோன்றுவதனால் நான் நிறமகுன்றி ஓய்ந்து வெருத்து இளைத்துமிருக்கிறேன் புதிஷ்டிரனால் காப்பாற்றப்பட்ட ஸநா, காகளும் கிருஹஸ்தர்களும் எண்பத்தெண்ணாயிரவர் இருக்கின்றார்கள் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் முப்பது முப்பது வேலை காரிகளுண்டு புதிஷ்டிரனுடைய வீட்டில் ஜிதேந்திரியர்களானயுட்கள் பதினாயிரவர் பொற்பாத்திரங்களில் புஜிக்கின்றனர் கறுப்பும் நீலமும் சிவப்புமான் வாணங்களோடுகூடிய மானதோலகையும் விலைபெற்ற சாலவைகளையும் காமபோஜதேசகதரசன் புதிஷ்டிரனுக்கு அனுப்பினான் நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாக பெணயான்களையும் பசுக்களையும் குதிரைகளையும் முந்நூறு ஒட்டகங்களையும் அநேக நூறு பெண் குதிரைகளையும் கப்பமாக எடுத்துக்கொண்டு, ராஜகுமாரர்கள் புதிஷ்டிரனுடைய கிருஹத்திலே வந்துசேர்ந்தனர் வேந்தரே! அந்தச் சிறந்த யாகத்தில் அரசர்கள் பலவிதமான ரத்தினங்களை புதிஷ்டிரனுக்கு மிகுதியாகக் கொணர்ந்து கொடுத்தனர் சிறந்த புத்தியுள்ள பாணபுத்தியனுக்கு அந்தயாகத்தில் திரவியலாபம் வந்ததுபோல எவ்விதத் துறையும் இதற்குமுன் நான் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை இதென்று

லாம் பொய்யாயிருந்தால் நீர் ஸஞ்சயனைக்கேட்கலாம் அரசரே !
 நமது சத்தருவின் அளவற்ற அந்தத் தனக்குவியலை கண்டு
 அதையே நினைந்து நான் ஸுகமபெறும்விருக்கிறேன் பிராம்
 மணாகளும் பயிரிடுகிறவர்களும் பசுக்களவைத்துக்கொண்டிருப்
 பவர்களும் நூற்றுக்கணக்காசக் கூட்டம்சேர்ந்து மூலாயிரம்கோடி
 பொன்களைக் கப்பமாக எடுத்துக்கொண்டுவந்து வாயிலில் தடுக்கப்
 பட்டுகின்றனா திரிகாவதேசத்தார அழகான பொற்குடங்களைக்
 கொண்டுவந்து தாமராஜாவுக்குத் தெரிவித்தபிறகு உள்ளேவிடப்
 பட்டனா தேவஸ்திரிகள் எதில் இந்நிரலுக்கு மதுவைவைத்துக்
 கொண்டிருக்கின்றனரோ வருணனுடைய அந்த வெண்கலப்பாத
 திரத்தைத் திருப்பாறகடல் தாமராஜாவுக்குக்கொணர்துகொடுத்
 தது ஆயிரம்பொன் விலைபெற்றதும் அனேகரதனங்களால் அலங்
 கரிக்கப்பெற்றதும் உறியிலவைக்கப்பட்டதுமான சிறந்தசங்கத்
 தையெடுத்துக் கிருஷ்ணன் தாமராஜனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்
 தான் அதையெல்லாம்கண்டு எனக்குப் பெரிய ஜவரம் உண்
 டானதுபோலிருந்தது பரதஸரேஷ்டரே ! பறவைகள் அந்தச்
 சங்கையெடுத்துக்கொண்டு கீழ்கடலுக்கும் தென்கடலுக்கும் மேல்
 கடலுக்கும் சென்றன , வடகடலுக்கும்மீடும் செல்லவில்லை அர
 ஜுன்ன அந்தவடதிசைக்குச்சென்று அளவற்றதனத்தைக் கப்ப
 மாகக்கொண்டுவந்தான் பாரதரே ! மயனால பிந்துஸரலிலுள்ள
 ரதனங்களைக்கொண்டுவந்து செயது படிக்கக்கல் மேலே மூடியிருந்
 ததனால் ஜலமநிரம்பின தாமரைக்குளம்போலிருக்கும் பூமியைக்
 கண்டேன் பரதஸரேஷ்டரே ! அங்கே நான் துணியைத்துக்
 கினதைப்பார்த்து விருகோதரனும் ஸபைகாக்கும் வேலைக்காராக
 ளும் நகைத்தனா அப்போது எனதாயதந்தையாக்களுக்காக என
 உயிரைச் சிரமப்பட்டுக் காப்பாற்றினைன் எனனால் முடிந்
 திருக்குமாயின் விருகோதரனை அங்கேயே கொன்றிருப்பேன்
 பாரதரே ! எனபக்கவற்ற செயப்பபட்ட அந்தப்பரிகாசம்
 எனனை எரிக்கிறது வேந்தரே ! அந்தஸ்பையின் படிக்கத்தாமரை
 களினால் விளங்குவதும் படிக்கமே ஜலம்போற செய்யப்பட்டது
 மாகிய தாமரைக்குளத்தை ஸபையென்றுநினைத்து விழுந்தேன்
 அப்போது பீமனும் அரஜுன்னும் சபத்ததுடன்சிரித்தனா
 திரௌபதியும் பெண்களுடன்சேர்ந்து என்மனம்விழுந்துபோகும்
 படி நகைத்தனா ஜலத்திலிறங்கி வஸ்திரம்நனைந்துபோன எனக்கு
 ராஜாவினால் கட்டளைபிடிப்பட்டவேலைக்காரர்கள் வேறுவஸ்திரங்
 களைக் கொடுத்தனா அதுவும் எனக்குப்பெருந்துயரமே தூண்க
 ளிருக்குமிடத்தில் தூண்களிலலாததுபோலவும் தூண்களிலலாத

இடங்களில் ஆயிரம்தூண்களிருப்பதுபோலவும் காணப்படுகிறது அரசரே! பிரபுவே! அந்த இடத்தில் நான் படிக்கக்கற்களின் நடுவில் அடிபட்டுக் கொண்டேன், வாயிலில்லாத இடம் வாயில் போலிருந்ததனால் அங்கேவெளியில்போகத் தொடங்கிக் கல்லில் முட்டிக்கொண்டு நெற்றியில் மிகவும் அடிபட்டுக்கொண்டேன், அதைப்பார்த்துத் தடவிக்கொண்டு வேறுமாகக்கத்திற் சென்றேன் விருகோதரன் பரிஹாஸஞ் செய்து என்னைப் பார்த்து, 'அரசரே! இதுவாயில், இதுவாயிலன்று' என்று புதுமையாகச் சொன்னான் வேந்தரே! அவ்விடத்தில் அந்த நிலைமையிலிருந்த என்னைக்கண்டு பெண்களும் நகைத்தனர் புருஷ ஸரேஷ்டரே! அந்தச் சபையிலுள்ளவர்களுக்கு இவையெல்லாம் சிரிக்கக்கூடாதுமாயிருந்தன நான் இதுவரையில் எங்கும் கண்டதும் கேட்டதாயில்லாத ரதனங்களை அவ்விடத்திற்கண்டேன் அதனால் கொதிப்பும் துயரமும் அடைந்தேன் தீயிரகுதிப்பேன், கருங்கடலில் விழுவேன் புகழ்பெற்றவனுக்கு அபகீததியானது மரணத்திலும் அதிகக்கூடம் மறறோ ஆச்சரியமும் அவரு உண்டாயிற்று, அதனையும் சொல்லுகிறேன், கேளும் எப்போதும் புஜிக்கும் பிராமணர்கள் ஒருலக்ஷம் கணக்கானதற்கு அடையாளமாக அங்கே சங்குவதத்துத் தினம் ஊதப்படுகிறது பாரதரே! அந்தச்சங்கு அடிககடி ஒலிக்கும்போது இடைவிடாத சபத்ததைக்கேட்டேன் அதனால், எனக்கு மயிர்கள் பொடித்தன மஹாராஜாவே! காணாவந்த அனேக அரசர்களினால் நிரம்பின அந்தஸ்பையானது மாசுற்ற ஆகாயம் நகூத்திரங்களினால் விளங்குவதுபோல் விளங்கிற்று மஹாராஜாவே! பிரஜைகளுக்கதிபதியே! சிறந்த புத்திசாலியான தாமராஜனுடைய அந்த யாகத்தில் அரசர்கள் வைசியாகளபோல எல்லா ரதனங்களையும் காணிக்கைகளாகக் கொண்டுவந்தனர் பிராமணர்களுக்குப் பரிமாறுகிறவர்கள் அரசர்களே ஓ! வேந்தரே! புதிஷ்டிராமிடத்திலிருந்த லக்ஷமியானது தேவேந்திரனுக்கும் யமனுக்கும் வருணனுக்கும் சூபேரனுக்கும் இல்லை பாண்டுபுத்திரனுடைய அந்தச் சிறந்த ராஜலக்ஷமியைக்கண்டு மனக்கொதிப்புற்றநான் ஆறுதல அடையவில்லை பாண்டவர்களுடைய ஐஸ்வரயத்தையடையாமல் எனக்கு ஆறுதலில்லை பாணங்களினால் பகைவனையாவது படுக்க வைப்பேன் நானாவது பிறரால் அடிக்கப்பட்டுச் சாயவேன் பகைவரைத் துன்புறச்செய்கிறவரே! இந்த நிலைமையிலிருக்கும் எனக்கு உயிரினாலாவதென்ன? அரசரே! பாண்டவர்கள் மேனமேலும் ஓங்குகின்றனர் நமது உயாவு நின்னுவிடது' என்றான்.

அப்போது சகுனி, 'தவறுதபராகரமமுள்ளவனே! தாம் ராஜாவினிடத்தில் எந்த ஒப்பற்ற ஐஸ்வரியத்தைக் கண்டாயோ அதை அடைவதற்கு நான் ஓர் உபாயம்கொள்ளுகிறேன், கேள் பாரதனே! இந்தப் பூமிமுழுமையிலும் பாசகைகளில் நான் தோந்தவன் ஆடுமபோது காயபோகும்வழி எனக்குத்தெரியும், பந்தயம்தெரியும், தனஆட்டம் பிறாஆட்டம் இவைகளின் வித்தி யாஸம் தெரியும் புதிஷ்டிரனுக்கு ஆட்டத்தில் விருப்பமுண்டு, ஆனால் ஆடத்தெரியாது, அழைத்தோமானால் அவசியம் வரு வான அவன் எப்போதும் தானே என்னை அழைப்பதுண்டு பிரபுவே! நான் கபடத்தைச்செய்து அவனை நிச்சயமாக ஜயிப் பேன் அந்தச் சிறந்தஐஸ்வரியத்தைத் திருப்பி வாங்குகிறேனே அவனை அழை' என்று சொன்னான் சகுனியினால் இவ்வாறு சொல் லப்பட்ட துரியோதனம்ஹாராஜன், உடனே திருதராஷ்டிரனை நோக்கி, 'அரசரே! சொக்கட்டான் ஆட்டம்தெரிந்த இந்தச் சகுனி ஆட்டத்தினாலேயே புதிஷ்டிரனுடைய ராஜயலக்ஷியை வாங்கத்திறம்புள்ளவன் அதற்கு நீர் அனுமதிக்கொடுக்கக்கட் வீர்' என்று சொன்னான் அதைக்கேட்ட திருதராஷ்டிரன், 'விதுரன் மஹாபுத்திசாலி, எனக்கு மந்திரி, நான் அவன்சொற் படியிருப்பவன் அவனுடன்கலந்து இந்தக்காரயத்தின் முடிவைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வேன் தீரக்கதரிசியாகிய அந்தவிதுரன் தா மத்தை முன்னிட்டு இருபக்கத்தாருக்கும் தகுந்ததும் மிகக் நன் மையுமாகக் காரியத்தின் முடிவைச் சொல்வான்' என்று சொன் னான் துரியோதனன், 'அரசாக்கரசரே! விதுரர் வருவாராயின் அவர் உம்மைத் திருப்பிவிடுவார் நீர் திருமயினால் நான் இறந்து போவது திண்ணம் வேந்தரே! நானிறந்துபோனபிறகு நீர் விதுர ருடன் ஸுகமாயிரும் பூமிமுழுமையையும் நீர் ஆளலாம் உமக்கு என்னாலாவதென்ன?' என்று சொன்னான் அவன் அன்போ டும் துயரத்தோடும்கொன்ன அந்தச்சொல்லைக்கேட்டுத் திருத் தராஷ்டிரன் அவனுடைய எண்ணத்தை அங்கீகரித்து வேலைக்காரா களைப் பார்த்து, 'சிற்பிகளா! அனேகமாயிரம் தூண்கள் நிரம் பினதும் தூறுவாயில்களுள்ளதும் மனத்திற்கும் பாவைக்கும் இனியதுமான ஸ்பைபயை எனக்கு உடனே செய்யுங்கள் சிற்பிக ளெல்லாரையும் வருவித்து அந்தச் சபையில் ரதனங்களால் தள வரிசைகள் போட்டுப் பிரவேசிப்பதற்கு ஸுகமாகவும் அழகாக வுஞ் செய்து உடனே எனக்குத் தெரிவிப்புகள்' என்று கட்டளை யிட்டான் ஜனமேஜயம்ஹாராஜாவே! துரியோதனனுடைய ஸமா தானத்திற்காகத் திருதராஷ்டிரம்ஹாராஜன் இவ்வாறு நிச்சயம் செய்து விதுரருக்குத் தூதனை அனுப்பினான் விதுரரைக்கேட்கா

மல திருதராஷ்டிரனுக்குத் தனமனததில் ஒருநிச்சயமும் உண்டாகவில்லை திருதராஷ்டிரன் சொக்கட்டாடுவதிலுள்ள குற்றங்களை அறிந்திருந்தும் புத்திரனிடத்திலுள்ள ஸநேகத்தினால் இழுகப்பட்டான். புத்திரமான விதாரா கலகத்திற்கு வாயிலாகவர திருப்பதம் நாசத்திற்கு ஆரம்பமாக உண்டானதுமாகிய அநதச சமாசாரத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரனிடம் ஓடிவந்தாரா அநத விதாரா தமக்குத் தமையனும் மஹாதமாவுமான திருதராஷ்டிரனையடைந்து பாத்தங்களில் தலைவணங்கி, ‘அரசே! பிரபுவே! உமமுடைய இநத முயற்சியை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை இநதச சூதாட்டமகாரணமாக உமது புத்திரர்களுக்கு விரோதம் வராமலிருக்கும்படி செய்யக்கடவீ’ என்று சொன்னா அதற்குத் திருதராஷ்டிரன், ‘விதாரா! தேவர்கள் அனுகரஹஞ்செய்வாராயின எனதுபுத்திரர்களுக்கும் பாண்டுபுத்திரர்களுக்கும் கலகம் உண்டாகாமலிருக்குமென்பது நிர்சயம் நல்லதோ கெட்டதோ, அனுகூலமோ பிரதிகூலமோ, மித்திரர்களுக்குள் சூதாட்டம் நடக்கட்டும் இது விதியின் கட்டளையென்பதில் ஸநதேகமில்லை பாரதனே! நானும் துரோணரும் பீஷ்மரும் நீயும் இருக்கும்போது, இவ்விருவருக்கும் தெயவிகமாகக்கூட அக்கிரமம் எவ்வகையிலும் நேரிடாது நீ இப்போதே காற்றுவேகமான குதிரைகள் பூட்டின ரத்ததிலேறிகொண்டு காண்டவபரஸ்தம் சென்று யுதிஷ்டிரனை அழைத்துவா விதாரா! என்னுடைய எண்ணம் யுதிஷ்டிரனிடத்திற் சொல்லத்தக்கது இதனை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் தெயவந்தான மேலானதென்று நினைக்கிறேன் அதனால்தான் இது நேரிடுகிறது’ என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட புத்திரமான விதாரா, ‘இநதக்கூலம் இனிஇல்லை’ என்று நினைத்து மிகத்தனப்பமுறறுச் சிறந்தபுத்தியுள்ள பீஷ்மரிடம் சென்றா” என்றா

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்
த் யூ த ப ர் வ ம். (தோடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் வீரீவாகச்சோல்லும்படி கேட்டதன்மேல் வைசம்பாயனர் சொல்லத்தோடங்கி, திருதராஷ்டிரனிடம் துரியோதனன் துயரப்பீட்டதை மறுபடியும் கூறியது)

ஜனமேஜயா, “ஓ! பிரமமஜனானிகளிறகிறந்தவரே! எனதுபிதாமஹாசனான பாண்டவர்கள் அப்படியப்பட்ட வயஸனம் அடைந்த

றகு காரணமும் பராதாகளுக்கே பெரியநாசத்தை விளைவித்
துமாகிய அநதசூதாட்டம் எவ்வாறு நடந்தது? அநதஜூட்டத்
றகு ஸபையோராயிருந்த அரசர்கள் யாவா? அதை ஸந்தோ
பித்தவா யாவா? மறுத்தவா யாவா? பிராமமணரே! நீங்கள்
தை விரிவாகச்சொல்ல விருமபுகிறேன் பிராமமணோத்தமரே!
மியே அழிந்ததற்கு இதனறே ஆதிகாரணம்” என்று கேட்க,
றகு, வியாஸருடைய சிஷ்யரும் சிறந்த மஹிமையுள்ளவரும்
வதாராததங்களை அந்நதவருமாகிய வைசம்பாயனா நடந்த
ற்றை பெல்லாம சொல்லத்தொடங்கினான்

“பரதவம்சத்தவிரி சிறந்தவரே! மஹாராஜரே! உமக்கு
நதகுகையைக் கேட்கவிரும்பமிருந்தால் மறுபடியும் விரிவாகச்
சொல்லுகிறேன், கேளும் அம்பிகையின்புத்திரனாகிய திருதராஷ்
ரன் விதூரருடைய அபிப்பிராயத்தை அந்நதபிறகு மறுபடியும்
காரணத்தில் துரியோதனனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்ல
ானான் ‘காரதாரியினமகனே! தயூதம் வேண்டாம் விதூரன்
அங்கிகரிக்கவில்லை மிகச்சிறந்தபுத்தியுள்ள விதூரன் நமக்கு இன்ன
தை உரையான விதூரன்சொல்லவதே நமக்கு மிகநன்மையென
ல்லவோ நான் நினைப்பது புதரனே! அவன்சொன்னதையெல்
லாம் நீ செய்யக்கடவாய் அதுதான் உனக்கு நன்மையென்று
ான் நினைக்கிறேன் தேவரிஷியும் இரத்திரனுக்கு ஆசாரியரும்
முனதுகாலங்களையும் அந்நதவரும் சிறந்தபுத்தியுள்ளவருமான
சிறுஹஸபதி இரத்திரனுக்கு எந்தச்சாஸ்திரத்தை உரைத்தாரோ
அதையெல்லாம் மஹாகவியாகிய விதூரன் ஸ்ரிக்ஷ்மங்களுடன்
அந்நதிருக்கிறான் புதரனே! நான்கூட எப்போதும் அவன்
சொல்லிவிருப்பவனன்றோ? ராஜனே! சிறந்த புத்திசாலியான
விதூரன் தான் கௌரவர்களுக்குத் தலைவனாக நினைக்கப்பட்டிருப்ப
வன் மஹாபுத்திசாலியான உத்தவன் தான் யாதவர்களில் புஜிக
த்தக்கவன் மகனே! ஆதலால், சூதுவேண்டாம் சூதில் விரோ
ந்ததைக் காண்கிறோம் விரோதமவந்தால் ராஜ்யமே அழியும் புத்
ரனே! அநதசூதை விட்டுவிடு தாயதந்தையர்கள் மகனுக்கு
லுக்கும் பேருதவியென்று எதுசொல்லப்படுகிறதோ அதை நீ
அடைந்திருக்கிறாய் தந்தைபாட்டனாகனிடமிருந்துவந்த ராஜ்யத்
தைப் பெற்றிருக்கிறாய் நீ ஒதினவன், சாஸ்திரங்களில்தோந்த
வன், வீட்டில் எக்காலமும் கொண்டாடப்பட்டவன், ஸ்வேஹா
நரங்களில் மூத்தவன், ராஜ்யத்திலிருப்பவன், என்னநன்மையை
நீ பெறாமலிருக்கிறாய்? சிறந்தகைகளையுடையவனே! மற்ற ஜனங்
கள் பெறுதற்கரிய சிறந்தஉணவுகளையும் உடைகளையும் நீ பெற
மிருக்கிறாய் அன்புள்ளமகனே! நீ துயரப்படுவதென்? சிறந்த

கைககோபுடையவனே ! தந்தைபாட்டனா வரிசையாகக் கிடைத்தும் செழித்ததும்மாகிய பெரியராஜ்யத்தை எப்போதும் கட்டியிடிகொண்டு தேவலோகத்தில் தேவேந்திரனபோல (இப்படியில்) விளங்குகிறாய் ராஜனே ! உனக்குள்ள ஸுஸ்வரியமும் முன்னன்னால் உரைக்கப்பட்ட உனக்குள்ள ஸுகங்களும் மற்றவர்களைப் பெறுதற்கரியவை எல்லாதெனினதவனே ! அப்படிப்பட்ட உனக்குத் துயரத்திற்குக்காரணம் என்ன உண்டாயிற்று ? அதை என்ன குச சொல்லவேண்டும்' என்றான் அதைக்கேட்டுத் துரியோதனன், ' உண்ணுகிறேன், உடுக்கிறேன்' என்று பார்த்துக்கொண்ட ஆண்மையை விட்டுப் பிறாபெருமையில் பொருமைப்படாதவனாவேனோ அவன் இழிவான மனிதனென்று நினைக்கப்படுகிறான் அரசாக்கரசரே ! பிரபுவே ! எல்லாருக்குமிருப்பதுபோன்ற ராஜ்ய லக்ஷியமானது எனக்கு ஸந்தோஷத்தைத் தருவதில்லை குரயினபுதரனிடத்தில் சிறப்புறதுவிளங்கின ராஜ்யலக்ஷியங்களைத் தான் வயஸன்முற்றேன் பூமிமுழுவதும் புதிஷ்டிரனுடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருப்பதைக்கண்டு ஜீவித்திருக்குமயான மிக்ககடிமானவன் துக்கத்தினால் இதை உமக்குச்சொல்லுகிறேன் நீபுகள், சிதாக்கள், குருதேசத்தவர்கள், காரஸ்காரர்கள், லோகங்களாகளென்னுமரசர்கள் புதிஷ்டிரனவீட்டில் அடிமைகளபோல வசப்பட்டிருக்கின்றனர் இம்மயமலையிலும் கட்டற்றவுகளிலுமுள்ள ரதனநிதிகளோடுகடிய அரசர்கள்னைவரும் மிலேசசஜாதியார்களனைவரும் புதிஷ்டிரன்கிருஷ்டத்தில் தூர விலக்கப்பட்டிருந்தனர் அரசாக்கரசரே ! புதிஷ்டிரன் என்னை மூத்தவனென்றும் சிறுதவனென்றும் நினைத்து மரியாதைபுடன ரதனங்களை வாங்கும்படி ஏற்படுத்தியிருந்தான் பாரதரே ! அங்கேவந்த மிசசகிறந்த ரதனங்களுக்கும் காணிக்கைகள் கொண்டுவந்தவர்களுக்கும் இக்கரைபுரத்தெரியவில்லை, அக்கரைபுரத்தெரியவில்லை அந்தத் தனங்களைவாங்குவதற்கு எனக்கே போதாமற்போயிற்று நான் களைப்படைந்திருந்தபோது தூரத்திலிருந்து கொண்டுவந்த தனங்களைக்கையில்லவைத்துக்கொண்டு அவரவர்கள் நின்றனர் பிரதஸாவலுள்ள ரதனங்களைக் கொண்டுவந்து மயலால் நிரமாணஞ்செய்யப்பட்டதும் படிக்கக்கல மூடப்பட்டிருப்பதனால் ஜலம் நிரம்பினதாமரைக்குளம்போன்றதுமான ஒரிடத்தைக் கண்டேன் நான் ஆட்டையைத் தூக்கிக்கொள்ளும்போது சதருவின் செல்வச்சிறப்பைக் கண்டு மயங்கினவனும் ரதனங்களில்லாதவனுமாகிய என்னைக்கண்டு விருகோதரன் நகைத்தான் எனனால் முடிந்திருக்குமாயின் அங்கேயே விருகோதரனைக் கொன்றிருப்பேன்

ரசரே! பீமனைக்கொல்ல யததனஞ்செய்திருப்பேனாயின் சிசு
 லனுக்குவந்த கதிதான நமக்கும் வந்திருக்கும், ஸந்தேஹ்
 லலை பாரதரே! எனபகைவன பரிஹாஸஞ்செய்தது எனனைச்
 சிகிறிது ராஜரே! திருமபவும் அதுபோன்ற மறறொருளும
 ரமரைமலாகளினால் விளங்கியிருந்ததைப் படிக்கக்கலை பூமியாக
 னைத்ததுஜலத்தில் விழுந்தேன அவவிடத்தில் எனனைப்பாராத்துக்-
 ருஷணை அாஜு-ன்னுடன் கூடச் சபதம்கேட்கும்படி நகைத்
 தான தரெளபதியும் அனேகஸ்திரீகளுடன்கூட எனமனம் துயரப்
 பிடிபடி நகைத்தான ஜலத்தில் வஸ்திரமநனைந்துபோன எனக்
 ததாமராஜாவினால் ஏவப்பட்ட வேலைக்காரர்கள் வேறுவஸ்திரங்
 னைக் கொடுத்தனா அதுவும் எனக்குப் பெருந்துயரம் அர
 ரே! நான மறறொருமோசமபோனதைபும் சொல்லுகிறேன,
 கனம் வாயிலிருப்பதுபோலத் தோன்றும் வாயிலிலலாத
 டத்தில் வெளியே போகத்தொடங்கிக் கல்லில் அடிபட்டு நெற்றி
 ல புண்பட்டுக்கொண்டேன அங்கே அவவாறு அடிபட்ட
 னனை, சோந்திருந்த நகுலஸஹதேவர்களிருவரும் தூரத்தில்
 நதுபாராத்து வயஸைப்பட்டுக் கைகளால் அனைத்தனா அந்த
 மயத்தில் ஸஹதேவன, எனனைப்பாராத்துச் சிரித்துக்கொண்டு,
 திருதராஷ்டிரபுத்திரனே! வாயில் இங்கேயிருக்கிறது, அங்கே
 பாகாதே' என்று அடிக்கடிசொன்னான் அந்தஸமயத்தில் பீம
 ஸன்னும், 'திருதராஷ்டிரபுத்திரனே!' என்று அழைத்து,
 ரித்து, 'ராஜனே! வாயில்இங்கே' என்றுசொன்னான் அந்த
 பையில் நான்கண்ட ரதனங்களுக்குப் பெயரகளைக்கூட இதற்கு
 ன நான கேட்டதில்லை அதுவும் எனமனத்தைச் சுடுகிறது

எழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்

த யு த பா வ ம். (தோடரிச்சி)

ராஜஸ் 'மியயாகதீக்' தர்மராஜாவுக்குத்வந்த காணிக்கைகளைப்பற்
 நிதீ துரியோதனன்விர்வாகத்திருகராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது)

பாரதரே! ஆங்காங்கிருந்து அரசர்கள் பாண்டவர்களுக்குக்
 காணவொரு சிறந்த தனங்கள் யான கண்டனவற்றைக்கேளும்.
 கைவனுடைய அந்தத்தனத்தைக்கண்டு மயங்கினான என
 னயே அறியாமற் போனேன. பாரதரே! 1 பூமியிலிருந்தும் பூமி

1 பூமியிலிருந்து உண்டானவை ரதனங்களமுதலியவை, பூமியி
 லிருந்து உண்டான பொருள்களிலிருந்து உண்டானவை வஸ்திரங்கள்
 முதலியவை.

யி லு ண ட ன ப ல ரு ள க ள ி ல ி ரு ந து ம உ ண ட ன த ி ர வ ி ய ன க ள ை
தெரிநதுகொள்ளும் ஆட்டுமயிராகளாற செய்யப்பட்டனவும் எ
பெருச்சாளி முதலியவற்றின் தோல்களாற செய்யப்பட்டனவு
பூனைதேதோல்களாற செய்யப்பட்டனவும் பொறசரிகையினு
அலங்கரிக்கப்பட்டனவுமான சிறந்தபோவைகளையும் தோல்கள
யும் 'மிசுதியாகக் காமபோஜராஜன்கொடுத்ததான குருவிக
போலச் சிதாநிற்முள்ளவையும் கிளிமுககுப்போலச் சிவந்த மூ
குள்ளவையுமான முந்நாறுகுதிரைகளையும் சிலேஷ்டமாதகமவன
புனகு இவற்றின் காய்களினால் வளரக்கப்பட்ட ஒட்டகங்களையு
பெண்குதிரைகளையும் திரிகாததேசத்தாரா கொடுத்தனா இங்
யாகத் தங்களை இனத்தாருடன்கூட¹ நாற்காற்பிராணிகளையு
வஸாதிக்களென்னப்பட்ட எப்போதும் திரிநதுகொண்டிருக்கு
ஜாதியார மற்ற அனேகதனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தா
ராஜாவினவாயிலில் நின்றனா மஹாரதாக்களிற சிறந்தவனாகி
திரிகாவதேசத்தாரசன் தன பந்துக்களாறகுழப்பட்டு மனமகிழ்ச
யோடும் அன்போடும் அழகான பொற்குடங்களையும் ரத்தின
களையும் பொன்னாணயங்களையும் பொற்கட்டிகளையும் எடுத்து
கொண்டு வந்து தாமராஜாவுக்கு அளித்ததான குவிர்தன என்னு
பிராமமணஸரேஷ்டனூல் புத்திமானான தாமராஜனுக்குக் கா
பித்து அன்போடு அளிக்கப்பெற்ற சங்கத்தை ஸ்வேமாதராகள
வரும் அராஜுன்னுக்குக் கொடுத்தனா பொன்னேகைகளோ
கூடியதும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதும் ஆயிரக்கணக்கான பொ
ன்னாயத்தினால் விசித்ரமானதும் தன் ஒளியினால் விளங்குவது
அழகான தும் கண்களைக் கவருவதும்² விஸ்வகாமாவின் பூஜி
பெற்றதுமாகிய அந்தச்சங்கை அராஜுன்ன வாங்கிக்கொண்டான்
தாமராஜனும் அதைப் பலமுறை³ நமஸ்காரஞ்செய்து எடுத்து
கொண்டான் ஊதாமலிருக்கையிலும் காலிகத்தக்க அந்தச்ச
கம் அராஜுன்ன ஊதினபோது மிகவும் ஒலித்தது அந்தச்சங்கை
ஒலியினால் அரசாக்கள் தங்களுவலிமைகுன்றி விழுந்தனா தம
சக்தி நிரம்பினவரும் ஒருவாக்கொருவா இனியன்செய்யவருமாகி
திருஷ்டத்யுமன்னும் பாண்டவாக்களிலுமும் ஸாதயகியும் கிரு
ணனுமாகிய இந்த எண்மரும் மூாச்சையடைந்த அரசாக்களையு
என்னையும் கண்டு அப்போது நகைத்தனா பாரதசே⁴ பிறகு, அ
ராஜுன்ன ஸந்தோஷமடைந்து பொன்கட்டின கொம்புகளையுட
லுந்நாறுவீருஷ்பங்களை அந்தக் குவிர்தன என்னும் பிராமம

1 பசுக்களையும் 2 விஸ்வகாமாவின் சிற்பத்திற்குமேலாகவே இய
க்கையிலமைந்தது

ஸ்ரீரேஷ்டனுக்குக் கொடுத்தான் குவிரதனென்னும் பிராமமணன் முகமலாசசியுடன் பொன்னும் பலவகைவஸ்திரங்களுமாகிய சிறந்தகாணிகைகளைத் தாமராஜாவுக்கு அனுப்பினான் காராமீர தேசத்தரசன் சுத்தமும் மதுரமுமான திராசைப்பழம்தயத்தை யும் இன்னும் எல்லாக் காணிகைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு தாம் ராஜாவினிடம் வந்தான் யவனர்கள் மனோவேகமுள்ள மலைநாட்டுக்குதிரைகளையும் பெரிய விலைபெற்ற ஆஸனங்களையும் புதியவை யும் இலேசானவையும் அழகியவையும் விலைபெற்றவையும் பிரகாசிப்பவையுமான சாலவைகளையும் மற்றுமுள்ள பலவகை ரத்தனங்களையும் கொண்டு வந்து வாயிலில் நின்றனா களின்குதேசத்தரசனாகிய ஸ்ருத்தாயுனபவன் மிகச்சிறந்த முததுக்களையும் ரத்தனங்களையும் அளித்தான் அவசுதேசத்தரசன் பொன்மயமான ஆபரணங்களை யணிந்த அழகியபெண்களைக் கொடுத்தான் பாரதேரே! அரசரே! தென்கடற்கரையிலிருந்து வங்கதேசத்தரசன் நூற்றுக்கணக்கான பொற்கட்டில்களையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்டபோவைகளையும் ஜலத்திலுண்டான ரத்தனங்களையும் மற்றச் சிறந்தசாகளிடமிருந்து அவன் வரங்கின் கப்பங்களெல்லாவற்றையும் தாம் புதரனுக்குக் கொடுத்தான் பாண்டியராஜன் தாததுரமலையிலுண்டான தொண்ணூற்றுபாரசம் நிறையுள்ள முதலதர்மான சந்தனக்கட்டைகளையும் தொண்ணூற்று சங்கங்களையும் தாமராஜாவுக்கு விரைந்து கொடுத்தான். சோளராஜன் கேரளராஜன் இருவரும் கணக்கில்லாத சந்தனங்களையும் அகிலங்களையும் பலவகையான முததுக்களையும் வைரீயங்களையும் பாண்டுபுதரனுக்குக் கொடுத்தனர் அஸம்கராஜன் கொம்புகளில் பொன்கட்டினவையும் பொன் ஆபரணங்களை யணிந்தவையும் கன்றுகளோடு கூடியவையும் குடங்குடமாகக் கற்ககின்றவையுமான பதினாயிரம் பசுக்களைக் கொடுத்தான் விரதுதேசத்தரசன் பொன்மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் விரதுதேசத்திலுண்டானவையுமான குதிரைகளில் இருபத்தை யாயிரம் கொடுத்தான் ஸௌவீரதேசத்தரசன் பொன்னினாலும் முததுக்களினாலும் ரத்தனங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஒளியினால் மத்தியானன்ஸ-வாயின்போலப் பிரகாசிப்பவையும் யானைகள் பூட்டினவையுமான முந்நூறு சிறந்ததோகளையும் மற்றுமுள்ள கப்பங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து பாண்டுபுதரனுக்குக் கொடுத்தான் பாரதேரே! ராஜேரே! அவந்திதேசத்தரசன் ஆயிரக்கணக்கான பலவகை ரத்தனங்களையும் உயரந்த முததுமாலையையும் தோளவளைகளையும் மற்றும் பலவகை ஆபரணங்களையும் பதினாயிரம் வேலைக்காரிகளையும் கப்பமாகக் கொண்டு ஸபையின் வாயிலில் வந்து பாரசுகவிருப்ப

முள்ளவனாகக் காததிருந்தான தசரணதேசத்தரசனும் சேதி தேசத்தரசனும் வீரனான சூரஸேனதேசத்தரசனும் உயாந்தவஸ்திரங்களையும் பலவகை ரதனங்களையும் மற்றுமுள்ள காணிககைகளெல்லாவற்றையும் எடுத்ததுகொண்டு வந்து பாண்டவனுக்கு அரப்பணஞ்செய்தனா காகிராஜன் மிககஸந்தோஷத்தாடன் எண்பதினாயிரம்பசுக்களையும் எண்ணூறுயானைகளையும் தாமராஜாவுக்குக் கப்பமாகக்கொடுத்தான பொன்னால்களை அணிந்தவையும் விரதூரதிககையில் லுண்டானவையுமான குதிரைகள் பதினாயிரத்தையும் பலவகை ரதனங்களையும் காகிராஜன் காணிககையாகக் கொடுத்தான விதேஹதேசத்தரசனாகிய கிருதக்ஷணனும் கோஸலதேசத்தரசனாகிய பிருஹதபலனும் பதினாயிரம் சிறந்த குதிரைகளைக் கொடுத்தனா வஸாதிக்கென்னும் தேசத்தாரோடு கூடிய சைப்பியராஜனும் மாலவாகனோடு கூடிய திரிகாததராஜனும் பாண்டவர்களுக்கு ரதனங்களைக் கொடுத்தனா ஒவ்வொரு அரசனும் கொடுத்த ரதனங்களுக்கும் அளவிலை அரசரே! பாருகச்சுதேசத்தரசன் உயாந்த ஹாரங்களையும், மற்றும் பல ஆபரணங்களையும், நூலவஸ்திரங்களை உடுக்கின்றவரும் இளமைப் பருவத்திலிருப்பவரும் மெல்லிய தேகமும் நீண்ட கூந்தலுமுள்ளவரும் பொன்னணிகலங்களை அணிந்தவருமாகிய நூறுபிரமவேலைகளாரிகளையும், பிராமமனோத்தமர்கள் தரிககத்தக்க சிறந்த சுத்தமான சாலவைகளையும், எல்லாக் காணிககைகளையும் கொணாந்து கொடுத்தான அவர்களனைவரும் தாமராஜாவைக் காண்பதற்காக அரண்மனைவாயிலில் நின்றனா காணிககைகளையளிக் கும் போதுமட்டுந்தான் அவர்களுக்கு வழிகிடைத்தது மழைபெயவதனாலும் நதிகளபாயவதனாலும் கிருஷ்ணியில் சிரமப்படாமலே தானயங்களை விருத்திசெய்பவரும் ஸமுத்திரக்கரையில் பிறந்தவரும் விரதூரதிககையில் வலிப்பவருமான தருமா, பாரதா, காஸ்யா, கிராதகா என்னும் அரசர்கள் பலவகை ரதனங்களையும் வெள்ளாடுகள், செம்மறியாடுகள், பசுக்கள், கோவேறு கழுதைகள், ஒட்டகங்கள் இவைகளையும் பொன்னையும் பழுத்தி லுண்டான மதுவையும் பலவகைச் சாலவைகளையும் காணிககைகளாக எடுத்துக்கொண்டு வந்து அரண்மனை வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனா மஹாபலசாலியும் சூரனும் மிலேசசாகருக்கு அதிபதியும் பிராகஜயோதிஷதேசத்தரசனுமான பகதத்தராஜன், யவனாசேனையுடன் காற்றுகொப்பான வேகமுள்ள உயாந்த ஜாதிகுதிரைகளையும் மற்ற எல்லாவகையான காணிககைகளையும் கொண்டு விரைவாகவந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்

றன பிராகஜயோதிஷாதிபதியான அவன குதிரைகளுக்குப்
பாடததகக சிறந்த ஆபரணங்களையும் தந்தப்பிடிபோட்ட சிறந்த
ததிகளையும்கொடுத்ததுச சென்றான. பலதேசங்களிலிருந்து வந்த
தவியகூடா, ² தரியகூடா, ³ லலாடாகூடா, ⁴ ஓளஷணீஷா, ⁵ அஹ
பா, ⁶ பாஹுகா, ⁷ புருஷாதகா, ⁸ ஏகபாதா என்னும் ஜாதியா
அங்கே பொனவெள்ளி முதலிய தனங்களை யுதிஷ்டிரானுக்கு
காணிகையாகக் கொடுக்கவந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டிருந்த
ததக கண்டேன பட்டுப்பூசுகிறமுள்ளவையும் கிளிநிறமுள்ள
வையும் வானவில் நிறமுள்ளவையும் செவ்வானநிறமுள்ளவையு
மாகப் பலநிறங்களாயிருக்கும் மனோவேகமான அனேகம் காட்
டுக்குதிரைகளையும் விலையிலலாதபொன்னையும் ஏகபாதாகள
யுதிஷ்டிரானுக்கு அளித்தனா அப்போது விமலாந்தேசத்தா
சன மிகுதியான தனத்தையும் சிவப்பும் பசுமையும் கறுப்புமான
நுறுபாசம் சிறந்தசந்தனக்கட்டைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு
வந்து வாயிலில்தடுக்கப்பட்டு நின்றான மஹாராஜாவே! நான்
விஷயங்களென்றும் பாப்பரேயாகளென்றும் பெயாபெற்ற அரசா
கள் நூறுபிரமவேலைகளாய்களையும் ஆயிரம் சாலவைகளையும் எடுத்
துக்கொண்டு வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனா ஓ! மஹாபல
சாலியே! நினைத்தபடிசெய்கிறவர்களாகிய பெண்ணடரா, தாமஸிப
தாளன்னும் அரசாக்கள் சந்தனத்தையும், வெள்ளியையும், அகிற
கட்டையாலும் பளிங்கினாலும் தந்தங்களினாலும் செய்யப்பட்ட
ஸாமானங்களையும், ஜாதிககாயகங்களையும், தக்கோலம் லவங்கம் காப
பூரமுதலான பலவகைப் பொருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வந
தனா மஹாதமாக்களான அவர்களனைவரும் வாயிலில்தடுக்கப்
பட்டு நின்றனா மஹாராஜாவே! சைலேயனென்னுமரசன
வெண்பட்டுக்களை எடுத்துக்கொண்டு வாயிலில் நின்றபோது
காவற்காரரால் தடுக்கப்பட்டான சீனரும் ஹிணரும் கஷ்ரும்
காசரும் மலைகளுக்களுள்ளிருப்பவருமாகிய இவர்கள் எல்லாத்
தேசங்களிலும் பெயாபெற்றவையும் பழகினவையுமான பதினாயி
ரம் குதிரைகளையும், உஷணத்தைக்காக்கும் கம்பளத்தையும்
விசாலமும் நல்லநிறமும் மென்மையுமுள்ளவையும் பாஹலீக்
தேசத்திலும் சீனதேசத்திலுமுண்டானவையும் பட்டுப்பூசுகளி
னாலும் ⁹ ரதனங்களினாலும் உண்டானவையுமான பட்டுக்களையும்

1 இரண்டுகண்களையுடையவா 2 மூன்று கண்களையுடையவா 3
நெற்றியில் கண்ணையுடையவா 4 தலைப்பாகைக்காரா 5 குதிரையிலலாத
வா 6 கைநீண்டவர்கள், 7 நுதுகிறவர்களென்பா சிலா 7 மனிதனைத்
தினபுவா 8 ஒற்றைக்காலா 9 கற்சாயங்களினாலும்

சுவையுள்ள கனிமுதலியவற்றையும், நல்லமணமுள்ளவற்றையும் கொணர்ந்து தெரிவித்தபிறகு வழிவிடப்பட்டனா காவடா தோமரா, சூரா, வாததனகரேனபவாகள பலவிதமான வஸ்திரங்களை யெடுத்துக்கொண்டுவிந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனா மஹாராஜாவே! பிராககோடா, நாடகேயா, நந்திரகரகா, நாபிதா, தரைபுரா, பஞ்சமேயா, ஊருஜாமுதலான காட்டரசாகளனைவரும் மிகுதியான தனங்களையும் ஸாமானகையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டுநின்றனா கௌரவராஜாவே! சகா, துஷாரா, ரோமகா, சிருங்கிகள், அஸமகா, ஊருகமா ஆகிய இவர்கள் எனனால பத்துக்கோடிகளாக எண்ணப்பட்டவையும் தாமரைத்தாது நிறமுள்ளவையுமான பொற்குவியல்களையும் கூடமையும் நீளமுமானகதிகளையும் தடிகள், சகதிகள், கோடாலிகள் முதலிய மற்றைய ஆயுதங்களையும் பருத்தினுலாற செயப்பபடாத மெல்லியவஸ்திரங்களையும் பதப்படுத்தின ஆட்டுத்தோல்களையும் கொழுத்தசேனைகளையும் கொண்டுவந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனா கிழக்குத் தேசத்துக்கு அதிபதியான அரசன பொன்னினாலும் ரதனங்களினாலும் விசித்ரமானவையும் யானைத்தந்தங்களினாலும் செய்யப்பட்டவையும் மிக்க விலைபெற்றவையுமான ஆசனங்களையும் வாஹனங்களையும் சயனங்களையும் பொன்னினாலலங்கரிக்கப்பட்டவையும் பழகின்குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவையும் புலித்தோல போரகப்பட்டவையும் மேலே அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டவையும் விசித்ரமான பல உருவமுள்ளவையுமான ரதங்களையும் அனேகவிதமான விறங்களையும் நாராசங்களையும் ஆரத்தசந்திரபாணங்களையும் பல அஸ்தரங்களையும் இவ்வகையான இன்னும் அனேகம்பொருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய யாகசாலையில் பிரவேசித்தான பட்டுப்பஞ்சகியினாலுண்டான பட்டுக்கள் இரண்டாயிரத்தையும் செடிகளாலுண்டான பட்டுக்கள் பதினாயிரத்தையும் வெண்கலப்பாத்திரங்களையும் விலைபெற்ற ரதன்கம்பளங்களையும் பலவகை ரதனங்களையும் ஸந்தோஷத்துடன் தாமராஜாவுக்கு அளித்தான அரசரே! கடற்கரையினுள்ள மனிதர்கள் இன்னும் அனேக ரதனங்களைக்கொண்டு வந்து பாண்டவனுக்குக் கொடுத்தனா ராஜரே! மாலவாகள பலவகை ரதனங்களைக் கொடுத்தனா அரசாக்கரசே! மஹாபலசாலியான ஸாராஷ்டிரதேசத்தரசன கோடி மரசகால அளவுள்ள கோதுமைமுதலான பலவகைத்தானியங்களையும் பலவகை ரதனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பாண்டவனுக்கு அன்புடன் கொடுத்தது மஹாயாகத்தில் பிரவேசித்தான மஹாராஜாவே! அந்த

ஸ்வராஷ்டிரராஜன இரண்டுமரககாலபிடிக்கும் நல்லெண்ணெய்க் குடங்கள் பதினாயிரமும் ஆயிரமவண்டி உயர்ந்த வெல்லங்களுமாகிய இவைஎல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து குந்திபுதரனுக்குக் கொடுத்தான வேந்தரே! பலதேசங்களிலிருந்தும் வந்த மற்ற அரசர்களும் பலவகை ரதனங்களைக் கொண்டுவந்து தாமராராஜருக்குக் கொடுத்தனர் தேசங்களும் வனங்களும் மலைகளும்டங்கிய இந்த ஜம்புத்தீவுமுழுமையிலும் தாமராராஜனுக்குக் கப்பம் கொடாக அரசர் ஒருவனுமில்லை அந்தயாகத்திற்கு வராதமனிதன் எழுவருஷங்களிலுமில்லை பலவகைக்கட்டங்களும் நிறைந்த அந்த யாகசாலையானது இந்திரஸபைபோல விளங்கிற்று அரசரே! அரசர்கள் யாகத்தாக்கு வெரும்புகளாகச்சொடுத்த பலவகைப் பெருந்தனக்குவியலக்கோப்பற்றி நான் சொல்லப்போவதைக் கேளும் சீமநுமலைக்கும் மந்தரமலைக்குமிடையில் சைலோதையென்னும் ரதிககரையில் மூங்கில்களின் இனியநிழலை அடுத்தவலிப்பவர்களும் தனிஆஸனமமுதலிய மரியாதைகளுக்குத் தக்கவர்களும்மான ரஷா, பிரதரா, தீரசகவேணுகள், பாரதா, குலிரதா, தங்கனா, பரதங்கனா ஆகிய மனிதர்கள், எறுமபுகளினால் வளைகளிலிருந்து வெளியிற் கொண்டு வரப்பட்ட பிழிலிகமென்னும் பெயருள்ள சிறந்த தங்கத்தை மரககாலால் அளக்கும்படி சூரியல்களாகக்கொண்டாந்து கொடுத்தனர் சுறுத்தவாலும் வெளுத்தவாலுமுள்ள அனேகமகவரிமானங்களையும், இமயமலையின் மலர்களிலிருந்துண்டான மிகுதியான இனியதேனையும், வடகுருதேசத்திலிருந்தும் கைலாஸத்தாக்கு வடக்கிலிருந்தும் வந்த மிகச்சிறந்த சகதியுள்ள மூலிகைகளையும், மஹாதமாககளான வயூடமாலயாகளென்னும் அரசர்களும் மலைநாட்டரசர்களும் அஜாதசதருவுக்குக் கொண்டுவந்து வணங்கினின்றனர் அரசரே! அவர்கள் வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனர் மனிதாக்கதிபதியே! இமயமலைக்குப் பின்புறத்திலும் ஸ்வராயன் உதயமாகிற மலைச்சாரலிலும் கடற்கரையிலும் லௌஹிதயமென்னும் ஆற்றின் அருகிலும் வலிப்பவர்களும் கனிகளையும் கிழங்குகளையும் புஜிப்பவர்களும் தோலாடையுடுப்பவர்களுமாகிய இன்னும் அனேககிராதர்கள் உயர்ந்த சந்தனங்களையும் அகிலங்களையும் சிறந்த சாலவைகளையும் தோலங்களையும் ரதனங்களையும் பொனங்களையும் பலவகை வாஸனைத்திரவியங்களையும் கிராதஜாதிப்பெண்களாகிய தாஸிகள் பதினாயிரவரையும் கண்ணுக்கினிய அனேகம்பொருள்களையும் நெடுந்தூரம் செலந்தக்க மிருகங்களையும் பறவைகளையும் மலைகளிலிருந்து சேரக்கப்பட்ட மிருகதொழி யுள்ள தங்கத்தையும் கப்பமாகக் கொண்டு வந்து வாயிலில் தடுக்கப்

பட்டு நின்றனா அரசரே! காபவயா, தரதா, தாவா, சூரர், ய
கா, ஓள துமபரா, தூஷிபாகா ஆகிய இவர்கள் வாயிலில் தடுக்க
பட்டு நின்றனா காஸமீரா, குமாரா, கௌரகா, ஹமஸகா, சி
கள், திரிகாததா, யௌதேயா, மதரகா, வஸுதேயா, மௌடே
யா, தாஹா, க்ஷுதரகா, மாலவா, செளண்டிகா, ஓளதகா, ஸா
வா, அங்கா, வங்கா, யவனா, கயா என்னும் உயாருலத்தோரு
சிறந்தவரும் குற்றமற்றவருமாகிய அரசர்கள் நூறுகணக்கா
வரிசையாக ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு அஜாதசத்ருவுக்கு
தனத்தைக்கொண்டு வந்து கொடுத்தனா பாரதரே! வங்க
களிங்கா, மகதா, தாமரஸீபதா, புண்டரகா என்னுமரசர்கள், த
களதேசங்களிலிருந்துவந்து ¹ கௌசிகம், ² பதரோணம் எ
னும் பட்டுக்களைத் தாமராஜாவுக்குக் கொடுத்தனா நுகத்த
களபோன்ற தந்தங்கையுடையவையும் பொறகசசைகள் கட்ட
பட்டவையும் தாமரைமலரின் நிறமுள்ளவையும் மேலேசித்
கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டவையும் மலைகளபோன்றவையும் எ
காலமும் மதஜலம் பெருகுமின்றவையும் காமயகமென்னும் தட்
கத்தின் அருகிலிருப்பவையும் அடக்கமுள்ளவையும் நல்லஜாதிபி
பிறந்தவையும் அலங்காரங்களுள்ளவையுமான ஆயிரமயானைக
ஒவ்வொருவனும் கப்பமாகக் கொண்டு வந்து நிறகுமபோது
'வாயிலவிட்டபிறகு போகலாம்' என்று வாயிற்காவற்காரா
ளால் சொல்லப்பட்டதனால் அவர்கள் ஸந்தோஷமடையவில்லை
விதேஹா, புண்டரா, கௌலேயா, தாமரஸீபதகா, மருகா, கா
கா, தாததா, பெளமேயா, நடநாடகா, காநாடா, காமஸயகுப
டா, பதமஜாலா, ஸதீநரா, தக்ஷிணதேசத்தாரா, புளிரதா, சபேரர்
தங்கனா, கஷா, பாபபரா, யவனா, காக்கரா, ஆபீரகா, பல்லவா
சகா, காஞ்சா, துமபகா, காசிகா முதலான பல அரசர்களும் ப
திசைகளிலிருந்தும் வந்தனா மறுமுள்ள அனேக மஹாதமா
களினால் அங்கே சதனங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன கடலிலு
டான உயர்ந்த வைரீயகசறகளையும் முததுக்களையும் வலம்புரி
சங்கங்களையும் சிறந்தசிப்பிகளையும் விம்மஹனா கொடுத்தனா இ
திரனுடைய வேலைக்காரனாகிய சிதராதனென்னும் கந்தாவராஜ
ரத்தனசேனம் போடப்பட்டவையும் கடைக்கண்கள் சிவந்தவை
யும் வாயுவேகமுள்ளவையுமான நானூறு கறுப்புக் குதிரைகளை
கொடுத்தான துமபுருவென்னும் கந்தாவன ஸந்தோஷமடை
ந்து மாலிலை நிறமுள்ளவையும் பொன்மாலைகளணிந்தவையுமான
நூறுகுதிரைகளை அளித்தான கௌரவராஜரே! ஸமாதத்தின

¹ நாரினுண்ணுடானது

² பூச்சியினுண்ணுடானது

சூகரதேசத்தரசன் அனேகமநூறு சிறந்தயானைகளைக் கொடுத்தான் மதஸ்யதேசத்தரசனாகிய விராடனால் பொன்மாலையை அணிந்த இரண்டாயிரம் மதயானைகள் கப்பங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டன வேந்தரே! பாமஸுரராஷ்டிரமென்னும் தேசத்திலிருந்து வஸுதானென்னும் அரசன் பொன்மாலையணிந்தவையும் வேகமும் பலமுமுள்ளவையும் இளமைப்பருவத்திலிருப்பவையுமான இரண்டாயிரமகுதிரைகளையும் இருபத்தாறுயானைகளையும் நிரம்பின காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்து பாண்டவர்களுக்கும் கொடுத்தான் அரசரே! துருபதனால் பதினாயிரம் தாலிகளும் மனைவிகளோடு கூடிய பதியாயிரம் தாலிகளும் யானைகள் கூடிய இருபத்தாறு தோள்களும் தனது முழுராஜ்யமும் யாகத்திற்காகப் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன விருஷணிகுலத்தினராகிய கிருஷ்ணனும் அராஜகனான கௌரவபத்தரகாகப் பதினாயிரம் சிறந்தயானைகளைக் கொடுத்தான் கிருஷ்ணன் அராஜகனுடைய ஆதமா, அராஜகனான கிருஷ்ணனுடைய ஆதமா, அராஜகனான எதைச்சொன்னாலும் அதையெல்லாம் கிருஷ்ணன் செய்வானென்பது திண்ணம் தனஞ்சயனுக்காகக் கிருஷ்ணன் ஸ்வாகக்கலோகத்தையும் விட்டுவிடுவான் அவவாறே, கிருஷ்ணனுக்காகத் தனஞ்சயன் உயிரையும் விடுவான் சோழராஜனும் பாண்டியராஜனும் மலயம் தாத்தாரமென்னும் மலைகளிலிருந்து பொற்குடங்களில் வைக்கப்பட்ட மணமுள்ள சந்தனக் குழம்புகளையும் சந்தனக்கட்டைகள் அகிறக்கட்டைகளின் குவியல்களையும் ஒளிபுள்ள முத்துக்களையும் சந்தனங்களையும் பொன்மயமான மெல்லிய வஸ்திரங்களையும் கொண்டு வந்து வாயிலில் வழிகிடைக்காமலிருந்தனா விமஹளர்கள் ஸமுத்திரத்திலுண்டான உயரந்த வைரோயக கற்களையும் முத்துக்குவியல்களையும் நூற்றுக்கணக்கான விரிப்புக்களையும் அங்கே கொண்டுவந்தனா சந்தமயமான உடைகள் போர்த்தவரும் கறுத்தநிறமுள்ளவரும் கடக்கைகள் சிவந்தவருமான விமஹளர்கள் அந்தக் காணிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து வாயிலில் தடுக்கப்பட்டு நின்றனா பிராமமணர்களும் ஜயிக்கப்பட்ட க்ஷத்திரியர்களும் வைசியர்களும் பணியிடைசெய்யக்கருதினருதாரர்களும் தாமராஜாவை ஸந்தோஷப்படுத்தவந்தற்காகக் காணிக்கைகளைக் கொண்டு வந்தனா மிலேசர்கள் இவரும் முதல இடைக்கடையாகிய எல்லாவருணத்தாரும் யுதிஷ்டிரனிடம் அன்போடும் கௌரவத்தோடும் வந்தனா பலதேசங்களிலுண்டான பலஜாதியார வந்திருந்ததனால் இவ்வுலகமே யுதிஷ்டிரனுடைய கிருஹத்தில் சேர்க்கப்பட்டது போலிருந்தது. அரசர்களால் எதிரிக

ஹருச சோபபிககப்பட்ட அளவற்ற பலவகைகாணிகைகளைப் பாரததபோது துயரத்தினால் எனக்கு இறப்பதில் எண்ணமுண்டாயிற்று அரசரே! யுதிஷ்டிரன் எவர்களுக்கும் சமைத்தவற்றையும் சமைக்காதவற்றையும் பருத்துக்கொடுத்ததானே அநதப்பாண்டவர்களின் வேலைகாரர்களைப்பற்றி உமக்குச் சொல்வேனாயினைப்பார்களும குதிரைகாரர்களுமாக மூன்றுகோடியேபதினாயிரவர் அதிகங்கள் பத்துக்கோடி காலாட்களுக்குக் கணக்கில்லை பச்சையாக அளக்கப்படுவதும் பிறகு சமைக்கப்படுவதும் உடனே கொடுக்கப்படுவதுமாயிருந்தது மற்றவரிடத்தில் சுத்திசெய்வதற்காகப் புண்ணியாகவாசனத்தின் கோஷமேயிருந்தது யுதிஷ்டிரனுடைய கிருஹத்தில் எல்லாவருணங்களிலும் உண்ணாதவனையும் குடிக்காதவனையும் அவன்காரஞ்செய்துகொள்ளாதவனையும் வெகுமதிக்கப்பட்டாதவனையும் நான் பாரக்கவில்லை யுதிஷ்டிரனால் காப்பாற்றப்பட்ட ஸநாதகர்களும் கிருஹஸ்தர்களும் எண்பத்தெண்ணாயிரவர் ஒவ்வொருவருக்கும் முப்பது முப்பது வேலைக்காரிகள் அவர்கள் மிக்க அன்போடும் திருபதியோடும் யுதிஷ்டிரனுடைய பகைவர்கள் அழியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றனர் யுதிஷ்டிரனுடைய கிருஹத்தில் பொறபாததிரங்களில் புஜிக்கும் ஊர்த்துவரேதஸ்களான யதிகள் பதினாயிரவர் அரசரே! தரெளபதி தான புஜியாமல் கூனர்கள் குள்ளர்கள்முதலான எல்லாஜனங்களும் உண்டதையும் உண்ணாததையும் கவனித்தாள் பாரதரே பாஞ்சாலர்கள் ஸம்பந்திகளாயிருப்பதனாலும் அநதகர்களும் விருஷணிகளும் சினேகிதர்களாயிருப்பதனாலும் அவயிருதிருத்தாமடமும் தாமராஜாவுக்குக்¹ கப்பமாகக் கொடுக்கவில்லை

எழுபத்தொன்பதாவது அதியாயம்
த் யு த ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(துரியோதனன் சோல்லியதன் தோடீச்சி)

புஜிக்கத்தக்கவர்களும் ஸ்தயமதவருதவர்களும் சிறந்ததவமுமநிரம்பினவிதையுமுள்ளவர்களும் நன்றாகப் பேசுகிறவர்களும் வேதங்களின்முடிவுகண்டு அவயிருதஸநானம்செய்தவர்களும் தைரியமும அகாரியங்களில் வெடகமுமுள்ளவர்களும் தாமத்தில் மனமுள்ளவர்களும் புகழ்பெற்றவர்களும் ராஜ்யப்பட்டாபிஷேகம்செய்யப்பெற்றவர்களுமான அரசர்களும் யுதிஷ்டிரனிடம் காததிருக்கின்றனர் வெண்கலத்தினுற் செய்யப்பட்ட கற்க்கும் பாததிரங்க

¹ அவர்கள் பிரீதியினால்கொடுத்தனர்

நடன அரசர்களினால் தக்ஷிணைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட
 அனேகமாயிரம் காட்டுப்பசுக்கள் ஆங்காங்கு காணப்பட்டன
 ராதரே! அந்தயாகத்தில் அரசர்கள் தாமராஜனை மரியாதை
 செய்வதற்காக ஊக்கத்துடன் அபிஷேகத்திற்குரிய பலவகைப்
 பாருள்களையும் தாமாகவே கொண்டுவந்து கொடுத்தனர்
 ஹவிலீகதேசத்தரசன் பொன்னினால் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட
 தததைக்கொண்டுவந்தான் ஸுதக்ஷிணனென்னுமரசன் காம
 பாஜதேசத்திலுள்ள வெள்ளைக்குதிரைகளை அதிற்சூட்டினான்
 சதிதேசத்தரனும் மஹாபலசாலியுமானசிசுபாலன் அன்புடன்
 தரச்சையும் உயரமான கொடிமரத்தையும் தானாகவேகொணர்ந்
 துகொடுத்தான் தென்தேசத்தரசன் கவசத்தையும், மகத்
 தசத்தரசன் மாலையையும் கிரீடத்தையும், சிறந்தவிலலாளியான
 ஸுதானென்பவன் அறுபது வயதுள்ள சிறந்தயானையையும்
 தஸ்யதேசத்தரசன் பொன்பாச்சிகைகளையும், ஏகலவயன் பாது
 கையையும், அவந்திதேசத்தரசன் அபிஷேகத்திற்குரிய அனேக
 ததங்ககளையும், சேகிதானன் தூணியையும், காசிராஜன் விலலை
 ம, சலலியன் பொன்னினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உறையில
 வக்கப்பட்டதுமான அழகான பிடியுள்ள கத்தியையும் கொடுத்
 தார் பிறகு, தென்மயரும் மிகச்சிறந்த தவமுள்ள வியாஸரும்
 ரதரையும் தேவலரையும் அவுதிதரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு
 அபிஷேகஞ்செய்தனர் அந்தஅபிஷேகத்திற்கு மஹரிஷிகள் அன
 டன் வந்திருந்தனர் வேதங்களிற் கரைகண்டவர்களான பரசு
 ராமா முதலிய மற்றுமுள்ள மஹாதமாக்களும், மிகுதியாகத்
 தக்ஷிணைக்காக கொடுக்கும் தாமராஜாவினிடம், ஸபதரிஷிகள்
 தவலோகத்தில் தேவேந்திராவினிடம் வருவதுபோல, மந்திரங்களைச்
 சாலலிக்கொண்டு வந்தனர் தவருதபராகாமமுள்ள ஸாதயகி
 ராமராஜாவுக்குக் குடைபிடித்தான் பாண்டவர்களாகிய தனஞ்
 யனும் பீமஸேனனும் இரண்டு விசிறிகளை எடுத்துக்கொண்டனர்
 குல ஸஹதேவர்களிருவரும் இரண்டு வெண்சாமரங்களை எடுத்த
 வக்கொண்டனர் முன்புகத்தில் பிரம்மதேவா இந்திரனுக்காக
 எடுத்துக்கொண்டதான் அந்த வருணனுடைய சங்கத்தைத்திருப
 ராற்கடல் தாமராஜாவுக்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது ஆபிரம்
 பானகளால் விசுவகாமாவினால் ஊரூகச் செய்யப்பட்டதும்
 றியில் வைக்கப்பட்டதுமான அந்தச் சங்கத்தினால் கிருஷ்ணன்,
 அபிஷேகஞ் செய்தான் அதனால் எனக்குத் துயரம் உண்டா
 றறு பக்ஷிகள் கீழ்கடலிலிருந்து மேல்கடலுக்கும் தென்கடலுக்
 கும் சென்றன வடகடலுக்கும்டும் செல்லவில்லை அந்தக்காலத்

தில் மங்களகரமானசங்குகளை நூற்றுக்கணக்காக ஊதினா அனை
ஊதப்பட்டுச் சபதிகுகுமபோது எனக்கு மயிராசிலிர்த்தது பராக
மம் குறைந்தவாகளான அரசர்கள் விழுந்தனா தையமுட
பராக்ரமமுமுள்ளவாகளும் ஒருவாமேல ஒருவா அன்புள்ளவ
களுமான திருஷ்டதபுமனனும் பாண்டவாகளும் ஸாதயகிபு
கிருஷ்ணனுமாகிய என்மரும, மயக்கமுற்ற அரசர்களைபும் எனனை
பும் கண்டு நகைத்தனா வேந்தரே! பிறகு, அராஜுன்ன ஸ
தோஷத்துடன் பொனகட்டின கொம்புகளோடுகடிய ஐந்து
விருஷபங்களைப் பிராமமணஸ்ரேஷ்டாகளுக்குத் தானஞ்செய
தான, குந்திபுத்ரனும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரன், மிகச் சிறந்
பெருமையை அடைந்திருந்ததுபோல ரந்திதேவன், ராபாகன்
மாந்தாதா, மனு, வேன்னபுத்ரனாகிய பிருதுசகரவாததி, பகீரதன்
யயாதி, நகுஷன் இவர்கள் யாருமிருந்ததில்லை இவ்வாறு ஹரி
சந்திரன்போல ராஜஸூயத்தைச்செய்து, யுதிஷ்டிரன் பிரபுவ
னன் பிரபுவே! பாரதரே! ஹரிச்சந்திரனிடத்திலிருந்ததுபோல
யுதிஷ்டிரனிடமிருக்கும் ராஜயலக்ஷ்மியைக் கண்டபிறகு, எனையி
வாழ்க்கையைச் சிலாகயமாக எப்படி நினைக்கிறீர்? அரசரே
இந்தக்காலமே குருடனால் படைசுக்கப்பட்டதுபோலத் தாறுமாரு
யிருக்கிறது சாழ்ந்தவா விருத்தியாகின்றனா உயரந்தவ
குறைகின்றனா கௌரவரே! இவ்வாறு பார்த்தபிறகு, என்ன
ஆராய்ந்து பார்த்தும நான் ஸுகம்பெற்றவிலை அதனால், இ
வகையான இளைப்பையும் நிறமாறுதலையும் துயரத்தையும் அடை
திருக்கிறேன்' எனருன

எண்பதாவது அத்தியாயம்
த யூ த பாவ ம. (தோடீச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களைப் பகையாமலிருக்கும்படி
துரியோதனனுக்கு நியாயம் சொல்லியது)

திருதராஷ்டிரன், 'புத்ரனே! நீ முதலபுத்திரன், எனது
முதல் பாராயயின் புத்திரன், பாண்டவர்களைப் பகையாதே
பகைப்பவன் மரணத்துக்கு ஸமானமான துயரத்தைத் தேடிச்
கொள்ளுகிறான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறருடைய கபடத்தை
அறியாதவனும் நமமைப்போலவே ஐஸ்வர்யமுள்ளவனும் நப
முடைய மித்திரர்களைத் தனக்கும் மித்திரர்களாக உடைய
னும் நமமைப் பகையாதவனுமாயிருக்கிற யுதிஷ்டிரனை உ
ளைப்போன்றவன் பகைப்பது எவ்வகை? அரசனே! புத்

ன ! குலத்திலும் பராகரமத்திலும் அவனுக்கு சரிபாயிருக்கிற நீ அறியாமையால் உன் பிராதாவினுடைய ஐஸ்வரியத்தை ஏன் ஆசைப்படுகிறாய்? இப்படி இராதே , அடங்கு , பயஸ்ப்படாதே , பரதஸரேஷ்டனே ! அநதயாகச்சிறப்பை நீ சிறும்புகிறாயின் அம்மஹாயாகத்தை உனக்கும் ரிதவீகருக்கள் செயலிக்கடமும் அரசர்கள் உனக்கும் மிகுதியான திரவியத்தையும் ரதனங்களையும் ஆபரணங்களையும் அன்போடும் கௌரவத்தோடும் காணிக்கையாகக் கொடுப்பாரா குழந்தாய் ! அயலாறுடைய பொருளில் ஆசைப்படுவது கெட்டவர்களின் நடை தனக்குள்ளுதில் திருப்தியையடைந்து தன் தாமதத்தை விடாமலிருப்பவனவனே அவன்தான் என்தில் விருத்தியாவான வேண்டினவற்றைக் கற்க்கும் பூமி வீரனுக்குப் பதனியென்று சொல்லப்படுகிறது அதுபோலவே ராஜ்யலக்ஷியும் வீரனுடைய பாரியைத்தான் இவ்விண்ணும் பாரையகளைப் போன்றவையே உனக்கும் ரகதியிருக்குமாயின் இந்தப்புவனியை ஆளவாய் அயலான பொருளைக் கவாவதுமடமும் சிறிதும் தகாது வேண்டினவர்களவியத்தில் அகரமத்தைக்கொதுகிறவனுக்கு இம்மைமறுமை இரண்டிலும் துயரந்தான் அன்னியருடைய திரவியங்களுடைய பப பிரவித்தியாமலிருப்பதும் தன்காரயங்களில் விடாமுயற்சியும் ஈட்டினபொருள்களைக் காப்பதுமாகிய இவைதாம் பிரபுத்தத்தின் அடையாளங்கள் ஆபத்துக்களில் துயரப்படாதவனும் செய்வனவற்றைத் திருந்தச்செய்யவனும் என்றும் முயற்சியுள்ளவனும் தவறுதல்லாதவனும் மனத்தையடக்கினவனுமான மனிதன் எக்காலமும் ஸேஷமங்களுடைய பாபபான் தனத்தைகளையே வெட்டுவதுபோல இந்தப் பாண்டுபுத்திரர்களை நீ வெட்டலாகாது அநதப்பாண்டலாகளும் உன் விஷயத்தில் அப்படியே உன் பிராதாகளின் அநதத் தனத்தைப்பெறுவதற்காக மித்திரத்துரோஹஞ்செய்யாதே ராஜாவே ! பாண்டுவினபுத்திரர்களைப் பகையாதே அப்படியே உன்பிராதாகளான அவர்களுடைய நிரம்பின ஐஸ்வரியத்தையும் வெறுக்காதே குழந்தாய் ! மித்திரத்துரோஹஞ்செய்வதில் பெருமபாவம் இருக்கிறது உனக்கு எவர்கள் கூடஸதாக்களோ அவர்கள் தாம் அவர்களுக்கும் கூடஸதாக்கள் பரதஸரேஷ்டனே ! நீயும் அநதாவேதிகையென்னும் யாகசாலையில் திரவியங்களைத் தானஞ்செய்து மனத்திறக்கிய போகங்களை அனுப்பித்தது மங்கையருடன் விளையாடிக் கவலையின்றிச் சாந்தஸுயிரு' என்றான்

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்
த யு த ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(சீருதராஷ்டிராநிடம் துரியோதனன் தங்கருத்தை
வற்புறுத்திக்கூறியது)

அகநனம கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன் சொல்லு
றான் — ‘எவனுக்குக் கேள்விமடமும் மிகுதியாயிருந்த இயற்கை
அறிவிலலாமலிருக்கிறதோ அவன், பகஷணங்களின் சுவை
அகப்பை அறியாமலிருப்பதுபோலச் சாஸ்திரங்களின் கருத்தை
அறிவதில்லை அல்லது, தெரிந்தே என்னைப்பிரமிககச்செய்கிறீர்
நீர் ஓடத்திற்கட்டின ஓடம்போலிருக்கிறீர் உமக்கு ஸவகராய
தில் ஊக்கமில்லையா? அல்லது, என்னை நீர் பகைக்கிறீர்? உ
மைக் கட்டளையிடுபவராக அடைந்த இந்த உமதுபுத்திராக
நிலைபெற்றார்கள தனக்குத் தானே நேரிடக்கூடிய விஷயத்தை
நாமசெய்யத்தக்க காரியமாக நீர் எப்போதும் சொல்
கிறீர் பிறாபுத்திகேட்பவனைத் தலைவகைப் பெற்றவன் வழி
தெரியாமல் மயங்குவான் அவனின் செல்பவர்கள் சரியாக
வழியில் செல்வதெவ்வகை? அரசரே! முதிர்ந்த அறிவுள்ள
வரும் பெரியோரை அடுத்தவரும் ஐம்புலன்களையும் கட்டி
வருமான நீர் தம்காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்கின எங்க
மிகவும் பிரமிககச்செய்கிறீர் உலகநடையைக்காட்டிலும் அரச
நடை வேறென்று பிருஹஸ்பதி சொல்லியிருக்கிறார் அதனால்
வேந்தன் ஊக்கத்துடன் எப்போதும் தன்லாபத்தை
சிரத்திலேவேண்டும் மஹாராஜாவே! கூத்தரியனுடையதொழி
ஜயத்திலேதான் இருக்கிறது அது தாமமாயிருந்தாலும் சரி
அதாமமாயிருந்தாலுமசரி, தன் தொழிலைப்பற்றிப் பரீசை
வது? பரதஸரேஷ்டரே! எதிரிகளினுடைய சிறப்புற்ற ராஜ
லக்ஷ்மியைப் பெறவிரும்புகிற அரசன், ஸாரதி சாட்டையின
குதிரைகளை ஓட்டுவதுபோல எதிரிகளை எல்லாத் திசைகளிலும்
ஓட்டவேண்டும் கபடமாகவோ வெளிப்படையாகவோ உள்ள
எந்த உபாயமானது எதிரியைத் துன்பப்படுத்ததுமோ அதுதான்
அஸ்தரமற்றதவரின் அஸ்தரம் வெட்டுக கருவியே அஸ்த
மென்று சொல்லப்படவில்லை. சத்தருவென்பதும் மித்திரனெ
ன்பதும் எழுதிவைத்திருப்பனவுமல்ல, பட்டயமும்லல் அரசனே
எவன், எவனுக்குத் துன்பத்தை உண்டெண்ணுகிறானோ அவன்
அவனுக்குச் சத்தருவென்று சொல்லப்படுகிறான் திருபதியை

மலிருப்பதுதான் ஐயவாயத்திற்குக்காரணம், அதனால் அதை
 விருமபுகிறேன் வேந்தரே! விருத்தியாவதற்கு முயற்சி
 செய்வதுதான் நீதியின் துணிபு ராஜ்யத்திலும் செல்வத்திலும்
 னதென்கிற எண்ணத்தை யாரும்செய்யத்தகாது முன்கிடைத்
 தைப் பிறா பிறகு எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் அஃது அரசா
 ரின் தாமமென்றே அறிகின்றனா இந்திரன் துரோகம் பண்
 வதில்லையென்று வாக்ருத்தத்தஞ்செய்து நமுகியென்னும்
 ஸ்ரணுடைய சலையைவெட்டினான் சத்தருஷினிடத்தில் அவ
 கையான ஒழுகுகம் எப்போதும் உள்ளதென்று இந்திரனாலேயே
 நன்ககப்பட்டது பகையில்லாத அரசன் ஊரைவிட்டுச்செல்லாத
 ராமமன்ன இவ்நுலையும, எலிகளைப்பாமபுதின்பதுபோல,
 மி தின்றுவிடுகிறது அரசரே! ஒரு மனிதனுக்குப் பிறப்பி
 லேயே பகைவன் இல்லை எவனுக்கு எவனோடு தொழிலொன்றா
 ருகுகிறதோ அவனுக்கு அவன்பகைவன், மற்றஜனங்கள் பகைவ
 காரா எவன் சத்தருஷின்பகைம அபிவிருத்தியாவதை அறி
 னமையினால் கவனியாமல் விடுகிறானே அவனுக்கு அநதச
 த்ருபகைம, சித்திசெய்யாமலவிடப்பட்ட ரோகம்போல
 வரைஅறுத்துவிடுகிறது பராகரமத்தினால் மிககமேனமையை
 டையும் சிறியசதருஷங்கூட, வேரில் உண்டானபுறம் மரத்தைத்
 தன்பதுபோல அருகிலிருந்தே அரித்துவிடுவான் அஜமீடவமசத்
 வரே! பாரதமே! எதிரியினசிறப்பானது உமக்குப் பிரியமா
 ருக்கலாகாது இந்த நீதியானது புத்திமான்கள் தலையிலவைத்
 ருக்கும் பாரமாயிருக்கிறது தனதேஹத்தின் வளாச்சியைப்
 பாலத் திரவியங்கள் விருத்தியாவதை எவன் விருமபுகிறானே
 அவன்தான் தன் இனத்தாரில் சிறப்பைஅடைகிறான் உடனே
 மனமையைத்தருவது பராகரமந்தான் பாண்டவர்களின் ஐச
 ரியத்தைக்காணுமலிருந்தால் எனக்குப் பிராணஸந்தேஹம்
 ண்டாகாது. ஆதலால், அநத ஐசுவரியத்தைப் பெறக்கடவேன்,
 லலது புத்தத்திலடிபட்டுப் படக்கடவேன் அரசரே! பாண்ட
 வர்கள் நாளுக்குநாள் மேலாகின்றனா நமமுடைய மேனமையோ
 லையற்றதாயிருக்கிறது இந்தநிலைமையிலிருக்கின்ற எனக்கு உயி
 னால்ஆவதென்ன ?' என்றான்

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

த யு த பாவம் (தொடர்ச்சி)

(சதனியும் துரியோதனனும் சூதாட்டத்தைப்பற்றி வற்புறுத்திக்
சோர்வதன்மேல் கிருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை
வழைத்துவரும்படி விதூரை அனுப்பியது)

சுகுனி, துரியோதனனைப்பார்த்து, 'ஜயிப்பவரிற்சிறர்
வனே! பாண்டுபுத்திரனான யுதிஷ்டிரனிடத்திலுள்ள எந்தராஜ
லக்ஷ்மியைக்கண்டு நீ துயரப்படுகிறாயோ அந்தராஜயலக்ஷ்மியை
சூதாட்டத்தினால் நான் வாகுகிட்டுவேன அரசனே! சூரதிபுத்
ரனான யுதிஷ்டிரனை நீ அழைக்கமாததிரம் வேண்டுமே நா
படைத்தலையில் யுத்தஞ்செய்யாமலும் பிராணஸம்சயத்தை
அடையாமலும் புண்படாமலும் பாசசிக்கைகளை இறைத்தது, தெ
யாதவனான தாமராஜனை ஜயிப்பதில்ஸமாததன பாரதனே! என
டையபந்தயங்கள் தாம் வீறகனென்றும், காயகன தாம் அமட
னென்றும், சூதாட்டத்தினுடைய சஹஸ்யநதான நாணகயிற்
றும், காயகளைப்போடும் வகைதான தேரென்றும் அறி' என
சொன்னான் பிறகு, துரியோதனன, 'வேந்தரே! சூதாட்ட
தெரிந்த இந்நக்சசுகுனி சூதினாலேயே பாண்டவர்களிடமிருந்
ராஜயலக்ஷ்மியைவாங்கத் திறமையுள்ளவனாயிருக்கிறான் அதற்
கீர் அனுமதிக்கொடுக்கவேண்டுமே' என்றான் கிருதராஷ்டிரன்
'நான் எனதுஸஹோதரனும் மஹாதமாவுமான விதூரனுடை
சொல்லில் நிற்பவன் அவனுடன்கலந்து இந்நககாரியத்தின் மு
வைத் தெரிந்துகொள்வேன்' என்றுசொன்னான் துரியோதனன்
'அரசனே! அந்நவீதூரும் வியாஸரைவிட அதிகமாகத் தெரிந்
வாதாம், ஆனால், வெறுந்தாமததையே சொல்லுவா அது ஜய
துசஞ்ஞாதகமாகாது பரதஸுரேஷ்டரே! ஜயம் தாமத்திற்குமா
னது ஆதலால், தந்திரமுள்ளவன்தான் ஜயிப்பவன் (வியா
ரும் விதூருமாகிய) அவர்களிருவரும் (ஜயத்துக்கு) விரோ
கள் நிச்சயபுத்தியுள்ளவீதூரர் உமது எண்ணத்தை மாற்
கிடுவார் கௌரவரே!' அவர் பாண்டவாசனின் விஷயத்தி
நனமைசெய்ய ஊக்கத்தோடிருப்பதுபோல எனவிஷயத்திலினை
ஒருமனிதன் பிறாதிறமையையேபற்றித் தன்காரியத்தை ஆர
பிக்கலாகாது கௌரவரே! காரியங்களில் இருவருடை
புத்தி ஒன்றாயிருப்பதுமில்லை 1 பயத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு

1 வேறுபாடும் கொண்டு, 'பயத்திற்கேதுவான காரியங்களைவிட
கித் தன்னகையாகக் கும் மதியின்ன மழைக்காலத்தில ராப்பாயபோ
இருந்தபடியே மடத்துப்போகிறான் என்பது பழைய உரை

நன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொண்டும் மழைக்காலத்தில் நனைந்த ஆலமரம்போலிருப்பவன் கெடாண் வியாதிகளும் யமனும் ஒருவன்) நன்மையை அடையும்வரையில் காததிரூபதிலலை தான் சகதனயிருப்பதற்குள்ளாகவே நன்மைக்காகும் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னான் திருதராஷ்டிரன், புத்திரனே! எப்படியானாலும் பலவான்களோடு விரோதமான கருத்துடையவரையிலை பகையானது மாறுதலை உண்டாக்குகிறது அதுதான் இரும்பினால் செய்யப்பட்டாத ஆயுதம் ராஜபுத்திரனே! என்மையைத் தொடுப்பதும் கரைக்காதது போவதுமாகிய சூதாட்டமென்னும் அனாதசத்தை ஸாதகமென்று நினைக்கிறாய் அந்தச் சூதாட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமாயின் எவ்வகையிலாவது ஓமையான கத்திகளையும் அம்புகளையும் உண்டாக்கிவிடும்' என்று சொன்னான் அதற்குத் துரியோதனன், 'முன்னோக்காலும் சூதாட்டத்தின்பழக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதில் அபாயமும் புத்தமும் இருந்திருக்கவில்லை ஆதலால், இப்போது என்னுடைய சொல்லும் வராததையை நீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' சூதாட்டத்தில் இவருக்கு ஸபை செய்யக் கட்டளையிடும் சூதாட்டமானது, ஆடுகிற நமக்கு ஸவாககத்திற்குச் சிறந்தமராகக் கம் வந்தசகத்திலிருப்பவர்களுக்காக அந்த ஆட்டமே சிறந்தது ஆதலால், அகற்கு ஒப்பு அதுதான் அந்தச் சூதாட்டத்தைப் பாண்டவர்களுடன்கூட நீர் செயலிக்கக்கூடவீர்' என்று சொன்னான் திருதராஷ்டிரன், 'ராஜனே! நீ சொன்ன சொல் எனக்குப் பிரியமாயில்லை உனக்கு எது விருப்பமோ அதைச் செய்யலாம் அந்தச் சொல்லை நினைத்துப் பிறகு வருத்தப்படுவாய் இப்படிப்பட்ட சொல் பின்னால் ஸுகத்தைத் ததாராதன்றோ? புத்தியும் கலவிபு முள்ளவனும் நன்றாகப் பாராததும் ஆராய்ந்துமிருப்பவனுமாகிய சித்ராஸூலேயே இவையெல்லாம் அறியப்பட்டன க்ஷத்திரியாக நுடைய உயிரைக் கையாடும் அந்தப் பெரும் பயம் நமமால் கடுக்க முடியாமல் வருகிறது' என்று சொன்னான் புத்திரசாலிபான் திருதராஷ்டிரன் ஹாராஜன் இவ்வாறு சொல்லி விதி பெரிதென்றும் கடுக்கமுடியாதென்றும் நினைத்து விதியினால் மனமயங்கித் தன் மகன் சொல்லில் அகப்பட்டவனாகி, வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து, 'நீங்கள் எல்லாரும் ஆயிரம் தூண்களுள்ளதும், பொன்னினாலும் வைபிரியக்கற்களினாலும் விகிதமானதும், நூறுவாயில்களுடையதும், ஸபடிக்கதோரணங்களுள்ளதும், ஒருகுரோசம் நீளமும் அவ்வளவு அகலமுமுள்ளதுமான ஒரு சிறந்தஸ்பையை ஜாகரத்தையோடு விரைவிறசெய்யுங்கள்' என்று உரக்கக் கூட்டளையிட

டான புத்திரசாலிகளும் வேலைபிலதோந்தவாகளும் ஜாகரதையுள்
வாகளுமான ஆயிரக்கணக்கான சிறப்பவேலைக்காரர்கள், திரு
ராஷ்டிரன் சொல்கை கேட்டவுடன், சிந்திக்காமலும் விரைவா
வும் ஸபையைச் செய்துனர் அச்சபையில் எல்லாப்பொருள்களே
யும் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர் ராஜாவுக்கு நம்பிக்கையால்
வேலைக்காரர்கள், அனேக ரதனங்களிழைத்துப் பலநிறமுள்ள
தும் புதிய பொன் ஆஸனங்களுள்ள துமான அந்த ஸபை வினை
விலமுற்றுப்பெற்றதைப்பற்றி அரசனிடம் தெரிவித்ததனர் பிறகு
தெரிந்தவனான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன், மந்திரிகளிற சிறந்த
ரான விதூரைப்பார்த்து, 'ராஜகுமாரனான புத்திரசாலிட
சென்று, 'இந்த எனஸபை அனேகரதனங்களினால் அழகாகவு
மிகக் கிலைபெற்ற படுக்கைகளும் ஆஸனங்களும் நிரம்பினதாகவு
இருக்கிறது நீ ஸஹோதரர்களுடனாகுட வந்து இதைப்பாரக்
வேண்டும் இதில் ஸநேஹிதர்களுக்குள் ஒரு சூதாட்டம் நடக்
வேண்டும்' என்று நானசொன்னதாகச்சொல்லி அவனைச் சி
கிரம் இங்கே அழைத்துவா' என்று சொன்னான் ஜனமேஜய
ராஜாவே! திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் தனபுத்திரனுடைய என்
ணத்தைஅறிந்த விதியை வெல்லமுடியாதென்று நினைத்து இக்
வாறு செய்தான் அறிஞரிற்சிறந்த விதூரா, அவ்வாறு அநீ
யாகக் கட்டளையிடப்பட்டபோது, தமது பிரதாவினுடைய அ
தச்சொலலை அங்கீகரியாமல், 'அரசரே! உமமுடைய இந்த
கட்டளையை நான் ஒப்பவில்லை குலத்திற்குக் கெடுதிவருமென்று
பயப்படுகிறேன் இவ்வாறு செய்யாதீர் உமதுபுத்திரர்களுக்குள்
வேறுபாடும் சண்டையும் நிச்சயமாக உண்டாகும் வேரத்தே
இதற்காகவே சூதாட்டத்தைப்பற்றிப் பயப்படுகிறேன்' என்று
சொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'விதூரா! விதியானது பிரத
கூலமாகாமலிருக்குமாயின் இரதக்கலகத்தைப்பற்றி எனக்கு
துயரமில்லை இந்த உலகமனைத்தும் பிரம்மாவினால் விதியின் வச
தில் வைக்கப்பட்டுத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது எதுவு
ஸவதந்திரமாக இல்லை விதூரா! ஆதலால், இப்போதே தா
ராஜாவினிடம் சென்று, யாராலும் வெல்லமுடியாதவனும் சூந்
புத்திரனுமான அவனை என்கட்டளைப்படி விரைவில் அழைத்த
வா' என்று சொன்னான்

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
த்யூ த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(விதுரால் உழைக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் அஷ்டித
பூரம் சென்று ஸபாபாவேசம் செய்தது)

திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவினால் வலிந்து சுட்டளையிடப்
பட்ட விதுரா, உடனே மிக்கவேகமும் பலமுமுள்ளவையும் நன
ருகப் பழக்கப்பட்டவையுமான உயரந்த குதிரைகளினால் புத்தி
சாலியான பாண்டவர்களிடம் போகப் புறப்பட்டாரா மஹாபுத்தி
சாலியான விதுரா அந்த வழியைத்தாண்டிப் பிராமமணர்களால்
பூஜிக்கப்பெற்று தாமராஜாவின நகரத்தில் பிரவேசித்தாரா தா
மாதமாவான விதுரா குபேரன கிருஹத்துக்கொப்பான தாமராஜ
ருடைய கிருஹத்தையடைந்து தாமபுத்தரான யுதிஷ்டிரரிடம்
சென்றாரா தைரியத்தை விடாதவரும் மஹாதமாவும அஜாத
சுதருவுமான தாமபுத்திரா, 'அந்த விதுரைத் தக்கபடி மரியாதை
யோடு அழைத்துத் திருதராஷ்டிரனையும் அவன் பிள்ளைகளையும்
பற்றி விசாரித்து, 'விதுரே! உமக்கு மனமகிழ்ச்சியில்லாமை
காணப்படுகிறது கேழமகாரியத்தோடு வந்திருக்கிறீரா? பிள்ளை
கள் கிழவருக்கு அனுகூலங்களாயிருக்கிறார்களா? பிரஜைகள்
அடங்கியிருக்கின்றனரா?' என்று வினவினா (விதுரா,) 'ராஜ
னே! மஹாதமாவான திருதராஷ்டிரமஹாராஜா தம்புத்தராகளா
லும் குலத்தோராலும் சூழப்பெற்று இந்திரனபோல ஸுகமாக
இருக்கிறா அந்த மஹாதமாவானவா தம் புத்தரர்களுடைய
குணங்களால் மாற்றப்பட்டவராய வயஸனத்தையீட்டுத் தமமி
லேயே ஸுகமடைந்து ஸந்தோஷமுற்றிருக்கிறா கௌரவராஜ
ரான திருதராஷ்டிரா முதலில் உன்னுடைய கேழமத்தையும்
குறைவினமையையும் விசாரித்து, பிறகு, 'புத்தரனே! உனஸஹோ
தராகளின் இந்தஸ்பை உனஸ்பைகளுச் சமமான அழகுளதா
யிருக்கிறது நீ வந்து பாரக்கவேண்டும் குந்திபுத்தரனே! ஸஹோ
தரர்களுடன்கூட நீ இந்தச் சபைக்கு வந்து ஸநேஹிதாசனங்களு
சொக்கட்டாடாட்டத்தை ஆடி மகிழவேண்டும் நீங்கள் எல்லா
ரும் சேருவதில் நமக்கு விருப்பமிருக்கிறது கௌரவர்களேவ
ரும் முன்னமே வந்துசோந்திருக்கின்றனா' என்று (உனக்குச்
சொல்லுமபடி) சொன்னா ராஜனே! மஹாதமாவான திருத
ராஷ்டிரமஹாராஜாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அந்தச்சபையில் உட
காரந்திருக்கும் மோசக்காரர்களான சூதாட்டக்காரர்களை நீ பாக

சககடவாயெனப்பதைச் சொல்லத்தற்காக நான்வந்தேன இதை நீ செய்வாயாக' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'விதாரே சூதாட்டத்தில் நமக்குக் கல்கம் நிச்சயம் தெரிகிறதென எவன் சூதை விருமபுவன்? நீர்தாம் எதுசரியென்று நினைக்கிறீர்? நாங்கள் னனைவரும் உமது சொற்படி நடப்பவர்கள்' என்று சொன்னா, விதாரா, 'விதவானே! சூதானது தீங்குக்கு வேரென்று எனக்குத் தெரியும் அதைத் தடுப்பதற்கு நான் முயற்சிசெய்தேன், ஆகிலும், அரசா என்னை உன்னிடத்திற்கு அனுப்பினா இதைக்கேட்ப பிறகு உனக்கு எது நன்மையோ அதைச் செய்துகொள்' என்ற சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'விதாரே! திருதராஷ்டிரமஹாராஜரு டைய புத்ரர்களைத் தவிர வேறு ஆடததக்க சூதர்கள் அங்கே யாரிருக்கிறார்கள்? எவர்களுடன்சேர்ந்து நான் பலமுறை ஆட வேண்டியிருக்கும்' அவர்களை எமக்குச்சொல்லும், உமமைக் கேட்கிறேன்' என்று கேட்டார விதாரா, 'ராஜனே! காரதாப் தேசத்தரசனாகிய சகுனி எல்லாரையும் மிஞ்சி ஆடுகிறவன், கை தோரதவன், காயகன் அவனுக்கு வசப்பட்டவை விவிமசதி, சிதாஸேனன், ஸதயவரதன், புருமிதரன், ஜயன் எனனுமரசர்கள் னும் ஆடுகிறவர்களே' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'மிகப் பயங்கரர்களும் மோசமே உபாயமாகவுடைபவர்களுமான சூதா ர்கள் அந்தச்சபையில் ஆடுவதற்கு உட்காரத்திருக்கின்றனர் பிரமம் தேவரால் இவ்வுலகமனைததும் விதியின் வசத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒன்றும் ஸ்வதந்திரமாயிலலை எல்லாதெனிரதவரே திருதராஷ்டிரமஹாராஜா கட்டளையிட்டபிறகு, நான் சூதாட்டத் திற்குப்போக விருமபாமலிருக்கவில்லை புத்ரனுக்குப் பிதாவின மேல் பற்று எப்போதும் உள்ளதுதானே விதாரே! நீர் எனக்கு என்ன சொல்லுகிறீரோ அதைச் செய்பவனாக இருக்கிறேன் ஜயிச்சு ருத்திரமையுள்ள சகுனி அந்தச் சபையில் என்னை அழையாமல் ரூப்பானியின் விருப்பமில்லாத நான் அவனுடன் ஆடப்போவ தில்லை அழைத்தபிறகு ஒருபோதும் திரும்பேன் இதுநான் நெடு நாளாக வைத்துக்கொண்ட வீரதம்' என்று சொன்னா தாப் ராஜா இவ்வாறு விதாரருக்குச் சொல்லி உடனே பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றிற் கெல்லாம் கட்டளையிட்டு ஸபைசேருவதற்கு முதலநான் தன்னுனத்தாரோடும் வேலைக்காரர்களோடும் ஸதிரி களோடும்கூடத் திரெளபதியை முதன்மையாக வைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டாரா 'சுதியில் வந்துவிழும் மின்னலானது கண்ணைப் பறிப்பதுபோல விதியானது மதியைப்பறித்துவிடுகிறது மனிதன் வலைகளினூடே கட்டப்பட்டவனபோல விதிக்கு வசப்படுகிறான்'

என்று சொல்லிவிட்டு, வீரரான தாமராஜா திருதராஷ்டிரன் அவர்கையாக அழைத்ததைப்பொறுமல விதுரருடன்கூடப் புறப்பட்டாரா பகைவாகனான வீரர்களைக் கொல்லுகிறவரான தாமராஜா பாஹலீகதேசத்துக்குதினையகன்பூட்டின் ரத்தத்திலேறி ராஜ்ய லக்ஷியியால் பிரகாசித்துக்கொண்டு ஸ்வேஹாதாரகனோடும் விருதுகளோடும் பிராமமணர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டாரா பிறகு, தமமிடமவந்த வேலைக்காரர்களை நகரத்தைக் காப்பதற்கு நியமித்தாரா ராஜஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! உடனே, அவர்கள் ராஜாவின் கட்டளையைச் செய்தனா சிறந்த சக்தியுள்ள தாமராஜாவானவா தேரையும் விருதுகளையும் நிறுத்திக்கொண்டு பிராமமணர்களால் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்வித்த பிறகு அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டாரா பிராமமணர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் யாதாரதானமாக விதிப்படி ரதனங்களையளித்துச் செல்லத்தொடங்கினாரா ஜனமேஜயராஜாவே! ஹாரம கிரீடமமுதலிய எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு பொன்னிறமாக விளங்குகின்ற பூதிஷ்டிரா, எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியதும் ராஜஹம்ஸம்போன்ற வெண்மையான வஸ்திரம் போரககப்பட்டதும் அதுபதுவபதுள்ளதுமாகிய சிறந்த¹ யானையின்மேலேறிக் கொண்டு, பொன்மயமான வேதிக்கையில் ரெய ஆகுதிசெய்யப்பட்டு ஜவலிக்கும் அகநிபோல, ராஜலக்ஷியினால் பரகாசித்தாரா அப்போது தாமராஜாவானவா உற்சாகமுள்ள மனிதர்களோடும் வாஹனங்களோடும் ரதங்களின்பெருங்கோஷத்தினால் ஆகாயத்தை நிரப்பிக்கொண்டும், ஸூதார்களாலும் மாசதார்களாலும் துதிக் கப்பெற்றவராய்க் கிரணங்களுடன்கூடிய ஸூராயனசெல்லதுபோலப் பெருஞ்சேனையுடன்கூடச் சென்றா வெண்குடை தலைமேற பிடிக்கப்பட்டதனால் பெளரணமாவிச் சந்திரனபோல் விளங்கினாரா பரதஸுரேஷ்டரான தாமராஜா பொன்காமபுள்ள வெண்சாமரங்கள் நாற்புறமும் வீசப்பெற்றவராய் வழியில் மனிதர்கள் உண்மையோடு மகிழ்ந்து சொல்லும், 'ஜய! ஜய' என்ற ஆசீர்வாதங்களை - முறைப்படி பெற்றுக்கொண்டாரா, ஜனமேஜயராஜாவே! ராஜாவுக்குப் பின் செல்லும் ஸேனாஜனங்களின் 'கல' கல² என்ற சபதம் ஆகாயத்தில் நிரம்பி நின்றது ஜனமேஜயராஜாவே! பல சாலியான பிமஸேனன் ரத்தத்திலேறித் தாமராஜாவுக்கு முன் சென்றான பரதஸுரேஷ்டரான ஜனமேஜயராஜாவே! அழகுள்ளவர்களாகிய நகுல³ ஸஹகேவாகளிருவரும் மெத்தைபோடப்பட்டும்

¹ நகரத்துக்குள் யானையின்மேலேறிச் சென்று பிறகு ரதமேறி வழியிற் சென்றாரென்று கொள்ளலவேண்டும்

அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டுமிருந்த இரண்டு தோகளினமே
ஏறிப் பெருஞ்சேனையை மகிழ்வித்துக்கொண்டு ராஜாவுக்கு இரு
பகவத்களிலும் சென்றனா வீரனும் ஆபுதம்பிடித்தவரிற் சிறந்த
வனும் வெண்மையான குதிரைகளுள்ளவனுமாகிய அரஜுனன்
அகனிபகவான்கொடுத்த ரதத்திலேறிக் காண்டபத்தை எடுத்துக்
கொண்டு பின்சென்றான் ஜனமேஜயராஜாவே! குந்திபுத்ர
ரான யுதிஷ்டிரா சேனையினருடைய சென்றான் ஜனமேஜயராஜாவே!
அழகான அங்கங்களை யுடைய தரளபதிமுதலிய அரசிகள் வேலை
காரிகளோடும் விருதுகளோடுகூடப் பலவிதமான வாஹனங்
களிலேறிப் பெருஞ்சேனையுடன் ராஜாவுக்கு முன்சென்றனா
ஜனமேஜயராஜாவே! வழியிற்செல்லுகின்ற பாண்டவர்களின்
சேனை, மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் நிரம்பினதும்
கொடிகளோடுகூடிய உயர்ந்த தோகளுள்ளதும் சிறந்த சுததிக
ளைத்தரித்ததும் சங்கங்கள், தூதுபிகள், தாளங்கள், புல்லாங்
குழல்கள், வீணைகள் இவைகளின் முழக்கங்களினால் பெருஞ்சபத்
முள்ளதுமாக விளங்கிற்று ஆதிகாலத்தில் லங்கையில் வலித்துக்
கொண்டிருந்த குபேரன் பெரியசேனையுடன் மிகச்சிறப்பாகத்
தேவராஜாவான இந்திரனிடம் சென்றதுபோலக் குபேரனுக்கு
ஒப்பான தாமராஜாவும் எண்ணமுடியாத பெருமையை யுடைய
தான் நிரம்பினசேனையுடன் சென்றான் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே!
அந்தத் தாமராஜா தடாகங்களையும் நதிகளையும் காடுகளையும்
சோலைகளையும் தாண்டி நகரத்தை அடைந்ததா கௌரவராஜாவான
அநதயுதிஷ்டிரா ஹஸ்திபுரத்திற்குச் சமீபத்தில் சேனைகளுடன்
விடுதியைச் செய்துகொண்டார் கேஷமமாயும் மேடுபள்ளமில்லா
மலுமிருக்குமிடத்தில் தாமபுத்திரா வாஸுதேவதாரா ஜனமேஜய
ராஜாவே! பிறகு, விதாரா, வயஸனத்தினால் தழுதழுத்த குர
லோடு தாமராஜாவை அழைத்தது, திருதராஷ்டிரன் செய்யக்
கருதின விஷயமெல்லாவற்றையும் நடந்தபடி அவருக்குச் சொன்
னார் அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, தாமராஜாவானவா,
'விதாரே! என்னை அழைத்தது எனக்குப் பொற்க்கவிலை
எனக்கு வீரதமன்றோ இருக்கிறது உலகத்திலுள்ள பிராம
மணர்களுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் எப்போதும் கேஷமமுண்டா
க்ககடவது' என்று சொன்னார் அதன் பிறகு, திருதராஷ்டிர
னாலும் காலத்தினுடையவன்மையினாலும் அழைக்கப்பட்டதாம்
ராஜாவானவா அஸ்திபுரத்தில் பிரவேசித்ததா தாமராஜா
வானவா அஸ்திபுரம் சேர்ந்தபிறகு திருதராஷ்டிரனுடைய
கிருஹத்திற்குப் போனார் சிறப்பும் தாமாதமாவும் யுதிஷ்டிரா

திருதராஷ்டிரனையும் பீஷமரையும் துரோணரையும் காணனையும்
 ருபரையும் அஸ்வத்தாமாவையும் தகுதிப்படி ஸந்தித்தாரா
 றந்த கைகளைபுடைய வீரரான தாமராஜா, பிறகு, ஸோமத்தத்தை
 ம தமது பிராதாவான துரியோதனனையும் சஞ்ஞியையும் முன
 ரமே அங்கு வந்திருந்த அரசார்களையும் வீரனான துஷ்ஸானன்
 மதலிய ஸ்வேஹாதராகளனைவரையும் ஜயதரதனையும் மறற்க
 களரவாகளனைவரையும் ஸந்தித்தாரா சிறந்த கைகளைபுடைய
 தாமராஜா, ஸ்வேஹாதராகளனைவராலும் சூழப்பெற்று, சிறந்த
 புத்திசாலியான திருதராஷ்டிர மஹாராஜனுடைய அந்தப்புரத்
 திற பிரவேசித்தாரா நக்ஷத்திரங்களாற் சூழப்பெற்ற ரோஹிணி
 யைப்போல மருமக்களால் எப்போதும் சூழப்பட்ட பதிவரதை
 பான காரதாரியை அங்கே கண்டாரா அவா காரதாரியை நமஸ
 ரித்து, அவளால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று, வயதுசென்றவனும்
 அறிவே கண்ணாகவுடையவனும் ராஜாவும் தந்தையுமான திருத-
 ராஷ்டிரனேகண்டார ஜனமேஜயராஜாவே! தாமபுத்திரரும்
 மீமேஸனன் முதலான மற்ற நாலுபாண்டவர்களும் திருதராஷ்
 டிர மஹாராஜாவினால் உச்சியில் மோககப்பெற்றனா அரசரே!
 காண்பதற்கினிய புருஷஸுரேஷ்டர்களான அந்தப்பாண்டவாக
 ளைக் கண்டதனால் குருவம்சத்தவர்களுக்கு ஸந்தோஷமுண்டா
 பிற்று அந்தப்பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிர மஹாராஜனுடைய
 அனுமதிபெற்று ரதனங்கள் நிரம்பின கிருஹங்களில் பிரவேசித்
 தனா அங்குவந்தவர்கள் திரௌபதி முதலான ஸ்திரீகளையும்
 கண்டனா ஜவலிப்பதுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற திரௌபதியின்
 பெருஞ்செல்வத்தைக்கண்டு திருதராஷ்டிரன் மருமக்கள் மனத்
 தில் அதிசு ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருக்கவில்லை பிறகு, புருஷ
 ஸுரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் ஸ்திரீகளுடன் தனித்தனியே
 பேசுசென்று தேகப்பயிற்சிமுதலான காரியங்களையும் அலங்கா
 ரங்களையும் செயற்பிறகு ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய கடமைகளைச்
 செய்யது உயரந்த சாந்துகளை அணிந்துகொண்டும் சுபத்தைச் சிற
 தித்துக்கொண்டும் பிராமணர்களால் ஸவஸ்திவாசனம் செய
 வித்து மனத்திற்கினிமையான உணவுகளைபுண்டு தமதம்படுகை
 யறைகளிற் பிரவேசித்து மனக்கையாக்களின் கானங்களைக் கேட்டுக்
 கொண்டு நித்திரை செய்தனா பெண்கலவியில் கலந்த அந்தப்
 பாண்டவர்களுக்கு அவவீரவு ஸுகமாகச்சென்றது சிரமபரி
 காரஞ் செயதுகொண்ட பிறகு வந்திகளால் அதிகப்பெற்று விடி
 யறகாலத்தில் நித்திரைபைவிட்டுநுந்தனா அவர்களனைவரும்
 இரவுமுழுதும் ஸுகமாயிருந்து காலையில் கடமைகளை முடித்துக்

கொண்டு சூதாட்டக்காரர்களால் அழைக்கப் பெற்றவர்களால் அழகான ஸ்பையிற் பிரவேசித்தனர்

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

த யு த பாவம (தோடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திராருக்கும் சதுனிக்கும் ஸம்வாதம்)

யுதிஷ்டிரா முதலான பாண்டவர்கள், அந்த ஸ்பையில் பி
வேசித்து, அரசாக்களனைவரையும் ஸந்தித்து, பூஜிக்கத்தக்கவ
களைப் பிராயத்தாக்குத்தக்கபடி சேர்ந்து பூஜித்து, விசித்ரமானவை
யும் உயரந்தமெத்தைகளுள்ளவைபுமான ஆஸனங்களில் தகுதி
படி உட்கார்ந்தனர் அந்தஸ்பையில் பாண்டவர்களும் மற்
எல்லா அரசர்களும் உட்கார்ந்த பிறகு, ஸம்பலபுத்ரனான சகுனி
யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'ராஜனே! யுதிஷ்டிரனே! ஸ்பையில் ஆப
டத்துணி விரிக்கப்பட்டிருக்கிறது எல்லாரும் உன்னை எதி
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் காயகளை உருட்டி விளையாடு
தற்கு ஸம்யம்கொடுக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னான் அதற்கு
யுதிஷ்டிரா, 'ராஜனே! சூதாடுவதானது மோசமுமபாவமு
மானது அதில் கூத்தரியனுக்குரிய பராக்ரமமில்லை நிசர
மான நீதியும் ஒழுங்குமில்லை நீ ஏன் சூதைப் புகழ்கிறாய்? சூத்
னுடையமோசத்தில் கௌரவத்தை யாரும் புகழ்வதில்லை சந்
னியே! கொடியவனபோல இவ்வகையான தப்புவழியால் எம்மை
ஜயிக்காதே' என்றுசொன்னான் சகுனி, 'ஆடுகிறமுறைதெரிந்த
காயகளினுண்டாகும் மாறுதல்களில் சேராவில்லாமல் கணக்கை
யும் ஆட்டத்தையும் அறியும் மஹாபுத்திரசாலிதான் ராஜ்யகார்
யங்களிலும் எதையும் தாங்குவான் குருதிபுத்ரனே! பாசசிகை
களில் நமது பந்தயம் பிறரைத்தேற்கச்செய்யும் அதனாலே
தான், இதில் குற்றமுண்டாகிறது ராஜனே! ஆடுவோம், பயப்
படாதே, பந்தயம் வை, காலதாமதம் செய்யாதே' என்றான்
யுதிஷ்டிரா, 'இவ்வுலகமாகாக்கங்களில் எப்போதும் திரிந்து
கொண்டிருக்கும் அணிதரும் தேவஸருமாகிய முனிஸரேஷ்டர்கள்
'சூதார்களுடன் மோசமாகச்செய்யும் சூதாட்டமானது பாவம் யுத்
தத்தில் தாமமாகஜயிப்பதுதான் சிலாக்கியமானது சூதாடுவது
சிலாக்கியமன்று ஆரயாகளமில்லேசசபாஷைபேசார், மோசஞ்செய்
யார் பாவமும் வருசகமுயில்லாதது யுத்தம் அதுதான் ஸதபுரு
ஷர்களுக்குவிதம்' என்றுசொல்லியிருக்கின்றனர் நாம் கூடிய
வரையில் பிராமணர்களைச் சூழப்பதற்கும் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்கும்

கறகும்முயலுகிறேம அதுதானநமக்குததன்ம சகுனியே! அசரம
மாகசகுதாடிப்பிறரைஜயிக்காதே வஞ்சகத்தினுல ஸ்கனககையும்
தனககையும்அடைய நான விருமபுவதிலலை ஸமாததனுன ரூதாடு
கிறவனுடைய நடை கௌரவிககப்படுவதிலலை' என்று சொன்
னா அதற்குச சகுனி, 'யுதிஷ்டிரா! வேதமோதினவன 1 வேத
மோதாதவரையும், கற்றுணாரதவன கற்றுணாரதவரையும் ஜயிக
கப்போவது மோசநதான ஜனககன அதை மோசமென்று
கூறுவதிலலை யுதிஷ்டிரா! அவவாரே, ரூதாட்டததில கற்றுணாரத
வன கற்றுணாரதவரையும், அஸதரத்தோசசிபுள்ளவன அஸதரத்
தோசசியிலலாதவனையும், மிருநத பலமுள்ளவன பலம்குறைநத
வனையும் ஜயிககப்போவதும் மோசநதான இவவாரே எல்லாச
செயகைகளிலும் தெரிநதவன தெரியாதவர்களை ஜயிககப்போவது
மோசநதான ஜனககன அதை மோசமென்பதிலலை அப்படி நீ
என்னிடம் வருவதை மோசமாக நினைப்பாயாயின, உனக்குப்பய
மிருககுமாயின ஆட்டத்தை விட்டுவிடு' என்று சொன்னான
யுதிஷ்டிரா, 'அரசனே! அழைக்கப்பட்டபிறகு திருமபுவதிலலை
இது நான வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விசதம் விதி பெரிது விதி
பின்வசத்தில நானஇருக்கிறேன இரதச சோககையில் நான
யாரோடு ஆடவேண்டியிருக்கும்? எனக்கு எதிர்ப்பநதயம் வைப
பவன யாரென்று தெரிநதபிறகு ஆட்டம் நடக்கலாம்' என்று
சொன்னா துரியோதனன, 'அரசனே! ரதனககையும் தனந
ககையும் நான கொடுப்பேன எனது மாமாவாகிய இரதசசகுனி
எனக்காக ஆடுவான்' என்றான யுதிஷ்டிரா, 'ஒருவனுக்காக
மற்றொருவன ஆடுவது தவறாக எனக்குத் தோன்றுகிறது தெரிந
தவனே! அதைத் தெரிநதுகொள். அப்படியும் இஷ்டமிருந்தால்
நடக்கட்டும்' என்றா

எண்பத்தைநதாவது அதயாயம்

த யு த ப வ ம. (தோடர்கீச)

(யுதிஷ்டிராருக்குத் சதுரிகீதும் நடந்தஆட்டத்தில் யுதிஷ்டிரா
பொருள்களைத் தோற்றது)

ரூதாட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமபோது, அவவரசர்களனைவரும்
திருதராஷ்டிரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அநதசசபைக்குப் போயி
னா ஜனமேஜயசே! பீஷமா, துரோணா, கிருபா, கிறநதபுத்திமா
னான விதரா இவர்களமட்டும் மனததில அதிக திருபதியிலலாமல

1 இங்கு 'அஸ்ரோதரியாந' என்றபாட்டம் கொள்ளப்பட்டது

திருதராஷ்டிரனை அனுஸரித்தனா மஹாபராகரமசாலிகளும் சிங்கமபோன்ற கமுகதுள்ளவாகளுமாகிய அவர்கள் சிறந்த பலவியிமாஸனங்களில் சிலா இருவாக்களாகர சோந்தும் சிலா தனித்துப் உட்காராதனா ஜனமேஜயராஜாவே! அந்த மஹானுபாவாளான அரசர்கள் சோந்ததனால் அந்தச் சபையானது தேவர்கள் சோந்த தெய்வலோகமபோல விளங்கிற்று எல்லாரும் வேதங்கள் தெரிந்தவர்கள் எல்லாரும் சூரர்கள் எல்லாரும் ஒளியுள்ள உருவநகையுடையவர்கள் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அவர்கள்வந்தவுடன், சினேகிதர்களுக்குள் சூதாட்டமானது நடக்கத்தொடங்கிற்று அப்போது யுதிஷ்டிரா, 'அரசனே! மிகக் கிலைபெற்றதும் சுடறசூழியில் உண்டானதும் எனனுடைய ஹாரத்தில் முதனமையானதும் சிறந்த பொறகட்டினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் சிறந்த ஒளியுள்ள துமாகிய இந்த ரத்தினம் எனதுபொருள் மஹாராஜனே! எனனோடு எதிராஜுட்டம் ஆடுவதற்குச் சரியான பந்தயம் உனக்கென்ன இருக்கிறது?' என்று கேட்க, துரியோதனன், 'ரத்தினங்களும் மிகக் அதிகமானதனங்களும் என்னிடத்திலும் இருக்கின்றன, திரவியங்களைப்பற்றி எனக்கு விரோதமில்லை; இந்த ஆட்டத்தை ஜயி' என்று சொன்னான் உடனே, பாசசிக்கைகளின் உண்மையையறிந்த சகுனி அந்தக் காய்களைக் கையிலெடுத்தான் 'ஜயித்தாயவிட்டது' என்றே யுதிஷ்டிராருக்குச்சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'கொழுத்தவனே! சகுனியே! ஆ! ஆ! சூதாட்டத்தில் மோசமாகவே உனனால் ஜயிக்கப்பட்டேன் இன்னும் இருவரும் பந்தயம் வைத்து ஆடுவோம் ஆபிர¹ நிஷ்கங்கள் நிரம்பின² குடங்களும் அழியாத பொனபொக்கசுமும் மிகுதிபான் - சிறந்த தங்கமும் என்னிடமிருக்கின்றன³ இஃது எனனுடைய தனம் இதனை வைத்து நான் உன்னுடன் ஆடுகிறேன்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சகுனி, கௌரவர்களுடைய வம்சத்தை விருத்திசெய்யவரும் பாண்டவர்களில் மூத்தவருமஸ்தயரத்வருதவருமான தாமராஜரை நோக்கி 'ஜயித்தாய விட்டது' என்றே சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'ஆபிரம தோகளுக்கு ஸம்மானதும் புலித்தோலினால் மூடப்பட்டதும், அசையாததும், அழகான சக்கரங்களும் மற்ற ஸாமான்களுமுள்ளதும், சதங்கைகளின் மாலைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஒளியுள்ளதும்,

1 நூற்றெட்டிப்பலம் கொண்ட பொன் நாணயம்

2 'பெட்டிகள்' என்பது பழையவுரை

3 தொகுதிபற்றி ஒருமையாகக் கூறுகிறா இவ்வனம் வருமிடநதோறுவ கண்டுகொள்க

மேகமுழக்கம்போலும் கடலொலிபோலும் சபதமுள்ளதும், நாமேறிவந்ததும், ராஜரதமுமாகிய கொற்றத்தோ இதோ இருக்கிறது ¹ குரம எனனும் பக்ஷிபோல (வெண்மை) நிறமுள்ளவைபும எல்லாத்கேசகங்களிலும் பழகசமுள்ளவையுமான சிறந்த எட்டுககுதிறைகள் இந்த ரதத்தை இழுககின்றன ² பூமியிலெருசரிகும பிரானிகள் இவற்றினகாலடியிலிருந்து விடுபடமாட்டா அரசனே ! இஃது எனதனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்று சொன்னா இதைக்கேட்டவுடன் தன்னிடத்தில் நிச்சயமுள்ள சகுனி, வஞ்சகத்தை ஆஸாயித்தது, 'ஜயித்தாயவிட்டது' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச்சொன்னான் பிறகு, யுதிஷ்டிரா, 'இளமைப்பருவத்தில் இருப்பவாகளும், பொன்னிறமுள்ளவாகளும், சங்குவனையையும் தோளவனையையும் கழுத்தில் ³ காசுமாலையையும் மறுமுள்ள மிகக்கலைபெற்ற ஆபரணங்களையும் பூமாலையையும் அணிந்தவர்களும், உயர்ந்த ஆடைகளை உடுத்துச் சாரத்தணிந்து ரதனங்களையும் பொனங்களையும் தரித்தவர்களும், அறுபத்துநான்கு கலைகளிலும் தோரத்தவர்களும், ஆட்டத்திலும் பாட்டிலும் ஸமாததாக்களுமான நூறுபிரமவேலைக்காரிகள் என்கட்டையினபடி ஸராதகாக்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் அரசாக்களுக்கும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கின்றனர் அரசனே ! இஃது எனதனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுகிறேன்' என்றுசொன்னா தன்னுள்ள நிச்சயமுள்ளசகுனி, அதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்தது, 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச்சொன்னான் மறுபடியும், யுதிஷ்டிரா, 'ஸமாததாக்களும், அனுக்லாக்களும், எப்போதும் உயர்ந்தபோரவைகளையும் ஆடைகளையும் தரித்தவர்களும், அறிவிலும் புத்தியிலும் சிறந்தவர்களும், ஜிதேந்திரியாக்களும், இளமைப்பருவத்திலிருப்பவர்களும், ஒளிபுள்ள குண்டலங்களைத் தரித்தவர்களும், இரவுமபகலும் பாததிரங்களைக் கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு அதிதிகளுக்குப் போஜனம் பரிமாறுகிறவாக்களுமான தாஸர்கள் நூறுபிரவா என்னிடத்திலிருக்கின்றனர் வேந்தனே ! இஃது எனதனம், இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னா தன்னுள்ள நிச்சயமுள்ளசகுனி, அதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்தது, 'ஜயித்தாயவிட்டது' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் மறுபடியும்,

1 'குமுத' என்று பாடல்கொண்டு, 'குமுதம்போல வெண்மையான' என்பது பழையவுரை

2 எவ்வளவு வேகமுள்ளவற்றையும் இவை பிடித்துவிடும்

3 மூலத்தில் 'நிஷ்கம்' என்றிருக்கிறது

யுதிஷ்டிரா, 'ஸுபலபுதரணே ! பொற்கசசை சடடி னவையும், மஸ்தகங்களுக்கு அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டவையும், 1 பதமம் எனனும் சிவப்புப் புள்ளிகளுள்ளவையும், பொன்மாலைகள் பூண்டவையும், யுத்தங்கள்லுள்ள எல்லாக் கோஷங்களையும் பொறுக்குமபடி நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவையும், கலப்பைக்கால்கள்போன்ற தந்தங்களும் பெருந்தேகங்களுமுள்ளவையுமான ஆயிரம் மதயாணிகள் என்னிடமிருக்கின்றன ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வெட்டுப் பெணயாணிகள் இருக்கின்றன நீருண்ட மேகங்கள் போன்ற அந்தயாணிகளெல்லாம் நகரங்களையே அழித்துவிடும் ராஜனே ! இஃது என்தனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னாரா இவ்வாறுசொன்ன யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து நகைத்துக்கொண்டே ஸுபலபுதரனுள் சகுனி, 'ஐயித் தாகிவிட்டது' என்றுசொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'பொன்மயமான ஏக்கரங்களுள்ளவையும், சிறந்தகொடிகள் கட்டினவையும், அடங்கின குதிரைகளோடும் விசிதரயுத்தங்கள் செய்யத்தக்க தேராளிகளோடுங் கூடியவையுமான தோகள் ஆயிரம் என்னிடத்திலிருக்கின்றன அந்தத்தேராளிகளில் ஒவ்வொருவனும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு மேற்பட்ட சம்பளம்வாங்குகிறவன் அவர்கள் யுத்தஞ்செய்தாலும் செயயாவிட்டாலும் மாஸந்தோறும் சம்பளம் கொடுக்கப்படும் அரசனே ! இஃது என்தனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னாரா மனத்திலுபகைவைத்தவனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனுமாகிய சகுனி அவர் இவ்வாறு சொன்னவுடன், 'ஐயித் தாயிறு' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச்சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'யுத்தத்தில் அராஜுனனால் தோலவியடைந்த சித்தரத்தன் எனனும் கந்தாவன் அராஜுனன் மேல் ஸந்தோஷமடைந்து குருவிபோலச் சித்திரநிறமுள்ளவையுப் பொன்மாலைப்பூண்டவையுமான கந்தாவலோகத்துக் குதிரைகளை அராஜுனனுக்கு அன்புடன் அளித்திருக்கிறான் அரசனே ! இஃது என்தனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னாரா தன்னுள் நிச்சயமுள்ளசகுனி இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஐயித் தாயவிட்டது' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் மறுபடியும், யுதிஷ்டிரா, 'பதினாயிரம் சிறந்தரத்தங்களும் வண்டிகளும் பலவகைக்குதிரைகளும் பூட்டியேயிருக்கின்றன அப்படியே ஒவ்வொரு வாணத்திலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்காகப் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட சிறந்த பராகரமுள்ள வீர

1 மூலத்தில் 'பதமிசு' என்றிருக்கிறது 'கழுத்திலும் கபோலத்திலும் தாமரைமலர்போன்ற புள்ளிகளுள்ளவை' என்பது பழையவுண்

கள எல்லாரும் சோநதிருக்கின்றனர் அவர்கள் பாலைக்குடித்
துக்கொண்டும் சம்பா அரிசிசேறாற்றை உணங்கொண்டும் இருக்க
ின்றனர் எல்லாரும் அகன்ற மரர்புள்ளவர்கள் அவர்கள் அது
பதினாயிரவர் அரசனே! இஃது எனதனம் இதனால் நான் உன
னோடு ஆடுவேன்' என்று சொன்னா தன்னில் நிச்சயமுள்ள
சகுனி இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்தது, 'ஜபித்தாய
விட்டது' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் யுதிஷ்டிரர்,
' துரியோதன! ஒவ்வொன்றிலும் அவனைவந்து துரோணங்கள்
விலைமதிகப்படாத சிறந்த ஆணிப்பொன்னடங்கினவையான
நானாறுசெம்பு இரும்புப்பாதிரிகள் இருக்கின்றன வேந்தனே!
இஃது எனதனம் இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்று
சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ளசகுனி, இதைக்கேட்டு மோசத்
தைக் கடைப்பிடித்தது, 'ஜபித்தாயவிட்டது' என்றே யுதிஷ்டிர
ருக்குச் சொன்னான்

எண்பத்தாறுவது அதயாயம்

த யூ த ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(விதூர் கிருதராஷ்டிராவிடம் சூதாட்டத்தை நீறுத்தச்சோன்வது)

இவ்வாறு எல்லாப் பொருள்களையும் கொண்டுபோவதாகிய
கொடிய சூதாட்டமானது நடத்தப்படும்போது, எல்லா ஸந்தே
ஹங்களையும் விடுவிப்பவராகிய விதூர் கிருதராஷ்டிரனுக்குச்
சொல்லலாறா — 'பரதவம்சத்து மஹாராஜாவே! நான் உமக்
குச் சொல்லப்போவதை நீர் தெரிந்தவொன்றும் இறக்கப்போ
கிறவனுக்கு மருந்து எப்படியோ அப்படியே கேள்வி உமக்குப்
பிரியப்படாமலுமிருக்கும் கெடுநினைவுள்ளவனும் பரதவம்சத்
தைக் கெடுப்பவனுமாகிய இந்தத் துரியோதனன் முன்னாப
பிறந்தபோதே நரிபோல விகாரமான குரலோடு ஊளைபிட்டா
ன்னாரே? இவன் உங்கள் மரணத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கத்
தரும் துரியோதனன் வடிவமாக வீட்டுக்குள் நரியிருப்பதை நீர்
அனபினால் அறியவில்லை' என்று நீதிபுள்ளசொல்லைக் கேளும்
தேனெடுப்பவன் தேனகிடைத்தபோது தன்னிழைக்காகக் காரண
மான மலைச்சரிவைப் பாரப்பதிலை, தேனிருக்குமிடத்தில் ஏறி
அதிலேயே ஆழ்ந்துபோகிறான், அதனால், விழவும் விழுகிறான்
அப்படியே இந்தத் துரியோதனனும் சூதாட்டமென்னும் தேனில்
மயங்கித் தான் விழுவதைப்பற்றி ஆராய்ந்துபார்க்கவில்லை மஹா

ரதார்களோடு பகைகொளவதனால் வரும்செடுதியை அறியவில்லை, மிகத் தெரிந்தவயே! முன்னா போஜவம்சத்தாருக்குள்ளேயே அஸம்ஞசஸன்னும் புத்திரனை நகரத்தோருடைய நன்மைக்காகத் தந்ததையே விட்டுவிட்டானென்று எனக்குத்தெரியும் பகைவரைக் கெடலுலுக்கிவராகிய கிருஷ்ணபகவானால் கமஸன் கொல்லப்பட்டபோது அவாகட்டனையினால் அந்தகர்களும் யாதவர்களும் போஜர்களும்சோநது கமஸனை விட்டுவிட்டனர் அதனால், அந்தக் குலத்தோரனைவரும் அனேக வருஷகாலங்களாக ஸந்தோஷமாயிருக்கின்றனர் அராஜுன்ன உமது கட்டனையினால் துரியோதனனை அழிக்கட்டும் இந்தப்பாபியை அழிப்பதனால் மற்றவர்களாவாக ஸுகமாக மகிழ்ந்திருக்கட்டும், அரசே! காகையும் நரியுமாகிய துரியோதனனைக்கொடுத்தது மயில்களும் புல்களும்மாகிய பாண்டவர்களை விலைக்கு வாங்கும் துயரக்கடலில் நீர் முழுகவேண்டாம் ஒருகுலத்திற்காக ஒருமனிதனை விட்டுவிடவேண்டும் தேசத்திற்காகக் கிராமத்தை விடவேண்டும் தனக்காகப் பூமியையே விட்டுவிடவேண்டும் எல்லாத் தெரிந்தவரும் எல்லாருடைய அபிப்பிராயங்களையும் அறிந்தவரும் சத்தாருக்களெல்லாருக்கும் பயத்தைத் தருபவருமாகிய சுக்கிராசாரியர் ஜம்பாஸூரனை விடவேண்டியதற்காக அஸூரஸூரேஷ்டாகளைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார் ஒரு ராஜாவானவன் பொன்னை ஈணுகின்ற சில காட்டுப்பறவைகளை விட்டில்கொண்டானவைத்துக் கொண்டு, பொன்னுசையினால் அவற்றைக் கொன்றுவிட்டானாம், வீரே! பொன்னைவிரும்பின அவவரசன் பொன்னையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் அலுபவிக்கும் ஆசையினால் கண்ணிலலாமல் எதிர்காலநிகழ்காலமிரண்டின லாபங்களைபும் உடனே அழித்துவிட்டான் வேந்தே! ஆதலால், நீரும் அவனைப்போலவே பொருளாசைகொண்டு பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யலாகாது, பறவைகளைக்கொன்ற புருஷனைப்போலஆசைகொண்டநீரும் பின்னால் துயரப்படுவீர் பாரதே! புஷ்பகராசன தோட்டத்தில் அன்பு செய்து (காப்பாற்றி) பூத்தபுஷ்பங்களைமட்டும் எடுத்துக்கொள்வதுபோல நீர் பாண்டவர்களிடம் அன்புவைத்து அப்போது அப்போது அவர்கள் பிரியப்பட்டுக்கொடுக்கும் தனங்களை வாங்கிக் கொள்ளும், தீவைப்பவன் மரங்களைக்கொளுத்துவதுபோல அவர்களை வேரோடுகொளுத்தாதீர், பிள்ளைகள் மந்திரிகள் சேனைகளுடன் கூடயமலோகத்திற்குச் செல்லாதீர் பரதே! ஒன்றுசோந்த பாண்டவர்களுடன் தேவர்களோடுசோந்து நேரேவந்த தேவேந்திரனாயினும் எதிரினின்று புத்தஞ்செய்ய முடியுமா? கலகத்திற்கு

வேரான சூதானது பெருங்கொடுமைகளுக்காரணமாக ஒருவாக
கொருவா பகையை அழைக்கிறது திருதாராஷ்டிரபுத்திரனாகிய இந்
தது துரியோதனன் அந்தச் சூதாட்டத்தை யடைந்து கொடிய
துவேஷத்தை உண்டாக்குகிறான் துரியோதனன் செய்த பிழையி
னால் பிரதிபலமசத்திறபிறந்தவரும் சந்தனுவமசத்திற பிறந்தவ
ரும் பீமஸேனவமசத்திறபிறந்தவருமாகிய கௌரவாசனாவரும்
பாஹலீகாக்களுடன் கூடத் துயரத்தை அடையப்போகின்றனர் விரு
ஷபம் கொழுப்பினால் தன் கொம்பைத் தானே ஒடித்துக்கொள்
வதுபோல, இந்தத் துரியோதனன் காவத்தினால் சேஷமத்தையும்
ராஜ்யத்தையும் இழந்துவிடுகிறான் அரசரே! வீரனும் சிறந்த
புத்தியுள்ளவனுமாகிய ஒருவன் தன்னறிவை விட்டுப் பிறன்மனத்
தை ஒத்துப்போவானாயின் அவன் சிறுவனை மாலுமியோடு
கூடிய கப்பலிலேறினவன் கடல் மூழ்குவதுபோலக் கொடுஞ் சூய
ரத்திலுமூழ்குவான் துரியோதனன் பாண்டவனுடன் பந்தயம்
போடுகிறான் இவன் ஜயிக்கிறானென்று நீர் அஞ்சியிரியப்படுகிறீர்
அதிகவினையாட்டு சண்டையாகமுடியும் அதனால் மனிதர்களுக்
குக கேடுநேரிடும், நன்றாக நடத்தப்படும் உமது சூதாட்டமானது
தலைகீழாகப் பயின்றததும் மந்திராலோசனை அடியாக மனத்தைக்
கட்டுவது மேலானது உமமுடைய புத்திரனாகிய யுதிஷ்டிரனுடன்
நேரும் இந்தக் கலகத்தைப் பற்றி நீர் கீனியாமலே ஒப்புக்கொண்
டிருக்கிறீர் பிரதிபலமசத்தவரும் சந்தனுவமசத்தவருமான அரச
ராகளே! இந்தக்கௌரவர்களின் ஸபையில் இந்தநீதிவாகையத்
தைக் கேளுங்கள் புத்தியில்லாதவனை அனுஸரிப்பதனால் ஜவலிக
கின்ற கொடியதீயிலகீழாதீர்கள் சொக்கட்டானகாய்களின் மயக்
கத்தினால் மூடப்பட்ட பாண்புதரனாகிய தாமராஜாவும் விருகோ
தரனும் ஸவபஸாசிபும் நகுலஸஹதேவர்களும் கோபத்தை அடக்
காமற்போவாராயின் அந்தப் பெருங்கலகத்திலு உங்களுக்குத் தீவு
போலிருப்பவன் யாவன்? மஹாராஜாவே! இந்ததயூதமாடுவதற்கு
முன்னமே மனத்தில் விருமபக்கூடிய தனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும்
நீர் இருப்பிடமாயிருக்கிறீர் அதிகதன்முள்ள பாண்டவர்களை
ஜயித்தால் அந்தத்தன்ம உமக்கு என்ன ஆகும்? இப்போது பாண்
டவர்களைப் பொருளாக அடையும் சகுனியினுடைய ஆட்டத்தை
நாம் அறிவோம் மலைநாட்டரசனான சகுனி சூதிலுள்ள சூதையறிந்
திருக்கிறான் சகுனி எங்கிருந்துவந்தானோ அங்கே போகட்டும்
பாரதரே! பாண்டவர்களைச் சண்டைமூட்டாதீர்' என்றார்

எண்பத்தேழாவது அதயாயம்
த யு த பா வ ம். (தோடீச்சி.)

(துரியோதனன் விதூரை நிந்தித்ததும், அவர் அவனுக்கு
ஹிதம் உரைத்ததும்)

துரியோதனன, 'விதூரே! நீ எப்போதும் திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களை இகழ்ந்து பிறாபுகழையே புகழ்கிறீர் விதூரே! உமக்கு யாரிடத்தில் அன்பிருக்கிறதென்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களைச் சிறுவர்களைப்போலவே எப்போதும் தாழ்வாகப் பேசுகிறீர் அப்படிப்பட்ட மனிதன் வேறிடத்தில் விருப்பமுள்ளவனென்று அறியத்தக்கவன், அதற்குத்தக்கபடி தான் இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் செய்கிறான் அவன்வனநாவே அவன்வன் உள்ளத்திலிருப்பதை வெளியிடுகிறது உமதுமனம் விரோதமாக இருப்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் அவததைமடியிலவைத்ததுபோலிருக்கிறீர் பூனைபோல வளர்ப்பவனையே கெடுக்கிறீர். ஸ்வாமிதரோஹம்செய்யும் உமமை மிகப் பாவியென்று யாரும் சொல்வதில்லை விதூரே! அதனால்தான் நீ பாவதிறங்களுக்கில்லையோ? விதூரே! பகைவர்களை ஜயித்துப் பெரியலாபத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் இனி, எங்களைப்பார்த்துக் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லாதீர் நீ எங்கள் பகைவர்களோடு சேரக்கையில் விருப்பமுள்ளவர், எங்கள் சேர்க்கையில் வெறுப்பை அடைகிறீர் தகாத சொல்லைச் சொல்லுகிற மனிதன் சதருவாகிறான் அவன் சதருகளைத் துதிக்கும்போது, அவர்களின் ரஹஸ்யங்களை மறைத்துவிடுகிறான் வெட்கமற்றவரே! பாண்டவர்களைச் சராரந்துகொண்டு ஏன் பிடிக்கிறீர்? நீ எதை எண்ணுகிறீரோ அதைத்தான் இப்போது பேசுகிறீர் எங்களை அவமதிக்காதீர் உமமுடைய மனத்தை நாங்கள் அறிவோம் பெரியோர்களிடமிருந்து நல்லறிவைக் கற்றுக் கொள்ளும் விதூரே! நன்றாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புகழைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் அயலார் காரியங்களில் நீ பிழைத்துக்கொண்டே வேண்டாம் விதூரே! நீ, 'நானே அதிகாரி' என்று நினைத்துக்கொள்ளாதீர் எப்போதும் எங்களைப்பார்த்துக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லாதீர் விதூரே! எனக்கு ஏதானமையென்று உமமை நான்கேட்கவில்லை விதூரே! உமக்கு சேஷம்முண்டாகட்டும் பொறுத்தவர்களை நீ துன்பப்படுத்தவேண்டாம். கட்டளையிடுகிறவன், ஒருவன்தான், மறறொருவன் கட்டளையிடுகிறவனில்லை அந்தக் கட்டளையிடுகிறவன் மனிதன் காப்பத்திலிருக்கும்போதே கட்டளையிடுகிறான் ஜலமானது பள்ளத்தாக்

வினாவிழுக்கப்படுவதுபோல அவனுடைய கட்டளையினால் மனிதன் விழுக்கப்படுகிறான் நான் எப்படி கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறேன்? அப்படி இருக்கிறேன் தலையினால் மலையை உடைக்கிறவனும் பாம்பைப் புசிப்பிக்கிறவனும் எவனோ அவனுக்கு அவன்புத்தி தான் காரியங்களில்கட்டளையிடுகிறது எவனவனின் தலையினால் விழுந்தோ அவன் அந்தக்கட்டளையினாலேயே தனக்குச் சதருவைத் தருகிறான் ஸநேஹத்தை விடாமலிருப்பவன்தான் தெரியாதவன் அலக்ஷியஞ்செய்கிறான் பரதவம்சத்தவரே! 1 எவன் காப்பாற்றாததை முதலில் கொடுத்தி வெகுநேரம் கவனியாமலிருக்கிறானோ அவன் அதில் மிஞ்சிய சாமபலைகூட ஒருகாலும் அடையான் விதாரே! எதிரிகளின் பக்கத்திற்குச் சோனது பகைப்பவனாகிய வேண்டாத மனிதனை ஸம்பந்தத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமலிருப்பது முக்கியம் விதாரே! ஆதலால், உமக்கு எங்கே விருப்பமிருக்கிறதோ அங்கே போகலாம் கெட்ட நடையுள்ள ஸதிரியானவன் மிகவும் நல்லவராததை சொல்லப்பட்டாலும் விட்டேவிடுவான்' என்று சொன்னான்

விதாரா, '2 இவ்வளவினாலேயே ஒருமனிதனை எவாகள் விடுகிறார்களோ அவர்களின் நட்பு முடிவுள்ளது மஹாராஜனே! சொல்லு! அரசர்களுடைய உள்ளங்கள் கலங்கியேயிருக்கின்றன அவர்கள் இனசொல்லைக்கொடுத்தது உலகைக்களால் இடிப்பவா மிக்க குறைந்தபுத்தியுள்ள ராஜபுத்திரனே! நீ உன்னைச் சிறுவன்லலாதவனாகவும் என்னைச் சிறுவனாகவும் நினைக்கிறாய் எவன் ஒரு மனிதனை ஸநேஹத்தில் வைத்துக்கொண்டு பிறகு அவனையே தூஷிக்கிறானோ அவன் தான் சிறுவன் வேதமோதின பிராமணனது வீட்டில் கெட்டுப்போனபெண் எப்படியோ அப்படியே கெட்ட புத்தியானது நன்மையைத் தராதது சிறுபெண்ணுக்கு அறுபது வயதான கணவன் எப்படியோ அப்படியே பரதஸரேஷ்டனான உனக்கு நல்லதைச் சொல்லுகிறவன் வேண்டியிரான் அரசனே! ஆதலால், உன்மனத்திற்கினியதையே நீ விரும்புவையாயின், மாதா, பித்தா, முடவா முதலியவர்களிடத்தில் நன்மைபும தீமைபுமான எல்லாக் காரியங்களையும் பற்றிக் கேட்கக்கடவாய் இவ்வுலகத்தில் இனசொற்சொல்லும் பாபியான மனிதன் எப்போதும் கிடைப்பான இன்னுத்தும் நன்மைப்பயப்பதுமான சொல்லே

1 நிந்தித்தவன் உடனே பரிஹாசம் செய்யாவிடில் பழைய ஸநேஹம் எவ்வளவும் நிலலாது என்பது கருத்து.

2 திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்துச் சொன்னதாகப் பழையவுரை அப்பிராயப்படுகிறது

உரைப்பவனும் கேட்பவனும் கிடைப்பது அரிது எவன தாமத
தையே தலைமையாகக்கொண்டு தனராஜாவின விருப்பையும்
வெறுப்பையும் கவனியாமல் இன்னுதவையாயினும் நன்மை பயப்
பனவற்றையே உஷரககிறுளே அவன்தான் அரசனுக்குத் துணை
வன மஹாராஜாவே! வியாதியினுண்டாகாமல் கடுமையினு
ண்டானதும் கூாமையானதும் வெப்பமானதும் கோத்தியை
அழிப்பதும் கொடியதும் நாற்றமுள்ளதும் ஸதபுருஷர்கள்
அடக்கிவிடுவதும் அயோசயாகள் அடக்காததுமான அதை ந
1 அடக்கிவிட்டுச் சாரதனாக இரு திருதராஷ்டிரமஹாராஜாவுக்
கும் அவர் புதரர்களுக்கும் புகழும் செல்வமும் நீழிகாலமிருப
பதை நானவிரும்புகிறேன் ஆதலால், உனக்கு அஃது இருக்க
வேண்டும் உனக்கு ஒருவந்தனம் எனக்கும் 2 பிராமணர்கள்
சேஷமத்தைக் கொடுக்கக்கடவா தெரிந்தவன், பாவையில் விஷ
முள்ள ஸாப்பங்களைக் கோபமூட்டமாட்டான் கௌரவனே
நான் உனக்கு இதைத்தான் தொடர்ச்சியாகச் சொல்லுகிறேன்
எனறுசொன்னா

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்
த யூ த ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(ஆட்டத்தில் தீர்ப்புதீர் எல்லாப்போருள்களையும் தோற்றியிரு
ஸஹோதாரிகளையும் தம்மையும் கிளைபகியையும் தோற்றது)

சகுனி, 'யுதிஷ்டிரா! பாண்டவர்களுடைய மிகுதியான
தனங்களைத் தோற்றிய குந்திபுதரனே! தோற்காததிரவியப்
உனக்கு ஏதாவதிருக்குமானால் சொல்' எனறுகேட்டான்
தாமபுத்திரா, 'ஸுபலபுதரனே! என்னுடையதனம் எண்ண
முடியாது அஃது எனக்குத்தெரியும் சகுனியே! நீ தனத்தைப்
பற்றி ஏன் கேட்கிறாய்? 3 அபுதம், 4 பரபுதம், 5 சங்கு, 6 பதம்
7 அபபுதம், 8 காவம், 9 சங்கம், 10 நிகாவம், 11 மஹாபதம்
12 மதயம், 13 பராராதம் என்னும் கோடி ஸங்கியைகளுப்

1 மூலத்தில் 'பேயம்' என்றிருக்கிறது, பேயம் = குடிக்கத்தக்கது

2 'பிராமணசோவசனம் வேண்டுமேயன்றி உன் விருப்பம் வேண்டாம்' என்பது கருத்து

3 பதினாயிரம், 4 பத்துலக்ஷம், 5 பத்துலக்ஷம்கோடி, 6 நூறுகோடி
7 பத்துக்கோடி, 8 ஆயிரக்கோடி, 9 லக்ஷம்கோடி, 10 பதினாயிரப்
கோடி 11 நூறுலக்ஷங்கோடி 12 பதினாயிரலக்ஷங்கோடி, 13 லக்ஷலக்ஷங்
கோடி

அதற்கு மேற்பட்டவையும் பந்தயமவைக்கலாம் அரசனே ! இஃது என்னுடையதன்ம இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன் ' என்று சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ளவனான சகுனி, இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'சகுனியே ! பசுக்கள் நிரம்பின மந்தைகளும் குதிரைக்கூட்டமும் எண்ணிறந்த வெள்ளாடுகளும் செம்மறியாடுகளின் கூட்டமும் விரதநதிகளுக்கு கிழக்கே பாணசியென்னும் நதியின்கரையில் இருக்கின்றன அவையெல்லாம் என்னுடைய தனங்கள் அதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன் ' என்று சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி, அதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'அரசனே ! நகரமும் தேசமும் பூமியினைத்தும் பிராமணரல்லாதவர்களுடைய தனங்களும் பிராமணரல்லாதமனிதர்களுந்நாம் எனக்கு மிச்சமுள்ள பொருள்கள் அரசனே ! இதுதான் என தன்ம இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன் ' என்று சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி, இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான், யுதிஷ்டிரா, 'ராஜனே ! இந்த ராஜகுமாரர்கள் எவற்றினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றனரோ இரதங்குண்டலங்கள் கண்டிகள் முதலான ராஜபரணங்களினைத்தும் எனது தன்ம அரசனே ! இவைகளால் நான் உன்னோடு ஆடுவேன் ' என்று சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி, இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாயிற்று' என்று யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'கறுத்தவனும் இளயவயதிலிருப்பவனும் சிவந்தகண்களும் விம்மம்போன்ற தோள்களும் நீண்ட கைகளுமுள்ளவனுமாகிய நகுலனொருவனே எனக்குப் பந்தயம் இவன் எனது தன்மென்றறி' என்று சொன்னா சகுனி, 'ராஜனே ! யுதிஷ்டிரனே ! உனக்கு அன்பனும் ராஜகுமாரனுமான நகுலன் எங்கள் வசமாய்விட்டான் இன்னும் யாரை வைத்து ஆடுகிறாய் ?' என்று சொல்லி அந்தக்காயகளை மறுபடியும் ஆடினான் 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'இந்த ஸஹதேவன் தாமதங்களை உபதேசிப்பவன் இவ்வுலகத்தில் பண்டிதனென்று பெயர்பெற்றவன் என அன்பனாகிய இந்த ராஜகுமாரன் பந்தயத்துக்குத் தகாதவனானவன் இவனை வேண்டாதவனைப்போலப் பந்தயமவைத்தாடுகிறேன்' என்று சொன்னா. தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி இதைக்

கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாயிறறு' எனறே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லி, 'ஓ! ராஜனே! மாதரி புதராகள் உனக்கு அன்பாகள் இவர்கள் எனனால் ஜயிக்கப்பட்டனர். பீமஸேனனும் தனஞ்சயனும் உனக்கு மேறப்பட்டவரென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னான். யுதிஷ்டிரா, 'மூடா! எங்க ளுடைய நீதியை நீ பாரக்கவில்லை நீ பாபம் செய்கிறாய் ஒத்த மனமுள்ள எங்களுக்குள் மிததிரபேதஞ்செய்யக் கருதுகிற யன்றோ?' என்று சொன்னா சகுனி, 'தனமதமுள்ளவன் பள்ளத்தில் விழுகிறான், ஜாகரதையில்லாமல் ஸ்தாவரமபோலா கிறான் ராஜனே! பரதஸுரேஷ்டனே! நீ மூததவனும் சிறந்த வனுமாயிருக்கிறாய், உனக்கு நமஸ்காரம் யுதிஷ்டிரனே! 1 சூதாடுகிறவர்கள் ஆடும்போது வரம்புதடந்தவர்கள் போலப் பிதற்றுவன், கனவிலாவது விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலாவது காணாதவைகள் தாம்' என்று சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'சகுனியே! யுத்தத்தில் கப்பலபோல எங்களைக் கரைசோப்பவனும்பகை வரை ஜயிப்பவனும் பராகரமசாலியும் உலகத்தில் ஒப்பற்ற வீர னும் ராஜகுமாரனுமாகிய அாஜுனன் பந்தயத்துக்குத் தகாதவ னாயினும் அவனை வைத்து ஆடுகிறேன்' என்று சொன்னா தன னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி, இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப் பிடித்து, 'ஜயித்தாயிறறு' எனறே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லி, 'ராஜனே! பாண்டவனே! பாண்டவர்களுள் சிறந்த வில்லாளி யாகிய இந்த ஸவயஸாசியையும் நான் ஜயித்துவிட்டேன் இன் உனக்கு அன்பான பீமனை வைத்தாடு ஆட்டத்திற்குப் பந்தயமாக ஒருவன் தான் மிச்சமிருக்கிறான்' என்றும் சொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'அரசனே! எங்களுக்குத் தலைவனும் யுத்தத்தில் எங்களை நடத்துகிறவனும் இந்திரனைப்போல அஸுரர்களுக்கு ஒப்பற்ற சதருவும் சூறுக்கான பாவையும் வளைந்தபுருவங்களும் வரிமம் போன்ற தோள்களுமுள்ளவனும் எப்போதும் அவமதிப்பைப் பொறுதலனும் மஹாத்மாவும் தேகவனமையில் தனக்கொப்பற்ற வனும் இவவுலகில் சுததபிடித்தவர்களுள் முதனமையானவனும் பகைவரைத் தொலைப்பவனும் ராஜகுமாரனுமான அந்தப்பீமனே னன் பந்தயத்துக்குத் தகாதவனாயினும் அவனை வைத்தாடுகிறேன்' என்று சொன்னா தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாயிறறு' எனறே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லி, 'குருதிபுதரனே! அதிக திரவியங்களையும் ஸஹோதரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தோற்றாய். தோலாத திரவியம் ஏதாவது உனக்கு

1. ஆட்டத்திற்கு பேசினதற்காகக் கோபிக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து

நிருககுமானால் சொல்லு' என்று கேட்டான் யுதிஷ்டிரா, என ஸ்வேந்தராகள எல்லாரிலும் நான் சிறந்தவன், அவர்களுக்கானபன் நான் ஜயிக்கப்பட்டு என்னை நிரப்பநதப்படுத்தி ஹல நானே ஊழியஞ்செயவேன்' என்றுசொன்னான் தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி, இதைக்கேட்டு மோசததைக்க கட்டப்பிடித்து ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிராருக்குச் சொல்லி, 'அரசனே! உன்னை நீ தோற்றது மிகப்பாவமானது மற்றத தனமிருக்கும் போது தன்னைத்தோற்பது பாவம்' என்றும் சொன்னான் சூதாடுசூனிகளைத் தெரிந்த சகுனி இவ்வாறு சொல்லி லோக விடாகளாகிய அவர்களெல்லாரும் தன்பந்தயத்தில்கப்பட்டிருப்பதைத் தனித்தனியே அரசாங்கருக்குச்சொல்லி வென்றான்

(பிறகு) சகுனி, 'வேந்தனே! நீ தோலாதபந்தயம் ஒன்றிருக்கிறது, அதாவது உன்னுடையமனைவி, பாஞ்சாலராஜன் புத்திரியான கிருஷ்ணையைப் பந்தயத்திலவை, அவளால் மறுபடியும் உன்னை மீட்டுக்கொள்' என்றுசொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'ஸூப்பல் புத்திரனே! அரசனே! குறுமையும் நெடுமையும்ல்லாமலும் இளைத்திராமலும் அதிகச் சிவப்பிலலாமலும் இருப்பவரும், கறுத்தும் சுருண்டுமிருக்கும் கூந்தல்களையுடையவரும், சரத்காலத்திய தாமரைபித்தழபோன்ற கண்களையுடையவரும், சரத்காலத்துத் தாமரைபோன்ற மணமுள்ளவரும், சரத்காலத்துத் தாமரைமலரணிந்தவரும், அழகிலும் தையலிலும் ஒளியிலும் நல்லொழுகத்திலும் லக்ஷமிககொப்பானவரும், புருஷர்கள் விரும்பத் தக்கவரும், எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பினவரும், அனுகூலமானவரும், இனசொல்லே சொல்லுகிறவரும், அறம்பொருளினப் மென்னும் மூன்று புருஷாரத்தங்களும் வரித்திப்பத்தற்குக் காரணமாக மனிதன் நினைக்கத்தக்கவரும், பினதூங்கி முன்னெழுந்திருப்பவரும், ஆடுமாடு மேயப்பவர்களமுதல் எல்லாருடைய வேலைகளும் ஆனதையும் ஆகாததையும் முற்றிலும் அறிகிறவரும், வேவை அரும்பும்போது மதுத்துளிகளுள்ள தாமரை மலர்போலவும் மலலிகைமலர் போலவும் விளங்கும் முகமுள்ளவரும், துண்ணிடையும் நீண்ட கூந்தலும் சிவந்த வாயுமுள்ளவரும், தேகத்தில் ரோமங்கள் குறைந்தவரும் இன்னும் இவ்வகையான அனைத்து சிறப்புகளுள்ள அழகான அங்கங்களுடையவரும், பாஞ்சாலராஜன் குமாரியுமான திரௌபதியைப் பந்தயம்வைத்து ஆடுகிறேன், ஐயோ!' என்றுசொன்னான் சிறந்த புத்தியுள்ள தாமராஜரால் இரதச்சொல் சொல்லப்பட்டபோது, ஸபையோரான பெரியோர்களிடமிருந்து 'ஐ! ஐ!' என்ற சொற்கள் வெளிப்பட்டன ஜனமேஜயராஜாவே! அந்

தச்சபையே கலங்கிற்று அரசர்களுக்கும் பீஷ்மா துரோணர் கிருபா முதலியோர்க்கும் கண்ணீரும் வியாவயுமுண்டாயின விதரா தலையைப் பிடித்துக்கொண்டும் உயிர்போனவா போலத் தலைகுனிந்துகொண்டு துதுக்கொண்டும் ஸாபமபோலப் பெருமூச்செறிந்தமிகாண்டும் உட்காரத்திருந்தாரா பாஹலீகன, ஸோமத்ததன், பரதீப வம்சத்தாரைச்சோரந ஸஞ்சயன், அஸுவத்தாமா, பூரிஸாவஸ, திருதராஷ்டிரன் புத்தரனாகிய புபுதஸு ஆகிய இவர்களும்தலைகுனிந்து நாகங்கள்போலப் பெருமூச்சு எறிந்துகொண்டு பாராததிருந்தனா திருதராஷ்டிரன்மடமும் மிகக் ஸந்தோஷத்துடன், 'ஜயித்தாயிறறு? ஜயித்தாயிறறு' என்று பலமுறைகேட்டான எண்ணத்தை மறைக்கவில்லை துச்சாஸன்னமுதலானவர்களுடன்கூடக் காணன் மிகமகிழ்ந்தான் மறற ஸபையோரின் கண்களினின்றும் கண்ணீர் விழுந்தது ஜயத்தினால் பிரகாசிப்பவனும் அதிக காவமுள்ளவனுமாகிய சகுனி, இவ்வாறு சொன்னபிறகு, 'ஜயித்தாயிறறு' என்றே அந்தக்காய்களை மறுபடியும் ஆடினான்

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.
த யு த பாவம. (தோடர்ச்சி)

(துச்சாஸன்னால் ஸபையில் இழ்த்துவரப்பட்ட கிரோபகீ
சபையோரைப் பார்த்துத் தர்மங்கேட்டது)

துரியோதனன், 'விதரே! வாரும், பாண்டவர்களால்கௌரவிக்ஷகப்பெற்ற அனபுள்ள மனைவியாகிய திரௌபதியை அழைத்துவாரும் வீட்டை விளக்கவேண்டும், சீக்கிரமவரட்டும் அந்தக் கெட்டநடையுள்ளவள் வீட்டில் தாவிக்கொண்டன சோரத்திருக்கட்டும்' என்றுசொன்னான்

விதரா, 'மூடனே! உன்னைப்போன்றவன் பேசத்தகாததை நீ பேசியாய், கயிறறினால் சுருக்கிப்பட்டும அதை அறியாமலிருக்கிறாய்? படுகுழியில் தொங்குகிறாய், அதை நீ அறியவில்லை நீ மானாக இருந்து புலிகளை அளவுக்கு மீறிக் கோபிக்கச்செய்கிறாய் மிக மந்தமான புத்தியுள்ளவனே! கொடிய விஷமுள்ள ஸாபங்கள் நிறைந்த கோபத்தோடு உனதலையில் இருக்கின்றன அவற்றை இன்னும் கோபிக்கச்செய்யாதே நீ யமலோகத்திற்குப் போகாதே கிருஷ்ணையானவள் தாவித்தனத்தை அடையத்தகாதவள் தாம்புதரன் தனக்கு ஸ்வதந்தரமில்லாதகாலத்தில் அவ்வோப பந்தயத்தில் வைத்திருக்கிறானென்பது என் அபிப்பிராயம் திருதராஷ்டிரருடைய புத்திரனாகிய இந்த

ராஜாவானவன், தனனைக்கொலவதற்காக ¹ மூங்கில் காயப்படுத்து
பால, பகையையும் பெரியபயத்தையும் தரத்தக்க சூதைக்
கப்பற்றியிருக்கிறான் இவன் மதங்கொண்டு தனநாசத்தை
முறியாமலிருக்கிறான் புண்ணிறகோலிருக்கிறவனாகவும் கொடுஞ்
சாற சொல்லுகிறவனாகவும் இருக்கலாகாது ² இழிவானவ
ரிடத்திலிருந்து மேலான பொருளை வாங்கலாகாது இவனுடைய
நதச்சொல்லினால் பிறன் துயரப்படுவதோ நரகலோகத்திற்குக்
காரணமும் அமன்களமுமான அநதச் சொல்லைச் சொல்லலாகாது.
நாயிலிருந்து கரைகடந்தசொற்களும் வெளிப்படுகின்றன அவற
னால் அடக்கப்பட்டவன் அனேகம் இரவுபகல்கள் துயரப்படு
கின்றான் அவை, அயலாநுடைய உள் ³ மாமன்களில் தவிர மற்ற
புறம்களில் விழுவதில்லை தெரிந்தவன் அவற்றைப் பிறாமேல்
புகைமாட்டான் ஓர் ⁴ ஆடு கத்தியைவிழுங்கிறது ஆயுதம்
கூல்கருள் மறைந்து போனதனால் அதன் தலையை அறுத்துப் பூமி
யில் தள்ளுவதாகிய கொடுஞ்செய்கை நோந்தது அதுபோலப்
பாண்டவர்களுடன் பகைசெய்துகொள்ளாதே பாண்டவர்கள்
வவாறு ஒன்றும் சொல்வதில்லை நாயத்தனமையுள்ள மனிதா
ள், காட்டிலுள்ள வேடனாலும் கிருஹஸ்தனாலும் வித்தை
பிரமபின் ரிஷியாலும் அவர்களைக்கண்டு எப்போதும் இப்படித்
தான குரைக்கின்றனா மிக்ககொடிய நரகவாயிலான இந்தப்

1 'வேனனென்னும் அரசன் ரிஷிகளை அவமதித்ததனால் அழிந்
தான்' என்று கூறுவது பழைய உரை

2 'இழிவான சூது முதலியவற்றால் சத்துருவை ஜயிக்கலாகாது'
என்பது பழைய உரை

3 உயிராநிலை

4 ஆடு கத்தியை இலை என்று நினைத்துவிழுங்குமாயின் அதன்கழுத்
தில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும் அநதக்கத்தியை ஆயுதமவேண்டுபவன் இழுக
மபோது அஃது அவஆட்டின்கழுத்தைவெட்டிக்கொண்டுதான் விழும்
அப்படியே பாண்டவாபகை உன் உயிரைக்கொண்டுதான் முடியும் என
து கருத்தது

'ஓர் ஆடு ஒருகத்தியை விழுங்கத்தொடங்கி அதை விழுங்கமுடியா
மயால் பூமியில் வாயைவையதுக்கொண்டு கால்களினால் கத்தியைத்
தள்ளிக்கொண்டு விழுங்கத்தொடங்கிறது, கத்தியைத் தூக்கினதனால்
நனதலையும் கழுத்தும் அறுபட்டுவிழுந்தது' என்பதும், 'ஒரு மீனபிடிப்
பவன் தூண்டின முள்ளில் மாவைத்தடவி ஜலத்தில்போட்டபோது
அவன் வீட்டு ஆடு அநத மாவுக்காக அநதத் தூண்டினமுள்ளைக்கடித்துக்
கொண்டது அநதமுள்ளை இழுகமும்போது கழுத்தற்றுநது ஆடு இறந்
தது என்ற கதை இவவிடத்தில் உதாஹரிக்கப்பட்டது' என்பதும்
பழைய உரை

பாவத்தைத் திருதராஷ்டிரருடைய புதரன் அறியவில்லை து
சாஸன்னமுதலான கௌரவர்கள் அனேகர்கள் சூதாட்டத்தின்
ஜயத்தில் துரியோதனனை அதுஸரிகின்றனர் சரையகாயக
அமிழ்கின்றன தற்கள் மிதக்கின்றன கப்பல்கள் அடிக்க
வழிதப்பிப்போகின்றன மூடராஜாவான துரியோதனன் நான்
சொல்லும் ஹிதங்களைக் கேட்கிறதில்லை கௌரவர்களுக்கு முடி
இதோ வரப்போகின்றது, நிச்சயம் எல்லாறையும் கொண்டுபோ
கும் மிகக் கொடியநாசம் வரும் (ஏனெனில்) மிகக் நன்மையுள்ள
வைபரன் நண்பர்களின் நீதிச்சொற்கள் கேட்கப்படுவதில்லை
ஆசையே மேலோங்குகிறது' என்று சொன்னான்

மதத்தினால் தன்னைமறந்த துரியோதனன் விதூரை, 'சீ
என்று சொல்லிப் பிராதிகாமியென்னும் வேலைக்காரனைப் பா
தான் ஸபையில் சிறந்த பெரியோர் நடுவில், 'ஓ! பிராதிகாமியே
நீ திரௌபதியை அழைத்துவா உனக்குப் பாண்டவர்களிட
தில் பயமில்லையே இந்தவிதூர் தாம் பயந்து விரோதமாக
பேசுகிறார் அவர் எப்போதும் நம்முடையபெருக்கத்தில் விருப
மில்லாதவாதாமே' என்று அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான் இ
வாறு கட்டளையிடப்பட்ட பிராதிகாமியென்னும் தோப்பாக
ராஜாவின சொல்லைக்கேட்டு விரைவாகச் சென்றான் விமமமிரு
கும் குகையில் நாயபுகுவதுபோலப் பாண்டவர்களின் அரசியான
திரௌபதியிருக்குமிடத்திற்குச் சென்று, 'திரௌபதியே! யுதிஷ்
டிரா சூதென்னும் களமயக்கத்தினால் மயங்கியிருக்கிறார் து
யோதனன் உன்னை ஜயித்ததுவிட்டான் ஆதலால், நீ திருதரால்
டிரன் வீட்டுக்குள் போ யாஜனுஸேனியே! வேலை செய்வதற்காக
உன்னை அழைக்கவந்திருக்கிறேன்' என்றுசொன்னான் திரௌ
பதி, 'பிராதிகாமியே! ஏன் இப்படிப்பேசுகிறாய்? எந்தராஜபு
திரன் மனைவியைவைத்தாடுவான்? ராஜாவானவா சூதென்னு
களமயக்கத்தினால் மயங்கி மூடரானார்? அவருக்குப் பந்தயப்
மற்றொன்றுமில்லையா?' என்றுசொன்னான் பிராதிகாமி, 'வேறு
பொருள் ஒன்றுமில்லாதபோதுதான் பாண்டவரான அஜாத
சதரு உன்னைவைத்ததுஆடினா ஓ! ராஜகுமாரியே! அந்த ராஜ
வினால் முதலில் ஸஹோதரர்களும் பிறகு தாமேயும் பந்தயமவை
கப்பட்டபிறகு நீ பந்தயமவைக்கப்பட்டாய்' என்றான் திரௌ
பதி, 'ஸூதபுதரனே! செல், நீ அந்தசூதாடினவரிடப்
சென்று, 'நீர் முதலில் உடமைத்தோற்றீரா? அல்லது என்னைத்
தோற்றீரா?' என்று ஸபையில் கேள் ஸூதபுத்திரனே
இதைத் தெரிந்துகொண்டுவா பிறகு, என்னை அழைத்துப்போ
லாம் ராஜாவின்கருத்துத் தெரிந்தபிறகு நான் துக்கத்துடன்

பாவேன' என்றான அப்போது அந்தப் பிராதிக்காமியான
பன் ஸபைக்குச்சென்று அரசாசனின் நடுவிலிருக்கும் தாமராஜா
வைப்பாத்தது, 'ஐயா! நீர் எந்த ஸ்வதந்திரத்துடன் என்னைத்
தோற்றீர்? முதலில் உமமைத்தோற்றீர்!' என்னைத்தோற்றீர்?'
என்று திரௌபதி உமமைக்கேட்கிறாள்' என்று சொன்னான்
புதிஷ்டிரா மனம்குன்றி உயிர்போனவாபோலிருந்தார், அந்த
ஸூத்திரப்பாத்தது நல்லதென்றாவது தீதென்றாவது ஒன்றும்
மொழியும் சொல்லவில்லை தூயோதனன், 'பாஞ்சாலி இங்கு
பந்தே இந்தக்கேள்வியைக் கேட்கட்டும் அவள் சொல்லுகிறதை
மும் இவன்சொல்லுகிறதையும் இங்குள்ளவரின்வரும் கேட்கட்
டும்' என்று சொன்னான் தூரியோதனன் கட்டளைக்கு உட்பட்ட
அந்தப் பிராதிக்காமியென்னும் ஸூத்திர தாமராஜாவின் கிருஹத்
திரௌபதியே! இந்தச்சபையோர் உன்னை அழைக்கின்றனர்
கௌரவர்களுக்கு ஸந்தேஹம்வந்ததென்று நினைக்கிறேன் ராஜ
புதியே! அந்த அலபன் உன்பெருமையைக் கவனிக்கவில்லையே!
அவன் உன்னைச் சபைக்குக்கொண்டுபோக நினைக்கிறான்' என்று
சொன்னான், திரௌபதி, 'பிரம்மதேவா இவ்வாறு கட்டளை
பிடிபடுகிறாரென்பது நிச்சயம்¹ சிதமும் உஷ்ணமுமாகிய
ஹ்ருத உணர்ச்சிகளும் கிழவனையும் சிறியவனையும் தொடுகின்
றனர்; உலகத்தில் தாமமொன்றே முக்கியமாகச் சொல்லப்பட
படுகிறது அதை நாம் காப்பாற்றினால் அது நமக்கு நன்மை
யைச்செய்யும் அந்தத்தாமம் கௌரவர்களைவிட்டுப் போகாம
லிருக்கவேண்டும் என்னுடைய இந்தத் தாமமுள்ள கேள்வியைச்
சபையோரிடம் சென்று கேள் தாமத்தில் எண்ணமுள்ளவா
களும் நியாயத்திலிருப்பவர்களும் மிகச்சிறந்தவர்களான அந்
தச்சபையோர்கள் எதை நிச்சயமாக எனக்குச்சொல்லுகிறா
ர்களோ அதைச்செய்வேன்' என்றுசொன்னான் திரௌபதியின்
அந்தச்சொல்லைக்கேட்டு ஸூத்திர ஸபைக்குச்சென்று அவள்
சொன்னதைச் சொன்னான் அவர்கள் தூரியோதனனுடைய
அந்தப் பிமவாதத்தை அறிந்துகொண்டு தலைகுனிந்தவர்களாகி
பாதொன்றும் பேசாமலிருந்தனர் ஜனமேஜயரே! புதிஷ்டிரா,
அதைக்கேட்டுத் தூரியோதனன் செய்யக்கருதினதை அறிந்து
திரௌபதிக்கு நம்பிக்கையான தூதனிடம், 'பாஞ்சாலியே!
ராஜஸ்வையாபிருக்கும் நீ அரையில் முடியப்பட்ட ஒற்றைவஸ்திரத்
துடன் அழுதுகொண்டு ஸபைக்குவந்து மாமனா முன் நில ராஜ

1 'ஸூகதுக்கங்கள் தருந்தவனுக்கும் தகாதவனுக்கும்வருகின்றன'
என்பது கருத்து

புதியாகிய நீ ஸபைக்கு வந்ததைக் கண்டபோது ஸபையே ரெல்லோரும் துரியோதனனை மனத்தினால் திடீவாரா' எனத் சொல்லியனுப்பினா ஜனமேஜயராஜாவே! புத்திமானாகிய அத்ததுதன திரௌபதியின் கிருஹத்திற்கு விரைவாகச்சென்ற தாமபுத்திரருடைய உள்கருத்தைத் தெரிவித்ததான மஹாத்மா களான பாண்டவர்கள் சோரவும் துயரமுமுற்று ஸத்தியத்தினால் மிக்ககட்டப்பட்ட அங்கங்களுடையவர்களாய்ச் சிறிதும் கண்ணெடுத்துப் பாராமலிருந்தார்கள் பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன, அவர்கள் முகத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து தோப்பாக்களைப் பார்த்து, 'பிராதிகாமியே! அவளை இங்கேயே அழைத்து வா அவள் முன்னிலையிலேயே கௌரவர்கள் மறுமொழிசொல்லுவார்கள்' என்று சொன்னான் அதன் பிறகு, துரியோதனன்கட்டிரையில் அகப்பட்டவனும் திரௌபதியின் கோபத்திற்குப் பயத்தவனுமாகிய பிராதிகாமியென்னும் ஸூதன, வெட்கத்தைவிட்டு ஸபையோரை நோக்கி, 'திரௌபதிக்கு நான் என்னசொல்வது?' என்று திருமபவும் கேட்டான்

அப்போது துரியோதனன, 'துசசாஸனா! புத்தியில்லாத இந்த என்ஸூதபுதரன் விருகோதரனுக்கு நடுங்குகிறான் நீயே நேரிலபோய்த திரௌபதியைப் பிடித்துக்கொண்டுவா ஸவத தீரம் தப்பிப்பகைவர்கள் உன்னை என்னசெய்வார்கள்?' என்று சொன்னான் ராஜபுத்தராகிய துசசாஸனன், தனதமையனுடைய கட்டளையைக் கேட்டவுடன், ஸபையிலிருந்து எழுந்து சிவந்தகண்களுடன் மஹாரதர்களான பாண்டவர்களின் கருஹத்திற்குப் பிடிவேசித்து ராஜகுமாரியான திரௌபதியைப்பார்த்து, 'ஓ! பாஞ்சாலி! வா, வா, ஓ! கிருஷ்ணையே! நீ ஜயிக்கப்பட்டாய், வெட்கத்தைவிட்டுத் துரியோதனனைக் காண்ககடவாய் தாமரையிதழ் போன்ற நீண்டகண்களையுடையவளே! கௌரவர்களைச் சோதனை மத்தினால் அடையப்பட்டிருக்கிறாய் ஸபைக்கு வா' என்று சொன்னான் பிறகு, மிக்கதுயரமுற்ற அந்தத்திரௌபதிஎழுந்த நிறமாறின தனமுகத்தைக் கையினால் துடைத்துக்கொண்டு அழுதுகொண்டும் கௌரவஸரேஷ்டனும் முதியோனுமான திருநாராஷ்டிரமஹாராஜனுடைய ஸ்திரீகளிருக்குமிடத்திற்கு ஒடினான் பிறகு, துசசாஸனன் கோபத்தோடு அவளைப்பார்த்துக் காஜித்துக் கொண்டு விரைவாக எதிரில் ஒடிவந்து, நீண்டும் இருண்டும் அலைகளபோலப்படிப்படியாயுமிருக்கும் கூந்தல்களில் ராஜபதியான திரௌபதியைப்பிடித்ததான ராஜஸூயமென்னும் மஹாயாகத்தின் அவபிருத்த ஸநானகாலத்தில் மந்திரங்களால் பரிசுத்தமாக்க ஜலத்தை அபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்ற திரௌபதியின் கூந்தல்கள்

திருதராஷ்டிரமனமகனூல பாண்டவாகனின் பராகரமத்தை அவமதித்துப்பலாதகாரமாகத்தொடப்பட்டன அந்தத்துசசாஸன்னமிக நீண்டகூரதலையுடைய அந்தத்திரௌபதியை, நாதாகளுள்ளவளாயிருந்தும் அநாதையைப்போல இழுத்து ஸபையினருகிற்கொண்டுவந்து வாழ்முரத்தைக் காற்றாழிப்பதுபோல அவருகேலமாக இழுத்தான அவள் இழுக்கப்படும்போது கொடிபோன்ற உடம்பு குன்றி, 'புத்தியிலலாதவனே! அயோக்கியனே! நான் ரஜஸவலையாயிருக்கிறேன் எனக்கு ஒற்றைவஸ்திரமேயுள்ளது எனனை ஸபைக்குக் கொண்டிபோகத்தகாது' என்று மெல்லசொன்னாள் துசசாஸன்ன, அப்போது திரௌபதியைக் கறுத்தகூரதல்களில் பலாதகாரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, 1 'கிருஷ்ணனையும் ஜிஷ்ணுவையும் ஹரியையும்' நரனையும் தனனைக் காப்பதற்காக யாஜ்ஞஸேனி கூவுகிறான் யஜ்ஞஸேனமகனே! ரஜஸவலையாகத்தானிரு, ஒற்றைவஸ்திரத்தோடிரு, அல்லது, வஸ்திரமில்லாமலேயிரு, ஆட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டுப்போயை, தாலியாகச் செய்யப்பட்டாய், உனதகுதிப்படி தாலிகளிற சேரத்திருக்கவேண்டும்' என்று சொன்னான் கூரதலவிரிந்தும் பாதிவஸ்திரம அவிழ்ந்தும் துசசாஸன்னனூல அலைக்கப்பட்டதிரௌபதி வெட்கமுற்றுக் கோபத்தினால் உள்கொதிப்புற்றவளாகிப் பின்வரும்சொல்லை மெல்லச் சொல்லலானாள் — 'இந்தச் சபையோரனைவரும் சாஸ்திரங்களை ஒதி ஒழுகுகத்தோடிருப்பவர்கள் எல்லாரும் இரதிரனுக்கொப்பானவர்கள் இவர்களெல்லாரும் எனக்குக் குருவைப்போன்றவர்களும் குருக்களுமாயிருப்பவர்கள் அவர்களினமுன் நான் இவ்வாறு நிறைமுடியவில்லை, கொடுஞ்செய்கைக்காரா! கெட்டரடையுள்ளவனே! எனனை வஸ்திரமபோகும்படி செய்யாதே எனனை இழுக்காதே இரதிராதிதேவர்கள் உனக்குத்தனை யாகவந்தாலும் ராஜபுதரர்களான பாண்டவர்கள் உன்னைப் பொறுக்கமாட்டார்கள் மஹாதமாவான தாம்புதரா தாமத்தை விடாதவா தாமமானது யாவாக்கும்தெரியாது, தெரிந்தவாமட்டுமே அறியக்கூடியது என்கணவாவிஷயத்தில் குணங்கனையல்லாமல் அணுவளவு குற்றத்தையும் வாக்கினறசொல்லவும் கருதேன ரஜஸவலையானஎனனைக் கௌரவவீரர்களின் நடுவில் நீ இழுப்பது மிகவுற கெட்டசெய்கை இந்தச் சபையில் ஒருவனும் உன்னைஇகழவில்லை உனஎண்ணத்தையே இவர்கள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனரென்பது திண்ணம் ௨! பரதவமசத்தவர்களில்

1 ஒவ்வொருவரையும் இரண்டுபெயர்களால் அவள் சொன்னதாகக் கூறிப் பரிஹாஸஞ் செய்கிறாள்

தாமதமும் கூத்தரீயாகளுடைய ஒழுக்கமும் அழிந்தபோயின
கௌரவர்களின் தாமதத்தின் வரை தப்பிப்போனதை இச்சபை
யில் கௌரவர்களுள்வரும் பாரததிருக்கின்றனா மஹாதமாகக்
ளான துரோணருக்கும், பீஷ்மருக்கும் இந்தவிதாருக்கும் திருந்
ராஷ்டிரமஹாராஜாவுக்கும் விவேகமில்லையே! அதனாலேயே கௌர
வர்களில் மூத்தவர்களும் சிறந்தவர்களுமான இவர்கள் இந்தக்
கொடியபாவத்தைக் காணாமலிருக்கின்றனர்' என்றான் அம்
கானஇடையுள்ள அந்தத்திரௌபதி அவ்வாறு அழுதுகொண்டே
கிளம்பி, கோபமுற்றதன்கணவர்களைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்து
முன்னமே கோபத்தினால் எரிகசப்பட்ட தேகமுள்ள அவர்களை
அந்தப் பாவையினால் தூண்டிவிட்டான் வெட்கத்தோடும்
கோபத்தோடும் பாரதத் திரௌபதியின் பாவையினால் அவர்க
ளுக்குண்டான துயரம் ராஜ்யமும் தனமும் சிறந்த ரதனன்களும்
கவரப்பட்டதனாலும் உண்டாகவில்லை துச்சாஸனன், அசுரகாக
ளான தன்கணவர்களைநோக்கும் திரௌபதியைக்கண்டு வேகமாக
அலைத்து, மூர்ச்சித்தவளபோன்ற அவளைப்பார்த்து, இரைந்து
சிரித்துத் தாலியென்று அழைத்தான் காணலும் மிகமகிழ்ந்து
இரைந்துசிரித்துத் துச்சாஸனன் சொன்னதைச் சிலாகித்தான்
அவ்வாறே, காரதாரதேசத்தரசனாகிய சகுனியும் துச்சாஸனைப்
புகழ்ந்தான் அவ்விருவரையும் துரியோதனனையும் தவிர அந்த
ஸபையிலிருந்த மற்றவர்களுக்கு ஸபையில் திரௌபதி இழக்கப்
படுவதைக் காண்பது மிக்கதுயரமாயிருந்தது

பீஷ்மா, 'பாக்யமுள்ளவளே! தனக்குத் தானஸவதந்திர
மில்லாதவன் அயலானுடையபொருளைப் பந்தயமவைக்க முடியா
தென்பதையும் பெண்ணானவள் கணவனுக்குட்பட்டவளென்பதை
யும் பாராக்கும்போது, தாமத அறிவக்கூடாமலிருப்பதனால் நீகேட்ட
இந்தக் கேள்விகளுச் சரியாகப்பகுத்து மறுமொழி சொல்ல என
னால் முடியவில்லை யுதிஷ்டிரன் செலவம் நிறைந்த பூமியினைத்
தையும்விட்டாலும் விடுவனையன்றித் தாமதத்தைவிடான நான்
ஐயிக்கப்பட்டேனென்று அவனே சொன்னான் அகனால,
இதில் ஒருநிச்சயமும் நான் சொல்ல முடியவில்லை சகுனி
குதாட்டத்தில் மனிதர்களுள் ஒப்பற்றவன் குந்திபுத்தரனை யுதிஷ்
்டிரன் ¹ அவனால் இஷ்டப்படி விடப்பட்டான் அந்த வஞ்ச
கத்தை யுதிஷ்டிரன் அறியவில்லை அதனால் உன் இந்தக் கேள்
விகு நான் மறுமொழி கூறாமலிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான்

¹ இஷ்டமிருந்தால் உன்னைப் பந்தயம் வைக்கலாமென்றுதான்
சகுனி சொன்னான்

திரௌபதி, 'சூதில் தோந்தவாகளும் அயோக்கியர்களும் கெடு
நினைவுள்ளவாகளும் சூதிலேயே ஊக்கமுள்ளவாகளுமான மோசக
காரர்கள் அதிகஜாகரதையெடுத்ததுகொள்ளாத ராஜாவை ஸபை
யில் அழைத்ததிற்கு அவர் இஷ்டப்படி விடப்பட்டவராவது
எப்படி? கெட்ட எண்ணத்துடன் மோசத்துக்கே¹ ஆரம்பித்த
எல்லாரும் சோரது, மோசமறியாதவரும் கௌரவர்களுக்கும்
பாண்டவர்களுக்கும் ஸரேஷ்டருமான தாமராஜரை ஜயித்த
பிறகுதான் அவர் இந்தப்¹ பந்தயத்தை ஒப்புக்கொண்டார் தன
கள் பெண்களுக்கும் மருமகன்களுக்கும் அதிகாரிகளாயுள்ள இந்
தக கௌரவர்கள் ஸபையிலிருக்கின்றனர் நீங்கள்எல்லாரும் இந்த
என்களைவியை ஆராய்ந்துபார்த்துச் சரியான மறுமொழி கூறுந்
தனர்² பெரியோர்களில்லாதது சபையன்று, தாமததை உரையாத
வா பெரியோர்களும்ல்லா, உண்மையிலாதது தாமமுமன்று,
கபடமசோரத்து உண்மையும்ன்று' என்று சொன்னான் அவ
வாறுசொல்லிப் பரிதாபப்படுமபடி அழுதுகொண்டு அசகதாக
ளான தன் கணவர்களைநோக்கும் திரௌபதியைப்பார்த்துத் துச்
சாஸனன் கொடியவையும் கேட்பதற்கு இனிமையிலாதவையும்
வெறுக்கத்தக்கவையுமான சொற்களைச் சொன்னான் இழக்கப்
பட்டவரும் அவ்வாறு செய்யப்பட்டத்காதவரும் ரஜஸவலையா
யிருப்பவளும் மேலாடை விழுந்துபோனவளுமான திரௌபதி
யையும் தாமராஜாவையும் கண்டு மிகவும் மனம்நொந்த விருகோ
தரன் கோபமுற்றான்

தோண்ணுறவது அதயாயம்

த யூ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(பீமனும் வீகர்ணனும் கூறியதும், துச்சிஸன் திரௌபதியின் துக்
விரிந்ததும், கிருஷ்ணனுடைய அனுக்ஷித்தினால் உவளுங்கு வஸ
திரம் வளர்ந்ததும், விதாரி நீதிமொழிகூறியதும்.)

பீமஸேனன் 'ஓ! யுதிஷ்டிரரே! சூதாடுகிறவர்களின் வீடுக
ளில் தாஸிகளிருக்கின்றனர் அவர்களைக்கூடப் பந்தயமவைத்
தாடுவதில்லை அவர்களிடத்திலும் தையுண்டு, காசிராஜன் முத
லான அனேக அரசர்கள் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்து

1 மூலத்தில் 'கைதவம்' என்றிருக்கிறது, கைதவம்=வஞ்சனை

2 தூயோதனனிடம் பயந்து தந்திரமாகப்பேசுவது ஸதயமாகாது,
ஸதயநதவறினபிறகு தாமயிலலை, தாமஞ்சொல்லாதவர்கள் பெரியோ
ரல்லா, பெரியோரில்லாதது ஸபையேயன்று என்பது கருத்து

கொடுத்த உயராத பொருள்கள், ரதனங்கள், வாஹனங்கள், கவசங்கள், ஆயுதங்கள் முதலியவையும், ராஜ்யமும் உமது சரீரமும் நாங்களும எதிரிகளால் சூதினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டோம், எனக்குக் கோபமுண்டாகவில்லை, ஏனெனில், எங்களுடைய எல்லாவற்றிற்கும் நீர்தாம் அதிகாரி திரௌபதியைப் பந்தயமவைத் ததைமாததிரம் அகரமென்று நினைக்கிறேன் இந்த நிலைமைக்குத் தகாத இந்தச்சிறுமி, பாண்டவர்களுடையதை, அறபார்களும் கொடியவர்களும் புத்தியில்லாதவர்களுமான கௌரவர்களால் உம் காரணமாகவன்றோ துன்பப்படுகிறாள்? அரசரே! இவளுக்காக இந்தக்கோபத்தை உம்மேல் போடுகிறேன் உமது கைகளிரண்டையும் கொளுத்தப்போகிறேன் ஸஹதேவா! அக்னியைக்கொண்டவா' என்றுசொன்னான் அதைக்கேட்ட அரசுன்னன், 'பீமஸேனா! இதற்குமுன் நீ இவ்வகையான பேச்சுகளைப் பேசுகிறவனல்லன் கொடியவர்களான நமது பகைவர்களால் உனக்கு தாமததீவிரந்த மரியாதைகூட அழிக்கப்பட்டதென்பது நிச்சயம் பகைவர்களின் எண்ணம் நிறைவேறுமபடி செய்யலாகாது தாமமே சிறந்தது, அதையேசெய் தாமிஷ்டரும் ஜயேஷ்டருமான ஸகோதரரை மிஞ்சுவது எவ்வுககுத்ததும்? பிறரால் அழைக்கப்பட்ட ராஜாவானவா க்ஷத்திரியனுடைய வீரத்ததை நினைத்து அயலான விருப்பத்தை அனுஸரித்து ஆடினா அது நமக்குப் பெரும்புகழைத் தருவது' என்றுசொன்னான், பீமஸேனன், 'தனஞ்சய! இவ்வாறு இவா தாமமாகசெய்ததை நான் அறியாமலிருப்பேனாயின் இவாஇரண்டுக்கையையும் சோத்து பலாதகாரமாய் எளிகிறெருப்பில் கொளுத்தியிருப்பேன்' என்றுசொன்னான் அந்தப் பாண்டவர்கள் அவ்வாறு துக்கப்பட்டிருப்பதையும் பாஞ்சாலி இழக்கப்படுவதையுங் கண்டு, திருதராஷ்டிரன் புத்திரனாகிய விகாணன், 'ஓ! அரசர்களே! திரௌபதி சொன்ன சொல்லுக்கு விவரித்து மறுமொழி கூறுங்கள் கேள்விகளுக்கு மறுமொழி கூறுவீன நமக்கு நரகம் உடனே வரும் கௌரவர்களுக்குள் மிக்க வயதுமுதிர்ந்தவர்களாகிய பிஷ்டமரும் திருதராஷ்டிரருமாகிய இவ்விருவரும் சோந்திருந்தும் ஒன்றும் - சொல்லாமலிருக்கின்றனர் மஹாபுத்திராலியான விதாரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை எல்லாருக்கும் ஆசாராயர்களாகிய துரோணா கிருபா இவ்விண்ணுப் பிராமமணோத்தமாக னுக்கூடக் கேள்விக்கு மறுமொழி ஏன் கூறவில்லை? எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் வந்துசோந்த மற்ற அரசர்களும் விருப்பையும் வெறுப்பையும்விட்டுத் தங்களுக்குத் தெரிந்த அளவு

சொல்லலாம் அரசர்களே ! சிறந்தவனான திரௌபதி பலமுறை சானனசொல்லி ஆராய்ந்துபார்த்து, யாருக்கு என்ன அபிபிராயமோ அந்தப்படி மறுமொழி சொல்லுங்கள் ' என்று சானனான அவன் இவ்வாறு அந்தரச்சபையிலுள்ளவர்களெல்லாரையும் பார்த்துப் பலமுறை கூறினான் அவ்வரசர்கள் சரியெனருவது பிழையெனருவது அவனுக்குச் சொல்லவில்லை விகாணன் அவ்வரசர்களனைவரையும் பார்த்து அவ்வாறு பலமுறை சானனபின் கையினுற கையைப்பிசைந்து பெருமூரசெறிந்து கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான் ' அரசர்களே ! இரதச் சொல்லுகு நீங்கள் மறுமொழி சொல்லுங்கள் , அல்லது எந்தக் காரணத்தினாலாவது சொல்லாமலிருந்தாலும் இருங்கள் கௌரவர்களே ! இரதவிஷயத்தில் நான் எதைச் சரியென்று நினைக்கிறேனோ அதைச் சொல்லப்போகிறேன் புருஷஸுரேஷ்டர்களே ! வீரபடை, கள, சூதாட்டம், சிறப்பின்பத்தில் மிகப்பெற்று இரகானமும் அரசர்களுக்கு வயஸனங்களென்று சொல்லுகின்றனா இவற்றில் பற்றுள்ளமனிதன் தாமததைவிடிறுப்பான எந்தநிலைமையிலிருக்கும் மனிதன் செயத செய்கையை உலகத்தாரா ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்களோ அவ்வகையான சூதால் அழைக்கப்பட்ட சூதாட்டமெனனும் வயஸனத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்ட தாமராஜாவினால் திரௌபதியைப் பந்தயமாகவைப்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது குற்றமற்ற இரதத் திரௌபதி புரண்டவர்களெல்லாருக்கும் பொதுவானவன் , மேலும், இரதப் பாண்டவரான தாமராஜா தம்மைத் தோற்றபிறகு இவ்விரைப் பந்தயமவைத்திருக்கிறார்களையே திரௌபதியைப் பந்தயமவைக்க விரும்பி அவள் பெயரைக் கூறினான் ' இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துபாராக்கையில் இவ்விரை ஜயிச்சுப்பட்டவளாக் நான் நினைக்கவில்லை ' என்றான் இதைக்கேட்டவுடன், விகாணனைப் புகழுவதும் சகுனியை இகழ்வதுமாயிருந்த ஸபையோரின் பேரொலி உண்டாயிற்று அந்தக் கோஷம் ஓய்ந்தவுடன், கோபமயிருந் காணான் அழகானகையைத் தூக்கிக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான்

‘ விகாண ! இதிலானேகம் கெடுதல்கள் காணப்படுகின்றன அரணியிலுண்டான அக்கினிபோல நீ எதில் பிறந்தாயோ அதையே அழிப்பதற்கு இருக்கிறாய் இரதஸபையோர் கிருஷ்ணையினால் கேள்விசா கேட்கப்பட்டும் யாதொன்றும் சொல்லாமலிருக்கின்றனா திரௌபதி தாமத்தினாலேயே ஜயிக்கப்பட்டவளென்று இவர்கள் நினைக்கின்றனா திருத்தராஷ்டிரபுத்திரனே ! நீமட்டுமல்லவென்று சிறுபிள்ளை தனத்தினால் ¹ வெடித்துப்பேசுகிறாய் சிறுவ

1 அடங்காமற்பேசுகிறாய்

னாகிய நீ ஸபைநடுவில் பெரியவனபோலப் பேசுகிறாயன்றோ துரியோதனனுக்கு இனியவனே! ஜயிக்கப்பட்ட திரௌபதியை ஜயிக்கப்படாதவளென்று சொல்வதனால் நீ தாமதத்தைச் சரியா அறியவில்லை உண்புதறி மிக்ககுறைவானது திருதராஷ்டிரபுத்திரனே! பாண்டவர்களில் மூத்தவனாகிய யுதிஷ்டிரன் எல்லாப் பொருள்களையும் ஸபையில் வைத்துவிட்டபோது திரௌபதிமட்டுமே ஜயிக்கப்படவில்லையென்று நீ நினைப்பதெப்படி? பரதஸரேஷ் டனே! அந்தத்திரௌபதியும் எல்லாச்சொத்திலும் அடங்கி வருவதானே? இப்படி நியாயமாக ஜயிக்கப்பட்ட திரௌபதியை ஜயிக்கப்படவில்லையென்று நீ நினைப்பதெப்படி? திரௌபதியை வாக்கினால் சகுனிசொன்னதுண்டு பாண்டவர்களும் ஒப்புக் கொண்டனரே இவளை ஜயிக்கப்படாதவளாக நீ நினைத்த காரணம் யாது? ஒற்றைவஸ்திரத்தோடு இவள் ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது அதாமமென்று நினைக்கிறாயா? அந்தவிஷயத்திலும் எனனுடைய முடிவான பேச்சைக் கேள் கௌரவனே! பெண்ணுக்கு ஒருகணவன்தான் தேவர்களால் விதிக்கப்பட்டவன் இவளோ அனேகருக்கு வசப்பட்டவள், அதனால் வேளை எப்பது நிச்சயம் இவளைச் சபைக்குக் கொண்டுவருவதும் இவள் ஒற்றைவஸ்திரம் உடுத்திருப்பதும் வஸ்திரமேயில்லாமலிருப்பதும் வீயக்கத்தக்கன அன்றென்று நான் நினைக்கிறேன் இந்த பாண்டவர்களின் பொருள்களனைத்தும் இவளும் இந்தப்பாண்டவர்களும் எல்லாம் தாமமாகவே சகுனியினால் ஜயிக்கப்பட்ட உடைமைகள் துச்சாஸனா! இந்த விகாணன் மிகச்சிறியவன் தெரிந்தவனபோலப் பேசுகிறான் பாண்டவர்களின் வஸ்திரங்களுக்கும் திரௌபதியின் வஸ்திரத்தையும் கொண்டுவா' என்றான்

ஜனமேஜயரே! அதைக்கேட்டவுடன், பாண்டவர்களைவருத்தவர்கள் மேல்வஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டு ஸபையில் உட்கார்ந்தனர் அரசரே! அதன்பிறகு துச்சாஸனன், ஸபைநடுவில் திரௌபதியின் வஸ்திரத்தைப் பலாத்காரமாக அவிழ்த்து இழக்கத் தொடங்கினான் வஸ்திரமிழக்கப்பட்டபோது திரௌபதி மிகத் துயரத்துடன் அழுது, 'முற்காலத்தில் மஹாதமாவான் வலிஷ்ட மஹரிஷி பெரிய ஆபத்தா வரும்போது பகவானான் ஹரியை நினைக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது எனக்குத் தெரியும் என்று மனத்தில் நிச்சயித்ததுதான் வஸ்திரம் இழக்கப்பட்டபோது சரணாக்தவதஸலரான கிருஷ்ணனை நினைத்தாளா 'சமீபம் சககரம் கதைக்களைக் கையில் ஏந்தினவரே! துவாரகையிலிருப்பவரே! அச்சுதா! கோவிந்தா! தாமரைக்கண்ணா! சரணடைந்தவனனைக் காப்பாற்றும் ஆ! கிருஷ்ணா! தவாரகாவாஸா

பாதவாகனீச சந்தோஷப்படுத்துகிறவரே! எங்கிருக்கிறீர்? இரநிலைமையையடைந்தவனும் அநாதையுமான என்னை ஏன் கவனி யாமலிருக்கிறீர்? கோவிரதா! துவாரகாவாலியே! கிருஷ்ண! கோபீஜனபிரியா! கேசவா! கௌரவாதாளால அவமதிக்கப்படு கிற என்னை நீர் ஏன் அறியவில்லை? ஓ! லோகநாதா! ஓ! ஸ்ரீபதி யே! ஆயப்பாடியைக் காப்பவரே! துன்பத்தையழிப்பவரே! ஜனாததன! கௌரவாகனென்னும் கடலில் மூழ்கின என்னைக் கைதாகிவிடும் கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! மஹாயோகியே! உலகத் துக்கெல்லாம் அநதாயாமியே! உலகத்தைப் படைப்பவரே! கோவிரதா! கௌரவாகனின் நடுவில் கஷ்டப்பட்டுச் சரணம் அடைந்த என்னைக் காப்பாற்றும்' என்றான் ஜனமேஜயராஜா வே! அநதச் சிறந்தபெண்ணுன திரௌபதி மூன்று லோகங்களுக் கும ஈஸ்வரரான ஹரியாகிய கிருஷ்ணனை இவ்வாறு இடைவிடா மல் நினைத்து மிக்க துயரத்தினால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழு தாள அப்போது திரௌபதியின் வஸ்திரத்தை இழக்க இழக்க கிருஷ்ணனுடைய அணுகரஹத்தினால் அதைப்போல இன்னும் அனேகவஸ்திரங்கள் உண்டாயின ஜனமேஜயராஜாவே! தாமத் தைக் காப்பாற்றினதனால் மறுபடியும் பலபல நிறங்களுள்ளவை யும் சத்த வெண்மையும்மான அநேக வஸ்திரங்கள் நூற்றுக்கணக்காக உண்டாயக்கொண்டேயிருந்தன பிறகு, அநத ஸபையில் கேட்க மிக்க கடினமான 'கலகல்' என்னும் சத்தம் உண்டா யிற்று அநத ஸபையிலுள்ள அரசாக்களனைவரும் உலகத்திலில் லாத அநதப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக்கண்டு துச்சாஸனையிகழ்ந்தது திரௌபதியைப் புகழ்ந்தனர் கௌரவாக்கோப்பற்றி, 'சீ சீ!' என்ற இழிவான சொல்லைச் சொல்லினா ஸபை நடுவில் வஸ்திரங் களின்ராசி சூவிந்துபோனபோது துச்சாஸனன கனோதது வெட்கி உட்கார்ந்துவிட்டான் அநத அரசர்கள் நடுவில் பீமன கோபத் தினால் துடிக்கும் உதடுகளுடன் கையைப்பிசைந்து பெருங்குர லோடு சபதம் செய்தான்.

பீமன, 'உலகத்திலுள்ள கூத்திரியாக்களனைவரும் மற்ற மனிதர்கள் இதற்குமுன் சொல்லாததும் இனியும் யாரும் சொல் லப்போகாததுமான இநத என்சொல்லைக் கேளுங்கள் பூமிகுரு ஈஸ்வரர்களே! நான் இதைச்சொல்லி இவ்வாறு செய்யாமற் போ வேனாயின், அதாவது—பாஷ்யம் துஷ்டபுத்தியுள்ளவனும் பரத் வம்சத்தவரில் இழிவானவனுமாகிய இநதத் துச்சாஸனனுடைய மார்பை யுத்தத்திலுள்ளது பலாத்காரமாக இவன் ரகத்தைக் குடியாமல் விடுவேனாயின், என முன்னோக்கான கூடஸ்தர்கள் சென்ற கதிக்கு நான் செல்லாமற் போக்ககடவேன்' என்றான்

கொடியதும் மயிர்பொடிககசசெய்வதுமாகிய பீமனுடைய அரத சொல்லுக்கேட்டு ஸபையோர துரசாஸனனை நிரந்தித்துப் பீமனுக்கு மிகுந்த கௌரவத்தைச் செய்தனா அங்குள்ள யோகியர்கள் திருதராஷ்டிரனை இகழ்ந்தது திரௌபதியின் கேள்விக் குகௌரவர்கள் சரியான மறுமொழி சொல்லவில்லையென்று கூறனா பிறகு, எல்லாததாமங்களுந் தெரிந்த விதூர கைகளைத் தூக்கி ஸபையோரை அடக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானா

‘திரௌபதியானவன கேளவிகேட்டு இவ்வாறு அநாதை போலக் சதறுகிறான் ஸபையோரே! அவன் கேள்விக் குகீடுகள் மறுமொழி கூறவில்லை இதனால் தாமம் செடுக்கப்படுகிறது கேள்வியானது ஜவலிக்கிற அகனிபோல ஸபையில் விழுந்திருக்கிறது ஸபையிலுள்ளவர்கள் ஸத்தியத்தினாலும் தாமதத்தினாலும் அதை அலிக்கவேண்டும் ஆதலால், யோகயனான மனிதன் தாமமுள்ள கேள்விக் குக உணமையோடு மறுமொழி கூறவேண்டும் காமகருரோதங்களின் வனமையைத் தாண்டினவர்கள் அந்தக் கேள்விக் குக மறுமொழி சொல்லவேண்டும் வேந்தர்களே விகாணன் தன்புத்திக் குகத்தக்கப்படி கேள்விக் குக மறுமொழி சொன்னான் நீங்களும் அறிவுக்கெட்டினவரையில் அந்தக்கேள்விக் குக மறுமொழி கூறுங்கள் ஸபையிலிருப்பவன் தாமதத்தையறிந்தும் கேள்விக் குக மறுமொழி கூறாமலிருப்பானாயின், பொய்சொல்வதனால் டாகும் பயனில் பாதியை அனுபவிப்பான் ஸபையிலிருப்பவன் தாமதத்தெரிந்தும் தப்பாக மறுமொழி கூறுவானாயின், அவன் பொய்யின் முழுப்பயனையும் அடைவானென்பது நிச்சயம் இந்த விஷயத்தில் பிரஹ்லாதருசகும் ஆங்கிரஸரென்னும் முனிவருக்கும் நடந்த ஸமவாதமாகப் பெரியோர் சொல்லும் பழமையான இதிஹாஸத்தை நானசொல்லுகிறேன்

‘1. பிரஹ்லாதனென்னும் ஓர் அஸுரஸரேஷ்டனிருந்தான். அவனுடைய புத்தரனான விரோசனனென்பவன் ஒரு கன்னிகைக்காக அங்கிரஸரின் புத்தரனாகிய ஸுதனவாவை நெருங்கித் தொடர்ந்தான் அப்போது அந்தக் கன்னிகையை அடைவதற்காக அவ்விருவருக்கும் ‘நான் பெரியவன், நான் பெரியவன்’ என்று அவ்விஷயத்தில் உயிர்ப் பந்தயம் உண்டானதென்று யாம் சேட்டிருக்கிறோம் அவாசன யார பெரியவனென்ற கேள்வியைப்பற்றி விவாதமுண்டாயிற்று அவ்விருவரும் பிரஹ்லாதனிடம் சென்று, ‘எங்களில் எவன் பெரியவன்?’ இந்தக் கேள்

1 இந்தக்கதையை உதயோகபாவம் 35வது அத்யாயத்தில் காண்க

2 ‘தோற்றவன்’ உயிருள்ளவரையில் ஜயித்தவனுக்கு அடிமை செய்வது’ எனப்பது பழைய உரை

விக்ரப பொய்யிலலாமல மறுமொழி சொல்லும்' என்று கேட்டனா அந்த பரஹலாதன் ஸுதனவானைக் கண்டு மறுமொழி சொல்வதற்குப் பயந்தான் ஸுதனவா கோபித துப் பிரமமதண்டமபோல ஜவலித்துக்கொண்டு பிர்ஹலாதனைப் பார்த்து, 'பரஹலாதா! நீ பொய்சொன்னாலும் ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தாலும் இந்திரன் வஜராயுதத்தினால் உனதலையை நுறுசுக்காக்கும்படி அடிப்பான்' என்று சொன்னான் ஸுதனவாவினால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டபோது பிர்ஹலாதனென்னும் அஸுரன் அரசிலேபோலநடுங்கிச் சிறந்தமஹிமைபுள்ள கரபபரிடம் கேட்கச்சென்றான் 'மஹானுபாவரே! நீர்தாமதேவா ஸுரர்களுடைய தாமதங்களையும் பிராமமணதாமதங்களையும் அந்நிகவா இந்தத்தாமதங்கடத்தைக் கேளும் கேள்விக்ரு மறுமொழி சொல்லாதவனுக்கும் தப்பாக மறுமொழிசொல்லுகிறவனுக்கும் மறுமையில் வரும் உலகங்கள் யாவை என்பதை நான் கேட்கிறேன், சொல்லும்' என்றுகேட்டான் அதற்குக் கசியபா, 'தெரிந்திருந்தும் விருப்பினாலாவது வெறுப்பினாலாவது அச்சத்தினாலாவது கேள்விகளுக்கு உத்தரஞ்சொல்லாமலிருப்பவன் ஆயிரமவருணபாசங்களைத் தன்மேல் மாட்டிக்கொள்ளுகிறான். தேசேகண்டவன் கண்டதைச் சரியாகச் சொல்லாமல்¹ மாட்டினகாதுபோல ஆடிக்கொண்டு திரிவானாபின் அவன் ஆயிரமவருணபாசங்களைத் தன்மேல்மாட்டிக்கொள்வான் அவனுக்கு ஒருவருஷம் நிரம்பினபிறகு ஒருபாசம் மேலேமாட்டப்படுகிறது ஆதலால், தெரிந்தவன் ஸத்யம் சொல்லவேண்டும் ஸத்யந்தான் முக்யமானது என்கே தாமமானது அதாமத்தினால் கெடுக்கப்பட்டு, எந்தஸ்பையையடைகிறதோ அந்த ஸபையோ தாமதத்திலைத்தத் ஆணியை எடுத்துவிடாவிடின் அவர்களே அந்த ஆணியினால் குத்தப்படுகின்றனர் தலைவன் பாதிப்பயனை அடைகிறான் செய்தவனுக்குக் காலபாகம், இகழ்த்தகக் காரியத்தை இகழாமலிருந்த ஸபையோருக்கு மறற்காலபாகம் நிகதிக்கத்தகவனை நிரதிப்பாராயின் தலைவனும் ஸபையோரும் பாவத்திலிருந்து விடப்படுகின்றனர் பாபம் செய்தவன்மட்டும் சாருகிறது பிர்ஹலாதா! தாமதத்தைக் கேட்கிறவனுக்கு எவா கள் தப்பாச மறுமொழி கூறுவார்களோ அவர்கள் முன்னேழு பின்னேழு தலைமுறைகளையும் யாகப்பயனகளையும் தான்தாமதங்களையும் அழிக்கின்றனர் பொருளைப் பறிகொடுத்தவனுக்கும் பிள்ளை இறந்தவனுக்கும் கடன்காரனுக்கும் காரியம்கெட்டவனுக்கும் கணவனிலலாத்பெண்ணுக்கும் ராஜாவினல்பிடித்து

1 'இரணபேசுத்திலும் சேருவது' என்பது பழையவுரை

வருத்தப்பட்டவனாகும் பிள்ளையிலலாதவனாகும் புலியினால்
மோககப்பட்டவனாகும் மாற்றானுள்ளவனாகும் ஸாக்ஷிகளால்
கெடுக்கப்பட்டவனாகும் உள்ள தூக்கங்களெல்லாம் ஸமான
மானவையென்று தேவஸுரேஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர் அஸ்த
தியு சொல்லுகிறவன் மேற்சொன்ன எல்லாதூக்கங்களையும்
அடைகிறான் கண்ணைக்கண்டதனாலும் கேட்டதனாலும் விஷயங்
களை நூபகம் வைத்திருப்பவன் ஸாக்ஷியாகிறான் ஆதலால்
உண்மைசொல்லுகிற ஸாக்ஷியானவன் அறம்பொருள்கள்கெடாமல்
வீருப்பன்' என்றுசொன்னான் கசியபா சொல்லியதைக் கேட்ட
பிறகு, பிரஹ்மாதன தனபுத்ரனைப்பார்த்து, 'விரோதனா! உன்னை
விட ஸுதனவா பெரியவன் அப்படியே அங்கிரஸு என்னைவிடப்
பெரியவா ஸுதனவாவினதாய் உனதாயைவிடப் பெரியவா
ஆதலால், இந்தஸுதனவாதான் உனஉயிருக்கு அதிகாரி
என்று சொன்னான் அதற்கு ஸுதனவா, 'நீ புத்ரஸுநேஹத
தைக்கூட விட்டுத் தாமததில் நிலைநின்றாயாதலின் உனபுத்ரனை
விட்டுவிடுகிறேன் இவன் நூறுவருஷ்காலம் ஜீவித்திருக்கட்டும்
என்றுசொன்னான் இந்தக் கிறந்ததாமததைக்கேட்ட ஸபையோ
ரனைவரும் திரௌபதியின் கேள்விக்கு எதுசரியானமறுமொழி
யென்று நினைத்துப்பாருங்கள்' என்றான்

விதூராகொல்லைக்கேட்டு அரசர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.
காணன், துசசாஸனனைப்பார்த்து, 'தாவிபானகிருஷ்ணையைவிட்
டுசகு அழைத்துப்போ' என்றான் நடுக்கத்தோடும் வெட்கத்
தோடும் பாண்டவாசனைப்பார்த்து அழுதுகொண்டிருக்கும் பரி
தாப்பப்படத்தக்க திரௌபதியை ஸபைநடுவில் துசசாஸனன்
இழுத்தான்

தோண்ணுற்றோராவது அதயாயம்
த யு த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(திரௌபதி ஸபையில்புலம்பி, பீஷ்மர் தாமோஸ்ஸும் சொல்லமுடி
யாமையையும் அவள்விஷயத்தில் தமக்குள்ளவருந்தக்கூதையுஞ்
சொல்லித் திரௌபதி கேள்விக்கு யுகிஷ்டிராரை
மறுமொழி கூறச் சொன்னது)

துசசாஸனனாலும் மனததுயரத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டவ
ளும் அப்படிப் பீடிக்கப்பட்டதகாதவளுமான திரௌபதி, 'இந்
தப்பலவானான் துசசாஸனன் பலாதகாரமாக இழுத்ததனால்
சகதியற்றவளாகச் செய்யப்பட்டேன் ஸபையிலுள்ள இந்தக்

குருவமசத்தோருக்கு நான வந்தனஞ் செய்கிறேன் இந்தச் சூதாட்டம் நான் செய்ததன்று. இதற்கு முன்காரியத்தையும் பின்காரியத்தையும் நான் செய்யவில்லை ஆதலால், இந்தக்குற்றம் எனக்கிருக்கலாகாது' என்றுசொல்லி ஸ்பையில் விழுந்து யாவருக்கும் துயரமுண்டாகும்படி பின்வருமாறு புலம்பலானான்

‘இதற்குமுன் ஸ்வயம்வரஸ்பையில் வந்திருந்த அரசாக்களால் காணப்பட்டது தவிர மற்றெங்கும் காணப்படாமலிருந்த நான் இப்போது அம்பலத்துக்கு வந்தேன் முன்னே வீட்டிலிருக்கும் போது காற்றும் கதிரோனுங்கூட என்னைக் கண்டதில்லை அந்த நான் இப்போது ஸ்பைநடுவில் ஜனககூட்டத்தில் காணப்படுகிறேன் முன் வீட்டிலிருக்கும்போது மேலே காற்றுப்பட்டாலும் பாண்டவர்கள் பொறுசுக்கமாட்டார்கள் அவர்களே இப்போது இந்தத் துராதமாவான் துச்சாஸனனால் நான் தொடப்படுவதைப் பொறுக்கின்றனா மருமகனும் மகளும் கஷ்டப்பட்டத் தகாதவளுமான நான் பீடிக்கப்படுவதை இந்தக் குருவமசத்தவரும்பொறுப்பது விபரீதகாலமென்று நான் நினைக்கிறேன் கற்புள்ள சிறந்த பெண்ணாகிய நான் ஸ்பைநடுவில் இப்போது பிரவேசிக்கிறேனென்பதைவிடப் பெரிய இழிவு என்ன இருக்கிறது? அரசாக்களின் தாமத இப்போது எங்கே போயிற்று? முன்னோர்கள் கற்புள்ள பெண்ணை ஸ்பைக்குக் கொண்டுவருவதில்லையென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் முன்னோர்கள் செய்ததும் என்றமழியாததுமான அந்தத்தாமத கௌரவாக்களிடத்தில் அழிந்துபோயிற்று பாண்டவாக்குக்குப் பாரியையும் திருஷ்டத்யுமனன் சகோதரியும் கிருஷ்ணனுக்குத் தோழியும் கற்புள்ளவளுமான நான் இந்த ராஜஸ்பைக்கு எப்படி வரலாம்? குருவமசத்தோரே! தாமராஜருக்குத் தமக்குச்சரியான க்ஷத்திரியவருணத்தில் பிறந்த பாரியையாகிய என்னைத் தாலியென்றாவது தாலியல்லென்றாவது நீங்கள் சொல்லுங்கள் நீங்கள் சொன்னபடி செய்வேன் குருவமசத்தவர்களே! குருவமசத்தவாக்களின் கோத்தியை அழிப்பவனாகிய இந்த அலபன் என்னை மிக உறுதியாகப்பிடித்துத் துன்பப்படுத்துகிறான் அதை நான் வெகுநேரம் ஸஹிக்கமுடியாது குருவமசத்து அரசாக்களே! என்னை ஜயிக்கப்பட்டவளென்றே ஜயிக்கப்படாதவளென்றே எப்படி நீங்கள் நினைக்கிறீர்களோ அப்படி மறுமொழிகூற விரும்புகிறேன் உங்கள் சொற்படி செய்வேன்’ என்று சொன்னான்

அதைக்கேட்ட பீஷ்மா, ‘மேனமை பொருந்தியவளே! முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன் உலகத்தில் தாமதனை சிறந்த வழி

யை அறிவது மிகத்தெரிந்த மஹாதமாககளுக்கும் முடியாது உலகத்தில் பலவாறான மனிதன் எதைத் தாமமாக நினைக்கிறானோ அதுதான் தாமமாகிறது ¹ மறந்து தாமத்தின் கரையில் தடைபட்டு நிற்கிறது மேலும், இந்தத் தாமம் ஸ்கிசுமமாயிருப்பதனாலும் அறிதீரகு அரிதாயிருப்பதனாலும் முக்கியமாயிருப்பதனாலும் உன்னுடைய இந்தக் கேளவிக் குநிசசயமாகப் பகுத்து மறுமொழிகூற என்னால் முடியவில்லை ஆனால், இந்தக் குலத்துக்குச் சீக்கிரத்தில் அழிவுவருவது நினைம அத்தருத் தக்கபடி தான் கௌரவர்களைவரும் ஆசையையும் அநியாமையையுமே கைப்பற்றியிருக்கின்றனர் மேனமைபுறவனே! அப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு நீ மருமகளாயிருக்கிறாய் மேற்குலத்தோர்களையினங்க ளினால் மிகவும் பிடிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் தாமத்தின் மாக் கத்தைவிட்டு நழுவுவதில்லை பாஞ்சாலியே! துயரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும் தாமத்தையே கவனிப்பதாகிய இந்தச் சிறந்த ஒழுக்கம் உனக்கே தரும் பெரியோர்களும் தாமரத்தெரிந்தவார்களாகிய இந்தத் துரோணர் முதலானவர்களும் உயிர்போனவர்களையோலத் தலைகுனிந்து வெறுந்தேக்கங்களோடுருக்கின்றனர் இந்தக் கேளவிக் குநிசசயம் சொல்லவேண்டியவன் யுதிஷ்டிரனென்பது எனது அபிப்பிராயம் நீ ஜபிக்கப்பட்டவனென்றாவது ஜபிக்கப்படாதவனென்றாவது தானே வியத்தமாகச் சொல்லவேண்டியவன் அவன்' என்று சொன்னார்

தோண்ணுற்றிரண்டாவது அத்யாயம்
த யு த ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(துரியோதனன் முதலானவர்கள் பேசுவதும், துரியோதனன் கிரேன பகிக்குத் துடையைக் காண்பித்ததனால் பாண்டவர்கள் துரியோதனன் கீர்னை முதலானவர்களை வதந்தேய்யப் பிரஜ்ஜை செய்ததும், துரியோதனன் முதலானவர்களைத் திரேள பதி சபித்தபோது ஜகாயத்தீர்விரா பூமரி போழ்த்ததும்)

அந்தத்தேவி² அன்றிற்பெடைபோல அவவாறு அழுதுமிருதியாகக் கதறுவதைக்கண்டும், அந்தச்சபையிலுள்ள அரசர்கள் துரியோதனனுக்கு அஞ்சி, சரியென்றே அல்லது சிழையென்றே ஒருசொல்லும் சொல்லவில்லை அரசர்களின் பிள்ளைகளும் பேரன்மாரர்களும்

¹ ஜகவரியபலமுள்ளவன் அதாமத்தைத் தாமமென்று சொன்னாலும் மறுக்கக்கூடவில்லையென்பது கருத்து ² 'குாரி' என்பதுமூலம்

அவ்வாறு பேசாமலிருந்ததைக்கண்டபொழுது, திருதராஷ்டிரன் மகன் பாஞ்சாலராஜபுத்தரியான திரௌபதியைப்பார்த்துப் புன்னகை நகைத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான் 'மேலான கைரியமுள்ளவனே! தருபதபுத்தரியே! இந்த உன்கேள்வி உனபுருஷர்களாகிய பீமன், அர்ஜுனன், நக்ரூலன், ஸ்ஹ தேவன் இவர்களிடத்திலேயே இருக்கட்டும் உன்னிடமிருந்து வந்த சொல்லுக்கு இவர்களே மறுமொழிகூறட்டும் பாஞ்சாலியே! உனவிஷயத்தில் யுகிஷ்டிரானுக்கு யாதொரு உரிமையும் இல்லையென்று பெரியோர்களின் நடுவில் சொல்லட்டும் எல்லாரும் தாமராஜாவைப் பொய்யனாகச் செய்யட்டும் பாஞ்சாலி! (அப்போது) நீ தாவித்தனத்திலிருந்து விடப்படுவாய் தாமத்திலிருப்பவனும் மஹாத்மாவும் இந்திரனுகொப்பானவனுமாகிய தாமபுத்தரன் 'உனக்கு அதிகாரியா, அல்லது' என்பதைத் தானே சொல்லட்டும் இவன் சொன்னவுடனே இரண்டில ஒன்றை அடையலாம் இந்த ஸபையிலிருக்கிற சிறந்த குணவான்களான கௌரவர்களின்வரும் உனதுயரத்தில் அகப்பட இருந்தும் உனபுருஷர்கள் பாக்யம் குறைந்தவர்களாயிருப்பதை உண்மையாக அறிந்துதான் மறுமொழி சொல்லவில்லை' என நான் பிறகு, ஸபையோரின்வரும் கௌரவராஜாவான துரியோதனன் சொன்னதை முழங்கிப் புகழ்ந்தனா, கூலிக்கொண்டு மேலவஸ்திரங்களை எடுத்தது விசிறினா 'ஆ! ஆ!' என்ற துக்க சபதமும் உண்டாயிற்று மனத்தைக் கவருவதாகிய துரியோதனன்சொல்லைக் கேட்டபிறகு, ஸபையிலுள்ள கௌரவர்களுக்கூர் சந்தோஷமுண்டாயிற்று எல்லா அரசர்களும் கௌரவ ஸரேஷ்டனான துரியோதனன் தாமமாக நடக்கிறானென்று அவனைக்கொண்டாடி அவன்மேல் அனபோடிருந்தனா அவ்வரசர்களின்வரும், தாமந்தெரிந்தவரான யுகிஷ்டிரரும் யுத்தத்தில் தோல்வியடையாத அர்ஜுனனும் பீமஸேனனும் நகுலஸ்ஹ தேவர்களும் என்னசொல்லப்போகிறார்களென்று மிக்க ஆவலோடு முகங்களைக் குறுக்காகத்திருப்பி ஏறிட்டுப் பார்த்திருந்தனா, அந்த ஒலி ஓயந்த பிறகு, பீமஸேனன் அழகும சிறப்புமுள்ளதும் சாந்தணியப்பெற்றதுமான கையை எடுத்துப் பேசலானான்

'சிறந்தமனமுள்ளவரும் மூத்தவருமாகிய இந்தத்தாமராஜா எங்களுக்கு அதிகாரியாக இல்லாமற்போனால் இந்தக்கௌரவம் சத்தை நாங்கள் பொறுத்திருக்கமாட்டோம் எங்கள் புணரியங்களுக்கும் தவறாங்களுக்கும் உயிருக்குகூட அவரே அதிகாரி, அவர் தம்மைத் தோற்றதாக நினைக்கும்போது நாங்களும் (எங்கள்

கோத) தோற்றவாதாம் காலால் பூமியையிதிகும மானிடத் தனமையுள்ளவன் பாஞ்சாலியின் இந்தக்கூந்தல்களைத் தொட்ட பிறகு உயிரோடு என்னிடத்திலிருந்து விடுபட்டாட்டான் நீண்டும் திரண்டும் பரிசுபூதங்களைப்போன்றுமிருக்கும் என இருபுறங்களுக்கும் பாஞ்சுங்கள் இவற்றின் நடுவில் அகப்பட்டபிறகு இந்திரனானாலும் விடப்படமாட்டான் தாமமென்னும் கயிறறிஞல் கட்டப்படும் என தமையனரிடத்திலுள்ள மரியாதையினால் தடுக்கப்படும் அராஜனனால் அடக்கப்பட்டுமிருப்பதனால் இந்தத்தயரத்தை அனுபவிக்கிறேன் தாமராஜரால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்றேயுள்ள இந்தப்பாபிகளான திருதராஷ்டிர புதராகளைச் சிவசும அறபயிருக்கங்களை அழிப்பதுபோலக் கைகளென்னும் கத்திகளால் துணிததுவிடுவேன்' என்றுசொன்னான் அப்போது பீஷ்மரும் துரோணரும் விதூரரும், 'உன்னிடத்தில் எல்லாச்சகதியும் இருப்பது தெரியும் இப்போது பொறுத்ததுக்கொள்' என்று பீமனுக்குச் சொன்னார்கள்

காணன், 'சிறந்தபெண்ணே! அடிமை, புதரன், பிறருக்குட்பட்டபெண் இம்மூவரும் பொருளில்லாதவர்கள் நீ பொருளில்லாத தாஸனுடையமனைவி உனக்கு நாதனுமில்லை தாஸனுடைய தனமெல்லாம் எஜமானனுடையது நீ உள்ளேபோய்த துரியோதனனுடைய பரிவாரங்களைச்சேர் அதுதான் நீ செய்யவேண்டிய காரியம் மறந்து அவ்விடத்தில் கட்டளையிடப்படும் ஒ! ராஜபுதியே! திருதராஷ்டிர புதராகளெல்லாரும் உனக்கு எஜமானராகிறார்கள் பாண்டவாக்களல்லா சிறந்தபெண்ணே! யாரை அடைந்தால் சூதாடிப் பந்தயத்தினால் அடிமைத்தனமவராதோ அப்படிப்பட்ட மறறெருவனைக் கணவனாக உடனேதேடிக்கொள் தாவியாகப்போனபிறகு தன்னிஷ்டப்படி புருஷர்களைவைத்துக் கொள்வது குற்றமாகாது அஃது உனக்குத்தெரிந்திருக்கட்டும் யஜ்ஞஸேனனமக்களே! நகுலன் பீமஸேனன் யுதிஷ்டிரன் ஸஹதேவன் அராஜனன் ஆகிய எல்லோரும் தோற்றுப்போனார்கள் அதனால், நீ தாவியானாய் தங்களைத்தோற்றவர்கள் உனக்குக் கணவராகார்கள் பாஞ்சாலராஜனான துருபதன்பெண்ணாகிய இவளை ஸபைநடுவில் பந்தயமவைத்தாடின தாமராஜன் தன்பிறப்பினபயனையும் பராகரமத்தையும் ஆணமையையும் நினைக்கவில்லையோ?' என்றுசொன்னான் பீமஸேனன் அதைக்கேட்டு மிகவுமபொருதவனாகி ராஜாவை அனுசரித்துத் தாமமென்னும் கயிறறிஞல் கட்டப்பட்டுக் காணனை எரிப்பவன்போல் (பபாரத்து)க் கோபத்தினால் சிவந்தகண்களோடு துயரத்துடன் மிகப்பெரு

மூச்செறிந்தான் அவன், 'தாமராஜரே! இந்தத் தோப்பாகன் மகனமேல எனக்குக் கோபமில்லை உண்மையாக அடிமைத் தொழில்தான் அவனிட்ட கட்டளை நீ இவனைப் பந்தயம் வைக்காமலிருப்பீராயின் பகைவர்கள் நம்மை இவ்வாறு பேசுவார்களா?' என்று தாமராஜாவைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

பீமஸேனன்சொல்லைக் கேட்டவுடன், ராஜாவான் துரியோதனன், மதியங்கி மௌனமாயிருந்த புதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'ஓ! அரசனே! பீமஸேனனும் அாஜனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் உன்னுடைய கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர் கிருஷ்ண ஜயிக்கப்படாதவனென்று நீ நினைக்கிறாயா' அவன் கேள்விக் குமறுமொழி சொல்' என்று சொன்னான் தாமராஜாவைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னபிறகு, தன்னுடைய ஸுஸ்வாயத்தின் காவத்தினால் மதிக்கெட்ட துரியோதனன் புன்னகையுடன் பாஞ்சாலியைப்பார்த்துப் பீமஸேனை அவமானப்படுத்துவதற்காகக் காணனுடன் பரிகாசஞ்செய்து தன் வஸ்திரத்தை விலக்கி வாழை மரத்துக்கும் யானைத்துதிகைக்கும் ஒப்பானதும் வஜராயுத்தத்துக்கு ஒப்பான திடமுள்ளதும் எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியதுமான தன்¹ இடத்துடையைத் திரைப்பதிபாக்க அவளுக்குக் காண்பித்தான் பீமஸேனன் அவனைப் பார்த்துச் சிவந்தகண்களோடு விழித்தது அரசர்களின் நடுவில் அந்த ஸபையோரெல்லாம் கேட்கும்படி, 'ஓ! துரியோதன! விருகோதன பெருமபோரில் உன்னுடைய இந்தத்துடையைக் கதையினால் பிளந்துவிடாளுயின் அவன் முன்கூறுகள் சென்ற லோகத்திற்குச் செல்லான்' என்று சொன்னான் கோபித்த பீமஸேனனுடைய மயிரககால்கள் எல்லா வற்றினின்றும் அகனிஜவாலைகள், கொளுத்தப்பட்ட மரத்தின் பொந்துகளினின்றும் கிளம்புவதுபோல வெளிப்பட்டன

அப்போது விதுரா, 'பிரதிபவமசத்து அரசர்களே! பெரும பயத்தைப்பாருங்கள் பீமஸேனனால் அந்தப்பயம் வருமென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள் இந்தப் பரதவமசத்தாரிடத்தில் இந்தப் பெரிய அநீதி முந்திய வினைப்பயனாக உண்டாயிருப்பதென்பது திண்ணம் ஓ! திருதராஷ்டிர புத்திரனே! ஸபையில் ஸதிரீயைக் கொண்டுவந்து விவாதஞ் செய்வதென்பது அளவுக்குமேற்பட்ட சூதாட்டமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது உங்களுடைய யோக்கேஷ்மங்களினைத்தும் அழிந்தன கௌரவர்கள் பாவமான ஆலோசனைகளைச் செய்கின்றனர் கௌரவர்களே! இந்தத்தாமத்தைச்

¹ இடத்துடை தன் ஸதிரீக்கு உரியது, ஆதிபாவம் நடக்க-ம பக்கத்திற்கானாக.

சீக்கிரம தெரிந்துகொள்ளுங்கள் தாமம கெட்டால் ஸபைகெடும்
 சூதாடுகிறவன் தன்னைத் தோறபதற்குமுன்னே இவனைப் பந்தயம்
 வைத்திருப்பானாயின் இவளுக்கு அதிகாரியாயிருந்திருப்பன்.
 ஸ்வதந்திரமில்லாதவன் எதை வைத்தாடுகிறானோ அதைஜயித்தது
 கனவில ஜயித்த தன்மபோலத்தான் ஆகுமென்று நினைக்கிறேன்.
 கொளரவாகளே ! சகுனிசொல்லைக்கேட்டு இரத்த தாமததைவிட்டு
 விலகிப் போகாதீர்கள்' என்று சொன்னா அப்போது துரியோ
 தன்ன, 'யாஜ்ஞஸேனியே ! பீமன் அாஜுனன் நகுலஸஹதேவர்
 கள் இவர்களுடைய சொல்லுக்காகக் காததிருக்கிறேன் யுதிஷ்டி
 னுக்கதிகாரமில்லையென்று அவர்கள் சொல்லட்டும் உடனே அடி
 மைத்தன் ததிலிருந்து விடப்படுவாய்' என்று சொன்னான். அப்
 போது அாஜுனன், 'குருதிபுதாரும் மஹாதமாவுமான தாமராஜர்
 முதலில் எங்களைப்பந்தயம் வைத்தபோது அதிகாரமுள்ளவராய்
 யிருந்தார். அவர் தம்மைத் தோற்றபிற்கு யாருக்கதிகாரி
 எனபதைக் கொளரவாக்களைவரும் அறிபுங்கள்' என்று சொன்
 னான் காணன், 'துசராஸனா ! நான் சொல்வதைத் தெரிந்து
 கொள் வெகுநேரம் இவனோடென்ன பேச்சு ? வீரனே ! திரௌ
 பதியை அழைத்துப்போ துரியோதனா ! நீ அவனைத் தாவிப்பாக
 வைத்து உன்னிஷ்டப்படி அனுபவி' என்று சொன்னான் பிறகு
 காரதாரராஜாவின் புதரான சகுனி, 'காணா ! சிறந்தகைகளை
 யுடையவனே ! 'உன்னிஷ்டப்படி செய்' என்று நீ சொன்னது
 நன்றாயிருக்கிறது' என்று சொன்னான் துராதமாவான் துசராஸ
 னன், பிறகு, திரௌபதியைப் 'பலாதகாரமாகச் சீக்கிரத்திலுள்ள
 னே அழைத்துக் கொண்டுபோக ஆரம்பித்து அவளை இழுத்தான்.
 அதனால் பெண்ணரசியான பாஞ்சாலி கதறினா 'பீஷ்மரே !
 துரோணரே ! அஸ்வத்தாமாவே ! கிருபரே ! தாமிஷ்டரும் தாமத
 தில் அன்புள்ளவருமான விதுரரே ! என்னைக் காப்பாற்றுகங்கள்
 திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவே ! உமது மருமகளைக் காப்பாற்றும்
 மஹானுபாவையும் எல்லாம்தெரிந்தவளுமெல்லாவற்றையுமபாத்
 திருப்பவளுமான காரதாரியே ! துரியோதனன்பயத்தினால் வருத்
 தப்பட்டு நடுங்கியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்று வீரகளைப்பெற்ற
 குருதிதேவியே ! என்னை நீ பாராகக் கில்லையே அயோக்யனால் பீடிக்
 கப்படும் உன்மருமகளை நீ காப்பாற்றவில்லையே இவ்வாறு அடிக்கடி
 புலம்புகிற என்னைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லாமற் போனால்
 பாக்கியமற்ற நான் துரியோதனனுக்கு வசப்பட்டுக் கெட்டுப்போ
 வேன் பாண்டுமஹாராஜாவும் தாமதேவதையும் தேவேந்திரனும்
 வாய்ப்புகவானும் அஸ்வினிதேவதைகளும் தங்கள்மருமகளைக் காட்

பாற்றவில்லையே! பதிவிரதையும் பாககியமில்லாதவளுமான நான ஜீவிப்பேனாபின் கஷ்டம் சீ! ' என்றாள்

விதரா, ' ராஜகுமாரியே! நீசொல்லுகிறதை நான் கேட்கிறேன் இந்தப்பாண்டவர்கள் ஒன்றும் பேசுவதில்லையே பாப புத்தியுள்ளவனும் செயந்நன்றிகொள்வவனுமான துரியோதனனை உன் விருப்பத்திற்காக நான் சொல்லும் சொல்லை நீயே கேள் துரியோதனனும் அவனைச் சோதனவர்களும் மிகக்கெட்டவர்கள், திருதராஷ்டிரமஹாராஜா பிள்ளைகளுடன் கூடவே மோசமசெய்கிறா பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிகக்கெட்டவனுமாகிய இந்தத் துரியோதனன் நான் சொல்லும் பெரியசொல்லைக் கேளாமற் போவனோ எனனவோ ' என்று திரௌபதிகுசுசொல்லித் திருதராஷ்டிரனுடைய புத்தான துச்சாஸனனைப் பார்த்து, ' ராஜபுத்திரா! திரௌபதியைக் கஷ்டப்படுத்தாதே, நீ நாசத்தைப் பாராமலிருக்கலாம் ' என்று சொன்னா துச்சாஸனுக்கு இவ்வாறு சொன்ன பிறகு, திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, ' மஹாராஜாவே! நீ இவ்வாறு திரௌபதியைக் கஷ்டப்படுத்துவீராயின் பாண்டவர்களைக் கெடுத்தகாரணத்தினாலேயே இந்தப்பாபியான உமதுபுத்திரனும் அவனமந்திரிகளும், கோபித்த பீமராஜனாகளிருவார்களாலும் நகுலஸஹதேவர்களாலும் வெஞ்சீக்கிரத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள் ஆதலால், பிள்ளையைத் தடுக்கக்கடவீர் கெட்டுப்போகக் கருதவேண்டாம் ' என்று சொன்னா, இதைக்கேட்டுப் புத்திகெட்ட திருதராஷ்டிரன் ஒருமறுமொழியும் சொல்லவில்லை, அப்போது நீண்டகண்களையுடைய பாபியான துரியோதனன் விதியினால் வந்த அறிவினமையினால் இழக்கப்பட்டு விதராசொன்னதை லக்ஷ்யஞ்செய்யாமல் ஸந்தோஷத்துடன் அடிக்கடி திரௌபதிக்ருத துடையைக்காண்பித்தான், துடையைக்காண்பிக்குமபோது தாமபுத்தரின் தம்பியும் பலமும அகங்காரமுமுள்ளவனுமான விருகோதனன் துரியோதனனைப் பார்த்தான் அப்போது பீமஸேனன், தனக்குச்செய்த அநக அலமான தைநினைத் துச்ச சிவந்தகண்களை விழித்துக் கோபத்தை அடக்கி வெளிப்படையாகப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்

' நான் துரியோதனனைக் கொல்வேன் தனஞ்சயன்காணனைக் கொல்வான் சூதில் தோதவனாகிய சகுனியை ஸஹதேவன் கொல்வான் இந்த ஸபைநடுவில் மதுபடியும் இந்தப் பெரியசொல்லைச் சொல்வேன் நமக்கு யுத்தமநேரும் போது தேவர்கள் இதை ஸத்தியமாகச் செய்வார்கள் இரதப்பாபியான துரியோதனனை யுத்தத்தில் கதையினால் கொல்

வேன தரையிலவிழுந்த இவனதலையைக் காலால் மிதிப்பேன
 சூரனும் கொடியவனும் தூராதமாவுமான துச்சாஸனனுடைய
 மாபைப்பிள்ளது சிங்கமபோல ரகத்ததைக்குடிப்பேன' என்று
 சொன்னான் அாஜுனன், 'பீமஸேனா! உன்னுடன் பகைத்த
 வாகள இருப்பதில்லை வீட்டில் ஸுகமாக இருக்கும் மூடாகளுக்
 குப் பெருமபயம்தெரியாது, பீமா! சிறந்தவாருடைய முயற்சி
 பேச்சினால் தெரிவிக்கப்படாது கூத்திரியதாமததினபடி இவா
 கள் யுத்தத்தில் நமமுடன் நிற்பார்களாயின் துரியோதனன் கா
 ணன் தூராதமாவான் சகுனி துச்சாஸனன் இந்நாலவருடைய
 ரகத்ததையும் பூமி குடிக்கும், பீமஸேனா! இந்தத் தூராதமாகள
 ஸந்தோஷப்படும்படி பேசுகின்ற பொருமைக்காரனான காணனை
 உன் ஆஜைஞயினால் நான் யுத்தத்தில் கொல்வேன், காணனையும்
 காணனைச் சோந்தவார்களையும் பாணங்கனினால் யுத்தத்திற்கொல்
 வேன் மற்றுமுள்ள எந்த அரசர்கள் யுத்தியிலலாமல் எனனோடு
 யுத்தஞ்செய்வார்களோ அவர்களெல்லாரையும் கூரிய அம்புகளி
 னால் யமலோகத்திற்கனுப்புவேன் எனனுடைய ஸத்தியம்போ
 மானால் இம்மயமில் இடத்தைவிட்டு விலகும், ஸுபாயன் ஒளியற்
 துப்போவான், குளிர்ச்சி சந்திரனைவிட்டுப்போயவிடும்' என்று
 சொன்னான் அாஜுனன் இவ்வாறுசொன்னபிறகு, பெருமை
 யுள்ளவனும் பராகரமமும சிறப்புமுள்ளவனும் மாதரிபுதரனு
 மானஸஹதேவன் பெரியகையைத்தூக்கிச் சகுனியின்வத்ததைச்
 செய்யக்கருதிக் கோபத்தினால் கண்களசிவந்து பலமுறை பெரு
 மூச்சு விட்டுக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான் 'மூடா!
 காரதாரராஜாக்களின் புகழைக் கெடுத்தவனே! நீ எவற்றைப்
 பாச்சிகைக்கென்று நினைக்கிறாயோ இவை பாச்சிகைகளால்,
 உன்னால்யுத்தஞ்செய்வதற்காக எடுக்கப்பட்டகூடையானபாணங்
 களாகும் ஸுபலபுதரனே! கூத்திரியதாமப்படி நீ யுத்தத்தில்
 நிற்பாயாயின் உன்னைப்பற்றிப் பீமன்சொன்னதை உன்விஷயத்தி
 லும் உன் பந்துக்களவிஷயத்திலும் செய்கையினால் நிறைவேற்று
 வேன் ¹ முடித்துக்கொள்ள வேண்டியவற்றை எல்லாம் முடித்
 துக்கொள்' என்றான் ஜனமேஜயபேர! ஸஹதேவன்சொல்லைக்
 கேட்டு மனிதர்களுள் மிகக் அழகானருலனும் சொல்லலானான்
 'இந்தசகுந்தாட்டத்தில் மோசககாரர்களும் திருதராஷ்டிரபுத்ரா
 களும் துரியோதனனுக்கு வேண்டினவார்களுமான எவர்களால்
 இந்தத்திரௌபதி கொடுஞ்சொற்கள் சொல்லப்பட்டாளோ, மிகக்
 கொடியநடையுள்ளவர்களும் இறக்கப்போகிறவர்களும் காலத்

¹ பிறகு நீ இருக்கமாட்டாய் என்பதுகருத்து

தினூல ஏவப்பட்டவாகளுமான அவர்களில் பெருமபான்மையோருக்கு யமலோகத்தை நான் காண்பிப்பேன் எனக்குப் பகையாளியும் மனிதர்களில் இழிவானவனும் துராதமாவும் உலூகனென்னும் சகுனியின் அன்புள்ளபுதரனை யுத்தத்தில் நான்கொல்லப்போகிறேன் தாமராஜருடைய கட்டளையினாலும் திரௌபதியின் கருத்தை அனுஸரித்தும் பூமியில் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் இல்லாமற் சீக்கிரத்தில் செயதுவிடுவேன்' என்றான் திரௌபதி, 'பாபிஷ்டா! நீ துடையை எனக்குக் காண்பித்து நீயும் பாரததுக்கொண்டதனால் உனக்கு மரணம் துடையிலேயே வரப்போகிறது துராதமாவான் உன்ஸலேறாதான் எனனை இப்படிப்பிடிப்பதனால் இவனது ரகத்தை விருகோதரா குடிக்கவேபோகிறா மிக்கசெடுநினைவுள்ள இந்தக்காணனைப் பிள்ளைகள் பந்துக்கள் மந்திரிகள் சேனைகள் முதலியவர்களோடு தனஞ்சயா கொல்லப்போகிறா அலபததனமுள்ளவனும் மோசககாரனும் பாபத்தில் மனமுள்ளவனுமாகிய சகுனியையும் அவன் சுற்றத்தாரையும் ஸஹதேவா கோபித்து யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறா' என்றுசொன்னான் தாமமான் ஒழுக்கமுள்ள திரௌபதியினால் இந்தசசொல் சொல்லப்பட்டபோது அந்தச் சபையில் ஆகாயத்திலிருந்து மிகப்பெரிய பூமாரிப்பொழிந்தது ஜனமேஜயராஜாவே! அவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு அந்தஸ்பையோர் பேசவில்லை ஆஜுன்னிடத்தில் பயத்தினால் அந்தச் சபையெல்லாம் ஒலியடங்கியிருந்தது

தோண்ணுறறுமுனருவது அதயாயம்
த யு த பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(கோபித்த அர்ஜுனை யுகிஷ்டார் ஸமாதானப்படுத்தியதும், திரௌபதிக்குத் திருதராஷ்டிரன் வரமளித்ததும்)

அப்பொழுது திரௌபதி சொல்லியதைக்கேட்டுக் கோபமுற்ற தனஞ்சயன், கோபத்தினால் சிவந்தகண்களுடன், 'இந்தத் தாமராஜரான் யுகிஷ்டரா என்னைத் தடுக்கிறா' என்று சொன்னான் இவ்வாறுசொல்லி வீரனாண்ஸவயஸாசியானவன் கோபத்தாற்சிவந்த கண்களுடன் விலலையெடுத்துக்கொண்டெழுந்த அந்தச் சத்தருக்களைப் பாராததான் பிரளயகாலத்தில் எல்லாலோகங்களையுமெரிக்கும் அகனியைப்போலவும் தசுஷயாகத்தில் பசுக்களைக் கொல்ல யத்தனித்துக் கோபித்த ருத்திரரைப்போலவும் விலலைக்கையிற்பிடித்துக் கொல்வதற்காகப் பலமுறை நோக்கிக்கொண்டு

யுத்தத்திற்கு முயற்சியுள்ளவனாயிருந்த அாஜுனனை அங்குள்ள அரசார்களின்வரும் கண்டனா அவ்வாறிருந்த அாஜுனனைக் கண்டு அங்குள்ள மனிதர்கள் வயஸனமுற்றனா தனஞ்சயனுடைய பராகரம்தகையறிந்தவரனைவரும் அப்போது உயிரில் ஆசையைவிட்டு இமைகொட்டாத கண்களோடு இறந்தவாபோலிருந்தனா அாஜுனனையும் தாமபுத்திரரையும் அரசாக்கள கண்ணெடுத்தப பாரததனா அப்போது அாஜுனன கோபித்ததைப்பார்த்துப் பூயிடுங்கிறது ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும்பிராணிகளும் பயப்பட்டு நடுங்கின அப்போது ஸ்ராயணம் பிரகாசிக்கவில்லை, காற்றுமடிக்கவில்லை, சந்திரன், சந்திரைகள், ஆகாயம், திசைகள் ஒன்றும் பிரகாசிக்கவில்லை, ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமாகிய உலகமனைத்தும் கலங்கிப்போயிற்று அந்த அாஜுனன் எழுந்திருக்கும்போது ஆகாயத்தில் ஸ்ராயண உதயமாவது போல விளங்கினான் அவ்வாறு கோபித்துப் பிரளயகாலத்தில் உலகத்தை அழிக்கமுடியுமனுகொப்பாயிருந்த அாஜுனனைக் கண்டு பீமஸேனனும் ஸந்தோஷமடைந்து யுத்தஞ்செய்யவே எண்ணுகொண்டான் அப்போது கருடன் நாகங்களைக் கொல்வதுபோல எல்லாப்பகைவரையும் கொல்லக்கருதி மிக்ககோபித்த தனஞ்சயனைத் திரௌபதியுமேருக்கினான் கோபித்துப் பிரளயகாலத்து அகனியைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற அாஜுனன், கண்ணெடுத்தபபாக்க முடியாமலிருந்தான் பராகரமத்தோடுகூடிய அாஜுனனைக்கண்டு அந்த நகரத்திலுள்ளோர் வயஸனப்பட்டனா வேகமாகக்கிளம்புகின்ற தனஞ்சயனைக்கண்டு தாமராஜாவானவா இந்திரன் உபேந்திரனை அடக்குவதுபோல அடக்கினா தையுள்ளவரும் மூத்தவரும் தாமராஜாவுமான யுதிஷ்டிரா, 'அாஜுனா! அவஸரமாகக் காரியம் செய்யாதே கோத்தி அழியலாகாது பாவஞ் செய்வார்களாகிய இந்தச் சூதாட்டக்காரர்களை நான் எரித்துவிடமுடியும் ஆனால், அஸ்திபத்திற்கு அது மாரக்கமென்றறிந்ததனால் என கோபம் அடங்குகிறது பாண்டவனே! உலகநன்மைக்காக நீயும் இந்தக் கோபத்தை அடக்கு' என்று சொன்னா தாமராஜாவினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பாண்டவனான தனஞ்சயன் துரியோதனன்மேலிருந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டான் அந்தவீரனான பலருன்ன அடங்கினபோது ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களும்டங்கிய உலகம் மறுபடியும் ஸந்தோஷமடைந்தது ஜனமேஜயரே! அவ்வாறு தமையனரால் அாஜுனன் தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு விருகோத்தரன் துயரமடைந்தான். அந்தச் சபை சப்தமில்லாமலிருந்தது ஜனமேஜயரே!

அப்போது திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவின கிருஹத்தில் அகனி ஹோதாசாலையில் நரி உரக்கஊனையிட்டது நாலுபக்கங்களிலும் கழுதைகளும் கொடியபக்ஷிகளும் நரிகளுக்கு எதிராக ஒலித்தன தத்துவஜ்ஞானியான விதூரரும் கார்தாரியும் விதவானான பீஷம தரோணகிருபாகளும் அநதவிகாரமான சபதத்தைக்கேட்டு, 'சுப முண்டாக வேண்டும், சுபமுண்டாகவேண்டும்' என்று உரக்கக் கூறினா பிறகு, கார்தாரியும் எல்லாதெரிந்தவரான விதூரரும் அநதக் கொடிய அபசருனத்தைக்கண்டு துக்கத்தினுடன் திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவுக்குத் தெரிவித்தனர்

அதன்பிறகு, திருதராஷ்டிரன், 'புத்தியில்லாத தூரியோதனா! அயோகயா! கௌரவர்களின்ஸபையில் ஒருபெண்ணை—அதிதும் தாமபத்தினியான திரௌபதியை—பாரததுப பரிஹாஸமாகப் பேசிலுய அதனால் கெட்டுப்போகிறாய்' என்றுசொன்னான் நல்லபுத்தியுள்ளவனும் உண்மையைறிந்தவனுமான திருதராஷ்டிரன் இவவாறுசொல்லித் தனபுத்தரர்களுக்கு அபாயம் நோந திருப்பதைப் புத்தியினால் ஆராய்ந்து அவர்களின் நன்மையைத் தேடி, பாஞ்சாலராஜன் மகளான கிருஷ்ணையேநோக்கி, இன் சொல்லைமுன்னிட்டு, 'பாஞ்சாலீ! தாமதத்தையே தலைமையாகக் கொண்டவனும் கற்புள்ளவளுமாகிய நீ எனது மருமகன்களுக்குள் சிறந்தவளாகையால் உனக்கென்னவரமவேண்டுமோ அதை என்னிடம்கேள்' என்று சொன்னான் அதைக்கேட்டுத் திரௌபதி, 'பரதஸுரேஷ்டரே! நீர் எனக்குவரமகொடுப்பதாயிருந்தால் கேட்கிறேன் எல்லாத் தாமதங்களையும் அனுசரிப்பவரும் மேனமை பொருந்தினவருமான புத்திஷ்டிரா தாஸராசாமலிருக்கக் கடவா உயரந்தமனமுள்ளவனும் எனபுதலவனுமாகிய இந்தப்ரதிவிநதியனை அறியாத்திறுவர்கள் 'தாஸபுத்தரா!' என்றழையாமலிருக்க வேண்டும் பாரதரே! முதலில் ஸாதாரணமனிதனாக இராமல் ராஜபுத்தரனாக இருந்து கொண்டாடப்பட்ட புருஷன் தான்தாஸபுத்தரென்னறிந்தால் இறந்துவிடுவானன்றோ?' என்றுசொன்னான் திருதராஷ்டிரன், 'சிறந்தவளே! நீ எப்படிச்சொல்லுகிறாயோ அப்படியேயாகட்டும், மங்களமானவளே! உனக்கு இரண்டாவது வரமும் கொடுப்பேன், கேள் எனமனமே கொடுக்கிறது உனக்கு ஒருவரம் போதாது' என்று சொன்னான் திரௌபதி, 'அரசரே! ரதங்களும் விறகளுமுள்ளவர்களான பீமஸேனாஜுனார்களும் நகுல ஸஹதேவர்களும் அடிமைகளாயிராமல் ஸ்வதந்திரர்களாயிருக்குமபடி நான்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்' என்றுகேட்டாள். திருதராஷ்டிரன், 'மஹானுபாவையே! பெண்ணே! நீ விரும்பு

கிறபடியே ஆகட்டும் நமமிடத்தில் மூன்றாவதுவரமுடிகேள் இவ
விரண்டு வரங்களினால் நீ முழுநன்மையும் பெறவிடலை தாமதவ
ருதவளான நீதான் எனது மருமகனெல்லாரிலும் கிறந்தவள் ?
என்றுசொன்னான். திரௌபதி, ' மஹிமைபொருந்தியவரே !
ஆசையானது தாமததைக்கெடுக்கும் ஆதலால், நான் ஆசைப்
பட்டவிலை ராஜஸுரேஷ்டரே ! நான் மூன்றாவதுவரம் வரங்கத
தகாதவள் அரசாக்கரசரே ! வைஸ்யனுக்கு ஒருவரெனும்,
க்ஷத்திரியப்பெண்ணுக்கு இரண்டு வரங்களெனும், ராஜாவுக்கு
மூன்றுவரங்களெனும், பிராமணனுக்கு நூறுவரங்களெனும்
சொல்லுகின்றனா இந்த எனக்கவாகள் மிகப்பாபமுள்ளவாக
ளாக ஆகி இப்போது கரையேற்றப்பட்டனா அரசரே ! இனி,
தம் நற்செய்கைகளினால் நன்மைகளை அடைவார்கள் என்று
சொன்னான்.

தோண்ணுற்றநான்காவது அதயாயம்

தயூதபாவம். (தோடர்ச்சி)

(கூர்ணன் சோர்ணதற்காகக்கோபித்த பீமனைத்
தர்மபுத்திரர் அடக்கினது)

காணன், ' அழகினால் பெயர்பெற்ற மானிடப் பெண்கள்
நாம கேட்குருப்பவர்களுள் யாருக்கும் இப்படிப்பட்ட செய்கையி
ருந்ததைக் கேட்டிலம் இந்த ஸபையில் திருதராஷ்டிரபுத்ரர்கள்
பாண்டவர்களினமேல் கரைகடந்த கோபாவேசம்கொண்டிருந்த
ஸமயத்தில், துருபதபுத்திரியான கிருஷ்ணை பாண்டவர்களுக்
குப் பரிஹாரமானா ஒடமில்லாத ஜலத்தில் விழுந்து தரை
அகப்படாமல் முழுகிக்கொண்டிருக்கும் பாண்டவர்களுக்கு இந்
தப்பாருசாலி கரைசோகமும் கப்பலானா ' என்றுசொன்னான்
கௌரவர்களின் நடுவில் அவனசொல்லியதைக்கேட்டு, பீமஸே
னன், மிகக்கோபமும் துயரமுமுற்றவனாகி, ' பாண்டவர்களுக்கு
ஸதீர்தானகதியா? ' என்றுசொல்லி அராஜுனனைப் பார்த்து, ' ஒ !
தனஞ்சயா ! ' ஸந்ததி, புண்ணியகாமம், ஞானமஎனனும் மூன்று
ஒளிகள் சோந்தவனதான் மனிதன், ஏனெனில், இம்மூன்று
னோடுந்தான் பிரஜைகள் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனா உயிர்
போனபிறகு அசுத்தமும் ஒன்றுமில்லாததுமான தேகம் உறவின
ராலவிடப்படும்போது இம்மூன்றுந்தான் ஆத்மாவுக்கு ஸாதகமாக
ளாகின்றன ' என்று தேவலா சொல்லியிருக்கிறா பெண்டாட்டி
யை அயலானதெரிட்டதனால் நமக்கு அந்தஒளி கெடுக்கப்பட்டது.

பிறன் தொடடவளிடத்தில் உண்டானது ஸந்ததியாவதெப்படி? என்றுசொன்னான் (அதற்கு அரஜுனன்) 'பாரதனே! மேலோரா, இழிவானவன் கடுஞ்சொற்களைச்சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் அவனுக்கு மறுமொழிகூறுவது ஒருகாலுமில்லை எல்லாந தெரிந்தவாகளும் தமக்குத்தாமே கௌரவத்தைப்பெற்றவாகளுமான சான்றோர்கள் பிறாசெய்த உபகாரங்களைமட்டும் நினைப்பார்கள், அபகாரங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவற்றை நினைப்பாரா' என்றுசொன்னான் பீமஸேனன், 'அரசாக்கரசரே! தர்மராஜாவே! சோரநிருகுகும் இந்தச் சத்துருக்களனைவரையும் இங்கேயே வேரோடு அழித்துவிட்டோமா? அல்லது இதைவிட்டு வெளிப்பட்டபிறகு செய்யட்டுமா? பாரதரே! இதில் நமக்குஸந்தேகந்தான் எதற்கு? வாய்ச்சொல்தான் எதற்கு? இந்த இடத்தில் இப்போதே இவர்களைக் கொன்றுவிடுகிறேன் இந்தப்பூமியை நீர் ஆளும்' என்றுசொல்லித் தனதம்பிமாரகளுடன்கூட மானங்களின் நடுவிலிருக்கும் வமிமம்போல அடிககடி பகைவரைக் கண்ணெடுத்தபாராததான், சிறந்தகைகளையுடைய வீரனாகியபீமன் சிறந்தசெய்கையுடைய தாமராஜாவினால் ஸமாதானஞ் செய்யப்பட்டும் அவரைப்பார்த்து உட்கொதிப்பினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தான் ஜனமேஜயரே! கோபித்தபீமஸேனனுடைய காதுகள்முதலான துவாரங்களிலிருந்து புகையோடும் பொறிகளோடும் ஜவாலையோடுங்கூடத் தீஉண்டாயிற்று அவனுடையமுகம் பிளையகாலத்தில் உருவமெடுத்ததுவந்த யமனுடைய முகம்போலப் புருவநெறிப்பினால் பாரக்கக்கூடாமலிருந்தது கைகளால் சோப்பிப்பவனாகிய அந்தபீமனை யுதிஷ்டிரா கையினால் தடுத்தது, 'பாரதனே! இதுவேண்டாம், பேசாமலிரு' என்று சொன்னாரா, கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடைய அம்மஹாவீரனைத் தடுத்தபிறகு, தமதந்தையான திருதராஷ்டிரனிடம் கைகூப்பி நின்று

தோண்ணுற்றதைதாவது அதயாயம்

த யூ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(சீருதராஷ்டிரன் விடைகொடுத்ததன்மேல் தர்மபுத்திரர்

இந்நீர்ப்பிரஸ்தம் சென்றது)

யுதிஷ்டிரா, 'பரதவம்சத்தரசரே! உமக்கு நான்கள் என்ன செய்யக்கடவோம்? எங்களுக்குக் கட்டளைபிடும நீர்தாம் எங்களுக்குப்பிரபு, பாரதரே! எப்போதும் உமதுகூட்டனைப்படி நடக்

ககருதுகிறோம்' என்றுசொன்னா திருதராஷ்டிரன், 'அஜாத
சத்ருவே! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும் நீங்கள்சூழ்மமாய்
உபத்திரவமில்லாதவழியிற் செல்லுங்கள் எனனாவைக்கொடுக்க
கப்பெற்ற நீங்கள் உங்களுதனங்களுடன்சென்று ராஜ்யத்தை
ஆளுங்கள் * முதிர்ந்தவனாகிய எனது இரதக்கட்டளையை நீங்கள்
அறியவேண்டும் நான் சொல்வதெல்லாம் உங்கள் நன்மைக்கும்
மேனமைக்கும் முக்கியகாரணமாகும் அப்பா! யுதிஷ்டிரா! தா
மங்களின் துட்பமானவழிகளை நீ அறிந்தவன் சிறந்த அறிவுள்ள
வனே! நீ நன்றாகக்கற்பிக்கப்பட்டவன், பெரியோர்களிடத்தில்
பணிவுசெய்தவன் அறிவுள்ள இடத்தில் அடக்கமிருக்கும் பார
தனே! நீ ஆறுதலடை ¹ மரமல்லாதனவற்றில் வாளமுதலிய
ஆயுதங்கள் பிரவேசிப்பதில்லை ஆதலால், மரத்திலேதான் அவை
போடப்படுகின்றன எவர்கள் தீங்குகளைமற்றது குற்றங்களைப்
பாராமல் குணத்தையே அறிந்து பகைசெய்யாமலிருக்கின்ற
னரோ அவர்கள் தாம் மேனமக்கள் மேனமக்கள் பிறாசெய்த
உபகாரங்களையே நினைப்பதன்றிப் பிறராரசெய்யப்பட்ட தீங்கு
களை நினைப்பாரா, அயலாருக்கு உபகாரஞ்செய்யும்போது பிரதிபு
காரத்தை எதிர்பாரா யுதிஷ்டிரா! கீழ்மக்கள் ஒற்றுமையாகப்
பேசும்போதே கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லா தாங்கள் முதலிற்
சொல்லாமல் பிறாசொன்னபிறகு அவாசன்களுக்கு கடுஞ்சொ
ல்லுவிடுவார்கள் நடுத்தரத்தினர் தீராகளான மேனமக்கள்
பிறா இன்னொருசொற்களைச்சொன்னாலும் (சொல்லக்கருதிச்)
சொல்லாமலிருந்தாலும் தாங்கள் ஒருபோதும் மறுமொழிசொ
ல்லா எல்லாம்தெரிந்தசான்றோர் ஆதமனானததையடைந்து
உபகாரங்களையே நினைப்பதன்றி அபகாரங்கள் பிறாரசெய்யப்பட
பிறருதாலும் அவற்றை நினைப்பா ஸாதுக்கள் ஆரியர்களின்
வீரமடிகளைக்கடவாமல் காண்பதற்கினியவராகவேயிருப்பாரா அப
படியே யோக்கியனாகிய நீயும் ஸபையில் சான்றோரடப்பது
போலவே நடந்திருக்கிறாய் அப்பா! துரியோதனனசெய்த அந
தக கொடுமையை மனத்திலவைக்காதே பாரதனே! உனதாயான
காரதாரியையும், உனகுணத்தில் அன்புடன்வந்திருக்கும் முதி
யோனும் கண்தெரியாதவனும் உனதந்தையுமாகிய என்னையும்
பாரா. நான் நமதுபுதரர்களின் ஸநேஹிதர்களையும் பலாபலங்களை
யும் பார்க்கக்கருதினதனால் தெரிந்துதான் இரதச்சூதாட்டத்தை
விளக்காமலிருந்தேன் வேந்தே! உன்னை ராஜாவாகவும் எல்
லாசாரஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தசிறந்தபுத்தியுள்ள விதுரனை

¹ பொறுத்தவனிடத்தில்தான் பகைசெய்வா என்பது கருத்து,

மந்திரியாகவும் பெற்ற கௌரவர்களுக்கு யாரும்கவலைப்படவேண்டியதேயில்லை உன்னிடத்தில் தாமமும் அரஜுனனிடத்தில் மனவுறுதியும் பீமஸேனனிடத்தில் பராகமமும் புருஷஸரேஷ்டாகளான நகுலஸஹதேவர்களிடத்தில் சுதந்தமானகுருபகதியும் இருக்கின்றன அஜாதசதருவே ! உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும் காண்டவபரஸத்ததைச்சோ உன்பிராதாகளான துரியோதனன முதலானவர்களுடன் உனக்கு ஸநேஹமிருக்கட்டும் உன் மனம் தாமததீலேயே வைக்கப்படவேண்டும்' என்று சொன்ன ஜனமேஜயசே ! தாமராஜாவானபுதிஷ்டிரா இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவராய் யோகயாகளசெய்யும் பிரதிஜனையெல்லாவற்றையுஞ்செய்து ஸஹோதரர்களுடன் புறப்பட்டார அநதப பாண்டவாகள கிருஷ்ணையுடன் மேகங்கள்போன்ற பாதங்களிலேறி மனமகிழ்ந்து இரதிரபரஸதமென்னும் சிறந்தநகரத்திற்குச் சென்றனர்" என்றனர்

தீயுதபர்வம் முற்றிற்று

தோண்ணுற்றிருவது அதயாயம்

அ னு தீ யு த ப ர் வ ம்.

(துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் தனக்கிருக்கும்பயத்தையும் அவன் பாக்கிரமத்தையும் கிருதராஷ்டிராளுக்குத் தீச்சோல்லி அதற்கு உதாரணமாகக் கார்க்கீதவீரார்ஜுனன் சர்க்கீரத்தை எடுத்துரைத்தது)

ஜனமேஜயா, "அநதபபாண்டவர்கள் மிகுதியான சதனங்களோடும் தனங்களோடும் அனுப்பப்பட்டதை அறிந்தபிறகு கிருதராஷ்டிரபுத்திரர்களின் மனம் எவ்வாறாயிற்று?" என்று கேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லுகிறார்

"ஜனமேஜயராஜாவே ! புத்திசாலியான கிருதராஷ்டிரனால் அநதப பாண்டவர்கள் அனுப்பப்பட்டதை அறிந்து, துச்சாஸனன் உடனே தனதமையனிடம் சென்றான் பரதஸரேஷ்டரான ஜனமேஜயசே ! பரதஸரேஷ்டனான துச்சாஸனன் மனத்தில் வருத்தங்கொண்டு (காணனசகுனிமுதலான) மந்திரிகளுடன் கூடியிருக்கும் துரியோதனனை அடைந்து, 'ஓ ! மஹாரதர்களே ! நாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சோதத இரதப்பொருள்களையெல்லாம் கிழவா சததுருக்களுக்குக்கொடுத்து அழித்துவிடுகிறா இத்தனை அறியுங்கள்' என்று சொன்னான் பிறகு, பாண்டவர்களின் மீது

பொருமைகொண்டவர்களாகிய துரியோதனன், காணன், ஸுப
 லனபுதரனான சகுனி இவர்கள் ஒருவரோடொருவாசோந்து
 விசிதரவீரியனபுதரனும் புத்திசாலிபுமான திருதராஷ்டிரமஹா
 ராஜனிடம் விரைவாகச்சென்று நயமாகத்தெரிவித்தனா துரியோ
 தனன், 'அரசரே! விதவானும் தேவர்களுக்குப் புரோஹிதரு
 மான பிருஹஸ்பதி இந்திரனுக்கு ராஜவீதியைச் சொல்லுமபோது
 சொன்னவிஷயம் நீர்கேட்டதிலையா? சததுருக்களைக் கொல்லு
 கிறவரே! 1 எல்லா உபாயங்களையும் செய்து சததுருக்களைக்
 கொல்லவேண்டும் பின்னிட்டு யுத்தத்தினாலாவது ஸஹாயரு
 சோத்துக்கொள்வதனாலாவது உமக்கு அவா தீங்குசெய்வாரா
 அதனால், நாமபாண்டவர்களின் தனங்களினால் எல்லா அரசாக்களா
 யும் வசப்படுத்திப் பாண்டவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வோமாயின்
 நம்கென்னகுறையும்? கெடுப்பதற்காகவந்த கோபிதத் ஸாப்பங்க
 ளைக் கழுத்திலும் முதுகிலும்போட்டுக்கொண்டு எவன் (கொல்லா
 மல்) விட்டுவிடுவான்? தந்தையே! கோபிதது ஆயுதங்களை எடுத்த
 துத்தோகளிலேறிக் கொண்டு போருமபாண்டவர்கள் சீறினஸாப
 பங்களபோல் நமமைமிச்சமில்லாமற் செய்துவிடுவார்கள் அராஜு
 னன் கவசத்தை நன்றாகப்போட்டுக்கொண்டும் சிறந்த தூணிகளை
 எடுத்துக்கொண்டும் போகிறான், காண்டவத்தை அடிககடி
 எடுக்கிறான், பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பாககிறான் விருகோ
 தரன் விரைவுடன் பெருங்கதையை எடுத்துத் தன்னுதேரைப்
 பூட்டிக்கொண்டு வேகமாகச் சென்றானென்று நாமகௌலிப்படு
 கிறோம் நகுலன் கத்தியையும் அராதசநதிரவடிவமான கேட
 கத்தையும் எடுத்துச்சென்றானும்' ஸஹதேவனும் தாமராஜாவும்
 குறிப்புகளினால் ஸம்ஜனஞ் செய்துகொண்டனராம் அவர்களனை
 வரும் அனேக ஆயுதங்களோடும் ஸாமான்களோடுகூடிய தோ
 களிலேறிக் கொண்டு மறரதிகாக்களை அடிப்பதற்காகச் சேனைசோக
 கப் புறப்பட்டுப்போயினா ஒருகாலத்தில் நமமால் தீங்குசெய
 யப்பட்ட அவர்கள் அதைப் பொறுக்கமாட்டார்கள் திரௌபதி
 யைக் கஷ்டப்படுத்தினைத் அவர்களில் எவன் பொறுக்கக்கூடிய
 வன்? யுத்தத்தில் கோபிதத் அராஜுனனுக்கு எதிரி நிற்பவனை
 நான் காணவில்லை தேராளிகளிற சிறந்தவர்களான பீஷ்மா, தரோ
 னா, காணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபா, விருஷ்ஸென்ன, விகா
 னான் ஜயதரதன், பாஹலிகன், ஸோமதத்தன், பூரி, பூரிஸ்ரவன்,

1 ' உமக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்களை யுத்தஞ்செய்யாமலே எல்லா
 உபாயங்களாலும் கொல்லவேண்டும், அல்லது, யுத்தத்திலாவது
 கொல்லவேண்டும் ' எனபது பழையஉரை

சுலன, சகுனி, அவனபுதரன், கௌரவரைச்சோரத மறறுமுள்ள
அரசாசுகள இவாகளனைவரும் யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினாலும்
அாஜுனனுக்கு எதிராகமாட்டாசுகள் பராகரமத்தில் அா
ஜுனனுக்கு ஸமமான வில்லாளி உலகத்தில் இல்லை இரண்டு
கைகளுள்ள இவ்வாஜுனன் ஆயிரம் கைகளுள்ள (கார்த்தவீரிய)
அாஜுனனுக்கு ஸமமானவன்' என்று சொன்னான் திருதராஷ
டமன், 'புதரனே! அாஜுனனுக்கு ஸமமான பராகரமுள்ள
வீரபுருஷனென்று உன்னால் எடுத்துரைக்கப்பட்டவன் யாா?
அந்த மஹாவீரனை யான் கேட்கவிரும்புகிறேன், சொல்' என்று
கேட்ட, ஸூரியோதனன் சொல்லலானான்

அரசரே! மஹாதமாவான் கார்த்தவீரியனுடைய சரித
கிரததைக் கேளும எல்லா லோகங்களுக்கும் காரணமாயுள்ள
பிரமமதேவா பரபரமத்திலிருந்து உண்டானவா விதவானாகிய
அதரிமஹரிஷி பிரமமாவின் புதரா அதரியின் புதலவன் சந்தி
ரன், சந்திரன் பிள்ளை புதன், புதன் மகன் புருரவன் அவன்மகன்
ஆயு, ஆயுடின் பிள்ளை நகுஷன் நகுஷன் பிள்ளை யயாதி யயாதி
யின் மகன் யது மஹாராஜாவே! யதுவின்புதரன் ஸஹஸரௌஜ
னென்று பெயாபெற்றவன் அரசரே! ஸஹஸரௌஜனுடைய
புதரன் சகரதாஸனென்னப்பட்டவன் சகரதாஸனுடைய பிள்ளை
ஹேஹயனென்னுமரசன் ஹேஹயனுக்குத் தாமநேதரனென்னும்
புதரனிருந்தான் தாமநேதரனுக்குக் கிருதியென்பவன் புதரன்
கிருதியின் புதரன் கிருதவீரியன் கிருதவீரியன்புதரன் பலவான்
களிற சிறந்த கார்த்தவீரியாஜுனனென்பவன் மஹாராஜாவே!
அந்த அாஜுனன் உசரமான தவஞ்செய்தகாலம் பதினாயிரம்
வருஷத்துக்கு மேலானதென்று நான் முன் கேட்டிருக்கிறேன்
ராஜாவே! பிதாவே! ஏழு தீவுகளும் பட்டணங்களும் ஸமுத்திரம்
களும் நதிகளுமுள்ள இந்தப் பூமியனைத்தும் அவனால் உசரமான
செய்கையினால் ஜயிக்கப்பட்டது சிறந்த பராகரமுள்ள அந்த
அாஜுனன் யாரும் செய்யமுடியாத தவத்தைச்செய்து அதரி
யின்புதரான தத்தரென்னும் முனிவரை-ஆராதித்தான் அந்தத்
தத்தாரேயா அவ்வரசனுக்கு நாலுவரங்கள் கொடுத்தாரா அவன்
முதலில் ஆயிரம்கைகளை முகயமான வரமாகக்கேட்டான் அதா
மத்தில் மனம் இறங்குமபோது சான்றோரால் தடுக்கப்படுவது
இரண்டாவது வரம், கூத்ததிரிய தாமத்தினால் பூமியை ஜயித்துத்
தாமத்தினாலேயே பிரஜைகளை மகிழ்ச்செய்வது மூன்றாவது வரம்;
அநேக யுத்தங்களைச்செய்து சத்துருக்களை ஆயிரக் கணக்காக்கி
கொன்று மேனமேலும் யுத்தத்திற்கு ஆரம்பிக்கும்போது தனக்கு

மேறப்படவனல் மாததிரம வதஞ்செய்யப்படுவது நானகாவது வரம பாரதரே! அவன யுத்தஞ்செய்யும்போது ஆயிரமகைகளும் ரதமும் கொடியும் உண்டாயினவென்று நான் முன்னமே கேட்டிருக்கிறேன் ராஜரவே! தந்தையே! அப்படியே 1 ஏழு தீவுகளும் பட்டணங்களும் கடல்களும் நதிகளுமுள்ள இந்தப் பூமி அவனால் ஜயிக்கப்பட்டது சிறந்த பராகரமமுள்ள அந்த அரசுன்ன பிறகு, ஏழுதீவுகள்க்கும் அதிபதியான மஹாபலசாலியான அந்த அரசன் மஹாயாகங்களைச் செய்தான் அந்த மஹாவீரன் அனேக வருஷகாலம் பூமியையாண்டான் பரதஸுரேஷ்டரான ராஜரே! மாஹிஷமதியென்னும் நகரத்துக்கு அதிபதியான அவ்வாஜுன்ன ஒருகால தன் மனைவிகளுடனகூடி நாமதையாறறுக்குச் சென்றான் பரதஸுரேஷ்டரே! அரசரே! அவ்வரசன் அந்த நதிக்குச்சென்று ஜலத்துக்குள்ளிறங்கி ஜலகீடை செய்ய ஆரம்பித்தான் பிதாவே! அதேகாலத்தில் லக்ஷாதிபதியும் சிறந்த பலசாலியுமான ராவணன் ராக்ஷஸர்களுடன் அவ்விடம்போனான் எப்போதும் கோபமுள்ளவனும் வரம்பெற்றதனால் களித்தவனுமாகிய அந்த ராவணன் நாமதையில் அவ்வாஜுனனைக் கண்டு மிகக் கோபத்துடன் தேவேந்திரனைச் சம்பராஸுரன் எதிர்த்தது போல எதிர்த்துச்சென்றான் அரசுன்னும் அந்த ராவணனைக் கண்டு எதிர்த்தான் பிறகு, அந்த ராவண அரசுனர்களிருவரும் போர்புரிந்தனர் அரசரே! அப்போது யாராலும் வெல்லமுடியாத வீரனும் வரம்பெற்றதனால் காவன்கொண்டவனுமாகிய ராவணனை ராஜாவான் அரசுன்ன தன் பலத்தினால் யுத்தத்தில் ஜயித்து வில்லின் நாணினால் கட்டித் தன்நகரத்திற்குச்சென்றான் புலஸ்திய முனிவா, அந்த ராவணன் கட்டப்பட்டதைக் கேள்விப்படட்டு, காரத்தவீரியாஜுனனை நகரத்திற்போய்க் கண்டு, ராவணனைக் கட்டிவிருந்து விடுவித்ததா பாரதரே! பராகரமமும் பலமுமுள்ள காரத்தவீரியாஜுன்ன பிறகு ஒருகால காவத்தினால் ஒன்று நெதிரியாமல் ஸமுத்திரக்கரைக்குச் சென்று திரிந்துகொண்டே சமுத்திரத்தினமீது கூர்மையான பரணங்களை மிகுதியாக எய்தான் ஸமுதரராஜன், அவனுக்கு நம்ம காரஞ்செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு, 'வீரனே! பரணங்களை விடாதே உனக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? சொல் ராஜஸுரேஷ்டனே! என்னைச் சொந்த ஜரதுக்கள் உனனால் விடப்பட்ட சிறந்த அம்புகளினால் பிடிக்கப்படுகின்றன பிரபுவே! அவற்றிற்கு அபயங்கொடு' என்று கேட்டான்

1 இந்தப் பாவம் 44 - ம பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

அராஜுன்ன, 'ஸமுதரராஜனே ! இப்போதே சீக்கிரத்தில் எனக்கு
 ஒருபுத்தமகொடு இல்லாவிட்டால் உன்னைப் பிடிப்பேன் ஆத
 லால், நீ தாமதமசெய்யாதே' என்றுசொன்னான் ஸமுதர
 ராஜன், 'ராஜனே ! உலகத்தில் அனேகமஹாவீரர்கள் இருக்
 கின்றனர் அரசாக்கரசே ! மஹாபலசாலியே ! அவர்களில் ஒரு
 யரோடு புத்தஞ்செய' என்றான் அராஜுன்ன, 'புத்தத்தில்
 எனக்குஸம்மான சிறந்த ஆபுதமபிடித்தவன் என்கேயாவது இருப
 யானாயின அவனை எனக்குச்சொல் அவன் எனனோடு புத்தத்
 தில் நிறகவேண்டும்' என்றுகேட்டான். ஸமுதரராஜன்,
 ராஜனே ! ஜமதகனியென்னுமமஹரிஷியை நீ கேட்டிருக்கிறாயா ?
 அவருடைய புத்தன் உனக்குவேண்டினபடி புத்தத்தைக் கொடுக்
 கத்தக்கவன்' என்றுசொன்னான் பாரததே ! முன்னமே நாரத
 ருடையபெருங்கோபத்தினால் சூழப்பட்ட அநதமாஹிஷமதிக
 ததரசன் ஸமுதரராஜன்சொல்லைக்கேட்டவுடன் கோபத்துடன்
 விரைவாகச் சென்றான். அவன் அந்த ஆபராமத்திறகுச்சென்று
 நினைத்தபடியெல்லாமசெய்தான் தனபாதுகளுடன் கூடத் தீவரு
 களை மிகச்செய்தான் அவன் மஹாதமாவான் பரசராமருக்கு
 மனவருத்தத்தைஉண்டுபண்ணினான் பரசராமருடைய ஸ்ரீயான
 திபான்ற உகரமானபராகரமம் அவன்சேனைகளை எரிப்பது
 போல ஜவலித்தது பிறகு, அவர்களிருவரும் விருத்திராஸும
 னும இரத்திரனுமபோல புத்தஞ்செய்தனர் பிறகு, பரசராமா
 விரைவாகக் கோடாலியை எடுத்துக்கொண்டு ஆயிரமகைகளுள்ள
 நாரததவீரியாராஜுன்னை அனேகம் கிளைகளோடுகூடியமரத்தைப்
 போல வெட்டினான் அவன் அடிபட்டுவிழுந்ததைக்கண்டு, அவ
 னுடைய சுற்றத்தாராசோநது கத்திகளையும் சகதியாபுதங்களும
 எடுத்துக்கொண்டு - பரசராமரைஎதிர்த்தனர் பலசாலியான
 பரசராமரும் விரைவாகத் தேரிலேறி விலலைவளைத்து உயர்ந்த
 அஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்து அரசர்களை அழித்தாரா அரசரே !
 அதன்பிறகு, பரசராமரிடத்தில் பயத்தினால்பீடிககப்பட்ட அரசா
 கள் ஸிம்மத்தினிடத்தில் பயந்தமான்களபோல மலைக்குகைகளில்
 பிரவேசித்தனர் பரசராமரிடமுள்ளபயத்தினால் அவர்களில்
 யாரும் தங்களுக்குரியகாமங்களைச்செய்யவில்லை பிராமமணாக
 லைப் பாராமையினால் அநதஜனங்கள் சூதரராயினர் அதனாலே
 தான், கூத்ததிரியதாமத்திலிருந்த திரவிடா, காசா, புண்டரா, சப
 ரா இவர்கள் தாமங்கெட்டுச் சூத்திராகளாயினர் பிறகு, புரு
 ஷாகளையிழந்த கூத்ததிரியப்பெண்களிடத்தில் பிராமமணாகளால்
 கூத்ததிரியஸந்திகள் உண்டாக்கப்பட்டன அவற்றையும் பரச

ராமா பலமுறைகொன்றா அவ்வாறு இருபத்தொருமுறை
கொன்றபிறகு, தேவலோகத்திய அசரீரிவாககானது இனசொ
லாகவும் எல்லாஜனங்களுக்கும் கேட்கும்படியாகவும் பரசுரா
ரைப்பார்த்து, 'ராமே! ராமே! இதைவிடும் இந்தக்ஷத்திரியா
னைப் பலமுறைகொலவதனால் உமக்கு ஒருலாபத்தையும் நீபாரக்
விலலை' என்றுசொல்லிற்று அப்படியே, ரிசீகாமுதலான பித்ரா
களும் மஹாத்மாவான பரசுராமரைப்பார்த்து, 'ராம! ராம
மஹாவீரனே! ஓய்ந்துவிடு' என்றனா தம் பிதாவைக்கொன்ற
தைப் பொறுத்பரசுராமா, அநதரிஷிகளைப்பார்த்து, 'நீங்கள் என்
னைத் தடுக்கலாசாது' என்றுசொன்னா பித்ராக்கள, 'ஐயிப்பவ
ரிற் சிறந்தவனே! நீக்ஷத்திரிய ஜாதியாரைக்கொலவது சரியன்று
குழந்தாய! நீ பிராமமணஸூயிருந்தும் அரசாக்களைக்கொலவது
தகாது' என்றனா அநதப்பரசுராமா, தமதுபித்ராக்கள சொன்
னதைக்கேட்டவுடன் கோபத்தைவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான அசு
மேதங்களைபும் நூற்றுக்கணக்கான நரமேதங்களைபும்செய்த
கடல்குழந்தழியைக் காசியப்ருக்குக்கொடுத்தாரா பிதாவே
தன்னஞ்சயன் புத்தத்தில அநதப்பரசுராமருக்கும் அநதக்காரத்
வீரியராஜுன்னுக்கும் ஸமமானவென்னபதில ஸந்தேஹமிலலை
அரசாக்கரசே! பராக்கிரமத்தினால் புத்தத்தில அராஜுன்னனை
ஐயிக்கமுடியாது' என்றனா

தோண்ணுறறேழாவது அதயாயம்
அனுதபுதபாவம் (தோடீச்சி)

(துரியோதனன்சோற்படி கீருதராஷ்டிரான் மறுபடியும்
குதாவேதை ஒப்புக்கொண்டது)

துரியோதனன், 'அரசே! முன்னா நினைக்கவுடமுடியாத
தாயிருந்த அராஜுன்னனுடைய பராக்ரமங்களைப்பற்றிக் கேளும்
விலலாளிகளிற சிறந்த அராஜுன்ன முன்னே செயற்கரியகார்
யத்தைச் செய்தான அரசே! துருபதனுடையநகரத்தில
திரௌபதியின் ஸவயமவரகாலத்தில் குழந்தைமுதல் கிழவன்
வரையில் கூடியிருந்த எல்லாக்ஷத்திரியாக்ளும்சோந்த ஸபையில்
அராஜுன்ன யார்க்கும் பராக்ரமுடியாமல் விரைவாக மதன்
யத்தை ஜலத்தில் தள்ளினான் எல்லா அரசாக்களாலும் ஸாதிகக்
முடியாத அநதச்சிறந்தவிலலை எல்லா அரசாக்களும்பாரத்திருக்
கையில் ஒருநொடியில் நானேறிட்டான பலவானுன்பற்றினான்
அப்போது மதஸ்யந்தித்ததை அடித்த பிறகு திரௌபதியினால்

கழுத்தில் பொனமாலைபோடப்பட்டான திரௌபதியினால் அராஜுனன் வரிககப்பட்டதைக் கண்டு சிறந்தபராகரமமுள்ள வீரர்களாகிய அரசாக்களனைவரும் கோபித்து எல்லா ஆயுதங்களைபும் எடுத்துக்கொண்டு ரோஷத்தினால் காணனை முன்னிடிகொண்டு அராஜுனனை எதிர்த்துச் சென்றனர் அப்போது மஹாபலசாலியான அரத அராஜுனன் அங்கே எல்லா அரசாக்களும் கோபித்திருக்கக்கண்டு கூர்மையான பாணங்களினால் அவர்களைத் தடுத்தது தான் ஐயம்பெற்றான் அராஜுனன் பராகரமத்தின் வன்மையினால் காணன் முதலான அவ்வரசாக்களனைவரையும் புத்தத்தில் ஐயித்து முன்னம் எல்லா க்ஷத்திரியக்கூட்டங்களின் நடுவிலும் பிஷ்மா அம்பையை அடைந்ததுபோலச் சிறந்தவளான கிருஷ்ணையை அடைந்தான் பிறகு, ஒருகால அராஜுனன் கிராததயாதிரைக்குச் சென்றான் தந்தையே! அப்போது நாகராஜன் மகளான உலூபியை அடைந்தான் நாகர்களிற் சிறந்த வரங்களிருக்கையில் அரத உலூபியினால் அராஜுனனை வரிககப்பட்டான் அதன்பிறகு, கோதாவரியிலும் கிருஷ்ணா நதியிலும் காவேரியிலும் ஸ்ரானஞ்செய்தான் அங்கே பாண்டியனை அடைந்து அவன் பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டான், அவ்விடத்திலிருந்து ஸ்ரீதோஷமடைந்தபிறகு அவன் தென்திசைக்குச் சென்றான் அவன் தென்கடற்கோடிக்குச் சென்று அபஸரஸுகளின் ஸம்பந்தமான குமாரதீர்த்தத்தைச் சேர்ந்து கன்னியா கிராதத்தையடைந்து அதில் முதலை வடிவமாயிருந்த அரத ஐந்து அபஸரஸுகளையும் தன்பலத்தினாலும் பராகரமத்தினாலும் கரைபிலெடுத்துச் சாபத்திலிருந்து விடுவித்தான் அதன்பிறகு, பற்குன்ன துவாரகைக்குச்சென்று கிருஷ்ணனுடைய கட்டளையினால் ஸூபதரையை மனைவியாக அடைந்து அவளைத் தோமேலேறிக் கொண்டு தன் நகரத்திற்குச் சென்றான் அவன் அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு போனதைக்கேட்டு, பிரத்யுமனன், கிருதவாமா, கதன், ஸாரணன், ஸாதயகி, ஆஹுகன், ஸாமபன், சாருதேஷ்ணன், வித்ராதன், பலராமா முதலிய யாதவர்களனைவரும் புலிக்கூட்டம் போலவும் லிமமக்கூட்டம்போலவும் மிக்ககோபித்து (அரத) அராஜுனன்மீது புத்தத்திற்குச் சென்றனர் யானைகளிலும் குதிரைகளிலும் தோகளிலுமேறிக்கொண்ட அனேகமகோடி யாதவர்கள் ஒருவனாகக் காட்டிற்செல்லும் அராஜுனனை மிக்க கோபத்துடன் சூழ்ந்துகொண்டு அவனுடன் புத்தஞ்செய்தனர் அராஜுனன் ஒருவனாகவே அவர்களுடன் மிக்க பயங்கரமான புத்தத்தைச்செய்தான் அவனுக்கும் அவர்களுக்கும் சிலநேரம் ஸம்

யுத்தம் நடந்தது அரசாக்கரசரே! பிறகு, வீரனான அராஜுனன் யுத்தத்தில் பராகரமத்தினால் யாதவர்களைவரையும் கூாமையாப் பாணங்களினால் தகைந்து ஜயித்து அந்த ஸூபதரையை அழைத்துக்கொண்டு இந்திரபரஸத்தில் பிரவேசித்தான் மஹாராஜவே! பஸ்குன்னுடைய பராகரமத்தை மறுபடியும் கேளும் அந்நாள் அராஜுனன் அகனியினால் கேட்கப்பட்ட காண்டவவனத்தை அந்நாளிலிருந்து கொடுத்தான் அரசரே! அராஜுனனால் அவ்வனங்களை கிடைத்தவுடன், அகனிபகவான காண்டவவனத்தையும் அந்நாளிலுள்ள வறறையும் பக்ஷிககத்தொடங்கினான் அரசாக்கரசரே! அவ்வாறு பக்ஷிககின்ற அந்த அகனியை மஹாபலசாலியும் ஸமாபதனுமான ஸவயஸாசி தேரிலேறி விலையும் அம்புகளையும் எடுத்துத் தூணிகளைத் தரித்துத் தன் பராகரமத்தினால் காத்தான் அதைக்கேட்டுத் தேவேந்திரன் மேகங்களை அனுப்பினான் அவ்வேலைவப்பட்ட அந்த மேகக்கூட்டங்கள் அதிக மழைபெய்தன பிறகு, அராஜுனன் ஆகாயமெங்கும் பாணக்கூட்டங்களை விடுத்த அம்மேகக்கூட்டங்களைத் தடுத்துவிட்டான் அது ஆச்சரியமாக இருந்தது மேகங்கள் தடுக்கப்பட்டதைக் கேட்டுக் கோபமுற்ற இந்திரன் வெள்ளை யானையிலேறிக்கொண்டு எல்லாத் தேவர்களின் கூட்டங்களினாலும் சூழப்பட்டவனாகக் காண்டவவனத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அராஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்யப் போனான் பாரதரே! நுதரர்களும் மருத்துக்களும் வஸூக்களும் அஸ்வினிதேவர்களும் ஆதிதயர்களும் ஸாதயர்களும் விஸுவேதேவர்களும் கருதவர்களும் மறுமுள்ள தேவக்கூட்டங்களும்மாகிய தேவஸரேஷ்டர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஆயுதங்களைத் தரித்துத் தம்பராகரமத்தினால் ஜவலிப்பவர்களாகித் தனஞ்சயனைக் கொல்வதற்காக ஓடினர் அரசரே! பிரளயகாலத்தில் என்ன பெரிய அபசகுனங்கள் காணப்படுமோ அவையெல்லாம் அப்போது காணப்பட்டன பிறகு, தேவக்கூட்டத்தாரெல்லாம் அராஜுனனை எதிர்த்தனர் அவர்களையும் அந்தத் தேவ சேனையையும் பார்த்து அராஜுனன் கலங்காமல் கூாமையான அம்புகளைக் கையிற்பிடித்துப் பிரளயகாலத்து யமனபோல இந்திரனையும் தேவர்களையும் நோக்கி நின்றான் அரசரே! பிறகு, இந்திராதிதேவர்கள் அனைவரும் மானிடனாகிய அந்த அராஜுனன்மேல் பாணவாஷங்களைப் பொழிந்தனர் சிறந்தபராகரமசாலியான அராஜுனன் அப்போது விரைவாகக் காண்டவத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாணக்கூட்டங்களினால் தேவர்களின் பாணங்களைத் தடுத்தான் அரசரே! மிகச் சிறந்த பலமுள்ள தேவர்களைவீழ்ந்தும் கோபித்து மனிதனான அந்த ஸவய

ஸாசியினமேல மறுபடியும் பறபல அஸ்திரங்களைப் பொழிந்தனா
 அராஜுன்ன தேவாகளாலவிடப்பட்ட அந்த அஸ்திரவாஷை
 களைக் கூடாமையான அம்புகளினால் இரண்டாகவும் மூன்றாகவும்
 துணித்தான மறுபடியும் பாராததன் கோபித்து வில்லைமண்டல
 மாகவளை துத்த தேவககூட்டங்களைச்சுற்றிலும் கூடாமையான அம்புகளைவிடுத்தான
 பரதஸுரேஷ்டரே ! தேவககூட்டத்தினரெல்லாம் அராஜுன்னுடன்
 பலமுறை யுத்தஞ்செய்து அவனுடைய பாணங்களினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி யுத்தத்தில் அவனை
 ஜயிக்கமுடியாதென்று தெரிந்துகொண்டு சண்டையையொழித்த
 னா , ஐராவதத்தையும் இந்திரனையும்விட்டுவிட்டு எல்லாத்திசைகளிலும்
 ஓடினா நுதராகளும் கந்தரவாகளும் கிழக்கிலும், மருத்துக்களதெற்கிலும்,
 வஸுக்களும் அஸுவினிதேவர்களும் மேற்கிலும், ஆதித்யர்களும்
 விஸுவேதேவர்களும் வடக்கிலும் பயந்தோடினா ஸாதயர்கள்
 அராஜுன்ன பாணங்களை நினைத்துப் பயந்து மேனோக்கிச் சென்றனா
 இவ்வாறு தேவககூட்டத்தினரெல்லாம் விற்பிடித்த அராஜுன்னையே
 அடிக்கடி பாராதுக்கொண்டு எல்லாத்திசைகளிலும் ஓடினா யுத்தத்தில்
 அந்தத் தேவககூட்டங்கள் ஓடினதைக்கண்டு மஹாபராக்ரமசாலியான
 இந்திரன கோபித்து அராஜுன்னமேல பாணங்களைப்பொழிந்தான்.
 அராஜுன்ன மனிதஸூயிருந்தும் தேவாக்கதிபதியான இந்திரனை அடித்தான்
 பிறகு, அந்தத்தேவேந்திரன் கலமழைப்பொழிந்தான் அராஜுன்ன
 மிக்ககோபித்து அந்தக் கலமழையைப் பாணங்களினால் தடுத்தான்
 தேவேந்திரனும் ஸவயஸாசியின் சிறந்த பராக்ரமத்தை அறியக்கருதி
 அந்தக்கலமழையை மிகவும் அதிகப்படுத்தினான் அராஜுன்னும்
 இந்திரன்மகிழும்படி மஹாவேகமுள்ள அந்தக்கலமழையைத்
 தன்பாணங்களினால் அழித்தான் இந்திரன் அராஜுனனைக்
 கொல்வதற்காக அங்கத்தென்னும் மலையை மரங்களுடன்
 இருக்கங்களாலும் பெயர்த்து அராஜுன்னமீது எறிந்தான்
 உடனே, அராஜுன்ன வேகமுள்ளவையும் ஜவலிப்பவையும்
 சூறிதவறாதவையுமான பாணங்களினால் அந்தச் சிறந்தமலையை
 ஆயிரம் பொடியாக அடித்தான் யுத்தத்திற் சிறந்தவனாகிய
 அராஜுன்ன இந்திரனையும் பாணங்களால் அடித்தான்
 மஹாராஜாவே ! அதன் பிறகு, இந்திரன் பராக்ரமமும்
 பலமுமுள்ள வீரனாகிய அந்த அராஜுனனை ஜயிக்க முடியாதவனென்று
 அறிந்து தன்பிள்ளையின் பராக்ரமத்தினால் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை
 அடைந்தான் அரசரே ! அப்பொழுது அந்தயுத்தத்தில்
 அராஜுனனை ஜயிப்பதற்குத் திறமையுள்ளவன பரவித்தமாகத்
 தேவலோகத்தில் யுருயிலலை. பரமமதேவரும்

சுகதரலலா, சிறந்தபராகரமமுள்ள அரஜுனன அப்போது யக்ஷா களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நாகங்களையும் பாணங்களினால் அடித்து ஜவலிக்கின்ற அகனியில் இடைவிடாமலதள்ளினான் அப்போது தேவேந்திரனும் தேவகூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் தடுக்கப்பட்ட தைக்கண்டு, யாரும் அரஜுனனைத் தடுக்க முடியாமற்போயினா முற்காலத்தில் கருடன் அமிரதத்துக்காகத் தேவர்களை எப்படி ஜயித்தானோ அப்படியே அரஜுனனும் தேவர்களை ஜயித்து அக்னியைத் திருபதியடைவித்தான் பாரதரே! அரஜுனன அவ வாயு தனபராகரமத்தினால் அக்னியைத் திருபதியடைவித்துத் தேரையும் கொடியையும் குதிரைகளையும் திவ்யாஸ்தரங்களையும் காண்டவமென்னும் சிறந்தவிலையும் அம்பரூததூணிகளையும் கீரத்தியையும் அடைந்தான் அரசாக்கரசரே! பரதஸுரேஷ்டரே! மறுபடியும் கேளும் அரஜுனன, வடதிசைக்குச் சென்று நகரங் களும் பாவதங்களும்டங்கிய ¹ ஒன்பது வாஷங்களையும் ஜயித்து ஜம்புதீவுமுழுமையும் தனவசப்படுத்திக்கொண்டு தன பலத்தி னால் அரசாக்களனைவரையும் ஜயித்துக் கப்பமகட்டுவித்து ரத்னங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு திருமபி நகரத்துக் குச் சென்று, மூத்தவனும் மஹாதமாவும் தாமராஜாவுமான யுதிஷ்டிரனுக்கு ராஜஸூயமஹாயாகத்தைச் செய்வித்தான் அந்த அரஜுனன இன்னும் அனேகம் பிரஸித்தமான காரியங் களையும் முன்னேசெய்தான் இந்த மூன்று லோகங்களிலும் பராகரமத்தில் அரஜுனனுகொப்பானவன் யாருமில்லை தேவா களும் அஸுரர்களும் யக்ஷார்களும் பிசாசுர்களும் நாகங்களும் ராக்ஷஸர்களும் மஹாரதர்களாகிய பீஷ்மா துரோணா முதலிய கௌரவர்களெல்லாரும் உலகத்தில் வீரர்களும் விலலாளிகளு மாகிய எல்லா அரசார்களும் யுத்தத்தில் அரஜுனனுடன் எதிர யுத்தம் செய்யமாட்டார்கள் கௌரவரே! நான் எப்போதும் எனமனத்திலிருக்கும் அரஜுனனையே பாரத்துக்கொண்டும் சிந தித்துக்கொண்டும் அவன்பயத்தினால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கி றேன் பிதாவே! நான், பாணதையும் காண்டவதையும் தரித்து, பாசாயுதத்தைக் கையிற்பிடித்த யமனைப்போலிருக்கும் அரஜுனனை எப்போதும் வீட்டுக்குவீடு பாரக்கிறேன், பார தரே! பயத்தினால் அனேகமாயிரம் அரஜுனர்களைப் பாரக் கிறேன் இந்த நகரமனைத்தும் அரஜுனர்களாயிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது பாரதரே! பிதாவே! யாருமில்லாத இடத்திலும் அரஜுனனைத் தான் பாரக்கிறேன் கனலில் அரஜு னனைக் கண்டு புத்திமயங்கித் தடுமாறுகிறேன் அரஜுனனையே

¹ பூமியின் பிரிவுகள்

மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் எனக்கு அஸ்வம அக்ஷரம் அம்பஜம் முதலிய அகரத்தைமுதலாகவுடைய பெயர்களே பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன தந்தையே! அர்ஜுனனின் தந்தை மற விராகினிடத்தில் எனக்குப் பயமில்லை புத்தத்தில் அர்ஜுனன் பிரஹ்மாத்மையும் பரியையுடைய வென்றுவிடுவான் மஹாராஜாவே! பிதாவே! அதனால், அவனோடு யுத்தஞ்செய்வது நமக்குத் தகராறு எனக்கு அவனுடைய பராகரம்மதெரியும் நான் எப்போதும் துக்கப்படுகிறேன் முன்காலத்தில் தண்டகாவனத்தில் மாரீசனுக்கு மஹாவீரரான ராமரிடத்தில் எப்படிப் பயமிருந்ததோ அப்படியே எனக்கு அர்ஜுனனிடத்தில் பயமிருக்கிறது' என்று சொன்னான்

திருத்ராஷ்டிரன், 'யாராலும் அணுகமுடியாத மஹாபராகரம் அர்ஜுனனிடத்திலிருப்பது எனக்குத் தெரியும் அந்த வீரனான அர்ஜுனனுக்கு வெறுக்கத்தக்கதாகிய சூதாட்டத்தையும் அஸ்தரயுத்தத்தையும் தீயசொற்சொல்வதையும் நீ எவ்வகையிலும் செய்யாதே அவர்களிடத்தில் இவற்றைச் செய்வதால் அர்ஜுனனுக்கும் உங்களுக்கும் சண்டையுண்டாகும். மகனே! ஆதலால், நீ எப்போதும் அர்ஜுனனோடு ஸநேஹமாயிரு பாரதனே! பூமியில் எந்தமனிதனாவது அர்ஜுனனுடன் ஸநேகமாயிருப்பானாயின அவனுக்கு மூவுலகங்களிலும் யாதொரு பயமுமில்லை குழந்தாய்! ஆதலால், நீ எப்போதும் அர்ஜுனனுடன் சினேகமாயிரு' என்று சொன்னான் துரியோதனன், 'கௌரவரே! சூதாட்டத்தில் தாமராஜனுக்குக் கபடமாகத் தோல்வியுண்டாகக்கூடாது பிதாவே! அதனால்தான் நமக்கு ஐயம் வேறு உபாயத்தினால் நமக்கு ஐயமவராது' என்று சொன்னான் திருத்ராஷ்டிரன், 'குழந்தாய்! பாரதனே! பாண்டவர்களைப் பற்றித் தந்திரஞ் செய்வதாகாது முன்னமே பாண்டவர்களுக்கு விரோதமாக அனேக உபாயங்கள் உன்னால் செய்யப்பட்டன. குர்திபுத்ரர்கள் அந்த உபாயங்களை எல்லாவற்றையும் தாண்டிவிட்டார்கள்ன்றோ? குழந்தாய்! ஆதலால், நமது குலத்தோரும் பிரஜைகளும் உயிர் வாழ்ந்திருக்கும்படி நன்மையைச் செய்யுமவிரும்பம் உனக்கிருக்குமாயின் நீ உன் சினேகிதரோடும் உறவினரோடும் ஸநேஹாதரோடும்கூட அர்ஜுனனிடம் எப்போதும் ஸநேஹமாயிரு' என்று சொன்னான் ராஜாவான் துரியோதனன், திருத்ராஷ்டிரன் சொன்னதைக் கேட்டுச் சிறிதுநேரம் ஆலோசித்து விதியினால் ஏவப்பட்டுப் பேசலானான்

'புருஷஸநேஹாதரே! பாண்டவர்கள் வனம்போவதைப் பந்தயமாகவைத்து மறுபடியும் ஆடுவோம் உமக்கு நன்மைபுண்டா

சூழ் இப்படித்தான் நாம் அவர்களை வசப்படுத்தமுடியும் சூதாட்டத்தில் தோற்றவர்கள் அவராயினும் நாமாயினும் தோலுடுத்தப் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் மஹாவனத்தில் இருக்கவேண்டும் பதினமூன்றாவது வருஷம் சுற்றத்தாருக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டும்.* *தெரிந்தால் திருமபவும் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் வனத்தில் வலிக்கவேண்டும் நாமாவது வலிப்போம் அவர்களாவது வலிக்கட்டும் அந்த மிச்சயத்தோடு சூதாடக்கூடும் பாண்டவர்கள் மறுபடியும் காய்களையுருட்டி இந்தச் சூதையாட்டும் பரதஸுரேஷ்டரான ராஜரே! இதுதான் நமக்கு முதன்மையான காரியம். இந்தச் சூதுகூடும் காய்கள் அனுசூலமாக வருவதென்னும் விதத்தை அறிந்தவன் நாம் மிகுதியான தனங்களினால் எதிரிகள் அனுகமுடியாத பெருஞ்சேனையையும் மித்திரர்களையும் மகிழ்வித்து வசப்படுத்தி ராஜ்யத்தில் வேரூன்றிவிடுவோம் அரசரே! அவர்கள் பதினமூன்றாவது வருஷத்தின் விரதத்தைத் தாண்டுவாராயின் அவர்களை நாம் ஜயித்துவிடலாம் வீரரே! நீர் இதை அங்கீகரிக்கவேண்டும்' என்றான் திருதராஷ்டிரன், 'வழியில் நெடுந்தூரம்போயிருந்தபோதிலும் அந்தப் பாண்டவர்களை உன் இஷ்டப்படி சீசகிரம்திருமபிவரச்செய் பாண்டவர்கள் வரது மறுபடியும் இந்தச் சூதாட்டத்தை நடத்தட்டும்' என்று சொன்னான் அப்போது துரோணா, ஸோமதத்தன், பாஹலீசன், கிருபா, விதுரா, அஸ்வத்தாமா, வைஸ்யபுத்ரனும் வீரனுமாகிய யுத்தஸூ, பூரிஸாவஸ, பிஷ்மா, மஹாரதனும் வீரகாணன் இவர்களை லலாரும், 'சூதுவேண்டாம், ஸமாதானபிருக்கட்டும்' என்று கூறினா ராஜகாரியந்தெரிந்த நண்பரனைவரும் இஷ்டப்படாமல் இருக்கையில், பிள்ளையினிடம் அன்புள்ள திருதராஷ்டிரன், பாண்டவர்களை அழைக்கச் செய்தான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அப்போது தாமதவருதவளான காரதாரி, பிள்ளைகளிடத்திலுள்ள அன்பினால் துயரப்பட்டுக்கொண்டு, ராஜாவான் திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினான்

'மஹாபுத்திரசாலியான் விதுரா, துரியோதனன் பிறந்த போதே, 'சூதத்தைக் கெடுப்பவனாகிய இவனைப் பரலோகத்துக்கு அனுப்புவது நலம்' என்று சொன்னான் பாரதரே! இவன் பிறந்தவுடன் நரிபோல ஊர்ையிட்டானன்றோ? கௌரவர்களே! இந்தக் சூதத்திற்கு இவன்தான் முடிவு என்பதை அறியுங்கள் பிரபுவே! பாரதரே! நீர் உம்முடைய பிழையினால் அகாதமான ஜலத்தில் முழுகிப்போசாதீர் விவேகமில்லாத சிறு பிள்ளைகளுடைய புத்தியை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர் கொடியதாகிய வம்சக்ஷயத்திற்கு நீர் காரணமாகவேண்டாம் பரதஸுரேஷ்டரே!

பட்டின அணையை எவன் உடைப்பன்? அவிந்தநெருப்பை எவன்
 உதுவன்? அடக்கியிருக்கின்ற குந்திபுதராகளை எவன் கோப
 மட்டுவான்? எப்போதும் உமமை மறவாமலிருக்கும் தாமராஜா
 யுக்கு நானும் மதுபடியும் நினைவுமுட்டுவேன். புத்திக்கெட்டவனு
 டுக்கு நன்மையையும் தீமையையும்பற்றிச் சாஸ்திரம் கற்பிக்காது
 அரசரே! பெரியவன் எவ்வகையிலும் சிறுவாபுத்தியை எடுத்துக்
 கொள்ளலாகாது. உமதுபுதராகளாகிய பாண்டவர்கள் உமமை
 யை நாதராகப்பெற்றிருக்கக் கடவா அவர்கள் வேறுபடுத்தப்
 பட்டு உமமை விட்டுவிடலாகாது ஆதலால், குலத்தைக்கெடு
 கும் இருத்ததாரியோதனனை எனசொற்படி விட்டுவிடலாம் அரச
 ரே! பிள்ளையினிடத்திலுள்ள அன்பினால் நீ அவ்வாறு செய்யாமற்
 போனீர் அதன்பயன்தான் குலமழிவதற்குக்காரணமாகவந
 கிருக்கிறதென்று அறியும் அடக்கமும் தாமமும் நீதியுமுள்ள
 தாகிய உமதுபுத்தியே உமக்கு இருக்கட்டும் தவறாது கொடுமை
 கலந்த ஐஸ்வரியமானது அழிந்துவிடும் நயத்தினால் விருத்தி
 அடைந்த ஐஸ்வரியமானது புதர்பெளதராமுதலானஸந்திக்கெல்
 லாம் செல்லும்' என்றான் அப்போது திருதராஷ்டிரமஹாராஜன்,
 தாமந்தெரிந்தவனான சாந்தாரியைப்பார்த்து, 'குலத்துக்கு
 ராசமவந்தாலும் வரட்டும், என்னுலதடுக்கமுடியாது இவர்கள்
 எப்படிநினைக்கிறார்களோ அப்படியே நடக்கட்டும் பாண்டவா
 கள் திருமபிவரட்டும் எனபிள்ளைகள் பாண்டவர்களுடன் திருமப
 யும் சூது ஆட்டும்' என்று சொன்னான்

தொண்ணூற்றேட்டாவது அத்யாயம் அனுத்யுதபாவம் (தோடீச்சி)

யுதிஷ்டிரர் நெவழியிலிருந்து கீரும்பிவந்து கீரும்பவும் சூதாடினது)
 பிறகு, புத்திமானான திருதராஷ்டிரமஹாராஜாவின ஆஜனை
 யினால், பிராநிகாமியானவன், வெகுதூரமசென்றிருந்த குந்தி
 புதரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'தாமராஜாவே! ஸபையில
 காய்களவைத்துச் சொக்கட்டானவஸ்திரம் விரிக்கப்பட்டிருக்
 கிறது பாண்டவரே! உமதுபிதாவாகிய திருதராஷ்டிரமஹா
 ராஜா உமமை வந்தது ஆடரவொலலுகிறார்' என்றுசொன்னான்.
 யுதிஷ்டிரர், 'பிராணிகள் நன்மையையும் தீமையையும் விதியின
 கட்டளைப்படி அடைகின்றன அவ்விரண்டும் விட்டுப்போவதில்லை
 மதுபடியும் ஆடவேண்டுமா? சொக்கட்டான ஆடுவதற்காக
 அழைப்பது கெடுத்துக்குக்காரணமென்று தெரிந்திருந்தாலும்

கிழவருடையகட்டினையினால் அதை நான் விடமுடியவில்லை பொன்
மயமானமிருகம் இருப்பதில்லை ஆகிலும் ராமா பொன்மானி
மேல் ஆசைப்பட்டாரா கஷ்டமெருங்கின காலங்களில் புத்த
களும் மிகவும் மாறிப்போகின்றன' என்றுசொல்லிக்கொண்டே
தமஸுஷோதராகருடன் திருமயினா சகுனியினமோசத்தை
அறிந்திருந்தும் அவர் மறுபடியும் சூதாடப்போனா மஹாரத
களும் பரதஸுரேஷ்டாகளுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் மறுபடியு
ஸ்பைகருடபிரவேசித்தது வேண்டினவர்களின் உள்ளங்களைத் து
ரப்படுத்தினா பாண்டவர்கள் விதியினால்பிடிக்கப்பட்டு எல்ல
ஜனங்களும் அழிவதற்காக மறுமுறையும் சூதாடுவதில் தமத
சகுதிப்படி உட்காராதனா அப்போது, சகுனி, 'ஓ! பரதஸுரேஷ்ட
னாயுதிஷ்டிரா! கிழவர் தனத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்ததுவி
டது புத்தத்தக்கதுதான் ஆனால், பெருவில்பெற்ற பரதய
ஒன்றைமட்டும் கேள் நாங்கள் உங்களால் சூதாடிஜயிக்கப்பட
டாலும் புள்ளிமானதோடெடுத்துப் பன்னிரண்டுவருஷம் மஹ
வனத்திலிருப்போம், பதினமூன்றாவருஷம் உறவினரால்அடி
யப்படாமலிருப்போம், அறியப்பட்டால் மறுபடியும் ப
ன்னிரண்டுவருஷகாலம் வனத்திலவலியுப்போம் நீங்கள் எங்களால்
ஜயிக்கப்பட்டாலும் கிருஷ்ணையுடன் கூடத் தோலாடெடுத்துப்
பன்னிரண்டுவருஷம் வனத்திலவலியுங்கள், பதினமூன்றாவத
வருஷம் உறவினரால்அறியப்பட்டாமலவலியுங்கள், அறியப்பட்டால்
திருமபவும் பன்னிரண்டுவருஷம் வனத்திலவலியுங்கள், பதின
மூன்றாவதுவருஷம் சரியாககிறவேறினால் நீங்களானாலும் நாங்
ளானாலும் மறுபடியும்வழக்கம்போலத்தங்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தைப்
பெறலாம் பாரதா! யுதிஷ்டிரா! இந்தரிச்சயம்செய்துகொண்
ட எம்முடன் மறுதடவையும் காய்களையுருட்டிச் சூதாடவா' என்று
சொன்னான் உடனே, ஸ்பையிலுள்ளவர்களைவரும் மனத்
திலவருத்தமுற்று ஸ்பைநடுவில் கைகளைவிசைவாகத்தூக்கி, 'ஆ
ஆ! சீ! இந்தப்பெருமயத்தைச் சுற்றத்தவா தாமராஜாவுக்
குத் தெரிவிக்கவில்லையே! இந்தப் பரதஸுரேஷ்டன் தன் புத்த
யினால் அறிவனோ அறியானோ' என்றுகூறினா, ஜனங்களின்
மிகுதியானசொற்களைக்கேட்டும், தாமராஜா, வெட்கத்தினால்
தாமததிறக்காகவும் மறுமுறையும் சூதாடப்போனா மஹாபுத்தி
சாலியானதாமராஜா தெரிந்திருந்தும் கௌரவர்களுக்கு நாசப்
பிடிபிடுதலுமிருக்கலாமென்று நினைத்துத் திருமபவும்
சூதாடினா அவர், 'சகுனியே! தனதாமத்தைக்காப்பாற்ற
கிற என்போன்ற அரசன் அழைக்கப்பட்டபிறகு திரும

பிப போவதெப்படி? ஆதலால், உன்னுடன் சூதாடுகிறேன் ' என்று சொன்னா அதற்குச்சகுனி, ' பாண்டவர்களே! ரிஷபன களும் குதிரைகளும் பசுக்களும் செம்மறியாடுகளும் வெள்ளாடு களும் யானைகளும் பொக்கிஷமும் பொன்னும் வேலைக்காரிகளும் வேலைக்காரர்களும் அளவற்றனவாக நிரம்பியிருக்கின்றன அவற் றையெல்லாம் வீட்டுக் காட்டில் வலிப்பது ஒன்றே நமக்குப்பந்த யம் நீங்களாயினும் நாங்களாயினும் ஜயிக்கப்பட்டால் வனத்தை அடைநது வலிக்கவேண்டும் பதின்மூன்றாவதுவருஷம் உறவின ரால் அறியப்படாமலிருக்கவேண்டும் புருஷஸுரேஷ்டர்களே! தாமராஜாவே! இந்த ஒரேபந்தயத்தை நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு ஆடுவோம் ' என்றுசொன்ன ஜனமேஜயராஜாவே! தாம ராஜாவான யுதிஷ்டிரா, விதியின் பலத்தினால் இவ்வாறு தூண்டப் பட்டு, பீஷமா, துரோணா, புத்திமானான வீதுரா, யுயுதஸு, கிருபா, ஸஞ்சயன், காரதாரி, சூரதி, பீமராஜுனாகள், நகுல ஸஹதேவர்கள், வீரனான விகாணன், கிரேளபதி, அஸ்வத்தாமா, ஸோமதத்தன், புத்திசாலியானபாஹலீகன் ஆகிய இவர்களால் அடிக்கடி தடுக்கப்பட்டும் நிறுத்தவில்லை இவ்வாறு மேற்கொன்ன வர்கள் நனமையைக் கருதித்தடுத்தும் தேவகாரியமாகிய பூபாரம் தொலைவது நிறைவேறுவதற்காகச் சிறிதுநேரம்¹ கலியை அடைந தாரா அரசரே! கலியினால் பிரவேசிக்கப்பட்டவராய் ' அப்ப டியேயாகட்டும் ' என்று சகுனிகு மறுமொழிகூறி வனவாசத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஆடினா தாமராஜா அந்தப்பந்தயத்தை ஒப்புக் கொண்டாரா, ஸுபலபுத்திரனான சகுனி காய்களை எடுத்தான், ' ஜயித்தாயிற்று ' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான்

தோண்ணுற்றோன்பதாவது அதயாயம்
அ னு த யு த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(பாண்டவர்கள் மறுமுறையும் சூதில்தோற்று வனத்கிற்தப் புறப்படும் போது கௌரவர்களை வதஞ்செய்வதாகப் பிரகீஜனஞ் செய்தது)

தோலவியடைந்த பாண்டவர்கள் உடனே வனவாஸ தினைச் செய்துகொண்டு வரிசைப்படி தோல உத்தரீயங்களை எடுத்துக்கொண்டனர், பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களின் பாண்டவர்கள் ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டதே தோல்களைப் போர்த துக்கொண்டு வனவாஸத்திற்காகப் புறப்பட்டதைக்கண்டு, துச் சாஸனன பேசலானான் — ' மஹாதமாவாகிய துரியோதனமஹா

ராஜாவின ஆஜ்ஞாசககரம் சுழலத தொடங்கிற்று பாண்டவர்களே தோற்றுப் பெரியஆபத்தை அடைந்தனர் ¹ இப்போது தான் தேவர்கள் ² இடமில்லாத ஸமவழிகளில் செலலுகின்றனர் ஏனெனில், குணங்களில் சிறந்தவர்களும் வயதில் பெரியோருமாகிய நாம் அயலாநைவிடச் சிறப்புற்றிருக்கிறோம் பாண்டவர்கள் நீழிகாலம் முடிவிலலாத நரகத்தில் தள்ளப்பட்டனர். அனேகவருஷகாலம் ஸுகமமகெட்டு ராஜ்யத்தைபுழிநூது போயினா எவர்கள் தனத்தினால் மதங்கொண்டு திருத்தராஷ்டிரபுத்திரர்களை விட்டனரோ அந்தப் பாண்டவர்கள் தோற்றுப் பொருளிழந்த காட்டுக்குச் செல்லப்போகின்றனர் இவர்களுடைய விசித்திரமான கவசங்களையும் பிரகாசிக்கின்ற உயரத்வஸ்திரங்களையும் மனிதர்கள் களையக்கடவா சகுனியினுடைய பரதயத்தை ஒப்புக்கொண்டபடி எல்லாரும் புள்ளிமான தோல்களை உடுத்திவிக்கப்பட்டும் உலகங்களில் தங்களைப்போன்ற மனிதர்களில்லையென்று மனத்தில் எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்த இந்தப்பாண்டவர்கள், இப்போது விபிரீதத்தை அடைந்துள்ளாருபதாகளேபோலப் பயன்படாதவர்களாகித் தங்களைச் சரியாகத் தெரிந்துகொள்வா இப்படிப்பட்ட அகமகர்முள்ள மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் இந்தப் புள்ளிமான தோலாடை உடுத்தது யஜ்ஞதீகைக் செய்துகொள்ளாதவன தோலுடுப்பதுபோலிருக்கிறது, பாருங்கள் சிறந்த அறிவுள்ளவனும் ஸோமகவமசத்தவனுமாகிய துருபதன், தனபெண்ணாள் பாஞ்சாலியைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததனால் இவவுலகத்தில் ஒருபாக்யமும் பெறாதவனான ஆணமையற்றபாண்டவர்கள் திரௌபதிக்குக் கணவர்கள் திரௌபதியே ! அறமமான உடைகளை உடுத்தி மேலேகோலப்போததுச் செலவமில்லாமலும் ராஜ்யமில்லாமலும் காட்டிலிருக்கும் கணவர்களைக்கண்டு நீ என்னஸந்தோஷத்தை அடையப்போகிறாய் எங்களுள் யாரை நீ விரும்புகிறாயோ அந்த மற்றொருகணவனை வரித்துக்கொள் பொறுமையும் இந்திரிய நிகரஹமுமுள்ளவர்களும் சிறந்த ஐஸ்வர்யமுள்ளவர்களுமாகிய இந்தக்கௌரவர்களைவரும் கூடியிருக்கின்றனர் இவர்களில் ஒருவனைக் கணவனாக வரித்துக்கொள் இந்தக்காலவித்தியாஸம் உன்சகு வரது எள்ளின்பதரும் தோ

¹ தங்களுக்கு ஏகராஜ்யம் வந்ததுதான் ஸரியான தெயவீகம் என்பது கருத்து

² அவகேவநிருத ஜனங்களின் நெருக்கத்தினால் இடமில்லாத வழி என்பது பழைய உரை.

லால செய்தமிருகமும் 1 நெறபதரும் எப்படியோ அப்படியே பாண்டவர்களைவரும் பயனற்றவர்கள் நிலைமைதவறின பாண்டவர்களை அனுசரித்து உனக்கென்ன ஆவது? பதரான என்னை ஆட்டுவது விண்ணிரமநதானே?'' என்றான் கொடியவனாகிய அந் தத்துச்சாஸனன பாண்டவர்களைப்பார்த்து இவ்வகையான கடுஞ் சொற்களைச் சொன்னான்

பீமஸேனன, அதைக்கேட்டு மிகவும்பொறுதவனாகி அவனைப் பயமுறுத்திக் கோபத்துடன் விரைவாக அவனிடம்சென்று இமய மலையிலுள்ள வலிமமம் நரியைவளைப்பதுபோல அவனை வளைத்துக் கொண்டு, 'கொடியவனே! பாபிகள் பேசவதும் பயன்படாதது மான பேச்சைப் பேசுகிறாய் சகுனியின் விதையாலன்றோ நீ அரசர்கள் நடுவில் தற்புகழ்ச்சிசெய்கிறாய்? இப்போது சொல்லமபு களினால் எங்கள் உள்ளங்களை எப்படி நீ மிகவும் குத்துகிறாயோ அப்படியே யுத்தத்தில் உன் ஹருதயத்தைப்பிளந்து உனக்கு இதனை நினைவுமூட்டுவேன் இன்னும் எவர்கள் கோபத்துக்கும் பொருளாசைக்கும் வசப்பட்டு உன்னுடன் சேர்ந்து உன்னைக் காப்பாற்றுகின்றனரோ அவர்களையும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களை யும் யமலோகத்துக்கு அனுப்புவேன்' என்று சொன்னான் தாம் மாககத்தில் கட்டுப்பட்டுத் தோலாடையுடுத்த பீமஸேனன இவ்வாறு பேசும்போது துரசாஸனன வெட்கமின்றி, 'மாதே! மாதே!' என்று அவனை அழைத்துக் கௌரவர்களின் நடுவில் கூத்தாடினான் பீமஸேனன, 'துரசாஸனா! கொடியவனே! கொடுஞ்சொற் சொல்லத்தான் உன்னுமுடியும் ஏமாற்றிப் பொருளை அடைந்தபிறகு தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்வது எவனாக குத்தகும்? குந்திபுத்தரனான விருகோத்தரன், யுத்தத்தில் உன்மார்பைப்பிளந்து உதிரத்தைக் குடியாவிட்டால் புண்ணியவான்கள் செல்லும் உலகங்களுக்கூட செல்லமாட்டான் வெகு சீக்கிரத்தில் யுத்தத்தில் எல்லாவிதமானவர்களும் பார்த்திருக்கையில் திருந் தராஷ்டிரனபிள்ளைகளைக் கொன்றபிறகு ஓயவேன் இதை உனக்கு உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்' என்றான் ராஜாவும் புத்தியில் லாதவனுமாகிய துரியோதனன், பாண்டவர்கள் ஸபையினின்று வெளியேபோகும்போது, வலிமமம்போல உல்லாஸமாக நடக்கும் பீமஸேனனுடைய நடையை உற்சாகத்துடன் தன்னடையினால் நடந்துகாட்டினான் விருகோத்தரன், பாதித்தேகத்தைத் திருப்பி அவனைப்பார்த்து, 'மூடா! இவ்வளவோடு முடிவானதொன்று மில்லை வெகு சீக்கிரத்தில் உனசுற்றத்தாருடன் நீ கொல்லப்

1 மூலத்தில் 'காகடியவா' என்றிருக்கிறது.

படுமபோது இதனை உனக்கு ஞாபகப்படுத்தி மறுமொழி கூறுவேன்' என்று சொன்னான் பலமும் மானமுமுள்ள பீமஸேனன், இவ்வாறு தன்னைச்செய்த அவமானத்தைப்பார்த்துக் கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு வெளியிற் போவதற்காகத் தாமராஜாவைப் பினசெல்லும்போது குருவம்சத்தவரின ஸபையில் பினவருமாறு சொல்லாணான்

‘நான் துரியோதனனைக் கொல்வேன், தனஞ்சயன் காணனைக் கொல்வன், சூதாடத்தெரிந்த சஞ்ஞியை ஸஹதேவன் கொல்வன், இந்தச் சபைநடுவில் மறுபடியும் ஒருபெருஞ்சொல்லைச்சொல்வேன் நமக்கு யுத்தம் நேரிடுமபோது தேவர்கள் அதை நிறைவேற்றச் செய்வா அநாவது, இந்தப்பாவிபான் துரியோதனனை யுத்தத்தில் கதையினால் கொல்லப்போகிறேன் உடனே, தலையில்விழுந்திருக்கும் இவன் தலையைக் காலாலமிதிப்பேன் பேச்சிலுஞ்ஞானம் கொடியவனும் துராதமாவும்மாகிய இந்தத் துச்சாஸனனுடைய ரகத்ததைச் சிங்கமபோலக் குடிப்பேன்’ என்றான் அாஜுனன், ‘பீமஸேனா! நீ பகைக்கத்தக்கவர்கள் இங்கிலையே! வீட்டில் ஸுகமாக வளரந்து காவமுள்ளவர்கள் பெருமபயத்தை அறியா பீமா! சிறந்தவர்களின் கருத்து இவ்வாறு சொல்லினால் அறிப்பப்படுவதிலையே இதற்குப் பதினான்காவது வருஷத்தில் எதுநேரிடுமோ அதனையாவரும் பாரப்பா’ என்றுசொன்னான் பீமஸேனன், ‘துரியோதனன், காணன், துராதமாவானசஞ்ஞி, துச்சாஸனன் இந்நாலவருடைய ரகத்ததையும் பூமி குடிக்கப்போகிறது’ என்றுசொன்னான் அாஜுனன், ‘பீமஸேனா! அஸுனியைப்படுகிறவனும் வேடிக்கைபாரப்பவனும் மிகப்பேசுகிறவனும் தன்னைப்புகழுகிறவனுமாகிய காணனை உனசொற்படி நான் யுத்தத்தில் கொல்வேன் பீமஸேனன் ஸந்தோஷப்படுவதற்காக அாஜுனன் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறான், காணனையும் காணனைச் சோந்தவர்களையும் யுத்தத்தில் பாணங்கள் னால் கொல்வேன் மற்றுமுள்ள எந்த அரசர்கள் யுத்தமயங்கி எனக்கு எதிரயுத்தம்செய்வரோ அவர்களையாவையும் பாணங்களினால் யமலோகத்திற்கு நான் அனுப்புவேன் என்னுடைய ஸதயம் தவறுமானால் இமயமலை இடமவிட்டுவிடலும் ஸுராயன் ஒளியற்றுப்போவான் சந்திரனைவிட்டுக் குளிராச்சிபோய்விடும் இதற்குப் பதினான்காவது வருஷத்தில் துரியோதனன் மரியாதை செயது ராஜ்யத்தைக் கொடாமற் போவானாயின் நான் சொன்னவை யெல்லாம் ஸதயமாகும்’ என்று சொன்னான் அாஜுனன் இவ்வாறு பேசிவிட்டான், அழகும் பராகரமமுமுள்ள

மாதரியின புதலவனானஸஹதேவன சகுனியின வதததைச்செய
யகருதிப பருதத கையைததூககிக்கொண்டு கோபத்திறை
சிவந்த கண்களுடன் பன்னகம்போற்சிறிப பின்வருமாறுசொல்ல
லானான் — ‘காந்தாரதேசத்தரசாகஷின் புழைகுகெடுத்த
மூடா! எவற்றைப்பாசசிகைகளென்று நீ கினைக்கிறாயோ அவை
பாசசிகைகளல்ல, புததத்தில் நீவேண்டுகிற கூரியஅம்புகளே
உன்னையும் உன்பநதுககளையும் பற்றிப் பீமனசொன்னபடியே
அநதககாரியத்தை நான் நிறைவேற்றுவேன் நீ செயயவேண்டிய
வற்றையெல்லாம் செய்துமுடித்துக்கொள். ஸம்பலபுத்திரனே!
நீ கூத்தனியதாமப்படி புததத்தில் எதிரிநிபாயாயின் எனப்பராகர
மத்தினால் உன்னையும் உன்பநதுககளையும் இங்கேயே கொன்று
விடுவேன்’ என்றான் ஜனமேஜயராஜாவே! ஸஹதேவனசொல்
லைக்கேட்டு, மனிதர்களுள் மிக்கஅழகானநகுலனும் சொல்ல
லானான் — ‘துரியோதனனுடைய விருப்பத்தை அனுஸரித்த
திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் எவர்கள் திரௌபதியைப்பாராதுக
கொடுஞ்சொற்களைச்சொன்னார்களோ கெட்டநடையுள்ளவர்களும்
காலத்தினால் ஏவப்பட்டவர்களும் மரணமகிட்டுள்ளவர்களுமாகிய
அவர்களில் பெரும்பான்மையோர்களை நான்யமலோகத்திறுசோப
பிப்பேன் சகுனியின அன்புள்ளமகனும் கொடியவனும் மனிதா
களிலிழிவானவனுமாகிய உலாகனென்னும் தூராத்மாவையும்
புததததிலகொலவேன் நான் திரௌபதியின்கருத்தை அனுசரித்து
தாமராஜாவின கட்டளையினால் பூயியிலிருந்தராஷ்டிரன் பிள்ளை
களிலல்லாமலிருக்கும்படி வெகுசீக்கிரத்திறுசெயவேன்’ என்றான்.
நீள மானகைகளையுடையவர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களும் அந
தப்பாண்டவர்களனைவரும் இவ்வாறு அனேகம் பிரதிஜ்ஞைகளைச்
செய்து திருதராஷ்டிரனிடம் சென்றனர்

ஸ்ருவது அதயாயம்.

அ னு த் யு த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(திருதராஷ்டிரர்முதலானவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுத்
கொண்டு தீர்ப்புத்தீர்ப் புறப்பட்டது)

யுதிஷ்டிரர், ‘பரதவம்சத்தவனையும் பிராயமுதிரந்த பிதா
மஹராகியபீஷ்மரையும் ராஜாவானஸோமத்ததனையும் மஹாராஜா
வான பாஷுலீகனையும் மற்றுமுள்ள அரசர்களுக்கும் துரோணரை
யும் கிருபரையும் அஸ்வததாமாவையும் விதுரரையும் திருதராஷ்

டி ரரையும் திருதராஷ்டிரபுத்தராகளெல்லாரையும் மஹாவீரன ஸோமத்ததன்மகளையும் சிறந்தபுத்திமானானவிகாணனையும் யுத்த ஸுவையும் ஸஞ்சயனையும் மற்றுமுள்ளஸபையோரையும் பெரும் பாககியததையுடைய காரதாரியையும் எனதாயாரானருநதியை யும் விடைகேட்குகொள்ளுகிறேன். விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று திருமபிவந்து உங்களுெல்லாரையும் காண்பேன்' என்று சொன்னா அப்போது அவர்கள் வெட்கத்தினாலுருளித் தாம் ராஜாவைப்பார்த்து ஒன்றும்பேசவில்லை மனத்திலமட்டும சிறந்த புத்தியுள்ள தாமராஜாவினுடைய கேஷமத்தைப்பிரார்த்தித்தனா விதரா, 'ராஜபுத்திரியும் பூஜிக்கத்தக்கவளும் கஷ்டநதாங்காதவ ளும் எப்போதும் ஸௌக்கியத்திலேயே பழகினவளும் வயது சென்றவளுமானருநதி காட்டுக்குச்செல்லத்தகாதவள் மேனமை பொருநதினருநதி இங்கேயே எனவீட்டில் மரியாதையெய்யப பட்டு வலிப்பாள பாண்டவர்களே! இதனை அறியுங்கள் உங்க ளெல்லோருக்கும் ஆரோகியமஉண்டாகட்டும்' என்றுசொன் னா (அவரைப்பார்த்து) பாண்டவர்களெல்லாரும், 'குற்றமற்ற வரே! நீர் எங்களுக்கு எப்படிச்சொல்லுகிறீரோ அப்படியே ஆகட் டும் நீர் தந்தையினஸஹோதரா, தந்தைக்கு ஸமமானவா, நாங்கள் உமமையே நம்பியிருப்பவர்கள் நீர்தாம் எங்களுக்கு முதனமையான ஆசாராயா எல்லாம் நீர் ஆஜ்ஞாபிக்கிறபடிதான் சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! இன்னும் நாங்கள்செய்யத்தக்கது யாதோ அதையும் கட்டளையிடக்கடவீர்' என்றுகூறினா விதரா, 'பரதஸுரேஷ்டனானபுத்திஷ்டிரா! நானசொல்லுகிறதைத் தெரிந்து கொள் அதாமத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டஒருவன் தோல்விகளாகத் துன்பப்படுவதில்லை உனக்குத் தாமந்தெரியும் அாஜ்ஞை யுத்தத்திலஜயிப்பவன், பீமஸேனன் பகைவரைக்கொல்லுகிறவன் நருலன் பொருளீட்டுகிறவன் ஸஹதேவன் பொருளைக்காப பாற்றுகிறவன் தெளமயா பிரம்மஜஞானிகளிற சிறந்தவா, திரௌபதி அறம்பொருள்களை அறிந்தவள், தாமத்தை அனுஷ்டிப்பவள் நீங்கள்னைவரும் ஒருவாமேலொருவா அன்புள்ளவர்கள், பாரப்பவர்களுக்கும் பிரியமானவர்கள், எப்போதும் ஸந்தோஷ முள்ளவர்கள் அயலா உங்களைக் கலைக்கமுடியாது இவவுல கத்தில் உங்களைப்பார்த்து ஆசைப்படாதவா யார? பாரத்தே! இரதஉன்மனவுறுதி எல்லா கேஷமங்களுக்கும்காரணம் உன்பகை வன் இரதிரனுக்கொப்பானவனாயிருந்தாலும் இரதக்குணத்திற்கு எதிரிரிகமாட்டான் முன்னா இமயமலையில் மேருஸாவாணி முனிவராலும் வாரணாஸத்தகரில் வயாஸபகவானாலும்பிருக்துநகம்

என்னுமமலையில் (பரசு) ராமராலும் திருஷ்தவதியென்னும் நகரத்தில் பரமசிவனாலும் உபதேசிக்கப்பெற்றிருக்கிறாய் கலமாஷிந்திக்ககரையில் வலித்த பிருகமஹரிஷிக்ரு நீ சிஷ்யனாக இருந்த போது பிரஜைகளை மகிழ்விப்பதைப்பற்றி 'அவா உபதேசிக்கத்தையும் கேட்கிறிருக்கிறாய் நாரதா எந்தக்காலமும் உன்னைக்காண்பவா', இந்தத்தெளியாதாம உனக்குப் புரோகிதராயிருக்கிறா நீஷிகளால் கொண்டாடப்பட்ட அந்த உண்புத்தியை ஆபத்துக்காலத்தில் நீ விடாதே பாண்டுபுதரனே ! நீ அறிவினால இளையின புதரனானபுருஷவீனயும்மிஞ்சுகிறாய், பராகாமத்தினால் மறறாஜாக்களையும் தாமததை அலுஷ்டிப்பதனால் ரிஷிகளையும் ஜயிக்கிறாய் இந்திரனுடைய ஜயத்திலும் யமனுடைய பொறுமையிலும் சூபேரனுடைய தானத்திலும் வருணனுடைய இரத்திரியஜயத்திலும் மனம் வைத்திருக்கிறாய் தன்னைத்தருகையையும் குளிராச்சியாயிருப்பதையும் ஜீவனத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதையும் ஜலத்தினிடமிருந்தும், பொறுமையைப் பூமியினிடமிருந்தும், நிரம்பினபிரதாபத்தை ஸ்ராயனிடமிருந்தும், தேஹபலத்தை வாயுவினிடமிருந்தும், தனக்குவேண்டின மறறச் சிறப்புகளை எல்லாம் பிராணிகளிடத்திலிருந்தும் பெறுவாயாக உனக்குக்கு ஆரோகியமும் சேஷமும் உண்டாக்ககடவன திருமபிவந்த உன்களைப் பராகக்கடவேன யுதிஷ்டிரா ! ஆபத்துக்குரிய தாமதங்களிலும் ராஜ்யக்ஷடங்களிலும் மறறஎல்லாக்காரியங்களிலும் காலந்தோறும்சரியாக நடக்கக்கடவாய் ருத்ரிபுதரனே ! பரதனே ! விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன் நன்மையைப் பெறுவாயாக காரியம் நிறைவேறி சேஷம்மாகத்திருமபிவந்த உன்னைப் பராகக்கடவேம உன்களிடத்தில் பூவஜ்ஜனமங்களிற்செய்த பாபத்தையும் கிஞ்சித் தேனும் யாரும் அறியா' என்று சொன்னா ஸத்யத்தில் உறராகமுடைய பாண்டுபுதரானயுதிஷ்டிரா விதாரால் இவ்வாறு சொல்லப்பெற்று 'அப்படியே' என்றுசொல்லிப் பீஷமமையும் துரோணரையும் நமஸ்கரித்துப் புறப்பட்டார்.

ஹரேராவது அத்யாயம்

அ னு த யு த ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி.)

(தந்தியினிடம் சொல்லிக்கொண்டு பாண்டவர்கள் வனம்சேறாது.)

ஐனமேஜயராஜாவே ! அந்தத்தாமராஜா வனத்திற்குப்புறப்பட்டபோது தயரமுற்ற ஜனங்கள் அவரைப் பாப்பதற்காக

நான்கு பக்கங்களிலும் உயரதமானிகைகளிலும் தேவாலயங்களினமேலும் கோபுரங்களெல்லாவற்றிலும் மரங்களெல்லாவற்றிலும் ஏறினா அவர்கள் ஸ்திரீகளுடன் ஏறித் தூரத்திலிருந்து பார்த்தனா அந்தக்காலத்தில் அந்தவீதிகள் ஜனங்கள் நிறைந்த நடக்கமுடியாமலிருந்தன ஜனங்கள் மேற்கண்ட இடங்களிலேறித் துயரத்துடன் தலைகுனிந்து பாண்டவர்களை நோக்கினா குடையும்வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும்பெல்லாமல் மரவுரியையும் தோலையும் உடுத்திக் காலநடையாகச் செலலுகின்ற தாம்புத்திரரைப் பார்த்து மனத்தில் மிகக்கஷ்டமுள்ள ஜனங்கள் பலவிதமான சொற்களைச் சொன்னார்கள்

‘எவா போகும்போது பெருஞ்சதுரங்கதளம் பின்சென்று கொண்டிருந்ததோ அவா கிருஷ்ணையுடன் தனித்துப்போக ஸ்வேஹாதரர்களான நாலுபாண்டவர்களும் புரோஹிதரான தெளமயருமாத் திரம் பின்செல்லுகின்றனா மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரா, சகுனி மோசஞ்செய்ததற்காக வில்லெடுத்த பீமார்ஜுனாக்களைத் தடுத்தது ராஜ்யத்தையும்விட்டுத் தாமத்திலேயே நிலை நின்றா எவளை இத்தற்குமுன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் தேவர்களும் பாரக்கமுடியாதோ அந்தத் திரௌபதியை இப்போது ராஜமாரக்கத்தில் போகும் ஜனங்களும் பாரக்கின்றனா உயரதவாசனைகள் பூசிக்கொள்ளத் தக்கவளும் செஞ்சந்தனம் அணிந்து கொள்ளுகிறவளுமான திரௌபதியை மழையும் வெப்பமும் குளிர்ச்சியும் சீக்கிரத்தில் நிறம்மாற்செய்யப்போகின்றன இப்போது குந்திதேவி ஏதோ ஓர் ஆவேசம்கொண்டுதான் பேசுவாளென்பது நிச்சயம் இந்தக்காலத்தில் அவள் பிள்ளைகளையும் மரும்களையும் பாரக்கமுடியாது குணமில்லாத பிள்ளையையும் துக்கப்படுமேபோது பார்ப்பதற்கு முடியாது யாருடைய ஒழுகத்தினால் இவவுலகமனைத்தும் வசப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அவரைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? துன்பம் செய்யாமை யும் தயையும் மனவுறுதியும் ஒழுக்களும் அடக்கமும் மனஒழிவுமாய் இவ்வாறுகுணங்களும் புருஷஸரோஷ்டரான தாமராஜாவை அலங்கரிக்கின்றன அதனால் இவருடைய கஷ்டத்தினால் பிரஜைகள் மிகத்தயரப்படுகின்றன கோடைக்காலத்தில் தண்ணீர்வற்றிப் போவதனால் நீரிலுள்ள மீனமுதலிய ஜந்துக்கள் வருத்தப்படுவதுபோலப் பூமிக்குத் தலைவனாகிய தாமராஜருடைய கஷ்டத்தினால் உலகமெல்லாம் துயரப்படுகிறது வேரறுத்துவிட்டால் மரம் மலர்களோடும் காய்களோடும் வாடுகிறது, இந்தச் சிறந்தமஹிமைபுள்ள தாமராஜா மனிதர்களுக்குவோ, மற்ற ஜனங்

கள் இவருக்குப் பூவுங் காயும் இலையும் கிளைகளுமாயிருக்கின்றனா, ஆதலால், நாமும் அங்கே அவாஸகோதராகளபோலவே புதராக னோடும் சுற்றத்தாரோடுகூடத் தாமராஜா போருமிடத்திற்கே செல்வோம் தோட்டங்களையும் நிலங்களையும் வீடுகளையும்விட்டு இன்பதுன்பங்களை ஒன்றாக அனுபவித்துக்கொண்டு மீக்க தாமிஷ்ட டரான தாமராஜா பின்செல்வோம் கொடிகள்¹ பெயராகப்பட டும், மேடைகளிடுக்கப்படடும், தனங்களும் தானியங்களும் மற்று முள்ள முக்கியமான பொருள்களெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப் படடும், தூளிகளால் மூடப்படடும், கிருஹதேவதைகளினால்விடப் படடும், சேனைகளாக ஓடும் பெருசசாளிகளினால் வியாபிக்கப்பட டும், தண்ணீரும் புகையுமில்லாமலும், விளக்கப்படாமலும், பலி கள் யாகங்களமந்திரஜபங்கள் ஹோமங்கள்முந்நதும், பாததிரங்கள் உடைநதும், கெட்டகாலத்தினால் கெடுக்கப்பட்டவை போன்ற நமமால் விடப்பட்ட வீடுகளைச் சஞ்ஞி ஆளடும் பாண்டவாக்கள் போகும் வனமே நகரமாகடும் நமமால் விடப்பட்ட நகரம் வன மாகடும் நமமிடத்தில பயநது ஸாப்பங்கள் புறறுக்களையும், மானகளும் யானைகளும் லிம்மங்களும் பக்ஷிகளும் வனங்களையும் விட்டுவிட்டடும் மிருகங்களும் பறவைகளும் நாமில்லாதவிடத்தை அடைநது நாம் செல்லுமிடத்தை விட்டுவிட்டடும் (அவை) புற களையும் மாமஸங்களையும் சனிகளையுமுண்ணுகிற பிராணிகளிருக் கும் இடங்களை விட்டுவிட்டடும் நாம் பாண்டவாக்களுடன் மிகச் சுகமாக வனத்தில் வலிப்போம்' என்றார்கள்

இவ்வாறு பலஜனங்களினுற் சொல்லப்பட்ட அநேகவிதமான சொற்களைத் தாமராஜா செவியுற்றா அதனால் அவர் மனங்கலங்க வில்லை பிறகு, நாற்புறங்களிலுமுள்ள ஒவ்வொருவீட்டிலும் பிரமம் கூத்தரிய வைசிய சூதராஜாதி ஸ்திரீகள் உபபரிகைகளிலேறிப் பல கணிகளின் அருகிறசென்று கதவுகளைத்திறந்து, மரவுரியையும் தோலையும் உடுத்தி ஏழைகளாகவிருந்த பாண்டவாக்களைக் கண்ட னா இத்தற்குமுன் யாராலும் காணப்படாத அந்தத்திரௌபதி வீட்டுக்கு விலக்காயிருக்கையில் ஒற்றைவஸ்திரமும் அவிழ்ந்தகூந தலுமாக அழுதுகொண்டு காலால் நடந்துபோகின்றதைக்கண்டு அந்த ஸ்திரீகளனைவரும் மிகவும் முகங்கருகித் துக்கத்தினாலும் சோகத்தினாலும் வருத்தமுற்று மெய்மறந்து பலவிதமாகப் புலம்பி, 'ஆ! ஆ! சி! சி!' என்று சொல்லிக் கண்களால் நீர் சொரிந்தனா வனவாஸத்தைக்குறித்து மனத்தில் நிச்சயஞ்செய்து கொண்ட தாமபுத்திரா ஜனங்களின் சொல்லைக்கேட்டுக்கொண்டே

¹ 'ஸமுஜ்ஜிதாந' என்று பாடம் இருத்தலவேண்டும்,

ஸஹோதரர்களுடன் புறப்பட்டாரா அவர் புறப்படுமபோது திரௌபதி மிகக் துயரத்துடன் புகழ்பெற்ற குருதியிடத்திலும் அங்குள்ள மற்றஸ்திரீகளிடத்திலும் விடைகேட்டுக்கொண்டாள். அப்போது பாண்டனாகளின் அந்தப்புரத்தில் மிகப்பெரிய கூச்சலுண்டாயிற்று குருதியும், திரௌபதி போகிறதைக்கண்டு மிகக் கொதிப்புற்றவளாகித் துயரத்தினால் தழுதழுத்த சொல்லோடு கஷ்டப்பட்டுப் பேசலானாள்

‘குழந்தாய்! இந்தப்பெரிய ஆபத்தையடைந்தும் நீ வயஸ்னப்பட்டத்தகரது ஸ்திரீதாமங்கள் உனக்குத் தெரியும் நீ நல்ல ஒழுக்கமும் செய்கையுமுள்ளவள் வெண்மையான புன்னகையுள்ளவளே! உன் கணவர்களைப்பற்றி உனக்கு நான் ஒன்றும் உபதேசிக்கவேண்டாம் நீ கற்புள்ளவள், குணங்கள் நிரம்பியவள், (பிறந்ததும் புகுந்ததுமாகிய) இரண்டு குலங்களும் உன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்றன குற்றமற்றவளே! இந்தக் கௌரவர்கள் அதிருஷ்டமுள்ளவர்கள் அதனாலேதான் உன்னால் எரிக்கப்பட்டாமலிருக்கின்றனர் எனின் நினைப்பதனால் தைரியமடைந்து நீங்கிலுமால் வழியிற் செல்வாயாக அவசியம் நேரிடும் விஷயங்களில் நல்லபெண்களுக்கு மனவேறுபாடு உண்டாவதில்லை எல்லா லுற்றினும் பெரிதான தாமதத்தினாலேயே காப்பாற்றப்பட்டுச் சீக்கிரத்தில் நன்மையை அடைவாய் எனபுதரான ஸஹதேவனை வந்ததிலிருக்கும்போது நீ எப்போதும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் சிறந்த புத்தியுள்ள இவன் இந்தத் துயரத்தை அடைந்ததனால் சோர்ந்து போகலாகாது’ என்று சொன்னாள் அந்தத் திரௌபதி, ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்று சொல்லிப் பெருகும் சுண்ணீரினால் நனைக்கப்பட்டவளாகி ¹ ஒற்றை வஸ்திரத்தோடும் விரித்த கூந்தலோடும் வெளிப்பட்டாள் அழுதுகொண்டு போகின்ற திரௌபதியைத் துக்கத்துடன் குருதி பின்சென்றாள், அப்போது ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் எடுக்கப்பட்டும் புள்ளிமான தேரலால் தேகத்தில் மூடப்பெற்றும் வெட்கத்தினால்கொஞ்சம் தலைகுனிந்தும் பக்கவாகனால ஸந்தோஷத்துடன் சூழப்பெற்றும் நண்பர்களால் துயரப்பட்டபெற்றுமிருந்த தன் புத்திரர்களெல்லாரையும் பார்த்தாள் மிகக் அன்புள்ளவளான அந்தக் குருதி அந்தநிலைமையிலிருந்த புத்திரர்களெல்லாரையும் அணுகித் தழுவிக்கொண்டு வயஸ்னத்தினால் பலவாறாக மிகப் புலம்பிப் பின்வருமாறு சொல்லலானாள் — ‘நல்லதாமததையும் நடையடி முடையவர்களும் ஒழுக்கத்தினாலும் மரியாதையினாலும் அலங்

1 இங்கே இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

கரிககப்பட்டவாகளும் பெருந்தனமையுள்ளவாகளும் உறுதியான பகதியுள்ளவாகளும் எப்போதும் தேவதைகளுக்கு யாகஞ்செய வதேகாரியமாயிருப்பவாகளுமான உங்களுக்குத் தயசம்வந்ததே! இஃது என்னவிதியினைத்தியாஸம்! உங்களுக்கு இரதக்குற்றம் யாருடைய சாபத்தினால் வந்ததென்று எனபுத்தியில் ஐலோசிக்கிறேன் உத்தம குணங்களுள்ளவர்களாயிருந்தும் மிக்கதுயரத்தையும் பரமத்தையும் அனுபவிக்கும்படியான இது, உங்களைப்பெற்ற எனது பாககியக்கேடுதான் பராகரமம் தைரியம் பலம் உதஸா ஹம் மஹிமை இவைகளில் குறைவில்லாமலிருந்தும் ஐசவரியமில்லாமல் இளைத்துப்போன நீங்கள் காட்டி லகரமுதாடுகளில் எப்படி வலிப்பீர்கள்? உங்களுக்கு வனவாஸம் இவ்வாறு அவசியமேரு மென்று முன்னமே எனக்குத் தெரிந்திருக்குமாயின், பாண்டு இறந்தபின் சத்கிருங்க மலையிலிருந்து அஸ்தினாகத்திறகு வந்திருக்கமாட்டேன் பிள்ளைகளின் துக்கத்தைப் பாராமல் ஸவாக கத்திற்குப்போவதையே பிரியமாகினைத்தவரும் தவமும புத்தியு முள்ளவருமாகிய உங்கள்பிதா பாக்யசாலியேன்று நினைக்கிறேன். புலன்களுக்குப்புலப்படாதவற்றையும் அறிகிறவரும் தாமர தெரிந்தவளும் மேனமையுள்ளவளும் மேலானகதியையடைந்த வளுமான மாதரி எவ்வகையிலும் பாககியம் பெற்றவளென்று நினைக்கிறேன் கணவனிடத்திலடைந்த இன்பத்திலும் அறிவிலும் பரலோகமடைந்ததிலும் அவளால் நான் ஏமாற்றப்பட்டேன் எனக்கு உயிர்தான் வேண்டும், துக்கத்துக்கேஏற்பட்ட நான் உதவியற்றவன் புத்திரர்களே! நான் கஷ்டப்பட்டுப்பெற்ற என அன்புள்ள நன்மக்களான உங்களை நான்விட்டேனே நானும் வந்த திறகு உங்களுடன்ரெலவேன் திரௌபதி! என்னை எனவிட்டுவிடு கிறாய்? இரத உயிரவாழ்க்கையானது முடிவுள்ளதாயிருக்கிறது பிரமமதேவா தவறுதலினால் எனக்குமட்டும் முடிவைவிதியாமற் போனாரோ? அதனாலேதான் ஆயுள் என்னைவிட்டேனோ? ஓ! கிருஷ்ண! தவாரகாவாலியே! பலராமனுக்கிளையவனே! எங்கிருக்கிறாய்? என்னையும் புருஷஸுரேஷ்டர்களான இரகப் பாண்ட வாகளையும் துக்கத்திலிருந்து நீ ஏன் காப்பாற்றவில்லை? 'முத் தும் முடிவுமில்லாத உன்னை எந்த மனிதர்கள் விடாமல் தியா னம் செய்கின்றார்களோ அவர்களை நீ காப்பாற்றுகிறாய்' எனலும் சொல் எப்படிப் பொய்யாயிற்று? நல்லதாமதத்தையும் மஹிமையையும் புகழையும் சூரத்தனத்தையும் அடைந்திருக்கும் இவா கள் (= பாண்டவர்கள்) துயரப்படத்தக்காதே கிருஷ்ண! இவர்கள் மீது தயையெய்யவேண்டும் நீதிசாஸ்திரத்தின்விஷயங்களை அறிந்த

பீஷமா, துரோணா, கிருபாமுதலிய குலத்தலைவர்களிருக்கையில இருத ஆபத்தான எப்படிவந்தது? ஆ! பாண்டுவே! ஆ! மஹாராஜாவே! எங்கே இருக்கிறீர்? யோகயாகளான புதராகள பகைவரால் சூதாடி வெல்லப்பட்டுக் காடுபுகுவதை ஏன் கவனியாமலிருக்கிறீர்? ஸஹதேவா! மாதரிபுதரா! நீ திருமபு, நீ எனசரீரத்தைக் காட்டிலும் எனக்கு அதிகப்பிரியமானவன் கெட்டபிள்ளை போல என்னை விட்டுவிட்டாதே உன்னுடைய இருதஸஹோதரர்கள் ஸத சியத்துக்கு ஆசைப்பட்டவராயிருந்தால் செல்லடும் நீ என்னைக் காப்பாற்றுவதனால் இங்கேயே தாமதத்தைச் செய்' என்றான் இவ்வாறு புலம்புகிற சூதையை வணங்கி நமஸ்கரித்துப் பாண்டவர்கள் ஸரதோஷமில்லாமல் காட்டுக்கே சென்றனர் விதூரா, தாமும மிகத்துயரமுற்று, துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரதகருநதியை நியாயங்கள் சொல்லித் தேற்றி மெல்லமெல்லத் தமகிருஹத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனா திருதராஷ்டிரபுதரர்களின் மனைவிகள்னைவரும் சூதாடின ஸபையில் திரௌபதியைக் கொண்டு வந்ததையும் வஸ்திரத்தை இழுத்ததையும் முழுதும்கேட்டுக் கௌரவர்களை மிகவும் திட்டிக் குரலவிட்டழுத்தனர். தாமஸ்ரமலா போன்ற முக்கங்களைக் கைகளமேல் வைத்துக்கொண்டு நெடுநேரம் சிந்தையுற்றிருந்தனர் திருதராஷ்டிரமஹாராஜனும்தன் பிள்ளைகள்செய்த அகரமத்தை நினைத்துப் பரிதபித்தமனத்துடன் ஆறுதலையடையாமலிருந்தான் மனமொருவழிப்படாமல் சிந்தைகொண்டு வியஸனத்தினால் மனங்கலங்கின திருதராஷ்டிரன் சீக்கிரம் வரவேண்டுமென்று விதூரருக்குச் சொல்லியனுப்பினான் பிறகு, விதூரா திருதராஷ்டிரன்விட்டிறகுச் சென்றார் ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் பயந்த விதூரிடம் கேட்கலானான்

ஹற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

அ ன் னி த யூ த ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி.)

(பாண்டவர்கள் காட்டுகீழ்ப்போனபிறகு திருதராஷ்டிரன் பயந்து விதூரிடம் ஆலோசித்ததும், துரியோதனன்முதலானவர்கள் துரோணரைச் சாணமடைந்ததும், அவர் அவர்களுக்குப் புத்தீசோன்னதும்)

அம்பிகையின்புதரான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் தீரக்காலோசனைபுள்ள அரதவிதூராவரக்கண்டு அச்சத்துடன், 'விதூரா! சூதரிபுதரனும் தாமபுதரனுமான புதிஷ்டிரனும் பீமஸேனனும்

ஸவயஸாசியும் மாதரியினபுதராகளான நகுலஸஹதேவாகளும் தெளமயரும் புகழ்பெற்றதிரௌபதியும் எப்படிச்செல்கின்றனர்? நான் கேட்கவிரும்புகிறேன் அவர்களின் செய்கைகளை ஸலாவற றையும் சொல்' என்று கேட்டான் விதூரர். 'குந்திபுத்திரனான யுதிஷ்டிரன் வஸ்திரத்தினால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு போகிறான் பீமன் தனது பெருங்கைகளிரண்டையும் பார்த்துக்கொண்டு போகிறான் ஸவயஸாசி மணலகளை இறைத்துக்கொண்டே தாம ராஜாவின பிணசெல்லுகிறான் மாதரியினபுத்திரனான ஸஹதேவன் முகத்தில் வாணமபூசிக்கொண்டு போகிறான் உலகத்தில் மிககழு கான் நகுலன் மனஞ்சோரந்து உடம்பெல்லாம் புழுதியைப்பூசிக் கொண்டு தாமராஜாவினபிண செல்லுகிறான் நீண்டகண்களை யுடையவளும் அழகியவளுமான திரௌபதி கூந்தல்களினால் முகத்தைமறைத்துக்கொண்டும் அழுதுகொண்டும் ராஜாவினபிண செல்லுகிறான் ராஜனே! தெளமயர் மார்க்கங்களிலுள்ள தாப்பங் களைக் கையினாலெடுத்து நுதரையும் யமனையும்பற்றின ஸாமங் களை ஸவரத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு செல்லுகிறார்' என்று சொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'பாண்டவர்கள் இப்போது பல விதமான குறிகளைச்செய்துகொண்டு போகின்றனரே! விதூரர்! ஏன் அவர்கள் இப்படிப்போகின்றனர்? அதை எனக்குச் சொல்' என்கேட்க, விதூரர் சொல்லலானார்

'ராஜ்யமும் தனங்களும்கவரப்படும் உமதுபுத்திரர்களால் அவமதிக்கப்பட்டுமிருந்தாலும், சிறந்தபுத்திரமான தாமராஜா வின புத்தி தாமதத்தைவிட்டு விலகுவதில்லை பாரதரே! எப்போ தும் உமது புதராகளிடத்தில் தயையுள்ள அநத்த தாமராஜன் மோசத்தினால் கெடுக்கப்பட்டுக் கோபத்தோடு உகரமான பா லையினால் பாரத்து இந்தக் கௌரவஜனங்களை எரிககலாகா தென்று நினைத்துக் கண்களைத் திறக்கவில்லை அதற்காக அநத்த தாமராஜன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு போகிறான் பரதஸுரேஷ் டரே! பீமன் அவ்வாறு போவதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லு கிறேன், கேளும் 'கைகளின்வன்மையில் எனக்கு ஈடானவனில்லை' என்ற எண்ணத்தினால் தன் கைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு பீமன் போகிறான் அரசரே! கைகளென்னும் தனத்தினால் காலித்த பீமன் தனகைகளாகிய தனத்திற்குத்தக்கபடி பகைவர்களுக்குச் செய்யத்தக்கதைச்செய்யக்கருகிக் கைகளைக் காண்பித்துக்கொண்டு போகிறான் குந்திபுதரனும் ஸவயஸாசியுமான அரஜுனன தான் பாண்டுகள் பிரயோகிப்பதைக் காண்பிப்பதற்காக மணலகளை, இறைத்துக்கொண்டு ராஜாவினபிண செல்லுகிறான் பாரதரே!

இப்போது மணல்கள் அவன்கையிலிருந்து எப்படித்¹ தடையில்
லாமல் உதிருகின்றனவோ அப்படியே தடையில்லாமல் எதிரிக
ளினமேல் சரமாரிகளைப் பொழியப்போகிறான். பாரதரே! 'இந்தக்
காலத்தில் எனமுத்ததை யாரும் தெரிந்துகொள்ளலாகாது'
என்றுகினைத்து ஸஹதேவன் முகத்தில் வாணம்பூசிக்கொண்டு
செலலுகிறான் பிரபுவே! 'போகும் வழியில் பெண்களின்
மனத்தை நான் கவரலாகாது' என்றுகினைத்து அங்கமெல்லாம்
புழுதிகளைப் பூசிக்கொண்டு நகுலன் செலலுகிறான் ரஜஸவலையா
யிருந்த² திரௌபதி ஒற்றைவஸ்திரத்தோடும் விரித்த கூடத்தோ
டும் அழுதுகொண்டே, 'எவர்களால் நான் இந்தக் கஷ்டத்தை
அடைந்திருக்கிறேனோ அவர்களுடைய மனைவியர்கள் பதினான்கா
வது வருஷத்தில் கணவர்களும் மைந்தர்களும் உறவினரும் ஸநே
கிதர்களும் கொல்லப்படும் பந்துக்களின் உதிரங்களால் உடம்
பெல்லாம் பூசப்படும் தலைவிரித்து உடம்பெல்லாம் தூசிமூடப்
பெற்றும தாபபன்னஞ்செய்துவிட்டு அஸ்திநுபுரத்தில் பிரவேசிக்க
வேண்டும்' என்றுசொன்னாள் பாரதரே! சிறந்தஞானமுள்ள
புரோஹிதரான தெளமியா தெனமேற்குமூலையிலிருக்கும் தாப
பங்களை அறுத்து யமனைப்பற்றிய ஸாமங்களை ஸவரங்களுடன்
சொல்லிக்கொண்டு முன் செலலுகிறானரே? அவா, 'யுத்தத்தில்
பரதவம்சத்தவர்கள் கொல்லப்பட்டபிறகு கௌரவர்களின் புரோ
ஹிதர்கள் இவ்வகைபான ஸாமங்களைச் சொல்லப்போகின்ற
னா' என்று தெரிவித்துக்கொண்டு செலலுகிறா பாண்டவர்களை
மட்டும் மிச்சமாக அனுப்பினைதனால் உம்மைச்சோந்த மறறவர்கள்
மிச்சமிருப்பதிலையென்ற நிச்சயத்துடன் தெளமியா ருத்ரஸாமங்
களைச் சொல்லுகிறா' என்று சொன்னா திருதராஷ்டிரன்,
'விதரா! ருத்ராடினவர்கள் என்னசொன்னார்கள்? நகரத்திலுள்ள
ஜனங்கள் என்ன சொன்னார்கள்? என்னுடைய நன்மைக்
காக எல்லாவற்றையும் விடாமற் சொல்' என்று கேட்க,
விதரா சொல்லலானா 'மஹாராஜாவே! பிராமமண கூத்த
ரிய வைசிய சூத்திரர்களும் மறறவர்களும் சொன்னதை
நான் உமக்குச் சொல்லுவேன், கேளும் 'ஆ! ஆ! நம்
முடைய தலைவர்கள் போகின்றனா கௌரவர்களில் பெரி
யோர்களும் சூழ்ந்தைகளைப்போல இவ்வாறு நடத்தினதைப்
பாருங்கள் சீ! கஷ்டம் ராஜபதிலாசைப்பட்டுப் பாண்டுபுத்
திரர்களை நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்கனுப்புகிறார்களே! பாண்டவா

¹ மூலத்தில் 'அஸகதாஃ' என்றிருக்கிறது, இதற்கு, 'ஒன்றோ
டொன்று சேராமல்' என்பது பழையவுரை

² இங்கே இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

விட்டுப்பிரிந்த நாமெல்லோரும் அநாதர்களாயிருக்கிறோம். ஷடாகளும் லோபிகளுமாகிய கௌரவர்களிடத்தில் நமக்கு நான் ஸந்தோஷமிருக்கிறது?' என்று நகரத்தாண்டவர்கள் மிகத் துன்பப்பட்டு அடிக்கடி கதறினார்கள். சிறந்தமனமுள்ள அந்தப் பாண்டவர்களும் மேற்சொல்லிய இங்கிதக் குறிப்புகளினால் உணர்ந்துள்ள நிச்சயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வளத்திற்குச் சன்றனர். அந்தப்புருஷஸரேஷடாகள் அஸ்திபுத்திலிருந்து வவாறு வெளியிற்போனபோது மேகமில்லாத ஆகாயத்தில் வினலகளுண்டாயின பூமியும் நடுங்கிற்று அரசரே! அமா பாய்சியல்லாதபோது ஸூரியனுக்கு சாஸூகரஹ்நம் உண்டா கிறது ஊரை அபஸவமாகச் சுற்றி எரிகொள்ளி விழுந்தது மூக்கு நரி காகைமுதலான மாமஸ்தினனும் பிராணிகள் தேவா லயங்களிலும் கிராமங்களின் தலைமையான மரங்களிலும் மதிலு ளிலும் கோபுரங்களிலும் கத்தின அரசரே! உமது தூரா லாசனை நடந்ததனால் பரதவம்சத்தாரா அழிவதற்கு அறிஞரியாக வவாறு இந்தக் கொடிய பெரிய அபசுருங்களுண்டாயின' என்றார்.

ஐனமேஜயராஜாவே! அரசனான திருதராஷ்டிரனும் புத்திமா னானவிதராமாகிய இவலிருவரும் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக் கையிலேயே, அந்தக்கௌரவர்களின் ஸபைநடுவில் அனேகமஹ ரிஷிகளாற் சூழப்பெற்றநாரதர் எதிர்த்தோன்றி, 'இதற்குப்பதினை காவது வருஷத்தில், இவ்விடத்தில் துரியோதனன்செய்த பிழையி னாலும் பீமராஜனார்களுடையபலத்தினாலும் கௌரவர்கள் அழி ப்பப்போகின்றனர்' என்று பயங்கரமானசொல்லைச் சொன் னபிசுசிறந்த பிரமமதேஜஸைத் தரிக்கின்றவரும், சிறந்தவருமான நாரதர் இவ்வாறுசொன் னுடனே மறைந்தார் பிறகு, துரியோ

ந.ந.அ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வனம் போகின்றனா அந்தப் பாண்டவர்கள் பன்னிட
ஷம் வனத்திலவலித்துப் பிரமமசரியவிரதத்தை அனுஷ
கோபததையும் பொறுமையையுங்கொண்டு உங்களுக்குப் பெ
துயரம் உண்டாகும்படி பகைதீர்க்கப் போகின்றனா திருதரா
டிசம்ஹாராஜாவே! ஸநேஹிதாசுருள் உண்டானசண்டைகா
நான துருபதனை ராஜ்யத்திலிருந்து தள்ளினேன் எனனைக்கொ
வதற்காகப் புதரனைவேண்டித் துருபதராஜன் யாசுருசெய்தான்
அவன் யாஜுதபயாஜுரென்னும் ரிஷிகளின் தவத்தினால் திருஷ
டதபுமனென்னும் புதரனை அகனியிலிருந்தும் துண்ணிடை
யாளான திரௌபதியென்னும் பெண்ணை யாகவேதியின் நடுவ
லிருந்தும் அடைந்தான் திருஷ்டதபுமன்ன, மைத்தானென்னும்
ஸம்பந்தத்தினால் பாண்டவர்களால் கௌரவிக்ஷப்பெற்றவன்
அவர்களுடைய விருப்பத்தைச்செய்ய ஊக்கமுள்ளவன், அவ
னிடத்தில் எனக்குப் பயமுண்டாயிருக்கிறது அகனிஜவாலையின்
நிறமுள்ளவனாகவும் விலலையும் கவசத்தையும் அம்பையுமுடைய
வனாகவும் அகனிபகவானால் அவன் கொடுக்கப்பட்டவன் எனக்கு
மனிதத்தன்மையிருப்பதனால் அவனிடத்தில் இப்போது பெரிய
பயமிருக்கிறது பகைவர்களான வீரர்களைக் கொல்லுகிறவனாகிய
துருபதனும் அவர்கள் பகைத்ததைச் சோந்தவனன்றோ! ரதர்கள்
அதிரதர்களின் எண்ணிக்கையில் முதலவனும் இளமைப்பருவத்தி
லிருப்பவனுமான அராஜுன்னுடன் எனக்கு யுத்தம் நேருமா
யின் எனபிராணனபோவது மிகவும் நிச்சயம் கௌரவர்களே!
மியில் இதற்குமேற்பட்ட பெருந்துயரம் வேறு என்ன இருக்க
‘திருஷ்டதபுமன்ன தரோணருக்கு மிருதய’ என்னும்
பரவியிருக்கிறது எனனைக் கொல்லதற்காகவே
அவன் ஆயுதங்கொண்டிருக்கிறான் உல
கிருக்கிறது எனக்கு அந்த விபரீத